

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

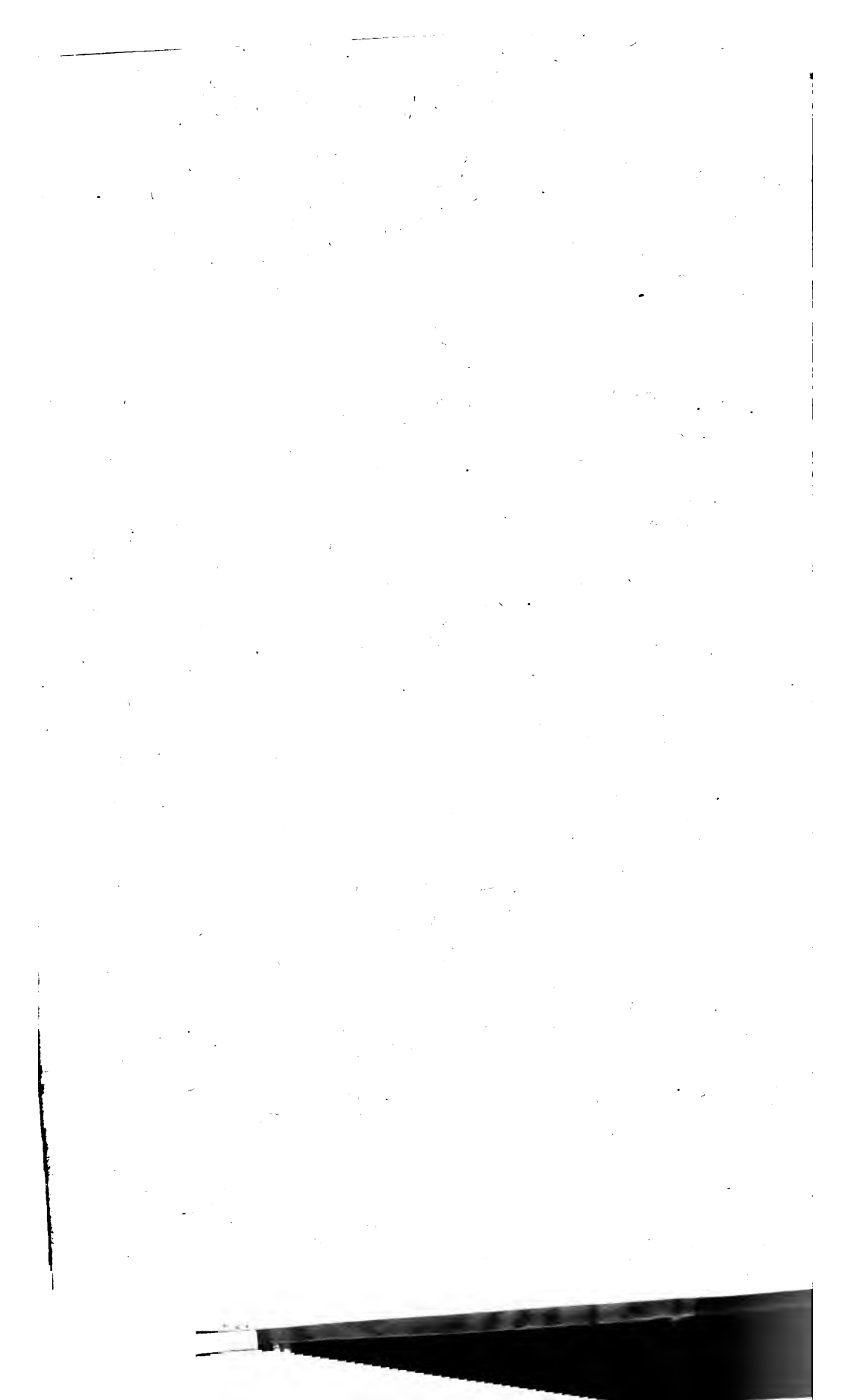
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HALOUN FR., knihař.
DVŮR KRÁL. n. L.
/Třova ul.c.045.(N.Podhart)

Persekuce lidu českého

v letech 1869-1873.

Dodatkem k druhému vydání spisu „Pláč koruny České“

napsal

J. ARBES.

V PRAZE 1896.

Nakladatel: FRANT. BAČKA
A ANTIKVARIAT (BAČKOVSKÝ A HACH)
PRAHA-II., JECNA ULICE Č. 17.

6833-2531

1941
KAZN

Knihtiskárna B. Grunda a V. Svatoné na Král. Vinohradech.

DB2177
A68
1896
MAIN

Slovutnému pánu,

panu

JUDru TOMÁŠI ČERNÉMU,

obhájci mému v tiskové při „Národních listů“ pro zločin velezrády

21. července 1870.

J. A.

Persekuce lidu a oposičního tisku v Čechách r. 1868., jejíž kronika jest podána ve spise »Pláč koruny České«, vyšlém r. 1894., sledována po celý rok 1868. *Žurnalistikou vídeňskou* s netajenou škodolibostí, ba mnohé momenty provázeny glossami přímo hurovské radosti. Vláda i orgány její za každé příležitosti ponoukány k přisnosti vždy bezohlednější v naději, že konečně přece se podaří oposici českou zlomiti.

Přes to ozval se občas i z Vídně a odjinud mnohý varující hlas, kterýmž vláda napomínána k mírnosti a uváděno jí na paměť, že přisností proti lidu českému trvale praničeho nevyfídí. Na doklad uvádíme zde z hlasův těch aspoň některé, a to nikoli z doby, když už byla persekuce lidu českého v plném proudu, nýbrž kdy teprve zahajována.

Tak psal »*Wanderer*« již na počátku července 1868 mimo jiné v tento smysl: »Za pochvaly krátkozraké liberální strany počíná se prováděti *pronásledování tisku proti Čechům*, jež připomíná zuření stvůr rytíře Schmerlinga proti tehdejší oposici anticentralistické. *Odsuzování k několikaměsíčnímu žaláři, ku ztrátám několika tisíc zlatých z kauce jsou na denním pořádku* — potlačení toho neb onoho oposičního časopisu lze očekávati. Jsou to poměry, jakých jsme se dožili za **všech rakouských ministerstev**, vyjímaje jediné — ministerstvo Belcrediovo. Hrabě Belcredi musil mnoho vytrpěti od oposičního časopisectva, zejména *videňského*, a on to snesl *jako muž*, neboť malicherná mstivost nebyla jeho vlastností. Ačkoli ho nepokládáme za následování hodný vzor pro státníka naší doby, pokládáme za svou povinnost býti k jeho lidskému řízení tisku *spravedlivými*. Hr. Belcredi dopustil se mnohých omylův; ale

snese! aspoň to, že dal si říci, že jsou to omyly. Litujeme, že nynější liberální vláda jeví v ohledu tom mnohem větší citlivost a mnohem bojácnější povahu. *Co dnes děje se v Čechách, pokládáme za největší chybu, které se vláda liberální vůbec mohla dopustiti.* Právě nynější ministerstvo mělo by tisícero-násobné příčiny, aby při represí tiskových přečinů vůbec jednalo velmi vybíravě, neboť nehledě ani k liberálnímu směru, jímž se vychloubá, jsou takové tiskové procesy, jaké se teď v Rakousku zavádějí a provádějí, *nejhorší satyrou, kterou bylo by lze napsati o našich základních státních zákonech.* Tyto základní zákony prohlašují stejné právo všem, a s tím má se to právě podivně. Přihlédne-li se blíže ku praxi rakouských tiskových soudů, mysliło by se skoro, že vláda potají souhlasí s papežským náhledem o neplatnosti základních zákonů; neboť tyto základní zákony jsou neplatny *pro biskupy, kteří ve svých papežských listech smějí vládě říkati největší urážky,* kdežto opoziční žurnalisté mají mlčeti anebo — mluví-li přece, musí se kliditi do — vězení. To nazývá se stejným právem pro všechny; ale mělo by se spíše jmenovati velkolepým spletením všech právních pojmů . . . Necht nám nikdo nepřichází s banální námitkou, že soudy v Čechách jsou neodvislými, že vláda nechává je konati jejich úřad a že nemůže zasahovati v průběh spravedlnosti! Nechceme ani pochybovati o neodvislosti našich domácích soudů, ano ani neporušenosti našeho soudcovstva nemá býti upřeno uznání; *ale tak daleko nesahá neodvislost žádného soudu na světě, aby soudce soudil, kde není žalobníka.* Kdo dovolává se zakročení soudu? — Vláda prostřednictvím svého státního zástupce . . . Kdo navrhuje tresty? — Vláda prostřednictvím svého státního zástupce . . . Neslyšeli jsme nikdy, že v politických procesech měl by se řídit jen svým svrchovaně svobodným míněním o výkladu a případnosti zákona. Každá vláda musí až do jisté míry hájiti práva svého k působení a vlivu na zakročování svých státních zástupců; každá vláda užívá tohoto práva; ale nikoli každá vláda stejně. Vidíme nynější, kterak chystá se obnoviti tradice ryt. Schmerlinga a pro vlastní soustavu dělati propagandu stiháním tisku . . .

Přes tyto — ovšem jen sporé — varovné hlasy některých vídeňských listů pokračováno v persekuci lidu českého a opo-

sičního tisku nejen po celý rok 1868, nýbrž i prvním dnem r. 1869 počínaje **až do zavedení porot**, kdy — *ovšem jen na krátký čas* — nastaly v soudnictví v Čechách poměry v pravdě ústavní, t. j. kdy o přečinech politických a tiskem spáchaných nerozhodovali c. k. soudcové, nýbrž — *soudcové z lidu*.

Na doklad, jak byla po zavedení porot posuzována předcházející persekuce lidu českého i s tehdejšími ministrem spravedlnosti Drem Herbstem a jeho orgány, klademe sem několik úryvků ze soudně nestíhaného článku ze dne 21. září 1869, kdy několika rozsudky porotních soudů byl již podán nezvratný důkaz, jak lid český o tehdejší vládě a jejích orgánech soudí.

»Po celý rok,« praví se v článku, »neviděli (přivrženci vlády tehdejší) a nechtěli vidět, co se děje v soudních síních novoměstské radnice; po celý rok bylo to denní zabavování českého žurnalistu docela v pořádku, a čím více tisíc sraženo z kauce českých opozičních listů, čím více let těžkého žaláře usouzeno českému opozičnímu redaktoru — tím slavnější byla Cislajtanie, *tím spravedlivější byli* »neodvislí« c. k. soudcové pražští. Nadarmo protestovali odsuzovaní redaktoři čeští proti oprávněnosti oněch c. k. soudů, dokazující, že podle samé prosincovky mají odpovídati jedině porotě a že c. k. soudcové cislajtánští sami ruší ty své »staatsgrundgesetzy«, osobujíce si moc a právo k líčení při tiskových. Po celou tu dobu neozval se ani jediný liberál cislajtánský, že je to vlastně ukrutný skandál, co se na českém tisku a na svobodě českých redaktorů páše, po celou tu dobu tleskali spíše tajně i zřejmě pochvalu těm příčinlivým c. k. soudcům za jejich bezpříkladnou »energií« v odsuzování těch českých buřičů. Vmysleme se jen na chvíli v tu dlouhou bartolomějskou noc českého časopisectva, která počala 21. červnem roku minulého, a skončila se teprve prvním soudem porotním r. 1869., jehož výsledek způsobil pravou sensaci u nás i jinde, poněvadž už mělo se vůbec za nemožné, aby český opoziční redaktor byl uznán kdy nevinným. Člověk zvykne prý všemu, i šibenici; a když ta cislajtánská spravedlnost u nás tak utěšeně po celý rok řádila, zvyklo se konečně i jí. Uvázati se v redakci českého listu znamenalo již tolik jako uvázati se v kriminál. Složití kauci na český opoziční list

znamenálo tolik, jakobys 6000 zlatých oknem vyhodil. Nikdy nešel »obeslaný« redaktor český k soudu, aniž by se byl rozžehnal se svými přátely, neboť mohl vsadit vždy deset proti jednomu, že »tam« již také »uvázne«. Nikdy nešel obžalovaný redaktor k přelíčení s myšlenkou, že snad bude uznán nevinným; cestou počítal vždy už jen ta léta těžkého žaláře, která mu budou nezbytně přisouzena. Hájit se bylo zpozdilostí, bráti si obhájce — čirý luxus. Ba, i samému obecnstvu zhnusilo se to denní divadlo v novoměstské radnici s českým opozičním časopisectvem provozované. Ale nač mluvití teprv o redaktorech a obecnstvu? Bylo v září minulého roku; valná část žurnalistů českých byla již uvězněna v žalářích novoměstské radnice a procházela se právě po dvoře, když přišel k nim c. k. zemský rada *Předák*, jeden z nejhorlivějších odsuzovatelů českého časopisectva, při tom vždy náramně »fidelní vlastenec« Přišed rozhovořil se s politickými vězni o politice. A když tu kterýs z politických odsouzencův zmínil se o neslýchané té persekuci českého tisku skrze »neodvislé« c. k. soudce — tehda pan zemský rada trestního soudu pokrčiv rameny, odušil s nejsladším cislajtánským úsměvem: »*Řemeslo je řemeslo!*« Ba vskutku: řemeslo, a nic než řemeslo! Toť nejtrefnější pojmenování loňské té spravedlnosti soudcův cislajtánských, jež vysápala českému časopisectvu přes 60.000 zl. na kaucích novinářských a uvrhla na 26 žurnalistův našich v těžké žaláře na dobu 64 let! Vy Mentbergrové, Jansové, Laadtové, Pohlové, Neumannové, Valentové, Landové, Machové, a vy všickni, již účinkovali jste o závod se státními zástupci Jarošem, Hlaváčkem a Rappem při onom ubíjení a týrání českého tisku, rcete sami: byli-li jste tehda hodni čestného jména *soudcův*? Bylo-li to, co vy jste konali tehda na českém tisku »jménem Jeho Veličerstva«, *řádnou spravedlností* ve svatém toho slova smyslu aneb spíše ohavením spravedlnosti všeliké? Když dojde tak daleko, že ze soudcův žádný neposlouchá ani, co mluví obžalovaný na své ospravedlnění, když páni votanti při přelíčení buď se baví pospolu aneb hrabou se v aktech neb si cídí nehty anebo (jako na př. adjunkt Hochberger) kreslí si panáčky na podlaze; když dojde tak daleko se soudem, že obžalovaný při každém třetím slově jest přerušován ve svém hájení od předsedy se

stereotypním: »To nesmíte mluvit! To vám беру slovo!« a tolikéž obhájce se tresce zbavením práva obhajovacího, poněvadž se bránil proti přechmatům všemohoucího státního zástupce Hlaváčka a vyřknul, že před soudem je státní zástupce tak dobře stranou jako obžalovaný —: když dojde tak daleko, že proti zřejmému duchu zákona žádá se na obžalovaném, aby on dokázal svou nevinu, místo co má soud dokázati vinu jeho —; když dojde tak daleko, že pouhé pokynutí státního zástupce dostačí, aby předseda odňal slovo obžalovanému aneb pokračoval v přelíčení, jehož odročení právě byl ohlásil —: když tak daleko dojde se soudem některým, lze-liž tu mluvit o řádném konání spravedlnosti, lze-liž tu mluvit o výroku spravedlivém?!

Zde buď jen krátce připomenuto, že jedinou výminku »v řemesle« činil tehda pouze — *kardinál pražský* kníže B. Švarcenberg. V jeho pastýřském listu tiskem vydaném shledal zdejší soud sice také zločin rušení veřejného pokoje, ale pana kardinála nestíhal, nýbrž po zásadě platné, že před zákonem všichni občané jsou si rovni — přestal na pouhém *objektivním* nálezu. Za to odsuzování jsou redaktoři čeští šmahem i pro dvouřádkové notice nebo telegramy do žalářů na mnoho měsícův a k přetěžkým ztrátám z kauce; za to stíháni jsou v Praze i pouhé výňatky z novin německých, kteréž ve Vídni bez trestu prošly, takže hledána na př. veležráda v pěti řádcích vyňatých z *vládního* vídeňského listu »Debatte«.... «

Neméně charakteristickým byl článek »Nár. Listů« ze dne 24. července na adresu tehdejšího ministra spravedlnosti *Dra Herbsta*. Vyjímáme z článku aspoň tyto úryvky: »K českým odsouzencům u věcech tiskových zachoval i zachovává se po dnes ministr Herbst tak tvrdě a bezohledně, jak se jen může zachovati rozvášněný stranník a nikdy náčelník státní spravedlnosti. Již celý ten původ persekuce a celý průběh její, to každodenní zabavování časopisův, ten lijavec rozsudkův, ta hrozná výše trestův i pokut, to konečné potlačení českého novinářstva je celému světu jasným důkazem, že za ministra Herbsta cislajtánská spravedlnost své moci užívala dle osobní nechuti a vášně — aneb jinak řečeno, že své moci zneužívala k ukojení strannické zášti, osobní pomsty. Však nedosti na tom, že byli redaktoři čeští odsouzeni všichni a od

souzení až na celá desetiletí: žalářování jich provádí se způsobem, jemužto se vzdělaný cit lidský našeho věku naprosto přičí. Známo jest dostatečně, jak naložil ministr Herbst se žádostmi politických odsouzencův českých, aby na některý den puštění byli ze žaláře ke svým nemocným manželkám, ke svým mroucím dítkám, ano i již na pohřeb jejich. Známo jest, s jakou tvrdostí se tomu překáží, aby se odsouzení čeští v žaláři přirozeně vzdělání svému zaměstnávali, s jakou přísností se u nich konají hlídky, aby nečetli novin politických. Známo jest, že uvězněný majitel listu byl odmrštěn se žádostí, aby přece směl čísti svůj vlastní list. Známo jest, s jakou necitelností se tomu zabraňuje, aby nejbližší přátelé navštěvovati mohli časem politické vězně atd. atd. Aby všecko nadání lidské bylo převyšeno, *porušuje se za ministra Herbstu zřejmé znění cislajtánského řádu trestního*, jen aby těm odsouzeným redaktorům českým žalář ještě krutěji byl ztížen. Redaktoři ti jsou totiž k tomu přidržováni, aby *bex přetržení* odsazovali v žaláři tresty, ku kterým byli ve *mnohých rozličných* procesích odsouzeni. Marné jest dovolávání jejich, aby když přestáli jeden trest, dopřána jim byla nějaká lhůta na svobodě: za ministra Herbstu posud na takové dovolávání se spravedlnosti ani jediný den mezery, svobody mezi odbytým a následujícím trestem nebyl povolen! Ministr Herbst ukázal se světu ve své celé ministerské moci, ale zároveň ve své celé přirozené křehkosti. Chtěl světu vnutit respekt, a vnutil mu jen přesvědčení, že neuměl na křesle ministerském strannické vášně udržeti na úzdě. Dr. Herbst, ministr cislajtánské spravedlnosti, který v Čechách žaláře politickými odsouzení tak naplnil, že by se celé Čechy málem byly staly *herbstovskou šatlavou* — Dr. Herbst nebude as nikdy sám postaven ani před neodvislé c. k. soudce ani před porotu. *Ale přece jsou soudcové v pravdě neodvislí, přece jest porota rovněž přísná jako neomylná: a to jest soud všeho vzdělaného světa, nynějšího i budoucího, jemuž Dr. Herbst na žádný způsob neujde, ba již neušel.* Tento soud neodsuzuje ovšem do žaláře ani na den, ale odsuzuje — *na věčný pranýř*. A odsouzení tímto soudem nemůže žádnou amnestií býti zrušeno ani zadrženo!«

Avšak dosti reflexí politických! O persekuci lidu českého v letech 1869—1873 nechť mluví opět tak jako v »Pláči« pouhá fakta!

* * *

Leden 1869.

1. ledna. Shromáždění lidu, svolané ke dni 17. ledna do sálu Celerynova v Roudnici c. k. okr. hejtmanem Quadratem zakázáno, poněvadž svolavatelé neodpověděli na přípis c. k. okresního hejtmanství ze dne 28. pros. 1868. V zákazu mimo jiné praveno: »An c. k. okr. hejtmanství nepřísluší, aby Vás k učinění těchto vysvětlení přimělo, a ježto z udaného jen všeobecně účelu tábora vzhledem k učiněnému všeobecnému prohlášení jeho již vychází, že výsledkem tábora téhož by byla demonstrace proti pozůstávající státní ústavě, obzvláště též proti pozůstávajícímu po právu zastupitelstvu zemskému, kteréž rovněž jako v jiných státech, kde zastupitelstva lidu panují, jedině povoláno a oprávněno jest, aby národ zastupovalo; tož demonstraci tuto nelze dopustiti.« — Pan J. Malý, jenž byl pro výlet na »Cibulku« po čtyry měsíce držán ve vyšetřovací vazbě, propuštěn na svobodu. Rovněž propuštěna sl. Josefina Sojkora, která prý byla nápomocna při útěku Louise Šmída, jenž byl stihán zatykačem pro zločin **velezrády**. — Spisovateli J. J. Martinkovi dodán soudní rozkaz, aby do tří dnů nastoupil trest šestinedělního těžkého žaláře, k němuž byl odsouzen pro sepsání příležitostné básně »Upomínka na svěcení praporu prvního hasičského sboru ve Velvarech ku dni 26. července 1868«.

2. ledna. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl býv. red. »Hlasu« K. Krouský odsouzen do vězení na 3 měs. a ku ztrátě 200 zl. z kauce. Rovněž potvrzen trest red. »Posla z Prahy« B. E. Tolmannovi, jenž byl odsouzen na 4 neděle do vězení a ku ztrátě 100 zl. z kauce.

3. ledna. Antonín Šolle, jenž byl pro domnělý zločin **velezrády** po čtyry měsíce držán ve vyšetřovací vazbě, propuštěn na svobodu, poněvadž c. k. vrchní soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž byl Šolle za nevinna uznán. —

C. k. vrchní soud zemský potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž byl uvězněný redaktor »Nár. Novin« J. V. Kout odsouzen k těžkému, posty zostřenému žaláři na dobu 5 měsíců a ku ztrátě 1000 zl. z kauce.

4. ledna. Tisková pře »Nár. Novin«. Red. K. Krouský obžalován pro přečin pobuřování dle § 305. tr. z., spáchaný úvodním článkem »*Baltické přímoří a Čechy*«. Obžalovaný redaktor hájil se sám. Soud uznal jej nevinným. — Závěrečné přelíčení s ústavověrným knězem, P. Fr. *Böhmem*, farářem v Čachovicích (u Jirkavy na Ohři), pro kázání, kterým po rozumu státního návladnictví spáchán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Soudu předsedal rada baron Malowetz. Obžalovaný uznán za nevinná. — S bývalým red. »N. Nov.« K. Krouským pokračováno ve vyšetřování. — C. k. vrchní soud *zvýšil* pokutu jednateli Sokola v *Novém Městě* n. M. na 30 zl. Týž soud *zvýšil* pokuty 76 účastníkům tábora na *Žižkovu poli* z části až na 100 zl. a odsoudil dva, kteří byli v první stolici nevinnými prohlášeni, k pokutám po 20 zl. a 40 zl. Dále *zvýšil* pokuty 260 účastníkům tábora *zvičtnského*, a sice na 5 až 40 zl. — Red. »Olom. Nov.« J. Černoch odsouzen na 3 měsíce do žaláře a ku ztrátě 300 zl. z kauce. — V novoměstské trestnici vykonána prohlídka v celých žurnalistův českých.

5. ledna. Bývalý redaktor »Nár. Pokroku« Jan Černý, jenž byl až dosud odsouzen do žaláře úhrnem na dobu **4 roků a 3 měsíců**, odveden z trestnice novoměstské do trestnice svatováclavské. — Red. »Svobody« K. L. Payer, odsouzený celkem do žaláře na **1 rok a 4 měsíce**, vyzván, aby neprodleně tresty své nastoupil. — Nejvyšší soud zamítnul odvolání red. »Nár. Nov.« K. Krouského proti c. k. vrchním soudem potvrzenému zabavení č. 85. »N. N.« — Týž soud potvrdil rozsudek druhé stolice, kterýmž byl red. »Nár. Pokr.« J. Květoň odsouzen na **jeden rok** do žaláře a ku ztrátě 1200 zl. z kauce. Dále potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byla jednomu členu živn.-čten. jednoty *chrudimské* zvýšena pokuta z 5 zl. na 30 zl. — Red. »Olom. Novin« J. Černoch odsouzen na 2 měsíce do žaláře a ku ztrátě 300 zl. z kauce.

7. ledna. Pro tábor na *Petruškovjch* vrších odsouzena byla Alojsie *Patočková* do těžkého žaláře na *čtyři roky*, Frant.

Makovec na půl roku a *G. Sinzig* na dva měsíce. C. k. vrchní soud tresty ty *zostřil* a odsoudil: *Patočkovou* na šest **roků**, *Makorce* na **dvě léta** a *Sinxiga* na 10 měsíců. — Tisková pře »Nár. Novin«. S red. J. V. *Koutem* byli spoluobžalováni Frt. *Štěpánek*, V. *Homolka*, Jan *Maršner*, hostinský, Jos. *Dragoun*, představený, Josef *Klíma*, rolník, František *Koukolíček* a Jan *Čtrnáctý*, vesměs ze Zlonic, pak Jan *Minařík*, V. *Jirkovský*, rolník z Vičánek a Frant. *Hora*, rolník z Břeslan, pro přečin § 305 tr. z., ale všickni uznáni nevinnými. — Přelíčení »Politiky« pro překlad článku »*Kdo se smí vyrovnati?*« z »Národ. Pokroku«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Obžalovaného V. *Kulhánka* hájil Dr. *Mezník*. Soudu předsedal rada *Saakh*; žalobníkem, jenž navrhoval trest těžkého žaláře na dobu **jednoho roku** a ztrátu 500 zl. z kauce, byl náměstek stát. návl. *Dobbel*. Obžalovaný odsouzen do žaláře na 3 měs. a ke ztrátě 300 zl. z kauce. — Třetí závěrečné líčení pře proti redaktorům »Národního Pokroku« Janu *Květoňovi* a J. *Zehnalovi* pro přečin § 300. tr. z. odročeno, poněvadž nebyla obžalovaným doručena obžaloba v čas.

8. ledna. Přelíčení s redaktorem »Nár. Novin« K. *Krouským* a s redaktorem »Nár. Pokroku« Janem *Zehnalem* pro přečin dle §§ 310. a 305. tr. z. proto, že otiskli časem svým provolání. V obžalobě praveno, že provolání ta byla uveřejněna proto, aby se peněžitými sbírkami uhradily propadlé kauce a peněžité pokuty a vůbec aby se poskytla nějaká náhrada za spáchané trestní skutky. Po provedeném líčení odsouzen K. *Krouský* do tuhého vězení na 14 dnů a ku ztrátě 60 zl. z kauce, J. *Zehnal* pak na 4 neděle a ke ztrátě 120 zl. z kauce. — Přelíčení s ústavověrným knězem, kaplanem ve Šluknově, P. Ant. *Langhansem* pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., spáchaný kázáním. Soudu předsedal president *Mentberger*. Státní žalobník navrhoval trest těžkého žaláře na 15 měsíců; obžalovaný uznán za nevinna. — Rozsudek c. k. zemského co trestního soudu, jímž J. V. *Kout*, bývalý redaktor »Nár. Novin« a Ant. *Molínari* pro inserát v čís. 29. téhož listu obsažený uznáni byli za vinny přečinem proti veřejnému pokoji a řádu, a *Kout* odsouzen na šest měsíců do vězení a ku ztrátě 120 zl. z kauce, *Molínari* pak na tři

neděle, kdežto v téže při obviněný Václav *Straský* a Karel *Bárta* uznáni byli za nevinny, změněn c. k. vrchním soudem, takže i Straský a Bárta byli přečinem tím uznáni za vinny a Straský odsouzen na tři měsíce, Bárta pak na jeden měsíc do vězení.

11. ledna. Tisková pře »Hlasu« pro číslo 36., jež bylo časem svým c. k. policií **čtyřikráte konfiskováno**. Jelikož zatím red. J. V. Kout vzat byl do vyšetřovací vazby a v odpovědnou redakci uvázal se K. *Krouský*, obžalováni oba. Předseda soudu rada *Předák* konstatoval, že první zákaz soudní čís. 36. dodán J. V. Koutovi dne 11. září 1868, ale poslední číslo za redakce Kouta už dne 7. září vyšlo, čtvrté pak vydání (za redakce Krouského) uspořádáno až dne 10. září. Následkem toho prohlásil předseda, že o obžalobě v příčině rozšiřování zakázaných tiskopisů nemůže býti vůbec ani řeči. Po provedeném líčení, v němž státní žalobník navrhoval J. V. Koutovi těžký žalář na 13 měsíců a pokutu 150 zl., po případě vězení na 30 dnů, K. Krouskému pak žalář na 1 rok a 500 zl. ztráty z kauce, uznán tento za nevinna. J. V. Kout uznán sice za vinna zločinem i přečinem, ale **trest nemohl mu býti více vyměřen, poněvadž tresty, k nimž byl již v tiskových přích odsouzen, přesahovaly zákonem vytčenou míru.**

13. ledna. V odročené tiskové při s red. »Correspondenze« J. *Kreisem* pro zločin **velezrády** pokračováno. Býv. nakladatel listu toho J. Krbek prohlásil, že přijal J. Kreise za redaktora, jen aby list vůbec nějakého odpovědného redaktora měl, jinak že Kreis listu neredigoval. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Mezník, prohlášen za nevinna zločinem velezrády, ale odsouzen pro přečin zanedbání povinné péče do vězení na 1 měsíc a ke ztrátě — **3000 zl. z kauce.** V důvodech soudní dvůr uznal objektivní povahu skutku, »poněvadž obsah provolání inkriminovaného čelí k překážkám vykonávání panovnických práv J. V. císaře a ke zjevné vzpouře, nazýváje nynější poměry v zemi České otroctvím, slibuje pomoc od cizí mocnosti a vybízí, aby neobmeškal národ v příznivé chvíli pomstiti se vrahům svým. Vzat zřetel i na to, že zpráva uveřejněna byla v čase, kdy neunavně připravovaly se vládě nepřátelské meetinky. Subjektivní vinu obžalovaného soud neuznal, ježto bylo svědky zjištěno, že Kreis

byl úředníkem u asekurace a do redakce nedocházel.« — Rozšiřování »Obrany« v Praze a okolí c. k. místodržitelstvím zakázáno — Dr. F. St. *Kodym* odbyv si jako býv. red. »Hlasu« trest čtyřměsíčního žaláře propuštěn na svobodu. — Z vazby vyšetřovací propuštění v týž den také J. *Šindelář* a Ferd. *Sobotka* ze Světlé. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl J. V. *Kout* jako red. »Hlasu« odsouzen na 5 měsíců do žaláře, dále rozsudek, jímž byl K. *Krouský* jako red. »N. N.« odsouzen do žaláře na 6 měsíců a ke ztrátě 500 zl. z kauce, a konečně rozsudek, jímž byl J. *Květoň* jako red. »N. P.« odsouzen na 4 měs. do žaláře a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Týž soud zamítnul žádost býv. red. »Hum. L.« Fr. *Pechánka* za odročení nastoupení trestu. Nejvyšší soud potvrdiv rozsudek druhé stolice, kterýmž Fr. *Pechánek* odsouzen do vězení na 14 dní a ke ztrátě 150 zl. z kauce, nařídil mu právě jako v první záležitosti c. k. vrchní soud, aby trest ve třech dnech nastoupil. Pechánek měl tedy nastoupiti *dva tresty najednou*. — Red. »Našich Listů«, J. *Arbesovi* dodán první obžalovací nález pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z., spáchaný úvodním článkem »*Z boží milosti a z vůle národa.*« — C. k. vrchní soud *xvýšil* pokuty 12 účastníkům tábora u *Lipan*, a sice jednomu na 15 zl., ostatním na 10 zl. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, jímž odsouzeno několik členů Měst. besedy v *Holicích* k pokutám po 20 až 30 zl.

14. ledna. Tisková pře »Nár. Novin«. Red. K. *Krouský* zažalován pro dva zločiny a dva přečiny, spáchané prý v č. 84. a sice: telegramem z Roudnice (zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin schvalování nezákonných skutků dle § 305. tr. z.); článkem z »Pester Lloyd« přeloženým, zejména slovy: »Císař, jenž jako na štítu pyramidy stojí, má ukázat, že nevisí v povětří —« (zločin uražení Veličenstva); dále dopisem z Pešti, v němž pojednáno o táborech v Čechách a politické zralosti lidu českého a konečně vyňatky z »Debatte« a »Presse«, v nichž kdosi v Anglii pronášel chvalořeč o španělské revoluci (přečin dle § 305. tr. z.). Soudu předsedal rada Předák, obžalovaného hájil Dr. *Čížek*, z jehož obhajovací řeči vyjímáme pouze několik slov o dvou článcích. O článku z »Pester Lloyd« pravil:

»Divná věc, že v Ubrách, kde mají k Jeho Velič. úctu povinnou jako my zde, pokud se vím pamatovat, článek ten nestal se předmětem obžaloby. »Nár. Nov.« však, jež dosud pro uražení Veličenstva odsouzeny nebyly, pro článek ten dány v obžalobu ze zločinu onoho. Vším právem mohu říci, že v článku onom nic závadného není, ba naopak: řekne-li se, že Jeho Veličenství na pyramidě stojí, patrně z toho, aby pyramidy největší basis mají, že řečeno tím, že stojí nejpevněji a nevisí tedy v povětří. V tom zajisté jen úcta jest vyslovena; neboť nelze ani pochybovati, že kdyby v článku onom skutečně zločin uražení Veličenstva obsažen byl, zajisté by toho ani »Pester Lloyd« prominuto nebylo. — O článku posledním konečně nemůže býti ani řeči, že by v něm bylo cosi nezákonného. Předmětem jeho jest řeč kohosi, jenž mluvil a schvaloval revoluci. Zákony našimi jest však *děláním revoluce* zapovězeno. Vždyť pak revoluce vedla mnohdy k poměrům blahodárným. A je-li schvalování revoluce zločinem, což medle učinila vláda naše, uznavši nyní vládu španělskou? Vyslala tam svého zástupce a zvláštním přípisem vyslovila jí své uznání. A tak učinily i vlády ostatní. Mimo to jest článek ten vyňat z časopisů vídeňských a tam neshledáno v něm nic trestuhodného, neboť v něm skutečně nic takového není. Udání, že někdo v Londýně mluvil o revoluci španělské, která jsouc ode všech vlád uznána, nemůže býti nic trestuhodného, a nemůže býti též podle zákonů rakouských, které se jen k poměrům tuzemským vztahují, činem nezákonným.« — Soud přistoupil k náhledům obhájcovým a uznal obžalovaného nevinným. Státní žalobník Görner navrhoval trest těžkého žaláře na 13 měsíců a ztrátu 300 zl. z kauce. — Odvolání pořadatelů schůze lidu v sále Celerynově v Roudnici proti zákazu c. k. okresního hejtmanství c. k. místodržitelstvím *zamítnuto*. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek první stolice, jímž kněz *Felber* odsouzen na 3 měs. do žaláře; c. k. vrchní soud byl trest ten *zdvojnásobil*.

16. ledna. *Kolínského* okresní zastupitelstvo *rozpuštěno*, poněvadž zvolilo starostou Dra *Radimského*, jehož volba nebyla již jednou císařem schválena. — C. k. krajský soud v Jičíně vydal zatykač na býv. učitele na evang. škole ve Velenicích, Jana *Soukupa*, obviněného ze zločinu uražení Veličenstva. —

C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž K. *Krouský* jako red. »Hlasu« odsouzen k vězení na 3 měsíce a ku ztrátě 200 zl. z kauce. — Předseda a jednatel Řemesl. besedy pražské odsouzeni, a sice první k dvěma trestům: k pokutě 2 zl. a 30 zl., druhý k 15 zl.; c. k. vrchní soud první dva tresty potvrdil třetí *xvýšil* na 30 zl. Týž soud *zostřil* tresty 29 účastníkům tábora u *Bzí*, u jednoho až na 100 zl. a potvrdil rozsudek, kterýmž přednosta z *Brasky* odsouzen pro Tábora na *Levné* k pokutě 30 zl.

17. ledna. Zemský výbor prohlásil, že jest srozuměn s obmýšleným zrušením usnešení okres. zastupitelstva *lomnického*, kterýmž byl vysloven souhlas s deklarací poslanců českých. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek, jímž byli red. »Nár. N.« J. *Kout* a pp. *Slavík* a S. *Heller* uznáni nevinnými a odsoudil prvního k pokutě 100 zl., ostatní dva k pokutám po 60 zl. — Týž soud potvrdil rozsudky, kterýmiž Fr. *Pechánek*, red. »Hum. L.«, odsouzen na 3 měsíce do žaláře a ku ztrátě 500 zl. z kauce a na 2 měsíce do žaláře a ku ztrátě 400 zl. z kauce. Dále potvrzeny rozsudky, kterýmiž J. *Kout*, jako red. »Hlasu« odsouzen na 4 měs. do žaláře a ku ztrátě 600 zl. z kauce a na 6 neděl do vězení a ku ztrátě 100 zl. z kauce; pak rozsudek, kterýmž red. »N. P.« J. *Zehnal*, (kterémuž právě dodána obžaloba pro celou řadu přečinů,) odsouzen byl pro přečin pobuřování. — Nejvyšší soud zamítl odvolání Ferd. *Wilsdorfa* jako red. »Hlasu« proti rozsudku c. k. vrchního soudu, kterýmž W. odsouzen byl na 6 měsíců do těžkého žaláře a ku ztrátě 1000 zl. z kauce. — Dále potvrzeno usnešení soudu, jímž shledán v *pastýřském listu arcibiskupa pražského* *zločin rušení veřejného pokoje* a další rozšiřování listu toho se zapovídá. — Týž soud potvrdil rozsudek druhé stolice, kterýmž býv. red. »Politik« V. *Nedoma* odsouzen na 7 měsíců do žaláře, avšak změnil rozsudek, jímž dva členové *královédvorského* Sokola odsouzeni byli k pokutám peněžitým. — J. *Neumann* opustil vězení, v němž strávil 2 měs. pro píseň o továrně v Čínském Brodě. — Z propadlých kaucí českých listů odvedeno na novo 300 zl. dobročinným ústavům.

18. ledna. Přelíčení pro demonstraci v zahradní restauraci v Nulších pro přečin § 305 tr. z., z něhož se měli od-

povídali Karel Vlček a Frt. Halada, jež hájil Dr. Kučera. Oba obžalováni uznáni však nevinnými. — V tiskové při »Nár. Pokroku« odsouzen býv. red. J. Zehnal pro článek »Německá svoboda vyučování a učení se« pro přečin dle § 305 tr. z. do vězení na 14 dní a ku ztrátě 70 zl. z kauce. — V přelíčení s uvězněným red. »Nár. Novin« J. V. Koutem pro otištění provolání na *Džbánu* pokračováno. Obžalovaný mimo jiné prohlásil, že jest obžaloba státního nadvládního zneužitím úřední moci, za kterýžto výrok byl k návrhu veřejného žalobníka Görnera odsouzen k jednomu půstu. Z obžaloby pro přečin proti zákonu o právu shromažďovacím propuštěn. Soudu předsedal rada Předák.

19. ledna. Přelíčení s red. »Nár. Novin« K. Krouským pro přečiny dle §§ 309. a 310. tr. z. Spoluobžalovaní byli V. Černý, starosta obce sezemínské, a A. Kabeláč, starosta obce zdechovické, jako zasílatelé dvou inkriminovaných telegramů: 1. »Ze Semíně. Statečným hajitelům práv koruny České hřimavé Sláva! Souhlasíme úplně s vaším jednáním. Svorně k sobě v slibu stájme, práva naše hájit dbejme. Na zdar! Obecné představenstvo v Semíní. V. Černý, starosta. M. Kalousek, radní. V. Chvojka, radní. — 2. Ze Zdechovic. S rozhodným osvědčením poslancův českých souhlasíme úplně a provoláváme jim nekonečné na zdar! Od obecního zastupitelstva zdechovického. A. Kabeláč, starosta, V. Jareš, radní, M. Vončina, radní. — Obžalované hájil Dr. Čížek. Red. Krouský uznán nevinným, druzí dva obžalovaní odsouzeni pro přečin dle § 310. tr. z. každý do tuhého vězení na 14 dní, a uloženo jim, aby dali rozsudek vytisknouti v úředním »Prager Zeitungu«. — Tisková pře »Národního Pokroku« pro zprávy o konfiskacích v č. 255., jež vyšlo za redakce Jana Květoně a v č. 271., jež vyšlo za redakce J. Zehnala, pro přečin dle § 300 tr. z. Spoluobžalován byl Jos. Velek, hostinský »u města Lipska« v Karlíně. Soudu předsedal rada Laadt, státním žalobníkem byl subst. Rapp. Květoň uznán za vinna opomenutím povinné péče a odsouzen k pokutě 50 zl.; druzí dva uznáni nevinnými.

20. ledna. Vídeňské listy zvěstovaly, že byl Dr. Ant. Čížek c. k. vrchním soudem na rok vymazán ze seznamu obhájcův. Dr. Čížek podal o tom následující vysvětlení: Časo-

pisů přinesly zprávu, že mně odňato bylo právo zastupovati před soudem. Mně o takovém soudním rozhodnutí nic známo není, jsem spíše přesvědčen, že až po dnešní den *není žádná zákonná příčina*, podle které bych ze seznamu obhájců vymazán býti mohl. Neboť, aby vyloučení mé po právu se stalo, jest dle zřejmého znění §§ 244., 245 a 246. tr. ř. potřebí, abych *při přelíčení určitě*: 1. dopustil se přestupku § 244. tr. ř. haněním, křivým obviňováním osob soudu přítomných, nebo neslušně se chovav porušil soudu povinnou úctu; 2. obdržel za to *především* domluvu (Verweis) nebo peněžitou pokutu. Potom teprve a) když se stal přestupek za *přítěžujících okolností*, může trestní soud učiniti návrh k vrchnímu soudu, aby obhájce za takový určitý přestupek ze seznamu obhájců na přiměřený čas vymazán byl (§ 245). Mají se však za 3. tresty dotčené hned po skončeném líčení vykonati (§ 246). Poněvadž nedopustil jsem se do dnešního dne přestupku § 244 ř. t., nebyl jsem trestán ani domluvou, tím méně pokutou peněžitou, a neměl soud příčiny, aby vykonal dotčené tresty, proto také nemohl se soud po zákonu nikdy usnésti na tom, že učiní návrh c. k. vrchnímu soudu, abych ze seznamu obhájců vymazán byl. Soud také žádný takový návrh neučinil, poněvadž by mně jej dle § 246. t. ř. hned po skončeném přelíčení byl sděliti musil, *což se však nikdy nestalo*. Stojí na půdě zákona, musím prohlásiti zprávu listů vídeňských za zcela lichou.

22. ledna. M. Souček, obchodník ze Smíchova, nalezající se již po několik měsíců ve vyšetřování pro zločin *velezrády*, propuštěn na svobodu. C. k. vrchní soud potvrdil totiž rozsudek, kterýmž byl M. Souček uznán za nevinna zločinem velezrády, ale odsoudil jej pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. do žaláře na 4 měsíce. — Býv. red. »Nár. L.« K. Tůma propuštěn k žádosti několika dam v průvodu strážníka na dvě hodiny z vězení, aby mohl spatřiti na smrt nemocné dítka.

24. ledna. Red. »Humor. Listů« Frt. Pechánek donucen nastoupiti v novoměstské trestnici první svůj trest tuhého vězení na dva měsíce. — Také býv. red. »Pravdy« Fr. Škorpál nastoupil trest dvouměsíčního žaláře. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl red. »Mor. Orlice« J. Dvořák

odsouzen na 10 měsíců do těžkého žaláře a ku ztrátě 400 zl. z kauce, změnil však jiný rozsudek, kterýmž byl redaktor ten odsouzen do žaláře na 5 měsíců, sniživ trest na dva měsíce a prohlásiv 400 zl. z kauce za propadlé.

25. ledna. Přelíčení s městským lékařem v Oustí n. Or. MUDrem, Josefem *Matouškem* pro brožurku »*O několika časových otázkách pražské medicínské fakulty*«, která byla v polovici r. 1868. zabavena a v níž shledány přečiny dle §§ 300., 302. a 305. tr. z. Státní žalobník obžalovanému vytýkal, že postavil se na stanovisko ryze národní, české, že překročil program spisu, pojav do něho i otázku dělnickou. Dále jej vinil, že *popuzoval proti německé národnosti*, proti sboru doktorů a professorů medicíny, proti »*německé straně*« v Čechách, proti vládě, ba proti zámožné třídě obyvatelstva. Obžalovaný uznán nevinným. — Tisková pře »*Nár. Pokroku*«. Obžalovaný red. J. *Zehnal*, kterého hájil Dr. T. Černý, žalován pro přečiny dle §§ 300. a 302. tr. z., spáchané článkem »*Naše kapsy a německé školy*«, a odsouzen pro zanedbání povinné péče k pokutě 40 zl., po případě do vězení na 8 dní.

26. ledna. Tisková pře »*Nár. Listů*«. S uvězněným býv. red. Karlem *Tůmou* byl spoluobžalován MUDr. Jos. *Matoušek* z Ústí nad Orlicí pro přečin dle § 305. tr. z., spáchaný telegramem o táboru na Potštýně. Oba obžalovaní uznáni nevinnými. Veřejný žalobník navrhoval každému trest tuhého vězení na 3 měsíce a K. Tůmovi ještě 60 zl. ztráty z kauce. — Nejvyšší soud *zostřil* rozsudky, jimiž 26 členů zpěv. spolku *lomnického* odsouzeno bylo k pokutám z 5 zl. na 10 zl. a z 40 zl. na 70 zl.

27. ledna. Býv. red. »*Svobody*« K. L. *Payerovi* dodáno opět několik obžalovacích nálezů. — Z kauce »*Nár. Listů*« prodalo státní návladnictvo obligaci znějící na 1600 zl. za 1000 zl. — Kooperátor v *Neveklově* P. *Matoušek* vzat do vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje a několik přečinů, jež prý spáchal dvěma kázáními.

29. ledna. Red. »*Zvonu*« V. J. *Hruškovi* dodán obžalovací nález pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) trest. zák.

30. ledna. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek prvních dvou

stolic, kterým býv. red. »Nár. Novin« J. Kout odsouzen do žaláře na 6 měsíců a ku ztrátě 500 zl. z kauce. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž red. »Corr.« Ant. Tůma odsouzen na 4 měsíce do žaláře a ku ztrátě 800 zl. z kauce. — Ličení pře s Ig. Skokánkem jako předsedou dělnické besedy karlínské pro zaslany telegram Dru Smolkovi. Obžalovaný uznán za'nevinna.

31. ledna. Býv. red. »Nár. Listů« Karel Tůma, uvězněný až dosud v trestnice novoměstské, dopraven do trestnice u sv. Václava

Únor 1869.

1. února Přelíčení s fiakristským kočím Jos. Vobořilem pro přečin pobuřování, jehož prý se dopustil tím, že dne 11. října 1868, jedá kolem rohu v Kaprové ulici, křičel na lid, stojící před plakátem oznamujícím prohlášení »výmínečného stavu« trestuhodná slova. »Obžalovaný pravil, že křičel: »Kdybyste to strhli a šli raději domů a hleděli si práce, abychom mohli býti živi!« Jinak vypovídal svědek Jachim Gröger, 54 roků starý, z jehož výslechu citujeme následující: Předs. Čím se živíte? — Svěd. Polizeiaagent. — Předs. Byl jste už někdy ve vyšetřování? — Svěd. Ja. — Předs. Znáte tohoto obžalovaného? — Svěd. Noo — vod ksichtu cho nesnam. — Předs. Vypravujte nám, co se sběhlo dne 11. října 1868 na rohu Kaprové ulice. — Svěd. Noo, lidi tam stáli a četli to. — Předs. Co četli — co to bylo? — Svěd. Diese kundmachung — jak pšišlo vod císařského zemského pána. — Předs. Jaká slova pronel kočí? — Svěd. Von žek: »Utrhejte to a vyttrejte si tím — s vodpušteným — Nebojte se, Češi — voni nám nic neudělaj!« — Předs. Vaše výpověď neshoduje se s tím, co jste udal v předběžném vyšetřování. — Svěd. Jak jsem to udal, tak je to pravda. — Předs. Tehdy jste řekl: »Nic se nebojte;« proč nyní přidáváte slovo »Češi«? — Svěd. Prosim, mně na tom nic nezáleží, esli bude ten člověk trestanej — — Předs. Jakým směrem jel onen fiakr? — Svěd. Od Mikulášského plácku do Kaprové ulice. — Předs. V který to bylo

čas? — *Svěd.* Noo, ešte ani nebylo 10 hodin. — *Předs.* Viděť jste toho kočího dobře? — *Svěd.* Já jsem se koukal jen po čísle vozu. — *Předs.* A jaké to bylo číslo? — *Svěd.* To se nemůšsem už pamatovat. — *Předs.* (k svědkovi). Pro co jste byl *vyšetřován a trestán*? — *Svěd.* (z ticha). **Pro krádež.** — *Předs.* A také **pro podvod**? — *Svěd.* Jo, taky. — *Přisedící rada Pohl:* Nebyla při tom *křivá přísaha*? — *Svěd.* Ne — *to bylo pro peníze.* — Svědek ten byl už v předběžném vyšetřování *vzat pod přísahu.* — Státní žalobník navrhoval obžalovanému trest tuhého vězení na 3 měsíce; soud však odsoudil obžalovaného pro přestupek § 315. tr. z. do vězení na 8 dní. — Uvězněnému red. Fr. *Pechánkovi* dodány opět dva obžalovací nálezy. — Ředitel *táborských* ochotníků musil zaplatit 5 zl. pokuty za politický kuplet. — Z kaucí českých listů přikázáno opět 1600 zl. fondu městského chudobince. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž 6 členů *bohdaňského* čtenářského spolku odsouzeno k pokutám od 10 zl. až do 20 zl.

2. února. Nejvyšší soud snížil pokuty, ku kterýmž byli někteří účastníci tábora *na Pravdě* odsouzeni a jež byl c. k. vrchní soud zvýšil. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudky, jimiž byl red. Jan M. *Černý* odsouzen na 2 léta do žaláře a k ztrátě 1000 zl. z kauce a Jan Květoň na 5 měsíců do žaláře a ke ztrátě 400 zl. z kauce.

3. února. C. k. vrchní soud dne 26. ledna rozhodnul k návrhu první stolice, aby JUDr. A. *Čížek* vymazán byl **na dobu celého roku ze seznamu obhájců**, a sice pro přestupek porušení povinné úcty k soudu dle § 244. tr. z. a pro uražení státního zastupitelstva, jichž prý se dopustil dne 23. září 1868 o závěrečném přelíčení jako obhájce redaktora »Nár. Novin« J. Kouta, obžalovaného pro přečin dle § 300. t. z. V důvodech praveno: »neboť Dr. Čížek dle protokolu o přelíčení tom se vyslovil, že jenom k opětným prosbám přátel svých ujal se opět hájení v tiskových a politických přích, **jelikož obhájce není více tím, čím dle zákona býti má** a že je přesvědčen, že to, co v oposičních českých listech se píše, **jest přesvědčením celého národa.** V slovech těch jest patrně obsažena hrubá potupa soudu a státního zastupitelstva, jelikož se jim

tím vytýká nespravedlivé stíhání Českého národa a soudu se přičítá, že nepřipouští, aby obhájce užil svého práva dle zákona. Dr. Čížek mimo to urazil i zvláště státní zastupitelstvo, opakovaně při přelíčení tom několikrát, že *státní zastupitelstvo jest stranou jako on*. Takovýmto chováním se při závěrečném přelíčení dopustil se Dr. Čížek přestupku v § 244. tr. z. na-
značeného a jelikož i *ohlášení rozsudku nebyl přítomen*, aniž by se byl ospravedlnil, porušil i tím úctu k soudu povinnou a proto« atd. — Od té doby tudíž nemohl Dr. Čížek, jeden z nejbystřejších právníků českých, po celý rok převzítí funkci obhájce v záležitostech nepolitických, tím méně politických.

4. února. Přelíčení se sladovnickým Otakarem *Hodkem*, jenž byl strávil již téměř čtyři měsíce ve vyšetřovací vazbě, pro zločin **velezrády** dle § 58. tr. z. Pětičlennému soudu předsedal president Mentberger, žalobníkem byl státní zástupce Dr. Hlaváček, obhájcem Dr. T. Černý. Obžalovaný uznán za nevinna. — Přelíčení s Jos. *Lískou* z Louňovic pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. proto, že dne 30. srpna 1868 účastnil se zakázané slavnosti na Blaníku, že v Louňovicích vystavěl slavnostní bránu s nápisem »Nedejme se!«, že neuposlechl vyzvání c. k. komisaře k rozejití se, nýbrž že lid sám vybízel, aby se nebál, dále že v Louňovicích uspořádal c. k. komisařům kočičinu a na ně i šosy vyhrnoval. Obžalovaný, jenž neměl žádného obhájce, uznán za vinna a odsouzen do těžkého žaláře na **13 měsíců**. Státní žalobník navrhoval 15 měsíců. Soudu předsedal rada Jansa. — Tisková pře »Nár. Pokroku«. Uvzněný red. J. M. Černý zažalován pro referáty o táborech na *Pravdě* u *Domašic*, na *Potštýně*, *Levině* a *Košíři*, v nichž shledány přečiny buď dle § 300. nebo 305. tr. z., a odsouzen do tuhého vězení na 14 dnů. Soudu předsedal rada Laadt. Státní žalobník subst. Opoletzký navrhoval trest vězení na 4 měsíce; v příčině ztráty z kauce neučinil však žádného návrhu. Přelíčení u c. k. krajského soudu v Jičíně s tajemníkem okres. zastup. *hoříckého* Karlem Čížkem a Frt. *Kračmárem* pro přečin pobuřování spáchaný žádostí za potrestání pro výlet na *Zvičín*. Soudu předsedal krajský president von Moritz, žalobu zastupoval státní zástupce Kratochvil. — K. Čížek byl obviněn, že inkriminované žádosti koncipoval, Fr. Kračmár pak,

že je opisoval. První odsouzen do tuhého vězení na 3 neděle, druhý na 14 dní. — Býv. red. »Nár. Nov.« J. V. Kout one-mocněv v žaláři, dopraven do nemocnice. — Býv. red. »Nár. Pok.« J. M. Černý odsouzen do vězení na 14 dnů.

5. února. Přelíčení pro přečiny §§ 309. a 310. t. z. spáchané projevením souhlasu s deklarací poslanců českých v č. 47. »Nár. Novin«. Kromě red. J. V. Kouta, jenž se pro churavost k líčení nedostavil, obžalováni byli: Martin Říha, představený v Plzenci, Jos. Císař a Jos. Fáber, výborové, Jos. Tinger, účetní téže obce a okresní tajemník v Plzni Fr. Schwarz. Jos. Císař a Fr. Schwarz uznáni nevinnými; ostatní odsouzeni, a sice Říha a Fáber do vězení na 14 dní, Tinger na 4 neděle. Obžalované hájil Dr. Mezník. — V tiskové při humoristického listu »Šotek« pro přečin dle § 300. tr. z. uznán obžalovaný nakladatel Jos. Mikuláš Boleslavský za nevinná. Obhájcem byl Dr. Kučera. — Býv. red. »Hlasu« Ferd. Wilsdorf nastoupil trest šestiměsíčního těžkého žaláře. — Býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouskému oznámeno, že rozsudek, kterýmž byl odsouzen do vězení na 2 měs., vešel v moc práva. — Z kauce »Nár. Novin« prodána opět obligace znějící na 900 zl. za 500 zl. Majitel »Nár. Listů« vybídnut vykázati se, že byly z kauce propadlé 2000 zl. zapraveny. — Občané z okresu horažďovického, kteří podepsali provolání k táboru na vrchu »Hradci« u Strakonic 19. července 1868, kterýžto tábor však se následkem zákazu úředního neodbýval, předvoláni c. k. okresním soudem horažďovickým k trestnímu vyšetřování, a sice: Frt. Celerin, starosta, Václav Naxera, Jos. Majer, Cel. Šimr, Fr. Sirůček, Stanislav Mayer, Čeněk Tichý z Horažďovic, Josef Fürst z Hostic, Fr. Kučera z Kozlova, Matěj Hostek z Boubína, Matěj Barnáš z Větechova, Kovářík ze Sviratic, Fr. Šolar ze Lhoty a Fr. Ottenveller ze Střebomyslic.

6. února. Pro tábor na Petruškových vrších, o němž byl na vládního komisaře Frohreicha od lidu útok učiněn, uznal c. krajský soud v Jičíně Alojsii Patočkovou, Františka Makovce a G. Sinziga za vinny zločinem veřejného násilí dle § 81. tr. z. a přestupkem zákona o právu shromažďovacím, Alojsii Patočkovou mimo to i zločinem pokusu svádění ku vraždě a odsoudil Alojsii Patočkovou na 4 léta do žaláře, zo-

střeného postem, Fr. Makovce na šest měsíců a Gerh. Sinziga na dva měsíce do těžkého žaláře. C. k. vrchní zemský soud změnil, jak známo, rozsudek ten, zvýšiv trest u Alojsie *Patočkové* na *šest let těžkého žaláře*, u Fr. *Makovce* na *dvě leta* a u G. *Sinxiga* na *deset měsíců těžkého žaláře*. Odsouzení odvolali se z rozsudku toho k c. k. nejvyššímu soudu, kterýž však odvolání to zamítnul. — C. k. vrchní zemský soud potvrdil rozsudek, kterýmž býv. red. »N. N.« J. *Kout* odsouzen do žaláře na 6 měs. a ku ztrátě 400 zl. — Nejvyšší soud snížil některé pokuty, jež byl c. k. vrchní soud účastníkům tábora na *Vysoké* zvýšil.

7. února. C. k. vrchní soud potvrdil obžalobu vznešenou proti red. vídeňského »Zvonu« a »Hlasu« V. K. *Šemberovi* pro dva zločiny rušení veřejného pokoje. — Pro tábor na *Řípu* obdrželi V. *Kratochvíl*, V. *Janda* a E. *Špindler* obžalovací nálezy. — Z propadlých kaucí listů českých přiděleno opět 150 zl. stavebnímu fondu u sv. Bartoloměje.

8. února. Přelíčení s Janem *Relichem*, nalézajícím se od 3. srpna 1868 ve vyšetřovací vazbě pro zločin *velezrády* dle § 58. tr. z. Pětiletému soudu předsedal president *Mentberger*, žalobníkem byl subst. *Neuměl*, obhájcem Dr. *Linha*. Obžalovaný obviněn, jednak že mluvil veřejně v ten smysl: »aby se Čechy odtrhli od císařství Rakouského, aby se staly samostatnými a měly svého vlastního krále; dále že pobuřoval proti německé národnosti a že dopustil se přestupku porušení cizího jmění. Státní žalobník kladl jako ve při Dra *Matouška* i tentokráte důraz na to, že obviněný mluvil »se stanoviska výhradně českého«. — Po skončení průvodního řízení navrhoval veřejný žalobník za trest *těžký žalář* na dobu 12 roků. Soud však neuznal obviněného za vinna zločinem *velezrády*, nýbrž jen zločinem rušení pokoje a přečinem proti veřejnému pokoji a pořádku a odsoudil jej do těžkého žaláře na 18 měsíců. Ve slovech »*My nepotřebujeme žádného císaře, my chceme vlastního krále!*« shledal soud jen ohlas federalistického programu.

9. února. Tisková pře s uvězněným red. »Nár. Listů« Karlem *Tímou* pro *dvaaadvacet zločinů a přečinů*, která byla již dvakrátě odročena. Obhájcem byl Dr. *Tomáš Černý*. Čtení obžaloby trvalo přes tři hodiny. Obžalovaný probral článek

za článkem, vyvraceje důvody obžaloby tak pádně, že obhájce Dr. Černý, zahajuje obhajovací řeč svou, s důrazem k tomu poukázal a obmezil se na všeobecné poznámky, z nichž vyjímáme: »Jest to pravdou již vůbec uznanou, že ustanovení trestního řádu pro čistě politická provinění jsou anomalii. Trest nemá býti nástrojem libovůli jednotlivých stran. Já připomínám tu sobě vždycky na ono nařízení Mojžíšovo, kterému se také »božský« původ přičítal: aby židé nepožívali masa vepřového. Nařízení to dáno pro jisté okolnosti. Když tyto se změnily, ztratilo všecku cenu. Trestní zákony o věcech politických dány jsou také jen proto, aby ve státě zachován byl pořádek. Kdyby lidstvo bylo již politicky vzdělané, nebylo by jich potřeba. Neupírám ovšem platnosti jejich, avšak upřáti musím, že by měly s rovnou bezohledností prováděny býti proti každému, ať jest politicky vzdělán čili nic. Pro věci tiskové náležité jsou jediné *soudy porotní*. Budu se o tom tím méně šířiti, anof pravdě podobno, ba skoro jisto jest, že i u nás poroty zavedeny budou. Jáť mám za to, že všechny procesy tiskové, u nás během posledního roku provedené, jsou zmatečné, neplatné. V základním zákoně státním stojí výslovně, že v procesech takových *rozhodují* — nikoliv rozhodovati *budou* — soudové porotní: a zákon dán jest dne 21. prosince 1867! Nemohu si mysliti jinak, nežli že zavedením porot těm, kteří bez nich odsouzeni byli, všeliké tresty prominuty a také kauce propadlé nahrazeny býti musejí — neboť nemohu jednak rozuměti politické honetnosti a poctivosti. Tudíž žádám, aby také sl. soud onano ustanovení trestního zákona vykládal také co anomálii, aby přiblížil k poměrům, kdy články sepsány byly, *k době, kde stíhání českého tisku a české oposice bylo nejprudší* — aby, když poroty zejtra zavedeny budou, nestihla jich výčitka, že nesoudili, jak soudí lidé poctiví. Mezi články obviněnými jsou takové, kde se zhola vypravuje, co se stalo. Mezi ty jmenovitě patří dopis z Rovenska. Pan státní zástupce nikterak nedokázal, že by zpráva ta byla zfalšovaná či překroucená. Že by v pouhém uveřejnění skutkův snad trestuhodných spočívala vina, nebude přece nikdo tvrditi. Všecky naše časopisy psaly o revoluci ve Španělsích — a u nás jest revoluce velezrádou! — všechny psaly o vyhnání královny Isabelly,

o zavraždění guvernéra v Burgosu: kdož bude v tom shledávati schvalování revoluce a vraždy? Jiné články týkají se úředních osob. Jest otázka, zdali se osoby tyto smějí zahalovati v nimbus posvátnosti, aby se jich nikdo slovem dotknouti, nikdo jim ani z toho výčitku činiti nesměl, co proti zákonu konají, slovem, aby jim nesměl nikdo říci pravdu do očí? Jest věcí dokázanou, že úředníci zneužili své moci, že zpronevěřili peníze, kteréž vybrali: a řekne-li někdo, že to hanebnost, má pro to býti stíhán? Případy, o kterých se tuto jedná, nejsou arci tak křiklavé, nicméně dokázáno jest, že úředníci nepravě vykládali zákon o shromažďování a spolčování, že zapovídali každou veřejnou schůzi proti docela jasnému znění zákona, že uváděli proti tomu důvody, o kterých se zákonu ani nezdálo — že všecku svobodu shromažďování, kterou zákon propůjčoval i hájil, učinili illusorní. Samo c. k. místodržitelství vidělo se nuceno zrušiti nařízení c. k. policie, anáž se nezakládala na zákoně. Kterak padá z toho vina na redaktora časopisu, který podobné věci uveřejňuje? Pravda jest ovšem někdy trpká — ale odtud nejde ještě, že by byla trestuhodná.« — Státní zástupce navrhoval trest těžkého žaláře na **tři roky** a ztrátu 500 zl. z kauce. Obžalovaný uznán za vinna několika zločiny rušení veřejného pokoje (zejména pro články: »Kam to povede?« — »Ať žije zákon!« — »Je to skandál!« — »Hlasy časopisecké« a »Naši odpůrci a spojenci«) a přečiny pobuřování a odsouzen do žaláře na **jeden rok** a ke ztrátě 400 zl. z kauce. — Nejvyšší soud potvrdil zostřený trest jednoho účastníka tábora na *Zvičíně*, dvěma účastníkům pak snížil pokutu, k níž byli v první instanci odsouzeni. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž býv. red. J. Černý odsouzen na 6 měs. do žaláře a ke ztrátě 500 zl.

10. února. V Týně na Vltavě na devátý rok usedlý obchodník Josef *Kaspr*, jehož manželka měla v městě tom dům, odsouzen pro účastnění se tábora lidu k pokutě 80 zl. Následkem tohoto odsouzení usnesla se **městská rada v Týně na Vltavě** vyzvati odsouzeného, aby pro »*nexákonní jednání*« své město opustil a odstěhoval se do Mirovic, kde jest příslušníkem. — C. k. okresní soud v *Soběslavi* uznal bývalého poslance zemského JUC. Jana *Kratochvíla* a jiné čtyři obviněné za vinny přestupkem zákona o právu shromažďovacím a odsoudil Krato-

chvíla k pokutě 10 zl. a ostatní k pokutě po 5 zl. C. k. vrchní zemský soud *zvýšil* tento trest u Kratochvíla na 100 zl. a u ostatních na 30 zl. Nejvyšší soud rozsudek vrchního zemského soudu u Kratochvíla potvrdil, u ostatních pak *zmírnil* pokutu na 10 zl.

11. února. Před c. k. okr. soudem pro Staré město pražské provedeno líčení s předsedou čtenářsko-ochotnické jednoty »Tyl« Karlem Bodlákem, jeho náměstkem J. Zemanem a členy G. Janečkem, J. Fraňkem, J. Vamsoustem, R. Routkem a F. Svobodou pro přestupky §§ 15., 17. a 36. zákona o spolcích. Z obžaloby vyjímáme, že G. Janeček měl dne 1. října 1868 ve spolku »Tyl« politickou přednášku, v které mluvil o Slovanech a jich sousedech, obzvláště pak o Němcích říše. Líčil prý *národ německý jako pravého nepřítele Slovanů*, jenž pod pláštěm kultury *nejkrutějších dopouštěl se skutkův na národech slovanských*. Ku konci přednášky prý vyzýval shromážděné, aby místo nepřátelských nám listů německých odbírali časopisy české. — Jelikož obžalovaní prohlásili, že podobně nikdo ve spolku nepřednášel a opak toho žádnými svědky nedotvrzen, uznáni nevinnými. — Člen výboru Sokola karlínského Josef Fuksa, obžalovaný pro přestupek § 20. zák. spolkového, spáchaný zasláním telegramu Dru Smolkovi, uznán c. k. okres. soudem v Karlíně za nevinná. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, jímž byl býv. red. »Nár. Nov.« J. Kout odsouzen do vězení na 14 dní a ku ztrátě 200 zl. z kauce. Z osmi spoluobviněných odsouzení dva na 1 měsíc, jeden na 3 neděle, čtyři na 14 dní a jeden na 10 dní. Týž soud odsoudil býv. red. »N. N.« K. Krouského, ježž byla první stolice za nevinná prohlásila, do vězení na 1 měsíc a ku ztrátě 150 zl. z kauce.

12. února. S red. »Nár. Pokroku« J. Zehnaelem provedeno k návrhu veřejného žalobníka Rappa *tajné přelíčení* pro několik zločinů a přečinů spáchaných *osmi články* a zprávami v pěti číslech. Státní žalobník navrhoval trest těžkého žaláře na dobu **půltřetího roku**. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Mezník, odsouzen do těžkého žaláře na půl roku. — Nejvyšší soud potvrdil zostřené tresty několika účastníkům tábora na *Potštýně*.

13. února. Okresní zastupitelstva *slanské a novostražské* byla *rozpuštěna* bez udání důvodů. Řízení záležitostí okresních svěřeno zatím c. k. okres. hejtmanstvím v Slaném a Novém Strašecí.

14. února. C. k. vrchní státní zastupitelství zaslalo státním zastupitelstvům tuto listinu: »Dle zprávy sdělené mi od presidia cís. král. místodržitelství bude prý (jak se praví z Berlína) litografovaná brožurka pod názvem »*Ani groš daně více, čili skutky — ne slova*« v mnoha tisících exemplářích dopravena do Čech, aby zde byla rozšiřována a skutečně bylo již nyní několik výtisků v Čechách nalezeno. *Revoluční tento »paličský« spis*, jenž obsahem svým vyzývá způsobem pobuřlivým k odpírání daní, musí býti předmětem napnuté pozornosti a energické činnosti úřadů a poněvadž již cís. král. místodržitelství přikázalo podřízeným úřadům největší opatrnost a bdělost, *nařizují i já c. k. státnímu zastupitelstvu, aby i ono bdělo přísně nad tím, by brožurka »Ani groš daně více, čili jen skutky a ne slova!« se nerozšiřovala*, a kdyby kde brožurka ta přistižena byla, aby ihned zavedlo se potřebné vyšetřování a poněvadž jedná se o trestný skutek dle § 10. b) t. z., aby záležitost taková ihned byla odevzdána c. k. státnímu návladnictví v Praze k úřednímu řízení, mně pak buď vždy ihned o tom podána stručně zpráva. Od c. k. vrchního státního zastupitelstva. Jarosch m. p.«

15. února. »Národní Vávra« z Dobré Vody u Hořic nastoupil 8denní trest pro tábor na *Levně*. — C. k. státní zastup. oznámilo majiteli »Politiky«, že z kauce listu toho zapraveny byly pokuty 250 zl. a 2000 zl. Na poslední pokutu však již zbytek kauce nestačil, neboť místo 2000 zl. přišlo do rukou stát. zástupce pouze 1163 zl. 46¹/₂ kr.

16. února. Pro svolání k táboru na *Choustníku* za nevinny prohlášení red. J. Kout a V. Flíček a M. Kazda odsouzení c. k. vrchním soudem, a sice první k pokutě 150 zl., druhí dva k pokutě po 60 zl. Nejvyšší soud snížil pokutu prvnímu na 50 zl., druhé dva uznal nevinnými. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, kterýmž Jos. Kout odsouzen byl do žaláře na 8 měsíců a ku ztrátě 1000 zl. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, jímž Dr. Kodým jako red. »Hlasu« odsouzen

byl na 5 měsíců do žaláře a ku ztrátě 1500 zl., a rozsudek, jímž týž redaktor odsouzen byl na 5 měsíců do žaláře a ke ztrátě 1500 zl., pouze co do ztráty kauce; trest žaláře zvýšil na 15 měsíců. — Z kauce »Nár. Listů« prohlášeno až dosud 6400 zl. za propadlé, ačkoli pouze 6000 zl. kauce složeno bylo.

17. února. J. J. *Martinka* nastoupil trest šestinedělního vězení. — Jan *Bavorský* odsouzen k pokutě 5 zl. pro rozšiřování *Bendlovy* písně českého dělníka. — Rozsudkem c. k. okr. soudu v *Bechyni* ze dne 1. pros. 1868 odsouzeni byli dle § 19. o právu shromažďovacím, a sice *Jos. Kašpar*, co původce a pořadatel 30. srpna 1868 u *Hvožďan* odbyvaného »táboru« k pokutě 50 zl. event. k 10tidennímu vězení. — Pánové *Šimon Hošek*, *Josef Červenka*, *Ant. Mühlstein*, *Vojtěch Mühlstein*, *Tomáš, Jan a Frant. Hospodářský* k pokutě 25 zl., ev. k pětidendnímu vězení. — Pánové *Jan Pixa*, *J. Fiala*, *Matěj Masák*, *Matěj Kuna*, *Václ. Tic*, *Václ. Žižkovský*, *Jindřich Pohl*, *Alojs Masák*, *Václ. Hálek*, *Jos. Dvořák*, *Vilém Chat*, *Jos. Rambousek*, *J. Černý*, *Karel Faber* (poslanec), *Jos. Šonka*, *Jan Hruška*, *Matěj Přibíl*, *Jan Zahradník*, *Václ. Lala*, *Vojtěch Šoch* a *Max Baumrok* k pokutě po 10 zl. event. k dvoudennímu vězení a k náhradě útrat trestního řízení. Jenom *Frť. Polívka* a *Matěj Červenka* byli tímto přestupkem za nevinny uznáni. K odvolání se c. k. státního zastupitelstva, pak *Jos. Kašpara*, *Šimona Hoška*, *Karla Fabra* a *Jos. Dvořáka*, c. k. vrchní zemský soud tento rozsudek dílem potvrdil, dílem zostřil, a sice: u *Josefa Kašpara* na 80 zl., pro případ nedobytnosti k 16dennímu vězení. *Jos. Červenka*, *Tomáš, Jan a Frť. Hospodářský* (3 bratři) odsouzeni k pokutě po 10 zl. event. k osmidennímu vězení; *Václ. Tic*, *Václ. Žižkovský*, *Jindřich Pohl*, *Alojs Masák*, *Vilém Chat*, *Jan Černý*, *Karel Faber*, *Jos. Šonka*, *Jan Hruška*, *Matěj Přibíl*, *Jan Zahradník*, *Václ. Lala* a *Vojtěch Šoch* k pokutě 25 zl. event. k pětidendnímu vězení; *Václ. Hálek* a *Jos. Dvořák* (učitelové) k pokutě 20 zl. event. čtyřdennímu vězení; *Jan Pixa*, *Šimon Hošek*, *Ant. Mühlstein*, *Jos. Fiala*, *Matěj Masák*, *Matěj Kuna*, *Jos. Rambousek* a *Max. Baumrok* obdrželi potvrzení předešle určeného trestu. Jenom u *Vojtěcha Mühlsteina* byl trest z 25 zl. na 10 zl. zmírněn pro jeho mladistvé stáří a xlý příklad otcův, který mu velel střílet z hmoždírů. Zo-

stření odůvodněno dílem vynikajícím a okázalým způsobem súčastnění se »táboru«, dílem postavením a dílem i jměním. *Hálek* a *Dvořák* obdrželi zostřenou pokutu *proto, že jsou učitelové*.

18. února. První tisková pře »Našich Listů« odročena, poněvadž redaktor *J. Arbes* k líčení se nedostavil. Státní žalobník subst. Rapp navrhl, aby byl obžalovaný policií vypátrán a vzat do vyšetřovací vazby. Soud však se usnesl, aby byl obžalovaný k líčení pouze předveden.

19. února. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž bratři Emanuel a August *Tonnerové* odsouzeni byli každý do žaláře na 6 měs. a ke ztrátě 100 zl. z kauce »Světozora«. V první instanci uznáni byli oba nevinnými. — C. k. vrchní soud odsoudil *P. Böhma*, faráře z Čechovic, a *P. Langhanse*, kaplana ze Šluknova, kteří byli původně za nevinna uznáni, a sice prvního do žaláře na 3 měs., druhého do vězení na 6 neděl. — Býv. red. »Nár. Nov.« *K. Krouskému* doručena nová obžaloba. — Nejvyšší soud zamítnul odvolání *K. Krouského* proti rozsudku obou prvních stolic, kterýmž byl odsouzen do vězení na 4 neděle a ke ztrátě 200 zl. z kauce. — Týž soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byla předsedovi »Živn.-čten. besedy karlínské« zvýšena pokuta z 10 na 30 zl.

20. února. První tisková pře »Našich Listů« pro článek »*Z boží milosti a z vůle národa*«, v němž shledán státním návladnictvím zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Soudu předsedal rada Předák, žalobu zastával subst. Rapp. Obžalovaný red. *J. Arbes* před soud předveden a hájil se sám. Snažil se dokázat, že v článku nedotknuto zásady dědičné monarchie a může-li býti něco pokládáno za zdánlivě závadné, že může to býti pouze výraz »z boží milosti«. Výraz ten, jenž datuje se z dob Ludvíka Nábožného měl snad jako pouhý titul za oněch dob jakýsi význam, ale nyní, když každý nepředpokládá člověk z historie ví, jakým způsobem ten onen stal se panovníkem, nemá výraz ten významu žádného. Dále dokazoval, že první část článku jest pouhá theorie, dle které bůh — (po názoru nepředpoklaté filosofie: resultující přírodních sil —) při vstupování knížete na trůn chová se jako od vzniku světa

mlčky a trpně, z čehož plyne, že veškerá moc vychází skutečně jen z lidu a že jen svobodný občan, jenž byl svědkem nebo účastníkem události, kdy nový panovník poprvé vstupoval na trůn, má o tom všem zdravý a jasný soud atd. Veřejný žalobník navrhoval trest těžkého žaláře na *jeden rok* a ztrátu 500 zl. z kauce. Obžalovaný dokazoval pak, že § 65. a) tr. z. jest do článku v pravém slova smyslu násilně vešroubován, že ze všeobecných vět nemožno nižádným způsobem souditi na něco určitého, tím méně z nich abstrahovati, že inkriminované věty *musí se* (jak byl veřejný žalobník pravil) vztahovati k Rakousku, o němž jest všeobecně známo, že *právo panovnické rodiny jeho, dynastie Habsbursko-Lotarinské totiž, ke trůnu pochází z vůle národa*. Soud uznal obžalovaného za nevinna. — Pro osvědčení důvěry Dru Ant. Čížkovi odsouzen V. Rygl ze Zlonic c. k. vrchním soudem do vězení na tři měsíce, K. Krouský jako redaktor »Nár. Nov.« do vězení na 5 neděl a ke ztrátě 180 zl. z kauce. — Býv. red. »Politiky« V. Kulhánek nastoupil svůj trest a dodán mu nový obžalovací nález. — Farář Dr. Bílý zažalován pro čtyry zločiny a pět přečinů. — Z kauce »Posla z Prahy« odvedeno 4100 zl. jako částka propadlá. — Red. »Šumavana« J. V. Žák a nakladatel listu toho M. Čermák odsouzeni u del. soudu v Plzni pro přestupek § 11. zák. o tisku k peněžitě pokutě po 10 zl.

21. února. Kněz P. M. B. Kulda, vikář na Chlumu, dán v obžalobu. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice odsoudil red. »Olom. Novin« J. Černocho k pokutě 25 zl. a ke ztrátě 80 zl. z kauce.

22. února. Nový tábor lidu, svolaný ke dni 7. března do Velvar, kde mělo se rokovati o otázce: »Nežádá-li toho prospěch národa českého, abychom podporovali Maďary v snahách jejich a nemáme-li vyrovnání se státem Uherským provedené považovati za bezpečnou cestu k vyrovnání se státem Českým vedoucí?« — c. k. okresním hejtmanem Paletzem (čti Palcem!) ve Slaném — zakázán — »poněvadž při tak všeobecně znějící otázce dosti určitě vytknuto není stanovisko, z kterého otázka ta má se vzíti v poradu«. — Ve Vídni projednána tisková pře »Hlasu« a »Zvonu«, jichž redaktor V. K. Šembera odsouzen pro přečin § 13. zák. o tisku k pokutě 15 zl., po případě

— U c. k. okres. soudu na Zbraslavi
 členy banderia *třebotovského a mokro-*
vé výlety do Všenor, na Řidkou a do
3. zák. shromažďovacího). Obžalovaní
urosta obce třebotovské, P. Antonín
ot. Kovářík, syn rolníkův, Antonín
í, Václav Hušpaur, Fr. Cícvárek,
ynové rolníkův; Frant. Vošahlík,
ující, vesměs z Třebotova; Josef
veční, Jan Kratochvíl, syn rol-
níkův, všickni tři z Kuchařka;
ersitě pražské z Roblína, Václ.
í, Jos. Kovářík, syn rolníkův
í, Jos. Šůra, syn rolníkův,
bička, syn rolníkův, všickni
hoc, oba z Chejnic; Josef
ek, Antonín Kratochvíl,
ský, rolníci z Mokropsu.
ín Kocourek, Antonín
Josef Roubal, Václav
otec, Jan Řezníček,
obřichovic. Obžalo-
borského, Jana Ko-
ni vinnými a od-
10 zl. Nejvyšší
(40 zl.) kaplanu
il red. »N. N.«
400 z kauce;
Týž soud od-
trátě 150 zl.
ouského za
silo složití
ropadlých
250 zl.,

to, že
 svěd-

24. února. U c. k. krajského soudu v *Chrudimi* odbyvány dvě tiskové pře »Koruny«. V první při uznán byl red. Frt. *Müller* za vinna přečinem pobuřování a odsouzen na měsíc do vězení a ku ztrátě 100 zl. z kauce. Také v druhé při byl uznán za vinna přečinem pobuřování a odsouzen opět do toho vězení na měsíc a z kauce prohlášena částka 100 zl. za propadlou. Obhájcem byl Dr. Roth. — J. V. *Kout* vyzván, aby se vykázal, že zaplatil 100 zl. a 400 zl., poněvadž dva rozsudky, kterýmiž mimo pokuty odsouzen byl na 6 neděl do vězení a 6 měsíců do žaláře, vešly v moc práva. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudky prvních dvou stolic, jimiž J. *Kout* odsouzen do žaláře na 5 měsíců a ku ztrátě 1000 zl. z kauce. Týž soud zamítl odvolání V. *Kulhánka* proti rozsudkům prvních dvou instancí, jež jej byly odsoudily na 4 měsíce do vězení a ku ztrátě 300 zl. z kauce. Rovněž odmrštěno odvolání se J. S. *Vilímka* proti pokutě 15 zl. c. k. vrchním soudem vyměřené. — Red. »Nár. Pok.« J. *Zehnal* a pan K. *Bodlák* zažalování k žádosti c. k. poštovního úřadu pražského. — Obecní starosta v Brtni Fr. *Flum* sesazen pro súčastnění se tábora na *Zvičíně*. Při tom připomenuto, že obecní výbor J. *Munzar* za starostu volen býti nesmí, poněvadž byl pro súčastnění se téhož tábora odsouzen.

25. února. Red. »Nár. Nov.« K. *Krouskému* sděleno, že vešel v moc práva rozsudek, kterýmž byl odsouzen na 4 měsíce do žaláře a ku ztrátě 200 zl. z kauce. — Čten. beseda v *Chocni* rozpuštěna. — Mimo Jos. *Kouta* onemocněl ve vazbě též Fr. *Pechánek*.

26. února. Pro tábor na *Valečově* provedeno v Mladé Boleslavi přelíčení proti panu *Svobodovi*, synovi poštmistra ze Sobotky, obžalovanému pro *zločin veřejného násilí* (§ 83. tr. z.) pro *zločin nedokonané vraždy* (§ 138 tr. z.) a pro přestupek uražení veřejných úředníků (§ 312.). Pětičlenný soudní dvůr skládal se z c. k. radů Langa co předsedy, Schollara a Hlaváčka, pak adjunktů Řepky a Paura. Obžalobu přednesl c. k. státní zást. Opolecký. Obžalovaného hájil p. Mach, c. k. notář ze Sobotky. Obžalovaný nalezal se od měsíce srpna 1868 ve vyšetřovací vazbě. Ohledně přestupku a zločinu veřejného násilí uznal soud Svobodu za nevinna, odsoudil jej však pro *zločin*

nedokonané vraždy k těžkému žaláři na pět roků, zostřenému každého čtvrt leta postem. Soud zakládal svůj rozsudek na výpovědích svědků: bývalého diurnisty *Zdobinského*, v tu dobu c. k. kancelisty, a hadráře *Čumpelíka*, jenž byl odsouzen pro křivé svědectví na 3 měsíce do vězení. Státní zástupce navrhoval trest těžkého žaláře na **osm let**. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl red. »Corresp.« Ant. *Tůma* odsouzen do žaláře na 4 měs. a ku ztrátě 800 zl. z kauce.

27. února. Red. chrudimské »Koruny« Frt. *Müller* odsouzen u c. k. krajského soudu v Chrudimi pro přečin dle § 300. tr. z. do vězení na 14 dní a ku ztrátě 100 zl. z kauce. — Nejvyšší soud zamítnul odvolání býv. red. »Nár. Nov.« K. *Krouského* proti rozsudku c. k. vrchního soudu, kterýmž byl odsouzen do vězení na 2 měs. a ku ztrátě 200 zl. z kauce. — Schůze dělníků na Smíchově zakázána. — S uvězněným red. »Posla z Prahy« B. *Tolmanem* zavedeno nové vyšetřování. — C. k. vrchní soud uznal, že J. *Kout* jako red. »Nár. N.«, pak pp. *Štěpánek*, *Minařík*, *Hora*, *Homolka*, *Maršner*, *Jirkovský*, *Dragoun*, Frt. *Koukolíček* a Jos. *Koukolíček*, kteří byli uznáni první instancí nevinnými, jsou vinni a odsoudil je k peněžitým pokutám. Z kauce »Nár. N.« prohlášeno 100 zl. za propadlé.

28. února. Red. »Budivoje« K. *Fořt* vyšetřován v Budějovicích u c. k. krajského soudu pro zločiny obsažené v člancích »Samospráva a liberální ministerstvo« a »Před soudem říšské rady«. — C. k. okresní soud potvrdil rozsudek, kterýmž red. »Corresp.« J. *Kreis*, odsouzen na 1 měsíc do vězení a ke ztrátě 3000 zl. z kauce. Týž soud potvrdil rozsudek, jímž J. *Zehnal* odsouzen na 14 dní do vězení a ke ztrátě 70 zl. z kauce »Nár. Pokroku«.

Březen 1869.

1. března. Jednatel Sokola v *Novém Městě nad M.* pan J. *Král* nastoupil trest šestidenního vězení. — J. *Roubíček* nepotvrzen za starostu okresního zast. *mnichovo-hradištského*. — Státní zastupitelstvo oznámilo magistrátu pražskému, aby z předepsaných ztrát z kaucí českých listů odepsal 2000 zl., any složené kauce na částku tu již nedostačí.

2. března. Do svatováclavské trestnice odveden byl také J. V. Kout, byv. red. »Nár. Novin«. V trestnici té nalézali se v tu dobu mimo J. Kouta následující vězňové političtí: J. Barák, majitel »Svobody«, odsouzen na 18 měsíců a uvězněn od 5. července 1868; J. M. Černý, byv. red. »N. Pokroku«, odsouzen na 4 léta, 3 měsíce a 14 dní a uvězněn od 30. července 1868; J. Květoň, byv. red. »Nár. Pokroku«, odsouzen na 9 let, 1 měsíc a 24 dní a uvězněn od 14. září 1868; Bedřich Pacák, právník třetího roku na universitě pražské, odsouzen pro velezrádu na 5 let a uvězněn od 10. června 1868; Břetislav Ed. Tolman, byv. red. »Posla z Prahy«, odsouzen na dvě léta a uvězněn od 20. listopadu 1868; konečně Karel Tůma, byv. red. »Nár. Listů«, odsouzen na dvě léta a 4 měsíce a uvězněn od 27. září 1868. Celkem tudíž nalezalo se v trestnici u svatého Václava sedm politických vězňů, kteří byli na 25 let, tři měsíce a 8 dní odsouzeni. Černý, Květoň, Tolman a Tůma vyšetřováni ještě pro některé zločiny a přečiny tiskové, jichž prý se byli v »Nár. Pokroku«, v »Nár. Listech« a »Poslu z Prahy« dopustili. — V trestnici novoměstské byli uvězněni žurnalisté: Fr. Göbl, byv. red. »Nár. Listů«; V. Kulháněk, byv. red. časopisu »Politik«; spisovatel Fr. Ot. Mikeš pro telegram v »Nár. Pokroku« uveřejněný; Frant. Pechánek, byv. red. »Humoristických Listů«, V. Petr, byv. red. »Dělníka«. Fr. Škorpil, byv. redaktor »Pravdy« a F. Wildsdorf, byv. redaktor »Hlasu«. Trest svůj již odpykali J. Kreis, byv. redaktor časopisu »Correspondenz« (částečně), Dr. F. St. Kodým, byv. redaktor »Hlasu« (částečně), Fr. Šimáček byv. redaktor »Posla z Prahy« a Aug. Tonner, byv. red. »Nár. Pokroku«. Mimo žurnalisty nalezala se v novoměstské trestnici ještě řada jiných politických vězňů, dílem již odsouzených, dílem teprve vyšetřovaných. — C. k. vrchní soud zvýšil pokuty několika občanům pro slavnost Husovu v Jilemnici odsouzených. — Nejvyšší soud zamítl mimořádné odvolání K. Krouského proti rozsudku, jímž byl odsouzen na dobu 3 měs. do vězení a ke ztrátě 200 zl. z kauce »Hlasu«. Týž soud zamítl odvolání V. Vondráčka, jenž byl pro tábor na Levíně odsouzen na 1 měsíc do vězení a k pokutě 50 zl. — Vydavatelstvu »Corr.« nařízeno, aby zaplatilo 3000 zl. za propadlou kauci.

3. března. Otakar *Hodek*, jenž byl pro zločin *velezrády* obžalován, ale od c. k. zemského co trestního soudu za nevinná uznán, propuštěn po čtyřměsíční vazbě na svobodu. C. k. vrchní soud potvrdil totiž rozsudek c. k. zemského soudu, že *Hodek* není vinen zločinem *velezrády*, avšak uznal jej za vinna přechodem pobuřování a odsoudil na dva měsíce do tuhého vězení. — Býv. red. »Corresp.« Jos. *Kreis*, odbyv si před nedávnem trest několikaměsíčního žaláře, nastoupil druhý trest jednoměsíčního žaláře. — C. k. místodržitelství zamítlo rekurs proti zákazu *táboru ve Velvarech*, poněvadž prý jest »program v odporu s říšskou ústavou«.

4. března. *Tajné* přelíčení s Hynkem *Fuchsem* a Annou *Nájemníkovou* pro — přečin § 24. zák. o tisku. Soudu předsedal rada *Landa*, žalobníkem byl substitut *Gottfried*. *Corpus delicti* byl zabavený jakýs tiskopis, o němž veřejný žalobník soudil, že by nebylo záhodno, aby o něm veřejnost zvěděla. Obžalovaný *Fuchs* uznán nevinným, *Anna Nájemníková* odsouzena k pokutě 5 zl. I důvody rozsudku přednášeny *tajně*. — U c. k. krajského soudu v *Jičíně* odbyváno přelíčení s obžalovanými hoříckými *Petrem Erbanem*, *Vil. Linhardtem*, *Jos. Macákem* a *Jos. Jünglingem* pro přečin v § 300 tr. z. naznačený. Z obžalovaných odsouzeni byli dva na šest neděl a jeden na čtyry neděle do vězení. — C. k. vrchní soud zamítnul odvolání red. pražského »Zvonu« J. V. *Houšky* proti obžalobě pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. zák. — Býv. redaktor »Posla z Prahy« E. B. *Tolmanovi* dodána nová obžaloba. Spoluobžalováni byli býv. redaktori *Karel Tůma*, *J. M. Černý* a *V. Nedoma*. — S red. »Budiwoje« zavedeno nové vyšetřování. — U c. k. okres. soudu ve *Voticích* zahájeno vyšetřování se všemi členy zpěv. spolku *benešovského* pro účastnění se *tábora na Blaníku* dne 29. června 1868.

5. března. Za posledních dnů nalezeny byly po ulicích i na nárožích po Praze psané plakáty, jimiž dělnictvo vyzýváno, aby se sešlo v neděli dne 7. 1869 března k *táboru na Žežulce v Šárce*.

6. března. Dva členové *vodňanské* besedy vyloučení úředně pro vyslovení souhlasu s deklarací poslanců českých. — Stavebnímu fondu u sv. *Bartoloměje* přikázána opět částka 800 zl.

z propadlých kaucí českých listů. Dle připsu c. k. trestního soudu prohlášeno 7.900 zl. za propadlé.

7. března. C. k. vrchní soud *zvýšil* z většího dílu pokuty, k nimž byli odsouzeni mnozí účastníci slavnosti posvícenské v obci *bysterské* u Semil. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž *zvýšeny* byly pokuty Dru *Radimskému*, Dru *Havelcovi*, J. *Procházce* a J. *Arbesovi* pro ohlášení tábora na *Vysoké* u Kutné Hory. — Předseda chrudimského živnost. čten. spolku Frant. *Haizl* odsouzen byl pro uveřejnění souhlasu s deklarací poslanců v »Nár. Nov.« od chrudimského c. k. okr. soudu pro přestupek proti spolkovému zákonu k pokutě 5 zl. K odvolání se c. k. státního zástupce Vojtěcha Jantsche byla tato pokuta od c. k. vrchního soudu na 30 zl. *zvýšena*. Nejvyšší soud rozsudek druhé stolice potvrdil.

8. března. U c. k. krajského soudu v *Hradci Králové* provedeno přelíčení s několika občany pro přečin schvalování nezákonných skutků dle § 305. tr. z., jehož prý se dopustili tím, že tajemníkovi okres. zastupitelstva hoříckého Karlu *Čížkovi*, když nastupoval trest 24hodinového vězení, »provolali v hostinci »Sláva« a zpěvy jej poctili«. Soudu předsedal president J. Kolb, přísedícími byli radové Jindřich Winter a Jos. Polák; žalobníkem byl subst. stát. zást. Václav Kučera. Obžalovaní uznáni vinnými a odsouzeni do vězení: Fr. *Rygl* na dva měsíce, Jan *Hulakovský* na 6 neděl, Jos. *Rosenberg* na 4 neděle, Stanislav *Červený* na 4 neděle, Karel *Fiedler* na 2 měsíce, Jos. *Polák* na 6 neděl, Ant. *Vachek* na 1 měsíc a *Fiedler* mimo to ještě na 3 neděle. — Do obce *Budohostic* v okr. velvarském dáno bylo devatenáct husarů s důstojníkem za příčinou vymáhání daní. — V okolí veltruském husaři daně vymáhající brozili obyvatelům, nebude-li jim dáno vše, čeho si přejou, že mají prý rozkaz dáti lidem koně do světnice. V obci *Zlosejně* odpověděl důstojník k poznámce představeného, že jeden z exekvovaných nemá stáje pro koně, těmito slovy: »Tedy se dá kůň do světnice!«

9. března. Tisková pře »Posla z Prahy« pro otištění svolání k táborům na *Petruškových vrších*, na *Děbáně* a na *Choustníku*. Uvězněný býv. red. E. B. *Tolman* dopraven z trest-

nice svatováclavské před soud v průvodu ozbrojeného strážníka, který po celé přelíčení stál za zády obžalovaného. Spoluobžalován byl ředitel knihtiskárny Dra Ed. Grégra D. Sluníčko Z generalií vysvítá, že byl pan Tolman už odsouzen dne 5. října 1868 pro přečin dle § 300. ku vězení na 1 měsíc a ke ztrátě 100 zl. z kauce. — Dne 8. října 1868 pro zločin dle § 65. do žaláře na 8 měsícův a ke ztrátě 2000 zl. z kauce. — Dne 1. listop. 1868 pro zločin dle § 65. a přečin dle § 300. na 10 měsíců do žaláře a ke ztrátě 2000 zl. z kauce. — Dne 1. pros. 1868 pro přečiny dle §§ 305., 309., 310. na 1 měsíc do vězení a ke ztrátě 100 zl. z kauce. — Dne 17. prosince 1868 pro zločin dle § 65. a pro přečin dle § 300. na 4 měsíce do žaláře a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Mimo to nalezal se dosud ve vyšetřování pro rozličné zločiny a přečiny. — D. Sluníčko byl často trestán pokutami pro tiskové přestupky, takže ani se nepamatuje, kdy byl trestán naposledy. — Red. Tolman uznán za vinna a odsouzen k pokutě 40 zl.; D. Sluníčko uznán za nevinna. — Nejvyšší soud zamítl odvolání býv. red. »Hum. Listů« Fr. Pechánka proti rozsudku, kterýmž byl odsouzen na 3 měs. do žaláře a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Týž soud snížil c. k. vrchním soudem zvýšené pokuty, ku kterýmž 12 účastníků veřejného průvodu v *Mladé Boleslavi* odsouzeno bylo.

10. března. Pro schvalování nezákonných skutkův odsouzení byli pan *Fiedler* na 3 neděle a pan *Vachek* na jeden měsíc do vězení. — Proúčastnění se tábora na *Bližkově* dodány 37 osobám obsilky k přelíčení.

11. března. Přelíčení s Frant. *Hájkem*, kupeckým z *Vysokého*, a Petrem *Zemanem*, rolníkem ze *Stanova*, pro zločiny rušení veřejného pokoje a veřejného násilí a přečin shluknutí, spáchané o zakázaném táboru lidu na *Petruškových vrších*, dne 16. srpna 1868. Oba obžalovaní nalézali se již **sedmý měsíc** ve vyšetřovací vazbě. Soudu předsedal rada Laadt, žalobníkem byl subst. stát. návladního Rapp. Obžalované hájil Dr. Černý. — Rozsudek zněl: Fr. Hájek jest vinen zločinem § 65. a), pak přečinem dle § 283. a přestupkem dle čl. III. zák. ze dne 15. listopadu 1867 a odsuzuje se do těžkého, postem každý první pátek v měsíci zostřeného žaláře na čas **jednoho roku** a k náhradě soudního řízení. Zločinem dle § 65. lit. b) vinen

není. — Petr *Zeman* jest taktéž vinen tímž zločinem, přechodem i přestupkem jako Fr. *Hájek* a odsuzuje se rovněž do těžkého, postem každý první a třetí pátek v měsíci zostřené žaláře na dobu **jednoho roku** a k náhradě soudních útrat. Zločinem dle § 65. lit. b) vinen není.

12. března. S Václavem *Zibešem* odbyváno u c. k. okres. soudu v Praze závěrečné přelíčení pro přestupek proti bezpečnosti majetku za příčinou stržení černo-červenožlutého praporu s oken bytu prof. *Kicka* v den slavnosti svěcení třetího mostu pražského, dne 21. června 1868. Proti *Zibešovi* svědčil tajný policejní agent *Tausenau*, který své výpovědi, že obžalovaný prapor strhl, odpřisáhl. Obžalovaným *Zibešem* vedení svědkové *Karel Šebor*, *Karel Štolz* a *JUC. Jan Novotný* však dosvědčili a hodlali stvrditi výpověď svou přísahou, že obžalovaný stržení praporu se nesúčastnil, vůbec že se ani od nich nevzdálil. Následkem toho nebyl *Zibeš* uznán za vinna přechodem za vinu mu kladeným. Přelíčení vedl adjunkt Černý. Zástupcem obžalovaného byl *JUDr. Hochmann*. — U c. k. krajského soudu v Jičíně obžalováno devatenáct hudebníků a odsouzeni z nich: Fr. *Vaňura*, *Jos. Vokrouhlecký*, *Václ. Urbánek*, *Jos. Sudek*, *A. Mur*, *Jos. Fluger*, *Jos. Cíp* a *Jan Procháčka*, každý na čtyry neděle do tuhého, postem zostřené vězení; *Frant. Urban*, *Ant. Kňourek*, *Frant. Vinčálek* a *Václ. Reithárek* do tuhého, postem zostřené vězení na tři neděle. *Jos. Kuhn*, *Karel Portych*, *K. Gabriel*, *Fr. Krejcar*, *V. Novotný* a *J. Bohdanský* uznáni nevinnými. *Jos. Jandera*, hostinský z Bílska, ku přelíčení se nedostavil, a st. zástupce žádal, aby bylo pro něj ustanoveno zvláštní přelíčení. — Vydavatelstvu »Nár. Nov.« sděleno, že pražskému magistrátu odvedeno opět 150 zl. z prodeje obligace znějící na 200 zl. — Pro tábor na *Blížkově* obžalováno přes 130 osob.

13. března. Red. »Mor. Orlice« *J. Dvořákovi* doručeny dva rozsudky: V první tiskové při potvrdil nejvyšší soud rozsudek c. k. vrchního soudu, jímž *Dvořák* uznán za vinna přechodem pobuřování a odsouzen do vězení na tři neděle a ke 150 zl. ztrátě z kauce. V druhém procesu, v němž byl *J. Dvořák* c. k. zemským soudem i c. k. vrchním soudem uznán souhlasně za vinna přechodem pobuřování a odsouzen do vězení na 14 dnů

(první stolicí na 6 neděl) a ke ztrátě 100 zl. z kauce, nejvyšší soud odvolání odsouzeného zamítnul. V obou případech nařizeno Dvořákovi, aby bez prodlení se přihlásil k nastoupení vězení (pět neděl) a 250 zl. z kauce u městské rady brněnské složil. — Z kaucí českých novin odvedeno opět 540 zl. fondu městské chudobnice. — Vydavatelstvu »H. Listů« nařizeno, aby v 48 hodinách složilo 400 zl. pokuty. — Pro souhlas s deklarací nalezení se ve vyšetřování J. *Liška*, J. *Říha* a J. *Ševčík* z Davle a *Andres* z Jilovišť.

14. března. C. k. vrchní soud odsoudil J. V. *Kouta* a K. *Krouského* jako redaktory »Hlasu«, kteří byli v první instanci za nevinny prohlášeni, a sice prvního do těžkého žaláře na 5 měs. a k pokutě 100 zl., druhého na 2 měs. do žaláře a k pokutě 50 zl. — Bývalý red. »Nár. Listů« Frant. *Göbl-Kopidlanský*, odbyv si trest 8měsíčního žaláře, propuštěn na svobodu. — Státní návladnictví vyzvalo vydavatelstvo »Hlasu«, aby složilo 600 zl. a 200 zl., jež prohlášeny byly z kauce za propadlé, a sdělilo, že z kauce té za propadlé prohlášených 1000 zl. odvedeno bylo ústavu pražských chudých.

15. března. Majitel litografického ústavu A. *Pokorný* vzat do vyšetřovací vazby pro **velezrádné** vyjádření. — Strojník Leopold *Šmid*, který byl pro výlet na Cibulku po delší dobu ve vazbě držán a tam před několika dny ochuravěl, propuštěn na svobodu.

16. března. Tisková pře »Zvonu« pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z spáchaný úvodním článkem »*Naše práce*« v prvním čísle, jež bylo konfiskováno. Soudu předsedal rada Předák. Obžalovaný red. Vilém *Houška*, kterémuž navrhován trest těžkého žaláře na **18 měsíců** a 200 zl. pokuty, uznán nevinným.

17. března. C. k. vrchní soud potvrdil ve při J. *Relicha* z Plzně rozsudek první stolice potud, že jest J. Relich vinen zločinem rušení veřejného pokoje, ale trest *osmnácti měsíců* těžkého žaláře, který mu byl první stolicí usouzen, zvýšil na **čtyři leta těžkého žaláře**. — Pro zakázaný tábor, který se měl odbývat v srpnu 1868 na vrchu *Čížově*, odsouzení c. k. hejtmanstvím v Mladé Boleslavi Em. *Barcal* k pokutě 10 zl.,

Antonín *Sarboš* a Bohdan *Blažej* k pokutě 5 zl. Trest ten změněn v několikadenní vězení.

18. března. Přelíčení s P. Benešem M. *Kuldou*, farářem a vikářem v Chlumci, a P. Janem Ev. *Bílým*, farářem v Podklášteří na Moravě, pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) a b) tr. z., spáchaný zabavenou brožurkou »*Církev a společnost*«. První byl obžalován jako nakladatel, druhý jako spisovatel. Soudu předsedal rada Němec, žalobníkem byl subst. V. Gottfried, obhájcem Dr. Mezník. Veřejný žalobník naléhal, aby bylo líčení provedeno tajně; soud rozhodnul se však pro veřejnost. Oba obžalovaní uznáni nevinnými. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, jímž Th. Dr. Václav *Houška* — jež byl zemský co trestní soud v Praze pro přečin pobuřování, spáchaný kázáním dne 29. března 1868 odsoudil na čtrnáct dní do vězení — přečinem tím za vinna uznán nebyl. — Týž soudní dvůr zrušil rozsudky c. k. okresního soudu v Karlíně a c. k. vrchního soudu, jimiž Emil *Veselský* k pokutě 35 zl., Václav *Hušpauer* a Josef *Neruda* k pokutám po 25 zl. jako výboři besedy na Vodolce pro přestupek § 20. zák. o spolčování pro zaslání v č. 39. »Nár. Nov.« z r. 1868 uveřejněného souhlasu s deklarací poslanců českých odsouzení byli. — Pro vyzvání k táboru na *Blaníku*, uveřejněné v č. 34. »Nár. Nov.« ze dne 20. srpna 1868, zavedeno bylo vyšetřování proti redaktoru J. V. Koutovi, pak proti studujícímu Fr. *Slavíkovi*, Serv. *Hellerovi* a Janu *Balínovi*. C. k. zemský co trestní soud uznal všechny čtyry za nevinný přestupkem proti zákonu o právu shromažďovacím. Vrchní zemský soud však změnil rozsudek ten, uznav všechny obžalované za vinny a odsoudil Kouta a Frant. *Slavíka* k pokutě 100 zl. a Serv. *Hellera* a J. *Balína* k pokutě 60 zl. Nejvyšší soud snížil pokuty tyto ze 100 zl. na 30 zl. a ze 60 zl. na 10 zl. — Státní zastupitelstvo zažalovalo opět býv. red. »N. Novin« J. V. Kouta pro přečiny dle §§ 309. a 310. tr. z. pro dvě osvědčení souhlasu s deklarací českých poslanců. První »Zasláno« bylo z *Přelouče* od okresního zastupitelstva přeloučského a bylo uveřejněno v č. 47., druhé z *Vlašimi* od městské rady *divišovské* v č. 41. Pro tento telegram žalovalo státní zastupitelstvo mimo Kouta též F. *Tichého*, purkmistra, T. *Havlíčka*, radního, V. *Fabiána* a Karla *Antoše*, členy obecního výboru v Divišově.

19. března. Nejvyšší soud zamítl mimořádné odvolání se býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouského proti rozsudkům c. k. zemského co trestního soudu a c. k. vrchního zemského soudu, jimiž byl pro přečiny §§ 302. a 305. k tuhému, postem zostře-nému vězení na čas dvou měsíců odsouzen. Následkem toho bylo K. Krouskému nařízeno, aby dne 1. dubna trest nastoupil, jinak »že bude do vězení močl soudní dopraven«.

20. března. Nejvyšší soud potvrdil rozsudky zemského co trestního soudu a vrchního soudu, jimiž K. *Krouský*, býv. red. »Nár. Nov.« pro článek v č. 60. téhož listu pro zločin rušení veřejného pokoje a pro zločin pobuřování odsouzen byl na 6 měsíců do vězení a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Pro vy-zvání k shromáždění lidu na táboře u *Družic* vzat byl *Kout* do vyšetřování, ale při přelíčení uznán za nevinna. Vrchní soud uznal však *Kouta* za vinna přestupkem zákona o právu shro-mažďovacím a odsoudil jej k pokutě 150 zl. Nejvyšší soud po-kutu tuto snížil na 50 zl. — V tiskové při pro »*Kalendarium*« v č. 194. »*Politik*« a pro feuilletony »*Landtagstaendeleien*« v listu »*Correspondenz*« uznáni byli Čeněk *Kulháněk*, Jos. *Kreis* a Ig. *Schick* od c. k. zemského co trestního soudu za nevinny přečinem dle § 309., Ant. *Tůma* však odsouzen na 6 měsíců do vězení a ke ztrátě 300 zl. z kauce. Vrchní soud rozsudek ten, pokud se týče *Tůmy*, potvrdil, ostatní obžalované uznal však taktéž za vinny přečinem jmenovaným a odsoudil *Kulhánka* na 3 měsíce do vězení a ke ztrátě 200 zl. z kauce, *Kreise* na 1 měsíc do vězení a ke ztrátě 150 zl. z kauce a I. *Schicka* na 4 měsíce do vězení. Nejvyšší soud rozsudky vrchního zem-ského soudu, pokud se týkal Čenka *Kulhánka* a Ant. *Tůmy*, potvrdil, Jos. *Kreis* však uznán toliko za vinna zanedbáním povinné péče a odsouzen k pokutě 40 zl. a ke ztrátě 100 zl. z kauce. *Schick* uznán za nevinna. — Nejvyšší soud zamítnul odvolání K. Krouského proti rozsudkům prvních dvou stolic, kterýmiž jako red. »Nár. Nov.« odsouzen byl do vězení na 4 neděle. — Ve vyšetřování pro tábor na *Hulíně* na Moravě pilně pokračováno. — Pro osvědčení souhlasu s deklarací po-slanců českých, otištěné v »Nár. Nov.«, zavedeno bylo u c. k. zemského co trestního soudu s několika občany z Noutonic, Okoře a Lichčevsi vyšetřování. — C. k. státní návladnictví od-

volalo se z rozsudku c. k. deleg. okr. soudu, jímž byli redaktoři »Národní školy« Štěp. Bačkora a Václ. Kredba uznáni za nevinný, k vrchnímu soudu zemskému, kterýž uznal oba obžalované za vinny přest. §§ 10. a 11. zák. tisk. a odsoudil každého z nich k pokutě 50 zl. a k náhradě soudních útrat anebo k 10dennímu vězení.

21. března. Ze *Stanového* zvěstováno: Dnes, v neděli o desáté hodině dopoledne přišli k obecnímu starostovi v obci Stanovské (v okrese Železnobrodském, nyní hejtmánství Semilském) dva četníci s jedním civilně oblečeným mužem, žádající, aby starosta dal ihned svolati všecky občany, kteří c. k. daně z r. 1868. dluhují, s tím doložením, že ti, kteří se nedostaví, budou c. k. četníky předvedeni. Starosta obce vyzval ihned všecky dlužníky v počtu 33, aby se k němu dostavili. Rozumí se samo sebou, že tu dobu jen málo kdo byl doma a že teprve až odpůldne lid k starostovi se scházel. Když přišel dlužník první, tázali se ho přítomní pánové, chce-li c. k. daně platiti. Otázaný odpověděl, že chce, ale nyní že mu to není možno, a prosil o shovnění, že po žních všecko řádně zaplatí. »Když nezaplatíte hned, zůstanem u vás na exekuci! Nyní nejdřív zaplatte 5 kr. exekuce! Nezaplatíte-li hned, dostanete husary na exekuci!« zněla odpověď. Tentýž hovor nastal s dlužníkem druhým, třetím a čtvrtým. Náhodou byli všichni čtyři chudásové, kteří neměli skutečně ani těch 5 kr. při sobě, jimiž měli exekuci zaplatiti. Nevíme, z jaké příčiny se stalo, že tato »exekuce«, nečekajíc na zaplacení oněch 5 kr. a na ostatních ještě 29 občanů (ač se tito později až na jednoho sešli) odešla s výhrůžkou, že prý občané zaplatí, až jen husary na exekuci dostanou. Litovati jest, že starosta, když lidí těch neznal, jich nepožádal, aby se písemným úředním posláním vykázali. — Před městskou radnicí v *Lounech* byla v noci ze 17. na 18. března s »císařského stromku« od neznámých pachatelův koruna uříznuta a na kmen jeho posazena umrlčí hlava, na které se ještě vlasy nalézaly. Městská rada lounská bez odkladu jala se vyšetřovati původce činu toho. Nejprve vzat do vyšetření ponocný; výsledku však nedocílono žádného. Na to usneseno, aby tomu, kdo pachatele udá, dána byla odměna 20 zl. Avšak marné bylo všecko pátrání. Teprve když zvláštní soudní komise k vyšetření případu toho do Loun

vězení na 3 měs. a ke ztrátě 150 zl. z kauce. — Městská rada pražská přikázala dodané jí propadlé části kauce dvou českých novin úhrnem 2350 zl. stavebnímu fondu chudobince u sv. Bartoloměje. Nedobytná částka 2702 zl. 80 kr. z kauce »Politiky« byla odepsána. Na novo propadlé částky kauce 850 zl., c. k. zemským trestním soudem radě městské ohlášené, byly zařaděny do příjmů téhož fondu.

23. března. Karel *Ůřek*, okresní tajemník v Hořicích, a Frant. *Kračmar*, sluha okresní (byli c. k. krajským soudem v Jičíně pro přečin pobuřování) § 300. t. z., spáchaný sepsáním a opsáním samožaloby hořických a lhotašářovských občanů v příčině účastnění se na výletu *Zvičinském* odsouzení, a to první k vězení tří neděl, druhý k vězení 14 dnů. Následkem odvolání podaného odsouzenými a zároveň státním návladnictvím, *zvýšil* c. k. vrchní soud trest Karlu *Čížkovi* na vězení 6 neděl, Frant. *Kračmarovi* na vězení 3 neděl, zůstřené postem každého druhého týdne. — Nejvyšší soud dal mimořádnému odvolání red. »Zvonu« V. K. *Šembery* (obžalovaného pro dva zločiny rušení veřejného pokoje a pro přečin pobuřování) průchodu tak dalece, že zbavil Šemberu obžaloby přečinu pobuřování, obžalobu dvou zločinů však potvrdil. Obžaloba zakládala se na úvodních článcích »V době persekuce« a »Boj národa« v prvních dvou (zabavených) číslech »Zvonu« ze dne 1. a 5. listop. 1868. — Nejvyšší soud uznal pana *Helvicha*, měšťana kralohradeckého, jenž byl od c. k. zemského soudu v jedné tiskové při na čtyry neděle do vězení odsouzen, za nevinna. — Státní zastupitelstvo zažalovalo Karla *Najmana* ze Střebychovic, pak Jos. *Schlemaina* a Jos. *Pokorného* z Kutné Hory a redaktory Jos. *Kouta*, a Jana *Květoně*, pro přečin pobuřování dle § 300. tr. z. pro uveřejnění telegramu v č. 41., 42., 47., 48. »Nár. Nov.« a v 248. »Nár. Pok.«. — Starosta vídeňského dělnického spolku K. Müller odevzdal v kabinetní kanceláři žádost za milost pro uvězněného redaktora »Dělníka« V. *Petra*. Doufáno, že deputace dělníků vídeňských sestávající z občanů Müllera, Ryšky a Bělohlávka v záležitosti té bude co nejdříve k císaři předpuštěna.

24. března. Uvězněný red. »Hum. Listů«, Fr. *Pechánek*, jenž sobě odbyl první trest dvouměsíčního vězení, ponechán byl ve vazbě, neboť přes odvolání jeho sloučil c. k. vrchní soud

veškeré tresty, jichž bylo Pechánkovi ještě několik přisouzeno, dohromady. Jelikož však Pechánek, jsa již po delší dobu stížen neduhem prsním, roznemohl se v poslední době tak nebezpečně, že při každém sebe menším hnutí chrtil krev a již po několik dní průjmem a nezázivností trpěl, žádal majitel »Hum. Listů« Jos. R. Vilímek u c. k. zemského soudu, aby byl dán Pechánek k léčení do nemocnice. Jelikož však soudní lékař prof. Dr. Maschka na Pechánkovi žádné nemoci neshledal (!!), nebylo žádosti té vyhověno. — Frant. Škorpil, býv. red. »Pravdy«, odsouzený pro zločin k dvouměsíčnímu vězení, byl po přestálém trestu z novoměstské trestnice propuštěn. — Red. chrudimské »Koruny« Fr. Müller, byv. tamějším c. k. krajským soudem v tiskové při »Koruny« na jeden měsíc do vězení odsouzen, nastoupil trest.

26. března. Některým účastníkům tábora na Žižkově dodány obžaloby. Frant. Strejček a Bedřich Kudera (kteří nalézali se ve vyšetřovací vazbě) obžalováni pro zločin »*pozdvižení*« dle čl. 68. tr. z., Jan Bretšnajder, Frant. Haman, Karel Kreutz, Josef Čech, Václ. Hübsch, Vilém Černický, Jan Vrba, Jos. Hájek a Josef Havlík pro přečin shluknutí dle § 283. tr. z. (tito byli též po dlouhý čas v novoměstské radnici držáni ve vazbě vyšetřovací), a Josef Bíba pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu dle čl. 300. tr. z. Po ostatních účastnících tábora ještě pátráno. — Proti Fr. Pechánkovi, býv. red. »Hum. Listů«, ačkoliv byl těžkou chorobou sklíčen, ustanoveno opět závěrečné přelíčení. — Uvězněný B. E. Tolman, býv. red. »Posla z Prahy«, obdržel opět dvě obžaloby, a sice jednu s určeným přelíčením ke dni 1. dubna pro §§ 3. a 19. zák. o právu shromažďovacím pro uveřejnění provolání k táborům na *Košumberku*, na *Žižkovu poli*, na »*Hradci*« u Strakonice, na *Šaldách* u Boleslavi a na *hradu hukvaldském* na Moravě. — Druhá obžaloba zněla na zločin § 65. b) a přečin § 300. tr. z. pro uveřejnění provolání k táboru na hoře *Hernštejně* u Domažlic. Dále pro telegram z Křeče, v němž prý kydána potupa a hana na český sněm (§ 300.). V provoláních dalších na *Blaník* a na hoře *Strahov* u Nov. Strašecí neshledal soud žádného zločinu dle § 65., b) protože byly zákazy dodány později, pročež žalováno pro přestupek § 3. a 19. zák. o shromažďování. — C. k. vrchní

soud změnil rozsudek první instance, kterýmž byl Jos. *Mikuláš* Boleslavský jako vydavatel »Šotka« za nevinna uznán, a odsoudil jej k tuhému vězení na jeden měsíc. — Z vězení u c. k. okres. soudu v *Semilech* propuštění z vazby tři občané semilští, kteří byli proúčastnění se tábora na *Levině* c. k. okres. soudem v Nové Pace odsouzeni k šestidennímu vězení, a sice Jos. *Dittrich*, Frant. *Václavík* a Jan *Havlíček*.

28. března. S uvězněným redaktorem chrudimské »*Koruny*« Frant. *Müllerem* odbývána u c. k. krajského soudu v Chrudimi dvě závěrečná přelíčení, a sice pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. zák., pak pro přečin dle čl. III. zák. ze dne 17. pros. 1862, pro přečin dle § 300. tr. z. a konečně pro zločin uražení členů císařského domu dle § 64. tr. z. Obžalovaného hájil Dr. Roth. V prvním přelíčení uznán Müller za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a přečinem dle čl. III. zákona ze dne 17. prosince 1862 a odsouzen na tři měsíce do žaláře a ke ztrátě 360 zl. z kauce. V druhé při uznán také za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a přečiny dle § 300. tr. z. a dle čl. III. zák. ze dne 17. prosince 1862 a odsouzen na pět měsíců do žaláře a ke ztrátě 500 zl. z kauce.

30. března. Tisková pře »Nár. Novin« a »Nár. Pokrok« pro — formu některých telegramů, v níž státní návladnictvo shledalo přečin pobuřování dle § 300. tr. z. a čl. III. zák. ze dne 17. pros. 1862. S redaktory J. V. *Koutem* a J. *Květoněm* byli spoluobžalováni Jos. *Šlemajn* a Jos. *Pokorný* z Kutné Hory a Karel *Najman* z Třebechovic; první dva jako zasílatelé telegramu z Kutné Hory, poslední jako zasílatel telegramu z Libušína. Soudnímu dvoru předsedal rada Pohl. obžalovaní objevili se před soudem bez obhájců. Státní návladnictví žalovalo celou řadu telegramů vyslovujících souhlas s deklarací. — Veřejný žalobník kladl ve své opodstatňující řeči důraz hlavně na to, že *nežaluje znění deklarace, aniž vyslovení souhlasu s ní, nýbrž formu*, v jaké byly telegramy sepsány. Soud uznal za nevinna pouze K. Najmana; ostatní čtyry obžalované odsoudil do vězení a sice: J. V. *Kouta* na 3 neděle, J. *Květoně* na 14 dní, J. *Šlemajna* a J. *Pokorného* každého na 8 dní. — Paní Josefině *Černochové*, majitelce a vydavatelce »*Našinec*« v Olomouci, doručena žaloba, podaná za

tou příčinou, že prý paní Černochová redakci »Olomouckých Novin« za nepřítomnosti svého manžela vedla . . . Spolu doručena žaloba tohotéž obsahu řediteli tiskárny, v níž se »Olomoucké Noviny« tiskly. — Býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouskému dodán přípis c. k. státního zastupitelstva, kterýmž mu oznámeno, že rozsudek trestního soudu ze dne 20. října 1868, kterýmž byl pro přečin § 300. tr. z., do tuhého vězení na čtyry neděle odsouzen a z kauce částka 200 zl. za propadlou prohlášena byla, vešel v moc práva, a vybídnut, aby se ve třech dnech vykázal, že částku 200 zl. z kauce »na náležitém místě« zapravena byla, jinak, že by se dle § 15. tisk. zák. pokračovalo. — Jelikož rozsudek c. k. zemského soudu v Praze, kterýmž MUDr. Josef Matoušek v při své pro sepsání brošurky »Einige Zeitfragen der Prager medicinischen Fakultät« nebyl uznán za vinna, došel potvrzení c. k. vrchního soudu, byl zákaz rozšiřování brošury té, vydaný dne 21. října 1868 c. k. zemským soudem zrušen. — Red. vídeňského »Zvonu« V. K. Šemberovi doručen náleze c. k. vrchního soudu, kterýmž potvrzen rozsudek první stolice, jímž byl redaktor ten odsouzen pro přestupek § 11. zák. o tisku k pokutě 15 zl. a do vězení na dva dny. Zároveň mu nařízeno, aby pokutu ihned složil a trest ve třech dnech nastoupil.

Duben 1869.

1. dubna. Zahájeno přelíčení pro resoluci, která byla 1. dubna 1868 o prvním táboru lidu na úpatí Řípu přednesena. Obžalováni byli zemský poslanec Václav Kratochvíl z Lounek, statkář Václav Janda z Budohostic a okr. tajemník roudnický Ervín Špindler. Soudnímu dvoru předsedal rada Pohl, přísedícími byli rada Vávra a adjunkt Císař. Obžalované hájil Dr. Kučera. Kratochvíl a Janda uznáni vinnými zločinem rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a odsouzeni každý do těžkého žaláře na půl roku, Špindler uznán nevinným. — V Chrudimi provedena před tříčlenným soudem opět dvě přelíčení s uvězněným býv. red. Fr. Müllerem, kterého hájil Dr. Roth. Obžalovaný uznán v obou případech vinným a odsouzen v první pro

zločin rušení veřejného pokoje a přečin pobuřování do těžkého žaláře na 5 měsíců a ke ztrátě 500 zl. z kauce, v druhé při taktéž pro zločin rušení veřejného pokoje a pro přečin popuzování proti maďarské národnosti do těžkého žaláře na 4 měsíce a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Býv. red. »Nár. Nov.« Karel Krouský nastoupil první svůj trest.

2. dubna MDr. F. St. *Kodym* odsouzen pro trestné činy naznačené v čl. 65. a), 305. z. tr. a v čl. II. zák. ze dne 17. pros. 1862 k pětíměsíčnímu těžkému žaláři a z kauce »Hlasu« prohlášena částka 1500 zl. za propadlou. Rozsudek ten byl od c. k. vrchního zemského soudu co se týče ztráty kauce 1500 zl. potvrzen. Taktéž stvrzen rozsudek ze dne 26. Mjna 1868, jímž *Kodym* odsouzen k pětíměsíčnímu žaláři a prohlášena částka 1500 zl. z kauce »Hlasu« za propadlou. Státní zastupitelstvo vyzvalo vydavatelstvo »Hlasu«, aby obě z kauce propadlé částky u pokladnice obecního ústavu pražských chudých do tří dnů zaplatilo. — Dále potvrzen c. k. vrchním soudem rozsudek, jímž býv. red. »Hlasu« J. V. Kout odsouzen k pětíměsíčnímu žaláři a ke ztrátě 500 zl. z kauce »Hlasu« a vydavatelstvo »Hlasu« vyzváno, aby do tří dnů i tuto částku (500 zl.) u pokladny ústavu pražských chudých složilo. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž *xvýšeny* byly pokuty několika členům zpěv. spolku *lomnického*. — C. k. vrchní soud snížil pokuty, ku kterýmž několik účastníků tábora v *Mukařovu lesíku* odsouzeno bylo.

3. dubna. Z propadlých kaucí českých žurnálů přikázána opět částka 1350 zl. stavebnímu fondu chudobince u sv. Bartoloměje. — Pro tábor na *Dubovém Vrchu* odsouzeno bylo c. k. okr. soudem v *Bechyni* mnoho účastníků k pokutám, jež c. k. vrchní zemský soud u 17 odsouzených značně *xvýšil*. Nejvyšší soud tento rozsudek vrchního zemského soudu u devíti odsouzených potvrdil, u osmi však snížil pokutu na výměr, jež ustanovil okresní soud bechyňský. — Pro tábor v *mukařovském lesíku* odsouzení byli čtyři účastníci c. k. okr. soudem *kouřimským* k pokutám, jež c. k. vrchní zemský soud značně *xvýšil*. Nejvyšší soud snížil však opět pokuty tyto, jak původně c. k. okr. soudem v *Kouřimi* ustanoveny byly.

4. dubna. Karel *Čížek*, okresní tajemník v Hořicích, býv

c. k. vrchním soudem zemským pro přečin pobuřování dle § 300. tr. zák. odsouzen do vězení na 6 neděl, nastoupil v *Jičíně* trest. Přečin ten byl spáchán sepsáním samoobžaloby hořických občanů, kdež tito v úředním podání k státnímu návladnictví v Jičíně na sebe doznávali účastnění se na výletu *zvičinském*. Vrchní soud zvýšil první stolicí na tři neděle vyměřený trest na šest neděl z příčiny, poněvadž prý v Karlu Čížkovi shledal *původce* toho přečinu.

5. dubna. Uvězněný býv. red. »Humorist Listů« Frt. *Pechánek* odsouzen opět do těžkého žaláře na 2 měsíce a ke ztrátě 200 zl. z kauce.

7. dubna. Býv. red. »Veselých listů« Frant. *Vymaxalovi* v Brně doručen rozkaz c. k. zemského jinak trestního soudu, dle něhož měl se neprodleně, provázen jsa úřední osobou, odebrati do Prahy k závěrečnému přelíčení »Veselých listů«. — C. k. vrchní soud přistoupil k rozhodnutí zemského soudu, aby Jan *Relich* propuštěn byl z vazby vyšetřovací, ale nařídil, aby *Relich* bez odkladu nastoupil trest čtyřletého žaláře.

8. dubna. Přelíčení s red. zastavených »Veselých listů« Frt. *Vymaxalem* pro zločin rušení veřejného pokoje § 65. a) tr. zák. spáchaný otiskem *básničky* »Z nového zeměpisu.« Státní zástupce navrhoval, aby bylo líčení tajné; soud však k tomu nepřistoupil. — Soud uznal, že Vymazal *není vinen* ani zločinem rušení veřejného pokoje, ani zanedbáním povinné péče, ale zažalované číslo »Veselých listů« že má býti zničeno. — Do trestnice u sv. Václava přiveden od četníků zároveň s řadou sprostých zločinců, k nimž byl jedním řetízem připoután, občan *Svoboda* ze Sobotky, odsouzený pro tábor na *Valečově* (resp. pro stíhání diurnisty Zdobinského) k těžkému žaláři na *pět let*. Poněvadž byl odsouzen pro pokus sprosté vraždy, vřaděn v trestnici u sv. Václava mezi sprosté zločince. — Pro článek v č. 84. »Nár. Nov.« ze dne 10. října 1868 vzat byl K. *Krouský* pro zločin uražení Veličenstva a pro přečin dle § 305. tr. z. do vyšetřování, c. k. zem. co trest. soudem však uznán za nevinna. C. k. vrchní zemský soud uznal však Krouského za vinna *zločinem i přečinem* a odsoudil jej na čtyři měsíce do žaláře, z kauce prohlášena částka 400 zl. za propadlou. Nejvyšší soud uznal konečně *Krouského* za nevinna

zločinem uražení Veličenstva, avšak za vinna přečinem pobuřování a odsoudil jej na měsíc do vězení a ke ztrátě 200 zl. z kauce.

9. dubna. Za poslední doby posílal pražský c. k. zemský orestní soud *českým* redaktorům *německé rozsudky* nejvyššího soudního dvoru vynešené po českých přelíceních. Tak stalo se uvězněným redaktorům českým *Koutovi* a *Květoňovi*, kteří německé ty spisy vrátili s připomenutím, že chtějí českých opisův. Ale nedostalo se jim jich; c. k. trestní soud naopak překvapil redaktora Kouta opět německým nálezem nejvyššího soudního dvoru. Aby pak Kout nálezu německého opět nevrátil, doručen mu zapečetěný pod českou adresou, takže adresát teprve, když byl podepsal přijímací lístek a obálku rozpečetil, seznal, co mu bylo c. k. trestním soudem posláno. — Odvolání proti rozsudku c. k. vrchního soudu, jimž rozsudek první stolice, kterýmž P. Frant. *Boehm*, farář v Čachovicích, nebyl uznán za vinna ani zločinem rušení veřejného pokoje, ani přečinem proti veřejnému pokoji a řádu, změněn byl v ten smysl, že P. Boehm uznán byl za vinna přečinem pobuřování a odsouzen na šest neděl do vězení, nejvyšším soudem zamítnuto. — S Otakarem *Breuerem*, továrníkem kutnohorským, a s redaktory *J. M. Černým*, *E. B. Tollmannem* a *K. Tímou* zavedeno vyšetřování pro zprávy o »táboru na Vysoké«. Breuer obžalován pro přestupek zákona o právu shromažďovacím, řečení tři redaktori čeští kromě toho ještě pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. zák. — C. k. městský del. okr. soud v přestupcích uznal jednatele »Typografické Besedy«, Frant. *Loha*, pro nepředložený v čas seznam členů spolkových za vinna přestupkem § 6. ad a) cís. nařízení ze dne 7. října 1868 čís. 136. a odsoudil jej k peněžitě pokutě 25 zl. Tímž rozsudkem spolu nalezeno, že předseda téhož spolku Dr. E. Grégr v téže záležitosti vinen není. C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice, uznal: že Frant. *Loh* není vinen přestupkem v rozsudku první stolice jemu za vinu kladeným, za to že Dr. Edv. Grégr jako předseda »Typografické Besedy« jest vinen přestupkem svrchu naznačeným a odsoudil jej k pokutě 100 zl., pro případ nedobytnosti do vězení na dobu 20 dní.

10. dubna. Jan *Relich*, odsouzený pro zločin rušení veřej-

ného pokoje do žaláře na *čtyři léta*, dopraven do trestnice Svato-václavské. — Uvězněný redaktor »Koruny« Frant. Müller stál opět před krajským soudem chrudimským, kde provedena s ním dvě závěrečná přelíčení. První pře odbývala se pro přečin pobuřování a pro přečin uražení na cti, což shledáno v dopisu z Loun proti c. k. okresnímu hejtmanu Mallowtzi. Müller uznán za vinna přečinem pobuřování a odsouzen do tohoto vězení na jeden měsíc a ku ztrátě 100 zl. z kauce. Druhá pře měla za předmět dva zločiny rušení veřejného pokoje a dva přečiny proti veřejnému pokoji. I v této při uznán Müller za vinna a odsouzen na pět měsíců do žaláře a ku ztrátě 500 zlatých z kauce. Celkem byl Müller dosud v rozličných tiskových přích »Koruny« odsouzen do těžkého žaláře na *dvaadvacet měsíců*, do tohoto vězení na *tři měsíce a čtrnáct dní* a ke ztrátě 2760 zl. z kauce. — Býv. red. »Hlasu« Dr. S. F. Kodým byl pro články v čís. 23. a 24. jmenovaného časopisu od c. k. zemského co trestního soudu v Praze uznán za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a přečinem dle § 305. a odsouzen na pět měsíců do žaláře a ku ztrátě 1500 zl. z kauce. C. k. vrchní soud rozsudek ten potvrdil, *zvýšil* však trest z pěti na *patnáct měsíců*. Nejvyšší soud konečně vyměřil trest na *šest měsíců* žaláře. — Časopis »Correspondance Tchèque« v Berlíně vycházející nesměl býti následkem zákazu ministerstva vnitra dopravován do zemí »druhé polovice říše Rakouské«.

11. dubna. Po pět dní a nocí nalézány v ulicích pražských a na nárožích dílem nalepeny, dílem rozházeny, plakáty tohoto znění: »*Národe! Dne 11. dubna na meeting do Nuslí!*« Následkem toho rozkázalo c. k. policejní ředitelstvo, aby byly noční policejní hlídky zdvojnásobněny a c. k. vojskem značně sesíleny. Avšak přes veškerou opatrnost nepřistižen nikdo při pohazování a rozšiřování lístků. Mimo jednotlivé lístky nalezány i celé balíčky plakátkův na ulicích a v průjezdech domů. C. k. policejní ředitelství svolalo dne 13. dubna dopoledne zvláštní mimořádnou komisi k poradě, jaká opatření vzhledem k zamýšlenému táboru nuselskému učiniti by se měla. Den na to dopoledne vyslalo c. k. místodržitelství sedm c. k. policejních úředníkův s vyšehradským c. k. vrchním policejním komisařem Plochem a 80 c. k. policejních strážníkův do Nuslí. Hlavní

stan c. k. policejní expositury byl známý nuselský mlýnek a zahradní jeho hostinec. Zde umístili se úředníci c. k. policie, kdežto c. k. policejní stráž rozložila se nedaleko zahrady na dvou různých místech. Jedna z těchto stráží, asi 14 mužův, silná s trubačem a policejními agenty sesílena, seděla pod širým nebem před stodolou mlýna, naproti cestě vedoucí od schodů nuselských přes můstek. Zde stálo též několik fiakrů a drožek, v nichž ob čas orgány policie dojížděly do Prahy, aby podaly zprávu o postupu tábora. Druhá hlavní strážnice c. k. policie nalezala se bezprostředně před hostinskou zahradou, u známé lávky vedoucí přes levé rameno Botiče. Také zde tábořila c. k. policejní stráž pod širým nebem, majíc pušky v pyramidě. Třetí hlavní strážnice c. k. policie nacházela se v nově vystaveném, avšak dosud neobydleném zadním domě hostince »U modré hvězdy« pod nuselskými schody. Strážnice tato ovšem byla nejdůležitější, poněvadž střeží přístup obecnstva z Prahy. Kromě toho byla pohotově netoliko celá vojenská posádka v Praze a v Karlíně, alebrž i škadrona husarův v tak zvaných pivovarních kasárnách za Žižkovem a škadrona husarů v Brandýse nad Labem. Tábor lidu však neobdáván. O 7. hod. večer dostala policejní stráž v Nuslích rozkaz odebrati se domů. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, jímž býv. red. J. V. Kout odsouzen byl k pokutě 50 zl., poněvadž však pokuta ta z kauce, která již celá za propadlou prohlášena, vzata býti nemohla, oznáměno Koutovi, že pokutu tu musí po odbytí trestů jemu již přisouzených odpykat ve vězení. — V Budějovicích *zakázáno* provozování Hálkovy tragedie »Rudolf II.« — Nejvyšší soud zamítnul odvolání býv. red. »Corresp.« J. Kreise proti rozsudku, jímž byl odsouzen na 1 měsíc do vězení a k ztrátě 3000 zl. z kauce. — Václ. Harfel, bývalý hostinský, nastoupil trest 14denního vězení.

12. dubna. Přelíčení pro telegram z Bělé v »Nár. Pokroku«, kterýmž vysloven souhlas s deklarací poslanců českých a v němž státní návladnictvo shledalo přečin dle § 300. tr. z. Pod telegramem byly podepsány obec *Katusice, Doubravice, Vrátno* a jiných více. Dopisem telegrafního úřadu bylo udáno, že telegram zaslal okresní tajemník bělský Adolf Šimek. Z obžalovaných uznáni tři: Šimek, Heindörfer a Polívka nevinnými,

ostatní tři odsouzeni do vězení a sice J. *Květůň* na 14 dní, *Goldbach* a *Štross* každý na 8 dní. — Red. »Corresp.« Ant. *Tůmovi* nařízeno, aby trest, v rozličných tiskových přích mu usouzený, do tří dnů nastoupil.

13. dubna. Státní zastupitelstvo odvolalo se z rozsudku c. k. zemského co trestního soudu pražského, kterýmž redaktor »Našich Listů« J. *Arbes* dne 22. února prohlášen byl za *nevinna* zločinem rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. C. k. vrchní soud uznal J. *Arbesa* za vinna zločinem výše uvedeným a odsoudil jej do těžkého, postem zotřeseného žaláře na dobu *čtyř měsíců* a ku ztrátě 500 zl.

14. dubna. Přelíčení, jež mělo se dnes odbyvati s paní Josefínou *Černochovou*, chotí býv. redaktora »Ol. Novin«, odročeno, jelikož obžalovaná ochuravěla. — Státní zastupitelstvo oznámilo vydavatelstvu »Nár. Novin«, že c. k. zemská pokladna zaslala státnímu zastupitelstvu částky 200 zl., 300 zl. a 500 zl. z prodeje obligace znějící na 2000 zl. z kauce časopisu »Nár. Nov.«, které c. k. zemský co tiskový soud v Praze rozsudkem ze dne 5. listopadu, 19. listopadu a 17. prosince 1868 k rukou pražského ústavu chudých za propadlé byl prohlásil. Částka 300 zl. byla již pražskému magistrátu pro ústav chudých odezdána.

15. dubna. Přelíčení s býv. red. »Correspondence« Ant. *Tůmou* pro přečin urážky na cti dle §§ 448, 491 a čl. V. zák. ze dne 17. pros. 1862 spáchané zprávou, že »Neue Freie Presse« sbírá peněžité příspěvky pro berlínský časopis »Zukunft«, kdežto c. k. policejní ředitelství v Praze zakázalo sbíratí příspěvky pro obyvatelstvo Hranice, hladem trpící, a c. k. policejní ředitel jednomu redaktoru pohrozil »lavičí«, jestliže sbírek takových nezanechá. Soudu předsedal rada Pohl, obhájcem byl Dr. Mezník. Obžalovaný uznán za nevinna. — S uvězněným red. chrudimské »Koruny« Fr. *Müllerem* odbyvána u c. k. krajského soudu v Chrudimi dvě závěrečná přelíčení; první pro zločin rušení veřejného pokoje a přečin pobuřování, druhé pro přečin pobuřování a pro zločin rušení veřejného pokoje. — Frt. Aug. *Slavík*, kandidát filosofie, nastoupil trest šestidenního vězení, usouzený nfu v tiskové při »Nár. Novin« pro ohlášení k táboru na *Blaníku* dne 30. srpna 1868. V první stoličce byl uznán

za nevinna, v druhé odsouzen na 20 dní a nejvyšší soud usoudil mu konečně trest vězení na 6 dní. Rozsudek nejv. soudu byl německý, kdežto obálka byla česká.

16. dubna. Tisková pře »Politiky«. Uvězněný býv. red. »Politiky« Č. Kulháněk, obžalovaný pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. lit. a) tr. z., jenž shledán v konfiskovaném čísle »Politiky« ze dne 28. července 1868, v němž redakce a nakladatelstvo ohlásilo, že *samovolně zastavuje »Politiku«* a v jehož úvodním článku, přeloženém z francouzského časopisu »Messenger de Paris«, nadepsaném »Čechy a Evropa«, pojednáno bylo o cestě císařově do Prahy v létě 1868. Soudu předsedal baron Mallowetz, státním žalobníkem byl subst. Görner, obhájcem Dr. Mezník. Obžalovaný žádal před líčením, aby bylo odloženo alespoň do 4. května, kdy zákon o porotách nabude konečně platnosti, ale žádosti té nevyhověno. — Rozsudek pronesen dne 18. a prohlášeno jím, že jest Č. Kulháněk »*souvinníkem*« zločinu rušení veřejného pokoje a odsuzuje se na 4 měsíce do těžkého, postem zotřeseného žaláře. — C. k. trestní soud pražský odmrštil Č. Kulhánku, býv. red. »Politik«, se žádostí, aby po prvním svém trestu dne 22. dubna byl puštěn na několik dní na svobodu. »Nár. L.« k tomu připomenuly: Trestní soud odvolává se na § 322. tr. ř. řka, že prý přerušeni trestu již nastoupeného není dovoleno. Avšak pan Kulháněk si nepřál, aby byl jeho trest přerušen, nýbrž, aby po trestu tom před nastoupením druhého trestu byl puštěn na svobodu. V trestním řádu však zřejmě se praví, že *nesmějí býti tresty spojovány*, že tedy mezi každým trestem musí býti přestávka: kolik trestů, tolik propuštění! Také c. k. vrchní soud proti stolici první ve při Ant. Štraucha rozhodl, že *musí* po prvním trestu býti propuštěn, poněvadž odbývání jednoho trestu nepřetržitě za druhým bylo by stížením. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, jímž býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouský nebyl uznán za vinna přečinem dle § 302. tr. z., kterýž prý spáchán v č. 53 »N. N.« — Týž redak. a Václav Rygl byli obžalováni pro přečin dle § 300. tr. z. C. k. zemský co trestní soud uznal Krouského za vinna a odsoudil jej na čtrnáct dní do vězení a ku ztrátě 60 zl. z kauce, V. Rygla za vinna neuznal. Vrchní zemský soud uznal však *oba* obžalované za vinny, a odsoudil Krou-

ského na pět neděl do vězení a ke ztrátě 180 zl. z kauce, Rygla pak na tři měsíce do vězení. Nejvyšší soud změnil tento rozsudek, sníživ Krouskému trest vězení na čtyři neděle a ztrátu z kauce na 100 zl. V. Rygl uznán od nejvyššího soudu za nevinna. — Býv. red. »Nár. Nov. J. V. Kout byl na novo vyšetřován pro telegrafický souhlas s deklarací. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, jímž Václav Žižala Donovský, administrator »Nár. Novin«, uznán byl za vinna přestupkem dle § 23. tr. z. a odsouzen k pokutě 30 zl. aneb na 6 dní do vězení.

17. dubna. V jedenácté při chrudimské »Koruny« uznán byl red. Müller za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen na dobu tří měsíců do těžkého žaláře a ke ztrátě 600 zl. z kauce. V dvanácté pak při »Koruny« odsouzen též redaktor na dva měsíce do žaláře a ku ztrátě 300 zl. z kauce. Celkem odsouzen Müller až dosud na sedmadvacet měsíců do těžkého žaláře, na dva měsíce a 8 dní do vězení a ke ztrátě 3660 zl. z kauce. — C. k. okr. soud v Humpolci uznal z desíti obžalovaných účastníků *slavnosti Husovy*, odbývané dne 5. čerence 1868 u Humpolce, jednoho za vinna přestupkem zákona o právu shromažďovacím a odsoudil jej k pokutě 5 zl., kdežto ostatních devět uznáno bylo nevinnými. Vrchní soud však shledal vinu u všech desíti obžalovaných a odsoudil dva k pokutě po 40 zl., tři k pokutám po 25 zl. a pět k pokutám po 15 zl. Nejvyšší soud zmírnil trest ten ze 40 zl. na 15 zl., z 25 na 10 zl. a z 15 na 5 zl. — K odvolání se Václava Hrázkého, purkmistra v Poděbradech, proti rozsudku c. k. vrchního soudu, dle kterého pro přečin § 305. tr. z. tiskem spáchaný odsouzen byl k žaláři na 3 měsíce, potvrdil nejvyšší soudní dvůr nález pražského zemského co trestního soudu, jenž byl V. Hrázkého za nevinna uznal. — Pro tábor na *Blížkově* obžalování pro přečin shluknutí A. Kolařík, V. Nechanský, J. Vaníček, F. Kutinan, Fr. Kvasnička, Fr. Valenta, Ed. Lustig, J. Lemberg, Fr. Vaníček, J. Valenta, J. Radimský, J. Cvach, Fr. Kubeška, J. Gross, J. Melichar, A. Sládek, J. Štěrba a J. Novotný.

18. dubna. Hrabě Eduard Taaffe jmenován skutečným *předsedou ministerstva*. Jak na toto jmenování došlo, o tom vypravoval »N. W. Tagbl.«: »Neshody (v ministerstvu) dospěly konečně tak daleko, že císař pány vyzval, aby se rozhodli.

Za tou příčinou odbyvaly se soukromé porady mezi jednotlivými ministry a po té sezení ministerské rady, kterému byl přítomen též hr. Beust. V tomto sezení učiněn, a sice prý ministrem vnitra drem Giskrou návrh, aby byl hr. Taaffe navržen císaři za definitivního předsedu a šl. Plener za jeho náměstka. Hr. Taaffe prohlásil, že by mohl úřad ten přijmouti jen tehdy, kdyby se dalo osvědčení, že jsou neshody teď odstraněny a že proti jmenování jeho předsedou žádný člen nevystoupí, když se tedy odstraní obava před kabinetní krizí. Tomu chce prý stůj co stůj zabrániti, poněvadž setrvání nynějšího ministerstva pokládá za nezbytnou nutnost. Tuto druhou podmínku učinil prý hrabě Taaffe proto, poněvadž se myslelo, že by Dr. Herbst odstoupil. *Ministr »spravedlnosti« obával prý se, že za ministerstva Taaffeova mohla by se provozovati jiná politika vzhledem k Čechům; ale tato obava zaplašena prý tím, že ihned vymoženo schválení zákona o rozdělení techniky v Praze, což prý se považovati může za ránu proti českým požadavkům.* Když i to bylo urovnáno, přijat jednohlasně návrh, aby byl hr. Taaffe mocnáři navržen za předsedu ministerstva. — Nejvyšší soud zamítl mimořádné odvolání býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouského a red. »Nár. Pok.« J. Zehnala proti stejným rozsudkům zemskéholostrestního a vrchního soudu, jimiž pro přečin rušení veřejného pokoje a řádu odsouzen byl Krouský do vězení na 14 dnů a ku ztrátě 60 zl. z kauce, Zehnal pak do vězení na čtyry neděle a ke ztrátě 120 zl. z kauce. Rovněž zamítnul nejvyšší soud mimořádné odvolání Ant. Tůmy, red. »Corr.« a B. Tolmana red. »Posla z Prahy« proti stejně znějícím rozsudkům první i druhé stolice, kterýmiž A. Tůma pro zločin rušení veřejného pokoje byl odsouzen k těžkému žaláři na dobu čtyř měsíců a ke ztrátě 800 zl. z kauce, Tolman pak pro týž zločin a pro přečin § 300. tr. z. rovněž k těžkému žaláři na dobu čtyř měsíců a ke ztrátě 500 zl. z kauce. — Dále potvrdil nejvyšší soud rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž tento zvýšil peněžité pokuty 22 účastníkům táboru na hoře Zvičíně dne 5. července 1868, ku kterýmž tito c. k. okresním soudem v Hostinném odsouzeni byli. — Okresní soud v Hostinném uznal Václava Zubatého, který podal c. k. úřadům mnohými podpisy opatřené vlastní udání, že účastnil se táboru na Zvi-

čině, za vinna přestupkem zákonu o právu shromažďovacím a odsoudil jej k peněžitě pokutě 10 zl. C. k. vrchní zemský soud zvýšil pokutu tuto na 30 zl., nejvyšší soud ji snížil na 20 zl. — Býv. red. »Hum. Listů« Frt. *Pechánek* odsouzen byl pro článek »Kdy a jak se to skončí« v č. 33. »H. L.« od c. k. zemského co trestního soudu k vězení na dobu dvou měsíců a ku ztrátě 400 zl. z kauce. V druhé stolici byl rozsudek ten potvrzen. Nejvyšší soud uznal však *Pechánka* za nevinná. — Nejvyšší soud potvrdil všechny rozsudky odvolavších se účastníků výletu na *Kaňkovské vrchy* u Kutné Hory. — Býv. red. »Politiky« V. *Kulháněk* odsouzen na 4 měsíce do žaláře.

19. dubna. Přelíčení pro tábor na *Pankraci*. Z obžalovaných odsouzeni Jos. *Stanke*, Křištof *Grégr* a Frt. *Neuman* pro zločin pozdvížení dle § 68. tr. z. do těžkého žaláře a sice první a poslední každý na dva roky, druhý pak na pět roků. Čtvrtý obžalovaný *Libovický* odsouzen pro přečin shluknutí do vězení na 10 dní, pátý *Tomáš Žižala* uznán nevinným. — Starosta obce *Lochkova* Ant. *Král*, obžalovaný pro přečin § 300. tr. z. uznán za nevinná. — Vydavatelstvu »Nár. Novin« dodán přípis státního zastupitelstva, kterýmž oznámeno, že rozsudek ze dne 15. února, kterýmž byl redaktor J. *Kout* pro přečin v § 305. tr. z. odsouzen do tuhého vězení na 14 dní a z kauce částka 100 zl. r. č. za propadlou prohlášena byla, vešel v moc práva a J. *Kout* vybídnut, aby se ve třech dnech vykázal, že částka 100 zl. na náležitém místě zapravena byla. — Tajemník okr. zastupitelstva *benešovského* propuštěn z vazby vyšetřovací — Rolníkům z *Mokropse* zakázáno, doprovázeti faráře na koních a s hudbou.

20. dubna. Vydavatelstvo *chrudimské* »Koruny« oznámilo čtenářstvu, že zastavuje další vydávání »Koruny«, udávajíc za příčinu, že kauce listu toho (2000 zl.) v tiskových přích nejen jest úplně vyčerpána, ale že pokuty, k nimž býv. red. »Koruny« odsouzen byl, kauci tu o 1660 zl. převyšují. — V tajném přelíčení odsouzen bývalý voják Jan *Sysel* z *Benešova* pro zločin uražení Veličenstva do těžkého žaláře na 4 měsíce. Soudu předsedal rada *Saakh*. Subst. stát. zástupce *Görner* navrhoval trest těžkého žaláře na dva roky. — Pro tábor na *Petruškových vrších* byl *Frant. Hájek* uznán za vinna zločinem

dle § 65. a) a odsouzen na dobu jednoho roku do těžkého žaláře, zostřeného postem každý první pátek v měsíci, a Petr Zeman pro tentýž zločin na dobu 15 měsíců do žaláře, zostřeného postem každý první a třetí pátek v měsíci. C. k. vrchní soud tyto rozsudky potvrdil, následkem čehož byl Zeman odveden do trestnice svatováclavské. — Vymáhání pokut pro tábor na Vysoké u Kutné Hory zahájeno. Pánům Fr. Buňatovi, rolníku v Křeseticích, a Frant. Krátkému z Oumonína zabaveny každému jedna akcie společné cukrovarny u Hory Kutné, znějící na 200 zl. a prodány a sice akcie Buňatova za 76 zl. a akcie Krátkého za 100 zl. První kupec, jenž na každou akcii 40 zl. podal, byl splnomocněn od ředitele velkostatku Raimanna. — Přelíčení, jež mělo býti odbyváno s uvězněným red. »Nár. Nov.« K. Krouským pro celou řadu zločinů a přečinů k námitkám obžalovaného, jenž byl bez obhájce, odročeno.

21. dubna. Státní zastupitelstvo uvědomilo uvězněného red. »Nár. Listů« K. Tůmu, že odevzdáno bylo 1124 zl. 16 kr. pražskému magistrátu ve prospěch ústavu chudých, kteroužto částku zemská pokladna vydala z kauce na částku 2000 zl., kterouž c. k. zemský co tiskový soud pražský rozsudkem z dne 29. srpna 1868 prohlásil za propadlou. — Státní zastupitelstvo zažalovala K. Šuberta, red. časopisu »Jednoty« pro přestoupení programu uveřejněním některých politických zpráv mezi zprávami z oboru národohospodářského a pro opomenutí oznámení o změně tiskárny.

22. dubna. Přelíčení s býv. red. zastaveného »Zvonu« K. V. Šemberou — ve Vídni pro dva úvodní články »V době persekuce« a »Boj národa«, v nichž shledány zločiny rušení veřejného pokoje dle § 65. a) b) tr. z. Soudu předsedal rada Giuliani, žalobníkem byl subst. stát. návladnictva Derleth, obhájcem vídeňský advokát dr. Jos. Kopp. Obžaloba týkala se článků *sepsaných po prohlášení výmínečného stavu v Praze r. 1868*. Obžalovaný uznán za vinna a odsouzen do těžkého žaláře na dva měsíce. — O přelíčení pro výlet do háje Cibuleckého u Motola v červnu 1868 odsouzen Jan Pucák pro přečin § 300. tr. zákona do vězení na jeden měsíc, Leopold Šmíd a Bohuslav Žentšek uznáni nevinnými. — S býv. red. »Koruny« Frant. Müllerem provedena u c. k. krajského soudu

v Chrudimi opět dvě závěrečná přelíčení, v nichž odsouzen celkem na dva měsíce a na 14 dní do vězení a ke ztrátě 160 zl. z kauce. Müller přestál v týž den první svůj trest, i žádal, aby byl na několik dní na svobodu puštěn. Žádosti té však nevyhověno. — Býv. red. časopisu »Politik« Kulhánek, odbyv si trest dvouměsíčního vězení, musil ihned nastoupiti druhý trest vězení na tři měsíce, žádost jeho, aby mezi oběma tresty mohl pobýti několik dní na svobodě, byla od c. k. zemského i vrchního zemského soudu odmrštěna.

23. dubna. Přelíčení s uvězněným býv. red. »Nár. Nov.« K. Krouským. Soudu předsedal rada Němec, žalobu zastával subst. stát. návladnictva Gottlieb. Obžalovaný hájil se sám a odsouzen: 1. pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. spáchaný články »Tábor na Pankraci« a »Stát a národní bank«; 2. pro přečin dle § 300. tr. zák. spáchaný článkem »K táboru na Pankraci«, a feuilletonem (Δ) »Luciperničky«, pod zprávami: »Střežení českých redaktorů a německého kasina«, »Tábor lidu na Pankraci«, a dopisem »Z Mladé Boleslavi« v telegramech z Roudnice, Králové Hradec a Ústí nad Orlicí a zprávou »Politické soudy z Horažďovic«; 3. pro přečiny § 300. tr. z. a 305. tr. z. spáchané feuilletonem o Dederovi, a 4. pro přečiny § 305 tr. z. zprávou »O pankrackém taboře«, článkem »Tábor lidu na Pankraci« a konečně 5. přečiny § 24. tr. z. a odsouzen k těžkému žaláři na dobu šesti měsíců, zostře-nému postem každého prvního pátku v měsíci a k pokutě 50 zl., po případě k 10 dnům vězení. Státní zastupce navrhoval trest těžkého žaláře na dobu dvou roků. — Litograf Ant. Pokorný, jenž byl dne 15. března zatčen a do vyšetřovací vazby dopraven, propuštěn na svobodu. Příčinou zatčení bylo udání jakéhosi »přítele«, že prý jakýmsi výrokem spáchal zločin **velezrády**. — Pro osvědčení souhlasu s deklarací českých poslanců odsouzen Fr. Haisl, měšťan v Chrudimi, jako předseda tamějšího spolku »Živnostenské čtenářské jednoty« k pokutě 5 zl. C. k. vrchní zemský soud zvýšil pokutu na 30 zl. Zároveň sesazen Haisl s předsednictví »Živnostenské čten. jednoty« a nařízeno, aby byla nová volba vykonána do čtyř neděl a jméno nově zvoleného předsedy neprodleně c. k. okres. hejtmanství udáno.

24. dubna. O pohřbu obecního starosty záběhlického

Švehly, který si získal zásluhu o zařízení karlínského banderia okresního, osvědčili četní členové banderia zesnulému poslední úctu tím, že s trojbarevnými pásy, praporem a po jízdecku účastnili se při pohřebním průvodu. Následkem toho nařídilo c. k. místodržitelství c. k. okresnímu hejtmanství karlínskému, aby s účastníky banderia toho zavedeno bylo vyšetřování. — C. k. vrchní soud odsoudil býv. redaktora pražského »Zvonu« V. J. *Hrušku*, jenž byl od první stolice za nevinna prohlášen. do žaláře na 2 měsíce. — C. k. zemský jinak tiskový soud shledal v prvním čísle v Berlíně vycházejícího litografovaného časopisu »Correspondence Tcheque« zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) t. z. a přečin proti veřejnému pokoji a řádu dle § 300. tr. z. Za tou příčinou zakázal další rozšiřování čísla toho. — Z propadlých kaucí a sice »Nár. Novin« 120 zl., »Correspondence« 300 zl., 100 zl. a 40 zl. přikázala rada městská chudobinci sv. Bartoloměje.

25. dubna. Táboru omladiny na vrchu sv. Gotthardském u Hořic účastnilo se k šesti tisícům lidu. Mluvalo osm řečníků. Řeči jejich přijatv vřele, místy nadšeně. Jeden z řečníkův byl napomenut, aby se držel věci. Mnoho telegramů došlo z různých míst v Čechách a několik i z krajův zahraničných. Pořádek byl vzorný. — Po odbyté vojenské exekuci v obcích okresu *Velvarského*, t. j. po vydobyté nezaplacené dani poslána vojenská exekuce a sice šest husarův do Kamenných Žehrovic, okresu *Novostrášeckého*, kde byli občané dlužni daň na rok 1869. vypsanou. Ve třech dnech sehnali rolníci potřebnou částku a zaplatili, načež husarův sprostěni. Hůře vedlo se domkářce Prokūpcové z téže obce. Nemohouc po úmrtí muže svého pro chudobu svou nikde sehnati částku k zaplacení daně potřebnou, odhodlala se u milosrdných lidí pomoci žádati, i uchýlila se do Prahy, žebrajíc po cestě, by potřebnou na daň částku sehnala. V Praze však byla zatknuta a postrkem domů poslána, takže obec Kamenné Žehrovice ještě asi 3 zl. útrat za postrk její zapraviti musila.

26. dubna. Na lavici obžalovaných zasedli K. *Tůma*, býv. red. »Nár. Listův«, a J. M. *Černý*, býv. red. »Nár. Pokroku«, oba pohnáni ze zločinu dle § 65. tr. z., přečinu dle § 300. tr. z. a přestupku proti čl. 3. zák. shromážd., dále B. E. *Tolman*,

9

— Zvláštním telegrafickým nařízením říšského ministerstva války povolány do Prahy dvě škadrony husarů. — S bývalým redaktorem chrudimské »Koruny« Frant. Müllerem odbyvána nová tři přelíčení. V první při uznán za vinna přečinem pobuřování a odsouzen na osm dní do vězení a ke ztrátě 60 zl. z kauce. V druhé uznán za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen do těžkého žaláře na dva měsíce a z kauce prohlášena částka 300 zl. za propadlou. V třetí při uznán také za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen k těžkému žaláři na tři měsíce a ke ztrátě 400 zl. z kauce. — V karlínské besedě dělnické odbyvány pravidelně každou sobotu poučné přednášky a porady, jež v době stavu výmínečného měly býti vždy 48 hodin napřed úřadu ohlašovány. Dne 17. dubna měla se opět přednáška odbyvati. Jednatel spolku ohlásil ji tentokráte pro nahodilé příčiny pouze 36 hodin napřed, následkem čehož policejní ředitelství schůzi tu zapovědělo. Když pak k osobní žádosti jednatele a po náležitém vysvětlení policejní ředitelství při zákazu svém setrvalo, neodbyvala se přednáška žádná. Policejní ředitelství však udalo starostu besedy dělnické Ignáce *Skokánka*, kterýž c. k. okr. soudem v Karlíně odsouzen pro přestupek § 9. nařízení císařského ze dne 7. říj. 1868 k peněžitě pokutě 20 zl. — Pro otištění »Zaslána« v č. 301. »Nár. Pokroku« 1868 c. k. ředitelstvu pošt v Praze odsouzen zasílatel Karel *Bodlák*, jednatel karlínského zpěv. spolku »Slavoj«, pro přečin uražení na cti do vězení na 14 dnů.

stál druhý na jeho místě a psal totéž, co onen, aby po nějakém čase ustoupil zase jinému místo. Když pod břemenem četných pokut peněžitých některý časopis český padl, nalezly se hned zase i hmotné prostředky a založen časopis nový, krácející v šlépějích předešlého. Nyní je výmínečný stav zrušen. Oposice česká může poznovu vystupovat zjevněji a hlasitěji nežli posud. Ale pouhé zrušení stavu výmínečného nevystačuje. Vláda se brzo přesvědčí, že musí vstoupiti s Čechy v podobné vyjednávání jako s Uhry a že bude musit buď uspokojit slušná přání Čechů anebo poznovu zavéstí stav výmínečný. Nynější ministerstvo nerozumí podmínkám spásy Rakouska a nedovede dobře jednat, až nastane chvíle k rozhodnutí se. Potom musí na jeho místo přijít jiné, které líp porozumí úkolu svému. Uzří-li nové ministerstvo silnou falanx federalistickou, ve které by Poláci stáli vedle Čechů se stejným programem, pak zajisté opře se o falanx tu a uskuteční její program. Připomínáme našim vůdcům, že nyní více nežli kdykoli jindy je potřeba *dorozuměti se s Čechy o společnou činnost.*

red. »N. Pok.« J. Zehnal pak pro opomenutí povinné péče k pokutě 40 zl., po případě do vězení na čtyry dny. V zažalovaném »Zaslánu« mimo jiné praveno: »V pátek dne 16. října 1868 rozeslal jsem poštou sedm pozvání spolkům zpěváckým, opatřených poštovními známkami. Jak jsem se však dověděl a seznal z doručených mi obálek, psaní sice došla, ale nefrankovaná, takže adresát musil zaplatit zákonem vyměřenou pokutu. Dle všeho mohlo se to státi jen na poště hlavní, a dovoluji si podotknouti, že k zamezení podobných nešvar nebylo by na škodu, kdyby poštovní ředitelství rozhledlo se trochu v řadách svého personálu a učinilo nezbytná opatření.« — Nejvyšší soud změniv rozsudky prvních dvou stolic, kterýmiž byl Fr. Pechánek odsouzen na 2 měsíce do žaláře, uznal, že Pechánek není vinen zločinem za vinu mu kladeným.

29. dubna. Přelíčení s jedenácti účastníky tábora na vrchu Žižkově. Z obžalovaných odsouzení *Bretšnajdr* do vězení na 3 týdny, *Haman* na 14 dní a *Strejček* na 8 dní. Ostatní Kreutz, Hübsch, Kudera, Černický, Vrba, Hájek a Břba uznáni nevinnými. — U c. k. krajského soudu v Chrudimi odbývána opět dvě závěrečná přelíčení »Koruny« pro zločin rušení veřejného pokoje a pro přečiny pobuřování a schvalování nezákonnitých skutků. V první při odsouzen býv. red. Frant. Müller k těžkému žaláři na 4 měsíce a z kauce prohlášena částka 500 zl. za propadlou; v druhé při odsouzen k peněžitě pokutě 20 zl. a ke ztrátě 60 zl. z kauce. — Býv. red. »Politiky« Č. Kulhánek, byv v jedné tiskové při odsouzen c. k. krajským soudem *litoměřickým* k čtyřměsíčnímu vězení, žádal vrchní soud, aby mu bylo dovoleno trest ten odpykati u zemského co trestního soudu. Žádosti to bylo vyhověno. — Pro otištění zprávy z »Debatte« o jakýchsi plakátech, nalezených r. 1868. v Praze, odsouzen byl bývalý red. časopisu »Correspondenz« J. Kreis na čtyři měsíce do vězení a z kauce prohlášena částka 3000 zl. za propadlou. Jelikož nejvyšší soud mimořádně odvolání zamítl, vyzván byl nástupce Kreisův, redaktor A. Tůma, aby ve třech dnech pokutu 3000 zl. složil. — Vydavatelstvu »Nár. Novin« dodán přípis státního zastupitelstva, z něhož vyjímáme: »C. k. zemská pokladnice zaslala částku 3200 zl. r. č., která rozsudky c. k. zemského co trestního soudu, totiž: a) z 16. říj.

1000 zl., b) z 17. pros. 100 zl., c) z 9. pros. 400 zl. d) 20. listop. 1000 zl., e) z 11. pros. 500 zl., f) z 19. list. 1868 200 zl. úhrnem 3200 zl. z kauce za »Nár. Noviny« položené k rukoum, pražského ústavu chudých za propadlou byla prohlášena a prodejem obligací z této kauce vytěžena. Z kauce »Nár. Novin« 6000 zl. bylo však posud již 2900 zl. vydobyto, a připočítá-li se k této částce nyní zaslaných 3200 zl., nabylo se o 100 zl. více, než činí kauce za »Nár. Noviny« položená. Tato částka 100 zl. byla tedy c. k. zemské pokladně *naxpět odeslána*, aby se až k dalšímu opatření tam zachovala, a částka 3100 zl. byla pak pražskému magistrátu k rukoum ústavu chudých odevzdána.

30. dubna. Uvězněný býv. red. »Posla z Prahy« E. B. Tolman obžalovaný pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. pro svolání k táboru lidu na Hernštejně u Domažlic uznán za vinna pouze přečinem dle § 300. tr. zákona (pro vyslovení souhlasu občanů chejnovských s deklarací) a odsouzen do vězení na jeden měsíc a k pokutě 150 zl.

Květen 1869.

1. května. O přípravách k porotním soudům sběhlo se následující: Dle § 9. zákona z dne 9. března 1869 (říš. zák. čís. 33.) má zvláštní komise sestavovati *roční seznam porotců*, z kterého pak *vylosuje* se seznam *služební*. Do této komise volí předseda tiskového soudu polovici a v Praze purkmistr druhou polovici, a to jeden i druhý z *obecního zastupitelstva*. Předseda pražského zemského soudu *Waidele* vybral si »*náhodou*« **všech šest členů**, jichž volba mu příslušela, z té frakce obecního zastupitelstva, která tam zastupovala právě nejmenší část obyvatelstva (*německé kasino*), tudíž i nejmenší část veřejného mínění. Zkrátka zvolil šest **nejrozhodnějších a nejzarputilejších Němců**. Purkmistr musil pak ovšem chtěj nechtěj voliti svých šest členů naskrze z většiny obecního zastupitelstva, to jest z *Čechů*. Tak dostalo se do komise šest Němců a šest Čechů. — Když byl výmínečný stav prohlášen, musel i výbor občanské záložny karlínské schůze své 48 hodin napřed ohlašovati, a tu dostavil se vždy vládní komisař do schůze, jako ve všech českých

společích v Praze a okolí. Když však byl stav výmínečný zrušen, soudil každý, že záložna bude moci schůze své bez ohlašování a bez vládního komisaře odbývati, jako před stavem výmínečným od svého zaražení 1865 vždy činila. Ale nestalo se tak. Do nejbližší schůze výboru po zrušení stavu výmínečného dostavil se vrchní policejní komisař Müller, a když se výbor dotazoval, jakým právem do schůze přichází, vykázal se písemným rozkazem c. k. policejního ředitelství, dle něhož má jako v době stavu výmínečného i nadále do schůzí výboru choditi a doložil, že i předběžné ohlašování se nezrušuje. Výbor záložny se proti tomuto rozkazu ohradil a splnomocnil předsedu, by se společně s právním zástupcem tomuto nezákonnému rozkazu policejního ředitelství opřel a práv záložny se vši rázností hájil. — U c. k. del. okr. soudu odbývalo se přelíčení proti red. listu »Jednota« K. Šubertovi pro neudání změny majitele tiskárny a pro přestoupení programu. Soud odsoudil jej k pokutě 25 zl. aneb na pět dní do vězení. Státní zástupce navrhoval pokutu 60 zl.

2. května. Předseda malostranské jednoty »Thalie« Em. Meliš odsouzen pro přestupek § 12. zákona společovacího k pokutě 10 zl. nebo na dva dni do vězení. Jednatel totiž opomenul ohlásiti policii funkcionáře výboru. — Kaplan P. Ant. Langhans, jenž byl pro kázání v Šluknově uznán od c. k. vrchního soudu za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen do žaláře, uznán nejvyšším soudem za nevinna. — Choť býv. red. »Olom. Nov.« paní Josefina Černochová odsouzena k pokutě 25 zl. a ředitel knihtiskárny Lev k pokutě 15 zl.

3. května. Pro tábor na Blížkově blíž Slavostic odbýváno u c. k. krajského soudu v Jičíně s 18 účastníky přelíčení p.o. přečin shluknutí a pro přestupek zákona o právu shromažďovacím odsouzení byli: Václ. Nechanský, mlynář z Rožďalovic, k 14 dnům vězení dvěma posty zostřenému a k 80 zl. pokuty, Frant. Gutmann z Dobravan na 10 dní do vězení a k 40 zl. pokuty, Ant. Kolářik, mlynář z Křešic, na 10 dní s dvěma posty zostřenému a k pokutě 60 zl., Jan Gross, měšťan z Králové Městce, na 10 dní s dvěma posty zostřenému a k 40 zl. pokuty, Jan Melichar na 10 dní do vězení a k 20 zl. pokuty, Jan Novotný, měšťan, na 8 dní do vězení a k 20 pokuty, Jos. Vaníček na 8 dní do vězení jedním postem zostřenému a ku 20 zl

pokuty, Jos. *Radímský*, mlynář v Červenovsi, na 3 dni do vězení a k 60 zl. pokuty, Jos. *Cvach* na 8 dní do vězení jedním postem zostřenému a k 20 zl. pokuty, Frant. *Vaníček* na 10 dní do vězení a k 30 zl. pokuty, Jos. *Štěrba*, měšťan z Králové Městce, na 10 dní do vězení dvěma posty zostřenému a k 20 zl. pokuty, Ant. *Sládek* k 30 zl. pokuty, František *Valenta* a Edv. *Lustig* z Kopidlna po 40 zl. pokuty, Jos. *Valenta* k 20 zl. pokuty, Frant. *Kvasnička*, okr. tajemník v Králové Městci, k 40 zl. pokuty. Jan *Lemberk*, obecní starosta ze Slatiny, uznán za nevinna.

4. května. Otakar *Mikeš*, přetrpěv v novoměstské trestnici trest šestiměsíčního těžkého žaláře, k němuž byl v tiskové při »Národního Pokroku« pro zločin uražení Veličenstva odsouzen, propuštěn na svobodu. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byl býv. red. »Hlasu« K. *Krouský* pro článek »Baltické přímoří a Čechy« odsouzen pro přečin dle § 302 tr. z. na jeden měsíc k tuhému vězení a ke ztrátě 150 zl. z kauce. V první instanci byl Krouský uznán za nevinna. — Pražská rada městská přikázala propadlou část kauce časopisu »Nár. Listy« 2000 zl. stavebnímu fondu chudobince u sv. Bartoloměje. Poněvadž však celá kauce tohoto listu již byla vyčerpána a pouze 1124 zl. 16 kr. v státovkách a 3 zl. 25 kr. ve stříbře na tuto kauci zaplacený byly, nařídila, aby se nedobytná část 872 zl. 59 kr. odepsala.

5. května. Uvězněný red. J. *Barák*, býv. red. »Svobody«, vytrpěv v trestnici svatováclavské přisouzený mu první trest 10 měsíců těžkého žaláře, musel ihned nastoupiti trest druhý, vyměřený na osm měsíců těžkého žaláře.

6. května. Do Prahy přibýlo opět asi 200 husarů, kteří byli ubytováni v jednotlivých kasárnách.

7. května. Býv. red. »Nár. Pokr.« J. *Květoň* byl pro článek »Síla a moc« roku 1868. obžalován pro přečin velezrády, ale uznán za nevinna. Vrchní zem. soud uznal sice také, že Květoň není vinen zločinem velezrády, avšak uznal jej za vinná zločinem rušení veřejného pokoje a odsoudil do těžkého žaláře na tři leta a ku ztrátě 2000 zl. z kauce. Nejvyšší soudní dvůr zrušil však tento rozsudek a uznal Květoně nevinným — Býv

red. téhož listu J. *Zehnal* vyzván, aby přisouzený mu trest čtrnáctidenního vězení do tří dnů nastoupil.

8. května. Policejním ředitelem v Praze a zároveň dvorním radou jmenován min. rada *Vojtěch Sedlaczek*, rytíř z Granthalu. Policejnímu radovi Vil. *Marxovi* udělen titul vládního rady a bývalému policejnímu řediteli, dvornímu radovi *Straubovi* dán na důkaz uznalosti »za dlouhé věrné služby« komturský kříž řádu Františka Josefa. — Nejvyšší soud změnil nálezný c. k. vrchního soudu, jímž byl K. *Krouský*, býv. red. »Nár. Novin«, odsouzen dle § 300. tr. z. pro uveřejnění zprávy o táboru na Blaníku k vězení na šest neděl a přisoudil Krouskému trest vězení na jeden měsíc, kdežto první stolice vyměřila trest na 14 dní. Spoluobžalovaný *Riegl*, jenž byl svého času také pro adresu Dru Ant. Čížkovi v »Nár. Novinách« uveřejněnou c. k. zemským soudem za nevinna uznán, ale rozsudkem vrchního soudu odsouzen na tři měsíce k vězení, uznán nejvyšším soudem za nevinna. Ostatní čísla »Nár. Nov.«, pro něž byl Krouský stejnou dobu obžalován, uznal nejvyšší dvůr jako první stolice za nezávadná. — Starosta Sokola lounského *Svoboda* odsouzen pro vyslovení souhlasu s deklarací poslanců českých do vězení na osm dní. — Za propadlou prohlášená a doplněná kauce »Hum. Listů« 400 zl. musila býti vydavatelství vrácena, poněvadž nejvyšší soud uznal redaktora v přitě za nevinna.

9. května. V noci nalezeno v Praze mnoho plakátů »velezrádného« prý obsahu, následkem čehož zavedeno rozsáhlé vyšetřování. — Představený sušického kapucínského kláštera, P. *Ubal* vzat do vyšetřování pro kázání, jež měl v Sušici dne 4. května o druhotinách papežových. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, jímž A. *Tůma*, býv. redaktor »Corresp.«, odsouzen byl na čtyři měsíce do žaláře a ke ztrátě 800 zl. z kauce.

10. května. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž Dr. J. *Bílý*, farář v Předklášteří, byl uznán za nevinna, zločiny a přečiny, které mu byly pro uveřejnění brožurky »Církev a společnost« za vinu kladeny. Skonfiskované exempláře brožurky byly Dru Bílému od soudu vydány.

13. května. Uvězněnému a churavému býv. red. »Hum. Listů« Fr. *Pechánkovi*, jenž odbýval si druhý svůj trest

v pražské nemocnici, doručen nález c. k. vrchního soudu, jímž potvrzen rozsudek c. k. soudu zemského ze dne 5. dubna 1869, znějící na dva měsíce žaláře a ztrátu 200 zl. z kauce. K radě lékařské podal Pechánek c. k. soudu žádost, aby po odbytí druhého a před nastoupením třetího trestu mohl se na tři letní měsíce odebrati do sedmihorských lázní. — Nejvyšší soud zamítl mimořádné odvolání B. E. Tolmana, býv. red. »Posla z Prahy«, z rozsudku ze dne 17. prosince 1868, jímž byl Tolman odsouzen na čtyři měsíce do žaláře, zostřeného postem a ke ztrátě 500 zl. z kauce.

14. května. Pro výrok: »Dříve musí vláda mezi lidi peníze rozdat a ne všechno z národa vydřít,« ježž prý pronesl v září 1868 v obecním úřadě, zažalován Jan Jalovecký, občan z Králové Dvora, pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. Soudu předsedal rada Jansa. Obžaloba zakládala se na výpovědi svědka Hilbicha, důchodního královského, o němž se obhájce Dr. T. Černý vyslovil, že výpověď jeho mohla by býti snadno strannická, poněvadž byl časem svým přičiněním obžalovaného s úřadu sesazen. Obžalovaný, jemuž státní žalobník navrhoval trest těžkého žaláře na půl druhého roku, uznán za nevinna.

19. května. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byli odsouzeni: býv. red. »Nár. Nov.« J. V. Kout do vězení na 3 neděle, býv. red. »Nár. Pokroku« J. Květoň na 14 dní, občané Jos. Štemlejn a Jos. Pokorný z Kutné Hory pak každý na 8 dní. — Faktor tiskárny J. S. Skrejšovského Franěk odsouzen pro přestupek § 9. tisk. z. k pokutě 30 zl. nebo k šestidennímu vězení.

20. května. Přelíčení s kaplanem z Hostouně P. Frt. Blažkem pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. spáchaný řečí o slavnost. svěcení praporu zpěv. spolku v Hostouni. Obžalovaný uznán *zločínem* tím za vinna a odsouzen do žaláře na — 14 dní.

21. května. Pro výlet do lesíku k studánce Žižkově u Světlé nad Sázavou odsouzeno 58 účastníků k rozličným trestům a pokutám. Někteří odvolali se k vrchnímu soudu, který tresty *zostřil*. Zejména všem představeným a radním, jichž bylo devět, zvýšena pokuta z 20 zl. na 30. Ve Světlé byli pak odsouzeni:

purkmistr *Šindelář* a radní *E. Nepauer* k pokutám po 30 zl., *P. Čeněk Kvapil* 14 dní do vězení a 25 zl., *Ulíp* 14 dní a 25 zl., *Václav Prášek* 14 dní a 25 zl. Ostatní, mezi nimi též paní *Barbora Strosová*, k pokutám po 20 zl.

22. května. C. k. policejnímu ředitelství v Praze podána 11. dubna žádost za povolení sbírek pro nezaopatřené rodiny politických vězňů. K žádosti té došla tato odpověď: »Na žádost p. Aloisia *Samohrda* a soudruhů, de praes. 27. dubna 1869. povolení k veřejné sbírce pro nezaopatřené rodiny pp. *K. Payera*, *F. Mikeše*, *V. Petra*, *Fr. Strejčka* a *B. Kudery* se dává věděti, že c. k. náměstnictví výnosem ze dne 10. května 1869 č. 25.066. *nedalo průchodu* Vaší žádosti uspořádati sbírky subscripčními listy. V Praze dne 21. května 1869. Marx « — Z propadlých kaucí českých listů přikázány opět nové částky fondu u sv. Bartoloměje a sice z kauce »*Hlasu*« 600 zl., »*Nár. Pokr.*« 1000 zl. a »*Hum. Listů*« 200 zl. Těmuž fondu dodáno 600 zl. z kauce »*Posla z Prahy*«.

25. května. Bratři professor *Emanuel Tonner* a *August Tonner* nastoupili trest šestiměsíčního žaláře, k němuž byli v tiskové při »*Světozora*« odsouzeni. — S red. »*Našince*« zavedeno vyšetřování pro ohlášení tábora.

26. května. Býv. red. »*Hum. Listů*« *Frant. Pechánka*, který nacházel se již po sedm týdnů v ošetřování ve všeobecné nemocnici a žádal, aby po odbytí druhého trestu bylo mu povoleno navštívit lázně Sedmihorské, navštívila lékařská soudní komise, aby se přesvědčila o jeho stavu — C. k. vrchní soud ve *Vídni* potvrdil rozsudek první instance, kterýmž redaktor »*Zvonu*« *V. K. Šembera* odsouzen na dva měsíce do žaláře. — C. k. vrchní soud nevyhověl odvolání Č. *Kulhánka*, býv. red. »*Politik*«, který byl odsouzen v jedné tiskové při své k 4měsíčnímu těžkému žaláři. Nejvyšší soudní dvůr potvrdil souhlasné rozsudky zemského a vrchního soudu, kterými *Kulhánek* odsouzen v jiné tiskové při »*Politiky*« k tříměsíčnímu žaláři zotřesenému postem a ztrátou kauce 300 zl. *Kulhánek*, který byl pouze 20 dní redaktorem »*Politiky*« odsouzen celkem k 9měsíčnímu vězení a k 6 měsíčnímu těžkému žaláři, za každý den redaktorství tedy skoro jeden měsíc trestu.

27. května. C. k. zemský soud usnesl se zastaviti další

vyšetřování proti Frant. *Koutkovi*, okr. tajemníku v Benešově. Koutek byl obžalován ze zločinu rušení veřejného pokoje dle § 65., jehož prý se dopustil sepsáním telegramu souhlasu s deklarací českých poslanců z Benešova. Za to ponechán v obžalobě Frant. *Urbanis* jakožto původce telegramu pro týž zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. b). Proti J. *Koutovi*, red. »Nár. Novin«, který byl zároveň obžalován pro zločin dle § 65. tr. z., že jmenovaný telegram uveřejnil, další vyšetřování zastaveno.

28. května. Odvolání proti zákazu shromáždění lidu ve Velvarech, jež mělo se odbyvati již v únoru, ministerstvem vnitra zamítnuto.

29. května. Dosavadní předseda c. k. zemského co trestního soudu *Mentberger* přesazen po své žádosti za předsedu c. k. soudu krajského do *Mostu*. V příčině té odevzdal *Mentberger* veškeré řízení záležitostí c. k. zem. co trestního soudu radovi téhož soudu *Saakhovi*, kterýž v prozatímní této své vlastnosti presidentské potrvál až [do příchodu nového skutečného předsedy *Košina* z Plzně.

Červen 1869.

1. června. C. k. vrchní soud jednak potvrdil jednak zostřil rozsudek, jež byla první stolice o obžalovaných pro *tábor podřípský* vynesla, a sice potvrdil, že byli pp. V. *Kratochvíl* a V. *Janda* uznáni vinnými zločinem rušení veřejného pokoje v čl. II zák. ze dne 17. pros. 1862 č. 8. ř. z., ale zároveň uznal *Kratochvíla* a *Jandu* také ještě vinnými zločinem rušení veřejného pokoje dle § 65. a) a b) tr. z., *Ervína Špindlera* pak netoliko tímto zločinem, nýbrž také ještě zločinem v čl. II. zák. ze dne 17. pros. 1862 č. 8 ř. z. obsaženém a odsoudil každého do těžkého postem zostřeného žaláře na dobu *desíti měsíců*, k náhradě trestního řízení a konečně také ještě k peněžitým pokutám a sice *Kratochvíla* a *Jandu* každého k pokutě 50 zl., *E. Špindlera* k pokutě 30 zl.

3. června. Dr. V. *Gabler*, ředitel vyšší dívčí školy v Praze, odsouzen pro účastnění se tábora *na Bexděxi* (dne 21. června

1868) od c. k. okresního soudu v Dubé pro přestupek zákona ze dne 16. list. 1867 k pokutě 30 zl. ve prospěch chudých na Bezdězi aneb do vězení na šest dní.

6. června. Red. »Nár. Pokroku« Jan Zehnal dopraven do novoměstské trestnice, kde nastoupil první svůj trest.

10. června. Václav Svoboda, syn poštmistra ze Sobotky, jenž se byl na táboře valečovském obořil na známého diurnistu Zdobinského, byl cís. kr. krajským soudem v Mladé Boleslavi odsouzen *pro zločin svádění ku vraždě* na **pět let do těžkého žaláře**, kterýžto rozsudek c. k. vrchní soud potvrdil. Dne 31. prosince 1868 musil tudíž Svoboda nastoupiti svůj trest, ačkoliv se odvolal k nejvyššímu soudu, načež v dubnu dopraven z Mladé Boleslavi od četníků, spoután se sprostými zločinci, do trestnice sv.-václavské v Praze, kdež opět vřaděn mezi sprosté trestníky. Jelikož nejvyšší soudní dvůr zvrhl rozsudky obou nižších instancí a uznal Svobodu nevinným, musil býti propuštěn na svobodu. Strávil tudíž nevinně *skoro celý rok v žaláři*. Při svém návratu do otčiny byl od svých přátel a obyvatelstva vůbec okázalým způsobem uvítán.

11. června. V noci z 10. na 11. června po jedné hodině s půlnoci zahřměla v Praze náhle nočním tichem rána, jakoby vypáleno bylo uprostřed města bořící dělo. Cinkot skla z rozlučených oken na počátku Poštovské ulice u *c. k. policejního ředitelství* naznačil místo výbuchu. Ze všech stran spěchaly na to hlídky policejní, jakož i ze sna vyburcovaní občané k policejnímu ředitelství na Štěpánský plácek, odkudž byl plamenný blesk vyletěl a na dlažbě leskly se kol kolem střepy z rozbitých oken. Nikdo však nedovedl s určitostí udati, co bylo rány té příčinou. U přítomnosti policejního úředníka i strážníků pátráno pilně a prohlížena i okna výše než obyčejně se nalezající. Na ramena jednoho strážníka vystupoval druhý a drže se zdi i římsy, svítil si do rozbitých oken, pátraje, zdali odtamtud nevyšla rána. Zatím však i po ulici se svítilnami a v nedostatku jich i pomocí sirek hledáno po dlažbě, až konečně nalezeno na dlažbě několik střepů z roztržené **pumy** v malém výklenku sklepním pod čtvrtým oknem (směrem od Ferdinandové třídy počítaje), v hromadě malty zbytek luntu, jenž dosahoval až za roh policejního ředitelství do Ferdinandské třídy. Po bližším

ohledání nalezeno valně zbytků pumy roztržené a jejího náboje po ulici i zdích rozmeteného. Vše to sebráno a co corpus delicti na policii do presidiální kanceláře vrchního komisaře Javůrka odevzdáno. Policejní stráž pilně hlídala celou budovu c. k. ředitelstva policejního až do rána. Sotva se rozednilo, započalo vyšetřování celého případu. Po důkladnějším ohledání seznáno, že výbuch způsoben byl *granátem*, jakých užívá se u vojska, a sice granátem šestiliberním, jehož průměr obnášel as osm palcův. Dále shledáno, že granát byl nabit špičatými kulemi, sekaným železem a olovem, kteréžto části náboje jeho nejen na ulici samé, alebrž i ve zdích a dveřích nalezeny. Vůbec bylo v budově c. k. policejního ředitelstva, zejména v přízemí, kde se nachází kancelář pro záležitosti průvodních listů, 17 tabulí v oknech, v protějším domě č. 339, kde jest kavárna, 14 tabulí rozdrceno. V sousedním domě vrazilo kus granátu do dvéří vinárníka Vítkovice. Kus zůstal ve dveřích, kteréž v délce své rozbity, jiný střep vletěl do okna skladu a rozbil je. Škoda tu učiněná páčena na 10 zl. Úhrnem páčena škoda výbuchem granátu způsobená na 26 zl. K úrazu nepřišel nikdo. Celkem nalezeno 8 kusů granátu samého, 6 kusů náboje a zbytek doutnáku (luntu). Oblouk klenutí u otvoru sklepního, kde granát dle všeho byl umístěn, neutrpěl skoro žádné škody, jenom malta nejbližší klenby jeho opadala. Za to utrpěly domy protější; především kavárna. Zajímavé bylo, že při výbuchu kus granátu vrazil až do třetího patra budovy policejní, pod níž granát byl vypálen. Jeden střep granátu vletěl z otvoru sklepního do protějšího domu č. 339—I., a odraziv se tu, vrazil právě do čtvrtého okna 3. poschodí, do bytu, kde bydlil c. k. policejní komisař Mesner, jenž zabýval se záležitostmi tiskovými. V záležitosti té zavedeno nejpřísnější vyšetřování. Časně z rána vykonána úřední prohlídka v bytu bratří *Körbrů*. Nenalezeno však nic závadného. — Téhož dne v prvních hodinách odpoledních dostavila se policejní komise, vedena policejními komisaři Preslem a Mesnerem do hostince Ant. Vanda v Jezovitské zahradě pod Letnou, aby i tam vykonala úřední prohlídku. Policejní zřízení obštoupili celou Jezovitskou zahradu, v hostinci samém prohlíženy pak všechny síně. Byt syna hostinského, jenž náhodou nebyl doma, k rozkazu komise přivolaným zámečníkem

otevřen. Když byly všechny listiny a knihy prozkoumány, sebrala komise dva husitské a jeden republikánský znak, a vyzvala hostinského, aby se dostavil na policejní ředitelství, kde s ním zaveden protokol. — V týž den zatčen mladý strojník Leopold Šmíd, jenž byl teprve před nedávnem propuštěn z vazby vyšetřovací, v níž strávil pro událost na Cibulce celých 8 měsíců, aniž bylo nějaké viny »velezrády« na něm shledáno. Úřední komise, která se do jeho bytu dostavila prohledala vše, udávajíc, že hledá tajnou tiskárnu. Ačkoliv prý nebylo v bytu jeho pranic závadného nalezeno, byl L. Šmíd přece zatknut a na policii odveden; nicméně ještě téhož dne zase propuštěn. — Občané Jos. Šlemejn a Jos. Pokorný z Kutné Hory nastoupili trest osmidenního vězení, k němuž byli odsouzeni pro vyslovení souhlasu s deklarací poslanců českých.

12. června. V den po výbuchu granátu před budovou c. k. policejního ředitelství přilepena na nárožích tato vyhláška: »Odměna 1000 zl. r. m. dána bude k návrhu c. k. presidia místodržitelstva onomu, kdo podá c. k. policejnímu ředitelstvu taková data, na jichž základě by bylo možno, vypátrati některého z původcův opovržení hodného zločinu, spáchaného v noci z 10. na 11. t. m. položením petardy k budově policejního ředitelstva pražského, aby mohl býti zaslouženě potrestán. V Praze dne 12. června 1869. C. k. dvorní rada a policejní ředitel Vojtěch Sedlaczek rytíř z Granthalu. — Prodlením dne byli zatčeni: Čeněk Kärber, dělník strojnický; Otakar Fiala, čalouník, Chalupa, sazeč písma a Štělina, bývalý vojenský ohňostrůjce. Dále JUC. Doležal, protože trhal s nároží oznámení stran odměny 1000 zl. od policie vypsané. — V den jedenadvacáté výroční památky červnové revoluce r. 1848 obávala se policie velkolepých demonstrací v Emauzích, kde práchnivější kosti mnohých, v dnech červnových r. 1848. padlých. Již před šestou hodinou ranní vyslán značný počet strážníků policejních jak uniformovaných tak tajných do Emauz s jedním policejním úředníkem. Nežli se zřízení policie do Emauz dostavili, zavěšen byl na někdejší hřbitově na kříži nad hrobem roku 1848 padlých věnec se slovanskou trikolorou a černým florem. Policie nedočkavši se žádné jiné demonstrace, střežila někdejší hřbitov emauzský až do poledne.

13. června. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byla částka 500 zl. z kauce »Hlasu« za propadlou prohlášena a J. V. Kout k pokutě 100 zl., po případě k 20dennímu vězení a K. Krouský k pokutě 50 zl. po případě k 10dennímu vězení odsouzen. Vydavatelstvo »Hlasu« zároveň vyzváno, aby peněžitou částku onu do tří dnů složilo. — Z propadlé kauce listu »Politik« přikázáno 400 zl. stavebnímu fondu u sv. Bartoloměje.

14. června. Pro výbuch granátu před budovou c. k. policejního ředitelství pokračováno ve vyslýchání »svědků« i obžalovaných, jakož i v novém zatýkání. V noci zatčení opět dva mladíci, a sice bratr zatknutého Čeňka Körbra, Vilém a technik Jos. Tošnar, bytem na Hradčanech. Kromě toho povolán Leop. Šmíd k novému výsledku. Mimo Leopolda Šmída bylo ještě mnoho jiných osob vyslýcháno. Čeněk Körber, Fiala, vůbec »Kopřiva« zvaný, jakož i typograf Chalupa, byli ráno mezi sedmou a osmou hodinou jeden po druhém z policie, kde od zatknutí svého ve vazbě držáni byli, od c. k. policejní stráže dopraveni do vězení radnice novoměstské, kde každý o sobě zvláště umístěn ve vazbě vyšetřovací. Předběžné vyšetřování svěřeno radovi zemského soudu Vávrovi. Některé listy pražské přinesly též zprávu, jako by původcové onoho výbuchu náleželi k jakémusi spolku, kterýž prý za účelem svým tajným, rozumí se, revolučním, stál ve spojení i s Berlínem, Paříží, Amerikou a bůh ví, kým ještě. Vypálený granát, jak příslušná vojenská komise seznala, byl granát rakouský, avšak druhu již zastaralého a byl bezpochyby vytažen z Vltavy, kamž roku 1866. Prusové množství v Praze nalezených granátů potopili.

15. června. Do trestnice u sv. Václava dopraveni byli: K. Krouský, býv. red. »Nár. Novin«, odsouzený do žaláře a vězení úhrnem na 30 měsíců, pak Josef Staňke, Frt. Neumann a Křištof Grégr, odsouzení pro účastenství na táboře na Pankraci. První dva odsouzení byli k 2letému a poslední 3¹/₂letému těžkému žaláři, nepočítaje v to 8měsíční vazbu vyšetřovací v novoměstské trestnici. — Žádost Srba Savy Rajkoviče, aby mohl čtyřnedělní trest později nastoupiti, c. k. vrchním soudem odmrštěna. — Na kříži někdejšího emauzského hřbitova nalezen dnes ráno nový věnec z čerstvých růží a se stužkou trikolorní.

16. června. V příčině vypáleného granátu před policejní budovou vydána následující vyhláška: Za příčinou vyhledávání stran útoku, vypálením duté střely na budovu policejního ředitelství spáchaného, vyšlo na jevo, že se nacházejí v soukromém držení v policejním obvodu města Prahy duté střely, buď za času pruské invase z Vltavy vytažené, neb na cvičišťích dělostřeleckých nalezené. Ježto tyto střely v obou případech zůstávají majetkem vys. vojenského eráru a tomuto plně právo se zachovává, by jemu za odměnu úřadně určenou vráceny byly, a pakli, že nalezeny byly, se ukrývají, považovati se to musí za čin trestný a k němu přikročiti jest podle nařízení z dne 30. září 1857. — zákonníka říšského č. 198 — tedy vyzývám obyvatelstvo policejního obvodu, by všechny druhy dutých koulí a jiných dutých střel, jichž nabyto bylo v domnění, že jich přišlost není podezřelá, a které dílem jako historické památky se schovávají, ve 14 dnech u příslušného c. k. polic. okr. komisařství odevzdali, a to tím jistěji, anto by po projití této lhůty ti, kdož tyto střely zatajují, se vydali zákonním následkům shora podotknutým a nepřijemnosti prohlídek pro podezření zamýšleného nadužití. Z tohoto opatření vyjmuto jest železné okrouhlé střelivo, upotřebené zbavené, které mnohdykrát vys. erárem jakožto litina se prodává, a tím řádným majetkem dražebního kupce se stává. Z c. k. policejního ředitelství. V Praze dne 16. června 1869. — Vojtěch rytíř *Sedláček* z Granthalu, c. k. dvorní rada a policejní ředitel. — Shromáždění lidu položené ku dni 27. června na vojenské cvičišťe brněnské zakázáno. Na programu bylo rokování o otázce: »Kterých zákonitých prostředků má užití slovanské obyvatelstvo Moravy, aby vlasti a potomstvu pojistilo šťastnou budoucnost.« Důvody nevedeny žádné; v úřadním zákazu prostě praveno, že shromáždění nemůže býti povoleno. — Vydavatelstvu »Hlasu« úřadně oznámeno, že z kauce tohoto časopisu částka 181 zl. 84 kr. a 2 zl. ve stříbře pražskému magistrátu odvedena byla.

17. června. Tábor lidu na výšině *Romanov u Mšena*, na němž mělo býti dne 20. červnu rokováno o otázce: »Možno-li českému národu, aby se s nynějším ústrojím Rakouska spřátelil?« c. k. okresním hejtmanstvím v Hradišti zakázán, poněvadž »přící se ústavě«. — Důvěrníci podali ihned žádost za

povolení k novému táboru s otázkou »Co vadí našemu blahobytu a kterak by se povznést mohl?«

19. června. V presidiu c. k. zemského co trestního soudu odbývána za předsednictví nového předsedy c. kr. trestního soudu Košina mimořádná porada, k níž mimo jiné povolání byli zejména státní zástupce Dr. Hlaváček a zemský rada Vávra, jemuž svěřeno bylo vyšetřování o výbuchu granátu před budovou c. k. policejního ředitelství pražského.

20. června. C. k. vrchní soud změnil rozsudek, kterýmž byl býv. red. »Nár. L.« K. Tůma pro článek »Čeští dělníci a němečtí fabrikanti« odsouzen k těžkému žaláři na jeden rok, zostřiv trest žaláře na 18 měsíců.

21. června. C. k. policie pražská obávajíc se ve výroční den popravy roku 1621 demonstrací na Staroměstském náměstí rozmnožila policejní hlídky. — Odsouzený bývalý redaktor Ferd. Willsdorf dopraven z novoměstské radnice do trestnice svatováclavské. — V trestnici té byli v tu dobu uvězněni: J. Barák, J. Černý, J. Květoň, J. Kout, B. Pacák, K. Payer, J. Relich, B. Tollmann, K. Tůma, J. Zeman, K. Krouský, Stanke, Gröger a Neumann (odsouzení pro tábory pankrácký a žižkovský) Hájek a Liška (odsouzení taktéž pro tábory) — celkem 17 politických vězňů, kteří měli dohromady trestu těžkého žaláře na 53 let. Mezi nimi bylo devět českých redaktorů, kteří vedle svých trestů na svobodě pokutováni byli zabráním kaucí z listův v sumě 24000 zl. — Účastníci tábora na *Blížkově*, kteří byli první instancí uznáni za nevinny, odsouzení k odvolání stát. nadvládnictva c. k. vrchním soudem k peněžitým pokutám.

22. června. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž byl Jan Relich z Plzně pro zločin rušení veřejného pokoje odsouzen na 18 měsíců do těžkého žaláře. C. k. vrchní soud byl trest ten zvýšil na čtyři leta. — *Humpoleckému Sokolu* zakázáno podniknouti výlet s praporem a hudbou.

23. června. Řemenář Karel Navrátil ze Smíchova a řezník Václav Záruba z Dřevčic vzati do vyšetřovací vazby pro zločin uražení Veličenstva.

24. června. Nejvyšší soudní dvůr potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu zemského, kterým J. Arbes, red. »Našich Listů«,

odsouzen byl pro zločin rušení veřejného pokoje spáchaný článkem »Z boží milosti a z vůle národa« na čtyři měsíce do těžkého žaláře a ke ztrátě 500 zl. z kauce.

25. června. V redakci »Národních Listů«, v tiskárně Dra Edv. Grégra a v bytu majitele tiskárny vykonána soudní prohlídka. Do redakce dostavily se dvě komise — *devět osob* — majíce v čele radu Jelínka, aby pátraly po rukopisech dvou úvodních článků: »*Naše oposice*« v čísle 160. a »*Jak na nás hrůzu pouští*« v čís. 168., v nichž shledalo státní zastupitelstvo povahu zločinu rušení veřejného pokoje dle § 65. a) t. z. a II. zákona ze dne 17. pros. 1862, čís. 8. zák. ř. a v prvním článku také zločin uražení členův domu císařského, v § 64. z. t. naznačného. Komise téměř po celou hodinu pobýly v místnostech redakce, pátrajíce po rukopisech článků těch. Nenaleznuvše však ani v redakci ani v tiskárně ničeho, dodali redaktorovi J. Arbesovi a majiteli tiskárny Dru Edv. Grégrovi soudní rozkazy, jimiž se prohlídka v redakci, v tiskárně a v bytu majitele tiskárny nařizuje, načež sepsány o prohlídce dva protokoly. Po té odebrala se jedna komise do bytu Dra Edv. Grégra a druhá, pětičlenná, do bytu otce redaktora Jana Arbesa na Smíchově, kam přibyla o sedmé hodině večerní. Prohlídka trvala přes hodinu a komise naleznuvši mezi rozličnými papíry na psacím stolku čtyři malé lístky, na nichž napsáno bylo »*Česká oposice*«, skonfiskovala je.

26. června. C. k. vrchní soud *zamítnul* žádost uvězněného red. »Hum. Listů« Frt. Pechánka, aby mu před nastoupením druhého trestu popřána byla lhůta dvou měsíců, by za příčinou prsní choroby své zotaviti se mohl poněkud v lázních. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl starosta dělnické besedy v Karlíně, Ignác Skokánek, odsouzen pro opozdění ohlášení schůze, kteráž se ani neodbyvala, k peněžité pokutě 20 zl. aneb ku vězení na čtyři dni. — Red. »Českého Dělníka« Vác. Studnička, pak majitelé tiskárny Mikuláš a Knapp, jakož i sazeči »Českého Dělníka« předvoláni k c. k. zemskému co trestnímu soudu k vyšetřování.

27. června. Druhý řípský tábor c. k. okr. hejtmanem Quadratem zakázán. Za důvod uvedeno, že »předměty programu směřují proti ústavě státu po právu pozůstávající a protože pojednáním a rokováním o nich obávati se jest *demonstrace* proti

státní ústavě a vládě, a hlavně rušením veřejného pokoje. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, jímž J. *Květoň*, býv. red. »Nár. Pokroku«, ku 14dennímu a Jiří *Goldbach*, starosta obce doubravické, a Jan *Štros*, starosta obce sudoměřské, oba z okresu bělského, ku 8dennímu vězení pro přečin § 300. tr. z., pro zaslání souhlasu s deklarací poslanců českých odsouzení byli. C. k. okresní soud bělský zároveň poukázal, aby »převzal« oba posledně jmenované do trestu.

30. června. Farář v Novosádce u Znojma, P. Jos. *Bazal*, zažalován teprve nyní pro kázání, jež měl r. 1868. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek prvních dvou stolic, kterýmž red. »Zvonu« (později »Hlasů«) ve Vídni odsouzen do žaláře na 2 měsíce.

Měsíc červen byl obzvláště úrodný na rozmanité nepřátelské, po případě sprosté výlevy některých vídeňských listů, z nichž uvádíme *na ukázkou* aspoň některé. Tak psala dne 10. »Glocke« : »Ultračeši přivádějí nyní *kořalečnický výrobu* v Čechách k novému rozkvětu. Nemine téhodne, aby *rozxušili Václavové* se nesešli v znamení pálené vodky *při povidlech a doltech*, při hudbě klarinetův a bouchání moždírů, by pak zažili několik řečí a konečně, když jsou *boha plni*, učinili několik nadšených resolucí. Stálým refrénem všech těchto *kořalečnických* shromáždění jest: trojjediné české království; korunování korunou Václavskou, které, jak známo, *nikdy nebylo*; české ministerstvo s Palackým a Riegrem v čele; každý všední den stává se dnem svátečním; Češi *přestanou pracovati*, za to pak *Němce, kteří naučili Václavy slabikovat a lidi z nich udělali*, berou do služby za nosiče cihel a trakařníky; německá řeč se vypleňuje, česká však se povyšuje na jazyk světový a konečně bude *knuta a cep* povýšen za znak na národní trikoloře. Feudální šlechta podržuje ovšem jako dříve moc nad *sprostým Václavem* v rukou, činíc jej, když uzná toho potřebu, opět robotníkem, zaváděje znova bití služebných a přiváděje to konečně tak daleko, že národ český v krásném souladu vrhá se Husovi a sv. Václavu zároveň nábožně k nohám. Jakkoliv směšným zdá se býti toto vylíčení: jednu dobrou vlastnost má — že jest *pravdivé (!)* a že dovozuje před celým světem, jaký to nesmysl, když ze zásady národnostní uzavírá se přemrštěně na *nexralé národuky, kteří*

se hodí leda za hnůj na pole kultury!« Takovým tónem mluví »Glocke« dále vyhlášeje »zváclavělé čecháctví za prototyp politického blbství, spojeného se surovostí a tupou obmezeností«.

Po pěti dnech popřála si »Debatte« stylistický opus tohoto smyslu: »*Urwenzlové*« v Praze počínají býti ještě nestydatějšími, nežli byli dříve. Ačkoliv o nich nikdo nemůže říci, že by byli ze samé chytrosti prach vynalezli, provádějí přece politiku tajným vypalováním petard a hledí prachem a olovem terorisovat. Kdyby »*Urwenzlové*« v Praze věděli, jak se daří zde ve Vídni mladému [venclovskému] pokolení, které s výplody českého průmyslu provádí obchody ve »wurstelprátru«, jak se sytí a občerstvuje zbytky piva a odpadky sýra a jitrnic, jež těm ubohým chudáším my Němci ve své dobrosrdečnosti necháváme, zajisté že by jim srdce zaplesalo. Pak by se zajisté žádný synek venclovský nedal více na místě statečných vlastenců za 15 zl. na kolik měsíců zavřít do vězení, pak by se prachu užilo k jiným účelům a místo fabrikace petard, kvetly by zase povidla a dolky. A proto jen sem k nám do Vídně« atd.

Den na to bylo lze čísti v témže listě: »*Wenzeslausismus*«. To jest nejnovější mozková choroba, na jakouž jistě koterie v Čechách postonávají! Buď červnové parno tak účinkuje na jejich lebky anebo jest to onen *politkový oheň*, jež národní časopisy roznítily — zkrátka »*Wenzeslausismus*« dosáhl již nejvyššího stupně všiváctví. Pan Wenzl je nemocen! A přece měl všecko, po čem duše toužila! Chtěl mít pergamenové dokumenty a dostalo se mu jich; chtěl mít národní kroj, jakémuž se obdivoval, když viděl opici jezdců na pudlškovi — chtěl jej mít a skutečně si jej vynalezl. Byl tu Královédvorský rukopis a i čamara byla hotova; ale nedostávalo se mu vyšší politiky. Pan Wenzel musel chtěj neb nechťej provádět politiku. A stalo se! V Hostomickéch natloukl židům, v Praze vytloukl okna — a ač to jest k víře nepodobno, jesuitům učinil kořičinu. Mistři václavství měli radost, jaké pokroky pan Wenzel v tak krátkém čase na politickém poli učinil. V pyšném vědomí o hrdinstvích, jež pan Wenzel provedl, snažil se nyní dosáhnouti nejvyššího cíle; přemýšlel dlouho o tom, jak by vzbudil všeobecný obdiv u svých. Hledal a našel! V tiché tajné komůrce

sedí pan Wenzel. Jeho oči mu planou, v žilách mu živě koluje krev; neboť ví, že policie ničeho neví o jeho dílně. Tajná tiskárna — plakáty — revoluce — Berlín a Petrohrad — prach a koule — petardy a dýky! Z pana Wenzla se stal velký politik! O půl noci — kdy svatý Nepomuk spí šťastný sen na pražském mostě — vzal Wenzel naplněnou bombu, natočil několik loktů luntů kolem ruky, zaobalil se do pláště a vyplížil se ven na ulici, aby položil bombu před policejní ředitelství. Strašný hluk — klirr, klirr — kusy železa lítají sem a tam a velký národní čin jest vykonán. Sláva! Sláva! Ohnivý křest petardami jest vykonán! Hymny radosti rozléhají se vzduchem a vše, co jest Urwenzlem, dělá kotrmelce. Ale všechno přijde konečně na světlo boží! Slavná policie vypíše cenu 1000 zl. Pan Wenzel čte. Skutečně jest to tisíc zlatých a tisíc zlatých jsou pěkné peníze. Rozmýšlí se, počítá od 15 zl. do 1000 zl. a konečně se pan Wenzel za 1000 zl. sám dodá policii, neboť 1000 zl. — jest 1000 zl. Pěkné to peníze! A morálka z této historie! Chytrého Wenzla nechytíš jinak, než když mu dáš hned peníze.«

Několik dní po té psal týž list v tento smysl: »České listy stěžují si denně, kroutíce bolestně tváře, že vídeňská židovská rota všechno znetvořuje, co »Venclovi« svato jest. Co jest ale Venclovi svatým? Především: *Svěcený rendlík, jež naxýpaví korunou spojeného království.* Za druhé: Starý lev který nemá více zubů, za to však jest dvouocasý a byl do nedávna největší ozdobou úředního »Prager Zeitungu«. Za třetí: Tři století starý jazyk svatého Jana v skleněném pouzdru, jež každého roku 300.000 panslavistických jazyků oblizuje. Za čtvrté: Svatý Jan sám, na němž ale ostatně není nic jiného zvláštního, nežli jeho pomník, který váží 36 centů a věčně bude lákati vládu, aby z něho dala nadělati stříbrných peněz. Za páté: Dva překrásné rukopisy, o nichž se neví, jsou-li z devatenáctého století před Kristem nebo po Kristu; na každý způsob jsou dobře kouřem učazeny a praeparovány a jednou i v noci a mlze lučebně prozkoumány. Za šesté: Báječný pěvec z dávnověkosti, nyní vysekaný z kamene v Králové Dvoře, kterážto část přihází se obyčejně jen Židům a Němcům; jest to živý důkaz, že falešný rukopis dovede zroditi vymyšleného pěvce. Věž Daliborka, která byla tím neštěstím vinna,

že se Čechové naučili na housle hráti. Za osmé: Konečně největší posvátnost, která s »nejsvětějším« to jediné sdílí, že jest neviditelná — totiž tak zvané *české státní právo*, něco, co se podobá zastřenému obrazu saisskému, při němž přesvědčí se český mládenec — snad i slepý mládenec, že za závojem jest něco, o čem se nedá ani zpívat ani mluvit!«

Červenec 1869.

1. července. Pro opětné okrášení památného kříže na nádvoří kláštera emauzského vzat do vyšetřování Jos. Štětina. Přiznal se k činu tomu, ale udal, že učinil tak po vůli nebožtíka svého bratra, kterýž jej na smrtelném loži zapřísáhal, aby každý rok ověňčil kříž ten, jelikož pod ním práchniví velmi upřímný přítel zemřelého. — Pro vyslovení soustrasti odsouzeným redaktorům pokutovaní političti provinilci ze Zlonic nastoupili tresty, a sice Václ. Jirkovský z Vyšínku, člen okr. zastupitelstva a představený obce, Minářik taktéž z Vyšínku, Hora z Břečtan, Klíma, Maršner, Homolka ze Zlonic na 14 dní, Čtrnáctý ze Zlonic na 3 neděle, Fr. Slavomír Štěpánek ze Zlonic na jeden měsíc. — Nejvyšší soud zamítl odvolání proti rozsudku c. k. vrchního soudu, kterýmž byli: Em. Starý pro přestupek § 23. tisk. z., pak Václ. Žižala-Donovský a V. Trnka pro spoluvinu pro uveřejnění insertu »Blaník vyjde o sv. Václavě, předplatné přijímá Em. Starý v Praze č. 147—I. atd.« v časopisech »Národní Noviny«, »Nár. Pokrok« a »Correspondenz« odsouzení k pokutám, a sice Em. Starý k pokutě 30 zl. aneb k šestidennímu vězení, Žižala-Donovský 60 zl., aneb na 12 dní do vězení a Trnka 30 zl. aneb na 6 dní do vězení.

2. července. Přelíčení pro oslavení památky Mistra Jana Husa. Obžalovaní Jan Svačina, J. Pucák, Leopold Šmíd, E. Jelínek, A. Werner, J. V. Havlík, E. Lodl, J. Rank, J. Tacheci, J. Štětina, K. Bělecký, M. Pelnář, A. Jaroměřský a A. Horák uznáni nevinými. — Pro podezření zločinu **velezrády** vydal c. k. pražský zemský soud co trestní zatykač na Václava Nevařila, lesnického příručího ze Zásmuk. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž Karel Bodlák odsouzen do vězení

na 14 dní. Týmž soudem potvrzen rozsudek, kterýmž býv. red. »Nár. Pokroku« J. Zehmal odsouzen v téže při na 4 dni do vězení a k pokutě 40 zl.

3. července. S red. »Nár. Listů« J. Arbesem zavedeno předběžné vyšetřování pro dva úvodní články: »*Naše oposice*«, (zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. lit. a) tr. z. a čl. II. zákona ze dne 17. pros. 1862 č. 8. zák. říš. a zločin uražení členů domu císařského) a »*Jak na nás hrůzu pouštějí*« (zločin rušení veřejného pokoje dle §. 65 a) tr. z. čl. II. zákona ze dne 17. pros. 1862 č. 8 zák. říš.)

5. července. Kněz P. J. Felber, přetrpěv trest 14denního vězení pro urážku ministra Giskry, propuštěn z novoměstské trestnice na svobodu. — J. Dragon ze Zlonic nastoupil trest. — Propadlá část z kauce »Našich Listů« 500 zl. přikázána stavebnímu fondu u sv. Bartoloměje.

6. července. Následkem zákazu *táboru řípského* a zamítnutí odvolání proti zákazu vydalo c. k. okres. hejtmanství roudnické zvláštní oběžník, v kterém připomínalo, aby starostové obcí použili po případě i — *vojska*. — Tábor v *Chocni* zakázán c. k. okres. hejtmánem Brandeisem proto, že článek programu »Co překáží vyrovnání s Čechy, a jaké následky může mítí rušení státního práva českého?« — čelí zřejmě proti základnímu ústavnímu zákonu ze dne 21. prosince 1867.

7. července. Studující Frant. Kolací vzat do vyšetřovací vazby, poněvadž si dopisoval s Č. Kerbrem, vyšetřovaným pro vypálení petardy před pol. ředitelstvím. Hned když byl Kerber zatknut, dostavila se do bytu Kolacího úřední komise, která našla toliko list, jímž Kerber děkoval Kolacímu za knihy, jež byl Kolací pro knihovnu spolku »Oul« zaslal. Dnes Kolací opět předvolán k soudu a po výsledku podržán ve vazbě vyšetřovací. — Odvolání proti zákazu *druhého tábora podřípského* položeného ku dni 11. července zamítnuto c. k. místodržitelstvím proto, že »přihlíží-li se k obsahu I. i II. předmětu programu, jakož i k obsahu zadaného odvolání a *povšimne-li se osobností pánů pořadatelů* — není žádné pochybnosti, že tyto předměty programu neuznávají pozůstávající po právu ústavy státu v sobě zahrnují a tudíž rokování o nich již z ohledu veřejného blaha dopustiti nelze«.

9. července. Soudní prohlídky vykonány v redakci »Pokroku«, v tiskárně J. S. Skřejšovského, a v bytech faktora tiskárny Fraňka a redaktora A. Paláka. Pátráno po rukopisech dvou úvodních článků, ale marně. — Také B. E. Tolman, býv. red. zastaveného »Posla z Prahy«, kterýž od 20. listopadu 1868. nalezal se v žaláři, podal soudu žádost, aby po přetrpění prvního trestu propuštěn byl na nějaký čas na svobodu, poněvadž jest řádem soudním přikázáno, že jednotlivé tresty mají se odbyvati ne ve spojení, nýbrž o sobě. Bylo by vůbec záhodno, připomenuly »N. L.« aby vykládal se trestní řád tak liberálně, jako se jindy vykládal, když jednalo se o sprosté zločince; neboť političtí vězňové zasluhují snad také tolik humanity jako sprostí. Pokud víme, státní zastupitelstvo stavělo se až posud při politických vězňech na jiné stanovisko a shrnovalo při nich jednotlivé tresty v jeden jediný, nepřetržitý. Alespoň učinilo tak u Baráka, jenž uvězněn jest již přes rok (od 5. července 1868), ačkoli poprvé odsouzen byl na šest měsíců. Rovněž tak stalo se při ostatních vězňech, z nichž největší část trvá ve vazbě již skoro celý rok, zejména při Janu Černém, při Karlu Tůmovi, Janu Květoňovi atd. — J. Koutek, byv propuštěn z vyšetřovací vazby, ponechán v obžalobě pro přestupek.

10. července. Úřední zákaz tábora na *Podhradí* u Chocně rozhlášován i při »amtstákách« hejtmanství vysokomýtského. Představeným nařizováno, aby z návštěvy tábora zakázaného nejenom občanstvo, ale i veškeré spolky zráželi, zákonní tresty jim připomínali atd.

11. července. Dnešní tábor četníků na Řipu netěšil se velikému účastenství obecnstva. Kromě četníků dostavil se na úpatí Řipu jediný c. k. okr. hejtman Quadrat, ale i on nezdál se býti právě spokojen se situací, do které jej mimořádná opatření uvedla. Neboť kdykoli měl známější osoby na silnici potkati, ukryl se pečlivě v pozadí vozu a jel mlčky dál — k vytknutému cíli. Cesty k Řipu vedoucí, obsadilo četnictvo nadarmo. Nebylo ani táboritův, ani zvědavců, kteří by byli četníkům k vůli chtěli jíti na Řip. Ráno když pojednou zazněla střelba z hmoždířů od Řipu, nastal mezi četníky ruch živější. Chvátali a běhali, až se dověděli, že v Lipkovicích slaví evangelická obec památku Husovu. C. k. okresní hejtman Quadrat bavil se s nadporučíkem čet-

nickým asi do 3 hod. odpol. na Řipu v největším vedru, načech se vrátil do Rovného k obědu. O 5. hod. odejeli četníci z Roudnice po dráze ku Praze, ostatní rozešli se buď pěšky nebo se rozejeli nočním vlakem. Ze všeho, co na Řipu vykonali, zachovala paměť lidská jen to, že vrátili jednoho kramáře, který se k Řipu ubíral, o zákaze tábora nic nevěda. — Tábor na *Kunětické hoře* u Pardubic, položený na den 18. července zakázán, poněvadž prý první otázka, o které se rokovať mělo: »V jakém poměru stojí právo historické koruny svatováclavské k mocnářství rakouskému a jakými zákonnými prostředky může býti přivedeno k platnosti?« ústavě čelila.

13. července. Nepokoje v Brně. Vojsko vystřelilo do lidu. *Zastřeleni* byli: Bernard *Fritx*, pak 79letý J. v. *Parra-vicini* a ještě jeden obstarožný muž; *raněni*: Jan *Novák*, Anna *Daisová*, Matilda *Hildenbeutlova*, Johanna *Stárová*, Jan *Bičístě*, Antonín *Dolinka*, Jan *Mareček*, Tomáš *Chyňa*, Frant. *Veselý*, Jos. *Musil*, Marie *Heinzova*, Karel *Kollmann*, Anna *Švecova*, Jan *Bednařík*. — Otakar *Hodek*, sladovnický, jenž byl obžalován pro zločin *velexrády* a jemuž bylo státním návladnictvím navrženo *deset let* těžkého žaláře, nastoupil trest dvouměsíčního žaláře, k němuž byl c. k. vrchním a nejvyšším soudem odsouzen. *Hodek* dán do cely, v níž uvězněn byl red. listu »*Dělník*« V. Petr. — S *Edv. Lóblem* zavedeno vyšetřování, poněvadž prý rozdával tištěné plakáty vybízející k táboru na Pankráci.

15. července. Pro rvačku brněnských turnérů zavedeno s některými občany bystřickými vyšetřování a sedm jich zatčeno. — Čtyři političtí provinilci *lomničtí* nastoupili tresty.

16. července. Proti místodržitelskému zamítnutí rekursu proti zákazu tábora řípského podáno odvolání k ministerstvu. — Do *Dušníka* přišel Josef *Vlček*, držitel usedlosti v Litovicích, s vyzváním oúčastnění se banderia při odhalení pomníku *Fügnerova* a zastavil se v hostinci *Hustolesově*. V brzkou po té vstoupil do hostince toho šikovatel c. k. četnictva Jan *Kvasnice*. Sotva *Vlčka* spatřil, již se ho tázal po jméně; když pak mu *Vlček* odpověděl, prohlásil jej četník za zatknutého. Nic nepomáhalo zaručování se místního představeného Josefa *Janouška*, pak Jana *Hustolesa* a jiných vážených majitelů usedlostí za *Vlčka*. Šikovatel se tím více rozhorlil, takže i místnímu před-

stavenému zatknutím hrozil. Když pak se konečně ještě jeden četník s nasazeným bodákem dostavil, byl Vlček k c. k. okres. soudu do Ounoště dopraven, odkud dodán do Prahy k c. k. zemskému co trestnímu soudu, jsa spoután s jedním zločincem. Místní představenstvo podalo stížnost proti chování se četníka nejen k c. k. smíchovskému hejtmanství, ale i k c. k. ředitelství četnictva v Praze.

17. července. Následkem zákazu tábora na náměstí v *Bělé*, jenž byl zakázán »pro nepříhodnost místa k shromáždění«, usneseno podati proti záповědi tábora odvolání k c. k. místodržitelství a svolati ku dni 25. července nový tábor lidu na výšinu »*Horku*« u města *Bělé* s programem: »Možno-li státoprávní opozici české za dosavadních politických poměrů vyrovnati se s vysokou vládou?« — Pro Husovu slavnost na *Pankráci* zavedeno u c. k. okres. soudu vyšetřování s *Frant. Kotyšanem*.

18. července. Místo »táboritův« dostavili se na *Kunětickou Horu* u *Pardubic* c. k. četníci až z — *Jičína* a z *Prahy*. Také pardubický c. k. okr. hejtmán *Brechler* vyšel si téhož dne na *Kunětickou* a huláni pardubičtí byli po celé odpůldne k »výletu« připraveni. Místo tábora mnoha tisíc táboritů uzřel staroslavný hrad toliko tábor asi 30 četníků s bodáky a jedním důstojníkem. Jinak bylo pusto a prázdno na hradě. Četnické stráže rozestaveny na všech stranách a cestách hory. Četníci stáli na straně hory proti *Sezemickým*, proti *Podhradí*, u pověstné, jindy tak hluboké studně, u hlavní brány hradu a jinde a — nudili se. — C. k. místodržitelství zamítlo odvolání proti zákazu tábora *kunětického* z té příčiny, »protože se nedá o tom pochybovati, že první předmět předloženého programu v sobě obsahuje neuznávání po právu pozůstávajícího říšského zřízení a tedy výklad o řečeném předmětu již z ohledu pro veřejné blaho k dopuštění není«. — Následkem zákazu tábora na *Podhradí* u *Chocně* byli c. k. polní myslivci ve *Vysokém Mýtě* pohotově. Po táboru panoval v celém okolí velmi čilý ruch. Vše těšilo se na příští tábor omladiny českomoravské v *Brandýse nad Orlicí*. Den na to podnikly školní děti výlet s hudbou na *Podhradí* a členové banderí měli taneční zábavu na *Hemžích*. — Do *Brna* přibýlo asi 50 četníků jako posila k vykonávání služby veřejné bezpečnosti v okolí *brněnském*, poněvadž prý dosavadní počet četníků

k tomu nevystačoval. — V Husovicích usadil se politický komisař, který měl pozorovati smýšlení v okolních osadách. V moravských osadách v okolí Brna byla rozložena jízda. — Propadlá kauce »Hlasu« 1500 zl. byla od rady městské odepsána, poněvadž ji nebylo lze vydobýti. — Soudní prohlídka vykonána v domě mladoboleslavského měšťana *Šnajdra*.

19. července. P. Karel *Florian*, dříve kaplan v Nýrsku u Klatov, pak farář v Loučíně, obžalován pro zločin rušení veřejného pokoje, jehož prý se dopustil řečí, kterouž dle udání svědků obchodníka Feuchta a c. k. vrchního respicienta Fiedlera měl v červenci 1868 v hostinci v Nýrsku. Řekl prý tenkrát: »Cislajtanie musí upadnout v záhubu, neboť Uhrům dali všecko, kdežto v Cislajtánii mnohá země, jmenovitě *Čechy se utiskují*. Nynější vláda cislajtánská nemůže se dlouho udržeti. Za půl roku bude po ní, protože dualismus nikdy nemůže se udržeti. Východní otázka to rozbije, a pak bude federace a bude lépe, jako ve Švýcařích, kde také mají federativní ústavu.« Státní zástupce navrhoval, aby byl obžalovaný odsouzen do těžkého, postem ztíženého žaláře na jeden rok. Soud však jej uznal za nevinna.

21. července. Nejvyšší soud potvrdil všechny rozsudky c. k. krajského soudu chrudimského proti redaktoru časopisu »Koruna« Frant. *Müllerovi* v devatenácti přích vynešené. — U brněnského c. k. soudu zemského zavedeno předběžné vyšetřování s red. »Mor. Orlice« J. *Dvořákem* pro zločin rušení veřejného pokoje § 65 lit. a) tr. z., obsažený prý v článku »Tábor lidu u Kroměříže«, pak pro dva přestupky § 3. zákona o právu shromažďovacím, obsažené prý v »Zaslánu« o novém táboru nad Podhradí u Choceň a v denní zprávě »Tábor u Loštic«.

24. července. V Chrudimi provedeno závěrečné přelíčení s obchodním cestujícím p. Ant. *Čechákem* pro přečin § 300. tr. z. Soudu předsedal dr. Schindler. Obžalovanému kladeno za vinu, že ministra Giskru, co do úřední jeho činnosti tupil a hanil a tím k nenávisti k němu popuzoval. Přísežným seznáním svědků A. Holovského, M. Fleischera, R. Dřevíkovského, A. Bureše a F. Březiny prý dokázáno, že A. Čechák dne 24. srpna 1868 večer v Hlinsku, a sice v hospodě »U orla«, kde větší část hostí byla, takto se vyjádřil: »Císařství rakouské

jsme my, my držíme císařství rakouské. *Giskra jest kluk, pacholek, holomek a neřád*; on je naším hejtmanem a má míti 4000 pense; avšak on je nedostane. Nadělal hejtmany, já vám hned takového hejtmana namaluju. *Rakousko se neudrží udělá bankrot.* Po slovech těchto začal prý okresního hejtmana křídou na stole kresliti, aby politickou organisaci v posměch uvedl. Po vyslechnutí svědkův uznán obžalovaný za vinna a odsouzen do tuhého, postem a samovazbou zostřeného vězení na 14 dní. Státní zástupce zavrhoval trest vězení na čtvrt roku. — Rekurs pořadatelů tábora na *náměstí bělském*, položené ku dni 25. července, zamítnut c. k. místodržitelstvím přispisem *německým*.

25. července. V den prvního i druhého zakázaného tábora v *Bělé* meškalo v městě tom neméně než 38 četníků z celého okolí svolaných s poručíkem a c. k. okres. hejtmanem Květem. Na tábořiště z občanstva nikdo se nedostavil. — U sazeče *Kubáta* vykonána úřední prohlídka, k níž vysláno bylo šest osob. Zabavena česká »marselésa«, píseň »Zdvihni se, starý český lve«, zapečetěný list a bulharské psaní od Popoviče.

26. července. Pro adresu důvěry poslanou Hořickým pro přihlášení se k deklaraci zavedeno vyšetřování s 96 občany poděbradskými. — C. k. ministerstvo vnitra zamítlo rekurs proti táboru *podřipskému*. — C. k. místodržitelství zamítlo bez důvodů žádost pana Vandy za uspořádání divadelních her. — U brněnskéko okres. soudu zahájeno líčení s J. *Hlávkou*, starostou »Sokola« (na jehož místě přišel Dr. *Illner*, byv k tomu splnomocněn), pak Vojtěchem *Němcem*, kolářem ze Starého Brna, Josefem *Wurmem*, starostou z Klobouk, J. *Hrůzou*, kupcem a *Šenkem* z Rajhradu pro přest. § 3. zákona o právu shromažďovacím, který prý spáchán tím; že »Sokol« a banderia táhla Brnem dne 27. června k táboru na kopci *julianovském*. Soudcem byl Boček. Za svědky předvoláno asi osm policejních strážníků a několik jiných občanů, kteřížto poslední svědčili vesměs na prospěch obžalovaných. Líčení však odročeno. — S poslancem a starostou klobučkým J. *Wurmem* zavedeno v Brně vyšetřování trest. pro přestupek § 3. zákona o právu shromažďovacím. — C. k. místodržitelstvo zapovědělo jednotě »Thalii« dětské představení »Učitel ve francouzském zajetí.« Policejní strážníci strhali plakáty s nárožích.

27. července. Do *Nové Paky* došel přípis c. k. státního zástupce Dra Hlaváčka, v němž tento nařizoval, aby proti účastníkům »stavšího se uzavření« (gegen die Betheiligten an dem Beschlusse) (že totiž měšťané novopacští nepřenechají židům, kteří by při nastávajících volbách do sněmu proti národní straně hlasovali, místa na krámy), zavedeno bylo ihned příslušné vyšetřování a sice pro zločin veřejného násilí dle § 98. lit. b) tr. z., kterýž zní: »Toho zločinu dopustí se ten, kdo sám neb prostředkem jiných písemně nebo ústně anebo jiným způsobem, udav jméno své anebo neudav, v tom úmyslu někomu hrozí ublížením na těle, na svobodě, na cti nebo na majetnosti, aby na něm vynutil nějaké konání, dopuštění nebo opomenutí.«

28. července. Srb Sava *Rajkovič*, přetřpěv v novoměstské trestnici tresty své pro událost chuchelskou a pro demonstrace herbstovské, *vypovězen ze země rakousko-uherských* a dopraven c. k. orgány až do *Bělehradu*. Původně bylo Rajkovičovi slíbeno, že bude z trestnice odvezen teprve v 10 hodin a že tedy bude mu lze s některými přáteli se rozloučiti. Avšak když byl zburcován o 4. hodině z rána ze spánku a kázáno mu aby se měl na cestu, zdráhal se Rajkovič vyzvání tomu vyhověti a byl násilím do vozu vpraven, načež vezen byl až do Běchovic ve fiakru. Tam opět se Rajkovic vzpouzel vstoupiti do vagonu. Byl tedy — spoután a násilně do vagonu vpraven.

29. července. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl býv. red. »Veselých Listů« Fr. *Vymazal* uznán za vinna zločinem rušení veřejného pokoje. — Shromáždění rolníků okresu Unhošťského, svolané ku dni 1. srpna do *Hásku*, bylo c. k. okres. hejtmanstvím na Smíchově zakázáno, poněvadž »účel banderia«, o jehož zřízení mělo býti jednáno, v žádosti svolatelů nebyl udán. — P. Jos. *Vlček*, jenž byl dne 16. července pro politickou řeč, již měl v Dušníchách, četníkem zatčen a dodán c. k. trestnímu soudu do Prahy (kam byl dopraven spoután železkami se sprostým zlodějem), propuštěn na svobodu.

30. července. Tábor u *Přsku*, vlastně u Sudoměře na tak zvaném rybníku »Škaredém«, položený ku dni 1. srpna s programem: 1. »Koho máme voliti do sněmu?« a 2. »Co vadí zdárnému vývinu samosprávy v jižních Čechách« zakázán, poněvadž

»vzhledem k známému politickému směru pánů žadatelů žádné pochybnosti nepozůstává, že by se předložený program jen k demonstracím a agitacím proti ústavě vykořistit«.

Srpen 1869.

Měsíc srpen byl měsícem památných volebních táborů, svolaných (a *vesměš úředně zakázaných*) za příčinou doplňovacích voleb do zemského sněmu českého na místě poslanců českých, kteří, podavše 22. srpna 1868 známé osvědčení proti umělému majorisování národa českého, od té doby činnosti sněmovní se nesúčastnili a byli zástupci německé menšiny na sněmu zemském zbaveni mandátů.

Výminečný stav v Praze a v okresech Karlínském a Smíchovském, na podzim r. 1868. zavedený, byl sice zrušen; ale podmaršálek baron Koller, kterýž byl za výminečného stavu jmenován místopředsedou v Čechách, aby jako voják za mimořádných poměrů »zjednal zákonům se vši možnou přísností platnost«, zůstal místopředsedou a postavil se ihned v čelo volební agitace. Vládě šlo stůj co stůj o volební vítězství. Z té příčiny vydal baron Koller všem c. k. okresním hejtmánům v království Českém okružník jako instrukci, dle které se měli při volbách řídit.

Památný a v dějinách ústavních států ojedinělý spis ten kladl přede vším váhu na to, že účelem vypsání nových voleb jest, aby byli zvoleni jen takoví poslanci, kteří by se do sněmu dostavili a činnosti sněmovní súčastnili, a končil sladkou nadějí, kterou se správce místopředsedství ve své neznalosti poměrů v Čechách kojil: »že »dobrá věc« (t. j. věc strany ústavácké a její vlády) v brzké budoucnosti všude slaviti bude vítězství«.

V okružníku tom poukázáno pak dále k tomu, že prý »v mnohých okresech část obyvatelstva xavedena jsouc agitacemi strany, kteráž v zaslepení k víře nepodobném nesúčastněním se prací sněmovních a bezohledným nevšímáním si důležitosti zemských domýšlí se dosáhnouti uskutečnění vlastního svého politického programu, pozbyla jasného a klidného náhledu o poměrech« atd. a může voliti zase jen poslance, kteří by

sněm český neobeslali. A proto prý »proti takovýmto snahám strany ústavě nepřátelské *nemůže vláda zůstatí nečinnou*«, ba naopak jest prý »*její povinností*«, aby proti nim se všemi dovolenými prostředky vystoupila, zvláště pak, aby objasňovala velmi škodlivé následky kroků opozicí nastoupených, *i přiměla*, pokud možná, *voliče k tomu*, by ve prospěch dobré věci poskytl důvěru svou mužům, kteří s postavením poslance zemského *netropí nedůstojnou hru*«.

»*Ukládám Vám tedy za povinnost*«, končí památný oběžník, »abyste o úředních hromadách i při jiných příležitostech, veřejně i v soukromém životě, **avšak bezohledně** a vlády i úřadů důstojně pracoval k tomu, aby obyvatelstvo velký význam práva volebního pochopilo a aby do sněmu volilo jen muže, kteří skutečně hodlají volební okresy zastupovati, a *nikoliv takové, kteří chtějí voliče připravití o zastoupení na sněmu*. Nepochybují, že snahám Vaším působením opozice v mnohém ohledu budou čineny obtíže. Vašemu Blahorodí zajisté však neušlo, že *opozice opustivši ústavní půdu, padá z jedné nedůslednosti do druhé* a že vládě tudíž poskytuje sama pomoc k svému *pokolení*. Jsem přesvědčen, že vaše Blahorodí *se vši rozhodností*, avšak zároveň *se vši možnou obexřelostí* úkolu tomuto budete hledět vyhověti« atd.

Z oběžníku toho jest zřejmo, že vláda zaujala o volbách (jež přece v ústavních státech mají býti naprosto svobodny a beze všeho, ať již jakéhokoli nátlaku) stanovisko stranické za tím účelem, aby volby vypadly v její prospěch, a že k tomu účelu t. j. *k volební agitaci* allarmován celý c. k. úřednický aparát s výslovným poukázáním k tomu, že jest jeho *povinností*, aby ve všem všudy *bezohledně, se vši rozhodností a zároveň obexřelostí* rozvinul volební agitaci na prospěch vlády a ústavákův.

Oproti obrovskému, zorganizovanému a zároveň přísně disciplině podrobenému aparatu neměla státoprávní opozice česká k dispozici nežli vědomí o nezadatelných právech koruny České a ústavou zaručenou »volnost slova tištěného a mluveného.« Avšak jak bylo jí možno tyto dva poslední prostředky použiti, vysvitá nejen z persekuce časopisectva, nýbrž i ze zákazův

táborů lidu a vůbec všech schůzí, v kterýchž mělo býti pojednáno o volbách ve smyslu strany státoprávní.

Byla takofka bezbranná. Přes to přičinila se ze všech sil, aby vítězství ústavověrných, kteří měli všechny ústavní a mnohé neústavní a nezákonné prostředky po ruce, zmařila.

První politický spolek »Slovanská Lípa«, jehož zaražení »svobodomyslné« ministerstvo nemohlo zmařiti, aniž by se bylo před celým světem nekompromitovalo, usnesl se již před úředním vypsáním voleb vyzvati voliče české ku svolání a odbyvání *volebních táborů* na jeden a týž den — 15. srpna — aby mohl celý národ český jedním dnem již před volbami projevit vůli svou i bez všeobecného práva hlasovacího.

Pouhé provolání »Slovanské Lípy«, jež vyšlo již 30. července, působilo na stoupence vlády a vládu samu jako hrom z čista jasna. Nenadálit se tak výmluvné a přesvědčující manifestace lidu českého. Věděliť, jak bezpříkladný účinek měl hlas lidu o prvním povoleném táboru podpíském v květnu r. 1868, a nezbylo jim, nežli vzítí útočiště ku prostředku nejkrajnějšímu — k prostým *xakaxům*.

Přes zuřivé a fanatické útoky vládních a ústaváckých listů, jež snažily se učiniti volební tábory směšnými, ohlášena c. k. úřadům prodlením několika málo dnů celá řada volebních táborů, zejména: pro *Prahu, Smíchov a Karlín na Žižkově*; pro volební okresy *Hlínecký, Skutečský a Vysokomýtský* na staroslavném *Košumberku* u Lúže; pro volební okresy *Roudnický a Mělnický*, pak pro města *Roudnice, Mělník a Brandýs na úpatí Řipu*; v okrese *Lounském* u vsi *Vrbna* na tak zvané *Vartě*; pro volební okres *Chrudimsko-nasavršský* a města *Chrudim a Heřmanův Městec v Chrudimi*. Voličové *benešovští, říčanští, černokostelečtí* a *vyšehradští* svolali tábor na *Křížky* u Želivce v okr. *Benešovském*; v okrese *Únhovském* u *Červeného Újezda*; v okrese *Brandýjském* na *Polabí* u *Houštky*; pro okres *Hořovický* v *Hořovicích*; pro volební okres *Příbramsko-Dobříšský* na vrchu *Háji* u sv. Hory u *Příbrami*; v okrese *Německobrodském* v *Německém Brodě* na *Rozkoši*; v okrese *Kolínském* na kopci *Bedřichově*; pro okresy *Benešovský, Vlašimský a Noveklavský* na *Střížkově* v okrese *Benešovském*; v okrese *Mladoboleslavském* v obci *Čejtické* u *Mladé Boleslavi*; pro volební

okresy *Zbraslavský, Berounský a Smíchovský* na vrchu **Vráži** v obci Dolnomokropecké; v okrese *Litomyšlském* u Litomyšle na **Zavadiлке**; pro *Náchod, Skalici, Opočno a Nové Město* nad Metují na hoře **Dobeníně** u Náchoda; v okrese *Poličském* v **Bořínách** u Poličky; v okrese *Jindřichovo-hradeckém* na náměstí ve **Stráži** nedaleko Jindřichova Hradce; v okrese *Slanšském* u města **Slaného**; pak tábor na úpatí **Blaníku**.

Mimo to ohlášeny tábory volební u **Sudoměře** nedaleko Písku, pak na výšině *mlíkosrbské* v okrese Chlumeckém a »na **dřeveckém púhoně**« u Královic, jež měly býti odbývány až po 15. srpnu.

Avšak již dne 7. srpna dodán starostovi »Slovanské Lípy« Dru Sladkovskému púpis c. k. policejního ředitelství, kterýmž *k rozkazu* místodržitele barona Kollera **činnost »Slovanské Lípy« zastavena**. Jako »dúvod« uvedeno v úředním zákazu usnešení spolku, »že o púštítech volbách do sněmu každý ve všem všudy musí se púdržeti kandidátní listiny důvěrníků poslanců a že za zlomyslného škúdice národa musí býti považován nejen každý, kdo vzhledem k tomu nepodrobí se návrhům důvěrníků, nýbrž i každý, kdo opomene, seč jest, púčiní se ve prospěch svaté věci národa a budíti druhy liknavé a pracovati proti agitacím nám protivným, kterážto zásada vyslovena byla i ve veřejných vyzváních ku svolávání volebních táborů.« — Po múnění c. k. orgánův čelilo usnešení to proti základním zákonům státním a proti ustanovením §§ 98. lit. b) (zločin veřejného násilí vydíráním) i 302. tr. z. a púekročen púy jím také obor činnosti stanovami spolku vykázaný.

Účelu, jakého mělo býti rozpuštěním »Slovanské Lípy« dosaženo, nedocílono. Důvěrníci voličů nedali se tíra od svolávání volebních táborů odstrašiti a ohlašovali c. k. úřadům jeden tábor po druhém.

Vláda nevědouc si rady rozhodla se pro krok nejposlednější: Rozkázala svým orgánům v Čechách, aby **každý tábor prostě zakazovaly** a na místa, kde měla býti shromáždění lidu odbývána, aby byla vyslána **ozbrojená moc**.

Vizme, k jakým »dúvodům« bráno při zákazech útočiště

Volební tábor pro *Prahu, Smíchov a Karltn*, svolaný na Žižkov, zakázán »x *ohledu na osobnosti pořadatelův* a obsah,

pak na účel«, an prý »nestává pochybnosti, že se tohoto shromáždění *k agitaci* proti ústavě státu, zvláště pak k tomu užiti zamýšlí, by se činil nátlak na voliče«. — V zákoníku rakouském není však žádného paragrafu, kterýmž by se volební agitace zakazovala — a zákon ten jest z doby nejtuzšího absolutismu. Za éry »ústavní«, kdy sám místodržitel baron Koller oběžníkem vyzýval c. k. orgány k volební agitaci v nejrozsáhlejší míře, prohlášena c. k. orgány agitace volební za nezákonnou a zakázána. — C. k. okresní hejtman v Příbrami, Veith, dověděl se, že má býti odbyvána poradní schůze důvěrníkův, povolal k sobě několik občanů, kterýmž nejen domlouval, ale které i přemlouval a prosil, aby od svolání tábora upustili! — Když však prosby nespomohly, prohlásil, že všechno úsilí důvěrníků bude marným, poněvadž »tábor *tak jako tak povolen nebude*«. Důvěrníci přes to tábor ohlásili a c. k. okresnímu hejtmanovi nezbylo, nežli jej *zakázati písemně*. Při pouhém zákazu však nezůstalo. C. k. okr. hejtman vydal zvláštní okružník, v kterémž všem obecním představeným »přísně přikázal, aby *všemi (!)* prostředky zabránili příchod lidu.« Opakujeme: »*všemi*« prostředky, tedy vůbec jakýmikoli. — C. k. okresní hejtman litomyšlský, Töply, zakázal volební tábor, »poněvadž« prý »by shromáždění to zavdati *mohlo* příčinu k rušení řádu a poklidu«. Pravíme: »*mohlo*« (!), t. j. důvod, z kteréhož mohlo by se vlastně zakázat *všechno všudy*, poněvadž nikdo nemůže předvídati, co kdy a jakým způsobem může zavdati k něčemu příčinu. Mimo to zaslal c. k. okr. hejtman městské radě litomyšlské přípis, kterýmž ji vyzýval, »aby každé výtržnosti předešla«, a doslovně připomenul: »Kdyby síly obce k zachování zákazu a udržení řádu a poklidu nestačily, budiž mi do 24 hodin zpráva podána, *abych se o přeložení posádky vojenské do Litomyšle postaral*, která by teď i budoucně postačitelnou podporu policejní moci podala.«

V okružníku c. k. okr. hejtmana jindřicho-hradeckého Wachtla, k obecním starostům praveno do slova: »že kdyby nějaké výtržné shromáždění nebo jiné vykročení z mezí zákonných se staly a ze strany obecního zastupitelstva každým způsobem se zdráhalo je zadržeti, důrazných opatření, jmenovitě *vojenské exekuce na útraty obecní až do zaopatření (!)* pořádku,

by užiti se musilo, ana vláda pevně uzavřela, nikoliv na pouhých hrozbách neustátí . . . » C. k. okresní hejtman ten prozradil tudíž na vládu více, nežli si sama přála: jednak že *vyhrožuje* a jednak že se rozhodla na tom nepřestati, nýbrž i — trestati.

C. k. okresní hejtman smíchovský, Müller, zakázav volební tábor pod okresy Smíchovský, Berounský a Zbraslavský, pohrozil v okružníku svém obecním starostům *»nejdůtklivějšími prostředky a vojenskou posádkou«*.

C. k. okresní hejtman novoměstský, Hetzendorf, zakázal volební tábor připsím, jenž může býti pokládán přímo za *»vzor«* češtiny. Pravil v připsu tom, že zakazuje tábor, *»poněvadž takové shromáždění proti státnímu zařízení obráceno jest a nezákonní tisk (!) na svobodnou volbu k sněmu zemskému, která dosavade ani vypsána není, se provozuje«*.

C. k. okresní hejtman německobrodský, Sagasser, zakázav volební tábor na Rozkoši u Německého Brodu, poslal purkmistru německobrodskému přips, kterýmž mu zvěstoval, že *»Jeho Excellence pan ředitel místodržitelství ráčil uznati za dobré soustřediti dne 15. srpna v Německém Brodě 13 četníků, aby se pojistila záповěď shromáždění. Připomenuv pak, aby se purkmistr postaral četníkům o byty, pravil do slova: »Zdá se býti slušno, aby obtíž ubytování padla v přední řadě na ony pány, kteří co pořadatelé obmýšleného tábora k ní příčinu dali«, a uvedl konečně i jich jména. Sotva však se zpráva o tom dostala na veřejnost, zaslána »obezřelému« c. k. hejtmanu telegrafická depeše z místodržitelství, aby rozkaz ten jako zákonem neodůvodněný — odvolal!*

Pardubický c. k. okresní hejtman, Brechler, zakázal tábor na Kunětické Hoře proto, *»poněvadž se nedá o tom pochybovati, že program v sobě zneužívání říšské ústavy po právu pozůstávající zahrnuje a že není nic jiného, než přejinačení programu, pro který již ke dni 18. července tábor na Kunětické Hoře nepovolil.«*

Z podobných pak *»důvodů«* zakázány všechny ostatní volební tábory, jichž svoláno celkem pětadvacet.

Na doklad, jak horečnou byla volební agitace ústavověrné strany a c. k. orgánů a do jakých krajností zabíhala, uvádíme zde dvě vpravdě politování hodné události.

Z kauce »Nár. Novin« propadlá částka 7420 zl. byla svého času připsána stavebnímu fondu městského chudobince v Praze. Touto pokoutou byla však celá kauce listu toho v částce 6000 zl. vyčerpána, následkem čehož nedobytný zbytek 1420 zl. musil býti odepsán.

Místodržitel baron Koller zamítnuv skoro všechny námitky přednesené městským zastupitelstvem pražským proti celé řadě německých, vlastně ústavních voličů, konečně dne 23. srpna purkmistrovi pražskému *rozkázal*, aby do 12. hodiny vydal legitimační listky *celé řadě Němců a židů*, o nichž nejen purkmistr, nýbrž i celá městská rada byli přesvědčeni, že jim po výslovném znění zákona voličské právo naprosto nenáleží. Následkem toho *purkmistr* nemoha to srovnati se svou ctí a svým svědomím, před 12. hodinou z úřadu svého se poděkoval.

Mimo to zaslal pražský jeden žurnalistický šmok jménem *Schütz* jinému šmokovi, *Winternitzovi*, do Vídně následující telegram: V noci o 11. hodině stalo se rozhodnutí místodržitelské o reklamaci ústavní strany. Nejen společníci byli vyškrtnutí, také jinak utrpěli jsme četné ztráty hlasů, poněvadž místodržitelství naivním způsobem uvěřilo *živým* udáním magistrátu. *Rozhodnutí místodržitelské, které oplývá omyly úřad kompromitujícími a odpory*, naznačuje živé přívržence ústavní strany co mrtvé, obyvatelé Starého města co bydlící na Novém městě atd. Stran těchto omylů podá se dnes představení místodržitelství. Než i v tom případě, kdyby rekurs k ministerstvu stran společníků příznivě byl vyřízen, jest odročení volby o jeden den nutné. Rozhodnutí místodržitelské vyvolalo mezi ústavní stranou bolestné zklamání! *Winternitzí! Zapřísahám tě, pošli opis telegramu Herbstovi a Banhansovi!* — *Schütz.* Dr. Raudnitz.«

Schützem vyzvaný Winternitz nelenil opis telegramu toho zaslati J. Excell. ministru Herbstovi a Banhansovi; neboť z Vídně došel do Prahy telegrafický rozkaz, aby byly volby na Starém městě pražském a na Smíchově — nikoli jen o jediný den — nýbrž o pět dní odročeny.

* * *

1. srpna. C. k. okr. hejtmana v *Slaném* došel z »příslušné« strany v Praze rozkaz, by udal, jak se obecnstvo

Arbes: Persekuce.

chovalo, když zloničtí odsouzcenci byli ze žaláře propuštěni. Jaké prý byly demonstrace, kteří a kolik občanů jelo jim naproti na koních atd. Poněvadž u příležitosti té nebyl pořádek ničím porušen, odpověděl c. k. okr. hejtman, že bylo »vše v pořádku«. Na to došel opět strážmistra od četníků podobný rozkaz, v kterém kladena hlavní váha na jezdce na koních a nařízeno, by bylo vše obšírně a zevrubně udáno. — Tábor lidu položený ku dni 1. srpna na býv. vojenské tábořiště »U tábora« za městem Bělou c. k. hejtmanem Květem zakázán, poněvadž vzhledem k osobnosti žadatelů a podanému programu není pochybnosti, že se tohoto shromáždění lidu *použití chce toliko k demonstracím a agitacím* proti právně platné státní ústavě.

3. srpna. Uvězněný red. »Hum. Listů« Fr. Pechánek zakročil již před čtvrt rokem u soudu, aby mezi svým druhým a třetím trestem mohl se odebrat na tři měsíce do Sedmihorek. Soud k tomu nesvolil. Pechánek se odvolal, avšak rekurs mu vrácen, poněvadž prý — zmeškal lhůtu k zadání.

4. srpna. Ferd. Wilsdorf, býv. red. »Hlasu«, odbyv si trest šestiměsíčního těžkého žaláře z části v novoměstské radnici, z části v trestnici svatováclavské, propuštěn na svobodu.

5. srpna. Žádosti uvězněného bývalého red. »Nár. Nov.« J. V. Kouta, aby byl po přetrpění jednoho trestu propuštěn na svobodu, c. k. ministrem spravedlnosti nevyhověno. — Tábor lidu na drahách u Holého Vrchu v obci podčápské, okr. Březnického, svolaný ku dni 8. srpna c. k. okr. hejtmanem Umlauffem zakázán, poněvadž ohledem k osobnosti žadatelů, pak k obsahu programu pochybovati nelze, že obmyšleného shromáždění lidu *pouze k demonstracem a agitování* proti státní ústavě, právní platnost mající, použití se hodlá. — Václav Němec, stříbrník, vyšetřován pro dělnický tábor na ostrově Rohanském. K. Šiba, strojník, pak co předseda malostranské »Besedy dělnické« pro neohlášení příbytků členů výboru.

6. srpna »Pokrok« skonfiskován. — Schůze důvěrníků okresu Benešovského, Černokosteleckého, Jílovského a Vyšehradského položena ke dni 8. srpna do hostince »Na Želivci« za příčinou rokování o místě, na kterém by se tábor lidu za účelem nastávajících voleb do sněmu odbývati měl, zapovězena.

8. srpna. Na místě zakázaného tábora lidu na Holém Vrchu

u Březnice tábořili c. k. okresní hejtman, rytmistr c. k. četníká z Plzně, četníci z Březnice, Blatné, Voselec, Nepomuku, Bělčic, Blovic, Příbrami, Kufna, Mirovic a Mirotic. — Po táboru na *Sv. Kopečku* na Moravě ukazovali k rozveselení společnosti dva mladíci velmi zdařilé »kukátko«. Byli však proto již dvakrát předvoláni k soudu, by se zodpovídali. Měli při tom vojenskou kazajku, kterou jim půjčil jistý poddůstojník, který byl za to odsouzen na měsíc do vězení. — Býv. red. »Mor. Orlice« J. *Dvořák* vyšetřován opět pro některé články. — Rozsudek c. k. okresního soudu v Olomouci, jímž paní *Josefína Černochová*, choť býv. redaktora »Olom. Nov.«, k pokutě 25 zl. a *Viktor Lev* k pokutě 15 zl. r. č. odsouzeni byli, c. k. vrchním soudem potvrzen. — C. k. vrchní soud z části zostřil, z části potvrdil rozsudek c. k. okr. soudu ve Skutči ze dne 20. ledna, kterýmž pro návštěvu zapovězeného tábora na Košumberku někteří občané odsouzeni byli k peněžitým pokutám a sice: *Josef Salášek*, *Frant. Salášek*, *Frant. Sekera*, *Bohdan John*, *Ant. Pražan*, *Jan Janouš*, *Josef Jarolím*, *Josef Buchtel*, *Em. Ullrich*, *Matěj Hurych* a *Josef Karlík* každý k 15 zl. případně k vězení třídnímu; *Th. Kadlec*, *Josef Beneš*, *Josef Poslušný*, *Ant. Klimeš*, *Josef Vobejda*, *Josef Schreiber*, *Ferd. Tesař*, *Martin Štěpán*, *Frant. Jedlička*, *Jan Hrnčal*, *Ant. Santer*, *Aug. Tobiš*, *Josef Faltis*, *Jan Lenoč*, *Josef Klusoň*, *Ad. Rafael*, *Josef Štursa*, *Josef Paulis*, *Josef Rubek*, *Jan Šimek*, *Frant. Stranník* a *Josef Dvořák*, každý k 10 zl. případně k dvoudennímu vězení. — Některým pokuta zvýšena a sice *Frant. Sekerovi*, *Ant. Pražanovi*, *Janu Janoušovi*, *Em. Ullrichovi* a *Matěji-Hurychovi* na 30 zl. případně 6denní vězení a *Janu Hrnčalovi* a *Frant. Jedličkovi* na trest 20 zl., případně 4denní vězení.

9. srpna. Nejvyšší soud zrušil nález druhé stolice v záležitosti resoluce řípské, pro kterou byli *Václav Janda* z Budohostic, *Václav Kratochvíl* z Lounek a *Ervín Špindler* odsouzeni a potvrdil nález první stolice, kterým *V. Kratochvíl* a *V. Janda* odsouzeni k těžkému žaláři na dobu 6 měsíců, kdežto *E. Špindler* uznán za nevinna. — *Matěj Souček*, obuvník ze Smíchova, jenž strávil několik měsíců ve vazbě vyšetřovací pro zločin **velezrády** a uznán byl za vinna zločinem veřejného pokoje, donucen nastoupiti trest dvoutměsíčního žaláře, ačkoliv choť jeho právě

ochuravěla. — Typograf Jan *Bavorský*, jenž předsedal schůzi pražských typografů, kteří dali ve všech tiskárnách výpověď, zatčen. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudky první stolice, jimiž byli účastníci tábora *košumberského* odsouzeni k peněžitým pokutám. Mnohým byly pokuty zvýšeny.

10. srpna. Klatovský měšťan Karel *Peklo*, obžalovaný pro přečin § 300. tr. z. pro transparent s nápisem »Žalář a vězení nikdy nás nezmění« uznán za nevinna. Obhájcem byl Dr. T. Černý. — Vyšetřování zavedeno s typografy Fr. *Beníškem*, *Pavlisem*, *Ambrožem*, *Sussmanem*, *Svačinou*, *Hraxánkem*, *Stolařem*, *Jelínkem*, *Ševčíkem*, *Bartákem* a *Horákem*. Mnozí z nich byli policií zadržáni.

11. srpna. Soudní prohlídka vykonána v místnostech redakce »Pokroku«. Pátráno po rukopisech tří článků; ale rukopisů nenalezeno. — Pro tábor u *Chocně* zavedeno u c. k. okr. soudu ve Vysokém Mýtě vyšetřování s Jos. Černušákem a Jos. Držmíškem. U téhož soudu zavedeno vyšetřování také s členy banderia, poněvadž prý se účastnili o táboru chocenském s praporem »průvodu«, který nebyl povolen.

12. srpna. Pro uveřejnění provolání ku všeobecným táborům, jež byla vydala »Slovanská Lípa«, zavedeno trestní vyšetřování s redaktorem »Nár. Listů« J. Arbesem. Zároveň zavedeno trestní vyšetřování proti Dru. *Sladkovskému* jako předsedovi a Dru. *Kučerovi* jako jednateli, a členům výboru »Slovanské Lípy« Dr. Jak. Škardovi, Josefu *Hulešovi*, Dru. Edv. Grégrovi, Dru. M. Tyršovi, Dru. Čížkovi, Ig. Skokánkovi, Serváci *Hellerovi* a Gabrielu *Žižkovi* pro zločin, jež prý oním provoláním spáchali. Vyšetřování to zavedeno bylo k *výslovnému rozkazu ministra spravedlnosti*. — Úřední prohlídka vykonána v redakci a tiskárně »Moravské Orlice« v Brně. Pátráno po rukopisech dvou článků — ale marně. Zároveň zavedeno proti býv. red. »Mor. Orlice« J. *Dvořákovi* nové vyšetřování pro některé články.

13. srpna. S red. »Nár. Listů« J. Arbesem zavedeno předběžné vyšetřování pro úvodní článek »Volby do školních rad« v č. 186 ze dne 8. července, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. lit. b.) tr. z. a pro referát o závěrečném přelíčení s Ant. Čechákem u c. kr. krajského soudu

v Chrudimi (přečin pobuřování dle § 300. tr. z.). — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. kr. vrchního soudu, kterýmž Josef Stanke, Frant. Neumann a Krištof Grégr odsouzení byli pro tábor lidu na výšinách pankráckých k několikaletému těžkému žaláři a sice *Stanke a Neumann* na dvě léta, *Grégr* pak na na tři léta.

14. srpna. Typograf Jan *Bavorský* propuštěn z vazby. — Pro tábor na *Žižkově* vynesl c. k. zemský co trestní soud tento rozsudek: Frant. *Strejček*, Bedřich *Kudera* nejsou vinni v § 68. tr. z. naznačeným zločinem povstání; naproti tomu jest však vinen Frant. *Strejček* přečinem proti veřejnému pokoji a řádu dle § 283. a odsuzuje se k vězení na osm dní a k náhradě útrat řízení trestního. Jan *Brettschneider* jest vinen tímtož přečinem dle § 283. a přestupkem v § 3. zákona o právu shromažďovacím a odsuzuje se na tři neděle do vězení. Fr. *Human* jest vinen přestupkem § 3. zákona o právu shromažďovacím a odsuzuje se na tři neděle do vězení na 14 dnů. Karel *Kreutz*, Jos. *Čech*, Václav *Hübsch*, Jan *Vrba*, Jos. *Hájek*, Vilém *Černický* a Jos. *Bíba* nejsou vinni přečinem dle §. 283 a sprostují se tedy náhrady útrat řízení trestního. Rozsudek tento byl c. k. vrchním zemským soudem částečně změněn. Uznáno, že Bedřich *Kudera*, Karel *Kreutz*, Jan *Vrba* a Josef *Bíba* jsou také vinni v § 3. zákona o právu shromažďovacím naznačeným přestupkem a odsuzují se taktéž na osm dní do vězení a k náhradě soudních útrat. Ohledně dalšího rozsudek první instance úplně potvrzen. — Sokolské jednotě berounské zakázáno užívati sokolovek při všech možných příležitostech. Zakázáno i náčelníkovi užívati trubky k dávání znamení a nařízeno, aby byl prapor při výletech nosen vždy zavínut v pouzdře.

15. srpna. Za příčinou volebních táborů na den ten svolaných a vesměs zakázaných učinila vláda všemožná opatření bezpečnosti, aby tábory ty odbývány nebyly. — Následkem zákazu táboru na *Žižkově* byla celé posádka pražská (tři pluky pěchoty a husaři) pohotově — jeden pluk s ostře nabitými puškami. Rovněž tak bylo pohotově veškeré mužstvo c. k. policejní stráže. Na vršku za invalidovnou stála četa husarů a za statkem Pražankou na vídeňské silnici tábořilo silné oddělení husarů. — Na místě táboru lidu na úpatí *Řípu* tábořilo četnictvo. K táboru

chrudimskému dostavilo se 20 četníků; hlídky 19 četníků patrolovaly v okolí. Na tábořiště v *Hořovicích* vysláno 16 četníků, na Vráž u Mokropes 13, do Červeného Újezda 17 atd. atd. — Na místě zakázaného volebního tábora mezi Brandýsem nad L. a Starou Boleslaví »u *Hoštky*« tábořili jako jinde jen c. k. četníci. Staroslavné poutnické místo Stará Boleslav neviděla zajisté, co stojí, tolik ozbrojených c. k. poutníků, kteří s bodáky se všech stran do Staré Boleslavi a na místo k táboru určené se hrnuli. Z Prahy přibýlo do Brandýsa osm četníků, tolikéž z okresů Benátského a Českobrodského a j. — Na tábořiště na *Bedřichově* u Kolína dal c. k. okres. hejtmán z Neukirchu svolati c. k. četníky z celého okolí. Po půl noci dali se na pochod; polovice obsadila náměstí kolínské co jedno z navržených tábořišť, druhá mocnější kolona pohybovala se k Bedřichovu. Zde tábořili a o čtvrté hodině odpolední vrátili se zpět do Kolína. — Na místo zakázaného volebního tábora na *Kunětické hoře* u Pardubic dostavilo se (r. 1869 již podruhé) — více než 30 c. k. četníků. O půl jedné hodině vyšli četníci na horu a o 7. hod. večer ji zase opustili. — Na *Dobentín* u Náchoda sešlo se c. k. četnictvo z Nového Města, z Náchoda, ze Skalice, z Červeného Kostelce, z Police, z Broumova, z Trutnova, z Dobrušky, z Opočna a dle doslechu i z Jaroměře, ze Dvora Králové a z Turnova. 19 četníků obsadilo hřbitov václavický a okolí, ostatní rozložili se co přední stráž po okolních lesích a patrolovali bez ustání kolem. — Na tábořišti u *Červeného Újezda* blízce Unhoště se dostavilo sedmnáct c. k. četníků a předsedou byl jakýsi pán z Malé Strany z Prahy. Předseda jejich navrhnul, aby se šlo do hostince do blízkého »Hájku«, kde se právě odbývala pouť, i šli a pili. A podobně bylo všady, kde měly býti odbývány zakázané volební tábory.

16. srpna. C. k. ministerstvo pro zemskou obranu a veřejnou bezpečnost zamítlo odvolání, jež bylo podáno proti zamítnutí žádosti Čtenářsko-ochotnické jednoty »Thalie« za povolení k provozování divadelního kusu »Učitel ve francouzském zajetí« dětmi. V odmítnutí čteme: »Žádosti 'Thalie' nebylo veleslavným c. k. místodržitelstvím dáno průchodu, jelikož uspořádati dětské divadelní hry povolit se může jen výminkou v případech uvážlivých (!) a pod tou výminkou, že se ohledy paedagogické za-

chovají, spolek „Thalie“ však nepodává rukojemství dle toho potřebných, a to tím méně, *an odeslav telegram obsahu politického k táboru »Na Mužském«* překročil meze své působnosti stanovami jemu vykázané. Vysoké c. k. ministerstvo pro zemskou obranu a veřejnou bezpečnost výnosem ze dne 4. t. m. č. 2729—III zamítlo zpomenuté odvolání z důvodů právě uvedených. — Pro vypálení granátu před budovou pražského policejního ředitelstva po dva měsíce ve vyšetřovací vazbě držaný Josef Tošnar propuštěn na svobodu.

17. srpna. C. k. místodržitelství moravské zamítlo odvolání proti zákazu tábora u *Choliny* na Moravě. — Tábor u *Přerova* zakázán.

18. srpna. U zdičkého nádraží roztroušeny byly cedule, na nichž byl jakýs znak, pak písmena R. S. a slova »Od dneška neplatte daně!« — tisknuta. Cestující z Hořovického okresu přinesli takovéto cedule na ukázkou do Prahy, pravíce, že byla jimi celá cesta poseta. — V Přelouči zavedeno vyšetřování asi s dvaceti osobami pro plakáty protivládního obsahu.

20. srpna. Výlet »Sokolů« křížanovských do Žďáru na den 22. srpna určený c. k. okr. hejtmanstvím ve Velkém Meziříčí — úředně zakázán, ježto prý na týž den na Blažkově hoře ve Žďáru — (která však jest tři plné hodiny od města Žďáru vzdálena) položený tábor úředně byl zapovězen. — Řed. »Našince« doručena obžaloba pro přečiny dle § 28. tisk. z. a § 3. zákona o právu shromažďovacím.

23. srpna. Úřední prohlídka vykonána v redakci »Politiky«. Pátráno po rukopisu jednoho článku — ale marně. — Tábor u *Brodku* na Moravě zakázán.

24. srpna. Schůze studentstva moravského, která měla býti dne 28. a 29. srpna v Prostějově, neodbyvána, poněvadž nejdůležitější částky slavnosti její od c. k. hejtmanství prostějovského zakázány byly. — Pro tábor na Žižkově odsouzení *Kudera* a *Strejček*, odpykavše si své tresty, propuštění na svobodu.

25. srpna. Pro »Zasláno« do »Mor. Orlice« stran tábora u *Chocně* vzati byli do vyšetřování u c. k. okr. soudu ve Vysokém Mýtě z Chocně: Jos. Černušák, Jos. Kopecký, František Tocháček, Josef Matoušek, Frant. Rychtařík, Ant. Bexdík; z Brandýsa nad Orlicí Gustav Stock; z Běstovic Jos. Držmíšek;

ze Zálše Klement *Martinů*. Vyšetřování vedl soudní adjunkt Kalina. — Tábor na lukách *pod Blaníkem* položený ku dni 29. srpna, na němž mělo se rokovati o otázkách: 1. Na jakých základech musí spočívat zřízení každého státu, má-li býti záštitou pravé občanské svobody a přirozených práv lidských? 2. Jak máme působiti k tomu, aby se národnost naše silila, aby zkvétaly osvěta a vzdělanost, a aby šířil se blahobyt po vší zemi?« *zakázán*, poněvadž — »politické smýšlení důvěrníků, pak obsah programu nenechá pochybovati, že shromáždění lidu k účelu *demonstrace a agitace proti státní ústavě se svolává.*«

26. srpna. V *Hradci Králové* nastoupili trest občané, kteří byli odsouzeni pro ovaci K. Čížkovi z Hořic při jeho nastoupení trestu připravenou, a sice Antonín *Vachek* (na 6 neděl), Karel *Fiedler* (na 5 neděl), J. *Riegel* (na 3 ned.). J. *Holakovský* (na 14 dní) a *Rosenberg* (na 8 dní). — Proti jednoročním dobrovolníkům, kteří odeslali telegram k slavnosti studentské v Hořicích, zavedeno vyšetřování. — Tábor u *Turnova* položený ku dni 12. září nepovolen — »vzhledem politickému směru pánů žadatelů, jakož i k podanému programu, pak k okolnosti té, že pochybnosti nestává, že by toho tábora se použití hodlalo pouze k demonstracím a agitacím proti právně platné státní ústavě.« — Red. »Našince« J. *Vrta* odsouzen v Olomouci pro přestupek § 3. zákona o právu shromažďovacím (poněvadž uveřejnil zprávu, že odbývati se bude dne 22. srpna tábor u Choliny, kterýžto tábor však byl později zakázán) k pokutě 25 zl. Státní zástupce Schrötter navrhoval pokutu 50 zl. a hlavní důvod jeho pro vinu obžalovaného byl, »že se dá myslet, když i redaktor o zákazu dotčeného tábora nevěděl, že vědomost přec o tom míti mohl«!

27. srpna. Tábor u *Mlíkosrb*, položený ku dni 29. srpna, c. k. okresním komisařem bydžovským A. Košťalem zakázán a zákaz prohlášen v Novém Bydžově vyhláškou a bubnem. Do všech obcí okresu Bydžovského, Chlumeckého a Nechanického sdělen zákaz písemně. — Pořadatelé tábora na tupesských travnících u *Velehradu* na Moravě byli již s třetí žádostí od c. k. okresního hejtmana odmrštěni a podali proti tomuto třetímu zákazu rekurs. Pro případ odmrštění chystali k čtvrté žádosti následující otázky: »Jak dalece platí zákon o právu shromažďovacím na Moravě?« a »Jakých práv dostalo se lidu zákony

ústavními od r. 1848 až po dnešní den v Rakousku vydanými?« — V tiskové při »Šotka«, jehož pořadatelem byl jmenován Budislav Třemšinský, kterého však ani c. k. zemský soud ani c. k. policie nemohla vypátrati, byl Josef Mikuláš jako majitel knihtiskárny uznán za nevinna přečinem § 300. tr. zák.; však od vrchního soudu odsouzen na čtyry neděle do tuhého vězení, poněvadž prý byl přítomen, když Budislav Třemšinský rukopis sazeči doručil. Nejvyšší soud snížil trest na čtrnácte dní.

28. srpna. Býv. red. »Dělníka« Václav Petr propuštěn z novoměstské trestnice, kde byl pro tiskové zločiny a přečiny strávil 11 měsíců a týden.

29. srpna. Na tábořiště zakázaného tábora pod *Blaníkem* dostavili se c. k. četníci z Benešova, Vlašimi, Tábora, Votic, Vožice, ano až z Prahy a sice *dva a sedmdesát* mimo několik c. k. komisařů a tajných policistů.

30. srpna. »Wiener Tagblattu« zvěstováno z Brna: »K nařizení ministra vnitra navštívil dnes místodržitel Poche biskupa *Schaafgotsche* a sdělil mu, že arcivévoda *Karel Ludvík* velmi nelibě o tom se vyslovil, že mezi těmi osobami, kteréž jej v nádraží brněnském uvítaly, nepozoroval též pana biskupa. Slova arcivévodova zněla prý asi v tento smysl: *Jak asi pan biskup o mém velkém předku, císaři Josefovi soudí, jest mi lhostejno*; o něm pronesl již dějepis svůj úsudek; že však pan biskup, kterýž jindy tak rád svou loyálností se honosí, buď tím opovrhne nebo toho zanedbává, aby mne v hlavním městě uvítal, když dostalo se mi cti, abych zastupoval hlavu státu, tot skutek, o němž musím císařskému bratru svému podati zprávu.« — K rozkazu c. k. místodržitelství zavedena sekvestrace časopisů »Nár. Listy«, »Pokrok« a »Politik«. — Tábor, jenž měl býti odbýván blíže nádraží *libštátského*, byl také c. k. místodržitelstvím zakázán. — Farář na Lanech P. Bedř. *Landrok* dán v obžalobu pro vlastenecké kázání. — Kněz P. Em. *Ferkl* z Liběvova zažalován pro zločin rušení veřejného pokoje; ale uznán za nevinna. — Václav *Sedláček*, okresní tajemník v Koštelci nad Orlicí, pro jehož řeč byl tábor bezdězský r. 1868 rozpuštěn, odsouzen od okresního soudu dubského k pokutě 40 zl. Vrchní soud zvýšil pokutu na 70 zl. nebo čtrnáctidenní vězení, kterýžto výměr nejvyšším soudem potvrzen. — Antonín

Půst, jenž byl r. 1866 k udání dobrodruha kapitána Palmera zatčen a pro »úmysl královraždy« po několik měsíců ve vyšetřovací vazbě držán (v kteréžto době zemřela mu manželka), byl pak pro úplný nedostatek důkazů propuštěn na svobodu, kdežto udavač jeho Palmer, potuloval se světem, který byl před nedávnem pro podobný kousek v Cařihradě zatčen — sám. Dnes dal si Půsta zavolati c. k. policejní rada Dedera a vyplatil mu — *pěťadvacet* zl. s podotknutím, že posílá je J. V. císař František Josef I.

Září 1869.

1. září. Zastupitelstvo města *Pardubic* uzavřelo, že učitelům na městské hlavní škole, kteří by snad pro nedostavení se k volbám »školníků« měli nějaké nepříjemnosti, poskytnout přiměřenou náhradu. C. k. okresní hejtmanství pardubické usnesení to — zrušilo. — S pořadately táboru u *Královic* zavedeno u c. k. trestního soudu v Praze vyšetřování.

2. září. Čalouník *Pucák*, jenž byl ze všech obžalovaných pro výlet na Cibulku jediný odsouzen (pro píseň »Beustičku náš« atd.) k vězení čtyřnedělnímu, nastoupil trest. — C. k. policejní ředitelství oznámilo paní Žofii *Podlipské*, že c. k. místodržitelství zamítlo její žádost za povolení spolku českých žen a dívek, jehož název měl býti »Tetín«. — C. k. místodržitelství zakázalo malostranské jednotě »*Thalii*« vycházeti s praporem.

3. září. Přelíčení s třinácti typografy: Z obžalovaných byli odsouzeni Jan *Bavorský* do vězení na 4 neděle, *Sussmann*, *K. Ryba*, *Em. Rein*, *Ambrož* a *Horák* každý na 8 dní, *Chrpa*, *Hrubý*, *Kreinschmidt*, *Pavlis* a *Stolař* každý na 5 dní do vězení.

4. září. Zemská školní rada dala rozkaz, aby zavedeno bylo disciplinární vyšetřování proti učitelům, kteří se nesúčastnili voleb do školních rad. Vyšetřování zavedeno již proti učitelstvu *čáslavskému*, *lounskému*, *vysokomýtskému* a *heřmanoměstskému*. — Představeným úřadů zemského výboru moravského dodán výměr hr. Dubského (hejtmana zemského), jímžto zemským úředníkům přísně zakázáno čísti v kancelářích časo-

pisů politické a kevořiti o politických záležitostech. Provinili-li se proti tomuto rozkazu, budou ihned udáni zemskému výboru, aby s nimi bylo zavedeno disciplinární vyšetřování. — Pro oslavení památky mistra *Jana Husa* dne 5. července v *Berouně* provedeno přelíčení s členy Sokola *Frant. Horákem*, *J. Horákem*, *J. Hendlem*, *J. Seidlem*, *J. Vybralem* a posluhou Sokola *J. Kratochvílem* pro přestupek § 19. zákona o shromažďování se. *F. Horák*, *J. Horák*, *J. Hendl* a *J. Seidl* odsouzeni každý k pokutě 5 zl. r. č., po případě — k 12 hodinnému vězení. Důvody rozsudku přečteny odsouzeným v němčině. *J. Vybral* a *J. Kratochvíl* uznáni byli nevinnými. — Pro kocovinu, která byla uspořádána »národním« učiteli *Janu Machkovi* za to, že volil do okresní školní rady, zavedeno vyšetřování. Do Čelakovic přijel totiž karlínský komisař s asistencí četníků a dal si na radnici zavolat všechny osoby, jež byl učitel *Machek* jako podezřelý naznačil.

5. září. Malostranský polic. komisař *Presl* nedovolil přednášku v *Besedě dělnické* na *Malé Straně*. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl uvězněný red. »Nár. N.« *J. Kout* odsouzen do vězení na 3 měs. a k ztrátě 250 zl. z kauce. — Pro odmítnutí volby do školní rady zavedeno také u c. k. hejtmannství pardubického vyšetřování s učiteli a sice povolání k výsledku z *Dolan 2*, z *Vesky 1* a z *Pardubiček 1*, pak z *Holic*, z *Živanic*, ze *Dřiče* atd. Výsledky trvaly obvykle velmi dlouho. C. k. okr. hejtman s velkým důrazem pátral po oněch učitelích, »kteří« prý »byli příčinou a původci, že se nevolilo«, což prý je čin velmi nezákonnitý a vyhrožoval, že takoví učitelé budou propuštěni ze služby.

6. září. První tisková pře »*Pokroku*« před porotou. Soudu předsedal prezident *Koschin*, přísedícími byli *radové Pohl* a *Landa*. Obžalovaného red. »*Pokroku*« *Augusta Poláka* hájil *Dr. Mezník*. Žalobu přednesl státní návladní *Dr. Hlaváček*. Za porotce vylosováni: *A. Luňáček*, obchodník, *J. Netušil*, kartáčník, *Fr. Kovářovic*, krejčí, *R. Šindler*, vlásenkář, *Kr. Hein*, truhlář, *A. Güttling*, továrník, *J. Černoch*, obchodník, *J. Jech*, kovář, *B. Pštros*, sládek, *A. Klecanda*, obchodník, *J. Pospíšil*, knihkupec, *J. Podhorský*, obchodník s rybami a náhradník *Dr. R. Lánha*, doktor práv. — Státní zastupitelstvo žalovalo redaktora pro článok

»*Podstata cislajtanismu*«, v č. 48., v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z.: Porotcům dáno *osm otázek*, na které »odpověděno *jednohlasně* »*Nevinen*«. Výrok porotců přijat v porotní síni četně shromážděným obecnstvem provoláním »*Sláva*« a »*Na zdar!*«

7. září. Pro tábor na Žižkově uvězněný *Haman* propuštěn na svobodu. — Tábor, jenž se měl odbývati dne 8. září na lukách pod Blaníkem, *zakázán*.

8. září. Tábory na vrchu *Strážníku* u Jilemnice a na vrchu *Borku* u Záborné *zakázány*. — Také v Novém *Bydžově* vyšetřování učitelové, kteří nevolili do školní rady.

9. září. *Druhá tisková pře* »*Pokroku*« *před porotou*. Státní zastupitelstvo žalovalo red. Aug. *Poláka* pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a) spáchaný polemickou lokálkou proti »*Prager Abendblattu*«. Obžalovaný uznán *jednohlasně za nevinna*. — V místnostech redakce »*Nár. Listů*«, pak v tiskárně Dra. Edv. Grégra a v bytu nakladatele J. Chmelfka vykonána soudní prohlídka. Redaktor Arbes nebyl přítomen. Soudní komise hledala rukopisy článků »*Přítužování politickým vězňům českým*« (Věnováno ministru cislajtánské spravedlnosti Dru Herbstovi) v č. 202 a »*Vládní sněm v království Českém*« v č. 222. Stolky nepřítomných členů redakce dala soudní komise přivolaným zámečnickem otevřít. V prvním článku shledalo státní zastupitelstvo povahu přečinu proti veřejnému pokoji a řádu dle § 300. tr. z., v druhém pak zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. a čl. II. zák. ze dne 17. prosince 1862 ř. z. č. 8 a přečinu dle § 300. tr. z. Mimo to vykonána soudní prohlídka též v bytu otce redaktora Jana Arbesa na Smíchově. Rukopisy ani tam nenalezeny. — Druhý tábor lidu, jenž se měl odbývati dne 12. září na úpatí památného hradu »*Skála*« v Černém lese nad Ratkovicemi blíže Přestíe nebyl opět povolen poněvadž »vzhledem k obsahu programu pochybností není, že obmyšlené shromáždění lidu pouze *k výtržným a popuzovacím řečem použití se hodlá*«. — Na táboru tom mělo býti rokováno o otázkách: 1. *Možno-li dosavadní daň ještě zvýšit?* 2. Proč upadá rolnictvo naše na mnoze do rukou lichvářů?

10. září. Politický spolek »*Slovanská Lída podřipská*« *zakázán*. Z důvodů vyjímáme: »*Předložené stanovy jsou ve všech*

svých důležitějších ustanoveních, zejména co do účele spolku a prostředků k domáhání se téhož souhlasně s bývalým v Praze politickým spolkem »Slovanská Lípa«, *jehožto rozpuštění pro záměry státu nebexpečné*, proto že proti pozůstávající ústavě, zvláště pak proti základním zákonům státním čelící Jeho Excellence pan ředitel c. k. místodržitelství vynešením, vydaným dne 7./8. b. r. pod č. 2734 nařídil. Tato souhlasnost stanov, jakož i zakladatelův spolku dosavadní povědomé chování politické mluví za to, že politickému spolku, kterýžto v Roudnici zříditi hodlá se, *vytknuty jsou tytéž cíle, za kterýmiž šel pražský spolek »Slovanská Lípa«*. — Okresní zastupitelstvo *pardubické* nevolilo do školní rady. Ze 26 členů ani jediný pro volbu nepovstal. — Také okresní zastupitelstvo *královo-městecké* zamítlo volbu do okresní školní rady jednohlasně a volbu dvou přisedlících do odvodní komise devíti hlasy proti dvěma.

11. září. Okresní zastupitelstvo *kouřimské* zamítlo osmnácti proti dvěma hlasům volbu do okresní školní rady; *úhošťské* 13 hlasy proti 2 hlasům (zástupců velkostatkářů Hofbauera a Lemingra); *chrudimské* všemi (25) hlasy proti jednomu (Horáčkovi, hospodářskému řediteli z Hrochova Týnce); *kouřimské* pak zamítlo konání volby vůbec. K řeči c. k. okr. komisaře Parise, že volba vykonána býti musí, ať již dopadne tak neb onak, hlasováno cedulkami, na kterých 14 členů napsalo »nevolím«, 2 »volím« a 4 cedulky byly odevzdány prázdný. — Pro nesúčastnění se volby do okresní školní rady zavedeno c. k. okres. hejtmanem slanským vyšetřování s čtyřmi učiteli slanské dívčí školy. — Z okresu *Říčanského*účastnili se volby c. k. »školníka« učitelové: A. Bukvíč z Říčan, J. Janovský z Tehova, F. Kučera z Dubče, J. Losenský z Čestlic, Č. Nagl z Popoviček, Novotný z Koloděj, Vondrák z Jazlovic. — Tábor na »panské horce« v Podolí u Bělé, svolaný ku dni 12. září, zakázán: »poněvadž vzhledem na obsah podaného programu není pochybností, že se tohoto shromáždění lidu použití chce pouze k řeším demonstrativním a popuzujícím.« — Tábory na *lukách turnovských*, pak na *Hůře* u Vyskře, na *Frydštejně* a na *Kozákově* u Radostné, svolané ku dni 12. září, *zakázány* a sice první dva již po rekursu k c. k. místodržitelství, druhý c. k. hejtmanstvím turnovským.

12. září. První přelíčení »Nár. Listů« před porotou. Red. J. Arbes žalován pro článek »Naše oposice«, v němž státní návladnictvo shledalo zločin uražení člena císařského rodu a zločin rušení veřejného pokoje. Líčení řídil rada Saak, žalobníkem byl substitut státního návladnictva Dr. Merhold. Za porotce vylosováni pp. *Netušil, Kovářovič, Luňáček, Krützner, Kvoch, Jan-douš, Jech, Dr. Beneš, Šindler, Matis, Černoch a A. Klecanda*. Porotcům dáno sedm otázek, na něž *jednohlasně* odpověděno : **Nevinen**. — V den zakázaných táborů v okolí turnovském zavítalo do Turnova hned zrána velké množství četníků. Rozdělili se na čtyry tlupy a odtáhli na svá stanoviška, jedni na Viskeř, druzí na Kozákov, třetí na Frydštejn. Čtvrtá tlupa, určená ku blokádě luk turnovských, zůstala v kasárnách, poněvadž před tím mezi c. k. hejtmanstvím a radou městskou bylo ujednáno, že tato sama pokoj zákazem tábora ohrožený zachovati dovede pod výminkou, nebude-li na lukách ani jediného četníka. — Na tábořišti zakázaného shromáždění lidu na úpatí památného hradu »Skála« v Černém lese na Radkovicí *blíže Přestic* sešlo se ze všech okolních okresů množství c. k. četníků s c. k. setníkem v čele. Bylo zde 36—40 c. k. četníků, kteří oblehnuvše celou prostorou, na níž lid se sejítí měl, s nasazenými bodáky střežili tábořiště. Sám c. k. okr. hejtmán domýšleje se snad, že lid zákazu jeho neuposlechne, dostavil se na místo provázen jsa c. k. setníkem četníků. — Téhož dne a v tutéž hodinu, kdy se tábor c. k. četníků odbýval, dostavila se omladina na blízký vrch »Ticholovec«, as půl hodiny vzdálený, k společné zábavě. — Na pouť do Polné přijelo z Přibyslavi, Něm. Brodu, Humpolce Chotěboře, Hlinska, Nasavrku, Pelhřimova a Chrudimi 23 četníků. Již záhy z rána procházeli se opásáni poboční zbraní městem mezi zástupy lidu, jenž si vypravoval, že prý přišli na tábor. O 11. hodině šli do kasáren k tabuli. Ještě před polednem však — právě vracel se průvod s ostatky sv. Liguriáše nazpět do kostela — povstal mezi lidem hluk : »Už jdou !« a všecko obracelo svůj zrak k horní bráně, kudy cizí a domácí četníci počtem 29 mužů, vedeni strážmistrem a provázeni poručíkem hrnuli se dvojstupem z města ku vesnici Záborně, kde obsadili tábořiště »Borek«. Dva četníci měli obchůzku po Záborně; osm jich střežilo cesty k Borku vedoucí. Z ostatních

jedni stáli o pušky se podpírajíce na hřbetě Borku, druhí procházeli se na úbočí. O 5. hodině odpolední vrátili se do Polné a o 7. je připřeže rozvázely domů.

13. září. C. k. okr. hejtman *Kvěš* v Mnichově Hradišti dal sobě za svého pobytu v Bělé o zakázaném táboru »Na panské horce« v Podolí u Bělé — předvolati purkmistra města Bělé s ostatními městskými radními, aby jim udělil pokynutí, že sobě nepřeje, aby nějaké tábory u Bělé více se odbývaly. On že nižádný tábor, ať je program sebe skromnější, nepovolí. Připojil také výhrůžku, že jestli se ještě stane, že by opět nějaký tábor u Bělé se oznámil, »vloží do Bělé a okolí — *vojsko!*!« — Tábor u *Lipan*, položený ku dni 19. září, na němž mělo býti rokováno o otázce: »Jak možno, aby okresní zastupitelstva fedrovala co nejvíce prospěchy hmotné a mravné veškerého občanstva« — zakázán, »poněvadž dle politické povahy žadatelů a dle obsahu programu — žádné pochybnosti nepozůstává, že toto shromáždění lidu *pouze k útokům na právní platnost zákonů a zvláště státních základních zákonů posloužiti má.*« — Jos. *Mikuláš* Boleslavský a Otakar *Hodek* odpykavše si své tresty propuštění na svobodu.

15. září. Okresní zastupitelstvo v *Chotěboři* rozpuštěno. C. k. hejtman *Petschendorf* přečetl v mimořádné schůzi přepis c. k. místodržitelství, jímž se okresní zastupitelstvo chotěbořské rozpouští. Zastupitelstvo, aby dokázalo souhlas svůj s předsedou svým *Drem Riegrem*, jemuž se v přispisu onom jaksi za vinu klade, že zastupitelstvo do okresní školní rady nevolilo, uzavřelo, že se z rozpouštění toho neodvolá. Za provolávání »*Slávy*« *Dru Riegrovi* zastupitelstvo se rozešlo. K dotazu správce c. k. místodržitelství projevil zemský výbor svůj souhlas, aby bylo okresní zastupitelstvo chotěbořské rozpuštěno, protože volbu do okresní školní rady dle pohnůtek starostou pronešených odmítlo. — Volba *Tomáše Šobra* starostou okresu *Píseckého* a *Dra K. Mattuše* starostou okresu *Mladoboleslavského* nebyla císařem potvrzena. — Městskou radu *domažňskou* došel přepis *benešovského* c. k. hejtmanství, aby do čtyř dnů dodala vysvědčení majetku a mravů osmi občanů, kteří se podepsali na žádost za povolení tábora u *paty Blaníka* (dne 29. srpna).

16. září. Nejvyšší soud nevyhověl mimořádnému odvolání

nejvýš uražen i jsem pevně přesvědčen, a jak doufám, každý rozumný člověk — ať právník neb neprávník — že se mi rozsudkem c. k. okresního soudu v Karlíně, potvrzeným c. k. vrchním soudem zemským a nejvyšším dvorem soudním, *stala křivda* a jestliže podrobím se rozsudku tomu, tuť *ustoupím jen násilí, nikoliv ale právu a spravedlnosti*. Toto umínil jsem si Vaší Exc. sdělit, abyste seznal, jak za Vašeho panování spravedlnost se vykonává a mohl odměniti ty, kdož se věrně přičiňují, abyste v národě českém navždy zůstal „*vděčné*“ paměti.« — C. k. úřadující komisař *Exzel*, zástupce c. k. okres. hejtmana královéhradeckého Smolarže rozeslal »úkaz«: »Č. 248. Pánu představenému v N. N. Dle doslechu obmyšlí se za příčinou nastávajících voleb do sněmu zemského vykonat doprovod volitelů v mnohých obcích k místu volby množstvím lidu s hudbou, s banderiami a vozy ozdobenými zelením se jménem předešlého poslance — způsobem okázalým. Anto pána představeného na tuto okolnost upozorňuji, vyzývám ho při jednom v obvodu obce proti takovým *okázalým průvodům*, které se s důstojností a důležitostí výkonu volebního neshodují, rázně na odpor se postavit a členy obecní proti obmyšlenému spolupůsobení odvrátiti, aby se nemuselo proti přestupníkům trestně zakročiti.«

19. září. Za příčinou zakázaného tábora přibýlo již okolo 9. hod. ráno četnictvo v počtu 25, a sice 15 z Prahy a 10 z Brodu, Kostelce a Kouřimi do *Lipan*, aby obsadili místo určené pro tábor. Když byli rozestavili stráže na všechny cesty vedoucí do osady, odebrali se ostatní do lesíka nade vsí, kde až do tmy tábořili. Po polední dostavil se též c. k. okr. komisař Herrmann a jeden nadporučík četnický z Prahy. 15 četníků z Prahy odešlo v 5 hodin, ostatní s komisařem a nadporučíkem vytrvali až do noci. — Na druhý zakázaný tábor na Borku u Záborné (u Polné) dostavilo se 16 četníků bez poručíka. Hlídku na vrohu měli střídavě vždy čtyři muži. Ostatní utvořivše z pušek jehlanec, seděli dole pod kopcem, rozprávěli a pochutnávali si na pivě, jež jim chlapec ze Záborné pilně přinášel. Táboření trvalo dvě hodiny. — Okresní tajemník v Bělé Ad. *Šimek* obdržel opět předvolání od c. k. okresního soudu v Dubé, aby se dostavil do Dubé k trestnímu přelíčení pro vystoupení své na tribunu

o táborech bezdězkém roku 1868. — Výlet Sokolů křžanovských do Žďáru na Moravě zakázán c. k. hejtmanstvím velkomeziříčským, jelikož prý není rukojemství — aby se výletu toho neužilo k politickým demonstracím. — Jednatel karlínského »Slavoje« K. Bodlák nastoupil trest 14denního vězení. — Ve vyšetřování chrudimského učitelstva, jež vedl c. k. komisař Schreyer, pokračováno. Přes 50 učitelův bylo již u výsledku. Museli se dostavit i učitelé nemocní, kteří vůbec ani k volbě přijít nemohli a museli své onemocnění nejen svědky, ale i lékařem dotvrzovati. — Policie zakázala divadelní zábavu »Oulu«.

20. září. Druhé přelíčení »Nár. Listů před porotou. Red. J. Arbes obžalován pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. spáchaný článkem »*Jak na nás hrůxu pouštějí*« a uznán jednohlasně nevinným. Soudu předsedal rada Saakh, obhájcem byl Dr. Kučera.

22. září. Proslavený dějepisec český Frant. Palacký, byv ve volebních okresích Karlínském a Brandýsském jako většina českých kandidátů zvolen jednohlasně, oslovil voliče stručnou řečí, kterouž nad jiné přesně charakterisoval minulost i přítomnost. »*Národ český*«, pravil mimo jiné, »*má svrchovnou moc rozhodnouti a dokázati, že nechce, aby slavné království České xašlo v nexnnámé veličině, kteráž nesmyslně »Cislajtani« se nazývá; národ má dokázati, že nechce, aby vlast naše proměnila se v departement francouzský a všeliká moc zákonodárná vykonávala se ve Vídni; národ náš má dokázati, že nechce, aby samostatnost království Českého xašla v nexnnámém státě a s ním, aby pohřbena byla národnost česká.* Od tisíce let bojuje národ náš se sousedy svými, kteří odjakživa chtějí nás opanovat; *bojujeme stále a bez výminky na ochranu proti vládychtivým Němcům* V prvních dobách toho boje udatně a vítězně odrazili jsme útoky celé Evropy, která na potlačení naše žoldnéře vyslala. Později však, něco více než před 200 lety, stalo se naopak — *národ český v krutém boji podlehnul a to způsobem v dějinách lidstva neslýchaným.* Ze čtyř milionů obyvatelů zbylo po třicetileté válce pouze 800.000, takže přes tři miliony Čechů zahynulo, a ti, kdož zbyli, odevzdáni byli vítězi na milost a nemilost. Vsaak bohužel o milosti nebylo ani řeči, *pouze nemilost tehdaž*

panovala. Veta bylo po národu českém. Česky mysliti, tím méně česky mluvití nesměl odvážiti se nikdo. Národ náš vymizel z řad národů živých. Teprve v novějším věku počal národ náš opět mysliti a mluvití, a jak daleko od té doby jsme dospěli, toho jasný důkaz patříme dnešního dne, kde národ český statečně a neohroženě hlásí se o svá práva a postupuje spravedlivý boj za svobodu a národnost. Avšak i nyní musíme býti svorní! Neboť kdybychom nyní podlehlí, tu bychom bez milosti zahynuli; zákonodárná moc rykonávala by se pouze ve Vídni, na sněmích cizích, od cizích lidí, Čechům nepřátelských, nejvíce německých. Tuť ovšem by byl národ náš vyloučen na vždy ze života zákonodárného a politického, a veta by bylo po českém národě, rozhodnuto by bylo nad úmrtím jeho. Nestávalo by pak národa českého, ale toliko lůzy, která by dříve nebo později vyhynouti musila. Na sněmu českém i v říšské radě mají nyní Němci většinu; leč tato většina jest nepřirozená, nespravedlivými řády volebními uměle sestavená; přirozenou většinu mají jak v Čechách tak v Rakousku vůbec — Slované. Důležitý výsledek toho jest, že sněm i říšská rada nesmějí se opřítí vládě a vše, co vláda chce, musí se státi, neboť vědí, že závisí pouze na milosti vlády, a tato potřebuje pohroziti, že Slovanům přirozená práva udělí, a hned každý odpor zmizí. Cítíte všichni daně tak veliké, jaké v žádné zemi nejsou a nikdy nebyly, a bohužel, že jest se čeho obávat, že to bude ještě hůř, poněvadž říšská rada nesmí se vládě na odpor postaviti, a to jest to neštěstí . . . Ve Vídni nám říkají: »Máte svobodu, máte autonomii, jenže nesmíte jich užívat, jak vy chcete, ale jak chceme my . . . Ale to není svoboda, to není autonomie, to jest klam, a tímto klamem chtějí udržeti státní budovu. Setrváme-li na dráze nastoupené, tuť se dosavadní stav promění a proměnění musí, a jak doufám, zvítězíme snad bez krveprolití cestou mravní. Jest to věru úloha těžká, držeti se cesty loyální, zákonné, když ze všech stran křivdy co nám dějí; leč s námi bojuje síla mravní a právní a tato síla je tak ohromná, že jí ani peklo neodolá . . .«

23. září. Před porotou objevil se Dr. O. Kl. Borový, mimořádný professor na theologické fakultě pražské university a místoředitel arcib. semináře, jsa obžalován pro zločin rušení veřejného

pokoje dle § 65. tr. z. b) spáchaný polemickou brožurkou. Soudnímu dvoru předsedal rada Saakh, žalobu přednesl subst. Görner, obhájcem byl Dr. Popel. Obžalovaný uznán za *nevinná*. — Sokolu karlínskému zakázáno uspořádati průvod s pochodněmi a hudbou k počtě nově zvolenému poslanci karlínskému, poněvadž prý »Sokol žádný politický spolek není a průvodu takového politického rázu se upřít nedá.« — Provozování divadelní hry »Nedejme se!« zakázáno. — Stavebnímu fondu pražského chudobince přikázány opět pokuty z tiskových pří, a 20 zl. a 40 zl. — Pro svolání k táboru na *Vráži* vzati do vyšetřování: Ant. *Nesměšák* ze Zbraslavi, Jan *Jindra* z Lahovic a Jos. *Lišman*, okresní tajemník na Zbraslavi.

24. září. Fr. *Pechánekovi*, býv. red. »Hum. Listů«, kterýž si ve všeobecné nemocnici pražské odbýval už několikátý svůj trest, doručen náleze nejvyššího soudu, jímž potvrzeny rozsudky c. k. zemského soudu, kterými v dubnu, *před samým už xavedením porot*, uznán byl Pechánek za vinna zločinem a přečinem rušení veřejného pokoje a odsouzen ke ztrátě 200 zl. z kauce »Hum. Listů« a k žaláři na dobu dvou měsíců, kterýžto trest musil již také dnes nastoupiti. — Schůze dělníků krejčovských zakázána.

25. září. Tábor v Kamenici nad Lípou, položený ku dni 26. září, zakázán a představení obcí vyzváni, »aby záповěď ve všech k obci patřících místech náležitě prohlásili a každé okázalé shromáždění na náměstí kamenickém a každé docházení na toto místo ze strany občanů zamezili«, jinak, že by každý, »kdožby proti záповědi v shromáždění se účastnil, aneb jiného přestupku se dopustil vedle § 19. zákona o právu shromažďovacím vězením až do šesti neděl neb pokutou až do 200 zl. potahmo dle trestního zákona trestán býti musil.« — Schůze lidu, která v den sv. Václava měla se odbývati za příčinou pouti na Svatováclavském kopci u *Náchoda*, zakázána.

26. září. S red. Nár. Listů J. *Arbesem* zavedeno nové vyšetřování pro články »Přituzování politickým vězňům českým« v č. 202. (přečin dle § 300. tr. z.) »Vládní sněm v království Českém« v č. 222. (zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. lit. a) tr. z. a čl. II. zák. z dne 47. pros. 1862 ř. z. č. 8.). Dále pro referát z Chrudimi o procesu A. *Čeháka* (§ 300 tr. z.), pro úvodní článek v č. 186 »Volby do školních rad« (§ 65. lit. b) tr. z.),

a pro otištění provolání k táborům u Přeštic na vrchu sv. Gott-hardském a na výšině mlíkosrbské v okrese Chlumeckém.

27. září. Třetí porotní soud »Nár. Listů«. Red. J. Arbes zažalován pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. spáchaný článkem »*Volby do školních rad*« a uznán jednohlasně nevinným. Obhájcem byl Dr. Kučera.

28. září. Netoliko pro pověstný telegram *Schütz-Winter-nitz*, ale i pro telegram sušický zavedeno vyšetřování u c. k. zemského co trestního soudu pro spáchaný prý zločin zneužití úřední moci (§ 101. trest. zák.), zejména pro zločin porušení úředního tajemství (§ 102. c) tr. z.) Pro zločiny ty vedeno vyšetřování netoliko s podřízenými úředníky c. k. státního úřadu telegrafního, alebrž i se samým inspektorem, jelikož prý on to byl, který s telegramem tím, než byl odeslán, k F.-M.-L. baronu Kollerovi se odebral. — V den zakázaného tábora sešlo se na *Dobentně* 14.000 poutníkův z celého okolí, mezi nimiž jádro omladiny a 21 četníků. Shromážděný lid choval se vzorně; bavil se společnou rozmluvou a zpěvem, až konečně rozohněn šťastným výsledkem doplňovacích českých voleb vypukl tu i tam v radostná provolávání. Pánům četníkům zachtělo se také podílu bráti při nadšených, ze všech přítomných vlasteneckých srdcí vycházejících výlevech; vyšli za tím účelem z blízkého lesa, v kterém až do této chvíle tábořili. Na komando pana strážmistra nasadili četníci zápalky a počali rozháněti lid, právě »sláva« Klaudymu provolávající. Když se shromáždění namnoze rozešli, dostavil se také c. k. okr. hejtman, provázen rytířem z Mayersbachu, okresním komissařem.

29. září. Celá posádka pražská byla po celý den konsig-nována. — C. k. místodržitelství moravské nepovolilo řediteli Svobodovi a jeho společnosti české divadelní hry v Brně. Před nedávným časem byla také Štanderové společnost odmrštěna se žádostí za česká divadelní představení v Brně.

Také v měsíci září popřála si žurnalistika vídeňská mnohý vřev citů. Na ukázkou aspoň tento úryvek z *Fremdenblattu*: »Že Čechové, maj-li náhodou většinu, myslí to s hrozbami doopravdy, o tom se bezbranní Němci a židé ve vlasti Libušině bohužel často již přesvědčili. Česká lůza jest, jak známo, nejzlomyslnější sběři na světě, zvláště kyne-li ji naděje na lup a drancování. Jaký div, že slabé povahy v posledním oka-

mžiku se zalekly, a že vzdaly se raději svého volebního práva, nežli aby se vydaly v nebezpečí, kde by blíže se mohly seznámiti s pěstěmi pražské pouliční luzy. Výtržnosti snadno mohly nabýti takových rozměrů, že *mohlo to dojíti i k pustošení a k rozkotání pražského židovského města*. Tomuto nebezpečí se pražští židé vyhnuli a zůstali doma. A takovýmto hrdinstvím Čechové zvítězili. — Jest k tomu potřebí poznámky?! — Podobně psal »Neues Fremden-Blatt« mimo jiné: »Pánové v pražské měšťanské besedě provádějí *hrůzovládu*. Pokojné, avšak bojácné měšťanstvo třese se *před lůzou*, která poslouchajíc pokynutí vůdců svých, vždy jest ochotna, přepadnouti odpůrce jejich, rozbiti jim okna a zničiti jich majetek. Tak na příklad vědí židé, co na ně čeká; trpká zkušenost je poučila, aby nezapomínali na jisté vlastnosti české luzy a proto dbajíce o bezpečnost svého majetku, nečiní nic, co by bohy na Olympu v Měšťanské besedě podrážditi mohlo, neboť cyklopové hostomičtí a hořovičtí a lůza pražská poslouchají jich na slovo!«

Říjen 1869.

1. října. Schůze dělníků sladovnických zakázána. — C. k. místodržitelství moravské nepovolilo založení spolku »Osvěta«, jež olomoučtí národovci chtěli zaraziti k tomu cíli, by dovolenými prostředky šířil vzdělání v lidu českém.

2. října. Pro přestupek § 10. a 11. tisk. z. odbyvalo se u měst. okr. soudu v Praze přelíčení proti Václavu Kredbovi, red. »Národní Školy«. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Černý, uznán za nevinna. — S red. »Plzeňských Novin« Fr. Stejskalem zavedeno vyšetřování. — Čalouník Pucák, odsouzený pro demonstraci na Cibulce, odpykav si trest čtyřnedělního vězení, propuštěn na svobodu. — Tábor na Stochově nepovolen, poněvadž prý »čelil program k demonstraci a při církevní slavnosti by se rušil veřejný pořádek«.

3. října. »Politik« zabavena. — Býv. red. »Mor. Orlice« Jindřich Dvořák nastoupil trest, usouzený mu v četných přích.

4. října. Jos. Liška z Louňovic, odpykav si osmiměsíční žalář v trestnici u sv. Václava pro účastenství v zakázané schůzi lidu na Blaníku, propuštěn na svobodu.

5. října. Také v okrese *Smíchovském* zavedeno vyšetřování s učiteli, kteří se nesúčastnili volby do okr. *školní rady*. Úřední prohlídka vykonána v redakci »Mor. Orl.« Pátráno bylo po rukopisech několika článků. — Red. »Pokroku« Dr. *Houška* odsouzen k pokutě 80 zl.

6. října. Red. »Pokroku« A. *Palák* odsouzen pro přečin § 11. zák. o tisku (poněvadž neudal úřadům správně číslo svého bytu) k pokutě 50 zl., po případě do vězení na 10 dní. — Pro *Schützův* telegram *Winternitzovi*, vlastně pro to, jak se objevil předčasně v »Nár. L.«, zavedeno u c. k. zemského co trestního soudu vyšetřování *se všemi telegrafními úředníky*. — Red. »Českoobratrského Hlasatele« *Mojžíš*, odpykav si trest osmidenního vězení, propuštěn na svobodu. — Pro prapor, jež přinesli voličové venkovských obcí mělnicko-roudnických k volbě dne 22. září a na němž byla slova »Deklarant Kratochvíl«, zavedeno přičiněním c. k. okres. hejtmanství mělnického vyšetřování.

7. října. Na základě disciplinárního vyšetřování v přičině kompromitujícího telegramu *Schütz-Winternitz* byl kontrolor telegrafního úřadu J. *Knorn*, otec herečky *Julie Šamberkové*, s úřadu suspendován. Redakce »Nár. Listů« prohlásila, že stala se *Knornovi* těžká křivda a zaručovala se svou ctí, že *Knorna* osobně nezná a nikdy s ním nejednala. Nic však naplat! *Knorn* byl z úřadu propuštěn. — Přelíčení se spolumajitelem »Mor. Orlice« J. *Dvořákem* v Brně pro »tábor u Loštice«, pro »Zasláno« o táboru na tupeských travníchkách mezi *Buchlovem* a *Velehradem* a pro dopis z *Polné* o táboru na *blažkovském kopci*. Soudu předsedal rada *Chmelař*. Žalobu vedl subst. *Fritz*. Obžalovaného, jenž byl sluhou předveden, hájil dr. *Kusý*. Obžalovaný uznán za nevinna.

9. října. Okresní zastupitelstvo *písecké* zvolivši za svého starostu opět *Tomáše Šobra*, jemuž se dříve nejvyššího potvrzení nedostalo, bylo pro tuto »demonstraci« c. k. místodržitelstvím *rozpuštěno*. Dále rozpuštěno též okresní zastupitelstvo *vlašimské*, poněvadž odepřelo volbu do školní rady a usnesení to opodstatnilo takovými důvody, které prý odporovaly »státním základním zákonům«. S některými členy výboru »Dělnické besedy« *smíchovské* zavedeno u policie vyšetřování.

11. října. Red. »Pokroku« A. *Palák* zažalován pro přečin

proti § 24. tisk. z. proto, že v č. 114. otištěn — i s důvody — náleze zemského co trestního soudu, jimž bylo 102. číslo »Pokroku« pro úvodní článek »Zabezpečení voleb se strany vlády« pro zločin veřejného pokoje a pro přečin pobuřování zabaveno, — »ačkoli to přikázáno nebylo«. Soudu předsedal rada Jansa, státním zástupcem byl subst Rámiš a obhájcem Dr. Mezník. Palák, ačkoli zimnicí a závratí sklíčen, přece se dostavil, a žádal za odročení přelíčení. Ačkoli každý člověk, pohledna na Paláka ihned poznati musil, že jest skutečně nemocen, byl státní zástupce Rámiš přece pro to, aby se v přelíčení pokračovalo. Svědkové ku přelíčení se nedostavili, jelikož lístků obesílacích neobdrželi. Avšak ani to nedostačovalo státnímu zástupci, který tedy navrhoval, aby, když již je obžalovaný přítomen, přelíčení s ním předsevzato bylo. Soud poradiv se, uznal za dobré, aby byl obžalovaný lékařsky ohledán, což se také stalo. Prof. Dr. Maška seznav stav obžalovaného, prohlásil se, že jest skutečně nemocen, následkem čehož přelíčení odročeno. — J. Vlčkovi, statkáři z Bitovic, doručena obžaloba. — Prof. K. Ninger na gymnasiu píseckém, jenž volil deklaranta Šobra a nikoli vládního kandidáta Stotzkého — suspendován. — Po tříměsíčné prozatímné vazbě propuštěn P. Josef Veselý, kooperátor bystrecký, z vězení v Brně. Místo jeho zaujal hned šedesátiletý stařec, farář z Novosad, Barala.

12 října. Jan Relich vzat byl dne 3. srpna r. 1868 v Plzni do vazby vyšetřovací jsa obžalován pro velezrádu, již prý spáchal řečí, kterou měl v hostinci »U města Karlových Varů« před shromážděnými Sokoly a turnéry německými. Dne 22. října na to v noci byl v průvodu dvou c. k. četníků dovezen do novoměstské radnice v Praze, kdež dne 8. února 1869 postaven před pětičlenný soud, jsa obžalován ze zločinu velezrády a pro popuzování proti národnostem. Dne 9. února navrhl mu státní zástupce Neuměl 12 roků *těžkého žaláře*, zostřeného postem první pátek každého měsíce, dne 10. února na to prohlásil soud pod předsednictvím presidenta Mentbergra rozsudek, jenž zněl, že J. Relich jest vinen *zločinem rušení veřejného pokoje*, a odsuzuje se k osmnáctiměsíčnímu *těžkému žaláři*, zostřenému postem první pátek každého měsíce. Odsouzený se odvolal. Vrchní zemský soud potvrdil nálezezem svým dne 14. března datovaným úplně,

co se dotýče zločinu, nález zemského soudu, ale *zvýšil* trest na čtyry roky těžkého žaláře. Na další odvolání se J. R. byl mu dne 12. června v kanceláři trestnice sv.-vácavské *německým rozsudkem* oznámen výnos nejvyššího soudu ve Vídni, jímž tento potvrzuje nález zemského soudu v Praze, odsoudiv Relicha k *18měsíčnímu těžkému žaláři*. Odsouzený, pobýv přes 8 měsíců ve vazbě vyšetřovací, doufal, že bude právu úplně vyhověno, když zadá žádost za vpočítání mu vazby vyšetřovací k trestu mu přisouzenému, a to tím spíše, poněvadž byl vzat do vazby vyšetřovací pro velezrádu, ale odsouzen pro zločin rušení veřejného pokoje. — Žádosti jeho vyhověno jen potud, že mu 15 dní, pravíme patnáct dní, vazby vyšetřovací do trestu vpočteno. — P. *Blásko*, kaplan v Noutonicích nastoupil trest 14denního vězení pro slavnostní řeč. — Pro transparent o Krameriusevě slavnosti v Klatovech na domě K. *Pekla* upravený a znějící: »Žalář a vězení — nikdy nás nezmění — §. 300/65.« byl Karel Peklo obžalován pro zločin rušení veřejného pokoje (§ 65.), ale uznán za nevinná. C. k. vrchní soud však tento rozsudek zrušil a uznal Karla Peklo za vinna a odsoudil jej na dva měsíce do těžkého žaláře. — Městská rada *mladoboleslavská* i s purkmistrem A. Vodkou vzata do vyšetřování u c. k. krajského soudu v Ml. Boleslavi pro »přečin pobuřování«, jehož prý se dopustila tím, že nezabránila, aby po oznámení šťastného výsledku voleb na Starém městě v Praze a na Smíchově procházela hudba městem, hrajíc národní písně.

13. října. Ministr spravedlnosti Dr. *Herbst* přijel do Prahy aby navštívil český sněm, v němž rokovala a usnášela se zákonodárná německá menšina. Při příležitosti té zavítal večer také do německého kasina, jehož obyčejným členem druhdy býval, a v němž v lednu 1868 pod ochranou bodáků banketoval, kdežto před budovou banket provázen nemilou hudbou — kočičinou. Ministr shledal v kasině neobvyklou zkormoucenost a sklíčenost následkem posledních událostí politických a především náledkem tak skvělého vítězství volebního, jehož byla o pposice česká oproti vládní straně ústavácké a tudíž i na samé vládě dobyla. Mezi někdejšími druhy Herbstovými v kasině byli také mnozí, jímž se zdálo, že Jeho Excellence Dr. Herbst nebude a nemůže už dlouho zasedati v křesle cislajtánské sprá-

vedlnosti a že nebude už možno, aby si na něj nebo na některého z jeho ministerských kolegů nějaký šmok Schütz za-telegrafoval. Avšak Herbst obavy ty zaplašil. Ohlásil věrným stoupencům, že prý *J. V. císař vyjádřil se v ten smysl, že raději trůn ztratí, nežli by české opozici povolil.*

14. října. Starosta »Dělnické besedy« v Karlíně Ig. Skokánek uveřejnil nový »otevřený list« znějící J. Exc. Dru Edv. Herbstovi, ministru »cislajtánské spravedlnosti« t. č. v Praze. V čísle 258. »Národních Listů« sdělil jsem Vaší Excellenci případ, že odsouzen jsem byl od c. k. okresního soudu v Karlíně, c. k. vrchního zemského soudu v Praze a c. k. nejvyššího dvoru soudního ve Vídni jako starosta »Dělnické besedy« v Karlíně k pokutě 20 zl., pro případ k vězení na čtyry dni vzdor tomu, že *vůbec žádný trestný čin spáchán nebyl a vzdor tomu, že úplná nevinnost moje nade všechnu pochybnost dokázána jest.* Nejedná se mi ovšem o přisouzený mi trest, neboť toho žádný uvědomělý Čech v nynější době lekati se nesmí, jedná se mi však o zásadu, zdali to v Rakousku už *tak daleko dospělo, aby c. k. soudy, jménem jeho Veličenstva beztrestně vynášeti rozsudky, kteréž právu a spravedlnosti do očí bijí.* — Věru, tot spravedlnost turecká, nehodná státu konstitučního, nehodná národa vzdělaného! Pakliže Vaše Excel. neučiní náležitých opatření, aby spravedlnosti zadost učiněno bylo, tuť každý rozumný člověk považovati Vás bude *ne za ministra spravedlnosti, ale za ministra — násilí a nespravedlnosti*, neboť tak, jako jsem já mohl býti odsouzen pro přestupek, může býti každý i nejnevinnější odsouzen pro zločin, ano třeba i pro vraždu na Vás spáchanou, vzdor tomu, že Vaše Excellence ve zdraví žije a dobře se vynachází. — Uvězněný red. »Nár. Novin« K. Krouský, maje dnem 1. října první svůj trest přestálý, ohlásil to o celé čtyři neděle napřed c. k. vrchnímu soudu žádaje, co se jinde samo sebou rozumí, aby po přestálém tom trestu byl propuštěn ze žaláře a do nastoupení trestu nového nějaký čas na svobodě ponechán. Do dne 1. října, ba ani dne následujícího nedostal odpovědi a zatím donucen byl nastoupiti druhý svůj trest. O celých 13 dní později — než býti mělo — dostal tuto odpověď: »Vys. slavný vrchní zemský soud dekretem čís. 32414., 6. října došlým *nevyhověl* žádosti Vaší, poněvadž tresty rozličné, které Vám

pro trestní činy tiskem od Vás spáchané přisouzeny byly, se co jeden trest považovati musejí, kterýžto trest jste nastoupil, tedy dle § 322. tr. ř. přerušení již nastoupeného trestu povolití nelze.« — Josef *Dvořák*, truhlářský mistr v Doudlebsích, opustil vězení budějovické, přetrpěv v něm šestinedělní trest, k němuž byl odsouzen pro výtržnosti plavnické. — Městský tajemník v *Sedlčanech*, Ludvík *Kakš* vyšetřován městskou radou pro kočičinu oněm učitelům okresu Sedlčanského, kteří dne 26. srpna do školní rady volili. Učitelové ti nakoupili pak sobě, aby dokázali, že si z toho nic nedělají, velkou část cukrových píšťalek a pískali jako malé děti po ulicích, až tu i onde byli káráni. Následkem toho žalovali prý u c. k. místodržitelství, a poznamenali Kakše, jako vůdce té demonstrace. Obžalovaný byl však prohlášen od rady městské za nevinna.

15. října. Již přes rok uvězněný red. »Nár. Listů« Karel *Tůma* odsouzen v únoru pro několik článkův k těžkému žaláři na *jeden rok* a ke ztrátě 400 zl. z kauce. Vrchní soud zostřil tento rozsudek, odsoudiv Tůmu do těžkého žaláře na *půl druhého roku*. Nejvyšší soud v úplném souhlasu s vrchním soudem uznal na *půl druhého roku* těžkého žaláře a na ztrátu 400 zl. z kauce. Rozsudek dodán odsouzenému v jazyku *německém*. Red. Tůma zdráhal se německý rozsudek přijmouti; ale c. k. zemský co trestní soud dodal mu jej poznovu s výměrem, že rozsudek ten »*jenom v německé řeči vyhotoven jest a tedy v řeči české se dodati nemůže*.« — S předsedou čten.-ochot. jednoty »Tyl« K. *Bodlákem* a jednatelem J. K. *Lešerem* zavedeno vyšetřování pro telegram, zaslaný prý od jednoty »Tyla« táboritům na vrchu Mužském u Mnichova Hradiště.

18. října. Býv. red. »Nár. Pokr.« Jan *Zehnal* nastoupil na novo mu přisouzený trest osmidenního vězení. — U *hořovického* c. k. okres. soudu zahájeno vyšetřování pro telegram otištěný bez vědomí adresáta.

19. října. Kaplan *Tirsch* z Peterswaldu odsouzen pro zločin uražení Veličenstva na měsíc do žaláře. — Pokuta 70 zl., která odsouzením red. »Posla z Prahy« E. B. *Tollmanna* z kauce propadla, přikázána stavebnímu fondu městského chudobince.

21. října. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž red. »Našince«, Jos. *Vrba*, odsouzen k pokutě 25 zl., případně

k 5dennímu vězení. — V místnostech dělnického spolku brněnského vykonána úřední prohlídka. — Proti městské radě *novopacké* zavedeno vyšetřování, proto že neuposlechla rozkazu c. k. okr. hejtmána, by vypátrala »tajné komité«, jež kulo prý tajné plány proti židům.

22. října. P. Fr. *Matoušek*, kaplan v Neveklově, dán v obžalobu pro zločin uražení Jejího Veličenstva císařovny. — Do vyšetřovací vazby vzati 17letý klempíř Jos. *Víst* a 19letý studující A. *Landsinger* z Čáslavi pro zločin »velezrády«.

23. října. Když r. 1868 Matěj *Souček*, obuvník ze Smíchova, obžalován z velezrády stál před soudem, objevil se jako svědek staříčků Václav *Douša*, který byl přítomen, když Souček v krčmě lišnické něco o králi a o daních prohodil, v čemž dle žaloby zakládal se zločin velezrády. Svědkové Stuchlík a Oktabec řečím Součkovým jinak porozuměli než Václav Douša a jelikož též vypravovali, že prý je starý Douša k tomu vybízel, aby »o tom králi« mlčeli, usnesl se soud po návrhu státního zástupce, aby proti V. *Doušovi* zavedeno bylo vyšetřování pro zločin podvodu, což se také stalo. Před tříčlenným soudem žaloval zástupce návladního Görner V. Doušu. Jelikož Oktabec a Stuchlík nebyli s to důkaz o provinění Doušy podati, vidělo se samému státnímu zástupci — *upustiti od žaloby*, načež soud vynesl rozsudek, »že Václav Douša zločinem podvodu vinen není«. — Obecní sekretář z Plzně *Tinger* dopraven od četníků do Plzně, aby si tam odpykal čtyřnedělní žalář, k němuž byl pro souhlas s deklarací odsouzen. Na jeho dotaz, jak naloženo bylo s jeho žádostí k c. k. vrchnímu soudu dne 13. září podanou, aby trest svůj směl nastoupiti později, sděleno mu, že senát krajského soudu usnesl se, aby se žádost ta c. k. vrchnímu zemskému soudu nepředložila a tím že jest i vyřízena.

24. října. Pro upálení knížečky »Úvahy« odbyváno v Brně závěrečné přelíčení s občany *Šlastným, Michalovským, Černým, Rubákem a Baumannem*; stát. žalobník však odstoupil od obžaloby.

25. října. P. Fr. *Blazko*, kaplan z Noutonic, odbyv si trest čtrnáctidenního vězení, propuštěn z novoměstské trestnice na svobodu. — Ku dni 1. listopadu ohlášen nový tábor lidu »Na občině« u *Dolního Slivna*. Na program dány dvě časové

otázky: 1. Co soudí lid český o »dovolených prostředcích« a chování se c. k. okresních hejtmánů za posledních voleb do sněmu zemského a kterak jest se mu zachovati proti nim při nutné změně nynější vládní soustavy? — 2. Srovnávali se se cti národní, aby rolušák domácí i hospodářské potřeby svoje odebíral od zjevných nepřátel českého národa?« — I tento tábor zakázán.

26 října. Chemik Edv. *Lodl*, obžalovaný pro zločin pozdvížení, uznán za nevinná. — K. L. *Payerovi*, býv. red. »Svobody«, byl zbytek trestu prominut.

27. října. C. k. nejvyšší co kasační soud zamítl zmateční stížnost c. k. státního návladnictví, podanou proti rozsudku zemského soudu pražského co soudu porotního ze dne 9. září t. r., jímž August *Palák*, býv. red. »Pokroku« propuštěn z obžaloby pro zločin rušení veřejného pokoje. Stížnost byla opožděna. — Pro uvítání poslance zavedeno také v *Lomnici* vyšetřování.

28. října. Proti některým voličům a hudebníkům *novobydžovským* zavedeno vyšetřování, poněvadž po volbě hrány národní písně. — S E. *Pražákem* zavedeno vyšetřování pro vignetky na láhve s nápisem: »Ať žije našinec!« — Pro odmítnutí volby do školní rady zavedeno vyšetřování s benešovským purkmistrem Drem *Ulrichem*. — Pro tábor u *Vysokého Veselí* zavedeno také vyšetřování s *novobydžovským okresním hejtmánem*, poněvadž prý podal zprávu, že bylo vše v pořádku. — Pro zakázaný tábor na vrchu *Dobeníně* u Nového Města n. M. zažalování pro urážení stráže a protizákonné shluknutí následující příslušníci Nového Města: Jan *Padour*, Ferd. *Zákravský*, Fr. *Zikmund*, Bohusl. *Imlauf*, Josef *Šichan*, Jul. *Fryč*, Fr. *Neumann* a August *Valášek*; paní A. *Zákravská*, sl. Kar. *Zoubkova* a sl. Fr. *Rambouskova*. Kromě těchto zažalování někteří občané z Náchoda, z České Skalice a okolních vesnic. Počet všech za příčinou návštěvy nadzmiňené pouti kompromitovaných osob obojího pohlaví činil *půldruhého sta*.

29. října. S členy *smíchovské* dělnické besedy zavedeno vyšetřování pro telegram odeslaný k slavnosti »Oulu« kladenského. — Em. *Langer*, hostinský z Tišnova na Moravě, odsouzen do vězení na 1 měsíc. — C. k. okresní soud v *Pře-*

Štítích zavedl rozsáhlé vyšetřování s občany, kteří podepsali provolání k táboru lidu ku dni 12. září na úpatí památného hradu »Skála« v Černém lese nad Radkovicí blíž Přestic položeného. — C. k. okresní sekretář v Rakovníce Nikodem *Ekrt* zakázal ochotníkům divadelní představení, na jehož programu nalezaly se též »Trampoty v Olympu«.

30. října. V. *Němec*, obžalovaný pro tábor na ostrově Rohanském, prohlášen za nevinna. — V *Nechanicích* zavedeno vyšetřování pro uvítání poslance. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž členové Sokola berounského J. B. *Horák*, Fr. *Horák*, H. *Hendl* a J. *Seydl* odsouzení byli k peněžitým pokutám. — Red. »Tábora« Frank prohlášen od poroty v Táboře za nevinna.

31. října. Pro tábor *choceňský* vyslýchání c. k. okresním hejtmánem brandejským: Jan *Brydl*, obecní starosta a *Cejp*, rolník z Trsové, kteří se účastnili tábora jako banderisté.

Listopad 1869.

1. listopadu. Pro telegram Schütz-Winternitz vyslýchán Dr. Julius *Grégr*. — Pro uvítání poslance v *Nechanicích* vyslýchání Dr. *Štros* a několik členů nechanického Sokola. — V. K. *Šembera*, býv. red. »Hlasů« vídeňských, propuštěn po odbytém trestu dvouměsíčního žaláře na svobodu.

2. listopadu. »Obrana« zabavena pro úvodní článek »*Kdo v Čechách vinen — česká oposice či vláda?*« — S red. »Nár. Listů« J. *Arbesem* zavedeno vyšetřování pro dlouhou řadu různých provolání k táborům, pak pro dopis o usnešení obecního zastupitelstva rokycanského stran zrušení městské realky a konečně pro úvodní článek otištěný v č. 301 jednající o adrese německých poslanců v Praze. Dnes zavedeno vyšetřování pro devět ohlášení táborů. — Pro účastenství na *táboře žižkovském* byl Jan *Bretschneider* uznán za vinna přečinem proti veřejnému pokoji a pořádku, pak přestupkem zákona o právu společným a odsouzen k vazbě třínedělní, Jan *Vrba* a Josef *Bíba* byli uznáni za nevinny. Vrchní soud potvrdil rozsudek tento pokud *Bretschneidera* se týče, změnil jej však vzhledem

k Vrbovi a Bíbovi v ten smysl, že oba uznal za vinny přestupkem zákona o právu společným a odsoudil každého z nich k osmidennímu vězení. Z rozsudku toho podal Bretschneider mimořádné odvolání k nejvyššímu soudu, kterýž je však zamítnul. Podobně pochopil u téhož soudního dvoru i Vrba s řádným svým odvoláním. Bíba a Bretschneider, kteří žádali, aby trest přiknutý teprve později mohli nastoupiti, byli s žádostí touto odmrštěni a nařizeno všem třem, aby trest hned nastoupili. Jelikož však manželka Bretschneidera byla právě po porodu, podal Bretschneider opětnou žádost, aby vzhledem k naznačené, okolnosti a z ohledů lidskosti aspoň na krátkou dobu povoleno mu bylo odročení lhůty k nastoupení trestu.

3. listopadu. U c. k. okr. soudu v Mnichově Hradišti provedeno vyšetřování proti hudebníkům mnichovohradištským pro přestupek zák. o právu shromažďovacím, jehož se dopustili tím, že na rozkaz městské rady (resp. purkmistra Jana Valenty) v den volby do sněmu hráli národní hymnu a vyprovodili Turnovany k nádraží. Jan Lešer, Josef Malý, Ant. Hrdina, Antonín a Josef Šurovský, Jan Reitr, Emanuel Slavík, Václav a Josef Kornouš odsouzeni každý k pokutě 5 zl. Hudebník Josef Bubák uznán za nevinna, an nebylo dokázáno, že by se byl účastnil průvodu do kostela, z kostela a na dráhu, kdy turnovští voličové od volby deklaranta Dra Karla Mattuše se vraceli. — S vlašskými voliči, kteří dne 22. září k volbě poslance do sněmu přijeli na voze věnci a praporem ozdobeném, v jehož čele vztýčena byla bílá tabule s nápisem »Deklarant Villani« na jedné a »Vlašim« na druhé straně, zavedeno vyšetřování. Demonstrativním tímto příchodem dopustili prý se voliči přechinu pobuřování. Obžalováni byli Jan Balík, Jan Pláteník, Fr. Štechr, Šavřda a Jan Havlík, měšťané vlašimští.

4. listopadu. Pro oslavu památky mistra Jana Husa odsouzeni c. k. okr. soudem v Hořovicích Jos. Vondrák a Frt. Jungmann, každý do vězení na 48 hodin; kapelník Aug. Enderš a osm hudebníků, každý na 24 hodin, Edv. Hněvkovský, Karel Čáp a Šeb. Zachar, každý k pokutě 5 zl. — Jan Kramář a Jan Marhold nastoupili tresty, k nimž byli odsouzeni pro vyslovení souhlasu s deklarací českých poslanců.

5. listopadu. Farář P. Ant. Sax obžalován pro zločin.

uražení Veličenstva. Přelíčení odbývalo se tajně. Soudu předsedal rada Jansa, žalobníkem byl subst. Neuměl; obhájcem Dr. Gundling. Obžaloba zakládala se na jakési výpovědi obžalovaného, kterouž prý v hostinci pronesl. Státní žalobník navrhoval těžký žalář na jeden rok. Soud odsoudil P. Saxe do žaláře na 3 měsíce. — Býv. red. a spolumajitel »Moravské Orlice« Jindřich Dvořák propuštěn v Brně po pětinedělní vazbě na svobodu.

6. listopadu. Okresní zastupitelstvo roudnické (staré), jež účtuje, jakož i nově zvolené, bylo c. k. hejtmánem Quadrattem na rozkaz místodržitele Kollera *rozpuštěno* — protože sbor venkovských obcí volil do zastupitelstva při doplňovací volbě opět Kratochvíla. — V Brně provedeno závěrečné přelíčení proti faráři Josefu *Baxalovi* z Novosádek u Znojma pro zločin rušení veřejného pokoje, spáchaný prý kázáním proti novým zákonům, v němž mimo jiné řekl prý také: »Proklati buďtež naši zákonodárcové, proklati i ti, kteří těchto zákonů uposlechli.« Státní zástupce navrhoval trest žaláře na čtyři měsíce. Soud uznal obžalovaného za vinna a odsoudil jej na šest neděl do vězení. K žádosti obhájce byl *Baxala*, jenž strávil tři neděle ve vyšetřovací vazbě, prozatím z vazby propuštěn.

7. listopadu C. k. okr. hejtmán pardubický, *Brechler*, dal za příčinou nedoplatek daní zabavit třem rolníkům všechn dobytek, jenž bude dne 12. listopadu prodáván na výročním trhu v Pardubicích. Jednomu obuvníku dal zabavit poslední peřinu pro nezaplacení daně z výdělků, ačkoliv obuvník ten po delší již čas pro nedostatek výdělků živiti se musí nádejně. — Proti »Nár. Listům« a Dru *Štikovi*, okr. starostovi, zavedeno trestní vyšetřování na základě dopisu ze Zbirohu, otištěného dne 4. listopadu o volbě do školní rady, resp. o řeči Dra Štiky proti volbě. — Daniel *Sluníčko*, ředitel knihtiskárny Dra Edv. Grégra vyšetřován pro zprávy o devíti táborech v »Nár. Listech« uveřejněné.

8. listopadu. Přelíčení s Jos. *Vistem* a Ant. Landsingrem pro zločin velezrády, zločin rušení veřejného pokoje a přečin popuzování proti národnosti. *Víst*, kterého hájil Dr. Čížek, uznán za vinna zločinem velezrády a odsouzen do *těžkého žaláře na pět roků*, Landsinger, jež hájil Dr. Zucker, uznán nevinným. — Na Bílé Hoře střezem kostelík a *hospoda* patnácti

policisty s nasazenými na puškách bodáky a několika »tajnými«. Kromě tlupy studujících a několika dam, které položily v kostelíku věnec se smutečným fábořem, nikdo jich nevyrušoval. — Valvarské okresní zastupitelstvo rozpuštěno z té příčiny, že zvolilo Václava Jandu z Budohostic, řípského odsouzence, za starostu. Když byla vykonána nová volba okresních zastupitelů, byl mezi zvolenými z obcí venkovských opět Václav Janda, který však neobdržel od c. k. hejtmanství legitimaci. Zastupitelé zvolení se sešli, ale nechtěli voliti výbor a starostu, dokud nebude dodána Jandovi legitimace. C. k. hejtmanství však legitimace nevydalo, nýbrž svolalo voliče k doplňovací volbě jednoho člena. Shromáždění voličové však jednohlasně prohlásili, že *voliti nebudou*, Janda že jest zvolen, že dle platných zákonů může po odbytém trestu zasedati v zastupitelstvu okresním, že tudíž není třeba pro 6 měsíců voliti někoho jiného. — Red. plzeňského časopisu »Pilsner Bote«, Hynek Štěl, odsouzen v Plzni pro přestoupení programu k pokutě 30 zl.

9. listopadu. Konfiskace č. 13. »Obrany« potvrzena. V důvodech čteme: V č. ze dne 2. listopadu uveřejněn jest úvodní článek: »*Kdo v Čechách vinen — česká oposice či vláda?*«, v němž vládě vídeňské se vyčítá: že mezi špatnými vládami má jedno z předních míst; že jest vinou i příčinou bolavých poměrů v zemích rakouských, že hubí národnost českou, že nešetří zákonů, že jest vláda vraždivá, nemravná, že usiluje oloupiti český národ o jeho práva, že ho nesnesitelnými daněmi ožebračuje a vůbec že šíří znemravnělost v lidu. Z toho dá se souditi, že hledí se popuditi k opovrhování formou vlády a správou státní a že hledí se popuditi k nenávisti k ní, pročež naléztí lze povahu zločinu rušení veřejného pokoje v § 65. lit. a) tr. zák. naznačeného atd. — Proti rozpuštění okr. zastupitelstva roudnického podalo obecní zastup. v Roudnici protest, k němuž se připojila i četná obecní zastupitelstva okolní. — Vyšetřování proti Jos. S. Vilímkovi, zavedené pro řeč, kterou měl o táboru chocenském, zastaveno.

10. listopadu. Zastavené vyšetřování proti býv. red. »Moravské Orlice« J. Dvořákovi pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. pro otištění zprávy o táboru kroměřížském obnoven. — Proti red. »Nár. Listů« J. Arbesovi podána ža-

loha pro článek »Již promluvili« v č. 301. (zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. a přečinu dle § 300. tr. z.) Zároveň podán c. k. vrchnímu soudu návrh, aby *byl pro přítu delegován místo porotního soudu pražského jiný německý c. k. krajský soud*, poněvadž prý některé věty zažalovaného článku týkají se zemského soudu pražského.

11. listopadu. Přelíčení s kaplanem z Neveklova, P. Frt. *Matouškem* pro zločin uražení člena císařského rodu. Obžalovaný, jemuž navrhován trest žaláře na jeden rok, uznán za nevinna.

13. listopadu. Uvězněný red. »Politiky« Ant. *Trma* propuštěn na ³/₄ hodiny z vazby, by v průvodu stráže mohl navštívit na smrt nemocného otce. — Kupec J. *Černoch* odsouzen k peněžité pokutě, poněvadž se jako porotce nedostavil k líčení pře. — *Jistebnickým* ochotníkům nepovoleno hrát kus »Jan Hus«, poněvadž z katol. církve vystoupivší kaplan Jan Selišovský měl hrát úlohu titulní.

14. listopadu. Přelíčení s tajemníkem okres. zastup. *přestického* Jindřichem *Švarcem* pro zločin uražení Veličenstva odročeno. — Pro extempore zavedeno vyšetřování s hercem V. *Budilem*.

16. listopadu. Red. »Politiky« Čeněk *Thor* odsouzen pro přečin § 25. zák. o tisku k pokutě 200 zl. — S občany, kteří po táboru na *Petruskových vrších* dne 16. srpna 1868 nechťeli dopustiti, aby byl občan Hájek c. k. četníky zatčen, zavedeno vyšetřování. Obvinění byli hlavně Vinc. *Hájek* a Jos. *Šilhan*. Také s hudebníky, kteří se táboru onohoúčastnili, zavedeno vyšetřování. — V měsíci srpnu podal proz. výbor banderia karlínského k c. k. místodržitelství stanovy ku zřízení banderia k schválení. Byly mu však vráceny s doložením, že nesouhlasí úplně s § 4. zákona o právu společným a že tudíž nelze považovati učiněné oznámení za úplné. K tomuto výměru poopravil výbor stanovy ty a zaslal je opět dne 30. října k c. k. místodržitelství. Však již dne 16. listopadu doručen proz. předsedovi úřadní přepis, kterýmž zřízení banderia zakázáno, poněvadž »z dosavadního, všeobecně se jevícího účastenství banderí při protiústavních a protivládních demonstracích vysvítá protizákonný účel těchto spolků.«

17. listopadu. Uvězněný red. »Hum. Listů« Fr. *Pechánek*, pozdraviv se v nemocnici poněkud ze své choroby, dopraven opět do novoměstské trestnice. — Rolník Václ. *Procházka* odsouzen pro zločin uražení Veličenstva do žaláře na 4 měsíce. Jan *Šimůnek*, pro týž zločin obžalovaný, uznán za nevinná.

18. listopadu. C. k. okr. hejtmanství *lounské* zabavilo zapečetěný balíček zaslaný z Prahy poštou na adresu starosty lounského Sokola *Drtiny*, rozpečetilo jej a našlo v něm zvláštní výtisky článku jednoho ze »Svobody«. — A. K. *Vítákov*, prvnímu učiteli na hlavní škole v *Lounech* dodán následující pípis od c. k. okresního hejtmanství: »Velestavná zemská školní rada usnesla se dne 9. listopadu 1869 č. 2019 na tom, aby Vás pro přestupek insubordinace (§ 281. pol. škol. zřízení) spáchaný tím, že jste dne 26. srpna 1869 shromážděné učitele předčítáním podněcujícího článku z časopisu, pak přímým vyzváním od toho odvrátiti chtěl, ba větším dílem i skutečně odvrátil, aby úředního vyzvání neuposlechli, takže se volba znalce do okresní školní rady zmařila, z *Vašeho úřadu učitelského při hlavní škole lounské propustila.*« — Pro ohlášení tábora na náměstí *hořovickém* ku dni 15. srpna zavedeno vyšetřování. Obec. tajemník v *Hořovicích* Hanuš *Milínovský* odsouzen pro otevření telegramu Kaliny rytíře z *Jaethensteinu* do vězení na sedm dní. — Býv. red. »Politiky« V. *Hodek* odsouzen pro přestupek § 24. zák. o tisku k pokutě 50 zl. — Měšťanosta v *Ml. Boleslavi* Antonín *Vodka* odsouzen k pokutě 30 zl., poněvadž na třech náměstích města hrála hudba, když došlo rozhodnutí, že smí býti otevřena šestá třída gymnasia. — S red. »Besedy Učitelské« Jos. *Aušteckým* zavedeno vyšetřování pro článek »Úvahy některé o zákoně o dohlídce ku školám.« — U c. k. okresního soudu v *Poličce* zavedeno vyšetřování s dvanácti občany a sice M. *Štěpánkem*, Václ. *Klimešem*, Ant. *Salakvardou*, Jos. *Bartůňkem* ml., Fr. *Friedlem*, Janem *Roušárkem*, Jos. *Kottýkem*, okr. tajemníkem Frt. *Zákrejsem*, Vojt. *Bienem*, Florianem *Findeisem*, Frt. *Bergrem* a Frt. *Jedličkou*. — Učitel Jos. *Vlast. Krátký*, strávil tři měsíce ve vyšetřovací vazbě u c. k. krajského soudu v *Plzni* pro »pobuřování«, propuštěn na svobodu.

23. listopadu. S red. »Obrany« V. *Erbenem* zavedeno vyšetřování pro článek »Kdo v Čechách vinnen atd.« Kromě

redaktora byli také vyslechnuti faktor tiskárny D. *Sluníčko*, typograf J. *Ilner* a korektoři Fr. *Göbl* a *Pyšvejc*. — Pro uctění památky Husovy rozžehnutím ohňů odsouzeno několik *chocenských* občanů k peněžitým pokutám. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž starosta kloboucký a poslanec Jos. *Wurm* odsouzen k peněžitě pokutě, poněvadž jel s Klobouckými u veřejném průvodu k táboru brněnskému. — Starostou okres. zastupitelstva *příbyslavského* zvolen opět nepotvrzený starosta Ant. *Jakeš*. — Faktor tiskárny J. S. Skrejšovského Em. *Franěk* odsouzen pro přestupek § 17. zák. o tisku k peněžitě pokutě.

24. listopadu. V novoměstské trestnici nalezalo se ve vyšetřovací vazbě přes 60 osob pro *zločin* uražení Veličenstva. — Red. »Hum. Listů«, Frt. *Pechánek*, přetrpěv trest desítměsíčního žaláře, *propuštěn na svobodu*. — Státní zastupitelstvo upustilo od obžaloby proti členům »Slovanské Lípy« a red. »Nár. Listů« J. *Arbesovi* pro otíštění svolání k odbyvání *volebních táborů*. — První porotní soud v Brně ustanoven na den 4. pros., kdy bude provedeno líčení s red. »Moravské Orlice« Janem *Hartmannem* pro článek »Zapovídají nám tábory, ti liberálové.« — C. k. okr. soudem v *Bělé* odsouzeni tamější městští hudebníci k peněžitým pokutám, protože doprovodili voliče bělské do Mníchova Hradiště k volbě poslance. Kromě hudebníků odsouzení k pokutám také občané bělské Václ. *Tieftrunk* a Ad. *Šimek*; první, že hudebníkům dovolil na svůj povoz vsednouti, druhý že na povoze tom seděl poblíž hudby. — Karel *Miňovský* ze *Šárky*, odsouzený pro zločin uražení Veličenstva, pro zločin rušení veřejného pokoje a přečin pobuřování do žaláře na 5 měsíců, nastoupil trest v novoměstské trestnici.

25. listopadu. Pro resoluci prvního tábora pod Řípem odsouzení občané Václ. *Kratochvíl* z Lounek a Václ. *Janda* z Budohostic byli se svou žádostí, aby směli tresty své nastoupiti teprve ku konci ledna 1870, odmrštěni a nařízeno jim, aby trest v osmi dnech nastoupili. — S občany *soboteckými*, kteří podali stížnost proti c. k. okr. hejtmanu Studnickovi, poněvadž dne 24. září, když jeli k volbě, zabránil jim průchod městem, zavedeno trestní vyšetřování. — Bratři *Tommerové*, Emanuel a August, odpykavše si usouzené tresty

šestiměsíčního žaláře, k němuž byli odsouzeni ve při »Svět-
tozora«, propuštění na svobodu. — Redaktor »Nár. Listů«
J. Arbesovi dodána čtvrtá obžaloba pro přestupek §§ 3. a 19.
zák. o shromažďování pro otištění provolání k táboru na
vrchu sv. Gotharda u Hořic. — Přelíčení s býv. red. »Pokroku«
A. Palákem pro totéž provolání, ustanoveno na den 2. pros. —
Učitel na městské škole v Klatovech Karel Stulík, byv. zvolen
do školní rady, oznámil c. k. hejtmanovi, že volby té nepřijímá,
jelikož se to s jeho přesvědčením a postavením v obecní službě
nesrovnává. C. k. okr. hejtman oznámil výpověď tu na »výšších
místech«, odkudž došlo vyřízení: Nepřijme-li Stulík úřad ten,
aby byl ihned suspendován.

26. listopadu. Pomocí vojenských posádek vymáhány daně
v Pardubicku, Benešovsku, Roudnicku, Sobotecku, Novopacku,
Libáňsku, krátce po celých Čechách. Pro nezaplacení c. k. daní
vložená vojenská exekuce 320 mužů do okresu Železnobrodského,
jménovitě do obcí Zásady, Volešnice a Stanova. Do posledně
uvedené obce, čítající pouze 52 čísel, mezi nimiž jen asi 12
čísel daně dluhuje, vloženo 75 mužů s důstojníkem, takže
v některém domku ubytováno bylo až deset mužů. — Matěj
Souček ze Smíchova, jenž byl v novoměstské trestnici strávil
několik měsíců pro »velezrádu« ve vyšetřovací vazbě a po té
dva měsíce pro pobuřování, propuštěn již před nějakým časem
na svobodu. — Vyšetřování proti red. »Evangel. Věstníku«
Čeňku Pasekovi pro článek »Rakousko« (zločin dle § 65. tr.
zák.) zastaveno. — Red. »Národní školy« Václ. Krelba zaža-
lován pro přestupky §§ 10. a 11. zák. tisk. pro článek »Význam
voleb do okres. školní rady.«

27. listopadu. Pro opětnou volbu starosty, kterýž nebyl
J. V. císařem v hodnosti té potvrzen, okres. zastupitelstvo při-
byslavské — rozpuštěno. — Zarážení spolku omladiny podvysoké
c. k. okres. hejtmanstvím nepovoleno. — Pro tábor na Blížkově
k sedmidennímu vězení odsouzený kopidlanský občan Jan Hampl
nastoupil trest u c. k. okr. soudu v Libáni.

28. listopadu. Pro tábor pod Kunětickou horou zavedl
c. k. okr. soud chrudimský vyšetřování hlavně s poslancem
Dřem Rothem, obecními staršími Červenkou a Borovcem, ře-
ditelem Uhlířem, prof. Rozvodou, ředitelem továrny Urbánkem,

starostou Sokola Gallatem, měšťanem Pacdkem a strojníkem Wiesnerem.

29. listopadu. Dvě přelíčení s red. »Nár. Listů« J. Arbesem pro přestupky §§ 3. a 9. zák. o právu shromažďovacím pro otištění svolání k táboru u Přestic a na Vráži. V první při byli spoluobžalováni býv. red. »Politiky« V. Hodek a býv. red. »Pokroku« A. Palák. Arbesa zastupoval Dr. Ůížek, druhé dva Dr. Mezník. — Arbes odsouzen k pokutě 60 zl., Palák 40 zl. a Hodek 30 zl. V druhé při, v které byl obžalován J. Arbes a Ant. Nesměrek ze Zbraslavi (pro svolání k táboru na Vráži) uznání oba obžalovaní nevinnými.

30. listopadu. Opětné přelíčení redaktora »Nár. Listů« J. Arbesa pro §§ 3. a 19. zák. shrom. pro otištění svolání k táboru mlákosrbskému. Spoluobžalováni byli MDr. Štross, a býv. red. »Pokroku« Palák. Státní zástupce navrhl, aby byl Dr. Štross uznán — nevinným; ale soud propustil z obžaloby všechny tři obžalované. — Pro tábor na Mukařově zabaven některým rolníckým velímským koňský a hovězí dobytek a prodán v Kolíně veřejnou dražbou, při níž byl úřadní sluha hlavním kupcem. Ze shromážděného lidu českého nesúčastnil se dražby nikdo. — Proti brněnskému Sokolu a několika občanům z Tišnova zavedeno vyšetřování proto, že o výletu do Tišnova doprovodilo Sokoly banderium.

Prosinec 1869.

1. prosince. Soudní prohlídka vykonána v redakci, administraci a tiskárně »Nár. Listů«, jakož i v bytech redaktora J. Arbesa a ředitele tiskárny D. Sluníčka. Pátráno marně po rukopise článku »Persekuce učitelův« z čísla 322. — V c. k. telegrafním úřadě pražském »povymeteno«. Mimo již propuštěného kontrolora Knorna, (jenž byl v podezření, že prozradil telegram, ježž byl něm. žurnalista Schütz zaslal kolegovi svému Wintermítzovi do Vídně v příčině voleb), sesazen také ještě správce telegrafního úřadu Auer, telegrafisté Chmellík a Grimm dáni pak do pense. — Pokuty, ku kterýmžž byli zjištěni účastníci táboru blížkovského odsouzeni, činily úhrnem přes 1800 zl.

Vrchní soud pokuty na mnoze *zvýšil*; nejvyšší soud potvrdil však rozsudek první stolice. — S občany roudnickými Ervínem *Špindlerem*, V. *Trojanem* a V. *Müllerem* zavedeno vyšetřování pro průvod pochodňový, kterýmž na večer dne voleb poslanců v kurii měst uvítání byli voličové vracející se od volby z Mělníka.

2. prosince. Přeličení s red. »N. L.« J. *Arbesem* pro pře-stupky proti zákonu o právu shromažďovacím a sice pro ohlášení tábora na vrchu *sv. Gotharda u Hořic*. Spolu obžalován byl býv. red. »Pokroku« A. *Palák*. Arbes uznán nevinným, Palák odsouzen k pokutě 20 zl. — Býv. red. »Correspondence« A. *Tůma*, stráviv již sedm měsíců v novoměstské trestnici nastoupil předposlední svůj trest šestiměsíčního tuhého vězení. — Majitel parního mlýna v Šárce, B. *Dvořák* a Karel *Mirovský*, majitel usedlosti v Šárce nastoupili tresty, k nimž byli odsouzeni pro zločin uražení Veličenstva, spáchaný prý dne 29. července 1868 a sice jeden trest žaláře tříměsíčního, druhý šestiměsíčního. — Pro pokuty za účastnění se zakázaných táborů lidu odbývána v obci *Břežanech* dražba na dražbu. Kůň, jenž sloužil c. k. armádě rakouské u Králové Hradce, prodán V. *Vondráčkovi* pro pokutu za účastnění se tábora na *Mukařově* ve veřejné dražbě za 20 zl. 50 kr. Z téhož důvodu prodán J. *Fundovi* banderistický kůň ve veřejné dražbě za 22 zl.

3. prosince. U okr. soudu ve *Velvarech* zahájeno vyšetřování pro druhý tábor *řipský*. — S red. »N. L.« J. *Arbesem* zavedeno opět vyšetřování pro telegram, ježž byl něm. žurnalista *Schütz* zaslal v příčině pražských voleb kolegovi svému *Winternitzovi* do Vídně. — Občan *Šmíd* z Kamenného Újezda, přetrpěv v trestnici budějovické trest tříměsíčního vězení, k němuž byl odsouzen pro srážku německých zpěváků z Budějovic s českými rolníky v Plavnicích, propuštěn na svobodu. — Pro tábor na *Blížkově* odsouzený kopidlanský měšťan J. *Chvalovský*, hostinský »U české koruny«, nastoupil u c. k. okr. soudu v Libáni trest dvoudenního vězení. — Pro tábor *kunětický* zavedeno vyšetřování také s občany z *Úřetic*, zejména s Frt. *Slavíkem* a Čeňkem *Vyskočilem*. — Josef *Novák* z Lidic vyšetřován pro řeč, kterou měl nad hrobem sebevraha na hřbitově v Středoklukách; ale vyšetřování zastaveno. — Pro tábor *kunětický*

zavedeno vyšetřování se všemi důvěrníky u okr. soudu v Pardubicích, s důvěrníky přeloučskými pak v Přelouči. — Nově jmenovanému c. k. inspektoru českých škol v okrese Lounském, děkanovi F. *Linhartovi* v Lounech, vytlučena okna. — Učitelé: Václav *Vaněk* z Bezna, *Lohr* ze Všelís, Frt. *Tichý*, Jos. *Hroch* z Bohdánče a Jos. *Wiesner* z Třebošic suspendováni, poněvadž prý nešetřili nových zákonů školních. — Ředitel společenské továrny na cukr ve Velimi, Miroslav *Naprávil*, složil pokutu 50 zl., ku kteréž byl r. 1868 pro *tábor na Vysoké* u Kutné Hory odsouzen.

4. prosince. První soud v Brně s red. »Moravské Orlice« p. *Hartmannem* odročen. — Hořický sládek Vilibald *Linhart* nastoupil trest šestinedělního vězení, k němuž byl odsouzen pro »pobuřování«, jehož prý se dopustil tím, že někdo na jeho vozy, v exekuční dražbě (pro nesložení pokut za tábory) prodávané, pověsil chvoje. — Tábor lidu v *Benešově*, položený ku dni 8. prosince, na němž mělo se rokovati o otázce: »Jakým způsobem dalo by se další prolévání krve v Kotorskú zameziti?« c. k. okr. hejtmanstvím zakázán.

5. prosince. C. k. návladnictvo odstoupilo od obžalob proti red. »Nár. Listů« J. *Arbesovi* pro článek »Vládní sněm« v č. 222., v němž shledán původně zločin dle § 65. tr. z. a přečin pobuřování, pak pro čl. »Přituzování politickým vězňům,« původně pro týž zločin a přečin stíhaný. — Dražba pro pokutu 60 zl., ku kteréž byl kolínský hostinský Ant. *Nevařil* pro tábor na *Mukařově* odsouzen, zastavena. — Red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodány opět dvě obžaloby pro přestupky zákona o právu shromažďovacím. První týkala se oznámení tábora na *Řípu* a druhá tábora u *Vrbna* blíž Peruce na Fluře »*Varta*«. Spolu obžalování byli Ervín *Špindler* a Karel *Svoboda*.

6. prosince. S red. »Svobody J. *Zidkem* zavedeno vyšetřování pro zprávu »Nejnovější persekuce učitelů v Čechách«. — *Blvické* okr. zastupitelstvo odepřelo jednohlasně volbu do okr. školní rady. Plzeňský c. k. okr. hejtman Špulák oznámil členům zastupitelstva toho, že budou odsouzeni k pokutám, nedostaví-li se do schůze. — Mimořádný posluchač filosofie Ferd. *Kyzoň*, jenž prodlel již čtyři měsíce ve vyšetřovací vazbě v Brně pro zločin *velezrády*, uznán o přelíčení nevinným a propuštěn na

svobodu. — J. Urban v Kutné Hoře složil pokutu 40 zl., ku které byl odsouzen pro návštěvu Kaňkovských vrchů, když tam oslavována památka Husova.

7. prosince Red. »N. L.« J. Arbesovi doán opět obžalovací spis, kterýmž jest pohnán před porotní soud pražský pro otisknutí referátu ze soudní sněh chrudimské, když v ní projeďnávána pře Ant. Čeháka pro urážku ministra Giskry. Přelíčení ustanoveno na den 20. pros.

9. prosince. 8 red. »N. L.« J. Arbesem zavedeno vyšetřování pro článek »Persekuce učitelů« (přečin dle § 300. tr. z.) — Jistý posluchač práv na universitě v Pešti vzat do vyšetřování pro jakési »plakáty tajné národní vlády«, jež byly v září v Chetboři nalezeny. — Hulánská posádka v Bohdanči dostala rozkaz býti na pohotově — k vymáhání c. k. daní. — Pro zločin velezrady na pět roků žaláře odsouzenému Jos. Vístovi zmírnili c. k. vrchní soud trest na dvě léta. — S vlašským hostinským Jak. Bartošem zavedeno vyšetřování pro zločin uražení Veličenstva, jehož prý se dopustil na podzim roku — 1867.

10. prosince. Z rozkazu c. k. ministerstva nařídilo c. k. místodržitelství c. k. policejnímu ředitelství, aby zabavila brožurku »Pláč koruny České« čili »Nová persekuce«, v které bylo registrováno stíhání oposice české od 21. června 1868 až do 8. listopadu 1869. Z té příčiny vykonána u občana A. Švakrovského v hotelu »U černého koně« policejní prohlídka. Nalezeno asi 200 exemplářů, ale nezabaveno. — Pro nezaplacení daní odbývána v Roudnici dražba zabavených movitostí hostinského Řeháčka. Kupec nedostavil se žádný.

11. prosince. Státní návladnictví podalo žalobu na red. »N. L.« J. Arbesa pro některá místa v rubrice »Povstání v Dalmacii« v číslech 312.—321., jimiž spáchán přečin uražení c. k. armády dle § 5. trestní novely ze dne 17. pros. 1862.

12. prosince. Pro výlet na Kaňkovské vrchy dne 6. července 1868 odsouzení občané nastoupili u c. k. krajsk. soudu v Kutné hoře tresty dvoudenního vězení a sice Frt. Tichý, Jos. Hofmann, Jos. Tichý, Václ. Smolík a Ant. Snížek; trest vězení šestidenního pak Jan Židek. — Pro slavnostní průvod voličů soboteckých k volbě poslance do Lomnice vyšetřování byli u c. k. okr. soudu v Lomnici purkmistr Bernard, Václ. Horák,

Peča, A. Šolc, Viktor Černý a mnoho rolníků z okolí zejména z *Voseka*. — Nejvyšší soud odmítl odvolání *Ant. Čeháka*, odsouzeného c. k. krajským soudem v Chrudimi pro urážku *Dr. Giskry* do vězení na 14 dní a odsoudil jej »pro neslušný sloh v mimořádném odvolání a pro svévolnost, s jakouž odvolání to podal,« k pokutě 40 zl.

13. prosince. Dvě přelíčení s red. »Nár. Listů« *J. Arběsem*. První pro ohlášení tábora volebního pod Řípem. Spolu obžalován byl *E. Špindler*. Druhá týkala se ohlášení tábora u Peruce, spolu obžalován byl *K. Svoboda*. V obou případech uznání všichni obžalovaní nevinnými. — Pro výlet na Kaňkovské vrchy nastoupil *Jan Hušek* u c. k. kraj. soudu v Kutné Hoře trest osmidenního, *Jos. Zeman* z Kaňku pak šestidenního vězení. — Pro přečin pobuřování spáchaný telegrafickým souhlasem s deklarací poslanců českých odsouzený starosta obce *Doubravické*, v okresu bělském, *Jiří Goldbach*, nastoupil v Bělé trest osmidenního vězení. — S kaplanem *P. Ambrosem* v Bojkovicích u Uh. Brodu zavedeno vyšetřování pro přečin pobuřování, jehož prý se dopustil kázáním. Pro konfiskaci balíčku na lounské poště c. k. hejtmanstvím podána na c. k. okr. hejtmana *Mallowetze* žaloba pro zneužití moci úřední a porušení listovního tajemství. — Městská rada *lounská* vyslala k c. k. místodržitelství deputaci se stížností na c. k. okres. hejtmana *Mallowetze*. Deputace se účastnili: purkmistr *Ant. Vidman*, radní *H. Rössler* a *J. Havránek*.

14. prosince. První tisková pře »Obrany« před porotou pro článek »*Kdo v Čechách vinen: oposice či vláda?*« v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. Obžalovaný red. *V. Erben*, kterého hájil *Dr. Čížek*, uznán jedenácti hlasy proti jednomu nevinným.

15. prosince. Se čtyřiceti a dvěma jičínskými občany zavedeno vyšetřování pro uvítání bydžovských a soboteckých voličů. — Zaražení »Dělnické besedy pomocníků obuvnických« nepovoleno. — C. k. okresní soud v Karlíně oznámil panu *Hynku Skokánkovi*, továrníku v Karlíně, že ten vinen přestupkem § 9. císař. nařízení ze dne 7. října 1868, pro který byl zažalován. — S předsedou vzděl. odboru dělnického spolku »*Onlu*« *K. Šubertem* a s red. »*Slovana*« *V. Hruškou* zavedeno vyšetřování pro přestupek zák. o právu shromažďovacím.

16. prosince. Pro Husovu slavnost v Choceň vyslýchání: Jos. Čermušák, Frt. Rychtařík, J. Lenocho, Frt. Tocháček, Frt. Taussig z Chocně, Fr. Držmíšek z Běstové, Klement Martinů, učitel zálešský a mnoho banderistů. — Dvěma trestníkům v novoměstské trestnici, Schallerovi a Hanzlíkovi, oznámeno, že po přestálém trestu budou podržáni ve vyšetřovací vazbě pro zločin velezrády, jehož se dopustili v kriminále.

17. prosince. Pro jakési plakáty zavedeno z rozkazu c. k. okr. hejtmanství jičínského vyšetřování s dvěma kaplany v Pecce a tamějším obchodníkem Špryňarem.

19. prosince. Do Králové Dvora povoláno 200 mužů vojska vymáhati exekučně c. k. daně. — Technik Jos. Mejštrík nastoupil trest šestidenního vězení pro výlet do Mokropes. —

20. prosince. Přelíčení s J. Vlčkem, jenž byl před nějakým časem c. k. četníkem v hostinci v Dušňkách zatčen (poněvadž měl na sobě — oděv sokolský) a řetězy spoután společně se sprostým zlodějem dopraven do Prahy, kde strávil 14 dní ve vazbě vyšetřovací. V odpovědích, jimiž se oproti četníku hájil, shledalo státní zastupitelstvo přečin rušení veřejného pokoje. O přelíčení vypovídali všickni svědkové nečetníci ve prospěch obžalovaného. Žádný z nich nebyl vzat pod přísahu. Přisahali jen oba četníci. Líčení však nedokončeno, poněvadž dva hlavní svědkové se nedostavili.

22. prosince. Red. »Moravské Orlice« Hartmann uznán porotou brněnskou nevinným — Zražení tělocvičné jednoty v Choceň nepovoleno, poněvadž zamýšleli členové konati také výlety koňmo. — Mnichovohradištský c. k. okr. hejtman Květ zakázal ochotníkům drama »Hus a Jeronym« a dětskou hru »Jesličky«.

23. prosince. Rozsudek, kterýmž byl vítkovický farář P. Ant. Sak pro zločin uražení Veličenstva odsouzen do žaláře na 3 měsíce, c. k. vrchním soudem potvrzen. — Zastupitelstva obcí sv. Jiří, Valšmanic, Lonček, Jehnědů a Voděrad v okresu vysokomýtském odepřela jednohlasně volby do školní rady. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterým byli rolníci Václ. Černý a Ant. Kabeláč dne 19. ledna 1869 v Praze pro přečin »pobuřování« odsouzeni každý do vězení na 14 dní; ale dovolil, aby si trest odpykali u c. k. okr. soudu v Přelouči. —

Red. »Svobody« J. Zídkovi vyšetřovacím soudem zvěstováno, že žaloba podaná na něj pro č. 22. rozšířena ještě na zprávu »Nejnovejší persekuce učitelstva v Čechách«, v které shledán přečin proti bezpečnosti otí.

24 prosince. Josef Kašpr, kupec ve Vltavotýně, odpykav ti trest 16denního vězení pro účastnění se táborův r. 1868, propuštěn na svobodu.

26. prosince. S měšťanostou MDrem Karlem Ullrichem, kterýž byl jako předseda okresního zastupitelstva benešovského v mimořádné schůzi dne 27. srpna 1869 navrhnul, aby volba dvou členů do c. k. školní rady vykonána nebyla, kterýžto návrh jednomyslně schválen, zavedeno vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje, poněvadž prý »návrhem tím hledělo se k neposlušnosti a odporu proti školnímu zákonu svěsti a podněcovati.« — J. Krejčí ze Mžan, jenž byl r. 1866 na bojišti královéhradeckém podal J. V. císaři přímo do rukou žádost za náhradu škod, jež mu byly válkou způsobeny, byl c. k. berním úřadem v Nechanicích vyzván zaplatiti pokutu, poněvadž žádost (na kterou nedostal žádného vyřízení) opomenul opatřiti kolkem. — C. k. okresní hejtman v Slaném scensuroval poštovní knihu, vyškrtav z ní vlastnoručně vše, »co se mu nezdálo býti vhodným«.

27. prosince. Na dvě hodiny propuštěn z vazby red. A. Tůma, aby mohl navštívití umřelého otce. — Občané českoskaličtí: Vilém Sedláček, Fr. Tichý, V. Tláškal, Jos. Rudolfi a Jos. Herman, rolník ze Spyty, vyšetřování pro uvítání poslance Fr. Kořínka. Podobně vyšetřován městský radní z Brandýsa nad L., Ant. Potěžil, pro uvítání deklaranta Dra. Prachenského, kterémuž voličové brandýsští vyšli s praporem a hudbou do Mělníka v ústrety. — Sazečům »Nár. Listů«, kteří byli předvoláni k výsledku v příčině zažalovaného článku »Persekuce učitelstva« jako svědkové, vyšetřujícím soudcem oznámeno, že jsou *spoluobžalováni* »pro své spoluúčinkování při tom, aby závadný článek do tisku přišel.«

28. prosince. Sedmé závěrečné přelíčení »Nár. L.« pro otištění oznámení táborů; tentokráte pro tábor na Košumberku. S redaktorem J. Arbesem byli obžalováni P. Hugo Jiroušek, kaplan, a Václav Klát, měšťan a člen obecního výboru v Luži. Všichni tři obžalovaní uznáni nevinnými.

29. prosince. Kaplan P. Jos. *Těsák* z Petrovic, odsouzený c. k. zemským soudem pražským pro zločin rušení veřejného pokoje do žaláře na jeden měsíc, uznán vrchním soudem za nevinná. — Německobrodský c. k. okr. hejtman Sagasser zakázal ochotníkům hráti Kolárovu veselohru »Dějte mi čamaru!« poněvadž »jest mezi ochotníky několik »Sokolů« a »Sokolové« nejsou oprávněni vystupovat«.

30. prosince. Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán výměr vrchního soudu, kterýmž žádost jeho za odročení trestu čtyřměsíčního žaláře, k němuž byl teprve tímže soudem pro článek »Z boží milosti a z vůle národa« odsouzen, zamítnuta a on vyzván, aby trest *ve třech dnech* nastoupil. Mimo to dodán mu rozsudek ve při pro tábor na úpatí Řípu, dva soudní rozkazy, jimiž se nařizuje soudní prohlídka místností redakčních a bytu atd. a konečně dvě obsílky k c. k. trestnímu soudu. — Obec Vinařice, Kozojedy a Divice v okrese Lounském, pak Husinec a Vrbno zamítly volbu do místní školní rady. — V místnostech redakce a tiskárny »Nár. Listů« jakož i v bytu faktora D. Sluníčka vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopisech článků »Povstání v Dalmácii«, v č. 307., 312., 313., 314., 319., 320. a 321. a úvodního článku »Neopouštějme svých učitelů!« v č. 345., v nichž shledán jednak přečin proti bezpečnosti cti, jednak zločin dle § 65. a) a b) tr. z. a přečin dle § 305. tr. z. — Š red. »Obrany« V. *Erbenem* zavedeno vyšetřování pro otištění zakázaného tiskopisu. — Pro výlet Sokola brněnského do Tišnova odsouzení k peněžitým pokutám: Dr. Ct. *Helcelet*, J. *Oderský* a Fr. *Bixom*. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek, kterýmž byl red. »Nár. Školy«, V. *Kretba*, pro úvahy o školním zákoně uznán nevinným a odsoudil jej k pokutě 50 zl. — Předseda vzdělávacího spolku »Oul«, Karel Šubert, odsouzen c. k. okres. soudem pro přestupek zákona shromažďovacího k pokutě 15 zl. nebo na tři dny do vězení. — Kvardian řádu kapucínův Vojtěch *Ubal*, obžalovaný pro přečin pobuřování, uznán k odvolání se státního navladnictva proti rozsudku c. k. krajského soudu v Písku vrchním soudem za nevinná. — Fr. O. *Mikeš* odsouzen z rozkazu prý c. k. zemského soudu c. k. policií k peněžitě pokutě proto, poněvadž list zasláný politickému vězni adresoval: »Pan Fr. Hájek, oběť tábora na Petruškových vrších v kriminále u sv. Václava.«

Vídeňské listy i v tomto měsíci co nejprudčeji útočily proti českému národu a jeho právům. Tak psala, abychom uvedli jediný doklad, »Noue Fr. Presse« mimo jiné: *Záležitost česká jest otázkou moci mezi dvěma národy.* Nelze ji rozřešiti jinak nežli násilím . . . Spojení zemí koruny České: Čech, Moravy a Slezska jest pro zájmy české nevyhnutelné; však pro Němce nemožné, a proto musí se proti tomu bojovati až na smrt. Neboť koruna Česká . . . spojuje roztroušené části českého národa v jediný celek a zjednává jim většinu na utlačení Němců. Němci nemohou nikdy dopustiti, aby se poměr takový uskutečnil, necht se již stane cokoliv. *Němec, který by chtěl uzrati korunu Českou, zasluhoval by, aby byl mrskán ještěřem.*

1870.

V lůně ministerstva vznikl již na počátku prosince 1869 rozkol při poradě o změně volebního řádu do říšské rady. Porada zůstala bez výsledku. Různíci se mínění domáhala se platnosti u větší ještě míře při sestavování trůnní řeči. Císař vyzval dne 10. pros. *veškeré ministerstvo*, by co nejdříve a důkladně uvážilo otázku, jaké kroky by se měly státi, aby se stalo do-
rozumění se stranami posud mimo ústavu stojícími. Na to sestavena veškerým ministerstvem trůnní řeč. Za několik dní však už podala *většina* ministerstva s Drem Giskrou v čele (s opominutím menšiny, v jejíž čele byl hr. Taaffe), císaři nový program, který s obsahem trůnní řeči nesonhlasil a při němž většina i od parlamentární cesty se uchýlila.

Tak vznikla *dvě ministerská memoranda*, v kterýchž většina i menšina vyložila císaři svá mínění o způsobu a prostředcích k upravení politicko-národních poměrů. Memorandum *většiny* (Giskrovské) uznávalo, že to s ústavou v Cislajtanii vypadá bledě, ale vidělo spásu toliko »*v setrvání na dosavadní cestě*«. Větší samospráva zemí nezakládá prý se ani v právu, ani ve skutečných potřebách a odporuje prý prospěchu říše. »Politování hodnou věc, že veliká část říše bojuje proti základům ústavy«, chtěla většina ministerská vyhoviti tím, aby »odpor znenáhla byl zlomen krok za krokem«, především pak, aby »*přemrštěným*

požadavkům odňata byla veškerá naděje«. Vyrovnaní s opozicí většina ministerstva naprosto *se opřela*. Propast mezi ústavou a deklarací českých poslanců, od kteréžto opozice česká ani na krok neustoupila, pokládala Giskrovská většina v ministerství *»od počátku za nevyrovnatelnou*«. — Odchýlení se vlády od cesty posavadní, zejména *federalismus* je prý pro říši tolik jako **holá zkáza**. *Menšina Němců* v Cislajtánii musí prý vládnouti *nad většinami národův*.

Memorandum *menšiny* s hrabětem Taaffem v čele politiku opozice siče v ničem nepodporovalo, ale snažilo se program i prostředky většinou navrhované vyvrátiti jako *nepraktické, ba škodlivé*. *»V provedení volební opravy bez koncesí národní opozici*« spatřovalo *»jen uskutečnění německých choutek k po-
tlačování*«. *»A jakými prostředky,*« ptala se menšina, *»hodlá většina ministerská povlovně a postupně ohnout odpor Čechů?*« Program většiny o tom mlčel a *menšina* replikovala: *»Již jednou viděla vláda nutnost, sáhnouti k opatřením výmínečným, jimiž poměry v každém ohledu se zhoršily. A vláda již dávno byla by zase donucena k opatřením výmínečným, kdyby ne-
bylo vlivu rozhodujících osobností. Uskuteční-li se však pro-
gram většiny ministerské, nepotrvá to dlouho a bude zase nutno zrušiti ústavní práva. Či myslí snad většina ministerská, že se
svobodou tisku, s právy spolčovacím a shromažďovacím a s če-
skými porotci bude moci »povlovně a postupně« přemoci vzrů-
stající a vždy nesmířitelnější odpor? . . .*« *»Osamotnělá, bez
uskutečněného srozumění se s národní opozicí provedená oprava
volební opozice té nezlomí, nýbrž ji pouze sesílí . . . Prostá
nadvláda ústavní strany nad veškerou národní opozicí je zcela
neuskutečnitelnou.*«

Z těch důvodů navrhovala *menšina* ministerská doroz-
umění se s veškerou národní opozicí jako *nejdůležitější zá-
ležitost vlády* — a císař rozhodnul se již v prvních dnech
měsíce ledna pro program většiny.

Leden 1870.

1. ledna. Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi dodán rozkaz, aby do tří dnů nastoupil trest čtyřměsíčního žaláře, k němuž byl pro článek »Z boží milosti a z vůle národa« v »Našich Listech« c. k. vrchním a nejvyšším soudem odsouzen. Na to zaslal Ferd. Schulz c. k. zemskému co trestnímu soudu přepis, v němž přihlašuje se jako autor připomenutého článku a žádá, by vykonání trestu proti Arbesovi bylo zastaveno a zavedeno trestní řízení proti spisovateli článku jako *pravému vinníku*.

2. ledna. Klatovský obchodník Karel Peklo, kterýž byl pro transparent o slavnosti Krameriusově (dne 28. září 1868) s nápisem: »Žalář a okovy nikdy nás nezmění« pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. v první stolici za nevinna uznán, avšak c. k. vrchním soudem odsouzen do žaláře na dva měsíce, obdržel výměr, že nejvyšší soud rozsudek tento v plném znění potvrdil.

3. ledna. Augustin Žalud, mistr krejčovský, jenž byl pro jakýsi výrok o rakouské hymně odsouzen na dva měsíce do vězení, pak J. V. Vlček z Litovic, odsouzený na 8 dnů do vězení pro súčastnění se dovozu kamene na Národní divadlo, nastoupili tresty. První v Praze, druhý v Unhošti. — V hostinci »U labutí« zatčen šesti vojáky občan Švestka, protože zpíval jakousi píseň o Dalmacii, a dopraven do novoměstské trestnice do vazby vyšetřovací. — Pro »okázale urážlivé chování« k c. k. četnictvu o pouti ve Václavících u Provodova dne 28. října 1869 odsouzení k peněžitým pokutám občané z Nového Města: Jos. Král, F. Zbraslavský, Jan Padour, J. Šíhan, Boh. Immlauf, Frt. Zigmund, Julius Frič a Ant. Valášek. Slečna Františka Rambouskova, Anna Zákravská a Karolina Zoubkova, pak Fr. Neumann uznáni nevinnými. Odsouzení volali prý »Na zdar« a »Pereat« a pískali a hvízdali, tak že prý c. k. četnictvo »jenom se sebezapřením nezakročilo přísněji«.

5. ledna. Josef Barák propuštěn po přestálém trestu z trestnice svatováclavské na svobodu. Strávil v žaláři pro přečiny a zločiny spáchané jako redaktor »Svobody« a hlavní spolupracovník »Pravdy« 5 měsíců v trestnici novoměstské a 13

u sv. Václava — úhrnem tedy půl druhého roku. — Z osob, které Baráka uvítaly, bylo několik zatčeno.

6. ledna. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl red. »Politiky« Č. *Thoř* dne 15. listop. 1869 odsouzen pro přestupek § 23. zák. o tisku k pokutě 200 zl. nebo do vězení na 40 dní. — Obchodník z Libčan, *Ludvík Labský*, kterýž byl pro »naražení cylindru« c. k. okres. hejtmanu Smolaržovi o tábore na Chlumu odsouzen do žaláře na několik měsíců, propuštěn na svobodu.

7. ledna. Porotní soud »*Pokroku*« pro dva články, z nichž první pojednával o novém školním zákonu, druhý o stavu věcí v Rakousku (zločiny dle § 65. a) tr. z.). Obžalovaného redaktora A. *Paláka* hájil Dr. *Mezník*. Porotci odpověděli ku všem jednácti otázkám jednohlasně »nevinen«. — Redaktoru »*Nár. Listů*« J. *Arbesovi* dodána osmá obžaloba pro přestupek § 3. zákona o právu shromažďovacím, spáchaný otištěním ohlášení tábore na hoře Kunětické v č. 182. r. 1869. — Rolník A. *Janoušek* v Semilech odsouzen pro přestupek zák. o právu shromažďovacím do vězení na 21 dní. — Zámečník Jan *Bretšnajdr* nastoupil trest třínedělního vězení, k němuž byl proúčastnění se zakázaného tábore na Žižkově r. 1868 odsouzen. — Pro uspořádání průvodu za příčinou volby poslance Dra. Prachensského dne 26. září 1869 na *Mělníce* zavedeno teprve nyní vyšetřování.

9. ledna. Jednatel Dělnické besedy na *Smíchově*, odsouzený pro přestupek § 3. zák. shromažďovacího ku 3 zl. pokuty anebo na 12 hodin do vězení, chtěl nastoupiti trest vězení, ale nedovoleno mu to, poněvadž prý »záleží na soudci, chce-li někoho nechat sedět nebo pokutu platit«. — Představený ze Zdechovic Ant. *Kabeláč* a představený ze Šemína Václ. *Černý* nastoupili u c. k. okres. soudu v *Přelouči* trest 14denního vězení, k němuž byli pro vyslovení souhlasu s deklarací odsouzeni.

10. ledna. Předseda záloženského sjezdu dne 13. září 1869 v Pardubicích odbyvaného, J. *Mastný*, jakož i jeden z řečníků Fr. *Šimáček* odsouzeni c. k. okres. hejtmanem pardubickým »pro demonstrativní chování« k peněžitým pokutám: první k 15 zl., druhý k 10 zl. O sjezdu mluvil totiž Fr. *Šimáček*

o zákonech záloženských. Vládní komisař vyzval předsedu, aby volal řečníka k pořádku. Předseda to odepřel prohlásiv, že k tomu není příčiny, kdežto řečník udav jméno své i byt připomenul, že spáchal-li něco trestuhodného, zodpoví se z toho před soudem. A proto atd. — Důvěrníci, kteří nepřijali volby do důvěrné komise okres. zastupitelstva *lomnického* v Jičínsku, dostali předvolání k c. k. okresnímu hejtmanství semilskému, aby se z toho zodpovídali.

11. ledna. Žádostí za obnovení trestního řízení proti red. »Našich Listů« J. Arbesovi *nevzhověno*. C. k. trestní soud odpověděl, že »dle § 369. ř. tr. může trestní řízení k cíli nálezu nevinnosti někoho toliko v tom pádu obnoveno býti, když se z průvodů nově předvedených dá očekávati, že bude na jisto postaveno, že jest úplně nevinný, což však u Arbesa ten pád není.« Na toto rozhodnutí replikováno v časopisech takto: »Další odstavec § 369. však výslovně nařizuje, že řízení obnoveno býti má i *tehdy*, když novými důkazy takové okolnosti se prokážou, pro které by odsouzený byl měl za vinna uznán býti *činu méně trestného* . . . Arbes byl odsouzen pro *zločin*. Kdyby se dokázalo, že byl závadný článek někým jiným napsán a do tisku dán, nemohl by býti Arbes odsouzen pro *zločin*, nýbrž na nejvyšše jako zodpovědný redaktor pro přečin opomenutí povinné péče, což jest tedy *čin méně trestný*, o němž zmiňuje se další odstavec § 369. ř. tr. — Žádost za obnovení řízení trestního odstoupena trestním soudem c. k. státnímu návladnictvu, *které však v příčině přihlásivšího se vinníka žádných dalších kroků neučinilo*. — Přeličení »Nár. Listů« a »Pokroku« pro ohlášení táboru na *Kunětické hoře*. K žádosti subst. stát. návladního Rappa čteno neméně než 77 protokolů zavedených s osobami kterýchž obžalování neznali. »Pan Rapp«, čteme v soudním referátu, »nedbaje, že soud nemá valné chuti do čtení, sednul s rozkročenýma nohama, podepřel »ctíhodnou« hlavu s temně-karmínovým obličejem o čistou svou ruku a zadumav se, jak sluší na řádného žalobníka, naslouchal nudnému čtení s vzornou trpělivostí«. Obžalovaní redaktoři J. Arbes a A. Palák uznání nevinnými.

12. ledna. Úřední prohlídka vykonána v bytu redaktora »Obrany« V. Erbena, pak v tiskárně dr. E. Grégra atd. Pátráno

po rukopisech článků »Povstání v Dalmacii« v č. 14. a 15., v nichž shledán přečin proti bezpečnosti cti. — Podobné prohládky vykonány též v redakcích atd. »Nár. Listů«, »Pokroku«, »Politiky« a »Posla z Prahy«.

14. ledna. Tisková pře »Obrany«. Red. V. Erben žalován pro přestupek § 24. zákona o tisku. Po zahájení líčení ujal se slova obhájce dr. Čížek řka: Slavný soude! Shledávám, že zasedl za stůl soudcovský také *substitut c. k. státního zástupitelstva* chrudimského, pan Brabec, ustanoven jsa nepochybně, aby spolu s ostatními pány soudci v této při soudil. *Nemohu c. k. státního zástupce uznati za soudce zákonného*; neboť dle mého právního náhledu nedostává se mu nejdůležitější vlastnosti soudcovské: *neodvislosti* totiž. *Majíť souditi pouze soudci a nikoli státní zástupcové!* — Po krátké poradě soudu prohlásil předseda, že v záležitosti té rozhodnouti přísluší předsedovi c. k. zemského jinak trestního soudu, načež se sám k němu odebral. Vrátiv se prohlásil, že »pan Brabec jest dosud členem c. k. zemského co trestního soudu, že tedy mu přísluší i právo i povinnost podle ustanovení presidia úřadovati jako soudce«. Po té v přelíčení pokračováno. Redaktor žalován totiž, že v č. 16. »Obrany« doslovně přetisknul ze zabaveného č. 13. článek »Kdo v Čechách vinen — česká oposice či vláda?«, pro který byl pohnán před soud porotní, jenž jej uznal nevinným. V rozsudku porotního soudu, jenž přečten, stojí zřejmě, že »*článek nic závadného neobsahuje*«. Přes to uznán obžalovaný za vinna a odsouzen k pokutě 50 zl. V důvodech praveno, že náleze o zabavení čl. 13. vešel v moc práva; rozsudkem porotců pak že náleze o zabavení zrušen není, poněvadž v něm pouze stojí, že obžalovaný není vinen, z čehož prý plyne, že objektivní povaha přečinu dle § 24. tisk. z. jest zjištěna. — Občan V. Svátek z Plzně obžalován pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z., poněvadž si před c. k. četníky stěžoval na velké daně řka: »Pánové! Kdybyste slyšeli někoho, že vládě něco vytýká a že si stěžuje na velké daně, nechte ho, ať si odlehčí!« — Hanuš Milínovskému, jenž byl pro otevření telegramu zaslaného svobodnému pánu Kalinovi z Jäthensteinu za příčinou zahájení sněmu odsouzen do vězení na 5 dní, zvýšen c. k. vrchním soudem trest na 14 dní. — Představený z Němcic u Kojetína,

jenž byl v »Mor. Orlici« vypsal pronájem obecní hospody s dodatkem, že žid a Němec za nájemníka se nepřijme, odsouzen c. k. hejtmanstvím k pokutě 100 zl.

15. ledna. *Ministři Taaffe, Potocki a Berger* — žádali za propuštění. — *Plenerovi* uloženo podati návrhy stran konečného sestavení ministerstva zemské obrany. — Říšský ministr financí *Becke* zemřel. — Pro zločin velezrády a jiné přečiny ve vyšetřovací vazbě držený Vilém *Kerber* uvězněn se sprostými zločinci v jedné cele, známé pod jménem »Rohová«. Ve vazbě složil rozmarnou píseň »o pumě«, kterou s ním 3. června 1869 dva spoluvězňové, Leopold *Schaller* a Karel *Hanslík* zpívali a zároveň prý s ním společně provolávali »Sláva republice! Ať žijou povstalci! Ať zhynou Němci! Smrt c F J . . !«, následkem čehož zavedeno se všemi třemi nové trestní vyšetřování. — Po několikerém odročení ukončeno přelíčení proti dvěma »velezrádcům«, kteří se dopustili zločinu toho za mřížemi jako trestníci. Státní návladní navrhoval každému trest 12letého těžkého žaláře; soud však uznal pouze na žalář 18měsíční. — J. V. císař svolil, aby býv. red. »Politiky« V. *Kulhánek* směl mezi trestem právě odbytým a trestem, jež měl ještě nastoupiti, prodlíti šest neděl na svobodě. V praxi kriminalistické takového druhu milosti posud nebylo. — V *Novém Bydžově* zavedeno vyšetřování s voliči, kteří o posledních volbách do sněmu přijeli do Jičína koňmo, a s hudebníky, kteří je provázeli a na náměstí v Jičíně při volbě hráli. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byl Josef *Vist* odsouzen pro velezrádu do žaláře na dva roky. První stolicí byl odsouzen na pět let. — Ve *Vysokém Mýtě* odsouzeno c. k. okres. soudem mnoho občanů pro tábor *choceňský*. — Red. »Svobody« J. *Zidek* odsouzen pro zaslání balíčku zvláštního otisku článku »Zlodějství a darebáctví« pod adresou Fr. Drtinovi v Lounech pro přestupek § 23. zák. o tisku k pokutě 15 zl. Vlastník tiskárny dr. Ed. Grégr a faktor D. Sluníčko, kteří byli spoluobžalováni, uznáni nevinnými. — Asi třicet starostů obcí okresu *Roudnického* otisklo otevřený list baronu Kollerovi, proč nebyly ještě výpsány nové volby do rozpuštěného okr. zastupitelstva, jak zákon výslovně předpisuje a tázali se: »Kdo je tím vinen, že v okresu Roudnickém porušen byl

zákon o zastupitelstvu okresním a kdo jest povolán, aby dalšímu rušení platného zákona učinil přítrž?«

17. ledna. Čtvrté přelíčení »*Nár. Listů*« před porotou. Red. J. Arbes zažalován pro otištění referátu ze soudní síně v Chrudimi o přelíčení proti A. Čechákovi (pro urážku Dra. Giskry), v čemž shledán přečin pobuřování proti svědkům. Několik dní před líčením zaslal obžalovaný c. k. soudu přepis, že chtěje nastoupiti důkaz pravdy žádá za předvolání všech oněch svědků, kteří v processu Čechákově svědčili proti obžalovanému, aby se slavný soud i porotci přesvědčili, že vše, co jest o těchto svědcích v zažalovaném referátu uvedeno, zakládá se bezvýmínečně na pravdě. Soud však žádosti té nevyhověl odpověděv, že »dle předmětu obžaloby *nerozhoduje důkaz pravdy*«. Z té příčiny hájil se obžalovaný takto: »Lituji, že žádost má byla zamítnuta. Neboť tím byly mně slavným soudem, abych tak řekl, morálně ruce svázány a nyní mne pan předseda vyzývá: Braň se! Udeř morálně státního zástupce! . . . Na štěstí plyne z usnešení sl. c. k. zemského jinak tiskového soudu důsledně *jiná* a pro mne, kterýž se brániti nemohu, neocenitelná logická konkluse. Slavný soud uznal, že *provedení důkazu pravdy s mé strany není zde na místě* t. j. po mém náhledu jinými slovy: »že *nemám* dokázati pravdu *já*, nýbrž, že *má* dokázati *opak pravdy* t. j. *lživost* všech udání v referátě státní žalobník. Na státním žalobníku tedy jest provésti důkaz *opačný* t. j. on musí dokázati, pravím s důrazem *dokázati* a nikoli pouze tvrditi: I. o panu Arnoštu *Holovském*, že *není* c. k. kancelistou chotěbořským — že *není* nadšen duchem úředním — že *nebyl* v procesu oděn v kabát úřední — že při výslechu »*nebavil*« — že *nepřišel* do ohně a *nebyl* resolutní — že *nehodlá* se odebrati do Prahy a že mu tam *nekyne* širší a uznalejší obor působnosti — že mu *negratuluje* ku kariéře a *nelitujeme* Chotěboř; ba pan státní zástupce musí *dokázati*, že pan Holovský *nevyxná* se ve svém úřadu a že o něm častěji neuslyšíme.« — Podobně probral obžalovaný celou obžalobu k nemalé zábavě auditoria a uznán jednohlasně *nevinným*. — Po celé přelíčení, jež trvalo od rána až do pozdního večera, *byl* red. Arbes *strážníky trestnice střežen*. Po ukončeném líčení byl odveden k žalávníkovi a zvěstováno mu, že *musí okamžitě nastoupiti trest*.

čtyřměsíčního žaláře, k němuž byl odsouzen pro článek »Z boží milosti a z vůle národa«, poněvadž rozsudek vešel v moc práva. Arbes protestoval, uváděje, že žádáno bylo v při té za obnovení trestního řízení proti pisateli článku Ferd. Schulzovi, jenž se připsal k c. k. zemskému soudu přihlásil. Žádosti jeho že sice první instancí nevyhověno, ale poněvadž proti rozhodnutí jejímu podán byl rekurs k vrchnímu soudu — jak dokazuje výkazní rubrika, kterouž Arbes předložil, nemá doposud nikdo práva naléhati, aby někdo ve při posud definitivně neukončené okamžitě nastoupil trest. Na to odveden Arbes k radovi Landovi, kde námitky své opakoval. Rada Landa odebral se pak k presidentovi soudu a po půlhodině poradě soudu zvěstoval, že stalo se usnešení, aby byl Arbes propuštěn na svobodu. — Těžce churavý staříček Dr. F. St. *Kodym*, jenž si byl jako redaktor »Hlasu« odpykal již šestiměsíční žalář a odsouzen byl ještě do žaláře na dobu 14 měsíců, dostal rozkaz, aby neprodleně trest ten nastoupil. — Pro zločin pozdvižení dle § 68. tr. z. již jednou zatčený a opět propuštěný starosta obcí Podbaby, Dejvic a Šárky *Luňáček* poznovu zatčen a dopraven do novoměstské trestnice do vazby vyšetřovací. — C. k. okresní hejtman brněnský vydal obcím v Tišňovsku rozkaz neboli, jak sám napsal »nákaz«, aby všechny nápisy na tabulkách v obcích napsány byly v jazyku německém a českém. Představení zdvořile odpověděli, že vyhoví rozkazu tomu s největší ochotou, *jakmile budou v Brně na ulicích a domech také české nápisy*. — Proúčastnění se tábora na *Levně* nastoupili dva občané z Jablonce nad Jizerou přisouzený jim trest dvanáctidenního vězení.

20. ledna. Přelíčení u c. k. krajského soudu v *Mostě* se šestnácti členy *Sokola lounského*, obviněnými z přestupku rušení veřejného pokoje, poněvadž v červenci 1869 doprovodili až k vězení náčelníka svého J. Svobodu, kterýž byl pro telegram souhlasu s deklarací poslanců českých odsouzen. Vyjímaje jednoho obžalovaného, byli všickni uznáni vinnými a odsouzeni do vězení: Fr. *Drtina* na 14 dní, J. *Fux*, J. *Gottšalk*, A. *Šuma*, K. *Kepler*, Ed. *Applmann*, K. *Samek*, K. *Holý* na týden; M. *Prantl*, J. *Zajíc*, J. *Konrád*, A. *Vratký* a A. *Sládek* každý na 5 dní. — S redaktorem »Plzeňských novin« zavedeno vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje. — Pře-

líčení s rolníkem z Litovic Jos. *Vlček* pro přečin pobuřování. Obžalovaný přečinem tím za vinna neuznán; ale uznán vinným přečinem vzpoury proti orgánům veřejné bezpečnosti a odsouzen do vězení na 8 dní. — K žádosti c. k. okres. hejtmána vypraveno již asi před měsícem silné oddělení c. k. husarů na exekuci do obcí okresu Rakovnického vymáhati c. k. daně, zejména do *Hředel*, *Krupé*, *Mutějovic*, *Kounova*, *Svojetína*, *Kněževsi* a *Rakovníka*, odkud odejeli do *Loun*. — Budějovická porota (německá) uznala redaktora »*Budivoje*« nevinným.

21. ledna. Pro řeč o záloženském sjezdu v Pardubicích odsouzen majitel »*Posla z Prahy*«, Fr. Šimáček, k pokutě 10 zl. — Red. »*Národní školy*« Kredba obžalován pro osm článků. — V redakci »*Plzeňských Novin*« vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopisu článku »*Král se baví*«. — C. k. místodržitelství poznovu nepotvrdilo stanov dělnické besedy obuvníků, poněvadž prý účel spolku (ačkoli byl přesně opsán dle potvrzených stanov jiných spolků) nebyl dost jasně vytknut. — Z odsouzených účastníků zakázané návštěvy vrchů kaňkovských na oslavu mistra Jana Husa dne 5. července 1869, kteří přiknutých pokut nesložili, nastoupili u c. k. krajského soudu v Kutné Hoře trest: Petr M. *Veselský* vězení 20denní, syn jeho *Vladimír* 16denní, M. *Šefler* 8denní a Jos. *Desort* 4denní.

22. ledna. Krvavá řež o plesu, uspořádaném v *Broumově* broumovskými Čechy, kteří byli vetřevšími se tam Němci nejsurovějším způsobem insultováni. Dva Češi zraněni smrtelně, jiní dva lehce. Vojín jeden, Čech, krvácel ze sedmi hlubokých ran. Jinému Čechu rozražena sklenicí lebka. Původcem řeže byl Němec Pohl z nedalekého Grossdorfu. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek, kterýmž red. »*N. Listů*« J. *Arbes* a spoluobžalovaný J. *Nesměrák* pro přečin § 19. zákona shromažďovacího (pro ohlášení tábora na vrchu Vráží ku dni 15. srpna 1869) uznáni byli nevinnými a odsoudil prvního k pokutě 60 zl., druhého 30 zl. — Soudní prohlídka vykonána v redakci »*Politiky*« a v bytě majitele listu. — Občan *Švestka*, kterýž byl dne 3. ledna šesti vojáky zatčen a do vyšetřovací vazby vzat, propuštěn na svobodu.

24. ledna. S red. »Nár. Listů« J. Arbesem zavedeno vyšetřování pro novou řadu článků: »Neopouštějme svých učitelů« v č. 345. r. 1869 (zločin dle § 65. a) a b) tr. z. a přečin dle § 305. tr. z.), pro úryvky z »Povstání v Dalmacii« v sedmi číslech (307., 312., 313., 314., 319., 320. a 321. (přečin proti bezpečnosti cti), pak pro článek »Již promluvili« v č. 301., (zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin dle § 300 tr. z.) Zároveň vyzván byl vydati rukopis referátu o *táboru na Choustníku*, čemuž nevyhověl. Mimo to dodány mu dvě obžaloby: první pro ohlášení tábora na *Blaniku* v č. 223. a 224. a druhá pro ohlášení dvou táborů najednou: na náměstí v *Hořovicích* a u *Střížkova* v okrese Benešovském v č. 220. — Předsedovi malostranské dělnické besedy zaslán c. k. policií pražskou výstražný přípis, že — nebude-li ve schůzích přísně šetřeno stanov, bude spolek ihned rozpuštěn. — Pro vyslovení souhlasu s deklarací českých poslanců odsouzení členové zpěváckého spolku »Bořivoje« v *Lomnici* nastoupili tresty vězení: Frt. *Doubravský*, Mik. *Hirňal*, H. *Pokorný* každý na 6 a půl dne; A. *Jandá*, J. *Poldáček*, H. *Culík*, F. *Bárta*, H. *Bárta*, V. *Kíněl*, J. *Orha* a J. *Pavlousek* každý na dva dny. — Pro nesložení pokuty 60 zl., ku kteréž byl A. *Nevařil*, hostinský v *Zásmukách*, odsouzen proúčastnění se tábora na *Mukařově*, měla se odbyvati druhá dražba na zabavené nemovitosti pokutovaného.

26. ledna. C. k. okres. hejtman *Malowetz* zastavil činnost měšťanské besedy v *Lounech*, poněvadž prý o sylvestrovské zábavě nebylo šetřeno stanov a »více členů na pole politické se odvážilo«. — Vyšetřující soudce, jenž byl do Žatce zvláště poslán, ukončil rozsáhlé vyšetřování pro petici občanstva, žádajícího za odstranění děkana P. *Linharta* jako školského inspektora.

27. ledna. Pátá tisková pře »Nár. Listů« před porotou. Redaktor J. *Arbes* žalován pro úvodní článek »Persekuce učitelů« v č. 322. ze dne 11. listop. 1869. — Soudu předsedal místopředseda trestního soudu rada *Košín*, žalobu zastával substitut státního návladnictví *Dobbl*. Porotci vylosovaní: *Švertásek* Ludvík, *Mašek* Václ., *Kottek* Jos., *Nebeský* Ant., *Entz* Karel, *Mottl* Vendelín, *Liška* Václ., *Nejtek* Jan, *Čermák* Jos., *Lakot* Vilém, *Maisner* Frant. a *Svoboda* Frt.

Z článku zažalováno hlavně následující místo:

»Tak to nyní v Rakousku vyhlíží, že by vlastně nynější »liberální éra« měla se zváti »érou kanibalní«. Neboť s *takovou bohomrzkou brutálností* nenastupováno již ode dvou let proti našemu národu jako za doby této nejnovější, která co do řádění rovné sobě nemá v annálech historických. Pochopujeme. Během posledních desíti let *vypráskána jest vláda rakouská z Italie* — a různí její *c. k. darebáci* přestěhovali se odtud k nám do Čech, aby zde sloužili dále. Item *vypráskána jest vláda rakouská z veškeré Translajtanie* — a opět se různí její *c. k. darebáci* přestěhovali odtud k nám do Čech, kdežto pod jménem »Uhrův« nyní slouží zase . . . Item vystěhovala se již i z Haliče celá armáda *c. k. darebákův* a — posláno jich opět do země České zaslíbené. Tak se stalo, že ty největší *c. k. pijavice* z polovice dřívějších zemí rakouských octly se během desíti let mezi námi, aby zde sobě vynahradily, co jinde pro zvláštnost poměrův vykonati nemohly. — Pochopujeme. Ono strana, která v poslední době přibrala si jméno »ústavověrné«, doklepává poznenáhla na nemožnost poměrův. Jsou to ty nejhorší zůřivci mezi německým a židovským národem. Doktorové *Herbst, Giskra, a Hasner* na jedné a *dr. Schütz, Raudnitz a Winternitz* na druhé straně jsou jejichmi předními reprezentanty, *individua* to vesměs, která jenom v Rakousku na čas mohla k vládě se dostat — *v Rakousku zajisté, které na svůj vlastní marasmus ode dávna již postonává a spásu najíti doufalo již i u dryáčníkův*. Než panství *darebné té chásky »ústavověrné«* běře vůčihledě za své a vůdcové její pomýšlejí již od loňska na to, aby bez pomsty neodstupovali; a *pomsta jejich zasáhnouti má národ náš český*, poněvadž právě on největší a skoro jedinou je příčinou, že *ta holota bude se musít vyklídit*.«

Státní zástupce snažil se dokázati, že článkem tím (v kterémž výslovně mluveno o *různých c. k. darebácích*) haněny vládní orgány vůbec, že čtenářstvo popuzováno proti nim k nenávisti a že *veškeré c. k. úřednictvo* viněno z činů nepočetných a nemravných, z vlastností opovržlivých i ze smyšlené opovržlivého, že mu mimo to hanebně spíláno a proto, že obsahuje článek přečin proti veřejnému pokoji a řádu dle § 300

tr. z., přečin proti bezpečnosti cti dle §§ 488 a 491 tr. z. a konečně přestupek dle § 496 tr. z.

Po opodstatnění žaloby se strany státního žalobníka ujal se slova obžalovaný, z jehož řeči vyjímáme: »Četl jsem a slyšel v síních tohoto soudního domu několik set obžalob pražského státního návladnictva; ale tak *nejasně*, tak *neodůvodněné* a *neoprávněné* obžaloby ještě jsem nečetl a neslyšel, jako jest tato . . . Obžaloba sestává z devíti foliových stran a jenom na jediné stránce, a to pouze na **33 řádkách** nalézá se *odůvodnění*. Ostatní jest skoro celý článek a několik frází, jež nalezájí se v každé obžalobě vůbec«.

Poukázav pak na juridické nedostatky a vady obžaloby, skončil obžalovaný předběžné hájení slovy: »Lituji, že žaloba s tolika formálními a věcnými nedostatky nebyla státnímu zastupitelstvu vrácena k doplnění a nemohu nevysloviti myšlenku, že jednání státního zastupitelstva mohlo by se snadno vykládati za úskok, abych se nemohl hájiti«.

Po vyslechnutí neméně nežli 18 svědků a různých formálních i věcných kontroversách průvodní řízení skončeno. Ze závěrečné řeči obžalovaného vyjímáme: »Chceme-li zažalovanému článku náležitě porozuměti, musíme se poohlédnouti po minulosti. Když poslanci čeští opustili před časem sněmovnu českou, podavše presidiu známou deklaraci, zbyli ve sněmovně pouze zástupcové německého obyvatelstva v Čechách. Sněm onen nebyl tudíž *žádným zákonitým sněmem českým*, nýbrž pouhým shromážděním zástupců německé menšiny v Čechách, za kteréž jej časem svým sám c. k. zemský jinak trestní soud prohlásil, slovem byl sněmem nelegálním. Přes to zástupcové něm. menšiny v parlamentech neustáli rokovati a sdělávati zákony pro *veškeré* obyvatelstvo v Čechách a mezi jiným vypracovali též známý zákon o školách.

Vešken národ český přistoupiv k deklaraci poslancův svých, protestoval tedy ústy zákonitě zvolených zástupců svých proti zákonu tomu již před jeho vypracováním. A jelikož národ náš od deklarace až dosud neustoupil, protestuje proti zákonu tomu po dnešní den. *Protest národa českého znám byl i ministerstvu vídeňskému*. Ministerstvo však nedbajíc protestu *celého národa* vymohlo zákonu vypracovanému od zástupců ně-

mecké menšiny v Čechách nejvyšší sankci a zákon byl vydán. Vláda nedbajíc protestů a vytýkaných vad jala se zákon prováděti. S jakým úspěchem netřeba dokládati.

Takovým tedy jest zákon, jehož provádění zavedlo příčinu k sepsání článku, pro který jsem žalován . . . Spisovatel, připomenuv, že *počíná nová persekuce* vyslovuje své podivení; ale hned sám sebe opravuje, udávaje příčinu řka, že *příčinou persekuce jsou z Italie, Uher a Haliče do Čech se přestěhovavší různí c. k. darebáci*.

Činnost těchto *různých c. k. darebáků* nedatuje se však ani ode dneška, ani od včerejška . . . Jakými byly vídeňské vlády a jejich orgánové, jest nejsmutnější kapitola v historii Rakouska. Hnusné vlády vídeňské chtějíce provéstí nekalé své snahy, komandovaly celé armády byrokratův, jež rekrutovaly hlavně z Čech, do Italie, Uher a Haliče, kde každý z nich dle předpisů z Vídně v pravém slova musil řádit. Následek toho byl, že ve všech zemích těch z ciziny tam komandovaní úředníci žili na větším díle — v opovržení. Když pak ta která vláda padla, bylo úřednictvo vypuzeno. První takové vypuzení stalo se po bitvě u Solferina z Italie, druhé v zimě r. 1868 z Uher, odkud vytáhla celá armáda tak zvaných *Bachových husarů* a po třetí z Haliče před nedávnem. Není naší vinou, že odjinud vypuzení úředníci houfně hrnuli se do Čech . . .

Měl jsem sice v úmyslu vypočísti celou řadu c. k. byrokratů, kteří v týrání občanstva zvláště se vyznamenali; chtěl jsem uvéstí aspoň malou řadu jich hříchtů, ba chtěl jsem uvéstí zejména slušný počet c. k. orgánův, o nichž zajisté nikdo v celém Rakousku neodvážil by se tvrditi, že jsou poctivci. Vzdávám se tohoto však, poněvadž jsem přesvědčen, že jsou známi. Připomínám jen letmo jména Haynau a Windischgraetz. I to byli c. k. orgánové!

V článku připomínají se také jména tří ministrů: Herbsta, Giskry a Hasnera. Historie bude o nich souditi ještě přísněji, nežli bych to mohl učiniti zde já v době, kdy pánové ti mají v rukou ještě moc a chráněni jsou zákonem *Bachovým*. V známém memorandu většiny ministerské odkryli své hledí. Orgán ministra vnitra dra. Giskry »Neue fr. Presse« bez obalu hlásá světu, že záležitost česká jest otázkou moci, a že nelze jí

rozřešiti jinak nežli násilím. »*Bojovat až na na smrt!*« jest heslem orgánu dra. Giskry. Žádné vyrovnání, žádné smíření — nýbrž boj na život a na smrt! »Násilný boj kmene proti kmeni jest heslem Giskrova orgánu«.

Z obhajovací řeči Dra Čížka vyjímáme: Známoť, že musili úředníci z Uher a Italie utéci, poněvadž tam páchali neplechý . . . Kdo nedostojí povinnosti své zákonem mu předepsané, páše čin nezákonný, je darebným, je darebákem. Co se týče *persekuce národní*, tu netřeba dokazovat. Skoro dvacet redaktorů odpočívá sobě dosud po namahavých pracích svých v žalářích; 60.000 zl. pokut zapláceno ve dvou letech z kaucí novinářských atd. O tom, jak počínáno si tehdá při soudech, nechci ani šířiti slov. Nejvyšší soud rozhodl bez akt pomocí telegrafu. Jindy odseděl redaktor trest ve vězení a potom došel rozsudek nejvyššího soudu, že jest nevinen. Nedávno odbýván zde soud před pány porotci. Redaktor uznán za nevinna. V několika dnech dodána mu obžaloba proto, že dal otisknouti článek, v němž porota závady nenalezla. *A redaktor byl odsouzen . . .* V Praze roztlouklo několik uličníků okna a za to dali nám stav výmínečný. Ve Vídni a jinde vytloukají okna napořád a nikdo si toho ani nevšimne . . . Jak se daně vybírají, o tom svědčí nejlépe, že jeden občan *pro nexaplacený krejcar* dostal exekuci *třech husarů* do domů. Tot obrázek, jak ti *různí* c. k. úředníci v Čechách hospodařili. Necht řekne někdo, že to není darebáctví?!«

Obžalovaný uznán za nevinna.

»Ku přelíčení tomu,« psaly „N. L.“, »dostavoval se hned z rána k vůli zajímavosti předmětu značnější počet posluchačstva. Inspektor trestnice. rada Neumann, závidě bezpochyby posluchačstvu ty rozličné anekdoty o různých darebácích a Bachových husarech, o nichž u soudu pěkné historky se vypravovaly, rozkázal vrátnému a strážníkům, aby nikoho do radnice nevpuštěli, a kdo by tam přece chtěl, aby jej — vyhnali mocí. Teprve k rekvisici Dra Čížka vyzval předseda soudu inspektora, aby se zachoval, jak zákon o porotách káže. Cerberové od vrat komandováni pak „domů“.

Ples, ježž zamýšleli milovníci honitby uspořádati v Tursku ve prospěch propuštěných učitelův, smíchovský c. k. hejtman Müller zakázal. — Do Libčan v Královéhradecku přibýlo od-

dělení hulánů vymáhat exekučně c. k. daně. — Podbabští občané: Přáda, Hlaváček, Janoušek a Pekař vzati do vyšetřovací vazby. — Městanská beseda v *Jindřichově Hradci*, jejíž činnost byla před několika měsíci zastavena, odsouzena k pokutě 60 zl. proto, že před volbami do sněmu sešli se v místnostech besedních občané k důvěrné poradě. — Předseda záloženského sjezdu v Pardubicích, v měsíci září m. r. odbývaného, Č. Mastný, odsouzen k pokutě 15 zl., poněvadž nevolal Frt. Šimáčka k pořádku, když se v řeči své zmínil o Mšské radě.

28. ledna. V *Kutné Hoře* odbývána veřejná dražba nemovitostí, jež byly zabaveny některým osobám, které byvše časem svým c. k. adjunktem Říhou proúčastnění se vycházky dne 5. července 1869 na vrchy kaňkovské odsouzeny k pokutám peněžitým, pokut těch buď složití nemohly nebo nechtěly. Adjunkt Říha (zeť hospodářského ředitele knížete Karla Švarcenberka, Michala Reimana) osobně na veřejné ulici některé odsouzené vybízel, aby pokuty zaplatili. Tak Karla *Jelínka*, rolníka z Hlízova a když tento ihned neuposlechl, poslal k němu Říha c. k. sluhu, aby provedl zabavení. Jak velice adjunktovi Říhovi záleželo na tom, aby byly všechny pokuty zapraveny, vysvítá z toho, že pro pokutu, kterou měl odvésti asistent společné rolnické továrny na cukr, Karel *Homolka*, správní radě, která nechtěla pro pokutu tu Homolkovi zastaviti služné, *hrozeno sekvestrací továrny na tak dlouho, dokud nebude pokuta zaplacená*. O dražbě prodány zabavené vozy, střelecká uniforma, maškarní obleky, zabavené Jos. *Fialovi*, a zlaté i stříbrné věci, zabavené zlatníku *Baudisovi*.

29. ledna. Porotní přelíčení »Svobody«, která byla přetiskla z části článek »Nár. Listů« »Persekuce učitelstva«, pro nějž byl red. J. Arbes 27. ledna porotou za nevinna uznán. Také red. »Svobody« J. Zídek uznán nevinným. — C. k. zemský tiskový soud uznal, že brožurka »*Generál Fadějev o záležitostech východních*« obsahuje povahu skutku zločinu **velezrády** dle § 58 tr. z. a zakázal další její rozšiřování. První náklad byl již až na několik exemplářů rozebrán. — K žalobě red. J. *Zídka* a Frt. *Drtiny* z Loun proti c. k. okres. hejtm. **Malowetzovi** pro porušení listovního tajemství uznal c. k. krajský soud v Mostě, že žalovaný nedopustil se žádného zneužití moci úřední.

30. ledna. »Nár. Listy« zabaveny a sazba úředně zapečetěna. Důvod konfiskace neudán. Výměr byl napsán na lithografovaném blanketu ze staré zásoby z doby výminečného stavu. V tiskárně zabaveno pouze 66 čísel. Konfiskace provedena však také cestou telegrafickou na všech poštách mimo Prahu. — Red. »Národních Listů« J. Arbesovi dodán příspěvek c. k. zemského soudu, kterýmž mu oznámeno, že c. k. stát. návladnictvo opovědělo *xmateční stížnost* proti konečnému rozsudku porotního soudu, kterýmž byl dne 27. ledna pro článek »Persekuce učitelstva« za nevinna uznán. — Mlynář ze Smiřic J. *Doležal* vzat do vyšetřování pro zločin uražení Veličenstva a přečin pobuřování pro slova, jež byl dne 9. listop. 1869 v hostinci v Habříně pronesl u přítomnosti šesti četníků o povstání v Dalmacii. — Staříčkému Dru F. St. *Kodymovi*, když se byl vykázal lékařským vysvědčením a když byl stav jeho i soudní lékař ohledal, dovoleno nastoupiti trest žaláře dne 28. února. — Voličové, kteří byli v poslední volbě do sněmu do *Nového Bydžova* na koních přijeli, odsouzeni vesměs k pokutám 10 a 15 zl. — Pro nesložení pokuty 40 zl., k níž byl kutnohorský občan *Vlach* odsouzen pro návštěvu Kaňkovských vrchů dne 5. července 1869, prodána v dražbě střelecká uniforma jeho a několik obrazů. — V *Hořicích* vyšetřováno prodlením posledních dvou roků 384 osob, z nichž 319 pokutováno pro přestupky, 6 odsouzeno pro přečin pobuřování a 1 pro zločin veřejného násilí. Pokuty činily úhrnem 9471 zl.; doba vězení 9 měs. a 9 dní. — Do *Velimi* přibýlo oddělení pšchoty, aby exekučně vymáhala nedoplatky c. k. daní. — V noci nalezeny na mnohých domech pražských plakáty lithografované na jemném papíru. V čele plakátů byl obrázek představující dle podoby tří ministry: Dra Giskru, Dra Herbsta a Dra Hasnera — na šibenici. Kolem obrázku byl nápis: »My tři bratři, pro peníze, to je dobře!« Pod obrázkem pak: »Bratři mezi sebou!« a ještě několik nehrubě lichotivých slov.

31. ledna. Zahájeno sensační závěrečné přelíčení se šesti občany, kteří byli po výbuchu petardy před policejním ředitelstvím pražským (v noci ze dne 10. na 11. června 1868) jako domnělí členové tajného spolku »jednatelství Blaníka« do vyšetřovací vazby vzati a posléze pro celou řadu zločinů a pře-

činů, hlavně pro zločiny **velezrády**, uražení Veličenstva atd. v obžalobu dáni.

Pětičlennému soudnímu dvoru předsedal rada Pohl; přísedícími byli radové Landa, Jelínek a Vošalík pak adjunkti Fina a Nissl. Žalobu zastupoval substitut státního návladního Rapp.

Obžalováni byli dva synové pražského měšťana a majitele domu »U zlaté lodi« v Mariánské ulici: Čeněk a Vilém *Kerberové*. První *Čeněk Kerber*, v tu dobu 21letý štíhlý mladík, byl vládného intelligentního vzezření. Studoval nižší gymnasium, pak byl mimořádným posluchačem strojnictví na pražské polytechnice a posléze knihovníkem dělnického spolku »Oul«. Bratr jeho *Vilém* byl 24 roků star. Absolvoval nižší realku, pak byl praktikantem v knihkupectví Petříkově, později volontérem v cukrovaru knížete Thurn Taxise, posléze úředníkem pojišťovací banky »Slavie«. Zevnějšek jeho činil dojem velmi příznivý. Bledou klidnou tvář s okuláry vroubil jemný plnovous. Oblečen byl v elegantní čamaru. Otakar *Fiala*, dvacetiletý, čilý, bezvousý mladík, navštěvoval nižší realku a vyučiv se pak čalounictvím zaměstnával se jím až do svého zatknutí. — Z obžalovaných nejstarší byl Alois *Grossmann*, rodilý z Nové Paky; byltě 43 roků star, ženat a otec pěti dětí. Štíhlý, vážný to muž s černým plnovousem. Před lety byl spolupodnikatelem jisté přádelny, pak pachtýřem malostranského hostince »U Splavínů« a posléze úředníkem konsorcía, jemuž bylo pronajato vybírání potravní daně v Praze. — Jan *Chalupa*, 23letý, velký, štíhlý, bledý, bezvousý mladík, vyučený typograf. Až do svého zatčení byl zaměstnán v jedné pražské tiskárně. Konečně František *Koláč*, 22letý syn statkáře v Hronově Vestci, studující sedmé gymnasiální třídy v Táboře. Byl malé postavy, bledé obrejené tváře a intelligentního vzezření. Všickni obžalovaní byli až dosud neúhonní; toliko Chalupa byl r. 1867 trestán pro výlet na Bílou Horu.

Státní návladní navrhoval, aby líčení bylo *tajné*. Soud však se rozhodnul, aby bylo *veřejné* a toliko, když bude *projednáván* zločin uražení Veličenstva, aby bylo prohlášeno za *tajné*.

Z obžaloby vyjímáme: »Po výbuchu před policejním ředitelstvím vypátrala policie v tajném bytu Čeňka Kerbra v Kozí

ulici různé plakáty, *stanovy tajného spolku* a náčíní k tisku potřebné. Návrh stanov obsahoval mimo jiné věty: Že účel spolku jest *svoboda Čech*, spojení tajných sil k osvobození z dosavadních okovů otrockých rakouského Německva a spojení Slovanstva. Pečeť a jména členů jsou v tajné písárně a přísaha zní na zbraň mlčenlivosti k smrti a slepé poslušnosti. — V dopisu jednom vykonal Fr. *Koláč* přísahu těmito slovy: »Přisahám tedy, že chci vždy co upřímný syn vlasti všemi silami, svým životem, ano i svým spasením k rozkvětu a blahu vlasti a národa napomáhati a budu jednati jako muž neohrožený, nedaje se ani torturou pekelnou pohnouti.«

Jakou cestu měl spolek nastoupiti, naznačeno jest těmito slovy: »Železo musí se kovat, dokud žhavé, tedy vystoupit dřívě, než-li se stav výminečný v Praze zruší; rozpalovat se musí oheň v lidu *poukazováním na mučení zástupců jeho práv* atd. Tábory se musí dokázat, že použití takových zákonů nám není dovoleno, kdežto dle ostatních trestání byváme.«

Tištěné plakáty zněly: »Národe! Nedejte, synové chrabrého národa, na vrahů liché sliby, spolehejž každý na své páše; nás vyrovná naše brzké vítězství a tyranův pád!«

»Národe! Národ cizí kuje bič na tvé snahy. Za nedlouho povzneseš otrockou šíji k svobodě. *Bílá hora se pomstí!* Chop se blízké chvíle k vlastnímu prospěchu. Heslo budiž: *Smrt vrahům národa!*«

»Občané! *Žádné vyrovnání!* Doba, v které se osvobodíme, přijde; a zradu na národu páše, kdo se chce doprošovat milostí v otrockém Rakousku. Heslo naše: Pryč s . . . , ať zhyne ten upír, který naši krev, osvětu a svobodu pije! Budme připraveni!«

Mezi listinami nalezen »opovědný list« ze dne 1. pros. přímo na J. V. císaře adresovaný. Žádá se v něm způsobem velmi resolutním: 1. Odvolání surového vojáka Kollera do desíti dnů a dosazení mírného Čecha za místodržitele; 2. zrušení výminečného stavu pro Prahu a okolí; 3. změnu volebního řádu a vypsání nových voleb do zastupitelstva království Českého a sice do třiceti dnů. List ten nebyl však čten veřejně. V obžalobě o něm praveno, že »jest pln drzých, osoby, nastoupení trůnů a dosavadní vladařské činnosti J. V. císaře se týkajících

útoků a datován »v sídle jednatelství dne 1. pros. 1868.« — Dle dobrozdání znalců písma psán prý byl list ten rukou Čeňka Kerbra a po náhledu státního návladnictva zahrnoval v sobě povahu zločinu **velezrády** dle § 58 a), b), c) tr. zák. a čl. I. zák. ze dne 17. pros. 1862, č. 8. ř. z. z r. 1865.

V tajném bytu Čeňka Kerbra nalezeny mimo to četné původní dopisy, návrhy ku psaním a úvodním článkům a jiné spisy, z nichž vážilo státní návladnictví podezření, že existoval spolek pod jménem »*Jednatelství z Blaníka*«, kterýž měl heslo »Sraž!« a jehož členové zamýšleli vydávati tajný časopis »*Pochodeň z Blaníka*«; dále, že spolek ten hleděl sobě spojení s politicky kompromitovanými osobami v cizozemsku, že se u nich ucházel o radu, že pořádal sbírky peněžní a že nejen účel tajného spolku byl velezrádný, nýbrž že více členů složením určité přísahy zavazoval, aby se zachovali dle přesného plánu.

O pumě, vypálené v noci ze dne 10. na 11. června 1869 před budovou policejního ředitelstva pražského, připomenuto v obžalobě, že to byl starý šestiliberní rakouský granát, jenž byl buď jako staré železo prodán nebo po dělostřeleckých cvičeních u Holešovic nalezen, anebo r. 1866 vojskem pruským do Vltavy vhozen a později vyloven. Puma ta praskla prý s ohromným třeskotem. Střepey pouzdra a náboj odrazily se od protějšího domu a vletěly z části až do bytu policejního komisaře Messnera v třetím patře policejního ředitelství, v němž bylo právě tak, jako v několika okolních domech, několik tabul v oknech rozbito.

Z těchto a jiných ještě důvodů obžalování Čeněk a Vilém *Kerbrové*, Otakar *Fiala*, Alois *Grossmann* a Frant. *Kolaci* pro zločin **velezrády**; Čeněk *Kerber* pak ještě pro zločiny uražení Veličenstva, rušení veřejného pokoje, veřejného násilí, a falšování mince, *Fiala* a *Chalupa* pro zločin veřejného násilí, *Fiala* pak také ještě pro zločin falšování mince.

Přelíčení, k němuž povolána dlouhá řada svědkův, trvalo skoro po tři týdny. Po ukončeném průvodním řízení navrhl státní žalobník subst. Rapp tyto tresty těžkého žaláře: Čenku *Kerbrovi* na 15 roků, O. *Fialovi* na 13 roků, Vilému *Kerbrovi* na 12 roků, Fr. *Kolacímu* a A. *Grossmannovi* každému na 16 roků a J. *Chalupovi* na 5 roků; úhrnem tedy na — 65 roků.

Po závěrečných řečech obhájcův Dra Mezníka, Dra Tondra a Dra Čížka prohlášen dne 19. února o 4. hod. odpolední rozsudek. Vojsko ve všech kasárnách bylo konsignováno. Před budovou novoměstské radnice komandováno skoro veškeré policejní mužstvo, jež nebylo právě ve službě, pod velením rytíře Krále von Dobrá Woda v uniformě. Již o 3. hodině uzavřela policejní stráž, mezi kterouž byl také náčelník tajných policistů Tausenau, novoměstskou radnici a obsadila četnými hlídkami všechny sousední ulice, aby se nemohlo obecnstvo k budově přiblížiti. Před samou radnicí bylo prázdno a pusto. Do budovy měli přístup jen důvěrníci přelstění. Ve vratech musil každý odevzati průkazní svůj lístek a v předsíni před schody vlastnoručně vyškrtnouti své jméno v listině důvěrníků. Na chodbě hemžila se stráž bezpečnosti. V předsíni porotního sálu meškal asi s tuctem domácích strážníků sám inspektor trestnice, rada Neumann, aby nikdo neoprávněný nemohl vniknouti do soudní síně. A přece tam vnikl *»tajný«* policista, který však ještě s několika jinými neznámými osobami musil se ze síně vykliditi, když Dr. Čížek soudní dvůr na zvláštní tuto nepřítomnost upozornil. Rozsudek v podstatě zněl takto: Čeněk Kerber jest *vinen* zločinem **velezrády** podle § 58 a) b) c) atd. pak zločinem veřejného násilí, zločinem falšování mincí atd. a odsuzuje se do těžkého, každého čtvrt roku zotřeseného žaláře na dobu **10 roků**. Rovněž uznán Otakar Fiala vinným zločinem **velezrády** a odsouzen do těžkého žaláře na dobu **6 roků**. Z obžaloby pro zločin veřejného násilí a zločin falšování mincí však propuštěn. Vilém Kerber neuznán vinným zločinem velezrády, nýbrž zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen do žaláře na **7 měsíců**. Ostatní tři obžalovaní Alois Grossmann, Frant. Kolací a Jan Chalupa neuznáni vinnými.

Po prohlášení rozsudku žádali obhájci, aby za nevinné uznání klienti jejich propuštění byli na svobodu. Státní žalobník však se tomu opřel z té příčiny, že podá odvolání a soudní dvůr v *tajném* sezení se usnesl, aby za nevinné uznání zatím *na svobodu propuštění nebyli*, aby nebyl na svobodu propuštěn ani Kolací, za něhož uvoloval se Dr. Čížek složití příměřenou záruku. — Zatím přilákány byly policejní stráží před budovou trestní zástupy zvědavého lidu, jež strážníci až do

6. hodiny rozháněli. Při příležitosti té zatčen posluchač lékárnictví a jednoroční dobrovolník Gustav *Janeček*, poněvadž prý se »protivil vyzvání policejního úředníka k »rozejít se«, kupecký příručí Karel *Winter*, který prý »vyzýval lid, aby se nerozcházel«, a pozlačovačský pomocník Karel *Záleský*, jenž prý urazil policejní stráž.

Únor 1870.

1. února. Nové ministerstvo Hasnerovo. *Banhans* převzal ministerstvo orby, *Stremayer* ministerstvo vyučování, polní podmaršálek *Wagner* ministerstvo zemské obrany. Záležitosti policejní odkázány ministerstvu vnitra. — Red. »N. L.« J. Arbesovi dodána *jedenáctá* obžaloba pro otištění ohlášení táborů — tentokráte pro tábory u *Chrudimi* a u *Červeného Újezda*. Spoluobžalováni byli JUC. Jos. *Benoni* a Frant. *Haisl*, měšťan z Chrudimi. — Jan *Bretšnajdr* ztrávil tři týdny pro tábor na *Žižkově* v novoměstské trestnici, propuštěn na svobodu. — Red. vychovatelského časopisu J. V. *Kredba* vyslýchán u trestního soudu pro několik článků.

2. února. »Obrany« č. 3. zabaveno bez udání důvodů. — Ant. *Růžička*, Frt. *Tuš* a Frt. *Kobenstein* z Králové Dvora nastoupili u c. k. kraj. soudu v Králové Hradci trest čtyřnedělního vězení, ku kterémuž byli tímže soudem odsouzeni pro rozšiřování spisu pod názvem »Občanská důslednost«, v kterém neméně než 121 občanů a dam královédvorských dobrovolně se udalo c. k. soudu a žádalo za potrestání. Čtvrtý pro týž přečin k třínedělní vazbě odsouzený, Josef *Šofr*, trest ten již odpykal. — Pardubický c. k. okres. hejtman *Brechler* zakázal předběžnou poradu, kterouž byl okresní výbor *chrudimský* svolal ku dni 5. února do Pardubic za příčinou sestavení komise kupravení daně pozemkové. V památném zákazu tom praveno do slova: »A jelikož již do zvyku přišlo, že od samosprávných orgánů českých spíše trpný odpor se staví proti pozůstávajícím zákonům, než aby se tak nápadně vstříc přišlo — tak by se v přítomném pádu spíše jednalo o agitaci, jenž by se proti zákonu samému v skutek uvéstí měla« . . . A proto zákaz!

3. února. Z Loun zvěstováno, že k žádosti c. k. okres. hejtmana Malowetze povolána tam ze Žatce c. k. vyšetřující komise, která zavedla vyšetřování se všemi občany, kteří podepsali protest proti děkanovi S. Linhartovi, aby nebyl jmenován c. k. školním dozorcem. Shledán v tom přečin pobuřování. Vyšetřovaných bylo skoro 200. Mimo to vyšetřováno lounským c. k. okres. soudem asi 156 posluchačů večerní průmyslové školy, aby byl zjištěn zločin vzpoury, jehož prý se dopustili občané Wunsch a Svoboda večerní přednáškou. — Po zavedení sbírek na prospěch rodiny suspendovaného učitele Vitáka vyšetřováno c. k. okres. soudem v Lounech deset občanů a občanek lounských a několik okresních starostův. — U téhož soudu zavedeno vyšetřování asi se 40 členy Městanské besedy lounské pro Sylvestrovskou zábavu, o které prý byl nějaký zločin spáchán. — C. k. krajským soudem v Mostě odsouzeno 16 členů suspendovaného Sokola lounského k pěti-, osmi- až čtrnáctidennímu vězení, několika posty zotřesenému — proto, že náčelníka svého, odsouzeného pro souhlas s deklarací, doprovodili ku vězení. — Pro výtržnosti, jež se udály v Lounech proti tamějšímu děkanovi P. Fr. Linhartovi, když byl jmenován školním inspektorem, vložena do města toho vojenská exekuční posádka.

4. února. »Pokrok« a »Politik« zabaveny. — Zaražení učitelské jednoty »Budeč« pro okres Březnický, příslušným c. k. úřadem nepovoleno. — Učitelovi v Dobříši Ant. Královi dodána obžaloba pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65., jehož prý se dopustil tím, že vybízel k roztrhání papírového orla, který prý představoval říšského orla rakouského.

5. února. »Slovan« zabaven. — Odvolání proti nálezu první stolice, kterýmž zamítnuta ve při redaktora »Nár. L.« J. Arbesa žádost Ferd. Schulze (kterýž se jako pravý vinník zločinu soudu sám přihlásil) za obnovení trestního řízení, také c. k. vrchním soudem zavrženo. — Týž soud změnil rozsudek první stolice ze dne 13. pros. 1869, kterýmž red. »N. L.« J. Arbes a Karel Svoboda, kandidát učitelství v Lounech, uznáni byli nevinnými přestupkem §§ 3. a 19. zák. shromažďovacího (pro předběžné ohlášení tábora na nivě Vartě u Peruce), a odsoudil prvního k pokutě 100 zl. druhého k 50 zl. — Adjunkt cukro-

varu vysokomýtského, odsouzený pro sůčastnění se vycházky na *vrchy Kaňkovské*, vyzván, aby buď pokutu zaplatil nebo do tří dnů přiměřený trest vězení nastoupil, jinak že bude c. k. četnictvem do vězení dopraven. — Na Ferdinanda *Kornalíka*, jehož jméno bylo v processu tajného spolku »*Blaník*« často připomenuto, vydal c. k. trestní soud zatykač.

7. února. Red. »Nár. Listů« J. *Arbes* dostavil se dopoledne k c. k. zemskému soudu, kde provedena s ním *dvě* závěrečná přelíčení pro ohlášení táborův. Již mezi líčením střežen byl strážníkem trestnice. Po ohlášení rozsudku dodán mu soudní výměr, kterýmž mu nařízeno, by trest čtyřměsíčního žaláře pro článek »Z boží milosti a z vůle národa« nastoupil *okamžitě* t. j. byl zatčen a odveden do žaláře. — Obě přelíčení, jež zatčení red. J. *Arbesa* předcházela, týkala se opět oznámení táborův a sice první táborů *dvou*: na náměstí v *Hořovicích* a na *Střížkově* v okrese Benešovském v č. 220., druhé líčení pak táboru na *úpatí Blaníku* v č. 223. a 224. V obou případech uznán obžalovaný za vinna, a odsouzen po prvé k pokutě 60 zl., podruhé 50 zl. V druhé při uznán spoluobžalovaný red. »*Pokroku*« A. *Palák* nevinným. — C. k. zemská školní rada propustila ze služby učitelské P. Bohumila *Schüllera*, ředitele a katechetu hlavní i nižší realní školy v *Poličce*, a Vinc. *Podhajského*, učitele na realce té. Mimo to dostalo se všem učitelům okresu, vyjma pěti, přísné důtky, poněvadž volili do okresní školní rady neodvislého a horlivého národovce Martina Štěpána. — C. k. zemská školní rada udělili všem učitelům okresu *Chrudimského*, kteří o volbách do školní rady nezachovali se tak, jak si přála, přísné důtky s výhrůžkou, že v případě nového disciplinárního přestupku budou ze služby propuštěni.

8. února. »*Pokrok*« zabaven. — »Nár. Listy« otiskly tuto notici: Článek »Z boží milosti a z vůle národa«, jenž vytištěn byl v »*Našich Listech*« dne 20. listopadu 1868 a pro nějž J. *Arbes* včera odveden byl do žaláře, *sepsal a do tisku dal jsem já*. Tak prohlašuji pod svou etí a *vyzývám c. k. trestní co tiskový soud v Praze opět*, aby vykonání rozsudku na J. *Arbesovi* zastavil a soudní řízení v té věci obnovil proti mně. — Ferdinand *Schulz*.« — C. k. soud a c. k. státní návladnictvo pražské, aniž kterýkoli jiný c. k. organ neučinil však

v záležitosti té praničeho. — Volba lékárníka Rudolfa *Schallera* za starostu okres. zastupitelstva *jilemnického* císařem nepotvrzena.

9. února. Uvězněnému red. »N. Listů« J. *Arbesovi* dodán rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž změněn rozsudek první stolice znějící na nevinu, a Arbes pro ohlášení tábora mlíko-srbského odsouzen k peněžitě pokutě.

10. února. Strojník *Tošnár*, jenž byl pro účastenství v tajném spolku »Blaník« vzat do vyšetřovací vazby, později však propuštěn a o přelíčení jako svědek vyslechnut — zatčen poznovu. — C. k. okres. hejtman novoměstský Hetzendorf zavedl v *Hronově* vyšetřování pro telegram zaslaný J. Barákovi, když opustil žalář. Vyslechnuti byli: J. *Vlach* st., Dr. *Novák* jako předseda a Jan *Vlach* ml., jako jednatel čtenářského spolku »Hron«. — Uvězněnému red. »Nár. Listů« J. *Arbesovi* doručen rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž pro ohlášení tábora na úpatí Řípu odsouzen k peněžitě pokutě. — Jesenický c. k. berní kontrolor poslal do obce *Jistebna* exekutora, kterýž od čtyř hospodářů, z nichž každý byl dlužen půl krejcaru c. k. daní, žádal nejprve zaplacení dluhujícího půl krejcaru a potom 5 kr. poplatku exekučního. Mlynář tamější dostal exekuci pro dluhující *krejcar*, jiný hospodář pro dva *krejcar*y.

11. února. Herec Jan *Kubík* zatčený o procesu tajného spolku »Blaník« z vyšetřovací vazby propuštěn. — Nejvyšší soud změnil na nevinu znějící rozsudek c. k. vrchního soudu ve při kooperatora P. Jos. *Tiersche* v *Petrswaldu* a odsoudil jej pro zločin rušení veřejného pokoje do žaláře na jeden měsíc.

12. února. »Nár. Listy« zabaveny. — Konfiskace č. 3. »Obrany« potvrzena pro článek »Význam nastávajícího boje« (zločin dle § 65. a) tr. z., pro dopis »Z *Loun*: Persekuce, žalařování, pokutování a moření atd.« a konečně pro zprávu »Není na tom ještě dosti« (přečin dle § 300. tr. z.). — Uvězněný red. »Nár. Listů« J. *Arbes* vyšetřován u rady Landy jako svědek pro referat otištěný v »N. L.« o táboru u *Vysokého Veselí*.

14. února. Oktavan gymnasia hradištského Jan *Pištecký*, odsouzen c. k. zemským soudem v Brně pro zločin uražení Veličenstva, jehož se při jisté příležitosti dopustil pronešením slov »Já ne!« — do vězení na 14 dnů. — Vojtěch *Svátek* kupec a majitel hospodářství v Plzni, odsouzen pro zločin rušení

veřejného pokoje do žaláře na 6 neděl pro jakýsi výrok, jež pronesl v obecní úřadovně v Spáleném Poříčí. — Zahájeno přelíčení s učitelem Ant. Králem z Dobříše pro zločin uražení Veličenstva, ale odročeno. — Pro uvítání J. Baráka zavedeno vyšetřování s Leopoldem Šmídem, jenž povolán k c. k. trestnímu soudu zemskému z Velvar. — Uvězněnému red. »Nár. L.« J. Arbesovi doručen nový rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž zrušen osvobozovací nálezní první stolice, a Arbes odsouzen pro přestupek § 3. zák. o právu shromažďovacím k peněžitě pokutě.

15. února. C. k. ministerstvo vnitra vyřídilo rekurs »Amerického klubu dam« proti vyzvání c. k. místodržitelství, aby klub ten předložil stanovy k úřednímu schválení — v ten smysl, že veškerou další činnost klubu na tak dlouho zastavilo, dokud klub vyzvání místodržitelství nevyhoví a stanovy nepředloží. — »Americký klub dam« však bylo zcela volné sdružení, bez předsednictví, bez výboru a bez vybírání členských příspěvků atd. tudíž také beze stanov. Následkem toho také žádných stanov k úřednímu schválení nepodal a přece později nad míru zhusta čítáno v časopisech, že té neb oné vlastenecké a dobročinné akce účastnily se účastnice bývalého »Amerického klubu dam«, proti čemuž c. k. úřadové po zákoně zahrožiti nemohli. Klub sice neexistoval; ale někdejší členové jeho úředním zákazem nevyhlazeni. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice ze dne 30. listopadu 1869, kterýmž red. »Nár. L.« J. Arbes, red. »Pokroku« A. Palák a MDr. Štross z Nechanic uznáni byli nevinnými a uznav první dva (pro ohlášení tábora na *výšině mlíkosrbské*) vinnými přestupkem §§ 3. a 19. zák. o právu shromažďovacím odsoudil Arbese k pokutě 50 zl., Paláka 30 zl. Zároveň nařídil, aby s Drem Štrosssem odbýváno bylo nové líčení pře. — Uvězněnému red. »Našich Listů« J. Arbesovi c. k. návladnictvím oznámeno, že propadlá částka 500 zl. z kauce »N. L.« odvedena byla městské radě pražské. — Konfiskace č. 38. »Pokroku« potvrzena.

16. února. Pro »velezrádu« na dva roky odsouzený Jos. Víst dopraven z trestnice novoměstské k sv. Václavu. — *Třinácté* přelíčení red. »Nár. Listů« J. Arbese pro přestupek §§ 3. a 19. zákona o právu shromažďovacím, spáchaný otištěním ohlá-

šení dvou táborů a sice u *Chrudimi* a u *Únhoště*. V prvním případě byli spoluobžalováni JUC. Josef *Benoni* a Frt. *Hajsl* z *Chrudimi* a všickni uznáni nevinnými. V druhém případě uznán *Arbes* vinným a odsouzen k pokutě 70 zl. — Do obce *Rosnice* u *Králové Hradce* posláno 28 hulánů vymáhat exekučně c. k. daně. — Ministerstvo vyučování nedalo olomouckém měšťanu *Příkrylovi* povolení ku sbírkám na českou realku v Olomouci.

17. února. Býv. red. »Nár. Pokroku« J. *Zehnal* vyzván, aby do tří dnů nastoupil trest osmiměsíčního žaláře, jinak »že bude předveden«. — C. k. policejní rada *Dedera* dostal dle »Bohemie« list, v němž mu »tajný spolek« zvěstoval, že bude za důkazy své lásky k národu českému po zásluze odměněn. — V redakcích »Pokroku« a »Politiky«, jakož i v bytu J. S. Skrejšovského vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopisech několika článků. — V *Náchodě* zavedeno vyšetřování s voliči *českoskalickými*, kteří o posledních volbách do sněmu doprovodili poslance prof. *Kořínka* k volbě do Nového Města n. M. Z České Skalice předvoláni k c. k. okres. soudu v *Náchodě* MDr. *Kordina*, měšťanosta *Härtl*, hostinský Jos. *Bartoňček*, obchodník *Tichý* a hudebník Václ. *Kult*.

18. února. Číslo 4. »Obrany« zabaveno bez udání důvodů. Nové vydání zabaveno opět — pro výňatek z moravského »*Nášeince*«. V třetím vydání čísla toho otištěn výňatek z »*Prager Zeitungu*« a číslo — nezabaveno. — Volba Dra Frt. *Braunera* starostou kr. hl. města Prahy císařem potvrzena. — Soudní sluha nestihnuv red. »Nár. Listů« J. *Dvořáka* v redakci zanechal mu tam prostě lístek, aby o 1/6. hodině na jisto byl v redakci, že mu bude doručen soudní nález. Nestihnuv redaktora ani v dobu tu, přibil soudní sluha u přítomnosti dvou svědků, jež si byl přivedl, nález soudní na dvéře.

19. února. Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* oznámeno, že c. k. státní návladnictvo podalo zmatečnou stížnost proti konečnému rozsudku porotního soudu ze dne 17. ledna.

20. února. C. k. policie pátrala po nové tajné tiskárně. U *Jakuba Schöna* na *Smíchově* vykonána prohlídka a s bratry *Schöny* zavedeno vyšetřování. — Louis *Šmíd*, jenž byl r. 1868 pro herbstovské demonstrace odsouzen do vězení na 4 neděle,

a po svém návratu do Prahy zatčen, oznámil c. k. trestnímu soudu, že trest ten nastoupí. Soud však k tomu nesvolil oznámiv Šmídovi, že nalezá se ve vyšetřovací vazbě pro zločin »**velezrady**«, spáchaný o výletu na Cibulku. — Podbabští občané: V. Luňáček, V. Pekař, M. Červenka, V. Přáda, J. Hlaváček a V. Janoušek propuštění z vyšetřovací vazby. Ve vyšetřování proti nim však pokračováno a sice s Luňáčkem pro zločin pozdvižení, s ostatními pro zločin rušení veřejného pokoje. Uvězněný red. »Nár. L.« J. Arbes vyšetřován c. k. adjunktem Brabetzem poznovu pro některé články.

21. února. Přelíčení se 70letým MDrem Karlem *Ulrichem*, purkmistrem města Benešova, pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., jehož prý se dopustil tím, že dne 27. srpna 1869 ve schůzi okres. zastupitelstva benešovského, v které měla býti vykonána volba dvou členů do školní rady, takto se vyslovil: »Četl jsem zákon ten bedlivě a shledal, — že jest na újmu národnosti, že v něm ležacos ještě schází, že až otevřená dvířka v zákonu dle zkušenosti posléze, tuším, na újmu české národnosti se uzavrou, národu pouze břemeno zůstane. Zákon ten jest zákonem říšské rady, je shotoven bez poslanců našich. My musíme deklaranty své podporovat, a kdybychom volili, byla by to zrada na našich poslancích a podepsali bychom tak svoji smrt.« C. k. okresní hejtman benešovský Nettwal vydal o obžalovaném svědectví, v kterémž praví: »Co se týče jeho politického chování, držel vždy k národní straně, býval dřív mírný. V posledních dobách však jest přepjatý a znám co nepřítel vlády a ústavy . . .« Přes toto »vysvědčení« c. k. okr. hejtmána uznán obžalovaný c. k. soudem nevinným. V důvodech rozsudku praveno, že *voliti* do okresní školní rady *není povinností*. — Býv. red. »Politiky« V. *Kubhánek*, odpykav své tresty, propuštěn z vězení. — Konfiskace č. 42. »Nár. Listů« potvrzena pro článek »Program generála Fadějeva«, v němž shledán zločin **velezrady** dle § 58. tr. z. a pro dopis z Krakova, v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z. Rovněž potvrzeno zabavení č. 3. »Svobody«. V článku »S tímto ministerstvem žádné vyrovnání« shledán zločin dle § 65. a) tr. z.

22. února. Mlynář Jos. *Doležal* z Podhradu u Smiřic odsouzen c. k. zemským a trestním soudem v Praze pro zločin

urazení Veličenstva a pro pobuřování, jež prý spáchal v loni v hostinci v Habříněch výrokem nějakým o povstání v Dalmacii, do žaláře na 7 měsíců. Státní návládní navrhoval trest žaláře na dva roky. Proti obžalovanému svědčili hlavně četníci

24. února. Farář z Vítkovic, P. Ant. *Sax*, jenž byl odsouzen pro zločin urazení Veličenstva, nastoupil trest v novoměstské trestnici.

25. února. Dr. Rieger a Dr. Sladkovský, kteří byli ministrem Drem. Giskrou vyzváni ku konferenci, zaslali místodržiteli baronu Kollerovi společný list, v němž zdvořilým způsobem pozvání k vyjednávání zamítli. — C. k. policie vyslala jednoho ze svých komisařů do dělnického spolku »Oulu«, aby opatřil snímek podpisu ruské kněžny z pamětní knihy, do kteréž se byla kněžna o své návštěvě spolku toho zapsala.

26. února. Uvěz. red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán výměr c. k. zemského co porotního soudu, že c. k. státní návladnictvo podalo již zmatečnou stížnost proti konečnému rozsudku porotnímu ze dne 17. ledna.

27. února. V redakci a v bytu redaktora »Dělníka« V. *Petra* vykonána soudní prohlídka. Pátráno po rukopise článku »Ve Vídni a v Praze«, v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z. Také v redakci »Slovana« vykonána soudní prohlídka. Hledaných rukopisů ani zde, ani tam nenalezeno. — Z občanů pro návštěvu Kaňkovských vrchů dne 8. července 1896 odsouzených nastoupili u c. k. krajského soudu v Kutné Hoře tresty: Jos. *Fiala*, otec, 16denního vězení, Jos. *Fiala*, syn a Frant. *Vlach*, každý 8denní vězení. — Konfiskace v tiskárně Mikuláše a Knappa vydané řeči bratra Kovandy, kterou měl v dělnické schůzi strojníků pražských dne 20. února 1870, potvrzena pro přečin dle § 302.

28. února. Beno *Dvořák* ze Šárky, odpykav si v novoměstské trestnici trest tříměsíčního žaláře pro zločin urazení Veličenstva, propuštěn na svobodu.

Březen 1870.

1. března. Deputace slezských Čechů, která se odebrala do Vídně, aby J. V. císaře prosila za zřízení českých středních škol pro slovanské dívky, nebyla k audienci předpuštěna. — Odvolání red. »Obrany« proti nálezu, kterýmž byla konfiskace č. 4. potvrzena, c. k. vrchním soudem zamítnuto.

3. března. Krejčovský mistr August *Žalud*, jenž byl pro výrok o rakouské hymně odsouzen na dva měsíce do žaláře, propuštěn po přestálém trestu na svobodu. — S red. »Dělníka« V. *Petrem* zavedeno vyšetřování pro článek »V Praze a ve Vídni«. Zároveň vyšetřován pro skonfiskovanou řeč Tomáše Kovandy, kterou *jako typograf sázel*. Tím prý se stal podezřelým spoluviny. — Pro přečin pobuřování dle § 300 tr. z. odsouzen Josef *Velek* do vězení na 3 týdny pro korrespondenční listek, jež byl dne 19. listopadu 1869 zaslal c. k. okr. soudu v Příbrami. — Redaktor a vydavatel »Česko-bratrského Hlasatele« J. *Mojžíš* odveden do novoměstské trestnice, aby přestál trest 20denního vězení, poněvadž pokuty 100 zl. na něm nebylo lze dobytí.

4. března. »Pokrok« a »Hum. Listy« zabaveny. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice ze dne 11. ledna, kterýmž red. Nár. L. J. *Arbes* a red. »Pokroku« A. *Polák* uznáni byli pro přestupky §§ 3. a 19. o právu shromažďovacím nevinnými, a odsoudil každého k pokutě 80 zl. — Týž soud potvrdil rozsudek, kterýmž Čeněk *Hajs* odsouzen do vězení na dva měsíce, poněvadž se vzpíral policistům, kteří jej chtěli zatknouti. — Býv. red. »Pokroku« *Palák* dopraven do novoměstské trestnice, aby si odpykal trest osmidenního vězení pro jeden z přestupků v »Pokroku« spáchaných.

5. března. Političtí věznové v novoměstské trestnici zaslali francouzskému redaktoru Rochefortovi, uvězněnému ve vězení St. Pelagie v Paříži, adresu, v kteréž praveno mimo jiné: »Prosíme Vás, abyste přijal ujištění, že ryze demokratický národ český, z něhož vyšli Hus a Žižka, kdy ještě celý svět ve tmách pohřížen byl, kráčí ruku v ruce se slavným náro-

dem francouzským, jenž první dal roku 1789 výraz tužbám všech národů, jakož i se všemi jinými národy, pokud tito svo body se domáhají, a že ničeho horoucnější si nepřeje, než aby se konečně uskutečnila vznešená myšlenka: Sbratření a solidarita všech národů. Žaláře dovedou toliko těla uvěznit — duch náš zalétá k Vám!« — Jednoroční dobrovolník *Janeček*, jenž byl v den prohlášení rozsudku ve při tajného spolku »Blaník« před radnicí novoměstskou zatčen, odsouzen na 14 dní do vězení v kasárnách. — Frant. *Bursa* z Král. Městce odbyv si v Opočně trest třídního vězení, k němuž byl c. k. okres. soudem v Libáni pro tábor na *Blížkově* odsouzen, propuštěn na svobodu. — Pro řeč na táboru pod *Choustníkem* dne 22. srpna 1869, mezi kterouž byl tábor rozpuštěn, zavedeno s Emilem *Škodou*, jakož i s ostatními řečníky vyšetřování jednak pro pobuřování, jednak pro rušení veřejného pokoje.

7. března. Do redakce »Nár. Listů« dostavila se jednáctičlenná soudní komise, která marně pátrala po rukopisech článků a zpráv: »Pět ministrů a pět programů«, »Hlasy časopisecké«, »Program generála Fadějeva« a »Z Krakova«, v nichž shledány dva zločiny dle § 65. a), pak přečin dle § 300. a zločin velezrády dle § 58. c) tr. z. Po té vykonána prohlídka v tiskárně a v bytu faktora tiskárny D. Sluníčka, pak v bytu red. »Svobody« J. *Zídka*, kde pátráno v nepřítomnosti redaktorově po rukopise článku »Zlodějství a darebáctví«. Konečně pátráno také ještě po rukopisech několika článků v zabavených číslech »Obrany«, pro kteréž podobně jako pro článek ve »Svobodě« zavedeno bylo vyšetřování pro zločin dle § 65. a přečin dle § 300. tr. z. a sice: »Význam nastávajícího boje«, »Z rakouského Slezska«, »Jak liberalní éra hospodaří v našem Slezsku«, dopis z Loun, článek »Není na tom dosti« a posléze »Přátelům a příznivcům na rozloučenou«. Ani těchto rukopisů nenalezeno. — Uvěz. red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* doručena nová obžaloba pro ohlášení tábora na *úpatí Řípu* v č. 165. z r. 1869. Spoluobžalováni byli Frt. *Kratochvíl*, Jos. *Kratochvíl* z Mlčechvost, V. *Nebeský* z Brozánků a J. *Pražák* z Choroušek. Líčení pře ustanoveno ku dni 17. března. Mimo to dodán mu také rozsudek c. k. vrchního soudu, kte-

rýmž byl změněn rozsudek první stolice a Arbes pro ohlášení tábora na *Kunětické Hoře* odsouzen k pokutě 80 zl.

8. března. Pro tábor na *Levíně* odsouzený Jan *Matěják* z Jilemnice nastoupil v Nové Pace trest desítidenního vězení. Celkem odsouzeno pro tábor ten z Jilemnice **70 osob** — Uvěz. red. »N. L.« J. Arbesovi doručen rozsudek první instance, kterýmž byl pro ohlášení tábora na úpatí Blaníku odsouzen k pokutě 80 zl. — Býv. red. »Nár. Pokroku« J. *Zehnal* odveden do novoměstské trestnice, aby si odpykal trest osmiměsíčního žaláře. — S farářem a »deklarantem« moravským P. Janem *Bergrem* z Pozlovic odbýváno v Brně přelíčení pro zločin rušení veřejného pokoje a přečin pobuřování, jichž prý se dopustil dne 12. července 1869 kázáním na Velehradě. Obžalovaný uznán nevinným.

10. března. Zahájeno *tajné* líčení pře pro *velezrádu* s dvěma trestníky Jos. *Hübrem* a Jindřichem *Kejvalem*. Líčení odročeno. — Uvěz. red. »N. L. J. Arbesovi doručeno vyzvání, aby do tří dnů se vykázal, že zapravena byla pokuta 25 zl., k níž byl pro přestupek § 21. zák. o tisku a čl. II. zák. ze dne 15. října 1868 odsouzen.

11. března. S red. »Svobody« J. *Zídkem* zavedeno vyšetřování pro článek »*zlodějství a darebáctví*«, v němž shledán zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z., pak pro článek »*S tímto ministerstvem žádné narovnání*«, taktéž pro zločin dle § 65. a) tr. z. Na redaktoru tom vymáháno exekučně zaplacení pokuty 20 zl.

12. března. Jos. *Liška* z Ratiborských Hor zatčen pro přečin politický a dopraven do novoměstské trestnice do vazby vyšetřovací. — Konfiskace č. 10. »*Hum. Listů*« potvrzena pro přečiny dle §§ 300. a 305. tr. z. — Pobuřující plakáty nalezeny na nárožích domů v Kojetíně na Moravě. Byli na nich vyobrazení tamější okresní soudci a berní výběrčí na šibennicích. Úřední zřízenci plakáty strhali.

13. března. Adressa, zaslaná politickými vězni v novoměstské trestnici Rochefortovi, otištěna v listě jeho »*Marseillaise*« s přiměřeným vřelým díkem zaslátelům. — Pro telegram, zaslaný J. Barákovi, zavedeno vyšetřování se starostou Sokola novopackého A. *Vlačíhou*.

14. března. Red. »Obrany« V. *Erben* odsouzen pro pře-
stupek § 24. zák. o tisku k pokutě 80 zl. — V Brně prove-
dono líčení pře s Janem *Hlávkou* a Karlem *Mildem* pro pře-
stupek § 313. tr. z. (uražení zřízence obecní policie), jehož pry
se dopustili o loňském táboru brněnském. Oba však uznání ne-
vinnými. — Se 27 *občany* a jednou dámou ze Sobotky prove-
dono u c. k. kraj. soudu v Jičíně přelíčení pro pře-
stupek zá-
kona o právu shromažďovacím. Z obžalovaných neuznán nikdo
vinným. — S uvěz. red. »N. L.« J. *Arbesem* zavedl c. k. soudní
adjunkt Brabetz vyšetřování pro úvodní článek »Pět ministrů
a pět programů« a pro úryvek v »Hlasech časopiseckých« v č. 29.

15. března. »Slovan« zabaven. — S red. »N. L.« a »Obrany«
J. *Dvořákem* zavedeno vyšetřování pro několik článků, ze-
jména pro »Program generála Fadějeva«. Vyšetřování vedl
někdejší c. k. adjunkt Brabetz, jenž byl nedávno jmenován
státním zástupcem v Chrudimi a doposud ještě u c. k. zem-
ského trestního soudu jako *soudce* úřadoval. — Pro tábor na
Vysoké odsouzení občané František *Třešňák* a Josef *Říha* na-
stoupili tresty. První vězení na 4 a půl dne, druhý na 6 dnů.

17. března. Přelíčení s uvězněným red. »N. L.« J. *Arbesem*
pro ohlášení tábora na úpatí Řípu. Arbes i spoluobžalovaní
občané podpíší: Frt. *Kratochvíl* a Jos. *Kratochvíl* z Mlče-
chvost, V. *Nebeský* z Broxánek a J. *Pražák* z Choroušek uznání
nevinými. — Trestníci *Hanzlík* a *Schaller*, kteří byvše obža-
lování pro *velexrádu* odsouzeni byli pro zločin rušení veřejného
pokoje, dopraveni do trestnice svatováclavské. — Konfiskace
č. 69. »Nár. Listů« potvrzena pro »Hlas z obecnstva« (§ 65.
a) tr. z.) a pro referát ze soudní sně »*Spáchali velexrádu v kri-
minale pražském*« (§§ 300. a 310. tr. z.).

18. března. Nejvyšší soud potvrdil nález c. k. vrchního soudu,
kterýmž purkmistr Ant. *Kaska* a starosta okr. zastupitelstva
Jos. *Franc* odsouzeni byli pro tábor na *Levně* k pokutám,
první 30 zl., druhý 50 zl. — P. Jos. *Baxal*, farář v Novo-
sádce na Moravě nastoupil v Brně trest šestinedělního vězení,
k němuž byl odsouzen pro zločin rušení veřejného pokoje, spá-
chaný kázáním.

20. března. V zámku hraběnky Leontiny *Segurovy* Čaba-
načové v Ostředku vykonána vedením c. k. adjunkta Rusa

z Benešova soudní prohlídka. Ve všech pokojích vytrhány i podlahy. Po čem pátráno, nenalezeno. Občan Václav Chaloupka, otec pěti dítek, zatčen a dopraven četníky do Benešova.

21. března. Ministr Dr. Giskra zadal za propuštěnou. — Přelíčení s hercem Ant. Puldou obžalovaným pro křivé svědectví, jehož prý se dopustil ve při Srba Sávy Rajkoviče, když jako svědek doznal, že »pokud viděl, Rajkovič buršáky se stráně nesrazil«. Obžalovaný uznán nevinným. — Pro tábor na Blížkově odsouzení občané Jos. Štěrba, Jan Gross, Jan Melichar, Jan Novotný a Fr. Kubeška nastoupili u c. k. krajského soudu v Jičíně tresty desítidenního vězení. — Uvěz. red. »Nár. L.« J. Arbesovi doručen německý výměr nejvyššího soudu, kterým zmírněn rozsudek vrchního soudu, a Arbes pro přestupek § 10. a 11. zák. o tisku odsouzen k pokutě 30 zl. Zároveň vyzván, aby pokutu do osmi dnů složil, jinak že bude na něm vymáhána exekučně.

22. března. »Pokrok« zabaven. — Pro telegram zasláný J. Barákovi zavedeno vyšetřování s redaktorem »Českého Lva«. — Konfiskace čísla 23. »Slovana« potvrzena. — Pro uvítání J. Baráka, když opustil vězení, zavedeno vyšetřování s Josefínou Sojkovou a občany Hoffmannem a Peklem.

24. března. V redakci »Plzenského Lva« vykonána soudní prohlídka. — Učitel v Přišovicích u Turnova Adolf Křenek c. k. zemskou školní radou suspendován, poněvadž prý měl kdysi v Uhříněvsi řeč ve smyslu národním.

25. března. Banderisté rožďalovičtí odsouzení pro tábor na Blížkově nastoupili tresty vězení.

30. března. Uvěz. red. »N. L.« J. Arbesovi dodán výměr, že odvolání jeho proti rozsudku vrchního soudu ze dne 18. ledna 1870 zamítnuto, poněvadž ohlášení rekursu nebylo podáno v zákonitě lhůtě.

31. března. Uvěz. red. »Nár. L.« J. Arbesovi dodán rozsudek vrchního soudu, kterýmž potvrzen rozsudek první stolice, a Arbes pro ohlášení tábora na náměstí v Hořovicích a na Strážkově odsouzen k pokutě 60 zl. Zároveň byl vyzván, aby pokutu v osmi dnech složil, jinak že atd.

Duben 1870.

1. dubna. »Dělník« a »Český Lev« zabaveny. — Red. »Nár. Školy« V. *Kredba* odsouzen c. k. vrchním soudem pro přestupek §§ 10. a 11. zák. o tisku k pokutě 20 zl.

2. dubna. Redaktor »Nár. Listů« Jos. *Dvořák* předvolán k soudu k vyšetřování a *podržán ve vazbě vyšetřovací pro zločin velezrády*. — Uvěz. red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán opět *německý* výměr, že nejvyšší soud vyřídil zmateční stížnost státního zastupitelstva proti konečnému rozsudku porotnímu ze dne 27. ledna 1870 a ustanovil *řizení ku dni 28. dubna* o 10. h. dopol. *před nejvyšším jinak kasačním soudním dvorem ve Vídni*, kde má být rozhodnuto, má-li či nemá-li býti nařízeno nové líčení pře.

3. dubna. Pro účastenství uvítání poslance dra Žáka o posledních volbách odsoudil c. k. vrchní soud občany JUC. M. *Hamatera* k pokutě 20 zl., M. *Kupku* k 15 zl., Jos. *Kaislera*, Ant. *Horského*, Fr. *Pecáka*, H. *Landsmana*, Jos. *Zimu* a Fr. K. *Kindla* k pokutám po 10 zl. — Členům suspendovaného Sokola *lounského*: *Drtinovi*, *Prandlovi*, *Roháčovi*, *Zajícovi*, *Fuxovi*, *Konrádovi*, *Gotšalkovi*, *Šumoni*, *Keplerovi*, *Applmannovi*, *Vatkýmu*, *Sládkovi*, *Holému*, *Samkovi* a *Jirákov*i, kteří byli odsouzeni do vězení jednak na 14, jednak na 8 nebo na 5 dní, nařízeno nastoupiti tresty, čemuž většina vyhověla dříve, než měla, aby v případě — (kdyby snad byla politickým provinilcům udělena amnestie) — nebyly jim tresty prominuty.

4. dubna. *Ministerstvo Hasnerovo* zadalo za propuštění. — Uvěz. red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán *německý* výměr, kterýmž uvědoměn, že nejvyšší soud jako instance kasační vyřídil zmateční stížnost pražského státního návladnictva proti konečnému rozsudku porotnímu ze dne 17. ledna 1870 a nařídil, aby *předběžné soudní řizení odbýváno bylo ve Vídni dne 22. dubna*. — Učitel Ant. *Král* obžalovaný pro roztrhání papírového orla *Míšského* ze zločinu rušení veřejného pokoje uznán nevinným. — Red. vojenského listu »*Žižka*«, Hynek *Lang* odsouzen, pro přestupky §§ 10. a 11. zák. tisk. k pokutě 10 zl. — Redaktor »*Pokroku*«, dr. A. *Houška*, odsouzen pro přestupek § 496. (proti

bezpečnosti cti) pro zprávu »Šibeniční éra« do vězení na 24 dní. — Nejvyšší soud potvrdil nálezh c. k. vrchního soudu, kterýmž zdvojnásobeny všem, kdož byli pro tábor na *Košumberku* (5. července 1868) odsouzeni. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice, kterýmž red. »Nár. Listů« *J. Arbes*, pak *Jos. Benoni* a *Frt. Hajsl* uznáni byli pro ohlášení tábora u Chrudimi nevinnými a odsoudil je k peněžitým pokutám: *Arbesa* ke 100 zl., *Hajsla* 40 zl. a *Benoniho* 30 zl.

5. dubna Zpráva o pádu ministerstva, zejména odstoupení ministra spravedlnosti *Dra. Herbst* a *Dra. Giskry* vzbudila po celých Čechách radostné hnutí, jak o tom svědčily telegramy a přípisy zaslané z různých měst a osad českým listům, jako z *Jilemnice*, *Chrudimi*, *Mokropes*, *Dolního a Malého Slivna*, *Hořovic*, *Poličky* atd. — V *Jilemnicích* uspořádán večer Sokolem a zpěváckým spolkem průvod s pochodněmi, jehož se účastnilo nevidané množství lidu. Mnoho domů bylo slavnostně osvětleno. Za zvuků hudební kapely odebral se průvod na náměstí, kde zahrány a zazpívány písně »Hej Slované!« a »Kde domov můj«, provolávána »sláva« deklarantům a vypálen ohňostroj. — Podobně bylo v *Hořovicích*. Večer celé město osvětleno, vyjímaje byty c. k. úředníků okresního hejtmanství a c. k. okr. soudu, c. k. notáře *J. Seiferta* a obchodníka *K. Žaluda*. Hudba procházela městem. Veškeré občanstvo shromáždilo se na náměstí před radním domem, kde zpívány národní písně a provolávána sláva králi českému. — V *Poličce* uspořádán velkolepý průvod s lampiony, jehož se účastnilo celé město. Průvod s hudební kapelou v čele vyšel z městského divadla, obešel náměstí, zastavil se před městským domem, kde zahrána a zapěna píseň »Hej Slované!« a provolána »sláva« českému králi. Odtud hnul se průvod k Městanské besedě, kde provolána »sláva« koruně české, načež se účastníci za zpěvu »Kde domov můj« rozešli. Všechny tyto a jiné ještě průvody a slavnosti v jiných městech odbývány vesměs s dovolením c. k. úřadů. — Slavnost svčení praporu »Sokola« a spolku »Svato-pluk« v Brně c. k. místodržitelstvím moravským zakázána. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž benešovský purkmistr *JUDr. K. Ulrich* neuznán vinným zločinem rušení veřejného pokoje. — Uvěz. red. »N. L.« *J. Arbes*

sovi dodán rozsudek c. k. vrchního soudu, kterým změněn rozsudek první instance a Arbes pro ohlášení táborů u *Chrudimi* a *Červeného Újezda* odsouzen k pokutě 100 zl.

7. dubna. V procesu tajného spolku »Blánské« za nevinna uznáný Frt. Kolací, jenž byl následkem odvolání se státního zastupitelstva i po ukončení soudu držán ve vazbě, propuštěn po složení kauce 1000 zl. — skoro po devítiměsíční vazbě — na svobodu. C. k. zemský co trestní, jakož i c. k. vrchní soud žádost tu zamítl. Teprve nejvyšší soud — dne 5. dubna rozhodnul, že má býti Kolací propuštěn. Druzí dva: *Grossman* a *Chalupa*, kteří byli v procesu tom taktéž nevinnými uznáni, podržáni i na dále ve vazbě. — Za red. »Nár. Listů« J. Dvořáka, jenž byl podržán ve vyšetřovací vazbě pro článek »Program generála Fadějeva«, v němž shledán zločin *velezrády*, nabídnul Dr Julius Grégr přiměřenou kauci, aby mohl býti Dvořák vyšetřován na svobodě. — Občanu J. S. *Vítkovi* dodána obžaloba pro zločin rušení veřejného pokoje, jehož prý se dopustil řečí na táboru u *Chocně*. — Jos. Václ. Vlček, rolník z Litovic, nastoupil trest osmidenního vězení. — Redaktor »Česko-batrského Hlasatele«, J. *Mojžíš*, odsouzen pro článek »Naše křesťanství a občanství« pro přestupek §§ 10. a 11. zákona o tisku k pokutě 30 zl. — Red. »Obrany« V. *Erben* odsouzen pro přestupek § 24. zák. o tisku k pokutě 50 zl., poněvadž v č. 13. otisknul původně zabavený článek, pro kterýž však byl porotou za nevinna uznán.

8. dubna. Žádost dělníka *Šafaříka*, odsouzeného pro přestupek k peněžitě pokutě, aby směl trest ten odpykati ve vězení, zamítnuta a pokuta zvýšena na 20 zl.

9. dubna. Následkem zpráv, že připravují se v Praze politické demonstrace, stráženo po celý den Václavské náměstí policejními hlídkami. Vojenská posádka byla konsignována. Mimo prapor pluku arcivévody Salvatora u nádraží v Karlíně stál také ještě prapor pluku vévody Nassavského na vídeňské silnici pohotově. Škadrona husarů, která byla z Brandejsa povolána, čekala na další komando v Karlíně. Na každém komisařství byla policejní stráž o 25 mužů rozmnožena a veškeré mužstvo policejní po celý den pohotově. K demonstracím však nedošlo, a zatčen toliko spolupracovník »Slovana« Seidl, kterýž

byl přišel na Václavské náměstí za svým povoláním. — K rozkazu c. k. vrchního soudu odbýváno »obnovené« líčení přes MUDrem Janem Štrosem, kterýž rozsudkem ze dne 30. listopadu 1869 nebyl uznán vinným přestupkem zákona shromažďovacího, kdežto spoluobžalovaní red. »N. L.« J. Arbes a red. »Pokroku« A. Polák odsouzeni byli k peněžitým pokutám. Předseda připomenul, že rozsudek proti red. J. Arbesovi vešel v moc práva, poněvadž propásl k odvolání předepsanou lhůtu, podav ohlášení rekursu teprve druhý den po doručení rozsudku. Dr. Čížek v nepřítomnosti Arbesově případ ten objasnil řka: »Arbes je zde ve vazbě. Jakmile mu byl doručen rozsudek vrchního soudu, *podal ihned ohlášení odvolání* a sice, poněvadž jinak nemůže, správci trestnice, radovi Neumannovi. Pan rada však *odvolání odložil* a tak se stalo, že lhůta prošla. Nemohu dopustit, aby ta *nedbalost* zůstala na mém klientu. Jest to věc *vskutku neslýchaná* a mám za to, že *musí býti úředník ten k zodpovídání pohnán.*« Po provedeném líčení uznán Dr. Štros i tentokráte nevinným. — Odvolání rolníků *pod Vysokou* proti zákazu zřízení banderia pod názvem »Omladina podvysocká« c. k. ministerstvem zamítnuto. — Z pokut »Politiky« opět odevzdáno 260 zl., z pokut »Pokroku« pak 80 zl. fondu městského chudobince v Praze. — Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán výměr, že nejvyšší soud zrušil rozsudek vrchního soudu ze dne 28. prosince 1869 a potvrdil rozsudek první instance ze dne 29. listopadu 1869, kterýmž Arbes pro ohlášení tábora na Vráži uznán byl nevinným.

11. dubna. Pátrání po členech nového tajného spolku »Přibyslav«. V bytu mlynáře Frant. Novotného, jenž byl v hostinci zatčen a do bytu svého zaveden, vykonána soudní prohlídka pro podezření, že jest členem tajného spolku a že spáchal zločin rušení veřejného pokoje roztrušováním plakátů. — Na náměstí Svatováclavském zatčený spolupracovník »Slovana«, Seidl, propuštěn na svobodu. V noci před tím vykonána v bytu jeho, tudíž v jeho nepřítomnosti policejní prohlídka. Když pak proti prohlídce té protestoval a žádal za neodkladné zaslání opisu protokolu o domovní prohlídce, zaslán mu z policejního ředitelstva přípis, že vykonána byla prohlídka proto, poněvadž prý byl stěžující si v podezření spoluvinný při rozšiřování

velextrádných plakátů, jimiž bylo obyvatelstvo Prahy vyzýváno, by se dne 10. dubna večer dostavilo na Václavské náměstí. — Konfiskace č. 13. »Dělníka« potvrzena pro články »Slovo v čas« (zločin rušení veřejného pokoje) a »Krev nevinná volá k bohu o pomstu« (přečin dle § 300. tr. z.). Konfiskační nálezy byly v nepřítomnosti redaktorově úředním sluhou u přítomnosti dvou policejních strážníků přibit na dvéře bytu.

12. dubna. Vlastnoručními listy císaře byli následující ministři z úřadů svých propuštěni: ryt. L. *Hasner*, jako předseda ministerstva, šlechtic *Plener*, Dr. *Giskra*, Dr. *Brestl*, Dr. *Herbst*, ryt. *Wagner*, Dr. *Banhans* a Dr. *Stremayer*. — Hrabě *Potocki* jmenován předsedou ministerstva a zároveň ministerstva orby. Hr. *Taaffe* převzal ministerstvo vnitra; dvorní rada rytíř *Tschabuschnigg* *) stal se ministrem spravedlnosti a správcem ministerstva kultu a vyučování; *Distler* ministerstva financí a *De Pretis* ministrem obchodu. — »Nár. Listy« a »Slovan« zabaveny. — Následkem zmatečné stížnosti státního zastupitelstva pražského proti konečným rozsudkům v obou posledních dvou porotních případech »Nár. Listů« ustanovil nejvyšší soudní jinak kasační dvůr na dny 22. a 28. dubna veřejná řízení ve Vídni. Jelikož redaktor »N. L.« J. *Arbes* nalezal se právě ve vazbě a ohlásil, že se do Vídně odebeře, nezbylo, nežli rozhodnouti, aby tam byl dopraven v průvodu c. k. orgánu a ubytován na několik dní — v kriminále vídeňském. Až dosud nestál ještě žádný český žurnalista se svým obhájcem přímo před nejvyšším soudním dvorem.

13. dubna. »Pokrok« zabaven. — C. k. vrchní soud jednak potvrdil, jednak *zostříl* rozsudek ve věci pro tajný spolek »Blatník«. Čeněk *Kerber* odsouzen na 10 roků, Otakar *Fiala* na

*) *Tschabuschnigg* byl za dřívějších let básníkem a novellistou. Jakého *smýšlení* — tehdy byl, vysvítá z básně, která v překladu českém zní:

»Rek Siegfried draka utloukl — a v krvi jeho se myl. — Tím stvrdla jenu kůže tak — že meč ho neranil.

Jen mezi lopatky mu kles — náhodou *Upy* list. To místo bylo k zranění — před *srádkou* nebyl jist.

Jednou chtěl v lese vodu pít — shybnul se k prameni — tu Hagen kopím trefil jej — právě tam v ramenu.

Tak *muž německý* zahuben. — A *kdo to zavinil*? To list *Upy slovanště* — ten toho vinou byl.

6 roků. Alois Grossman a Frt. Kolací uznáni nevinnými, kdežto Jan *Chalupa*, původně za nevinna uznaný, odsouzen do těžkého žaláře na 3 roky. Následkem toho propuštěn Grossmann z vazby, v které byl i po ukončeném líčení pře držán; Chalupa zůstal ve vazbě až do vyřízení pře nejvyšším soudem. — O hlasování u c. k. vrchního soudu zvěstovaly »Nár. L.«: V senátu zasedali: president *Streit*, rytíř *Jarosch* von Adlershorst, radové *Haller*, *Jankovský*, *Foerster* a *Ulrich*. Tento jako referent navrhnul pro Čenka Kerbra, odsouzeného do žaláře na 10 roků, těžký žalář na dobu 20 let. Rytíř *Jarosch* slevil 5 roků a navrhl 15letý žalář. Rada *Ulrich* vida, že nejví senát ochotu přistoupiti k návrhu na 20 roků, připojil se k návrhu ryt. *Jarosche*. Na to navrhnul rada *Haller* žalář na dobu 12 roků, což také přijato. Hlasovali pro návrh ten: *Streit*, *Foerster*, *Jankovský* a *Haller*. President vyslovil prý se, když navrhován žalář dvacetiletý: »Nesmí se přece záležitost hnáti do nejzazší krajnosti!« — Frt. *Hájek*, jenž byl odsouzen pro tábor na *Petruškových vrších* do žaláře na 1 rok a strávil i s vyšetřovací vazbou v žaláři 19 měsíců a 26 dní, propuštěn na svobodu. Byl uvězněn od 27. srpna 1868. Nejprve dopraven do Semil, pak do Jičína a odtamtud spoutaný do Prahy, kde prodlel asi 10 měsíců v novoměstské trestnici, odkud dopraven k sv. Václavu, kde odpýkal si zbytek trestu, dalších deseti měsíců. — Lékařským pozorováním zjištěno, že Jan *Kučka*, kterýž již po delší čas nalezal se v trestnici novoměstské ve vyšetřovací vazbě pro zločin uražení Veličenstva, jest na duchu chorý, vlastně — blbý. Trestní vyšetřování v záležitosti té svěřeno radovi Landovi. — C. k. okresní hejtman Mallowetz neudělil občanům lounským J. *Liehnerovi*, K. *Svobodovi*, Rud. *Wunschovi* a A. *Vatkymu* dovolení, aby směli vybíratí příspěvky pro ubohé rodiny oněch dělníků, kteří byli ve srážce s vojskem ve *Svarově* o život přišli. — C. k. ministerstvo nesvolilo k vydání české odborné učební knihy pro dělostřelectvo. — Volební sbor soudních okresů *Jičínského*, *Sobotického*, *Libáňského* a *Novopackého* usnesl se nevoliti do komise pro tak zvané upravení pozemkové daně.

14. dubna. Žalářníkovi v novoměstské trestnici Kristianu Seifertovi, kterýž k vlastní žádosti přesazen do Budějovic a pro

svou humanost u všech vězňů v dobré paměti byl, uspořádána před jeho odjezdem Mdká ovace. Udeřením deváté hodiny večerní byla skoro všechna okna trestnice osvětlena a z mnohých cel ozývalo se volání: »Na zdar! odcházejícímu žaláříkovi!« — S dělníkem *Rablem* zavedeno vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje a přečin dle § 303. tr. z., protože dne 4. ledna večer provolal v jednom hostinci u přítomnosti dvou detektivů »Sláva Barákov!« Byl zatčen a po sedm neděl držán ve vazbě vyšetřovací. — Rolník z Litovic Jos. V. *Vlček*, jenž přestál trest osmidenního vězení, propuštěn na svobodu. — Na den 17. dubna svolaná schůze dělníků na Smíchov v hostinci »U čísla 1« policií pražskou zakázána. — Pro urážku ministra Dra Giskry c. k. krajským soudem v Chrudimi odsouzený obchodník Ant. *Čechák* nastoupil v trestnici novoměstské svůj trest. — C. k. okres. hejtman Trage sezval »zákonem povolané« zástupce okresů *Slanského, Stražického a Velvarského*, by vykonali volbu důvěrníků do komise pro »upravení« pozemkové daně. Jelikož bylo okres. zastupitelstvo *velvarské* baronem Kollerem již před delším časem rozpuštěno, ohradili se starostové okresu *Velvarského* a po nich i starostové druhých dvou okresů proti takovému výkladu zákona a odepřeli volbu, poněvadž jsou k ní oprávněni jen členové zastupitelstva okresního. — Uvězněný red. »Nár. Listů« J. *Arbes* vyzván, aby do osmi dnů zapravil pokutu 80 zl., ku které byl dne 19. března pro »nedokonané svádění k přestupku proti předpisům zákona o právu shromažďovacím odsouzen«. —

15. dubna. Uvězněnému red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž změněn rozsudek první stolice a Arbes odsouzen pro přestupek § 3. o právu shromažďovacím k peněžitě pokutě. Arbes napsal ihned odvolání z rozsudku toho, jež dne 16. února osobně doručil správci trestnice radovi Neumannovi, aby bylo ohlášení rekursu dodáno expeditu c. k. zemského, jinak tiskového soudu. Však teprve 26. února vráceno mu rubrum, z něhož seznal, že ohlášení rekursu dodáno bylo expeditu teprve dne 17. února, tedy o den později, než-li zákon káže. Následkem toho dal se Arbes ohlásiti u rady Neumanna, žádaje za vysvětlení. Dostalo se mu v odpověď, že bude záležitost »vyšetřena«. Jelikož však na vy

šetření toho vyřízení rekursu nezáviselo, zaslal Arbes veškeré spisy svému obhájci, aby učinil v té věci další kroky právní. — Žádost majitele »N. L.« dra. Julia Grégra, aby pro **velezrádu** ve vyšetřovací vazbě se nalezající red. »N. L.« Josef Dvořák propuštěn byl po složení přiměřené kauce na svobodu, c. k. vrchním soudem zamítnuta. — Přelíčení s red. »Českého Lva« Jos. Kummrem před porotou v Plzni pro článek »Kus života z Cislajtanie«, položeno ku dni 26. dubna. Líčení pře s býv. red. »Plzeňských Novin«, Stejskalem-Lažanským a spolupracovníkem těchže novin J. Kummrem pro článek »Král se baví« ustanoveno na den 28. dubna taktéž před porotou. — F. S. Stejskal-Lažanský a F. Kohout v Plzni odsouzeni c. k. okres. soudem pro přestupek každý k pokutě 10 zl.; red. »Českého Lva« J. Kummer v jiném přelíčení taktéž pro přestupek k pokutě 5 zl.

16. dubna. Uvězněný redaktor »Nár. L.« J. Arbes propuštěn na hodinu z vězení, aby mohl v průvodu strážníka navštívit nemocnou svou sestru.

17. dubna. I v tento den — v neděli — odbýváno u c. k. okresního soudu v Karlíně přelíčení s dělníky Karlem Šibou a Ant. Vaňkem pro přestupek dle § 310. tr. z. pro sbírky ve prospěch rodin po dělnících, kteří o srážce s vojskem ve Sýrově zahynuli.

18. dubna. V noci nalepeny na různých domech a nárožích v Praze plakáty, jimiž lid vybízen, aby v pondělí velikonoční odpoč. o 5. hodině sešel se v nádvoří v Emausích u pomníku studentů, kteří byli r. 1848 zahynuli na barikádách. — »Obrana« zabavena. — Lounský občan Drtina vrátil se z vězení. Nepřehledné davy obecnstva vyšly mu vstříc. Přes to, že c. k. okresní hejtman Malowetz varoval před účastenstvím, provoláváno hřímavé »Sláva«. Občan Karel Svoboda měl před četníky s nasazenými bodáky řeč, kterou davy přijaly s jásotem.

19. dubna. Obecní starostové okresu Mladoboleslavského a Benátského odmítli jednohlasně volbu do okresní komise pro »upravení« daně pozemkové a opustivše do jednoho volebního sněhu, ponechali tam c. k. místodržitelského radu Sakha s jeho sekretářem. — K volbě do takovéto komise svoláno do Polné 217 obecních představených a radních z okresu Polenského a

Přibyslavského. Volby účastnilo se pouze 23, ostatní opustili vesměs volební síň. Z okresu Přibyslavského nevolil ani jediný představený, z okresu Polenského ani jediná obec česká a z 32 německých pouze 10. — Velkostatkáři i výbor okresů Přeštického a Nepomuckého zamítli volbu do komise pro upravení daně pozemkové. — Konfiskace č. 101. »Nár. Listů« pro dopis z Paříže (řeč Gambettova ve prospěch republiky), v níž shledán zločin dle § 65. a) tr. z., a pro zprávy »Okres. hejtmanství v Slaném« (zločin dle § 65. b) tr. z. a »Stran obležení sochy svatováclavské« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

20. dubna. Uvěz. red. »N. L.« J. Arbes odebral se v průvodu soudního zřízence *do Vídně* k řízením před nejvyšším soudním dvorem pro zmateční stížnosti, jež bylo státní návladnictví pražské podalo proti konečným rozsudkům dvou posledních porotních při »Nár. Listů«. Den před tím povoleno mu navštívit v průvodu strážníka ještě jednou nemocnou sestru. — Čeněk Kerber a Otakar Fiala dopraveni v průvodu stráží a sice každý zvlášť do trestnice svatováclavské. První oblečen v trestnický šat a zaměstnán — draníím peří. Druhý dán mezi vězně politické. — »Obrany« č. 8. konfiskováno bez udání důvodů. — Po přestálém trestu pro tábor na *Petruškověh vrších* z vazby propuštěný občan Frt. Hájek uvítán ve své otčině od obecnstva co nejvřeleji.

21. dubna. Býv. red. »N. L.« J. Arbes dopraven *ve Vídni* do trestnice a vykázána mu k dočasnému pobytu cela asi s padesáti — sprostými zločinci. Teprve po ostrých rekriminacích, když žádal býti předveden k presidentovi a pohrozil, že okamžitě odjede nazpět do Prahy, poněvadž přijel do Vídně jen z dobré vůle a není povinen dostaviti se před nejvyšší soudní dvůr, tím méně pak zůstatí ve vídeňské trestnici ve společnosti sprostých zločinců, vyhověno přání v téže trestnici uvězněného majitele »Sonn- und Montagszeitungu« Alexandra Scharfa, kterýž Arbesovi nabídnul pohostinství ve »vlastní« své celi, v které byl uvězněn s žurnalistou Drem. Herzogem.

22. dubna. Řízení před nejvyšším soudním dvorem o zmateční stížnosti, kterou bylo státní návladnictví pražské podalo proti jednohlasnému výroku poroty pražské, kterýmž byl redaktor »Nár. Listů« J. Arbes prohlášen nevinným přečinem

pobuřování, jehož prý se dopustil otištěním referátu o soudním přelíčení, odbývaném v červenci r. 1869 v Chrudimi. Redaktor Arbes doprovázen soudním zřízencem trestnice vídeňské do zasedací síně nejvyššího soudního dvoru, kam dostavil se i obhájce jeho Dr. Čížek. Udeřením 10. hodiny objevil se nejvyšší soudní dvůr: dvorní rada rytíř *x Wittmannů* jako předseda, dvorní radové *Paxelt, Schubert, Hartzer, Lemeyer, Adamsky* a *Dekastello* jako přísedící; pak dvorní sekretář *Rybička* jako zapisovatel a dvorní rada *Purschka* jako generální pokurator. Předseda napomenul především četně shromážděné posluchačstvo ku klidu a důstojnému chování, načež v několika jen minutách odehrála se scéna, jaké klidná a tichá zasedací síň nejvyššího soudu doposud ještě nikdy nebyla svědkem.

Předseda optal se *po německu*: Je někdo se strany obžalovaného zde?

Arbes (česky): Ano — já.

Předseda (německy): Kdo jste a jak se jmenujete?

Arbes (česky): Dříve než-li budu odpovídati, prosím, aby dnešní řízení vedeno bylo v jazyku českém.

Předseda (německy). To nemůže být — to nemůže naprosto být. Podle statutu nejvyššího soudního dvoru ze dne 7. srpna 1850 jest jednací řeč nejvyššího soudu jediné *němčina*. Do plaidování v jiném jazyku nemůžeme se naprosto spustiti. Budete tudíž tak laskav a přednesete své námítky v jazyku německém.

Arbes (česky): Lituji, pane předsedo že tak učiniti nemohu. Jsem Čech a podle zřejmého znění základních státních zákonů mám právo žádati, aby bylo se mnou před soudem jednáno v mé mateřštině. Z té příčiny dovoluji si žádost svou opakovati a prosím, aby dnešní řízení vedeno bylo v jazyku českém.

Předseda (německy): Já však již podotknul, že jednací řeč nejvyššího soudu jest němčina a proto zde bude jednáno v jazyku německém.

Arbes (česky): V tom případě a hlavně proto, že záležitost ta jest výhradně juridickou, přenechávám zatím slovo právnímu svému zástupci.

Dr. Čížek (česky): Dovoluji si, slavný soude, opakovati žádost svého klienta po třetí. Žádám, aby byl vzat zřetel k tomu, že záležitost týká se časopisu *českého*, vycházejícího v Praze, že redaktorem je *Čech*, který, třeba že německy umí, pokládá za svou povinnost, užívatí jen řeči mateřské. Dále prosím, aby vzal slavný soud zřetel k tomu, že nejvyšší soud je také instancí pro království České, kde je čeština na základě rovného práva také řečí soudní. Jest moji povinností žádati, aby bylo jednáno v jazyku českém . . .

Předs. (velmi lánaně po česku): Já už dvakrát řekl, že v žádné jiné řeči — tylo enom nemecky budu jednat. (A zase německy.) V statutě nejvyššího soudu uvedena jest němčina, v které se smí jednat. Tomu se musíte podrobit; dle toho se musíte chovat. Kdybyste tak nechtěl, *musil bych vám odejmouti slovo.* (Sensace v obecnstvu.)

Dr. Čížek (ještě pořád klidně): Chci jen podotknout . . .

Předs. (česky): Už vám nyc nemám říct.

Dr. Čížek (ohnivěji): Ale já jen chci v této záležitosti . .

Předs. (něm): Vy budete mít později . . .

Dr. Čížek (rozhorleně): Já chci . . .

Předs. (zlostně): Tak přec mluvte německy! (Několik soudců současně vykřiklo): *Co pak je nám xde do češtiny!?*

Dr. Čížek (v rozjitření a povýšeným hlasem): Následkem toho tedy prohlašuji, že my Čechové jen česky budeme jednat a v žádné jiné řeči — ani ve Vídni, ani kde jinde . . .

Předs. (vpadne mu do řeči): To je nám všecko jedno. My jsme dle statutu zavázáni jednat jen po německu.

Dr. Čížek: Oznamuji tedy, že vzdáváme se dalšího jednání — že je nám lhostejno, co se zde vyjedná a na čem se soud usnese. Bez toho jsme tomu zvyklí. Ať vypadne rozhodnutí tak neb onak; my se podrobujeme. My se nebudeme hájit, když nám . . .

Předs.: Nechte toho žvastání! (Radottiren sie nicht!) Žádám vás, abyste přestal. Sedněte si!

Dr. Čížek (rozčilen sklesl na stolicí).

Arbes (polohlasitě k Dru. Čížkovi): Doktore! Vždyť my tu nemusíme být! Pojdme odtud!

Dr. Čížek (prudce se vztyčí): Jelikož tu, slavný soude, nemusíme být — odcházíme!

Čížek i Arbes sebravše svá akta, uklonili se před soudem a odešli dříve, nežli členové soudního dvoru zaujali za zeleným stolem svá místa.

Zmateční stížnost projednána pak v jazyku německém za nepřítomnosti interessentů. Po průvodním řízení vyzval předseda zapisovatele, aby zaznamenal do protokolu, že obžalovaný redaktor Arbes žádal, aby své námítky mohl přednésti po česku, ale předseda že k tomu nesvolil a sice z té příčiny, že statut nejvyššího soudu výslovně prohlašuje němčinu za řeč úřední. Na to, že právní zástupce obžalovaného, bezpochyby *Dr. Čížek*, přednesl tutéž žádost, ale předseda že i tuto odmítl stejným způsobem a s připomenutím, že bude-li déle česky mluvit, odejmu mu slovo.

Po té odebral se soud k poradě a asi po čtvrt hodině prohlásil předseda rozsudek, kterýmž zmateční stížnost státního návladnictví pražského zamítnuta

23. dubna. V hejtmanství plzeňském odepřeli volbu do komise pro »upravení« pozemkové daně veškerí velkostatkáři, mezi nimi i zástupce *Dra. Stroussberga*, majitele někdejšího korunního panství *Zbívova*. Okresní výborové *Blavický, Plzeňský a Rokycanský* k volbě vůbec ani se nedostavili.

24. dubna. Pádem ministerstva, jež po dva roky státnickou činnost svou vynakládalo na zlomení státoprávní oposice české, *odsouzen* také jeho systém a nová vláda vymohla pro politické vězně, kteří byli odsouzeni pro zločiny, přečiny a přestupky tiskem spáchané amnestii. — Z trestnice *svatováclavské* propuštění: *Jan M. Černý*, bývalý redaktor »Nár. Pokroku«, odsouzený na 4½ roku (uvězněný od 30. července 1868.); *Josef V. Kout*, býv. red. »Nár. Listů«, odsouzený na 3 léta a 5 měsíců ve vazbě od 7. září 1868); *Jan Květoň*, býv. red. »Nár. Pokroku«, odsouzený na 9 roků, 3 měsíce a 21 dní (od 14. září 1868); *Karel Tůma*, býv. red. »Nár. L.«, odsouzený na 3 roky (od 27. září 1868); *B. E. Tolman*, býv. red. »Posla z Prahy«, odsouzený na 3 roky, 4 měs. a 24 dní (od 20. listop. 1868); *Karel Krouský*, býv. red. »Nár. Listů« a »Hlasu« odsouzen asi na 1 rok a 3 měs. (od 1. dubna 1869).

Z *trestnice novoměstské* propuštění: Ant. *Tůma*, býv. red. »Politiky«, (uvězněný od 14. června 1869) a Jan *Zehnal*, býv. red. »Nár. Pokroku« (od 11. března 1870.) — Kromě těchto dvou propuštěn z trestnice té, ale teprve druhého dne, také býv. red. »Nár. Listů« Jos. *Dvořák*, nalezající se ve vyšetřovací vazbě pro zločin »velezrády«, spáchaný prý otištěním článku »Program generála Fadějeva«.

Mimo tyto propuštění z trestnice o. k. krajského soudu v *Chrudimi*: Fr. *Müller*, býv. red. »Koruny«, odsouzený asi na 6 roků a z trestnice zemského soudu ve *Vídni*, kde meškal za příčinou zmatečných stížností před nejvyšším soudem — J. *Arbes*, býv. r. »Našich Listů«, odsouzený na 4 měsíce a uvězněný od 8 února 1870.

Amnestie týkala se také býv. redaktorů *Politiky*: Václ. *Nedoma* a Frt. *Kotka*, kteří byli unikli vazbě odjezdem do *Paříže*, pak J. *Černocha*, býv. red. »Olomouckých Novin«, meškajícího v tu dobu v *Berlíně*; dále Dra *Stan. Kodyma*, býv. red. »Hlasu«, odsouzeného ještě na 14 měs., a V. *Erbena* býv. red. »Obrany«, kteří přisouzené jim tresty nebyli ještě nastoupili; Čenka *Kulhánka*, býv. red. »Politiky«, jenž měl odpykati ještě trest tříměsíčního žaláře, Jos. *Zídka*, red. »Svobody«, odsouzeného k několika pokutám, Václ. *Kredby*, redaktora »Posla z *Budče*«, Václ. *Petra*, red. »Dělníka«, majitele litografického ústavu *Pražáka* a krámské *Cecilie Ovokovy*, která byla odsouzena, poněvadž o slavnosti *Husově* rozdávala hostům papírové medailonky s nápisem: »Ať žije našinec! Ať zhyne odrodilec!«

Ostatní političtí vězňové zůstali v žalářích a sice:

V *trestnici svatováclavské*: Bedřich *Pacák*, odsouzený pro *velezrádu* na 5 roků, (uvězněný od 6. června 1868); Jan *Relich* z *Plzně*, odsouzený na 1½ roku (od 3. srpna 1868); Petr *Zeman*, rolník ze *Stanova*, odsouzený pro *tábor* na *Petruškových vrších* na 1 rok a 3 měsíce (od 27. srpna 1868); *Křištof Groegr*, dělník, odsouzený na 3½ roku pro *tábor* na *Pankraci* (od 4. října 1868); Fr. *Neumann* pro *týž tábor* na 2 roky odsouzený (od 4. října 1868); Jos. *Stanke*, studující, taktéž na 2 roky pro *týž tábor* odsouzený (od 4. října 1868); Jos. *Víst* z *Čáslavi*, odsouzený pro *velezrádu* na 3 roky (od 3. června 1869); Čeněk *Kerber*, odsouzený pro *velezrádu* atd.

na 12 let (od 13. června 1869); Otakar Fiala, odsouz. pro velezrádu na 6 roků (od 13. června 1869).

V trestnici novoměstské zbylí mimo jiné: Frt. Chalupa, Josef Liška, Vilém Kerber, Louis Šmíd, Karel Miňovský a J. Dvořák, kterýž propuštěn dne 25. dubna.

Že udělena byla po pádu Giskry a Herbsta pouze *částečná* amnestie, v Čechách nikterak neuspokojilo. Tak psaly »N. L.« mimo jiné: »Čím jest odůvodněn rozdíl mezi velezrádci, politickými zločinci a všelikými nepřáteli veřejného pořádku *tiskovými a netiskovými*? Všickni členové státoprávní a národní oposice v království Českém, *všichni věrní a stateční synové národa českého* nemohli přece pracovat *proti ministerstvu Herbstovsko-Giskrovskému* v pěti redakcích. To by bývala velmi skromná oposice v zemích koruny České. Každý z nás pracoval na tom místě, kde zápas o existenci národa jej postavil, a tím způsobem, který s okamžitou potřebou a se silami jeho se shodoval. *Ale všickni měli jsme jednu vůli, jeden účel. Všickni stáli jsme v téže službě celého národa. Všichni byli jsme velezrádci, rušitelé veřejného pokoje, podněcovatelé k opovržení státními úřady* atd. atd. Nedělali jsme mezi sebou rozdíl: páchali ty zločiny v novinách nebo na táborech, slovem tištěným nebo mluveným... Ministři hr. Potocki a Taaffe neměli tohoto rozdílů mezi námi dělati. Zůstavujeme všechny trestní nálezy, vynešené soudci Herbstovsko-Giskrovskými nade všemi *netiskovými* politickými velezrádci a zločinci při jejich formální oprávněnosti. Však tvrdíme co nejrozhodněji, že *sotva byl spáchán* v království Českém za vlády Herbstovy a Giskrovy *jeden netiskový politický zločin, jež by politika těchto dvou ministrů prováděná proti národu českému nebyla úplně omluvila a ospravedlnila. Toliko tito dva ministři svou vražednou politikou udělali v národu českém tolik velezrádcův a politických zločincův.* Když pak oni propuštěni z úřadův byli ozdobeni jinými státními hodnostmi, *měly oběti svého právního svědomí proti jejich nesvědomitému násilí aspoň propuštění býti na svobodu.* Vedle těch zločincův, kterýchž proti svatému právu a věčné přírodě ministři Herbst a Giskra dopustili se na národu českém, jsou všechny »politické zločiny« zákonníku vídeňského z doby absolutismu — padlý snůh« . . .«

25. dubna. »Prager Abendblatt« otisknul dopis, v němž praveno, že následkem řízení před nejvyšším soudem, kdy český redaktor a jeho právní zástupce žádali, aby bylo řízení provedeno v jazyku českém, *nový ministr spravedlnosti ryt. Tschabuschnigg* uznal za dobré, aby **smělo se jednati i v jiné řeči nežli v řeči německé**. — Den po udělení amnestie chtěl zřízenec soudní dodatí redaktoru »Obrany J. Dvořákovi« nový soudní nález ze dne 24. dubna, kterýmž potvrzena konfiskace č. 8. pro výtah z řeči Gambettovy (zločin dle § 65. tr. z.) a pro protest z okresu Lounského (přečin proti veřejnému pokoji a řádu). Nestihnuv redaktora nedbal námitek, že amnestií upuštěno bylo ode všeho trestního řízení ve příp. před udělením amnestie zavedených. Přivedl dva c. k. policejní strážníky jako svědky a konfiskační nález na dvéře administrace přibil. — Pro zločin uražení Veličenstva odsouzení občané K. *Mišovský* a Dvořák ze *Šárky*, odpykavše své tresty, první 5 měsíců, druhý 3 měsíce, propuštění z novoměstské trestnice na svobodu.

26. dubna. Býv. redaktoru »Českého Lva« Jos. *Kummrovi* dodán soudní nález toho znění, že v čísle 11. spáchán zločin a přečin rušení veřejného pokoje a řádu. Podobně dodán redaktoru »Svobody« a »Hum. Listů« J. *Zídkovi* soudní výměr, kterýmž potvrzen rozsudek okres. del. soudu pražského ze dne 15. ledna, jímž Zídek odsouzen pro přestupek § 23. tisk. zák. k pokutě 15 zl. Zároveň vyzván, pokutu do osmi dnů pod uvarováním exekuce složit. — Z trestnice brněnské propuštěn staříčský farář Jos. *Bazal* z Novosádku, jenž byl pro zločin rušení veřejného pokoje, spáchaný kázáním, odsouzen na 6 neděl do žaláře. Bylť mu k žádosti farníků udělena milost. — Učitel v Jestřábí, Florian *Nykl*, suspendován, poněvadž prý se protivil školním zákonům.

27. dubna. Vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje zavedeno s J. S. *Skrejšovským* a O. *Zeithamrem* pro řeči, jež měli ve schůzi městského zastupitelstva pražského za příčinou resignace purkmistra Dra. *Klaudyho*.

28. dubna. Politickým vězňům v trestnici svatováclavské po odchodu amnestovaných žurnalistů k nařízení vrchního státního návladního dvorního rady Jarosche z Adlershorstu zakázáno používat k procházkám zahrady a vykázan jim jeden

z nejuzších dvorků. Z té příčiny vězňové ti na procházky vůbec ani nevycházeli a podali v příčině té přiměřenou žádost ministerstvu spravedlnosti. — Pro urážku ministra Giskry odsouzený obchodník Ant. Čechák, odpykav svůj trest, propuštěn na svobodu. — Soudní prohlídka vykonána v bytu okresního tajemníka J. Duška v Českém Brodě, jakož i v archivu rozpuštěného okr. zastupitelstva českobrodského. Pátráno po rukopisu odůvodněného návrhu, jenž byl od několika členů zastupitelstva podán v jedné schůzi na zamítnutí volby členů do c. k. okr. školní rady. Podobná prohlídka za týmž účelem vykonána také v bytu býv. starosty Fr. Pokorného.

29. dubna. Nejvyšší soud potvrdil rozsudky, kterýmiž pro zastavení práce odsouzení byli typografové: *Bavorský* do vězení zotřeseného dvěma posty na 4 neděle, *Ryba*, *Sussmann*, *Ambrož*, *Rein* a *Horák* na 8 dní, *Kleinschmidt*, *Stolař* a *Pavlis* pak každý na 5 dní.

Květen 1870.

1. května. Typograf Jan *Bavorský* nastoupil trest čtyřnedělního vězení.

3. května. Občanům odsouzeným pro zakázaný tábor na Košumberku dodány německé výměry nejvyššího soudu, kterýmiž první serie odsouzených odsouzena k pokutám: Ant. *Pražan*, Jan *Janouš*, Matěj *Hurich*, Emanuel *Ulrich* a Frt. *Sekera* ke 30 zl., Martin *Štěpán*, Frt. *Jedlička* a Jos. *Klusoň* ku 20 zl. Celá řada odsouzenců z okresu Litomyšlského nerekurvala.

4. května. Okr. tajemník v Bělé, Adolf *Šimek*, jenž byl pro tábor na *Bexdězi* i nejvyšším soudním dvorem odsouzen k pokutě 70 zl., dostal rozkaz, aby pokutu do osmi dnů složil.

5. května. K. *Winter*, kterýž o prohlášení rozsudku ve při tajného spolku »*Blaník*« před radnicí novoměstskou ihned se »nerozešel«, odsouzen pro přečin shluknutí na tři dny do vězení.

6. května. Typograf Jan *Pavlis* propuštěn po přestálém trestu pětidenního vězení na svobodu. — Dělnický tábor, svolaný ku dni 8. května do Holešovic do zahrady hostince »na Holešovce«, c. k. policií pražskou zakázán.

7. května. Baron *Petrino* jmenován ministrem a správcem ministerstva financí, baron Viktor *Widmann* pak ministrem zemské obrany. Minulost *Widmannova* nebyla neúhonnou. Byltě roku 1859 pro sprostý zločin odsouzen na několik měsíců do vězení . . . Nalezaje se r. 1857 jako nadporučík desátého pluku hulánského posádkou v Štýrském Hradci, docházel s mnohými jinými důstojníky na zmrzlinu a jiné lahůdky do závodu divadelního cukráře *Mayera*, kde však platil jen tehdy, kdy chtěl, a to prý — zřídka kdy. *Mayer* tudíž prodávčákům zakázal, aby *Widmannovi* zboží cukrářské nevydávali, což *Widmanna* tak rozjítřilo, že několikrát došel si na *Mayera*, by mu přečetl nedosti galantní levity, a posléze dne 22. srpna časně z rána, dav krám *Mayerův* střežiti několika důstojníky, vrazil do krámu a ztepál olověným knoflíkem svého bičíku *Mayera* do hlavy a konečně jej i šavlí posekal. *Mayer* poležel si přes půl roku a chřádl pak, až následkem utrpeného poranění zemřel. Pozůstalí jali se prostřednictvím právního svého zástupce *Dra Wurmsera* vymáhati na baronu *Widmannovi* náhradu, kteráž jim také — až teprve prodlením desíti roků — c. k. soudy v částce 5000 zl. přirknuta. Zatím byl baron *Widmann* vzat již r. 1859 do vyšetřování, před soud postaven a také odsouzen. Roku 1861 kvitoval a cestoval po čtyry léta v cizozemsku. Dne 6. listop. 1866 byly mu vlastnoručním listem J. V. císaře právní následky onoho zločinu prominuty.

10. května. Dělník *Jos. Kroš*, jenž byl pro řeči na prospěch dělnictva v *Liberci* zatčen, a asi před třemi týdny dopraven do vazby k c. k. trestnímu soudu do Prahy, kde vyšetřován pro zločin rušení veřejného pokoje — zemřel. — Typograf *V. Kleinschmied*, odbyv si trest pětidenního vězení, propuštěn na svobodu. — Pro nezaplacené pokuty pro tábor na *Blůzkově* zabaveny c. k. soudními zřízenci odsouzeným různé movitosti. Tak zabaven měšťanostovi v *Kopidlně* *Fr. Valentovi*, jenž byl odsouzen k pokutě 40 zl., kočár v ceně 180 zl. Z *Kopidlna* odebrali se c. k. soudní zřízenci do *Mlejnice*, pak do *Rožďalovic* a do *Křešic* k *Ant. Kolaříkovi*.

11. května. Pro telegram na uvítanou J. Baráka ze žaláře, jež byl býv. red. plzeňského »Českého Lva« *Jos. Kummer* jménem rozpuštěného čten. spolku »*Vlastimil*« zaslal »*Nár.*

— Farář z Vítkovic, P. Ant. Sax, odpykav si pro zločin uražení Veličenstva trest tříměsíčního žaláře, propuštěn z trestnice novoměstské na svobodu. — Čeněk Kerber, na něhož bylo udáno, že chtěl, když byl ještě uvězněn v novoměstské trestnici, zaslati jednomu ze svých známých list bez vědomí inšpektora trestnice, odsouzen cestou disciplinární k samovazbě na sedm dní.

26. května. Policii pražské dostal se do rukou seznam členů *tajného* prý spolku »Jednatelství z Blanika«. Při každém jméně byl udán i byt osoby toho jména. Nicméně při dalším vyšetřování shledáno, že nejsou to jména pravá, nýbrž přijatá. Jeden z mladíků, jenž byl v seznamu nazván Hynek Divoký, povolán na policii, kde se přiznal, že jmenuje se — Gustav Janeček.

27. května. Plakáty rozházené před nedávnem po ulicích pražských (podepsané »Jednatelství Blanika«) zavdaly policii příčinu k opětovnému pátrání po nové *tajné tiskárně*. Z té příčiny vykonány časně z rána policejní prohlídky v bytech několika mladíků, hlavně studujících, kteří byli v podezření, a sice v bytu Bohumila Netušila, kandidáta učitelství, Bedřicha Purkhardta, farmaceuta, a žáků c. k. vyšší reálné školy: Václava Vlčka, Břetislava Řeháka a Jaroslava Fialy (bratra uvězněného Otakara Fialy). Po *tajné tiskárně* nenalezeno nikde stopy. Všechny pět mladíků bylo však prodlením dne zatknuto; někteří ve svých bytech, jiní na ulici, když se ubírali do školy. Od příldne vykonána policejní prohlídka také v bytu krupačky Barbory Čuldové v Klimentské ulici, kam prý jeden z podezřelých členů *tajného* spolku Frt. Novotný, jenž byl již dne 25. května zatčen, častěji docházel. Leč i zde nenalezeno nic podezřelého. — Leopold Kořínek z Hořic, jenž byl pro »shluknutí a pozdvížení«, jehož se dopustil tím, že o táboru *konecchlumském* roku 1868 nešl prapor s kalichem, odsouzen do vězení na čtvrt roku, nastoupil v Bydžově trest. Mimo to odsouzen byl k pokutě 10 zl., poněvadž prý odvolání jeho z rozsudku toho bylo »drzé«. — Kněz řádu sv. Františka v Hostinném, P. Albin Jireček, přestáv u c. k. krajského soudu v Kutné Hoře trest devítidenního vězení, k němuž byl odsouzen pro lonské kázání o pouti v Dobřichově proti novým školním zákonům, propuštěn na svobodu. — Slavnost svěcení praporu zpěváckého a čtenářského

spolku »Jiří Poděbrad« v *Kunštatě* na Moravě, ku dni 29. května položená, c. k. okr. hejtmanem Součkem zakázána. — Obecní zastupitelstvo heřmanoměstecké odepřelo volbu do školní rady. — Václ. *Vlček* z Litovle zatčen pro podezření, že jest členem tajného spolku »Blaník« a podržán u trestního soudu ve vyšetřovací vazbě.

28. května. Počet osob zatknutých pro podezření, že jsou členy nového tajného spolku, rozmnožen strojným Kaňkovským, v jehož bytu vykonána policejní prohlídka již před pátou hodinou ranní. Dle úředních listů zatknuto z této příčiny již osm osob. Také tajná tiskárna prý už vypátrána.

29. května. Městské zastupitelstvo lounské, které již před čtvrtí rokem podalo k c. k. místodržitelství odůvodněnou žádost, aby suspendovaný ředitel lounských škol A. *Wolf* byl rehabilitován (aniž by byla na žádost tu došla nějaká odpověď), usneslo se jednohlasně, aby bylo v záležitosti té rázně zakročeno ještě jednou a to přímo u ministerstva.

30. května. Pro podezření účastenství v tajném spolku »Blaník« zatčení mladíci dopraveni z policie vesměs do novoměstské trestnice do vyšetřovací vazby. Byli to: Jaroslav *Fiala*, *Kaňka*, *Novotný*, *Purkhardt*, *Vykulil*, *Milfaiť*, *Vlček* a *Řehák*. — Dle úředních listů vypátrána tajná tiskárna v bytu farmaceuta B. *Purkhardta* v Seminářské ulici č. 4. Nalezen prý tam ruční lis s vysázeným drobným písmem v sedmi řádcích, obsahujících »velezrádné« *provolání*; dále několik balíčků s písmeny rozličného druhu, nějaké básně a konečně provedené i započaté plakáty. — *Konsistoř olomoucká* odmítla volbu dvou členů do zemské školní rady moravské. — Pro súčastnění táboru u *Lipan* r. 1868 nastoupil Em. *Hojka* u c. k. okresního soudu v Berouně trest dvoudenního vězení. — Přibyslavský měšťan A. B. *Cepl* nepřijal jmenování za náhradníka do podkomise zemské pro »upravení« pozemkové daně. — Také Josef *Špaček*, statkář z Horno-Mokropsů, nepřijal čestného úřadu člena odhadní komise pro upravení pozemkové daně pro okres Zbraslavský.

31. května. Vilém *Kerber*, odsouzený pro účastenství v tajném spolku »Blaník«, dopraven z trestnice novoměstské k c. k. krajskému soudu do *Kutné Hory*, poněvadž prý zasí-

lal z vězení zprávy do novin a radil mladíkům, kteří s ním byli uvězněni, jak se mají před soudem vymlouvat. — S občanem V. *Březnovským* z Karlína zavedeno u trestního soudu vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje, jehož prý se dopustil řečí dne 27. března ve schůzi dělnické v Konviktě.

Červen 1870.

1. června. Bývalý dozorce vězňů v trestnici novoměstské Petr *Kostka* odsouzen pro urážku c. k. soudu na osm dní do vězení, poněvadž prý si dne 13. dubna v hostinci »U uherské koruny« stěžoval, že byl ze služby propuštěn a vyslovil se, že předseda »dává se tisíci podplácet« a vůbec celý soud že jest »soudem lumpů«, kteří jsou »podvodníci a lumpové«. — Studující Josef *Drahokoupil*, syn majitele statku v Dolních Bučicích, zatčen k žádosti pražské policie c. k. četníky v otcově bytu, poněvadž na něm lpělo podezření, že byl členem tajného spolku »Blaník«. — Kromě Hynka *Suchomela* vzati do vyšetřování pro řeči v dělnické schůzi v Konviktě dne 27. března také ještě: *Lojda*, *Strnad* a *Dušek*, kteří prý se dopustili jednak přečinů, jednak přestupků.

2. června. Žádost podaná novému ministerstvu za prominutí trestu Janu *Bavorskému*, jenž byl vzat do vazby, poněvadž se účastnil zastavení práce, a za zmírnění trestů bratřů *Kerbrů* odstoupena c. k. vrchnímu soudu, kterýž neuznal za vhodné, učiniti u vyššího místa návrh na udělení milosti. Dříve než-li žádost ta vyřízena, Bavorský trest svůj již si odpykal.

3. června. Policejní prohlídka vykonána v bytu Karla *Wintra* v Husově třídě. — S red. »Českého Lva« zavedeno vyšetřování pro zločin uražení Veličenstva, spáchaný v č. 40. článkem »Ban Jelačić a rakouská vděčnost«. — Tábor lidu svolaný ku dni 6. června do *Velkého Jenče* smíchovským c. k. hejtmánem Karáskem nepovolen.

4. června. Žádosti výboru pro zřízení Národního divadla za povolení loterie ve prospěch stavby Nár. divadla c. k. ministerstvem nevyhověno. — Lomnickým občanům pro tábor na *Levně* u Nové Paky dodáno soudní výzvání, by do osmi dnů

nastoupili tresty šestidenního vězení. — Obžalovaným pro bystřické události (pro srážku občanů s německými turnéry) dodány obžaloby. V celku zažalováno 66 osob a sice 7 pro přečin pobuřování a 59 pro zločin veřejného násilí, z nichž někteří měli se také zodpovídati z přestupku proti bezpečnosti tělesné. Josef *Veselý*, který byl po 3 měsíce ve vyšetřovací vazbě, obžalován pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu dle § 302 tr. z. — Opětná žádost rolníků okresu Karlínského, by jim bylo dovoleno zarazit spolek »*rolnické banderium karlínské*«, zamítnuta, poněvadž prý by po povolení »následovaly bezpochyby totožné žádosti i ostatních okresů, což by podnět k veřejným nepokojům a roztržitostem (!) zavdati mohlo«. Původně žádali petenti za povolení spolku toho v srpnu 1869. Tehdáž zamítnuta žádost proto, poněvadž prý »z dosavadního, všeobecně se jevícího účastenství banderíí při protiústavních a protivládních demonstracích vysvítá protizákonní účel těchto spolků«. — Žižkovskému občanu a majiteli domů Malému, kterýž nechtěl přijmouti *německý* nějaký výměr c. k. okresního soudu karlínského, přibit výměr ten sluhou soudním u přítomnosti dvou c. k. policistů na dvéře. — Inspektor novoměstské trestnice rada Neumann nedovolil, aby politickým vyšetřovancům, kteří byli uvězněni se sprostými zločinci, dodány byly ku čtení staré »*Květy*«, tedy časopis nepolitický.

5. června. Místo účastníků zakázaného tábora v *Jenči* dostavilo se do obce té 14 c. k. četníků, kteří tam vytrvali od časného rána až do pozdní noci. — Tábor svolaný ku dni 12. června na *Vysokou* u Kutné Hory zakázán.

5. června. Obec *Libexnice* zamítla volbu do místní školní rady.

7. června. Studující vyšší české reálky Miloš *Červinka* zatčen pro podezření, že byl členem tajného spolku »*Blaník*«. — S členy divadelní společnosti Kramelovy *Vilhelmem* a *Kosinou* zavedeno na policii vyšetřování pro jakési extempore v aréně v Kravíně.

8. června. Vyšetřování proti Louisu *Šmídovi*, (jenž v únoru z Berlína přijel do Prahy, by v procesu tajného spolku »*Blaník*« vydal svědectví, a podržán byl ve vyšetřovací vazbě), po pěti měsících zastaveno. Šmíd byl v podezření spoluviny zločinu

velezrády. Z vazby však nepropuštěn. Musil ihned nastoupiti trest čtyřnedělního vězení, k němuž byl odsouzen pro Herb-
stovské demonstrace. — Vrchní soud potvrdil nález první sto-
lice, kterýmž podbabští občané: *Janoušek, Přáda, Hlaváček* a
M. Červenka dání v obžalobu pro zločin »pozdvížení«. Luňáček
kterýž byl po delší čas držán ve vazbě vyšetřovací, z obža-
loby propuštěn.

9. června. U c. k. kraj. soudu v Kutné Hoře provedeno
závěrečné přelíčení proti Václavu *Hráskému a třiceti jiným*
občanům poděbradským pro osvědčení, jež byli časem svým
podali oněm sto a pěti občanům, kteří se c. k. soudu dobro-
volně přihlásili, žeúčastnili se zakázaných táborů. Žaloba
zněla na schvalování nezákonných skutků dle § 305 tr. zák.
Obžalování uznání nevinnými.

10. června. Okres. zastupitelstvo *českobrodské* odepřelo
14 hlasy proti dvěma dne 9. září 1869 volbu dvou členů do
c. k. okresní školní rady. Následkem toho zavedeno se všemi
členy okres. zastupitelstva vyšetřování, z něhož vyšlo po ná-
hledu státního návladnictví na jevo, že návrh směřující k od-
mítnutí volby sepsal starosta okres. zastupitelstva *Fr. Pokorný*
a dodal *Frt. Prokůpkovi*, by jej jako zvláštní návrh předložil.
Z té příčiny dání oba v obžalobu pro zločin rušení veřejného
pokoje. Proti ostatním členům okres. zastupitelstva vyšetřování
zastaveno, poněvadž prý byli *Pokorným* a *Prokůpkem* svedeni.
— U brněnského trestního soudu odbýváno líčení s členem
Svobodovy divadelní společnosti *J. Součkem* pro zločin rušení
veřejného pokoje, ježž prý spáchal pobuřující a popuzující vý-
pověď o — *dřívějším* ministerstvu. Obžalovaný odsouzen k těž-
kému, postem zostřenému žaláři na jeden rok. — V jedné při
politické bylo několik občanů ze *Sobotky* uznáno nevinnými.
C. k. vrchní soud rozsudek ten zrušil a c. k. soudu v Jičíně
nařídil, aby zavedl nové vyšetřování a provedl nové přelíčení.
— Rolník ze *Skutče* *Václav Kastěra* vzat c. k. trestním soudem
pražským do vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje. —
C. k. vrchní soud změnil rozsudek první instance, kterýmž byl
obuvník *J. Prostějovský* odsouzen pro zločin uražení Veličen-
stva do žaláře na dva měsíce a odsoudil jej na 14 dní. —

11. června. Vojenský týdeník »*Žižka*« zabaven. Red.

jeho Hynek *Lang* předvolán ku dni 13. června k soudu k výslechu. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. okr. soudu tišňovského, kterýmž náčelník Sokola brněnského Dr. Ctibor *Helcelet* odsouzen pro přestupek § 3. zákona o právu shromažďovacím k pokutě 25 zl. nebo do vězení na 5 dnů.

12. června. Na místě zakázaného tábora na vrchu *Vysoká* u Kutné Hory tábořilo za nejprudšího deště 30 c. k. četníků, kdežto jiných 10 meškalo jako záloha v kasárnách v Kutné Hoře. — Čeněk *Kerber*, odsouzený ve při tajného spolku »Blázník« do žaláře na 10 roků, stráviv 8 týdnů ve Svatováclavské trestnici mezi sprostými vězni v šatu trestnickém a při sprosté stravě komisi, dán byl konečně mezi politické vězně a nenucen více nositi trestnický šat. — S dělníkem J. *Strnadem*, kterýž v druhé schůzi dělníků v Konviktě mluvil proti dani z výdělků, zavedeno vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. — Jos. Vl. *Krátkému* z Tábora, jenž byl pro domnělý zločin rušení veřejného pokoje po tři měsíce držán v Plzni ve vyšetřovací vazbě, dodána obsílka ku přelíčení dne 21. června před c. k. okr. soudem v Rokycanech.

13. června. Bývalý starosta okres. zastupitelstva velvarského, Václav *Janda* z Budohostic, nastoupil u c. k. trestního soudu v Praze trest šestiměsíčního těžkého žaláře, jenž mu byl přisouzen za to, že z jara r. 1868 na táboru řípském přednesl památnou resoluci, obsahující státoprávní program českého národa. Maje otce těžce nemocného a na starosti správu rozsáhlého hospodářství žádal Janda u ministerstva práv za dočasné odročení trestu. Podobnou žádost podala také správa cukrovaru velvarského, jejímž předsedou Janda byl. Místo vyřízení žádostí těch obdržel Janda pouhou obsílku, by se dne 13. června na místo dostavil k c. k. okresnímu soudu velvarskému. Janda vyzvání tomu vyhověl. Byl zadržen a v průvodu soudního sluhy dopraven do Prahy do žaláře. — Pro tábor na Petruškových vrších na 15 měsíců těžkého žaláře odsouzený Petr *Zeman*, odpykav si trest svůj, propuštěn z vazby. Ve vyšetřovací vazbě strávil přes sedm měsíců a proděl v žaláři 1 rok, 8 měsíců a 26 dní. — S 73letým učitelem ze *Skvořetic* u Blatné zavedeno vyšetřování pro urážku na cti a sice pro jedinou větu, kterou byl dětem ve škole jako krasopisný předpis na tabuli

a c. k. polic. strážníci: Kaj. Wüst, Ant. Melzer, Jos. Sláma a Theod. Meyer — a všichni byli vzati do přísahy.

24. června. Před brněnskou porotou provedeno přelíčení s redaktorem »Našince« *Vrlou* pro urážku na cti, kterouž prý spáchal tím, že Dr. Erazim *Schmale* nazván v listě tom nepřitelem Slovanů, zvláště Čechů, pak člověkem bezectným, poněvadž neznaje dokonale jazyka českého přece jest předsedou zkušební komise pro učitelstvo slovanských škol národních. Německá porota uznala českého redaktora vinným a soud vyměřil mu trest vězení na půl roku, pokutu 150 zl. a zaplacení náhrady 86 zl. právnímu zástupci žalujícího a útrat soudních. — Volba p. Frt. *Pokorného* starostou okresního zastupitelstva česko-brodského císařem neschválena. — Mlynářský chasník Ant. *Böhm* z Prahy odsouzen pro zločin uražení Veličenstva do žaláře na dobu 13 měsíců. — Tábor na *Košumberku* svolaný ku dni 26. června c. k. okr. hejtnanem vysokomýtským Brandeisem zakázán. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, kterýmž plzenský kupec Vojtěch *Svátek* odsouzen pro zločin rušení veřejného pokoje do žaláře na 6 neděl, poněvadž dne 8. února pronesl se ve Spáleném Poříčí k c. k. četníkům: »Pánové«, kdybyste snad slyšeli někoho, že vládě nadává a že si stěžuje na velké daně, nechte ho, ať si ulehčí! Letos měli jsme špatné žně; nevím, odkud vezmeme platy, za kteréž nás vláda ještě utlačuje.«

25. června. »Slovan« zabaven. — Zastupitelstvo města *Opočna*, pak obec *Trhová Kamenice* odmítly volbu do místní školní rady. — Odvolání proti zákazu tábora na *Těhuli* u Slaného c. k. místodržitelstvím zamítnuto.

26. června. Pro nezaplacené pokuty pro tábor na Blížkově r. 1868 zabaveno mlynáři V. *Nechanskému* z Rožďalovic, odsouzenému do vězení na 14 dnů a k pokutě 80 zl. — 25 korců ječmene. Mlynáři A. *Kolaříkovi* z Křešic, odsouzenému do vězení na 10 dní a k pokutě 60 zl. — chtěli zabavit krávu a když se tomu opřel, prohlásili exekutoři, že přijdou zabavit něco jiného. Purkmistrovi v Kopidlně *Valentovi*, odsouzenému k pokutě 40 zl., zabaven kočár. Mlynáři Frt. *Gutmanovi*, kterýž dne 10. června vyhořel, změněna pokuta 40 zl. v osmidenní vězení. — Pro účastenství se tábora na *Levíně* nastoupil Josef *Kramář* z Vysokého pod Krkonoši trest osmidenního vězení. Občanu

Jos. Kramáři staršímu dovoleno nastoupiti trest 16denního vězení dne 6. července.

28. června. »Nár. Listy« a »Politik« zabaveny. — Red. »Slovana« J. J. Láška vzat do vyšetřovací vazby, poněvadž list ten přinesl o »krnkovkách« podobnou lokálku jako »Nár. Listy«. — Přiškolené obce farní školy vysocké u Mělníka: Vysoká, Bosině, Kokořín, Chodě a Rousínova odepřely jednohlasně volbu do místní školní rady.

29. června. Tábor lidu u Žumberka, svolaný ku dni 17. července, zakázán. — Na místo zakázaného tábora u Slaného dostavilo se — 65 c. k. četníků, tam vytrvali až do pozdního večera. — Březnický občan Frt. Stocký odsouzen pro zločin uražení Veličenstva do žaláře na tři měsíce. — Plzeňský »Český Lev« zabaven.

30. června. Stremayer jmenován ministrem kultu a vyučování. Petrino stal se skutečným ministrem orby a Holzgethan skutečným ministrem financí. — V právě minulém pololetí bylo c. k. policí pražskou zatčeno: 1.) pro zločin **velezrády** 11 osob, 2.) pro zločin uražení Veličenstva 4; 3.) pro zločin rušení veřejného pokoje 3 osoby.

Červenec 1870.

1. července. Vídeňská »Presse« psala o uvězněném redaktoru »Nár. Listů«: Poněvadž tu jde o *velezrádu*, při čemž vyšetřování hezky se protáhne, *takže v tomto čtvrtletí soud Arbesův nepřijde již před porotu*, tedy velezrádný redaktor ten, *třeba jej i potom porota uznala nevinným, přece si svých šest měsíců posedí.* — »Pokrok« zabaven. — Místopředseda Řemeslnické besedy v Plaňanech Frt. Kouba odsouzen c. k. okr. soudem v Českém Brodě pro předloňský tábor u Lipan na dva dny do vězení. — Studující J. Pišičský v Uherském Hradišti, jenž byl c. k. trestním soudem v Brně a c. k. vrchním soudem moravským uznán za vinna zločinu uražení Veličenství, poněvadž o pronešení přípitku pravil: »Já ne!« — uznán nejvyšším soudem za nevinná.

2. července. Žádost Občanské besedy *žitkovské*, aby směla

uspořádati volební průvod do Karlína, c. k. policejním ředitelstvím pražským zamítnuta přes to, že v žádosti poukázáno bylo k tomu, že ve Vídni podobné průvody bez překážky se povolují.

3. července. C. k. okresní hejtman v Třeboni Gachirhackl zakázal výměrem ze dne 3. července odbývání tábora lidu dne 10. července v *Horném* u Bukovska, »poněvadž taková shromáždění příčinou výtržností a přestupků zákona bývají, jak to ten pád loňského roku na Chusnici byl«. Ve výměru praveno ku konci do slova: »Za řádné a všeobecné rozhlášení záповědi této a za přetržení (!) a uvarování (!) *všech návštěv, přitahů (!)* a nahromadění se občanův v Horny za příčinou odbývání shromáždění lidu, zůstane pan představený odpovědným. Každé *ukázkivé (!)* shromáždění lidu zavdává příčinu k vložení vojska do obce.«

5. července. Jan *Chalupa*, kterýž byl pro podezření členství tajného spolku »Blaník« a pro spolupůsobení při výbuchu petardy před policejním ředitelstvím *po 13 měsících držán ve vyšetřovací vazbě*, propuštěn konečně jako *nevinný* na svobodu. — Václav *Vlček* z Litovle, jenž byl dne 27. května zatčen a dodán c. k. trestnímu soudu do vyšetřovací vazby pro podezření, že jest členem tajného spolku »Blaník«, propuštěn zatím na svobodu. Ostatní, kteří byli z téže příčiny zatčeni, trávili dobu vyšetřování — v samovazbě. — Red. »Nár. Listů«, Em. *Vávrovi* dodána obžaloba pro přestupek §§ 10. a 11. zákona o tisku.

6. července. Louis *Šmíd*, odpykav si trest čtyřnedělního vězení pro přečin shluknutí o Herbstovských demonstracích, propuštěn na svobodu. Dostavil se v únoru dobrovolně jako svědek ku při tajného spolku »Blaník« a byl pro podezření velezrády podržán ve vyšetřovací vazbě, v které držán po čtyry měsíce přes to vše, že bylo vyšetřování se všemi podezřelými účastníky zločinu toho již zastaveno. — Zastupitelstvo města *Žebráku* odepřelo jednohlasně volbu do školní rady. — Žádost tří důvěrníků voličů, aby se směli voličové k volbě sněmovní z Rybář do Mělníka odebrati *společně*, c. k. okresním hejtmanem Brunnerem zamítnuta, poněvadž »v den ten odbývá se v Mělníku výroční trh, ku kterému se množství cizího lidu dostavuje a tu obávají se jest, že by tím veřejný pořádek rušen byl«.

8. července. Ve vazbě vyšetřovací se nalezajícímu red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán obžalovací nález, znějící na zločin **velezrády**, spáchaný otištěním několikařádkové lokálky o krnkovkách. Spoluvinníků, po kterýchž pátráno, nenalezeno. Státní návladnictví žádalo, by mimo jiné čteny byly o přelíčení také »Úvahy generala Fadějeva o východní otázce«. — Žádosti četných občanů *mladoboleslavských*, aby před volbou pouze hudba bez jakéhokoli průvodu voličů směla v městě hráti, c. k. okr. hejtmanem, kterýž si vyžádal v příčině té telegrafickou cestou instrukci od c. k. místodržitelství, nevyhověno. — »Slovan« zabaven pro článek »Jako u Králové Hradce«. — Konfiskace č. 172. »Nár. Listů« potvrzena. — Plakáty, kterýmiž sladovníčtí pražští zvali »vlastenecké obecenstvo« k výletu do Dolní Krče, c. k. policíí pro slovo »vlastenecké« zakázány. — Rolník Václ. *Hausman* z Makotřas zvolený za člena komise pro »upravení« daně pozemkové, volby té nepřijal, poněvadž celý okres. výbor úňhošťský k volbě do komise té nepřistoupil.

9. července. Zahájeno přelíčení s býv. starostou okres. zastupitelstva českobrodského Frt. *Pokorným* a členem zastupitelstva toho Fr. *Prokůpkem* z Vykání pro návrh v příčině odepření volby do okresní školní rady, v čemž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. Líčení však odročeno za tou příčinou, aby byla soudní akta vrácena vyšetřovacímu soudci k obnovení celé pře. — »Nár. Listy« bez udání důvodů zabaveny. — Red. časopisu »Žižka« H. *Langovi* doručena obžaloba pro přečin §§ 10. a 11. zák. o tisku.

10. července. V poněmčeném městě *Bělsku* ve Slezsku nalepeny v noci na nárožích ulic, zejména na německé divadlo německé plakáty s nápisem »Budoucnost německých ústaváků«. Pod nápisem byla vymalována šibenice a pod šibenicí uplakaný exministr Giskra, k němuž kvapila soustrastná figurka Dra Raudnitze. Kličku provazu spouštěl na Giskru Dr. Russ. Dole byl nápis »K. k. Staatsdruckerei in Wien« — to jest posměšné tvrzení původcovo, jako by byly plakáty ty tištěny v c. k. státní tiskárně vídeňské. — *Renčovským* banderistům, kteří byli proúčastnění se zakázaného tábora na vrchu *Pravdě* (12. července 1868) odsouzeni k pokutám po 10 až 20 zl. a doposud pokut těch nezaplatili, zabaveny různé movitosti jako dobytek, vozy,

městýse *Března* spolu s virilním hlasem velkostatku Březenského pak obec *Dolní Slivno* zamítly jednohlasně volbu do školní rady.

19. července. C. k. zemský co trestní soud potvrdil konfiskaci »Katalogu knih, hudebnin atd.« (jejž chtělo knihkupectví Dra. Grégra a Ferd. Dattla vydati) poněvadž byl v katalogu tom uveden také spis generála Fadějeva (s poznámkou, že jest zakázán), shledav v tom přečin rozšiřování zakázaných tiskopisu dle čl. 24. zák. z dne 17. pros. 1862. Analogický případ udál se roku 1863, kdy výbor Měst. besedy v Mladé Boleslavi vydal katalog knihovny besední, v němž uveden byl také zapovězený spis »Početí roku 1620«. Návladní Ullrich (později c. k. rada vrchního soudu) dal ihned prohlédnouti knihovnu a zakázaný spis zabaven. Dne 21. ledna 1864 octlo se všech *jedenáct* členů výboru besedy před soudem. Osm z nich, kteří o ničem nevěděli, uznáno nevinnými. Tři však (odbor knihovny) uznáni vinnými přestupkem povinné pozornosti a odsouzení k peněžitým pokutám, poněvadž soud, shledav sice přečin dle § 24. zák. o tisku, neshledal, že by býval také dokázán zlý úmysl. Státní návladní Ullrich odvolal se z rozsudku toho a c. k. vrchní soud odvolání zamítnul, uznav, že »těch několik v katalogu vytištěných slov »Početí roku 1720« atd. není rozšiřováním zakázaného spisu ve smyslu § 24. zák. o tisku«. — Důvěrníci dělnictva pražského, zvolení ve schůzi, dne 27. března 1870 v Konviktě odbyvané, dání v obžalobu pro přestupek §§ 4. a 5. zák. o spolčování. Obžalováni byli: Jan *Bavorský*, *Kučera*, *Pellant*, *Souček*, *Štíba*, *Pelc*, *Kratochvíl*, *Skopal*, *Kovanda*, *Svoboda*, a *Suchomel*. — S Louisem *Šmídem* zavedeno u c. k. policie pražské vyšetřování pro vypálení petardy před novoměstskou radnicí. — Město *Velvary* odepřelo jednomyslně volbu do místní školní rady.

21. července. Přelíčení »Nár. Listů« před porotou pro zločin *velezrády*. Pětičlennému soudu skládajícímu se z radův Vávry, Vošahlíka, Dra Krause a Lauseckra předsedal president Koschin. Žalobníkem byl státní návladní Dr. Hlaváček. Obžalovaného red. Arbesa, jenž nalezal se od 20. června ve vyšetřovací vazbě, hájil Dr. Tomáš *Černý*. Státní návladnictví žalovalo několikařádkovou zprávu o pušce nového systému, kterouž byl krajan náš setník Krnka meškající v tu dobu v Petrohradě

sestrojil, zejména pak ve zprávě té následující místo: »Upozorňujeme krajany své na novou tuto zbraň přejíce sobě, aby našla v Čechách hojného odbytí. Je zajisté žádoucí, aby národ český opatřil se dobrou zbraní, aby mohl, kdykoliv toho bude potřebí, hájiti rukou ozbrojenou vlast svou tak statečně, jako ji v posledních letech hájil slovem, písmem a politickou vytrvalostí. Jen národ silný a ozbrojený dovede sobě opatřiti bezpečnou domácnost. Bylo by na čase, aby na venkově zřizovaly se střelecké spolky a aby mladíci a dospělí mužové cvičili se ve zbraní. Kdož ví, nebudeme-li co nejdříve potřebovati své vlastní moci ozbrojené.«

Po ukončení průvodního řízení žádal obžalovaný, aby bylo konstatováno, že zažalované číslo »Nár. L.« nebylo konfiskováno. Když se tak stalo, učinil obžalovaný odročovací návrh a opodstatnil jej takto: Slavný soude! Ve věcech tiskových platí, jak známo, princip obžaloby, t. j. obžalovaný má tatáž práva, jako žalobník. Používám tudíž práva, jako žalobník. Používám tudíž práva toho, abych podal a odůvodnil návrh odročovací. Dle tiskového zákona má býti zabaven *každý* tiskopis, jehož obsah jest příčinou takového činu trestního, kterýž se stíhá z povinnosti úřadu. Dle toho mělo tedy býti i číslo 155. »Nár. Listů« zabaveno, což však, jak úředně zjištěno jest, nestalo se.

Následek toho byl, že »trestuhodný, dle náhledu státního zastupitelstva i zdejšího soudu, *velezrádu* obsahující článek« dostal se do obecního, ačkoliv bylo povinností státního zastupitelstva, aby zabavením *překazilo další postupování* zločinu velezrády.«

Dle § 60. tr. zák. *jest zločinu velezrády spoluminným každý*, kdo opomene překaziti podniknutí nějakému na velezrádu se vztahujícímu, jemuž snadno bez nebezpečství svého *v dalším jeho postupování překaziti mohl*.

Státní zastupitelstvo pražské pouhou konfiskací mohlo snadno a bez nebezpečství překaziti »velezrádné« podniknutí v dalším jeho postupování a proto jest dle § 60. tr. zák. spoluminnou velezrády, z které jsem obžalován.

Podle § 62. tr. z. ovšem se připovídá každému, že zů-

stane beze všeho trestu, kdo velezrádu vrchnosti v takový čas objeví, když byla ještě tajná a škodě se mohlo předejiti.

Státní zastupitelstvo ovšem velezrádný můj skutek udalo; avšak neudalo jej v takový čas, aby se mohlo škodě překaziti, neboť i když budu dnes uznán za vinna a potrestán, přece následkem nekonfiskování bude velezrádný článek mezi obecnstvem a další postupování zločinu nebude více možno překaziti.

Předseda: Upozorňuji Vás, že jste zde co obžalovaný a nikoliv co žalobník.

Arbes: V tiskových věcech platí princip obžaloby, a ten dává mi totéž právo jako státnímu zástupci, alespoň co do návrhů. Dle práva toho učiním odročovací návrh a chci jej odůvodnit. Státní zastupitelstvo nekonfiskovavši č. 155. »Nár. L.« opomenulo velezrádu udati v takový čas, když mohlo se ještě škodě předejiti, jest tedy dle §§ 60. a 62. tr. z. spoluvinnou velezrádou. Za tou příčinou navrhuji, aby dnešní přelíčení bylo odročeno, proti státnímu zastupitelstvu pražskému aby xavedeno bylo trestní vyšetřování a dle § 155. lit a) tr. ř. aby veškeré členové státního zastupitelstva pražského vzati byli do vazby vyšetřovací.

Státní zástupce: Žádám, slavný soude, by se proti panu obžalovanému disciplinárně zakročilo dle § 244. tr. ř., poněvadž urazil státní zastupitelstvo.

Arbes: Já pak vyzývám p. státního zástupce, aby udal, jakým že způsobem urazil jsem jeho a státní zastupitelstvo vůbec? Snad ne tím, že jsem citoval paragrafy trestního zákona? Prosim p. předsedu, aby v ten smysl státního zástupce vyzval.

Předs.: Už jsme to slyšeli; soud nyní uváží váš návrh i návrh pana státního zástupce.

Po dlouhé poradě soudní dvůr se vrátil a předseda prohlásil, že byl obžalovaný odsouzen k trestu disciplinárnímu, načež v líčení pokračováno. Po znamenité obhajovací řeči Dra Tomáše Černého položeny porotcům čtyry otázky, na které odpověděno jednohlasně »Ne«, následkem čehož obžalovaný prohlášen za nevinna. —

Přelíčení s red. »Žižky« H. Langem před porotou pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. spáchaný prý článkem »Té spravedlnosti ve vojště« v »Hovorně« č. 19., usta-

noveno ke dni 1. srpna. — »Slovan« zabaven. — Město *Votice*, pak obce *Třebychovice*, *Srbeč*, *Bdtn* a *Milej* odepřely jednohlasně volbu do místní školní rady.

22. července. »Nár. Listy« bez udání důvodu zabaveny. — Německý městys *Benešov* u Kaplice zamítnul jednohlasně volbu do místní školní rady. — S pořadatelem slavnosti uspořádané k upomínce na mistra Jana Husa dne 5. července zavedeno v *Ledči* vyšetřování. — Policejní komisař Ullrich v *Bubenči* zavedl vyšetřování s několika osobami proto, že dal si lid dne 17. července v restauraci na Žezulce v Šárce zahrát »směs z národních písní«. — Přelíčení s uvězněným redaktorem »Slovana« J. J. *Láskou* pro zločin **velezrády** spáchaný otiskem zprávy o krnkovkách, ustanoveno ku dni 28. července. — »Český Lev« zabaven.

23. července. Zastupitelstva města *Muncifaje*, pak obcí *Ledeč*, *Libušín*, *Svinařov*, *Hradečno*, *Přelč* a *Hrdliv*, dále obcí *Bratkovice* a *Nabín* odmítla volbu do školní rady. — Proúčastnění se pouti na *Horném* (v okresu Veselském) k pokutám odsouzeným občanům zabaveny různé movitosti: Janu *Šímkovi*, mlynáři v Bečicích: dva mlýnské kameny, kalhoty, klobouk a boty; Frt. *Vašákovi*, hostinskému ve Vltavotýně: tři prázdné polosudy; Jos. *Kašparovi*, vináříkovi v Týně nad Vltavou: frak, klobouk a hůl. — Pro domnělé účastenství v tajném spolku »Blaník« vyšetřován farmaceut Gustav Janeček. Po delším výslechu propuštěn však na svobodu. — Pro loňské volby deklarantské zavedeno s některými občany mělnickými, zejména s Fr. *Vinklerem*, *Vykysalem*, *Staincem* a *Vehlem* vyšetřování pro přestupek zákona o právu shromažďovacím. Přelíčení ustanoveno ku dni 27. srpna.

24. července. Red. »Nár. Listů« J. *Arbes* propuštěn na svobodu — o tři čtvrti hodiny dříve, nežli měl býti po zákonu propuštěn. — Město *Mečeříž*, pak obce *Třeboule*, *Království* a *Skalice Klášterní* odepřely volbu do místní školní rady. — S kapelníkem sboru hudebního *Zvolským*, jenž zahrál o zahradní zábavě na Rohanském ostrově ruskou hymnu, zavedeno vyšetřování. — Důvěrníci dělnictva z Prahy a okolí, kteří byli pro přestupek §§ 5. a 6. zák. o shromažďování obžalováni, uznáni nevinnými. — Žádost německých obcí za amnestování

Václava *Kratochvíla* z Lounek, odsouzeného pro řípskou resoluci do žaláře na 6 měsíců, c. k. ministerstvem spravedlnosti zamítnuta. Zároveň nařízeno, by odsouzený co nejdříve trest svůj nastoupil.

28. července. Závěrečné přelíčení s red. »Slovana« Janem Jaroslavem *Láskou* před porotou pro přetisknutí lokálky z »Nár. Listů« o krnkovkách, v níž shledávalo státní návladnictvo zločin **velezrády**. Porotci odpověděli na všechny otázky jednohlasně »Nevinen«, následkem čehož uvězněný redaktor propuštěn z obžaloby i z vyšetřovací vazby. — Zastupitelstva obcí *Brančýska, Volšan, Cvrčovic, Holous a Bobnic* odmítla volbu do školní rady.

29. července. Sněm český rozpuštěn a vypsány nové volby. — »Pokrok« zabaven. — Obchodník J. *Liška* z Hor Ratibořských, odsouzený pro zločin uražení Veličenstva na měsíc do žaláře, nastoupil trest.

30. července. Sněm český v novém složení svolán ku dni 27. srpna, Říšská rada pak ku dni 2. září. — »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 196. »Nár. Listů« pro článek »Chtějí — obětovnost«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. potvrzena. — C. k. policie zakázala přednášku v malostranské besedě dělnické »o mezinárodním spolku dělnickém«. — Pro oslavu vítězství volebního odsouzení byli z *Březnice* k peněžitým pokutám a sice po 25 zl. Jan *Ryjáček* a Jos. *Čížek*; — »po 15 zl. Jos. *Javůrek*, Frt. *Hejtmánek*, Alois *Tatter*, Jan *Gotthard*, Martin *Fírtík*, Jan *Nachbar*, Jos. *Česaný*, Jan *Javůrek*, Jos. *Hovorka*, Václ. *Fencl*, Hynek *Smolka* a Libor *Kodl*; — po 10 zl. Hynek *Richter*, Frt. *Fírt*, Jan *Vondřích*, Frt. *Marek*, Jos. *Mařinec*, Vojt. *Sedláček* starší, Václ. *Sedláček*, Vojt. *Sedláček* mladší, Jan *Sedláček* a Josef *Česka*. Úhrnem tedy 24 provinilců odsouzených k summární pokutě 330 zl.

Srpen 1870.

1. srpna. Přelíčení s red. »Žižky« Hynkem *Langem* před porotou pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., spáchaný »veřejnou hovornou« v č. 12. Porotci odpověděli na

všecky otázky záporně a obžalovaný uznán za nevinna. — »Říp« zabaven pro článek »Co teď?« a pro dopis z Prahy.

2.. srpna. Zastupitelstva obce *Kmentovské, Hozpoxynské a Postovické* v okrese Slanském odmítla volby do místní školní rady.

3. srpna. *Král pruský* udělil rozsáhlou *amnestii* politickým provinilecům, odsouzeným pro velezrádné nebo zemězrádné skutky, pro uražení krále nebo některého člena král. rodiny, pro zločiny a přečiny proti státní moci, proti veřejnému řádu atd. a to nikoli jen tiskem spáchané, nýbrž pro politická provinění všeho druhu vůbec. — Pro přečtení resoluce o prvním táboru řípském na půl roku odsouzenému Václavu Jandovi z Budohostic dovoleno ministrem spravedlnosti navštívit v průvodu c. k. strážníka na 48 hodin na smrt nemocného otce.

4. srpna. Námitky proti konfiskaci č. 172. »Nár. Listů« pro článek »Svobodně a věrně« provedl red. Em. Vávra. Konfiskace potvrzena. — Volby do školní rady odepřely obce: *Bakov, Chudoplesy, Ptýřov, Malá Bělá, Klášter, Bukovina, Habry, Březovice, Kovář a Spikal* v okrese Mnichovohradišském, vesměs jednohlasně.

5. srpna. Vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje proti V. *Zástěroví*, obchodníku ve Skutči, zastaveno. — Zastupitelstvo města *Tábora* odmítlo jednomyslně volbu do školní rady. — Důvěrníci dělnictva pražského a okolního, kteří byvše obžalováni pro přestupek zákona spolčovacího uznáni byli nevinnými, chtěli zase zahájit svou činnost čelící k zaražení spolku ku podporování propuštěných dělníků. Sotva však se v dělnické besedě malostranské sešli a začali rokovati, dostavil se do místnosti policejní komisař Pressl a schůzi i rokování zakázal. — Antonín *Janoušek*, rolník z Rybní, nastoupil trest třídního vězení, k němuž byl odsouzen pro přestupek zákona o právu shromažďovacím, jehož se dopustil r. 1868 tím, že o slavnosti stínání kohouta nad Bystrým pomodlil se — za nepřátele »Otčenáš«.

6. srpna. »Slovan« zabaven. — Proti redaktoru »Průmyslníka« Dru. Otakaru *Čechovi*, pak proti Dru. Ed. *Grégrovi* jako majiteli tiskárny, v které se list ten tiskl, a proti knihkupci Fr. *Řivnáčovi* jako komissionáři listu toho zavedeno vy-

šetřování. — Stanovy Sokola *holického* c. k. místopředsedstvím nepotvrzeny, poněvadž jako účel spolku bylo mimo pěstování tělocviku uvedeno také cvičení se v jízdě na koni a ve střelbě do terče.

7. srpna. Frt *Stocký* z Březnice vyzván, aby nastoupil trest pětiměsíčního žaláře, k němuž byl pro zločin uražení Veličenstva odsouzen.

8. srpna. Zastupitelstvo města *Kralovic* odmítlo jednomyslně volbu do školní rady.

9. srpna. V okrese Pacovském odmítla volbu do školní rady zastupitelstva obcí: *Březina, Chýška, Dol, Jetřichovice, Kámen, Litoboš, Moravec, Outěchovice, Pacov, Lhota Salačova, Lhota Vysoká, Pošna, Proseč, Boučkovice, Těchobuz, Věžná, Vintřov a Zboř*. Dále obcí *Benešova a Příkré u Semil*.

10. srpna. Na den 14. srpna svolaný tábor lidu „*u Žizkova stanu*“ mezi Kukleny a Všešary u Králové Hradce, na němž mělo se rokovati: »Má-li v nynější, pro národ český zejména vážné a kritické době, obeslán býti parlament vídeňský čili nic?« — c. k. okresním hejtmanem Malowetzem zakázán. — Na bývalého redaktora »Českého Lva« *Stejskala-Lažanského*, proti kterémuž zavedeno vyšetřování pro zločin uražení Veličenstva a zločin rušení veřejného pokoje a řádu, vydán zatykač.

11. srpna. Býv. redaktorové »*Slovana*« *V. Hruška* a *J. J. Láška* odsouzeni pro přestupek zákona o tisku, jež spáchali, tím, že onen dříve se vzdal a tento dříve převzal redakci, každý k pokutě 25 zl. nebo na 5 dní do vězení. — Kněz *P. Josef Tiersch* z Peterswaldu, odsouzený pro uražení Veličenstva do vězení na čtyry neděle, nastoupil trest.

12. srpna. Konfiskace č. 3. »*Řipu*« potvrzena. V článku »*Co teď?*« a v dopise z Prahy shledán zločin »*velexrády*« dle § 58. tr. z. — *Jos. Abraham* odsouzen pro zločin uražení Veličenstva do žaláře na půl roku. — Z občanů ze Žebráka odsouzených pro oslavu památky *J. Husa* dne 5. července 1869 na Točnicku k peněžitým pokutám, zaplatil pokutu toliko *Ed. Hněvkovský*. Sládkovi na Točnicku *Šeb. Zacharovi* zabaveny tři půlsudy piva, starostovi obce *Karlu Čápori* pak kabát, vesta a kalhoty, kteréžto věci veřejnou dražbou prodány.

13. srpna. Tábor lidu svolaný ku dni 14. srpna na *Horné*

třeboňským c. k. okres. hejtmanem Gschirhaklem zakázán. — »Pokrok«, »Posel z Prahy« a »Žižka« zabaveny. — C. k. místodržitelství nedovolilo zřízení »jízdného Sokola« v *Bobnici* v okrese Pardubickém. V důvodech praveno: »Patříc na dosavad pozorované účastenství banderí při demonstracích vládě nepřátelských . . . mohlo by ze schválení takového spolku . . . vzniknouti nebezpečí veřejnému pokoji a řádu« . . .

15. srpna. Čtyřem trestníkům v trestnici svatováclavské, odsouzeným pro podvod a zpronevěření, udělena amnestie. — Volbu do školní rady odmítly: město *Políčka*, pak *Trhové Sviny*, *Doleny*, *Černoves*, *Melechov* a *Rakos* v *Klatovsku*. — »Dělník« zabaven.

16. srpna. S pražským vinárníkem Dominikem *Wallischem* zavedeno vyšetřování pro přečin pobuřování a uražení policejní stráže. — Obce *Žantov*, *Šopka*, *Rynarce* a *Černov* s příškolenými osadami odmítly volbu do školních rad.

19. srpna. Pro plakáty nalepené dne 18. srpna na mostě v *Ledči* zavedeno vyšetřování. — Pro zločin uražení Veličenstva zatknuto a uvězněno prodlením právě minulého týdne devět osob, z většího dílu vysloužilých vojáků.

21. srpna. Pro tichou ovaci u sochy mistra Jana Husi na Pankraci dne 5. července 1868 odsouzen Louis Šmíd c. k. policií pražskou pro přestupek § 11. císařského patentu ze dne 20. dubna 1854 k pokutě 15 zl., po případě do vězení na tři dny — an prý »se tím samým« (onou ovací totiž) socha, k účelům náboženství katolického zbudovaná, *zneuctila*, a tím u obyvatelstva katolického pohoršení způsobeno bylo. — Redaktor »Slovana« J. *Květoň* odsouzen pro přečin uražení na cti do vězení na 8 dní. — Obecní starosta v *Malkově* u *Drahenic*, zvolený do komise pro »upravení« daně pozemkové, volby té nepřijal.

22. srpna. První číslo »Podřipana« c. k. okr. hejtmánstvím roudnickým zabaveno. — Konfiskace č. 22. »Dělníka« potvrzena pro článek »Koudel hoří«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokokoje dle § 65. tr. z.

23. srpna. Ignác *Skokánek* z *Karlína* otisknul následující otevřený list znějící ministru spravedlnosti J. Exc. rytíři z *Tschabuschniggů*: »Za panování pověstného Dra Herbsta odsouzen

jsem byl co starosta »Dělnické besedy« karlínské od c. k. okr. soudu v Karlíně pro přestupek § 9. cís. nař. ze dne 7. října 1868 č. 136 ř. z. k pokutě 20 zl. r. m., po případě do vězení na čtyry dny, kterýžto rozsudek od c. k. vrchního soudu zemského v Praze a c. k. nejvyššího soudního dvoru ve Vídni potvrzen byl. *K žádosti mé bylo od c. k. okres. soudu v Karlíně obnovení řízení trestního povoleno*; leč c. k. vrchní soud a c. k. nejvyšší soudní dvůr nález ten zrušily. Nezbývá mi nyní nic jiného, než podrobiti se tomuto konečnému rozhodnutí. Dříve však než to učiním, upozorňuji V. Exc. na to, že rozsudky c. k. soudů odporují zásadám práva a spravedlnosti, i že se jimi děje bezpříkladné bezpráví. Nebudu V. Exc. uváděti průběh tohoto řízení trestního, neboť máte zajisté nejlepší příležitost o všem náležitě se přesvědčiti. Tolik však podotýkám, že tímž právem, kterýmž uznán jsem byl za vinna přestupkem, mohou i ti nejnevinnější občané odsouzeni býti z přečinů a zločinů těch nejružnějších . . . «

24. srpna. V den voleb do sněmu v Praze byla vojenská posádka pohotově. Po oznámení výsledku voleb táhly zástupy rozjařeného lidu českého ulicemi. Německé divadlo »pocťeno« kocovinou. Tlupa mladíků, která k večeru táhla do Široké ulice, rozehnána vojskem z trinitářských kasáren, jež uzavřelo ulici. — O volbách těch hlasovali židé skoro vesměs *proti* kandidátům českým. — Pro oslavu památky M. J. Husa dne 5. července 1869 odsouzených osm hudebníků ze Žebráka, odpykavších si u c. k. okr. soudu v Hořovicích trest 24 hodinného vězení, propuštěno na svobodu. — C. k. místodržitelství zrušilo nález, kterýmž Městanská beseda v *Jindřichově Hradci* před jedenácti měsíci, a sice právě před volbami — rozpuštěna byla.

25. srpna. Pro přestoupení programu o zábavě čten.-šermířského spolku »Svobodoslav« dne 15 srpna v Nuselské zahradě odsouzen *K. Šulc* k pokutě 10 zl.

26. srpna. První pokus o smíření obou národností v Čechách učiněn se strany české vysláním tříčlenné deputace ke klubu poslanců německých s návrhem, aby z obou stran zvolen byl přiměřený počet důvěrníků, kteří by se společně radili a dohodli o základech, na kterýchž obapolné smíření mohlo by se státi. — O demonstraci před německým kasinem dne 24. srpna

zatknuto osm mladíků. Jeden dodán c. k. trestnímu soudu, čtyři odsouzeni c. k. policií do vězení na tři dny, jeden na 24 hodin. — Frant. *Pokorný*, jenž byl dne 4. února zvolen starostou okresního zastupitelstva českobrodského a jehož volba císařem nebyla schválena, zvolen starostou poznovu. Po volbě nechtěl c. k. okresní komisař Hermann nižádným způsobem svoliti, aby byl přítomný Pokorný otázan, přijímá-li volbu čili nic.

27. srpna. *Zahájení sněmu českého odročeno ke dni 30. srpna.* — Soudní prohlídka vykonána v redakci »Českého Lva«. Pátráno po rukopisu článku »Nechte dutky mluvit«, v němž shledán přečin pobuřování. — Ze všech obcí okresu Roudnického nevolila do školní rady ani jediná. — Obec *Záleš* u Chocně zamítla po opětném důrazném vyzvání politického úřadu volbu do místní školní rady podruhé. — C. k. místodržitelství nepovolilo sbírku na pomník Husův. — Václavu *Jandovi* z Budohostic, uvězněnému v novoměstské trestnici pro přečtení resoluce na táboru řípském, nedovoleno doprovoditi zemělého otce ku hrobu. Od ministerstva spravedlnosti, k němuž se Janda po odmítnutí žádosti své c. k. soudem zemským telegrafickou cestou obrátil, odpověď vůbec ani nedošla.

28. srpna. Místodržitelství zrušilo »pro nedostatek činu« nález c. k. okr. hejtmanství pardubického, kterýmž byl předseda záloženského sjezdu, odbývaného dne 13. září 1869, *J. Mastný* odsouzen k pokutě 15 zl. proto, že nevolal po vyzvání vládního komisaře jednoho z řečníků (F. Šimáčka) k pořádku; ale potvrdilo nález, kterýmž řečník ten odsouzen byl k pokutě 10 zl., ale nikoli »pro demonstrativní chování«, nýbrž »pro porušení úcty a vážnosti k úřadu«.

29. srpna. S typografem Janem *Bavorským* zavedeno vyšetřování pro řeč o dani ze mzdy a výdělku, kterou měl ve schůzi v Konviktě. Původně byl na základě přísěžného svědectví dvou policistů pro řeč tu vyšetřován Václ. *Březnovský*. — Bývalý red. »Českého Lva« Fr. *Stejskal-Lažanský*, byv pro noticku »o Novém svátku plzeňském« odsouzen do vězení na 14 dní, nastoupil trest.

30. srpna. *Sněm český zahájen nejvyšším maršálkem hr. Nosticem. Čeští poslanci se dostavili, ale s ohražením.*

»historické šlechty«, že účastnění se činnosti sněmovní nesmí býti v nižádném směru na ujmu právům a svobodám království Českého. Mimo to podáno předsednictvu vyjádření, že veškeří čeští poslanci měst a obcí trvají na deklaraci ze dne 22. srpna 1868.

31. srpna. Jos. *Liška*, obchodník z Ratibořských Hor, odpykal si pro »pobuřování« trest jednoměsíčního vězení. Původně byl obžalován pro zločin uražení Veličenstva a strávil tři měsíce ve vyšetřovací vazbě. O přelíčení uznán však zločinem tím za nevinna. — Pro zločin uražení Veličenstva odsouzen M. *Paxdéra* do žaláře na 5 měsíců. — Města: *Kladno*, *Černovice*, *Čistá a Kozlany*, pak obce: *Cetoraz*, *Luštěnice*, *Voděřady*, *Malý Újezd*, *Odřepes*, *Vobnaty*, *Hustiřany* u Jaro-
měře odmítly volby do školní rady.

Září 1870.

1. září. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek druhé stolice, kterýmž red. »Českého Lva« Jos. *Kummer* (pro telegram zasláný J. Barákovi, když opustil vězení) uznán byl za vinna pobuřováním a odsouzen do vězení na jeden měsíc. První instance uznala na nevinu. — »Slovan« a »Dělník« zabaveny. — Konfiskace prvního čísla »Podřipana« potvrzena. — Obecní tajemník v Hořovicích, Hanuš *Milínovský*, odpykav si u c. k. okr. soudu hořovického trest 14denního vězení (pro otevření telegramu, ježž byl zemský maršálek kusého sněmu českého zaslal Kalinovi z Jäthensteinu) propuštěn na svobodu.

2. září. S uvězněným bývalým red. »Českého Lva« Fr. *Stejskalem-Lazanským* zavedeno dvojí vyšetřování. První pro zprávu »Drahé hříčky«, v které shledán zločin uražení členů císařského domu, druhé pro článek »Král mluvil«, v němž shledáno neméně než-li *sedm* zločinův uražení Veličenstva, pak zločin uražení člena domu císařského a konečně zločin rušení veřejného pokoje. — Stříbrnický Jos. *Maier* odsouzen do vězení na 12 hodin, nebo k dvěma zlatým pokuty, poněvadž o výletu několika mladíků do Krče dne 26. května nesl praporeček s nápisem »Na zdar!« — C. k. policie pražská zakázala

v malostranské besedě dělnické rozhovor o tom, »jak by se dalo docílití dorozumění a rozšíření časopisů »Dělník« a »Dělnické Noviny«. — Jos. S. *Vilímek* obžalovaný pro zločin rušení veřejného pokoje, jehož prý se dopustil dne 18. července řečí o táboru u Chocně, uznán za nevinna. — Kněz P. J. *Tiersch*, odsouzený pro přečin pobuřování dle § 300. tr. z., odpykav trest, propuštěn na svobodu.

4. září. S bývalým red. »Českého Lva« Fr. *Stejskalem* zavedeno další vyšetřování pro článek »Ban Jelačič a rakouská vděčnost«, v němž shledán zločin uražení Veličenstva, zločin uražení člena domu císařského a zločin opovrhování státní správou. — Zastupitelstvo města *Počátek* zamítlo jednohlasně volbu do školní rady.

5. září. Zastupitelstvo města *Jaroměř*, pak obcí: *Vlčettín*, *Straná*, *Čtiboř*, *Řimberk*, *Veselí*, *Robovka*, *Částrov* a *Životice*, dále: *Zbislav*, *Podol* a *Zařičany* v okrese Čáslavském a *Záboří* u Labské Týnice odmítla jednohlasně volbu do školní rady.

6. září. Přelíčení s dozorcem v kamenouhelných dolech v Lomnici Jos. *Steimbrennerem* pro zločin uražení Veličenstva spáchaný prý slovy: »Co je nám po císaři? Mocnář mne poslal z vojny otrhaného domů«, pronesenými před pověstným v tu dobu agentem Bašusem, jenž Steinbrennera udal. Obžalovaný uznán nevinným.

7. září. S redaktorem »Českého Lva« J. *Kummrem* zavedeno vyšetřování pro články »Král mluvil« a »Ban Jelačič a rakouská vděčnost«, pro které byl již dříve vyšetřován býv. red. listu toho Fr. *Stejskal*. — Zastupitelstva spojených obcí *Pcher*, *Humen* a *Sak* v okrese Slánském odepřela volbu do školní rady. — »Dělnické Noviny« zabaveny. — Louis *Šmíd* odsouzen c. k. polic. komisařem Plochem na Vyšehradě k pokutě 15 zl. pro ovaci dne 5. července 1868 před sochou Husovou na Pankraci.

11. září. Bývalý red. »Českého Lva« odpykav si trest 14denního vězení propuštěn na svobodu. — Zastupitelstva obce *Malopřitočenské*, pak *Vrbčické* s přiškolenou obcí *Miškovickou* zamítla volbu do školní rady.

13. září. Soudní prohlídka vykonána v redakci »Českého

Lva«, v bytu redaktora J. Kummra a nakladatele Porta. Hledaného rukopisu nenalezeno.

14. září. Redaktor »Řípu« V. Trojan, pak účetní J. Matoušek, truhlář V. Müller a hudebník Zuxka nastoupili u okr. soudu v Roudnici tresty, k nimž byli odsouzeni pro ovaci o návratu voličů sněmovních z Mělníka.

15. září. Pro uvítání J. Baráka z vězení dáni v obžalobu: Leopold Šmíd, Bohumil Tašner, Václav Peckel, Petr Hoffmann, Josefa Sojkova, Rozalie Šmídova, Veleblín Hynek, Förster, František Náhlavský, Kateřina Khomova, Otakar Žentšek, Josef Řehák, František Löfl, Eustach Jelínek, Karel Schön, Petr Mathesius, František Vokárka, Řehoř Schleiss, Arnošt Černý, Ant. Werner, Tekla Zemanova, Ant. Šrámek, Matěj Sova, Jan Puha a Miroslav Kubát. — Volba osmi výpomocných členů do okresní školní rady ve Vysokém Mýtě zamítnuta. Z 55 obecních starostů vykonal volbu jen jediný. Obec Dušník, pak obec Drahelčice spojná s obcí Hořelici odmítly volbu do místní školní rady.

16. září Jan Relich z Plzně, jenž byl pro politickou řeč v hostinci »U Karlových Varů« v Plzni u přítomnosti něm. turnérů odsouzen na 1 rok a 6 měsíců do těžkého žaláře, odpykav svůj trest, propuštěn na svobodu. Ve vyšetřovací vazbě držán před odsouzením svým 7 měsíců a 13 dní; prodlel tudíž v žaláři 2 léta 1 měsíc a 13 dní. — Po svém zatčení pro domnělý zločin **velezrády** dne 3. srpna 1868 držán ve vyšetřovací vazbě v trestnici c. k. krajského soudu v Plzni, pak v průvodu sedmi četníků dopraven do Prahy do trestnice novoměstské a z té pak, když byl odsouzen, do trestnice u sv. Václava. Na nádraží v Plzni uvítán při svém návratu četnými přátely a večer odbývána v besedě občanské zábava. — Ondřej Gahler odsouzen pro zločin uražení Veličenstva do žaláře na jeden rok. — Akademie, kterou chtěli uspořádati *vodňanští* studující ve prospěch pomníku Petra Chelčického, c. k. okr. hejtnanem Urbanem nepovolena. Rovněž nepovoleno, by čistý výtěžek odevzdán byl sboru pro vystavění Nár. divadla. Také proslov k akademii té zakázán. — »Dělník« zabaven.

17. září. »Nár. Listy« bez udání důvodu zabaveny. — Dělníkům: J. Bavorskému, V. Březnovskému, E. Lojdovi, J.

Strnadovi, J. Duškovi a H. Suchomelovi dodány obžaloby znějící na zločin rušení veřejného pokoje, jednak na přečin pobuřování, spáchané prý řečmi v březnu o dělnické schůzi v Konviktě. Za svědky předvoláni: c. k. policej. komisař Ort, c. k. policej. aktuar Kočka a c. k. policej. příručí Göschler. — Volba do okresní školní rady pro soudní okres *Humpolecký* jednohlasně odmítnuta. Také zástupcové 15 obcí německých a 10 českých v okrese *Polenském* zamítli jednohlasně volbu pěti výpomocných členů do rozšířené školní rady.

18. září. S J. *Tvrdíkem* ze Sychrova zavedeno vyšetřování pro řeč dne 14. srpna o táboru na *Kamenném Stádu*, v níž shledán přečin pobuřování. — Zástupcové obcí okresu *Mladoboleslavského a Benátského* odepřeli jednohlasně volbu do školní rady. Dále odmítly volbu obce: *Chvatěruby, Zlončice, Kozomín, Dolánky a Oužice* a obec *Broxany*, přiškolená k obci *Kunětické* v okrese *Pardubickém*. Rovněž odmítli starostové okresu *Březnického* jednohlasně volbu čtyř výpomocných členů do okr. školní rady.

19. září. Vilém *Kerber*, odsouzený jako účastník tajného spolku »*Blaník*« do žaláře na 7 měsíců, odpykav si větší část trestu toho v trestnici c. k. krajského soudu v Kutné Hoře, propuštěn nasvobodu. — Vyšetřování proti členům tajného spolku »*Blaník*«: *Burkhardtovi, Červinkovi, Drahekoupilovi, J. Fialovi, Kaňkovi, Milfajitovi, Novotnému, Řehákovi a Vykulilovi* ukončeno a akta dodána státnímu návladnictvu. — Veškerí obecní starostové okresu *Kouřimského* odmítli volbu do školní rady. Podobně odmítnuta volba do školní rady v *Políče*.

20. září. »*Slovan*« zabaven. — Veškeré obce okresu *Zbraslavského*, *Zbraslav* a *Záběhlíce* pak o sobě, zamítly volbu do školní rady.

21. září. Volba do okresní školní rady v *Rokycanech* odmítnuta.

22. září. »*Pokrok*« a »*Dělnické Noviny*« zabaveny. — Paní *Augusta Fialová* odsouzena c. k. okres. soudem pro přestupek proti veřejným zřízením a opatřením dle § 312. tr. z. na jeden měsíc do vězení, zotřené každý týden postem. Paní *Fialová* navštívivši svého syna *Jaroslava*, jenž nalezal se v novoměstské trestnici ve vyšetřovací vazbě, podstrčila mu dvacetník

do ruky. Co následuje, opisujeme z rozsudku c. k. okr. soudu do slova: »Dozorce věznů Špekr přiskočil a chytil Fialu jednou rukou za krk a druhou za bradu. V tom přiskočila paní Fialová a křičela: »*Vy mně škrtíte mého syna — nechte ho! . . .*« C. k. zemský rada Binder chytil zase paní Fialovou za mantylu, která (totiž mantyla) při tom roztržena . . . Tímto počínáním si paní Fialové byl c. k. dozorce věznů Šrekr při konání úřadu svého (!) skutkem uražen, zakládá se v tom tedy skutková povaha přestupku« atd.

23. září. Roudničtí občané V. Müller, J. Matoušek, a red. »Řípu« V. Trojan, odpykavše tresty své pro ovaci o volbě do sněmu, propuštění z vězení. — Starostové okresu *Volyňského* většinou hlasů odmítli volbu do rozšířené okr. školní rady.

24. září. C. k. vrchní soud zrušiv rozsudek okr. soudu novopackého, kterýmž řada voličů *novopackých*, (kteří byli obžalováni, že šli v průvodu k volbě deklaranta do Lomnice) uznána byla za nevinna a odsoudil: okres. tajemníka Antonína Kotíka k pokutě 80 zl., Jana Mrázka ml. k 40 zl., Frt. Wolfa, Václ. Gloxa, Jos. Lišku a Jana Nechanského k 5 zl.; hudebníky Václ. Hylmara, Jana Fischera, Jana Suchardu, Ant. Halíře, Jos. Vobořila, Jana Šulce, Ant. Knopa, Vil. Háka, Matěje Urbana a Václ. Bartoníčka každého k pokutě 2 zl. V příčině voličů Jindř. Zahajského, Jana Bergra, Jos. Prause, Hynka Tomáše, Jana Fišery, Frt. Jiroutky, Lad. Brunclíka, Jos. Urbana a Jos. Housy nařídil nové vyšetřování. — Konfiskace č. 253. »Nár. L.« pro článek »Fermes la boutique!« potvrzena. Shledán: v článku zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z.

25. září. Zastupitelstvo obce *Tochovické* odepřelo jednohlasně volbu do školní rady.

27. září. Vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje zavedeno s *novopackými* občany, kteří podepsali osvědčení českým poslancům. — Jako městské zastupitelstvo *Slavkova*, tak odmítly i četné obce okolní volbu do školní rady. — Veškerí starostové okresu Poděbradského odmítli volbu dvou členů do rozšířené okres. školní rady. — Pro uvítání voličů vracějících se od volby deklaranta z *Jílového* odsouzení c. k. okr.

soudem v Kostelci nad Černými lesy občané Bedřich Kaše a V. A. Farkaš k peněžitým pokutám.

29. září. Nový *reskript královský* ze dne 26. září přečten ve sněmu českém. Mimo jiné praveno v něm do slova: »My jsme sobě dobře vědomi lesku, *jímžto koruna Našeho království Českého vážnost a moc Našeho mocnářství obestířela. My jsme se také na tom ustanovili, království tomu znovu nedílnost a neodcizitelnost země nezrušitelně písemně stvrditi,* a tak jako u Našich osvěcených předků má *korunování korunou českou Našemu vnitřnímu spojení s národem českým lesknoucí se význam dāti.*« — C. k. vrchní soud změnil rozsudek, kterýmž býv. jednatel dělnické besedy smíchovské Šafařík odsouzen k pokutě 2 zl., a odsoudil jej k pokutě 20 zl. nebo do vězení na čtyry dny. Odsouzený nastoupil trest vězení.

Říjen 1870.

2. října. Čeněk Kerber uvězněný pro »velezrádu« v trestnici svatováclavské ochuravěl.

3. října. Pro tábor na Košumberku (25. července 1868) obžalovaní: Rabas z Lúže a Jiří Hradecký z Litomyšle uznáni nevinnými; Karel Adámek z Hlinska odsouzen k pokutě 30 zl., J. Víc z Nových Hradů a J. Bechyňka každý k 10 zl. Pokuty, ku kterýmž byli jiní účastníci tábora toho dříve odsouzeni, vymáhány cestou exekuční.

4. října. Pro zločin uražení Veličenstva odsouzení: Josef Charvát do žaláře na 4 měsíce, Čeněk Trmal z Rovenska pak na 8 měsíců.

6. října. C. k. vrchní soud potvrdil obžalovací nález, kterýmž Josefa Sojkova dána v obžalobu pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu schvalováním nezákonných skutků, jehož prý se dopustila uvítáním J. Baráka, když opustil vězení. — V redakci »Dělnických Novin« vykonána soudní prohlídka. — Hranický c. k. okresní hejtmán Gabriel vyměřil pokutu 50 zl. každému členu obecního výboru a 100 zl. každému starostovi obcí: Tršice, Lipňany a Vacanovice, pak Soběchleby, Radotín. Horní a Dolní Něčice, poněvadž odepřely obce ty volbu do

místní školní rady. Zároveň jim pohrozil, že, nebude-li přes to volba vykonána, vyměřené pokuty zdvojnásobí a pošle na útraty obecní do obcí zvláštního komisaře k volbě.

7. října. C. k. vrchní soud potvrdil nález, kterýmž Jos. *Flůček*, rolník z Klenovic, a Jos. *Škoda* z Prahy dáni v obžalobu pro súčastnění se tábora na Choustníku dne 22. srpna r. 1869.

8. října. »Slovan« zabaven.

10. října. *Burkhartovi*, *Miloši Červinkovi*, *Drahokoupilovi*, *Jaroslavu Fialovi*, *Stanislavu Kaňkovi*, *Josefu Milfaitovi*, *E. Novotnému*, *Řehákovi* a *V. Vykulilovi*, kteří se nalezali již po šest měsíců ve vyšetřovací vazbě jako členové tajného spolku »Blaník«, dodány obžaloby.

11. října. Zemští obránci z celého okresního hejtmanství Hořovického, kteří již přes 11 roků ve vojště sloužili, svoláni byli do Hořovic, kde je nadporučík zemské obrany vyzval, aby přísahali, že budou ještě po dva roky v zemské obraně sloužiti. *Zeměbranci do jednoho přísahu tu odepřeli* z toho důvodu, že byli odvedeni pouze na 10 roků a proto, že nemá nikdo práva k další službě je nutiti. V hostinských místnostech pak provolávali: Za naši vlast, za naši českou zem a korunu sv. Václava půjdeme sami dobrovolně, bez přísahy a bez nucení třeba ještě na dalších deset let nepříteli mlátit. Ale za němčourskou nadvládu v Čechách a za maďarské panáky ani se neheme. My přísahali na zákon našim zeměpánem stvrzený, který také uznáváme; ale na zákon, který Němci s olověnými podešvemi bez naší vůle vypracovali, přísahati nebudeme. — Podobně zachovali se i dovolenci z okresu *Královédvorského* a *Jaroměřského* v Král. Dvoře, kam konečně povoláno z Josefova c. k. vojsko, »by zjednalo pořádek«. Rovněž tak stalo se ve *Znojmě*, kde proti zemským obrancům zakročilo c. k. vojsko.

12. října. Politickému vězni Jos. *Staňkemu*, uvězněnému pro tábor na Pankraci v trestnici svatováclavské, nedovoleno doprovoditi zemělého otce ku hrobu. V záležitosti té telegrafováno dne 10. října ministerstvu spravedlnosti, odkud došla — po 36 hodinách odpověď, že povolení uděleno — nebylo. — Konfiskace č. 273. »Nár. Listů« pro článek »Poslední karta«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z.,

potvrzena. — Žaloba dodaná uvězněnému Břetislavu *Řehákovi* zněla na zločin »velezrády«. Ministerstvo vyučování zamítlo rekurs městské rady pražské proti zrušení usnešení rady té, týkající se rozpuštění německé hlavní školy josefovské zemskou školní radou.

13. října. Hranický c. k. okr. hejtman Gabriel odsoudil některé obce na Moravě k pokutám peněžitým proto, že odeprly volbu do školních rad. Úhrnem činily pokuty 4500 zl. Zároveň starostům oznámeno, že budou pokuty zdvojnásobeny, nebudou-li volby vykonány bez odkladu. — »Politik« zabavena.

14. října. C. k. vrchní soud zrušiv rozsudek první instance, kterýmž důvěrníci dělnictva českého uznáni byli nevinným pro přestupek zákona shromažďovacího, a odsoudil: K. *Šíbu* k pokutě 20 zl., Jana *Bavorského* 15 zl., *Suchomela*, *Pellanta*, *Kučeru*, *Součka*, *Pelce*, *Skopala*, *Kratochvíla*, *Svobodu*, *Kovandu* a *Lojdu* každého k 10 zl., po případě k přiměřenému vězení.

15. října. Bývalý okresní starosta roudnický a poslanec zemský V. *Kratochvíl* z Lounek, jenž byl pro resoluci táboru řípského odsouzen na půl roku do žaláře, dopraven c. k. četníkem do Prahy do vazby. Lounský představený J. *Jindřich*, byv četníkem vyzván, aby byl při zatčení nápomocen, odešel to a nevyhověl také další žádosti četníkově, aby k tomu účelu vyzval některého člena obecního zastupitelstva, takže četníkovi nezbylo, nežli provést zatčení bez assistance. — Jan *Šimek* v Týně nad Vltavou, odpykav si třídní vězení pro súčastnění se »pouti« propuštěn na svobodu. — »Slovan« zabaven. — Po více nežli celoročním rozpuštění obnovilo okres. zastupitelstvo benešovské opět svou činnost.

16. října. Časopisy zvěstovaly, že došel k zemskému soudu pražskému od ministerstva tajný přípis, kterýmž *objektivní stíhání časopisů* zakázáno a nařízeno, aby byly tiskové pře vyřizovány před porotou. — S red. »Dělnických Novin« A. *Tůmou* zavedeno předběžné vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z., spáchaný prý článkem »Co nového« v č. 6. — Schůze dělníků brněnských v hostinci »U bílého kříže«, v které red. »Dělníka« V. Petr měl přednášeti o otázce: »Jak domoci se kapitálu a vzdělanosti u nás?« c. k. policií brněnskou zakázána. Přednáška sama zakázána vůbec.

17. října. Žádost občanů *lomnických*, kteří byli pro tábor na *Levině* u Staré Paky odsouzeni k šestidennímu vězení, aby mohli tresty nastoupiti později, c. k. vrchním soudem zamítnuta, a odsouzení c. k. okr. soudem v Nové Pace vyzváni, aby do tří dnů tresty nastoupili.

18. října. »Pokrok« zabaven. --- Zemští obránci v *Sedlčanech* a v *Hlínku* odepřeli dnes i včera přísahu.

19. října. »Pokrok« zabaven.

20. října. Přelíčení pro přečin schvalování nezákonných skutků, spáchaný ovacemi po propuštění J. Baráka z vězení. Z 25ti obžalovaných dostavilo se k líčení 19, vesměs bez obhájců. Toliko jedinou obžalovanou Teklu *Zemanovu* hájil Dr. Čížek. Sedm obžalovaných uznáno vinnými, a sice strojník Leopold *Šmíd*, strojník Boh. *Tašner*, herec Václ. *Peckel*, malíř Petr *Hoffmann*, kandidátka učitelství slč. Kateřina *Khomova*, litograf Jos. *Řehák* a manželka žurnalisty pí. Josefa *Šmídova*, rozená *Sojkova*. Prvních šest odsouzeno každý k tuhé vazbě na dobu *tří neděl*, poslední proto, že byla provdána, pouze na 14 dní, jedním postem zotřené. Ostatních 12, kteří podepsali uvítací »Zasláno«, propuštěno zatím z obžaloby, poněvadž »provinění« jejich tiskem spáchané náleželo před porotu a soud prohlásil se nekompetentním, a sice zlatník Velební Hyněk *Förster*, kamnář Fr. *Náhlovský*, obchodnický Otak. *Ženíšek*, zlatník Fr. *Löffel*, strojník Karel *Schön*, jirchář Petr *Mathesius*, mečíř Řehoř *Schleiss*, otec tohoto Václav, slč. Tekla *Zemanova*, typograf Ant. *Šrámek*, knihař Ant. *Werner* a krejčí Matěj *Sova*. — Schůze dělníků, svolaná ku dni 23. října do hostince »U Eggenberku« na Smíchově, v které mělo býti rokováno: 1. o zrušení mravných společenstev a 2. čeho se má dělnictvo přede vším domáhati, aby uhnětený stav jeho byl povznešen!« — c. k. policií pražskou zakázána, poněvadž prý »se musí předpokládat, že by rokováni bylo rázu socialně-domokratického, tedy veřejnému blahu nebezpečného« ... — C. k. okresní hejtmán Lausch v *Hustopeči* na Moravě vyzval obecní představené okresu k volbě do místních školních rad úředním přípisem, v kterémž praveno, že »do místní školní rady při škole ... vstoupiti má ... tři voly« ... Poslední dvě slova byla v přípisu červenou tužkou potvrzena.

21. října. Zemští obránci a rezervníci okresů *Roudnického* a *Libochovického* v počtu asi 300 mužů v kontrolním shromáždění v Roudnici *odepřeli přísahu*. Když jim chtěl c. k. okr. hejtman čísti artikule zákona, zejména o *trestu smrti zastřelením* atd. voláno: »Už jsme o tom prachu slyšeli dost, máme mnohé památky na něj ještě na těle!« Dva rezervníci byli četníky zatčeni; ale ani to nepomohlo. Ze tří set mužů složili přísahu pouze dva Němci z okresu Libochovického — »Národní Listy« a »Pokrok« zabaveny. — Přelícení s řečníky o schůzi dělnické dne 27. března v Konviktě. Obžalováni byli: strojník Emanuel *Lojda*, strojník Jachym *Strnad*, obuvník Jan *Dušek*, rukavičkář Václav *Březnovský*, typograf Jan *Bavorský* a úředník banky »Slavie« Hynek *Suchomel*, a sice první čtyři pro zločin rušení veřejného pokoje (§ 65. tr. z.), Březnovský mimo to pro přečin pobuřování (§ 300. tr. z.) Bavorský pro týž přečin, Suchomel pak pro přečin popuzování proti jednotlivým třídám společnosti (§ 302. tr. z.). Obžalované hájil Dr. Čížek. Strnad odsouzen do žaláře na 3 měsíce, Dušek do vězení na 14 dní, Bavorský na 3 neděle. Po dobu přelícení střežena novoměstská radnice četnými policejními hlídkami. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž red. »Slovana« Jan *Květoň* pro urážku na cti barona Beusta odsouzen do vězení na 8 dní. Odsouzenému nařízeno, by do 31. října trest ten nastoupil. — Proces »Žižky« skončil ve Vídni. Zločinu sice v zabaveném čísle neshledáno, konfiskace však potvrzena.

22. října. Uvězněnému Václ. *Jandovi* z Budohostic oznámeno, že po přestálém trestu nebude propuštěn na svobodu dne 13. prosince, nýbrž teprve dne 15., poněvadž mu budou z *roz-kazu c. k. ministerstva spravedlnosti* připočteny dva dny, jež střežen strážníkem trestnice strávil u lože nemocného svého otce v Nové Vsi. — Pro přečin rozšiřování zakázaných spisů obžalovaný obchodník Václav *Červený* z Železnice v okresu jičínském uznán za nevinna. — Beseda, kterou chtěl zpěv. spol. Šárecký »Boleslav« uspořádati ve prospěch pomníku Jana Žižky, c. k. okr. hejtmánstvím zakázána.

23. října. První číslo nového listu českého ve Vídni založeného, »*Národní Noviny*«, zabaveno. — Městys *Žehušice*, obec *Český Dub* a *Čekov* zamítly volbu do školní rady. — Obecní sta-

rosta v Týnci A. Haninger, jenž byl »zemským« výborem povolán do okr. školní rady, úřadu toho nepřijal.

24. října. K zamezení odpírání přísahy nařídilo ministerstvo zemské obrany, by přísaha zemské obrany skládána byla způsobem slavnostním. — Veškerí rezervníci okresu *Mladoboleslavského* odmítli přísahu prohlásivše, že pod žádnou podmínkou nedají se k tomu donutiti. — Ledeckým občanům Václ. Urbanovi a Jos. Krajíci, kteří byli ještě se čtyřmi jinými pro zapálení ohně na vrchu Šeptouchově na oslavu M. Jana Husi k peněžitým pokutám 12 až 15 zl. odsouzeni a pokut těch nesložili, zabaveny movitostí, jež ve veřejné dražbě prodány. Bryčka, V. Urbanovi zabavená, odhadnuta na 120 zl. a prodána za — 5 zl., kdežto dvě skříně, J. Krajíci zabavené a na 20 zl. odhadnuté, prodány za — 2 zl. 10 kr. — Konfiskace č. 302. »Pokroku« potvrzena.

25. října. O kontrolním shromáždění v *Táboře* odepřeli nejen rezervníci, kteří se účastnili válek v Itálii, v Holštyně a války r. 1866, nýbrž i nováčkové přísahu. »Pro vlast naši,« pravili, »pro Čechy přísahat nemusíme. Bránit vlast naši, hájit práva koruny svatováclavské jest naší povinností« — Také v Čáslavi odepřeli rezervníci přísahu až na sedm mužů, kteří bývali druhdy sluhy důstojníkův. — Konfiskace čísla 287. »Nár. Listů« potvrzena pro článek »Parodie zemské obrany«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) a b) tr. r. Rovněž potvrzeno zabavení mimořádné přílohy, která v tu dobu za příčinou války francouzsko-německé pod titulem »Telegraf« vycházela, pro článek »Cislajtanští orgánové«, v němž shledán též zločin a přečin dle § 300. tr. z.

26. října. Red. »Řipu« Václ. Trojan vzat do vyšetřovací vazby pro zločin **velezrády**, spáchaný prý v 1. č. »Řipu« článkem »Rumuni, povstaňte!« — Přelíčení s podbabskými občany V. Přádou, M. Pekařem, M. Červenkou, J. Janouškem a J. Hlaváčkem, původně pro zločin pozdvižení, nyní však pouze pro přečin shluknutí obžalovanými. Dva policisté chtěli totiž o zábavě dne 9. ledna v hostinci jednom v Podbabě Václava Přádu pro jakýsi výrok zatknouti. Přáda se tomu vzpíral a ostatní obžalovaní prý se chovali takovým způsobem, že strážníci musili od zatknutí upustiti a odevzdali Přádu obecnímu starostovi V. Luňáčkovi,

který byl pak také vzat do vyšetřování, ale později z něho propuštěn. Nad jiné charakteristická jsou následující slova, jež pronesl před soudem Dr. Čížek v obhajovací řeči: *»Dva ze strážníků byli opilí, svědkové to zřetelně vypověděli; druhí dva nepověděli nic určitého. Má u nás míti víru vždy jen výrok policajtův a seznání celé obec nikoliv? Rozhodnutí této otázky ukáže, žijeme-li ve státě právním či jen policejním. Jen policajti byli vzati do přísahy, z veškerého obecenstva nikdo. Nebude li od slavného soudu vzat ohled na to, že policajti byli opilí, vidím se nucena k obhájení cti celé obce Podbabské učiniti návrh, aby proti policajtům těmto zavedeno bylo trestní vyšetřování pro zločin podvodu spáchaný křivým svědectvím.* Kdyby zde jindy výpovědi některých svědků všem ostatním tak příkře odporovaly, byl by se asi takový návrh už stal . . . Státní zástupce stěžuje si, že *občanstvo nepodporuje c. k. policii*, To je smutná pravda. Avšak příčina toho spočívá v tom, že *ta policie nevšimá si práv lidu*, že nekoná úlohu svou ve smyslu zákonnitěm, že se nestará o bezpečnost lidu, alebrž *sama vyvolává výtržnosti. Celá událost v Podbabě byla policajty vyvolána.* Potom k uchránění dvou opilých policajtů musí pět nevinných občanů posazeno býti na lavici obžalovaných! Doufám však, že aspoň slavný soud uzná je nevinnými.« — Soudu předsedal inspektor novoměstské trestnice rada Neumann, žalobu zastupoval substitut státního návladního Ramisch. Přáda, Pekař, Hlaváček a Červenka uznání vinnými a odsouzení do tuhého vězení: první na 14 dní, ostatní tři každý na 8 dní. Janoušek prohlášen za nevinna. — Plzeňský »Český Lev« zabaven.

28. října. Býv. red. »Řipu« Václ. Trojan spoutaný dopraven c. k. četníkem z Mostu přes Roudnici do Prahy. — »Nár. Listy« a »Posel z Prahy« zabaveny. — Po provedených námitkách proti zabavení č. 273. »Nár. Listů« pro článek »Poslední karta«, v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z. konfiskace v plném znění potvrzena. — V *Ledči* zavedeno rozsáhlé vyšetřování proto, že o dražbě bryčky, která byla V. Urbanovi (odsouzenému pro uctění památky M. J. Husi) pro nezaplacení pokuty zabavena, zavěsil někdo na bryčku tu zelený věnec s obrazem upálení M. J. Husi. K soudu voláno a vyšetřováno asi 50 osob; ale »pachatel« nevypátrán.

29. října. Před nejvyšším soudním dvorem ve Vídni provedeno řízení o zmateční stížnosti redaktora »Našince« J. *Vrly* proti porotnímu rozsudku, kterýmž byl odsouzen do vězení na 6 měsíců. Redaktor i jeho právní zástupce žádali, aby *bylo řízení provedeno bylo v jazyku českém*. Žádosti té nevyhověno a zmateční stížnost zamítnuta, výměr trestu potvrzen a red. *Vrta* odsouzen ještě k náhradě soudních útrat vyměřených částkou 90 zl.

30. října. Ministerstvo vyučování potvrdilo nález c. k. zemské školní rady, kterýmž bylo zastaveno usnešení městské rady pražské, že náboženská škola josefovská má býti koncem školního roku 1869—1870 zrušena. Jelikož však se městská rada pražská zdráhala vypláceti dále služné učitelstvu a pořizovati potřeby pro školu tu, nařízeno zároveň finančnímu ředitelstvu, aby peníze k nákladu na školu josefovskou potřebné strženy byly z podílu potravní daně, jenž se obci pražské vyplácí. — Plzeňský »Český Lev« zabaven. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. kr. vrchního soudu, kterýmž byl František *Kolací* ve při tajného spolku »Blaník« (první stolicí za nevinna uznáný, a z vyšetřovací vazby propuštěný) uznán vinným zločinem **velezrády** a odsouzen do těžkého žaláře na dobu **jednoho roku**. Odsouzenému nařízeno, by trest ten v osmi dnech nastoupil. — O kontrolním shromáždění zemské obrany ve *Znojmě* odepřela většina mužstva přísahu. Někteří zeměbranci byli zatčeni. Rovněž tak odepřeli přísahu zeměbranci v počtu asi 200 mužů o kontrolním shromáždění v *Poděbradech* do posledního muže.

Listopad 1870.

1. listopadu. Frant. *Kolací* odsouzený c. k. vrchním a nejvyšším soudem pro zločin velezrády do žaláře na 1 rok, nastoupil trest a to o několik dní dříve, než byl povinen. — První náklad »Řípu« zabaven. Vydavatelstvo uspořádalo nové vydání.

2. listopadu. »Obrany« č. 21. zabaveno bez udání důvodu. Vydavatelstvo oznámilo v novém čísle čtenářstvu: »Tato c. k. praxe činí rychlé poskytnutí náhradního čísla nemožným.«

— Konfiskace č. 290. »Nár. Listů« potvrzena pro článek »Školní poplatky«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a) a b) a přečin proti § 300. tr. z. — Antoš *Pelant*, Jan *Pelc* a Ant. *Svoboda* nastoupili tresty, k nimž byli odsouzeni, že v dělnické schůzi v Konviktě přijali úřad důvěrníků dělnictva. — Red. »Českého Lva« J. *Kummer* c. k. kraj. soudem plzeňským vyzván, aby za »stravování« v trestnici plzeňské, kde strávil 14 dní, zaplatil 2 zl 62⁶⁶/₁₀₀ kr., jinak že bude na něm částka ta vymáhána exekučně.

3. listopadu. Konfiskace č. 294. »Nár. Listů« potvrzena pro zprávy »Justament nepřisahali« (zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. b) tr. z. a přečin dle § 300 tr. z.) a »Kus úřadovlády« (přečin dle § 300. tr. z.) — Obec pražská vycházejíc ze stanoviska, že v případě, když vláda odňala městu policii, má si jí také sama vydržovati, odepřela placení příspěvku na policii, 50.0000 zl. ročně, jenž vyrostl již na 95.000 zl. Nyní nařízena sekvestrace důchodů města Prahy. Na uhrazení částky té měla býti stržena polovina přírážky k potravní dani, která se obci pražské až dosud vyplácela.

4. listopadu. S red. »Dělníka« V. *Petrem* zavedeno vyšetřování pro rozšiřování zakázaných tiskopisů. Nekonfiskovaný »Soud dělníků českých« zabavila c. k. policie ve všech kioskách pražských. — Plzeňský »Český Lev« zabaven.

5. listopadu. Za příčinou přímých voleb do říšské rady v Praze byla posádka konsignována, hlavní vojenská stráž na Staroměstském náměstí zdvojnásobena a policejní hlídky sesíleny. Poblíž radnice staroměstské shromáždily se k večeru velké zástupy lidu, kterýž výsledek volby přijal s jásotem, načež zazpívav »Kde domov můj!« a »Hej Slované!« táhl na Václavské náměstí, kde před sochou sv. Václava provolával »Slávu spravedlivé věci české.« Zatčen nebyl nikdo. — V dnech před volbou nalepeny prý na nárožích pražských výhrůžné plakáty podepsané »Jednatelstvím z Blaníka«. — Pokrok zabaven. — Nový časopis »Slovanská Lípa«, jenž začal před nedávnem ve Vídni vycházeti, byl po dvojí konfiskaci c. k. zemským soudem vídeňským zastaven.

7. listopadu. Město *Karlín*, jež sobě až dosud vydržovalo školy své samo, učinilo oproti novým školním zákonům roz-

hodné usnešení. Městské zastupitelstvo se usneslo, by obecní dům, v němž byly školy umístěny, byl na dobu tří roků pronajat soukromé společnosti, která podala příznivou nabídku. Rozhodnutí to odůvodněno tím, že novými školními zákony *odňata obci veškerá působnost ve školství* a uvalen kromě toho novými přírážkami školními na obec nový poplatek 8000 zl. ročně. Dále usnešeno, by nájemná smlouva zanešena byla do gruntovních knih a aby byly platy učitelstvu zastaveny. O usnešeníh těchto podána pak zpráva c. k. okres. hejtmanství. — Obce *Chocenice, Břežany a Nové Město* ohlásily c. k. školní radě v Kolíně, že na základě usnešení se valné hromady obecních zástupců ze dne 6. listop. pokládají školu za svůj vlastní majetek a nehodlají školy té nikomu ve správu postoupiti, protestující rozhodně proti jakémukoli zkracovní samosprávy. — Okresní zastupitelstvo žamberecké odřeklo volbu do školní rady.

8. listopadu. Z osob, hlavně studujících, kteří navštívili ve výroční den bitvy bělohorské *Bílou Horu*, zatčeni dva studující, z nichž jeden propuštěn za nedlouho na svobodu. — Mlynářský Fr. *Novotný* a zámečník Jan *Kaňka*, kteří byli po šest měsíců držáni ve vyšetřovací vazbě jako domnělí členové tajného spolku »Blansk«, propuštěni na svobodu, poněvadž bylo vyšetřování proti nim zastaveno. — »Slovan« zabaven. — Pro tábor na *Levně* u Staré Paky nastoupili v Raketnici *poslední* tři odsouzení trest 12denního vězení, a sice Frt. *Kobr*, starosta, Frt. *Patočka*, obchodník a Filip *Patočka*, rolník, vesměs z Českého Jablonce nad Jizerou. Původně byli odsouzeni k pokutě po 60 zl. Po několikerém zabavení a několika dražbách nastoupili konečně trest vězení.

9. listopadu. Konfiskace č. 21. »Obrany« potvrzeno pro článek »Čeho ku zdaru našeho národního školství především zapotřebí«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. — S faktorem tiskárny Steinhauserovy F. *Svačinou* zavedeno vyšetřování, že nepředložil povinný výtisk č. 110. »Slovana«. — Marie *Wagnerova*, prodavačka novin v kiosku na Václavském náměstí, zažalována pro přečin rozšiřování zakázaných tiskopisů, poněvadž c. k. policejní official *Schönerer* přišel s policejním strážníkem podruhé do kiosku pátrati po zabaveném časopise, po dlouhém hledání objevil — za řadry (!) prodá-

vačky pět exemplářů zabaveného čísla. Obžalovaná uznána však nevinnou.

10. listopadu. »Nár. Listy« zabaveny. Policejní zřizenci dostavili se neméně nežli třikrát do expedice, administrace a tiskárny, kde zatčen také jeden dělník od stroje. Také jedna prodáváčka »Nár. L.« v kiosku zatčena.

11. listopadu. Zajímavá a »ústavní poměry« v Čechách nad jiné charakterisující scéna udála se v kanceláři č. 17. c. k. trestního soudu, v kteréž v tu dobu úřadoval rada Binder. Obhájce politického »provinilce« Karla Svobody dostavil se do kanceláře, aby si prohlédl akta svého klienta a připravil se k přelíčení. V nepřítomnosti chefa kanceláře poukázán mu k tomu stál chefův, za kterýž zasedl a začal akta studovati. Kromě obhájce byl v bureau přítomen také c. k. auskultant a diurnista. Pojednou někdo zaklepá na dvéře, diurnista zvolá »Herein!«. Do kanceláře vstoupil velký rusovlasý muž, kterýž přistoupiv hrdě ke stolu pana rady oslovil sedícího tam obhájce po německu: »Jsem místopředseda rada Mallowetz v procesu Karla Svobody jako svědek na pondělí obědovaný a přicházím, abych se informoval . . .« V tom vpadl c. k. místopředsedskému radovi diurnista do řeči řka: »To, prosím, není pan rada, to je obhájce pana Karla Svobody, dr. Čížek . . .« C. k. místopředsedský rada a c. k. okr. hejtman baron Mallowetz zůstal skoro po deset minut jako v ztrnutí. Na to pravil tiše: »Ich empfehle mich« a odešel. — C. k. okr. hejtmanskost v Budějovicích dala zabaviti plakáty, jimiž český volební výbor oznamoval vítězství národního kandidáta. — Konfiskace č. 9. »Řipu« pro »politický přehled«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. potvrzena.

12. listopadu. Mlynář v Dobrovanech Kutman, jenž byl pro tábor na Blázkově odsouzen ku značné peněžitě pokutě a vyhořev nemohl ji složit, byl četníky v noci zatčen a dopraven do vazby, v kterou mu byla pokuta přeměněna. — Pro tábor žen na Petruškových Vrchích odbyly si tři občanky z Vysokého trest čtyřdenního vězení. — Louis Schmid, P. Hoffmann, Peckel a Řehák, odsouzení pro ovaci J. Barákovi do vězení na tři neděle, chtěli nastoupiti trest; ale nesvoleno k tomu, poněvadž se státní návladnictvo z rozsudku odvolalo. — C. k. okresní

hejtman *prostějovský* zakázal schůzi, kterou ku dni 15. listop. svolali prostějovští občané Fl. Novák, Fr. Možný, F. E. Černý, K. Novotný a J. Böhm za tím účelem, aby se před spoluobčany zodpovídali z příčin, pro které vzdali se úřadů v obecním zastupitelstvu. — Rožďalovickému mlynáři J. *Nechanskému* (náčelníku banderia, který si byl pro tábor blížovský odpykal 14denní vězení) zabaveno a ve dražbě prodáno 25 korců ječmene, poněvadž otálel zapraviti pokutu 80 zl., ku kteréž kromě do vězení odsouzen byl. Mlynáři *Kolaříkovi* z Křešic za totéž »provinění« odsouzenému k pokutě 60 zl., prodán ve dražbě kočár. Doubravskému mlynáři *Kutmanovi*, který vyhořel, změněna pokuta v trest vězení.

13. listopadu. Občané *dobrovanští* dozvěděvše se, že byl mlynář Kutman dopraven do vazby, s ochotou svázeli mu stavivo, ba i z okolních obcí dostavili se rolníci, aby při stavbě vyhořelého mlýna vypomohli.

14. listopadu. Přelíčení s kandidátem profesury Karlem *Svobodou* obžalovaným pro dva zločiny a dva přečiny, jichž prý se dopustil: 1. řeči, kterou měl dne 25. července 1869 na náměstí v Lounech (zločin rušení veřejného pokoje a přečin proti veřejnému pokoji a řádu); 2. třemi plakáty, jež byly dne 25. března 1870 v Lounech nalezeny a jimiž prý měl v úmyslu vylíčiti *Jeho Veličenstvo co mocnáře, jenž na návrh vlády obdaří řádem muže, který takového vyxnamenání nexasluhuje* (zločin rušení veřejného pokoje); 3. stížností, kterou sepsal a stejně smýšlejícím podepsati dal (přečin pobuřování) a 4. oslovením lidu dne 18. dubna 1870, když Frt. Drtina vracel se z vazby z Mostu a zástup lidu nadšeně jej vítal (přečin schvalování nezákonných skutků). — Po zahájení líčení upozornil obhájce Dr. Čížek na předpis zákona, podle něhož *nesmí při závěrečném přelíčení mezi soudci zasedati nikdo, jenž byl členem soudu vyšetřovacího*. V případě tom bral jeden ze soudců podíl ve vyšetřování, jak to dokazují soudní akta. Soud odebral se k poradě a rozhodnul, aby bylo v přelíčení **prostě pokračováno**. — V průběhu líčení dal obhájce zaznamenati do protokolu: 1. že v předběžném vyšetřování děl se *výslech* se svědkem baronem Malowetzem *xpůsobem xhola nexákonitým*; 2. že baron *Mallowetz* udání a žaloby své činil na vyšší rozkaz; 3. že

jednáno při otevřených dveřích, takže zatím, co jeden svědek v soudní síni mluvil, ostatní svědkové venku to poslouchali. Z dalšího průběhu líčení jsou památná také slova, jež obhájce pronesl i doložil řka: »Obžalovanému klade se za vinu, že pravil: *„křivdí se národu českému.“* Mám zde slova, která vyřkl náš *nejmilostivější císař a král.* Je to adresa k sněmu českému, kde výslovně stojí, že skutečně se *křivdí národu českému* « — Adresa ta před soudem také čtena. — Ze závěrečné řeči obhájcovy jsou nad jiné charakteristická slova: »Výšetřovalo se celého půl roku — bdělo se všemožným způsobem nad tím procesem — *každých 14 dní musila býti vrchnímu soudu podávána zpráva!* . . Však marné namáhání! Musily se před soud postavit věci chatrné, *skutky, na nichž nic není.*« — Obžalovaný uznán za vinna zločinem rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a přečiny dle §§ 300. a 305. tr. z. a odsouzen do těžkého žaláře na *půl roku.*

15. listopadu. »Pokrok« zabaven. — Konfiskace č. 20 »Slovana« a č. 102. »Českého Lva« potvrzeny. — Přelíčení s býv. red. zaniklého »Ruchu« H. Hofmanem před pražskou porotou pro zločin uražení Veličenstva ustanoveno na den 24. listopadu druhé líčení pro zločin dle § 65. tr. z. na den 28. listopadu. — S klobuckým kaplanem P. Ondřejem Látalem zavedeno vyšetřování pro řeč, kterou měl dne 26. června s kazatelny před volbou do sněmu k voličům. — Zemská obrana okresu Plzeňského, svolaná ku kontrolnímu shromáždění do Plzně, odepřela přísahu. Na to byla obklopena vojskem a znovu vyzvána přísahu složit. Bývalý c. k. šikovatel Filip Hecht, pak naddozorce finanční stráže v Plzni Pfeifer a ještě jeden zeměbranec, kteří své soudruhy vyzvali, aby přísahy neskládali, zatčeni. Když přes to přísaha nesložena, byla zeměbrancům prostě přečtena a tím akt ten »vyřízen«.

16. listopadu. Konfiskace č. 307. »Nár. L.« pro článek »Náš poměr k cislajtanismu«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. a čl. II. zákona ze dne 17. pros. 1862 potvrzena. — Red. »Pokroku« dodán rozsudek c. k. zemského co tiskového soudu, kterýmž odsouzen pro jakýsi delikt, aniž by byl postaven před porotní soud. V odůvodnění praveno doslova: »Dle zákona ze dne 9. března 1869 mají soudy roz-

vzata také prohlídka v bytu J. *Baráka*. Nenalezeno však nic závadného.

24. listopadu »Český Lev« zabaven. — Po námitkách provedených proti konfiskaci č. 294. »Nár. Listů« pro denní zprávy »Justament nepřisahali« a »Kus úřadovlády« zabavení potvrzeno. V první zprávě shledán zločin rušení veřejného pokoje, v druhé přečin dle § 300. tr. z. — V redakci a tiskárně plzeňského »Českého Lva«, pak v bytech redaktora a majitele listu toho vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopisech několika článků.

25. listopadu. Adresa některých občanů pražských, v jejichž čele byl Dr. *Petržilka*, a kterouž papež žádán, aby se usadil v Praze, zabavena, poněvadž v ní o Čechách k papeži praveno: »*Tvé království české.*« — Porotní soud s býv. red. zastaveného »*Ruchu*« Hynkem *Hofmanem* pro zločin rušení veřejného pokoje spáchaný otištěním dopisu z Prahy, v č. 2. Obžalovaného hájil Dr. *Kučera*, kterýž poukázal k tomu, kterak čas po čase nahromadí se české žurnalistice tolik procesů, že nad tím právník až ustrne a mimo jiné pravil: »Zločin rušení veřejného pokoje hledá se u nás všude a tolik, že by věru každý Čech, když se narodí, musil míti § 65. tr. z. v hlavě.« Obžalovaný uznán jednohlasně nevinným. — C. k. vrchní soud brněnský potvrdil rozsudek, kterýmž byla celá řada občanů z *Bystřce*, mimo jiné také bystrcký kaplan P. J. *Veselý*, pro srážku s německými turnéry odsouzena. — Obecní starosta ve *Velké Přítočné* Frant. *Novotný*, byv školní radou vyzván vybírat v obci školní přirážky, prohlásil, že raději se vzdá úřadu představeného. — Zabavení předposledního čísla Čecha potvrzeno pro článek »*Cislajtánská pletenice*«, v němž shledán zločin dle § 65. tr. z.

26. listopadu. Zastupitelstvo obce *Hustiřan* v okrese Jaroměřském usneslo se oznámiti c. k. okr. hejtmanství v Králové Dvoře, že nebude platiti školních přirážek a plat učiteli svému že hodlá obstarávati po starém způsobu.

27. listopadu. Tiskové pře »Českého Lva« před porotou plzeňskou ustanoveny ke dnům 12., 13., 15. a 17. prosince. Obžalováni byli Frt. *Stejskal* jako redaktor »*bývalý*« a Jos. *Kummer* jako redaktor list právě redigující. — Pro tábor na *Vysoké* r. 1868 k pokutě 75 zl. odsouzenému Jos. *Vlasákovi* z *Křesetic*

zabaveno 15 mandel žita a 10 mandel pšenice a prodáno v dražbě. — Pro nezaplacení kolkových poplatků dostavil se k majiteli listu »Pilsner Reform« exekutor, aby zabavil některé movitosti. Nenalezl však ničeho, co by stálo za zabavení. — *Cerhenští* občané se usnesli podati společné osvědčení proti novým školním zákonům, odepřítí placení školní přirážky a školného a zříditi pro své děti školu soukromou.

28. listopadu. Po oznámení výsledku doplňovacích voleb do obecního zastupitelstva pražského shromáždil se pod večer zástup lidu u sochy sv. Václava na Václavském náměstí. Policejní strážníci lid vyzvali, aby se rozešel. Zatkli dva mladíky a vedli je Štěpánskou ulicí, kde otec jednoho ze zatčených, domáhaje se, aby byl syn propuštěn, taktéž byl zatčen. Lid následoval zatčené až na strážnici, kde udál se bouřlivý výjev. Lid hluchně žádal, aby byli zatčení ihned propuštěni. Když se tak nestalo, vhozeno několik kamenů do strážnice, při čemž prý jeden strážník v obličeji zraněn. Silná hlídka policejní po 7. hod. zástup rozehnala a opět několik osob zatkla. Ona část lidu, která zůstala u sochy sv. Václava, po zapění písně »Hospodine, pomiluj ny« klidně se rozešla. Čtyři ze zatčených dodáni c. k. trestnímu soudu.

29. listopadu. Konfiskace č. 315. »Nár. Listů« pro článek »Panský hlas o nás«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje a čl. III. zák. ze dne 17. pros. 1862, potvrzena.

30. listopadu. Následkem stížnosti z obecnstva, že *kancelářští c. k. policejní úředníci* nechovali se o inspekci v divadle, jak slušnost káže, byla jim inspekce ta odňata a přikázána pouze c. k. policejním úředníkům konceptním. — Obec *Hořany* rozhodla se podati rázné ohrazení proti novým školním přirážkám. — Prodávačka novin v jednom kiosku pražském, *Anna Kabeláčova*, odsouzena pro přečin § 24. o tisku k pokutě 10 zl. — Okresní výbor *slánský, velvarský a strašický* odepřel jednohlasně volbu do komise pro »upravení daně pozemkové«.

Prosinec 1870.

1. prosince. Přelíčeni s red. »Dělnických Novin«, *A. Tůmou*, před porotou pražskou pro článek »Co nového?«, v němž

shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Mezník, uznán jednohlasně nevinným. — Stanovy banderia okresu *Slánského* c. k. místodržitelstvím nepotvrzeny. V odůvodnění praveno, že »z utvoření takovýchto spolků vůbec nebezpečí pro veřejný řád a pokoj k obávání jest«.

2. prosince. C. k. okr. hejtman holešovský (na Moravě) *Flašar* rozpustil ona obecní zastupitelstva, která odepřela volbu do školní rady, a přenesl působnost jejich na své zřízence. — C. k. policie pražská zakázala kolportáž nezávadné brožurky »*Pro strach židovský*«, která ve všech knihkupectvích volně prodávána.

3. prosince. V příčině odepření příspěvku obce Pražské na vydržování c. k. policejní stráže zaslal zemský výbor přepis žaloby, kterou byla obec Pražská proti c. k. eráru podala, místodržitelství s žádostí, by záležitost tu poznovu zrale uvážilo a podalo přiměřený návrh ministerstvu. C. k. místodržitelství nárok zemského výboru zamítlo, dokládajíc, že administrativní nařízení v záležitosti té nabylo právní moci a k provedení nařízení samých že byla také již zabavena polovice příjmů obce Pražské z přírážek k dani potravní a z platů služebních.

4. prosince. Konfiskace č. 107. »Českého Lva« potvrzena. S redaktorem zavedeno vyšetřování pro přečin schvalování nezákonných skutků. — Jos. *Liška*, obchodník z Ratiborských Hor, odsouzen c. k. krajským soudem v Táboře pro přestupek § 23. zák. o tisku k pokutě 5 zl., poněvadž, vraceje se z Prahy z vazby, v Mladé Vožici rozdával svým známým na památku z Prahy některé brožury a obrazy Karla Havlíčka a Rocheforta, jež nahodivší se k tomu c. k. četník A. Butta skonfiskoval.

5. prosince. Přelíčení s red. »Pokroku« Drem Alojsem *Houškou* před porotou pražskou pro denní zprávu z Mnichova Hradiště »*Drxost c. k. byrokrata*«, v které shledán přečin uražení na cti dle § 487. tr. z. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Mezník, uznán jednohlasně za nevinna.

6. prosince. »Slovan« zabaven. — Rolníku z Klenovic, Vojtěchu *Flučkovi* dodána obžaloba pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu, spáchaný prý řečí o táboru na *Chousnici* dne 22. srpna 1869. Přelíčení ustanoveno na den 12. pros. u c. k. krajského soudu v Táboře.

7. prosince. »Pilsner Reform« zabavena. — Red. »Pokroku« Dr. A. Houška, obžalovaný pro přečin rozšiřování zakázaných tiskopisů, poněvadž přetiskl ze zabaveného čísla ze dne 21. října *článek nezávadný*, pro který *číslo to zabaveno nebylo*, uznán za nevinna. Státní zastupitelstvo odůvodňovalo žalobu tím, že bylo celé číslo zabaveno a tudíž prý také rozšiřování *celého čísla zakázáno, ku kterémuž náhledu c. k. soud nepřistoupil*. — Protest města Hořic proti svým přirážkám školním a žádost k ministerstvu, by školy své prohlásiti smělo za ústavy soukromé, c. k. okr. školní radou odmrštěn. C. k. okresní hejtman Malowetz zastavil usnesení obecního zastupitelstva, kterýmž hořická škola prohlášena za soukromou. Proti oběma výměřům podána různá odvolání.

8. prosince. »Pokrok« zabaven. — Veškerí čeští poslanci podali kancléři hraběti Beustovi *manifest*, v kterémž co nejrozhodněji *protestovali* proti tomu, by »koruna Česká byla zbavena svrchovanosti své a proměněna v pouhou provincii cislajtanskou«. Dále praveno, že »národ český nemohl a nesměl spáchat na sobě politickou a národní samovraždu, která na něm žádána a proto také »rovněž nemůže *přixnati žádná moci na světě právo, by směla zbaviti Čechy jejich historicko-politické osobnosti a národnosti, za jichž obhájení a vyvinutí národ náš byl a jest povždy odhodlaným obětovati životy a statky*«. — Úředníku Emilu Školovi dodána obžaloba pro přečin proti veřejnému pokoji a pořádku, spáchaný prý o táboru chousnickém dne 22. srpna 1869.

9. prosince. »Politik« a »Podřipan« zabaveny. Tento pro denní zprávu »Nový duch exekuce« a pro dopis z Tereziína. — Proti »Českému Lvů«, jenž byl od 1. ledna 14krát zabaven, zavedeno celkem *devět* procesů. — Přelíčení před porotou pražskou s red. »Řipu« Václavem Trojanem, jenž nalezal se již od 26. října ve *vyšetřovací vazbě*, pro zločin *velezrády* dle § 58. tr. z., spáchaný prý článkem „*Rumuni, povstaňte!*“ a pro zločin *rušení veřejného pokoje* dle § 65. tr. z., jenž shledán v článku »Na prahu nové éry«. Obžalovaný, jež hájil Dr. Kučera, uznán jednohlasně *nevinným a propuštěn i z vyšetřovací vazby*. — Lounecký starosta Jan Jindřich, jenž byl odepřel c. k. četníkovi assistenci při zatknutí Václava Kratochvíla

z Lounek, odsouzen c. k. okr. hejtmanem roudnickým k pokutě 10 zl. — Red. »Žižky« J. *Květoň* zažalován pro přestupek §§ 10. a 11. zák. o tisku. — Nakladatelé plzeňských listů »Český Lev« a »Pilsner Reform« c. k. finančním ředitelstvím opět a důrazně vyzváni zaplatiti kolikovní poplatky insertní. — Přelíčení s posluchačem filosofie Jos. *Tvrđým* pro řeč, kterou měl dne 14. srpna na táboru »U Kamenného stáda« u Ledče, v níž shledány zločin rušení veřejného pokoje a dva přečiny. Hlavním svědkem proti obžalovanému byl c. k. okr. hejtman Ad. ryt. z *Obentrautů*. Druhý svědek komisař *Kramerius* z Ledče k nalehání obhájce Dra Čížka se přiznal, že *dříve*, nežli s ním byl v předběžném vyšetřování výslech zaveden, *přečetl sobě dopis, ježž byl c. k. okresní hejtman o táboru zaslal c. k. místodržitelství*. Obžalovaný uznán vinným přečinem tupení armády a odsouzen do vězení na šest neděl.

10. prosince. Pro odmítnutí volby do školní rady odsoudil c. k. okresní hejtman kroměřížský starostu obce *Rataje* k pokutě 50 zl. a vyzvav zastupitelstvo obce té poznovu k vykonání volby, pohrozil v případě neuposlechnutí pokutou 100 zl.

12. prosince. U c. k. krajského soudu v *Králové Hradci* provedeno závěrečné přelíčení s občany Janem *Králem*, obecním radním a gruntovníkem, Jos. *Součkem*, řezníkem, a Janem *Šípkem*, tesařem, pro zločin rušení veřejného pokoje. Obžalování odsouzení však pro pouhý přestupek do vězení na 7 až 14 dní. — Pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu, spáchaný na táboru chousnickém, odsouzen V. *Flíček* rolník z Klenovic c. k. krajským soudem v Táboře do tuhého vězení na dva měsíce. Spoluobžalovaný Emil *Škola*, úředník z Prahy, uznán nevinným.

13. prosince. Nového listu »Prapor svobody« číslo 2. ve Vídni zabaveno. — Přelíčení s redaktorem »Českého Lva« J. *Kummrem* před porotou v Plzni pro článek »Máme prý být hodni«, otištěný v zabaveném čísle 61., v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje. Obžalovaný, kterého hájil Dr. Čížek, uznán nevinným. — Téhož dne odbyváno v Plzni před porotou přelíčení také s býv. red. »Českého Lva« Frt. *Stejskalem-Laxanským*, který taktéž uznán jednohlasně nevinným. Obhájcem byl Dr. Houška. — Antoš Pellant odsouzen c. k. policií do

vězení na 14 dní proto, že vybízel dělnictvo o zábavě v malo-stranské besedě dne 11. prosince, by vyslovalo souhlas s manifestem českých poslanců a že přednesl deklamaci »Flašinetláš«, při čemž zahrál Marseillaisu. — S Vítězslavem *Zátkou* z Velešína zavedeno c. k. okr. hejtmanem v Krumlově vyšetřování pro brojení proti školním zákonům ve schůzích obecních starostů.

14. prosince. Města *Mnichovo Hradiště*, *Český Brod*, městys *Mochov*, obec *Bilany* v okrese Českobrodském, spojené obce *Litovice*, *Malá Jenč* a *Brve*, obec *Chojná* a *Sobínská* v okrese Smíchovském, *Hořany*, *Skramník* a *Žhery* v okrese Českobrodském, dále obce na Moravě: *Pozlovice*, *Ludkovice*, *Řetechov*, *Pradliska* a *Podhradí*; pak *Bexuchov* a *Oprostovice* v hejtmanství Holešovickém, spojené obce *Pleň*, *Žďetín* a *Nechutín*, *Krusín*, *Prostějovičky*, *Soběsuky* a *Záruvice*, pak obec *Rajecká* a *Hrubčice* v hejtmanství Prostějovském odepřely skoro vesměs jednohlasně volby do školní rady.

15. prosince. Zahájeno přelíčení s členy tajného spolku »Jednatelství z Blaník«. Obžalováni byli: Bedřich *Purghardt*, lékárník, 23 let starý; Jos. *Drahokoupil*, 16tiletý rolník, dříve studující gymnasia, Bohumil *Vykužil*, 17tiletý čekatel učitelství, Jos. *Milfajť*, 18tiletý čekatel, Jos. *Fiala*, 18tiletý realista, Miloš *Červinka*, 18tiletý realista, Břetislav *Řehák*, 19tiletý realista a Jan *Sxalatnay*, 14tiletý, kterýž uchýliv se do ciziny, unikl vyšetřovací vazbě i přelíčení a jeho možným následkům. Ze všech osmi obžalovaných překročil tudíž jen jediný věk 20 roků. Pětičlennému soudnímu dvoru předsedal rada Vošalík, votanty byli radové Winter a Lausecker, pak adjunkti Procházk a Filip. Žalobníkem Dr. Hlaváček. Obžalované hájili Dr. Čížek, Dr. Černý, Dr. Kučera a Dr. Mezník. — Obžalovaným kladeno hlavně za vinu, že rozhazovali a lepili v Praze plakáty velezrádného obsahu a že byli členy tajného spolku s revolučními snahami. Plakáty byly jednak tištěné, jednak psané. Z té příčiny žádal Dr. Kučera hned po přečtení obžaloby, aby vyloučeny byly z procesu plakáty tištěné, poněvadž tiskem spáchané deliktů mají býti souzeny porotami. Soud žádosti té nevyhověl, poněvadž prý tištěných plakátů od psaných nelze odloučiti a že státní zastupitelstvo nežaluje pro žádný

delikt tiskem spáchaný. Přelíčení trvalo po dvanáct dní. Dne 23. prosince navrhl státní zástupce Hlaváček, aby čtyři obžalovaní uznáni byli vinnými zločinem velezrády a odsouzeni: *Purkhardt* a *Drahokoupil* každý do těžkého žaláře na 12 roků, *Řehák* a *Vykulil* každý na 11 roků. *Sxalatnayovi*, kterýž spáchal »velezrádu« před ukončením 14. roku věku svého a ku přelíčení se nedostavil, na pět měsíců. Ohledně *Milfaita*, *Fialy* a *Červinky* navrhl, aby byli z obžaloby propuštěni; ale vyhradil si právo odvolati se z rozsudku. Rozsudek prohlášen dne 27. prosince. Tři obžalovaní uznáni vinnými zločinem **velezrády** dle § 58. lit. a) b) c) a odsouzeni do těžkého, každého čtvrt roku postem ztrestaného žaláře a sice: *Bedřich Purkhardt* na 6 roků, *Josef Drahokoupil* a *Břetislav Řehák* každý na 5 roků. Ostatních pět: *Jos Milfait*, *Boh. Vykulil*, *Jarosl. Fiala*, *Miloš Červinka* a *Jan Sxalatnay* uznáni nevinnými. *Fiala* a *Červinka* propuštěni na to z vyšetřovací vazby; *Milfait* a *Vykulil* v ní však podržáni, poněvadž státní návladní ohlásil odvolání.

Václav Janda z Budohostic, odsouzený pro přečtení resoluce o prvním táboru na úpatí Řípu do těžkého žaláře na půl roku, odbyv si trest ten v novoměstské trestnici, propuštěn na svobodu. Dva dny, jichž mezi vazbou po dlouhém namáhání vymohl k návštěvě na smrt nemocného otce, nebyly mu v trest připočteny. — Redakce »Řípu« a »Podřipana« otiskly otevřený list na adresu místodržitele hr. Mensdorffa, v kterémž uváděly, že z dvanácti čísel »Řípu« zabavena c. k. hejtmanstvím tři, tedy $\frac{1}{4}$, ze čtyř čísel »Ruchu« dvě, tedy $\frac{1}{2}$ a z osmi čísel »Podřipana« dvě, tedy zase $\frac{1}{4}$ všech vydaných čísel. Dále upozornily, že c. k. soud mnohou konfiskací vůbec ani nepotvrdil, a vyloživše obšírně důvody, jež c. k. okres. hejtmana Freyburka ku konfiskacím přiměly, pravily mimo jiné: »Vaše Exc. dovede tudíž posouditi, *jakého poněti musí národ nabyti o svobodě tisku*, ústavními zákony pojištěné a v parlamentech chválené.« — Před porotou plzeňskou provedeno třetí přelíčení »Českého Lva« pro zločiny uražení Veličenstva a uražení člena císařského domu spáchané prý článkem »Král mluvil« v č. 34. Oba obžalovaní red. *J. Kummer* a býv. red. listu toho Frt. *Stejskal-Lazanský* uznáni jednohlasně nevinnými. — Pro odepření volby do okresní školní rady časem svým stíhaný svobodomyšlný lounský

učitel Ant. K. *Víták*, později městský tajemník v Lysé nad Labem, zvolen jednohlasně za učitele v Libušíně. C. k. zemská školní rada však volby té nepotvrdila, poněvadž byl zvolený časem svým »*pro nesprávné politické chování z úřadu učitelského*« suspendován. — Konfiskace č. 335. »*Pokroku*« potvrzena. — Z obcí, které se rozhodly podati osvědčení proti novým školním zákonům, odepřely platiti školní přirážky i školní plat a zasediti se o zřízení školy soukromé, uvádíme: města *Sušici, Vysoké Mýto, Mladou Boleslav, Milčice* u Tábora, *Vinařice* a přiškolené obce *Kozojedy, Smilovice, Břínkova, Divice*, obec *Chýnavskou*, přiškolené obce *Svarova* a *Červeného Újezda*, přiškolené obce farní školy *smolnické* v okrese Lounském, *Leněšice* v témž okrese; obce: *Ranou, Vojtěchov, Pokřikov, Voldřetice* a *Mrakotín*.

16. prosince. C. k. zemskému jinak trestnímu soudu pražskému dáno »*z vyšších míst*« pokynutí, aby osoby, jako c. k. okresní hejtmáni, c. k. komisaři a podobné nebyly předvolávány jako svědkové k závěrečným přelíčením pro zločiny politické. Seznání takových svědků má se o závěrečném přelíčení pouze čísti, poněvadž *mnozí svědkové takoví se o závěrečných přelíčeních kompromitovali*, což jest na újmu jejich úřední důstojnosti, aniž by tím bylo soudní proceduře prospěšno. — »*Posel z Prahy*« a »*Říp*« zabaveny. V redakci, v tiskárně, jakož i v bytech redaktora a nakladatele »*Českého Lva*« v Plzni vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopise článku »*Deset let*« v č. 98. — Mlynářský stárek P. v Roudnici odsouzen c. k. okr. hejtnanem roudnickým k pokutě 5 zl. proto, že provolal »*Sláva republice francouzské!*« — Proti nálezu c. k. okresního hejtnanství Karlínského, kterýmž zrušeno bylo usnesení městského zastupitelstva ze dne 7. listop. (dle kteréhož obecní budova, v které se nacházely školy, pronajata byla na tři roky soukromé společnosti s vyhrazením, aby smlouva ta vtělena byla do knih gruntovních) podána odůvodněná stížnost k c. k. místodržitelství s žádostí, aby bylo rozhodnutí c. k. okr. hejtnanství prohlášeno za neplatné.

17. prosince. Okresní zastupitelstvo *českobrodské rozpuštěno*, poněvadž zvolilo starostou Frt. *Pokorného*, jehož volba za starostu zastupitelstva nebyla již po *dvakráte* císařem schválena. — Red. »*Slovana*« J. *Květoň*, odsouzený pro urážku

na cti kancléře hr. Beusta do vězení na 8 dnů, nastoupil trest — Obce *Bexuchov* a *Oprostovice* v okresu Holešovském na Moravě vzdaly se svého práva voliti do místní školní rady a vyložily zevrubně toho důvody. C. k. okr. hejtman Flašar však zavedl s představenými obcí těch vyšetřování pro přestupek »odporování volby« a odsoudil oba k pokutám po 100 zl. a zbavil obecní zastupitelstva obstarávání povinností přenešeného oboru. Obě obce podaly z nálezů toho odvolání. Podání v záležitosti následovala však — exekuce. C. k. okr. hejtman Flašar s písařem a oddělením četníků s nasazenými na puškách bodáky zavítal do obcí, odňal zastupitelstvům spisy, knihy, ba i obecní pečeť a ustanovil v každé obci čtyři c. k. zřizence, jimž mělo býti i s dietami úhrnem měsíčně vypláceno 165 zl. z pokladny obecní. Občanstvu dáno kýmisi na srozuměnou, že by bylo všechno zase v pořádku, kdyby žádosti c. k. okresního hejtmana povolilo. Občanstvo však podalo proti jednání tomu prostřednictvím svých představenstev ohražení a stížnost k c. k. místodržitelství.

18. prosince. »Pokrok«, »Obrana« a »Politik« zabaveny. — Konfiskace listu »Pilsner Reform« ze dne 7. pros. potvrzena. — Představenstvům obcí v okolí Poděbrad c. k. okr. hejtmanem Dokupilem oznámeno, že pro nezaplacení školních poplatků vložena bude do obcí poplatky ty dluhujících *vojenská posádka na exekuci* a každému vojáku že musí býti poskytnut bezplatný byt, celá strava s půl libry masa denně a vyplaceno ještě 10 kr. denně.

19. prosince. Red. »Posla z Budče« V. *Kredba* odsouzen c. k. okr. soudem pro přestupek §§ 10. a 11. zák. tisk k pokutě 30 zl., po případě do vězení na šest dnů.

21. prosince. Do *Litomyšle* přibýlo k vyzvání c. k. okr. hejtmana Töpplyho 28 hulánů na exekuci vymáhati v okolí školní přírážky. První obcí, v které přírážky školní tímto způsobem vymahány, byly Moravice.

22. prosince. »Slovan« zabaven. — Na oběžník, zasláný c. k. okresním hejtmánstvím poděbradským, že pro nezaplacení školní přírážky uložena bude do obcí *vojenská posádka na exekuci*, odpověděl starosta obce Milčic, Karel Čermák, připsím, v kterémž vyloživ obšírně důvody, pro které přírážky školní nebyly

placeny a »nechtě jako představený činiti násilí svému právnímu citu a jednati proti svému svědomí nemůže jinak nežli oznámiti, že v týž den, kdy by vojsko k vybírání školních přírážek do obce vtrhlo, *úřadu svého jako starosta obce se vzdá.*«

24. prosince. »Podřipan« zabaven pro článek »List, kterého dopustil se kancléř Beust« — Konfiskace č. 345. »Pokroku« č. 172. »Posla z Prahy«, č. 348 »Politiky« a č. 10. »Řipu« potvrzeny. — Div. spolku ochot. »Čech« zakázáno provozovati Tylovu činohru »Krvavý soud aneb Kutnohorští havíři«.

25. prosince. »Svoboda« zabavena. — Občané *svatouchští* v okrese Hlineckém podali stížnost proti způsobu provádění nových školních zákonů, kterouž c. k. okresní hejtmanství odstoupilo státnímu návladnictvu, načež bez odkladu zavedeno trestní vyšetřování. — C. k. okresní hejtmán prachatický Hanel udělil městské radě v *Netolicích* »důtku«, protože o posledních volbách do městského zastupitelstva netolického k volbě oprávnění c. k. úředníci nevyvolávání s titulem »císařský královský«, nýbrž pouze »ce-ka« a připojil, že v případě, kdyby se to opakovalo, stíhatí bude vinníky pokutou 10 zl.

28. prosince. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž pro ovaci J. Barákovi odsouzeno bylo 6 obžalovaných do vězení na tři neděle a jeden na 14 dnů. Z ostatních, kteří byli první instancí uznáni nevinnými, odsoudil 10 do vězení na 14 dní. Odsouzení tehdy byli: Leop. Šmíd, Boh. Tašner, Václav Peckl, Petr Hoffmann, Kateřina Khomova a Jos. Řehák na tři neděle a Josefa Šmídová, roz. Sojková na 14 dní a sice první i druhou instancí. Vrchním soudem pak odsouzení: František Náhlavský, Hynek Foerster, Otakar Žentšek, Frt. Loeffl, Karel Schoen, Petr Mathesius, Řehoř Schleiss, Ant. Werner, Tekla Emanová a Matěj Sova každý do vězení na 14 dnů.

30. prosince. V oposici proti novým školním zákonům jednak protesty a odepřením placení nebo vybírání školních přírážek, jednak také prohlášením škol za soukromé vstoupily kromě již uvedených obcí ještě následující: *Slané, Vyšehrad*, okresní zastupitelstvo *jičinské, Ouvaly* v okrese Česko-brodském; *Malá i Velká Přitočná a Dolany*; přiškolené obce *Dušníky, Hořelice a Drahelčice*; obec *Chyňská* v okrese Unhošťském; obec *Pšansko-Vlčická* v okrese Lounském; *Malé i Velké*

Čičovice; spojené obce *Člětn, Krupín, Bratroňov, Vranov a Strkov*; obec *Rožná* s přískolenými obcemi *Jablonovem, Bukovou, Malasýrem a Josefem*; obec *Mlákovská*; obec *Studnice, Jeníkov, Kameničky a Filipov*; obec *Stolobořská* v okrese *Planickém*, která podala petici přímo J. V. císaři a zastupitelstvo evang. školy *semtěšské*. Na *Moravě* odepřelo město *Přerov* již *po třetí* volbu do školní rady; zastupitelstvo obce *Hostašovské* v okrese *Novojičínském* *po druhé*.

Leden 1871.

1. ledna. Žádosti táboorského veteránského spolku s českým velením, aby císař ráčil převzít protektorat jednoty té, *nevyhověno*. V místodržitelském výnosu ze dne 8. září 1870 č. 4385 praveno, že dle oznámení kabinetní kanceláře J. V. císaře žádost *ta nemohla na nejvyšším místě dojíti povšimnutí, poněvadž* **týž spolek užívá českého velení a takové vyznamenání, jakéhož se spolek domáhá, může se přiznati jen tehda, když spolek, jehož se týče, užívá velení německého**. — Schůze lidu, která měla být v den ten odbývána v hostinci *Hampejsově v Litovicích*, smíchovským c. k. okres. hejtmanem zakázána. Ve schůzi té mělo se rokovati o otázce: »Co jest toho příčinou, že vešken národ český brání se proti provedení nejnovějšího zákona školního?« Místo občanstva sešlo se v *Litovicích* několik c. k. četníků a tajných, kteří shledavše, že schůze lidu se neodbývá, za nedlouho zase *Litovice* opustili.

3. ledna. Redaktoru »Slovana« J. *Květoňovi* doručen po odbytí trestu osmidenního vězení pro urážku kancléře *Beusta* výměr c. k. okresního soudu, kterýmž byl ve své nepřítomnosti jako redaktor »Žižky« odsouzen pro nějaký přestupek k pokutě 50 zl. Líčení to odbýváno, *když nalexal se J. Květoň ve vaxbě*. Uvězněný žádal sice presidenta soudu zemského *Jankovského*, aby jej propustil ku přelíčení; ale *president žádosti té nevyhověl*, tvrdě, že prý u c. k. okresního soudu dobře vědí, kde se obžalovaný nalezá. J. *Květoň* podal proti platnosti výměru okresního soudu ohražení. — Obžalovaným dělníkům, kteří ve schůzi *konviktské* v březnu roku 1870 mluvili proti dani z vý-

dědku, a byli odsouzeni do vězení, dodán rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž všem odsouzeným tresty *zostřeny*, a sice: J. *Strnadovi* z tří měsíců na pět, J. *Bavorskému* (jemuž státní žalobník v přelíčení navrhoval trest tří měsíců) z tří neděl na čtyry měsíce, J. *Duškovi* z dvou týdnů na dva měsíce. H. *Suchomelovi*, jenž byl první instancí uznán nevinným, vyměřen trest 14 dnů. — C. k. měst. del. soudem v Táboře odsouzeni Frt. *Koudelka* ml. a Hynek *Lang* pro přestupek § 23. zák. ze 17. prosince 1862 každý k pokutě 60 zl. Obžaloba týkala se rozdávání resoluce na táboru *ve Březněm* u Hodušína blíže Milevska. Svědky byli ve při té výhradně jen c. k. četníci z Bechyně.

4. ledna. Námitky proti zabavení č. 290. »Nár. Listů« ze dne 24. října 1870 pro článek »Školní poplatky«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje a řádu dle § 65. a) a b), a přečin proti veřejnému pokoji. Z obhajovací řeči Dra Čížka vyjímáme: »Že volební náš řád, jak se článek vyslovuje, jest nespravedlivý, řekl přímo sám J. V. císař pán. Nemožno tedy pokládat při »Nár. Listech« za rušení veřejného pokoje, když řeknou totéž — tím méně pak, ana výčitka ta odůvodněna jest skutečností. Že byl školní zákon dán ku zdělení sněmu, na němž většina národa nebyla zastoupena, a že dala vláda zákon ten, který tak hluboko zasahá do sáčku národa, vzdělati rozhodující menšiny, jest nepoprátené faktum.« Soud konfiskaci potvrdil, toliko s odchylkou, že neshledal v článku povahu zločinu dle § 65. a), týkající se státní správy.

5. ledna. Bratr českého herce Bohuš *Mošna* zatčen a podržán *ve vyšetřovací vazbě*, poněvadž prý v hostinci Strádalově v Nuslích provolal »Sláva republice Francouzské!« — Pro provolání »Slávy« Francouzské republice zatčeno na Malé Straně několik dělníků a podržení ve vazbě až do rána.

6. ledna. »Pokrok« zabaven. — Pro ovaci J. Barákovi odsouzení mladíci nastoupili tresty. — Občanům lomnickým, odsouzeným pro účastenství táboru lidu na vrchu *Levině* u Staré Paky nařízeno, by neprodleně nastoupili tresty šestidenního vězení, jinak že budou c. k. četníky na vlastní útraty do vazby přivedeni.

7. ledna. C. k. okres. hejtman smíchovský Karásek vy-

slal do obce *Chejna*, jejíž starosta byl odepřel vybrati školní přírážky, 80 vojáků s důstojníkem a civilním komisařem Živným na exekuci. Vojínům mělo se denně platit po 50 kr., důstojníkovi a komisaři po 5 zl. — Pro sůčastnění se průvodu o volbě do sněmu českého v *Lomnici* 24. září 1870 odsouzeni byli nejvyšším soudem: A. *Kotík*, okresní tajemník v Nové Pace k pokutě 20 zl., *Mrázek* k 10 zl. a jiní čtyři občané každý k pokutě 5 zl. Deset hudebníků odsouzeno k pokutám po 2 zl. — V českých obcích v okolí Terežína a sice v Něm. *Kopistech*, *Bohušovicích*, *Brňanech* a *Ivančicích* ubytování husaři. *Německé obce*, vyjímaje jediný *Lakovec*, *zůstaly tím ušetřeny*.

10. ledna. Redaktoru »Českého Lva« J. *Kummrovi* dodán výměr c. k. krajského soudu plzeňského, že přes osvobozovací výrok poroty plzeňské o přelíčení dne 13. pros. 1870, konfiskace čísla 61. pro článek »Máme prý být hodni«, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje, zůstává v platnosti, poněvadž byla konfiskace ta c. k. zemským co tiskovým soudem v Praze potvrzena.

12. ledna. Redaktor »Dělnických Novin« Ant. *Tůma* odsouzen c. k. del. soudem pro přestupek §§ 10. a 11. tisk. zák. do vězení na dva dny, poněvadž převzal redakci »Slovana«, (jehož redaktor J. *Květoň* byl nucen nastoupiti trest osmidenního vězení), při ohlášení toho c. k. policii opomenul dodati, že kromě redakce přejímá také vydavatelství.

18. ledna. Občanská beseda v *Bubnech* rozpuštěna výnosem c. k. místodržitelství až do ukončení trestního vyšetřování, jež bylo zavedeno proti jejím členům, že osvědčili souhlas s manifestací českých poslanců.

19. ledna. Pražský hostinský Vondráček, v jehož hostinci c. k. orgánové našli zabavené 24. číslo »Dělníka« z r. 1870 odsouzen k pokutě 10 zl. Státní návladní navrhol pokutu 100 zl. Spoluobžalovaný sklepník J. *Krbec*, jemuž navržena pokuta 80 zl., uznán nevinným.

20. ledna. Pro zločiny pozdvižení a veřejného násilí, spáchané o výtržnostech u Pardubic r. 1870 odsouzena c. k. krajským soudem v Chrudimi celá řada dělníků a sice pro zločin pozdvižení: 12 každý na dvě léta a 1 na pět let; pro zločin

veřejného násilí: 3 na tři měsíce a 1 na pět měsíců; pro oba tyto zločiny: 3 na dvě léta těžkého žaláře. Osm obžalovaných uznáno nevinými. — Moravské místodržitelství *rozpustilo* tři obecní zastupitelstva na Prostějovsku a dvě na Holešovsku, poněvadž se zpechovala vykonati volby do místní školní rady.

21. ledna. C. k. okres. hejtman Obentraut oznámil ně- kterým členům obecního výboru v *Dolních Kralovicích*, že k vybírání školních přirážek ustanovil na útraty obce obchodníka F. Růžka z Čechtíc s denním platem 10 zl. Výběrčí ten do- stavil se následujícího dne do obce v průvodu c. k. četníka s nasazeným na pušce bodákem a jal se občanům dluhujícím přirážky různé věci zabavovati. Jednomu zabaven kočár, dru- hému domácí nářadí, třetímu přeslice atd. Exekutor nepopřál si ani času, aby byl o vykonaném zabavení protokol sepsal.

22. ledna. Frant. *Stocký* nastoupil tříměsíční trest žaláře pro zločin uražení Veličenstva.

23. ledna. C. k. místodržitelství zrušilo rozhodnutí c. k. okres. hejtmána hranického, kterým 6. října 1870 vyměřeny byly starostům a členům obecního výboru sedmi obcí pokuty po 100 zl. a 50 zl. proto, že obce ty odepřely volbu do místní školní rady, jako nezákonnité. Zároveň prohlásilo pohrožení, že — nebude-li volba vykonána, budou pokuty zdvojnásobeny a do obcí na útraty obecní poslán zvláštní komisař, za vyhrůžku zákonem neodůvodněnou.

25. ledna. Občanu K. *Svobodovi* v Lounech doručen výměr c. k. vrchního soudu, kterýmž mu *zostřen* trest šesti- měsíčního žaláře pro zločin rušení veřejného pokoje o jeden měsíc. — S výborem okresního zastupitelstva *lounského* zave- deno vyšetřování pro protest proti školním zákonům podaný. — Obec *Milčická* v okresu Poděbradském, čítající pouze 34 čísla, mezi nimiž jest větší počet pouhých domků a chalup, navštívena k žádosti c. k. okres. hejtmanství poděbradského pro nezaplacení školních přirážek 32 husary. Když pak do týdna nezaplaceno, rozmnožen počet vojáků o 20, takže v Milčicích vymáhalo exekučně přirážky školní 52 husarů s důstojníkem. V některých číslech bylo ubytováno 5 až 6 husarů i s koňmi. U starosty Karla *Čermáka* dokonce šest husarů a důstojník.

27. ledna. C. k. okresní soud v Karlíně odsoudil předsedu Občanské besedy v Bubnech A. Klímu k pokutě 10 zl. a každého člena výboru k pokutě 5 zl. pro osvědčení souhlasu s manifestací českých poslanců, pro kteroužto příčinu byla beseda dočasně rozpuštěna. Odsouzení se neodvolali a podali žádost místodržitelstvu, aby bylo rozpuštění besedy odvoláno.

28. ledna. C. k. okres. hejtman Trage v Slaném oznámil starostům okolních obcí, aby hned odvedly dluhující školní plat, »ana c. k. vojenská assistence v Slaném již se nachází a již na pochodu jest«.

29. ledna. Občané milčičtí podali ministerstvu protest proti vojenské exekuci. Poukázali v něm hlavně k tomu, že c. k. okres. hejtmanství Poděbradské dopustilo se nezákonností, že žádný z občanů, do jehož domu vloženo až pět husarů, nedostal předběženého příkazu ku placení školních přirážek, že okresní komisař, řídící celou exekuční výpravu, komanduje dle vlastního uznání, dáváje občanům na exekuci do obydlí vojáky bez ohledu na to, jsou-li či nejsou-li povinni platit atd. Stížnost podepsali všickni občané až na dva. Obecní starosta K. Čermák odebral se se stížností k c. k. okresnímu hejtmanství, kde žádal, aby byla exekuce až do vyřízení protestu zastavena. Odpověď však zněla, že — nebude-li do dvou dnů zapláceno, bude do Milčic poslána ještě *škadrona husarů*. K námitce, že by se po tom musilo občanstvo vystěhovati, odpověděl c. k. okres. hejtman, že mu do toho nic není.

31. ledna. K žádosti c. k. okr. hejtmana Trageho přibýlo do obcí Uha a Budohostice u Velvar 50 mužů pěchoty pluku vévody Nassavského s dvěma důstojníky vymáhati exekučně nedoplatky školních přirážek. Členové obecního zastupitelstva obou obcí ihned vzdali se úřadů svých a okresnímu komisaři Landfrasovi, jenž exekutory přivedl, nezbylo, než aby vojáky sám ubytoval. Skoro všude občané prohlásili, že ničeho nedají a vojenské moci se podrobují.

Únor 1871.

1. února. Přes Uha a Budohostice přibýlo do Saxe 50 vojáků ubírajících se v průvodu c. k. okres. komisaře Landfrasa

na exekuci do obcí *Nové Vsi* a *Vepřku*. Nově zvolený starosta obce Vepřku, bývalý kadet, zvěděl to, pospíšil do Sazené a tam dluhující daně z výtěžku honitby zaplatil. Vojsko pak odtáhlo přes Novou Ves do *Mlčechvost*. — Do *Vysokého Mýta* přibýlo 40 hulánů s nadporučíkem a komisařem c. k. okres. hejtmanství, aby exekučně vymáhali nezaplacené školní přirážky.

2. února. Obec *Nechanice* odepřela vybírání školních přirážek. Okresní hejtmán ustanovil tudíž k tomu úkolu úředníka Prokesche, kterýž provázen c. k. četníkem od domu k domu, zabavoval dlužníkům, co uznal za dobré. — Šest setnin pěchoty a škadrona husarů vyslány do *okresu Karlínského* vymáhati exekučně nezaplacené přirážky. Z téže příčiny posláno pět husarů do obce *Bezděkov* u Klatov a tři husaři s četníkem do obce *Polina*.

3. února. Proti všem obecním starostům *okresu Bělského* zavedeno k žádosti c. k. zemského jinak trestního soudu v Praze c. k. okr. soudem v *Bělé* vyšetřování pro přečin pobuřování.

4. února. Do obce *Chýň* přitáhlo na exekuci pro nezaplacené školní přirážky se setníkem Dašovským 91 mužů od pluku arcivévodý Karla s nasazenými na puškách bodáky. Z téže příčiny vloženo do obce *Zdíby* okresu Karlínského 80 vojáků se čtyřmi důstojníky. — V *Dolních Královicích* odbývána dražba věcí zabavených pro nezaplacení školních přirážek.

5. února. Proti milčickému učiteli *Jexdinskému* zavedeno c. k. okr. hejtmanstvím v Poděbradech vyšetřování, poněvadž naň bylo udáno, že prý byl při odepírání placení školních přirážek hlavním podněcovatelem občanů milčických a že vůbec horlivě agituje proti novým školním zákonům. — Do obce *Vinařské* v okresu Slanském, v které žilo 11 hospodářů, přibýlo 53 vojáků na exekuci.

7. února. **Nové ministerstvo** — **Hohenwartovo**. Předseda ministerstva hr. *Potocki*, pak ministři hr. *Taaffe* (vnitro), rytíř *x Tschabuschniggu* (spravedlnosti), *Stremayer* (kultu) a *Petrino* (orby) **propuštění**. — *Předsedou ministerstva* a zároveň ministrem vnitra jmenován hr. **Hohenwart**. K návrhu jeho sestaveno nové ministerstvo takto: Dr. *Haběttek* (spravedlnost), *Holzgethan* (finance), *Schaeffle* (obchod a správa minister-

stva orby), Jos. *Jireček* (kult a vyučování), svob. pán ze *Schollu* (zemská obrana).

Prvním skutkem nového ministerstva bylo vymožení **amnestie politickým provinilcům**, která byla *nejrozsáhlejší všech*, jimiž se historie »ústavnosti« rakouské prokázati může. **V Čechách xjednala svobodu více nežli padesáti věznům politickým a sice byli propuštěni:**

Z trestnice u sv. Václava pro »velezrádu« odsouzení: právník *Bedřich Pacák*, kterýž byl uvězněn od 6. června 1868, Čeněk *Kerber* a Otakar *Fiala* (oba od 12. června 1869) a Jos. *Vist* (od 6. června 1869); — pro »zločiny rušení veřejného pokoje« nebo »vzbouření« odsouzení: dělník *Fr. Neumann*, studující *Jos. Staňke*, dělník *Krištof Gréger*, pak *Jan Hanzlík*, *Jos. Kejval* a *Leop. Šaller*. Dále někteří pro urážku Veličenstva odsouzení a sice: *Vincenc Rudolf*, *Jan Weinacht*, *Frant. Kohout*, *Tomáš Nejedlý*, *Frant. Hlínák*, (jenž byl pro jiný přečin dodán c. k. okresnímu soudu), *Frant. Sommer*, *Jan Horáček*, *Vojtěch Jozífek*, *Frant. Böhm*, *Jindřich Tschochner*, *Karel Bejlovec*, *Ignác Hambrecht*, *Josef Saxama*, *Gustav Sebald*, *Petr Šípek*, *Jan Konvalinka*, *Karel Mayer*, *Ant. Kouba*, *Em. Šídlo*, *Jan Tous*, *Jos. Černý*, *Rud. Neuhardt* (který se nalezal v blázinci) a *Ant. Busch*. — **Z novoměstské věznice** propuštěno 22 »provinilců« a sice pro »velezrádu« odsouzení: *Břetislav Řehák*, *Bedřich Purkhardt*, *Fr. Kolací*, *J. Milfajit*, *Boh. Vykulil*, a *Jos. Drahekoupil*. Pak pro tábor říšský odsouzený poslanec *Václav Kvatochvil* z Lounek a celá řada pro zločin urážení Veličenstva odsouzených a sice: *Frant. Hutar*, *Vojtěch Vokurka*, *M. Pazdera*, *Fr. Žalud*, *Jos. Velek*, *Karel Vorlíček*, *Fr. Stocký*, *Jos. Vlach*, *Jan Dušek*, *Jos. Kříž*, *Jan Lukes*, *Jos. Hradecký*, *Ant. Venas*, *Ignác Trmal* a *Klement Kavka*. Jeden z těchto, *Fr. Hutar*, byl pro opětné spáchání zločinu toho teprve téhož dne odsouzen do žaláře na dobu čtyř roků.

Kromě uvedeným svědčila amnestie také ještě dělníkům, kteří byli pro schůzi dělnickou v Konviktě již všemi instancemi k větším a menším trestům žalářním odsouzeni, a sice *Jos. Bavorskému*, jenž měl nastoupiti trest 4 měsíčního žaláře, *J. Strnadovi* (6 měsíců), *Duškovi* (2 měsíce) a *Suchomelovi* (14 dní).

Z amnestie *vyjmuti* byli všickni, kdož byli pro přestupky proti zákonu o právu shromažďovacím odsouzeni k peněžitým pokutám, *jichž bylo v Čechách na tisíce*. — V trestnici novoměstské radnice podržáni také ještě ve vazbě všickni, kdož byli odsouzeni pro uvítání J. Baráka, když opustil žalář, ačkoli v amnestii výslovně připomenuto, že týká se i oněch zločinů, přečinů nebo přestupků, jež spáchány byly v ohledu politickém.

Z trestnice v Plzni propuštěn J. *Schwarz*, okresní sekretář v Přešticích, jenž byl pro uražení Veličenstva odsouzen na 10 měsíců do žaláře a trest ten již až na jediný měsíc odpýkal.

Na Moravě propuštěno celkem 13 osob, z nichž 9 bylo uvězněno v trestnici v Brně a 1 v Mírově, vesměs odsouzených pro uražení Veličenstva. Mimo to bylo 15 vyšetřování pro podobné zločiny zastaveno.

Amnestie týkala se také Frant. *Stejskala-Lažanského* ve Vídni, jenž byl ve vyšetřování pro pět článků otiskřených v »Národních Novinách« a »Praporu svobody«; Dra *Zátky*, vyšetřovaného pro pobuřování, jehož prý se dopustil v Budějovicích řečí, kterou měl o posledních volbách k voličům; F. *Sprinaryho*, kupce z Pečky, odsouzeného pro zločin rušení veřejného pokoje do žaláře na půl roku; Ant. *Hajnce*, hajného v Dolních Počápech, odsouzeného pro uražení Veličenstva na 8 měsíců; P. Václ. *Chvojana*, odsouzeného pro zločin rušení veřejného pokoje na 2 měsíce, kteří měli vesměs tresty své teprve nastoupiti; dále *Pekla* z Klatov, jenž byl pro transparent o slavnosti Krameriově uznán za vinna zločinem rušení veřejného pokoje a Jiřího *Baxy*, hospodáře ze Struhadel v okresu Klatovském, jenž byl pro urážku Veličenstva odsouzen do žaláře na čtvrt roku, ale trestu posud nenastoupil; JUC. *Mlčocha* a P. Karla *Ambrože* v Bojkovicích, kteří byli ve vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje, pak *obecního zastupitelstva obce Hustiřan* u Jaroměře, vyšetřovaného pro přestupek, jehož prý se dopustilo tím, že dalo školu zapsati do gruntovních knih; občanů Hynka *Gebasa* a F. *Tyla* ze Svratky, Fr. *Netolického* z Kameníček a několika občanů svratušských, obžalovaných pro pobuřování proti zákonu školnímu; Ant. *Nevařila* ze Zásmy, jenž byl zatýkačem stíhán pro zločin velezrády, jehož prý se dopustil řečí na táboře mukařovském, ale uchýliv se

do Ameriky, stáhání c. k. soudů rakouských unikl. *Ve Vídni* propuštění ze žalářů vůdcové dělnictva Scheu a Oberwinder (věznění v Garstenu), Most a Papst (věznění v Subenu), Pfeifer, Hecker, Leitner, Neumayer a Fortelka (věznění u c. k. trestního soudu vídeňského). Dále zastaveno trestní vyšetřování proti Dru. Höslingerovi, P. Kínzlovi, proti dělníku Fortelkovi a oficiálu Russovi, jakož i tiskové procesy proti časopisům »Vaterland«, »Zukunft« a »Böse Zungen«.

Téhož dne, kdy amnestie prohlášena, odsouzen redaktor »Dělníka« V. Petr pro brožurku »Soud dělníků českých« do vězení na 12 dní. — Do *Železnice* posláno c. k. okres hejtnemem Studniczkou z Josefova 184 mužů pěchoty pluku hraběte Creneville s jedním koněm a c. k. sekretářem Pivetzem na exekuci pro nezaplacení školních přirážek.

8. února. Obec *Biseň-Tuřany* dluhovala školní přirážky za měsíce říjen, listopad a prosinec 1870, pak za leden 1871 a sice — 70 krejcarů. Pro částku tu vyslána do obce vojenská exekuce 50 vojáků s dvěma důstojníky a c. k. příručím Divišem, kterou byla obec nucena uhytovat i a poskylnouti jí ještě tři povozy.

9. února. Na jmění města *Pardubic* uvalena sekvestrace pro nezaplacení školního platu. — V *okresu Slánském a Velvarském* vymáhala školní přirážky setnina vojska.

10. února. »Český Lev« v Plzni zabaven. — U c. k. okres. hejtnanství Karlínského prodávány za osobního vedení c. k. okr. hejtmána Strnada ve veřejné dražbě peřiny, jež byly žižkovskému občanu a majiteli domu Al. Malému pro nezaplacení školních přirážek zabaveny. Malému nebylo ani úředně oznámeno, že bude dražba na jeho majetek odbývána. Ku dražbě dostavilo se značné množství žižkovských občanů, kteří o ní zvěděli z novin. Peřiny vydražil za 30 zl. 99 kr. žižkovský občan Václav Stome a doručil je darem A. Malému. — Za víření bubnů přitáhla celá setnina vojska do *Smečna* vymáhati exekučně školní přirážky.

11. února. »Národní Listy« zabaveny pro úvodní článek »Napravte křivdu tu!« — Bratr českého herce Bohuš *Mošna*, jenž dlel ve vyšetřovací vazbě od 5. ledna, propuštěn na základě amnestie teprve *dnes*.

14. února. Do obce *Záp* příklusala vojenská exekuce od pluku vévody Nassavského, 45 mužů s dvěma důstojníky a konceptním příručím Schlöglem, aby vymáhala nedoplatky školních přirážek. V každém hospodářství ubytováno po dvou až třech mužích; u starosty čtyři muži. — Do obce Minkovic v okrese Velvarském posláno slánským c. k. okres. hejtmánem 50 vojáků na exekuci. Jelikož však starosta obce dlel mimo domov, sešlo zatím z exekuce. — Do okresu Novoměstského táhlo 100 c. k. myslivců se setníkem a vydali se ihned ke *Krčínu a Opočnu* — vymáhati přirážky školské.

16. února. Čtrnáct pohorských obcí v okrese Kralovédhradeckém a Královédvorském, zejména *Dehtov, Třebíhošť, Želejov, Bezník, Kal, Vřesník, Tetín, Lukavec, Červená Třemešná, Rohoznice, Trotina, Poličany, Lanžov, a Dobruvice* podaly společnou žádost místodržitelstvu za změnu školního zákona. Totéž učinila zastupitelstva v *Hněvčevsi* u Hořic, v *Urbanicích* a ve *Lhotě* pod *Libčany* u Králové Hradce. Do obce *Dětenic* posláno jičínským c. k. okres. hejtmánem Studnitzkou 180 vojáků s šesti důstojníky vymáhati ve všech sousedních obcích školní přirážky. Když byly přirážky ty zaplacený, žádal c. k. sekretář Piwetz, který se byl s vojskem dostavil, aby byly také ještě zaplacený nedoplatky na kostel osenický a k vymáhání jich povolal ještě 25 vojáků z Osenic.

17. února. Majitel a redaktor »Posla z Prahy« podal ministerstvu spravedlnosti stížnost proti schválení konfiskace čísla ze dne 4. února, na kterou se mu dostalo vyřízení toho smyslu, že udělená amnestie objektivního řízení se netýká. — C. k. krajský soud v *Lišoměřicích* potvrdil zabavení čísla 3. časopisu »Říp« ze dne 1. února. Ve zprávě »Odvolání proti vypsané školní přirážce« shledán přečin pobuřování dle § 300. tr. z. — Redaktoru »Posla z Budče« dodán obžalovací spis pro »překročení programu« (§§ 10. a 11. zák. tisk.), jehož prý se dopustil otištěním článku »Dobytí karlínské školy«.

19. února. Do *Sedlčan* zavítala setnina pěchoty císaře Františka Josefa se čtyřmi důstojníky na exekuci vymáhání školních přirážek. Městská rada založila za dluhující občanstvo vše, co c. k. okresní hejtmán Vízdálek žádal. Přes to zůstalo vojsko v *Sedlčanech* až do 21. února, tedy po *čtyry dny*,

ačkoli bylo vše hned prvního dne zapláceno. V jedné rodině neměli okamžitě peněz, aby mohli vojáka stravevat a školní přírážku zaplatit. Matka ustříhla dceři své cop vlasů, prodala je a zaplatila.

21. února. Do města *Hronova* posláno c. k. okresním hejtmanem Ketzendorfem 92 vojáků s třemi důstojníky a c. k. komisařem Rudyšem vymáhati exekučně školní přírážky. Vojsko vtáhlo do města s nasazenými na puškách bodáky. Ubytování dalo se nesprávně; neboť mnohým občanům, kteří měli přírážky zapláceny, vloženo do domu po 4 až 8 mužích. — Redaktor plzeňského časopisu »Pilsner Reform« JUDr. Šmíd odsouzen k pokutě 10 zl. nebo na dva dny do vězení, poněvadž nezaplatil na minutu kolkovní poplatky tak, jak byl finanční úřad nařídil. Rovněž tak překvapen dřívější nakladatel »Českého Lva« J. R. Port výměrem c. k. finančního ředitelstva, kterýmž mu z téže příčiny uložena pokuta 16 zl. Charakteristické jest, že c. k. finanční ředitel v Plzni, B. Mitske, jenž tyto pokuty diktoval, učinil tak na základě §§ 34. 35. patentu ze dne 6. září 1850, kterýž — jak tomu nápis článků těch učí — vztahuje se pouze k *zemím uherským*, v kterýchž důchodkový zákon trestní nebyl zaveden.

23. února. Do *Hostivaře* přitáhlo k žádosti c. k. okres. hejtmana karlínského z Prahy 120 mužů pěchoty s třemi důstojníky na exekuci pro nezaplacení školních daní. Pobyli v obci tři dny, načež se vydali za tímže účelem do *Kunratic*. Karlínský c. k. komisař, jenž vojsko provázel, nebyl při exekuční funkci nikdy sám, nýbrž měl vždy assistenci dvou vojnů s nabitými puškami a nasazenými bodáky. — Do obce *Městce* u Opočna, která čítá pouze 23 čísel a dluhovala — 5 zl. školních přírážek, vloženo 25 vojáků na exekuci.

Březen 1871.

1. března. Časopis »Říp« k rozkazu okres. hejtmanství konfiskován. — Pardubický okres. hejtman Brechler rozeslal po okresu oběžník toho smyslu, že — nebudou-li daně školní do 1. března zapláceny, pošle do každé obce 20 mužů jízdy a

setninu pěchoty. — Do *Nových Dvůrů* na Roudnicku vloženo 41 vojáků s důstojníkem, c. k. komisařem a jedním četníkem vymáhati exekučně školní daně.

3. března. Okres. hejtman Brechler oznámil městské radě pardubické, že žádost její ze dne 26. února za zastavení vojenské exekuce pro nezaplacené školní daně zadal sice c. k. místodržitelství, ale že jí žádného účinku odkládacího nepřikládá. Za tou příčinou že budou 7. březnem počínaje u každého dlužníka ubytování tři vojáci. Následkem toho městská rada i starosta podali — resignaci.

4. března. S některými občany roudnickými zavedeno vyšetřování pro uvítání politických vězňů. — Redaktoru »Řípu« Ad. Píkoví a skladníku řemeslnického spolku V. Novotnému dodán obžalovací nálezný zvěst na přečin proti veřej. pokoji a řádu dle § 305. tr. z. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž redaktor »Posla z Budče« V. Kretba odsouzen pro přestupek §§ 10. a 11. zák. tisk. k pokutě 30 zl., po případě k vězení na šest dní.

5. března. Občan Jan Šereda z Martinic u Voušova nechtěl přijmouti úřad školního rady, začož mu vyměřena pokuta 50 zl. K vymáhání pokuty té poslána mu c. k. okr. hejtmanem ledečským vojenská exekuce. Mimo stravu a byt měl vojákům platit prvních 7 dní po 5 kr., druhých 7 po 10 kr.

8. března. Do *Kladna* přibýlo 192 vojnů s osmi důstojníky a c. k. berním kontrolorem na odpočinku Janem Stroblem jako vládním komisařem, vymáhati exekučně nezaplacené daně školní.

9. března. Veškerí členové městského zastupitelstva *kladenského*, podavše protest proti bezdůvodné vojenské exekuci do města, vzdali se s purkmistrem a městskou radou svých úřadů.

10. března. Námitky proti konfiskaci »Nár. Listů« ze dne 11. února. List byl zabaven pro úvodní článek »*Napравte кřивду ту*«, v němž shledalo státní nadvládnictví zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., dva přečiny proti veřejnému pokoji a řádu dle §§ 300. a 302. tr. z. Po námitkách redaktora p. J. Hladíka a právního jeho zástupce Dra. Čížka uznal soud, že nespáchán sice zločin rušení veřejného pokoje, že

nepopouzeno k zášti proti národnosti německé; ale že přece jen popuzováno proti vládním orgánům a spáchán tudíž přečin dle § 300. tr. z. Konfiskace potvrzena. — Do obce *Jesenice* u Sedlčan vloženo 23 vojáků s důstojníkem na exekuci pro nezaplacené školní daně.

13. března. Pro uvítání Jos. Baráka odsouzení přestáli již na mnoze své tresty. Dnes doručeno i slečně Tekle *Zemanové* a M. *Sovovi* potvrzení vyměřeného jim trestu 14denního vězení s rozkazem, aby trest do tří dnů nastoupili.

20. března. Občanu K. *Svobodovi* v Lounech, odsouzenému pro celou řadu zločinů a přečinů do žaláře na sedm měsíců, doručen rozsudek nejvyššího soudu, kterýmž mu pro přečin proti veřejnému pokoji a řádu vyměřen trest jednoměsíčního vězení.

23. března. Do obcí *Noutonic*, *Okoře* a *Lichocevsí* vloženo 80 mužů jako exekuce. Představenstvo obcí těch vzdalo se ihned svých úřadů. — Domkář Buchta v jisté obci okresu Ledečského zdráhal se přijmouti úřad člena c. k. okresní školní rady, uváděje za důvod, že neumí ani číst ani psát. Ledečský c. k. okresní hejtman Obentraut vyměřil mu pokutu 60 zl. — Do *České Třebové* vložena setnina vojska čítající 104 muže, do *Padařova* pak 22 mužů s jedním důstojníkem, aniž by se bylo vyčkalo vyřízení jen jediného odvolání, jež v příčině vy-psaných školních přirážek podána, ba aniž by byla »posádka« více nežli 12 hodin napřed ohlášena.

30. března. K předsedovi ministerstva hr. *Hohenwartovi* dostavila se z *Moravy* a sice z *Kojetína* a *Přerova* deputace občanů, aby jej obeznámila s přehmaty, jakých se Giskrovská byrokracie na Moravě vůbec a v okresu Kroměřížském dopouštěla. Ministr vzal vděčně na vědomost, co mu deputace vykládala a ujistil ji, že vláda od úředníků ani jednotlivým občanům, ani právu národnímu ubližovati nedá. Deputace poukázavši pak k bídné češtině, v jaké se výměry úřední stylisují, ohradila se proti tomu, aby se úředně vydávalo za češtinu, co není než hanebnou hatlaninou a mnohdy i hotovým nesmyslem, a předložila hraběti *Hohenwartovi* celou sbírku takovýchto byrokratických urážek jazyka českého.

31. března. Občané *Vokovičů* a *veleslavínští* překvapeni příchodem celé setniny pěšího pluku arcivévody Karla v počtu 80 mužů s třemi důstojníky a jedním zástupcem. Vojsko provázal jako c. k. komisař Josef Strobl. Ačkoli tomuto zvěstováno, že jsou školní přirážky zaplacený a zaplacený mu po jeho žádosti jako záloha vše, co žádal (50 zl. 87 kr.), ubytováno vojsko po domích — v některém čísle až 17 mužů, následkem čehož zastupitelstvo spojených obcí *Vokovic* a *Veleslavína* vzdalo se svých úřadů.

Duben 1871.

1. dubna. Vojsko, jež přitáhlo dne 31. března do *Vokovic* a *Veleslavína* vymáhat exekučně školní přirážky, odtáhlo do *Velkých Čičovic*, pak do *Okoře* a *Noutonic*. Ve *Velkých Čičovicích* nechtěl c. k. komisaře nikdo z občanů ubytovati a ve všech domech, v nichž prosil, aby mu prodali něco k jídlu, že dobře zaplatí, nedostal ničeho. V *Okoři* mu byly jedním občanem ukázány dvěře. V *Noutonicích* nedostal ani noclehu. Musil přenocovati v hostinci na holých prknech, přikryt jen vlastním kabátem.

2. dubna. Dle zpráv vídeňských listů bylo c. k. úřadům v Čechách ministerstvem nařizeno, aby žádosti za povolení k odbývání táborů vyřizovaly v každém jednotlivém případě teprve po učiněném dotazu u ministerstva.

3. dubna. Tábor lidu, svolávaný ku dni 10. dubna na *náměstí v Turnově*, na němž mělo býti rokováno o otázce: »Jakým způsobem zjednatí shodu mezi korunou Českou a říší rakousko-uherskou?« c. k. okr. hejtmanstvím — zakázán.

4. dubna. K zastaveníčku, jež uspořádali někteří občané a členové zpěv. spolku v *Šárkách V. Luňáčkovi*, jenž si byl časem svým mezi politickými vězni v novoměstské trestnici pobyl, dostavil se z Prahy značný počet c. k. policejních strážníků.

5. dubna. Red. »Řipu« Ad. Pick a N. Novotný z Roudnice odsouzeni c. k. krajským soudem v *Litoměřicích* pro schvalování nezákonných skutků každý do vězení na jeden měsíc.

Provinění to spáchali. tím, že došli pro odsouzené občany *Matouška, Müllera a Trojana* až k vězení a odvezli je v kočáře domů. Při líčení pře byl president soudu, rytíř Limbeck, sám nucen konati vedle funkce předsednické také úřad zapisovatele, poněvadž u c. k. krajského soudu litoměřického nebylo zapisovatele, jenž by se byl vyznal v jazyku českém.

9. dubna. Deklamace »Trampoty v Olympu«, »Čáp« a »Práce«, jež měly býti dram. klubem malostranské besedy o zábavě »Spolku zedníků z Prahy a okolí« v sále konviktském předneseny, c. k. policií pražskou zakázány.

10. dubna. V německém divadle v Praze provozován Grillparzerův kus »Krále Otakara sláva a smrt«. Aby mohl býti kus ten hrán a dohrán — konsignováno vojsko v některých kasárnách, veškeré mužstvo c. k. policejní stráže a do divadla i k divadlu dostavilo se přes sto c. k. policejních strážníků veřejných i tajných.

11. dubna. *Grocholski* vstoupil do kabinetu jako ministr haličský.

13. dubna. Ze zpěvického spolku »Prácheň« v Horažďovicích oznámeno veřejnosti: R. 1868 odsouzen praporečník *Laida* pro pronesení hesla při svěcení praporu do vězení na 8 dní a propuštěn ze služby jako diurnista. — Dne 17. pros. 1868 zadány změněné stanovy k úřednímu potvrzení, leč teprve dne 18. února 1871, tedy po dvou letech a dvou měsících (místo po čtyřech týdnech) došlo vyřízení, že se nové zřízení spolku — zakazuje. — Roku 1870 byl místopředseda *Mayer* pro uspořádání zastaveníčka býv. poslanci, purkmistru a předsedovi spolku *Celerinovi* odsouzen (ač bylo vše patřičně oznámeno a žádný zákaz nedošel) k pokutě 25 zl. nebo k pětidennímu vězení. — Roku 1871 pak zavedeno vyšetřování s býv. předsedou *Čežkem* z Vartemberka a předsedou právě úřadujícím *Mayerem* a jednatelem *Rejžkem* pro opomenuté ohlášení valné hromady r. 1870 a pro uspořádání zastaveníčka nově zvolenému purkmistru Jos. *Doubravovi*, jež c. k. okres. hejtman považoval za »průvod s pochodněmi« a chtěl, aby bylo obé ohlašováno tři dny napřed, kdežto pořadatelé ohlásili to 24 hodin napřed.

27. dubna. C. k. okresní hejtmanství *pardubické* zasílalo v poslední době městskému úřadu pardubickému vždy přípisy a dopisy s oslovením »městské radě«, »purkmistrovskému úřadu«, »obecnímu výboru« atd. Následkem toho začal obecní úřad stejnou měrou psáti »c. k. okresní hejtmanství«, »c. k. školní rada okresní«, což přimělo posléze c. k. hejtmana Brechlera k tomu, že zvláštním přípisem ze dne 14. března, psaným nejnepřávnější češtinou důtklivě naléhal na to, aby bylo c. k. úřadům dopisováno dle nejvyššího nařízení ze dne 31. pros. 1781 — opakujeme: z roku 1781, jinak že prý by byl nucen »podle § 105. ob. zř. panu purgmistrovi aneb jeho na takové zprávě podepsanému náměstkovi . . . uložití pořádkovou pokutu až do 20 zl.«

Květen 1871.

5. května. U karlínského občana a vlastníka domů č. 69. a 128. v Karlíně vykonána v jeho nepřítomnosti exekuce pro nezaplacení školní přirážky. Exekuci provedl civilní exekvent Jan Škvor za asistence dvou c. k. četníků, zabaviv v krámě — přes protest krámské — jistou část peněz.

6. května. C. k. policie pražská zakázala schůzi lidu, kterouž výbor občanské besedy *Xižkovské* svolával na den 7. května, aby v ní bylo pojednáno o tom, čeho by bylo třeba podniknouti, by nehody, přerušením a stížením komunikace stavbou železničních viaduktů přes vídeňskou silnici byly zamezeny.

7. května. Dělnický *tábor na Letné*, položený ku dni 12. května, nepovolen, poněvadž se proti místnosti vyslovil komandující generál Huyn. — Malostranská dělnická beseda c. k. místodržitelstvím pro »překročení stanov« rozpuštěna.

8. května. S některými členy rozpuštěné malostranské besedy dělnické zahájeno vyšetřování pro přestupek, jehož prý se dopustili opatřením nějakých pozvání spolkovou pečeti.

Červen 1871.

10. června. Konfiskace brožurky »Kde stojíme« potvrzena.

19. června. Red. »Řipu« A. Pick a V. Novotný nastoupili trest osmidenního vězení. K žádosti jejich bylo jim povoleno odpykati trest ten místo u c. k. krajského soudu v Litoměřicích v Roudnici.

21. června. Občan Horák nastoupil trest několikadenního vězení, k němuž byl odsouzen, poněvadž svolal a řídil schůzi zástupců všech pražských spolků a besed dělnických, kteří v místnostech malostranské besedy dělnické své porady konaly.

Červenec 1871.

8. července. Některé dámy v *Královicích* podaly příslušnému úřadu žádost za povolení uspořádati věcnou loterii ve prospěch »Národního divadla«. Povolení neuděleno tímto lakonickým výměrem: »Vysoké c. k. ministerstvo vnitra srozuměvši se s vysokým c. k. ministerstvem financí, žádost tu odmrštilo.«

29. července. »Umělecká Beseda« zasadila na dům »U Montagů« na Malé straně pamětní tabulku s tímto nápisem: »Dne 22. května 1618 uradili se v tomto domě pan *Budovec* z *Budova*, hrabě *Thurn* a pán *Smířický* o bezživosti císařských místodržitelů pána *Slavaty* a pána z *Martinicův*.« Událost tímto nápisem označená byla, jak známo, zárodkem třicetileté války. V noci na den 29 července byla však deska zřizenci policejními odstraněna a místo, kde se nacházela, maltou ometeno.

Září 1871.

13. září. Místodržitelem v Čechách jmenován hrabě Bohuslav *Chotek*, kterýž v den ten přibyl z Vídně do Prahy a ihned se uvázal v řízení záležitostí c. k. náměstnictví. — Nejvyšším maršálkem českým jmenován kníže Jiří *Lobkowitz*.

14. září. V českém sněmu přečten nový královský reskript ze dne 12. září, podepsaný J. V. císařem a předsedou ministerstva *Hohenwartem*, v kterémž mimo jiné se praví: »**Majíce v paměti státoprávní postavení koruny České a jsouce Sobě povědomi slávy a moci, kteráž tato koruna Nám a předkům Našim propůjčila**, mimo to jsouce pamětlivi neoblomné věrnosti, s kterou obyvatelstvo země České každé doby trůn náš podporovalo, uznáváme rádi práva tohoto království a jsme hotovi, toto uznání přísahou Naši korunovační obnoviti.«

Říjen 1871.

3. října. Ředitel ochotnického divadla v Soběslavi, *Edmund*, jenž byl před dvěma lety odsouzen k pokutě 50 zl. a pokuty té dosud nesložil, vyzván, aby do osmi dnů nastoupil v Táboře trest desítidenního vězení.

6. října. Se suspendovaným učitelem chýňským *Simonem* a J. V. *Vlčkem*, rolníkem z Litovic, zavedeno u c. k. okres. soudu v Unhošti a u c. k. trestního soudu v Praze vyšetřování pro pobuřování proti školním zákonům. — Spojené obce *Litovice*, *Malá Jenč* a *Břve* odepřely jednohlasně volbu do místní školní rady. Rovněž tak učinila i obec Chyňská.

30. října. *Hohenwart*, *Schaeffle*, *Jireček* a *Habětínek* propuštěni z úřadů ministerských. Předsednictví v radě ministerské přikázáno zatím *Holzgethanovi*. Za zatímní správce jednotlivých ministerstev byli povoláni: *Wehli* (ministerstvo vnitra), *Fidler* (kult a vyučování), *Mitis*, (spravedlnost), *Wiedenfeld* (orba) a *Possinger* (obchod).

Dr. *Rieger* vrátil se odpoledne z Vídně do Prahy a uvítán na nádraží rak. uherské státní dráhy i před ním obrovskými davy občanstva všech stavů. Vystoupiv z vlaku promluvil k lidu. Mimo jiné pravil: »Vracíme se z boje, z něhož vycházíme s plnou ctí. Jsme odražení, ale nejsme přemoženi. Věc naše není a nemůže býti ztracena! Namáhali jsme se poctivě a namáhání naše bylo marné. Cizí, nepovolaní živlové vedrali se do zápasu našeho, který byl blízek již konci svému . . . Protož tedy chystáme se k boji novému . . .«

V domě svém v někdejší Pastířské ulici promluvil Dr. Rieger se schodů ještě jednou k lidu, řka mimo jiné: »Na tom, co jsme vypracovali a žádali, přísám Bůh, setrvám; od toho neodstoupím, toho nikdy neopustím. Stůjme statně a věrně při právu svém! Nechceme nikoho v právech jeho zkracovati, ale od práv svých také nikdy neustoupíme!«

Část lidu, jenž byl Dra Riegra provázel, v počtu asi dvou tisíc hlav, táhla pak Šírokou ulicí a Ferdinandovou třídou. Když dospěla ke Kuhově tiskárně, v níž tištěn »Tagesbote«, voláno z davu »Pereat Kuh« a »Pereat Beust!« Z budovy policejní vyhrnulo se asi 30 policejních strážníků, vedených policejními úředníky Ortem a Pávkem a s nasazenými na puškách bodáky opřeli se postupu lidu, kterýž znenáhle couval. Tři referenti českých listů, tři studující a tři jiné osoby zatčeni. První tři však v brzkou zase propuštění na svobodu. Několik osob, mimo jiné i policejní úředník Pávek, jenž přitlačen ke zdi, zraněno. Asi v půl hodině dav se rozptýlil; avšak po celý večer procházely, zejména v ulicích, kde Dr. Rieger bydlí a kde jest německé a české divadlo a kde bylo německé kasino, silné policejní hlídky.

Jeden z tří referentů (Josef *Sellner*), jenž byl s dvěma jinými (Patrikem V. Blažkem a s referentem »Politiky«) dne 30. října zatčen, vykládal případ ten v »Poslu z Prahy« takto: »Policijti pod velitelstvím komisaře Pávka, stojící za rohem budovy policejního ředitelství, vyřítili se s nasazenými na puškách bodáky na zástup lidu a začali do něj *bexe všeho patrného vyxvání pažbami tlouci a bodáky mu na tělo nasazovati*, ačkoli viděli, že lid v předu stojící nemohl se hnouti, že celý průvod v okamžiku obrátiti bylo holou nemožností. Při tom tváře policijtů byly tak rozlíceny, jako by zrovna na život a na smrt zápasili, jako by se byli někde v lese setkali s loupežníky, kteří nedávají a nežádají pardon. Bylo to ošklivé podívání na tu rovteteklenost lidí, kteří se chtějí počítati k civilisovanému sboru veřejné bezpečnosti ve vzdělaném státě. Kdybych měl z počínání těchto několika lidí souditi na celý sbor, musil bych vynésti nad ním soud velmi příkrý, musil bych říci, že nemáme strážce veřejné bezpečnosti, nýbrž sbor lidí, kteří neumí náruživost a zvířecí pud držeti na uzdě, kteří neznají po-

vinností k bezbrannému lidu, kteří za jistých okolností byli by i v stavu vyvolati jednáním svým právě vzbouření . . .

Policajtí zuřivým svým jednáním rozehnali lid do okolních ulic i do kavárny a já stál na rohu policejního ředitelstva s dvěma jinými žurnalisty právě v okamžiku, kdy nás policejní komisař Marčan opustil, s nímž jsme byli rozmlouvali. V tom přihnál se k nám policajt číslo 217 a vykřikl: »Auseinander! — opakuji: k nám třem, když už bylo kolkolem úplně prázdno a ulici bylo nutno považovati za vyklizenu. »My jsme žurnalisté«, připomenul jeden z mých kolegů . . . »*Tím lépe!*« zvolal policajt. »*Přijďte s námi!*« Na to skutečně nás hnali dovnitř do policejního domu. Tam jeden kolega chtěl jíti po schodech nahoru do prvního patra. Policajt číslo 217 *chytil jej za límec košile a srčekníku, ježž mu vytrhl a mrštil jím nazpět s nadávkou »o lumpovi!«*. Soudruh by byl upadl, kdybych ho byl nezachytil.

Na to zavlékli nás k rozkazu komisaře Pávka s některými studujícími za mříže a ačkoli jsme žádali, by nás předvedli k některému komisarovi, nebylo žádosti naší od policajtů vyhověno. Teprve když nás spatřil jeden známý, jenž se tu náhodou namanul a doběhl ke komisarovi Pávkovi, přiběhl tento k nám dolů a propustil nás, omlouvaje se, že nás neviděl. Na to nás vyzval, abychom s ním šli nahoru, kde nás i oba policajty vyslechl, načež jal se před námi policajty omlouvati a jim zase domlouvati, jak se mohli takového přehmatu dopustit . . . Po čtyrech hodinách byli jsme propuštěni.

Líčení toto dotvrzené i druhými dvěma žurnalisty nebylo úředně opraveno, tím méně vyvráceno.

Před příjezdem Dra Riegra do Prahy »fasovala« pěchota posádky pražské »dostatečný počet« patron. V poledne rozdána munice i artilerii. Každá z devíti baterií dělostřeleckého pluku č. 1. dostala po 72 ostrých nábojích a sice po 24 dutých kulích, 24 shrapnelech a 24 kartáčích. Celkem 648 ostrých nábojů.

Listopad 1871.

1. listopadu. Místodržitel hrabě *Bohuslav Chotek* nesrovnává se s připraveným novým politickým stavem věcí, složil

hodnost náměstnictví v Čechách. — »Politik« zabavena. — O zábavě dělníků na Žofíně zakázala c. k. policie tiskem vydanou deklamací »Žena výtečnickova«.

2. listopadu. »Čech« zabaven. — Ode dne 30. října byla celá posádka pražská den co den pohotově. Ulicemi pražskými procházely sesílené policejní hlídky. — S dvěma mladíky, kteří byli dne 30. října zatčeni, zavedeno u c. k. trestního soudu vyšetřování.

3. listopadu. O přehlídce posádky pražské na Letné promluvil vrchní zemský velitel podmaršálek hrabě Huyn takto k důstojnictvu: »Stojíme na prahu velkých událostí, pánové, a proto nemohu opomenouti, abych vám tuto ještě jednou nepřipomenul svatost přísahy, jižto jste byli všickni císaři a státu složili. Této přísaze, kterouž jste se zavázali zachovati neposkvrněnou do poslední krůpěje krve své, zůstaňte věrni, neboť — *stojíme na prahu velkých událostí.*«

4. listopadu. *Schůze sněmu českého.* Okolní ulice obsazeny byly c. k. policejní stráží, která nestrpěla obecnstva před sněmovnou, ba ani na náměstí Radeckého. Posádka vojenská byla pohotově; hlavní stráže sesíleny. V nádvořích farního domu v paláci Henetově a c. k. vrchního velitelství stáli s vytasenými šavlemi u svých koní dragouni, kteří byli do Prahy z Brandýsa povoláni. — Také v monturní komisi byla jízda pohotově. Na nádvoří zbrojnice a na mnoha jiných místech byla vyvežena i děla.

V sněmovně samé přečten *královský reskript* ze dne 30. října (podepsaný ministrem Holzgethanem) jakožto odpověď k adrese sněmu a k fundamentálním článkům. Mimo jiné praveno v něm:

»Poněvadž státoprávní poměry našich kromuherských království a zákony státními od nás vydanými, upravení svého došly, tedy mohou jenom přivolením obojí sněmovny rady říšské změněny býti.«

Dokud byl reskript tento ještě pouhým návrhem vyšlým z politiky Beusta a Andrassyho, podali o něm důvěrníci sněmu českého ministru Hohenwartovi k rukou J. V. císaře pamětní spis, z něhož vyjímáme: »Když po dlouhém vyjednávání a do-rozumění konečně docíleném, zasadili jsme se pro činnost s mi-

nisterstvem *pod ochranou nejvyššího schválení dopodrobna umluvenou*, učinili jsme tak, osvědčivše se dříve písemně a položivše za výslovnou podmínku, že považujeme veškerou činnost za nedělitelný celek, a že béřeme na sebe povinnost k provedení krokův, jež nás se týkají, *toliko v té míře, v které vláda J. V. do rovného závazku vstupuje a jej provede*. Doplnující část programu naší činnosti činil *druhý nejvyšší reskript*, jehožto znění nejbedlivější redakci podrobeno, *konečně s obou stran přijato a ustanoveno bylo.*«

Tento reskript byl nám *zajištěn*, přijme-li sněm český fundamentální články. Za to vzali jsme na sebe povinnost, že po přistání *tohoto* reskriptu a na základě jeho zasadíme se, aby volba do říšské rady, kteráž diti se měla s ohražením, vykonána byla . . . Však nyní *předkládá se nám návrh reskriptu*, jenž od znění, na kterém stala se úmluva, *jest zcela rozdílný* . . . Ve věci *jest návrh reskriptu nám sdělený pravý opak toho, o kterémž jsme se smluvili* . . . Vede k domyslu, že v odporu proti zjednanému umluvení o fundamentálních člancích, úplné schválení jejich není pojištěno, ba že i *odstoupeno bylo od úmyslu, aby tyto články staly se základem dalšího jednání*; s druhé strany neposkytuje žádného místa pro ohrazení práv království Českého, žádné záruky proti poškození nebo zapření těchto práv; spíše v určitém znění chová v sobě *naprosté popírání jejich*.

Proto *jest tento návrh reskriptu netoliko opakem umluveného textu, ale v pravdě i zavržením nejvyššího reskriptu ze dne 12. září*, který právomocné uznání státoprávních nárokův království Českého prohlásil a který byl základem vyrovnávací činnosti . . . Když věci takto se mají, považujeme za svou povinnost přímo a bez obalu vysloviti, kdyby tento reskript k sněmu Českému poslán byl, že *není nadíti se ničeho jiného, než odepření voleb do říšské rady* . . . Nesmíme zůstaviti v tom ani nejmenší pochybnosti, že *tímto reskriptem opuštěno jest dílo vyrovnávací, že jím všechna činnost v tomto směru jedním rázem jest zničena.*«

Ku konci pamětního spisu pak praveno: »Konáme ještě poslední svou povinnost, když se vším důrazem varujeme před klamným domněním, jako by níč vyjednávání — *bude-li nyní*

a takovým způsobem přetržena — snad v nejbližší budoucnosti opět na tomtéž místě zachycena býti mohla. Takovýmto přerváním, ať nikdo se o tom neklame — vyrovnání tenkrát smluvené — jest ztraceno . . . Národ český, království České vrací se opět na stanovisko rozhodné, bezvýminečné oposice, kteráž na nejméně opět nabude takové ostrosti a objeví se zajiště v oné železné důslednosti, v kteréž seznána byla jako neoblomná; a podkopáním důvěry — důvěry na onom místě kdež jednou ztracena, sotva kdy opět může býti utvrzena — hrozí učiniti roztržku nezhojitelnou.

Slavnost odhalení medaillonu na rodném domě vynálezce litografie Sennefeldra policií zakázána, poněvadž prý »by se stala shromážděním lidu pod širým nebem«. — Pro »shluknutí« dne 30. října vzato do vyšetřování celkem 13 osob. — »Hum. Listy« a »Dělnické Noviny« zabaveny.

6. listopadu. Kancelář Beust zadal za své propuštění.

8. listopadu. Poslední schůze sněmu. Komise sněmovní, kteréž byl poslední reskript královský odkázán, navrhla, aby sněm se usnesl: »Maje v paměti, že státoprávní postavení království Českého od starodávna zachované a korunovačními přísahami výslovně bylo uznáno nejvyšším reskriptem ze dne 12. září t. r. . . . a že státoprávní postavení tohoto království vylučuje rozhodování každého jiného sboru zákonodárného . . . prohlašuje sněm, že setrvati chce na svém, v mnohých spisech státních vysloveném a podstatně odůvodněném náhledu právním o samostatnosti království Českého a koruny České ve spolku států rakouských — že státoprávní postavení . . . nemůže býti upraveno jinak, leda umluvením mezi národem, zastoupeným v sněmu úplně oprávněném a mezi legitimním králem . . . a proto se usnáší: odepřítí volení do říšské rady neuherských království a zemí, a ohražuje se zároveň proti tomu, že by sbor ten kdy byl právo měl nebo kdy právo míti mohl, uzavíratí o státním právu a o ústavě království Českého.«

Zpravodaj kníže Karel Švarcenberk doporučil tento návrh komise jen několika málo slovy, konče: »Osvědčujeme, pánové, že vlast hájiti a chrániti budeme, seč nám síly stačí — nechť stane se cokoli — až do těch hrdel a statků!« — Sněmovnou

zahřměl bouřlivý souhlas. Návrh komise *jednohlasně schválen*, načež sněm uzavřen.

I v tento den byla celá posádka pražská pohotově. V nádvořích vojenských i jiných budov blíže sněmovny stála oddělení připravených dragounů. Na baštách Vyšehradu a Petřína, jakož i na Marianských hradbách vyvežena byla děla. Před kasárny Černínskými stálo osm baterií prvního pluku dělostřeleckého v celé výzbroji až do večera. Praha zůstala klidna. Také *bojiště bělohorské* a všechny cesty k němu vedoucí obsazeny byly silnými policejními hlídkami. Nicméně i tam neudála se nejmenší výtržnost.

9. listopadu. Žádosti Beustové za propuštění z úřadu *vyhověno*.

10. listopadu. »Svoboda« zabavena. — Konfiskace č. 44. »Hum. Listů« pro zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

11. listopadu. »Posel z Prahy« zabaven.

13. listopadu. »Českomoravský Hlasatel« zabaven pro báseň předvádějící Husity v řadách se zbraní ducha.

14. listopadu. Hrabě Julius *Andrassy* povolán za ministra zahraničních záležitostí. — *Lonyay* stal se předsedou uherského ministerstva.

15. listopadu. Státní návladní Lausecker rozhodnul se vzdáti se úřadu toho. — »Nár. Listy« zabaveny bez udání důvodů.

16. listopadu. »Český Lev« zabaven. — Konfiskace č. 21. »Svobody« potvrzena pro zprávu »*Ottař František Josef I. a hrabě Hohenwart*« pro zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z. Mimo to shledán v čísle tom také ještě přečin dle § 302. tr. z. spáchaný článkem »Spojenci satanášovi«.

17. listopadu. Na místě *moravského* místodržitele *Thuna* jmenován baron Arnošt *Weber* von Ebenhof. Weber zahájil kariéru svou v Praze, kde patřil mezi miláčky místodržitele *Mescéryho*. Vše české stopoval jako nebezpečné. Jako policejní rada studoval Havlíčkovy »Národní noviny« a »Slovana«, aby se s poměry českými »jak náleží« obeznámil. Byv přesazen do Vídně, postoupil rychle z policejního ředitele na vicepresidenta místodržitelství.

18. listopadu. »Politik«, »Obrana« a »Našinec« zabaveny. — Konfiskace č. 286 »Posla z Prahy« potvrzena. — Pořadatel deklamatorní zábavy v Čten. besedě v Žižkově Jul. J. *Dolěžal* odsouzen pro »překročení« programu k peněžitě pokutě. — Pro-
stějovský c. k. okr. hejtman Rupp žádal za 40 mužů jako vo-
jenské exekuce, poněvadž prý »pro *renitenci* provedení politické
exekuce zabavením a upotřebením obecních orgánů k tomu
jest illusorní«.

19. listopadu. Porotci litoměřičtí podali příslušnému úřadu
žádost, aby byli zbaveni povinnosti jako porotci při přelíčeních
českých listů »Říp« a »Podřipan«, poněvadž řeči, v které se
líčiti bude a v kteréž zažalované články sepsány jsou, neroz-
umějí. Soud však námitek těch nedbal a rozkázal, aby přelíčení
provedeno bylo před německou porotou.

22. listopadu. Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán konfi-
skační nálezk, kterým potvrzeno zabavení č. 314., jež bylo kon-
fiskováno pro zprávu »O *Beustovi* píšou *„Národne Novine“*,
v které shledán zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z.

23. listopadu. »Politik« zabavena. Konfiskace č. 314
»Nár. L.« pro zločin uražení Veličenstva potvrzena. — Po ná-
mitkách proti konfiskaci č. 296. »Politiky« pro přečin dle § 300
r. z. v *tajném* líčení zabavení potvrzeno.

24. listopadu. Místodržitelský rada Rieger von Riegers-
hofen zaslal c. k. okr. hejtmanům oběžník, v kterémž upozor-
ňoval, že prý »českonárodní oposice znění nejvyššího re-
skriptu ze dne 12. září 1871 k sněmu českému stále vykořis-
ťuje k osvědčením vládě nepřátelským, a že reskript ten
tiskem i fotograficky prý rozmnožuje, aby otisky vyvěšeny byly
ve veřejných místnostech«. Na to vyzýval, aby o tom, i o dojmu,
jaký to činí na obecnstvo, bez odkladu podána byla zpráva
místodržitelstvu a »poněvadž podobizny císařovy v krajinách
českých na venkově z veřejných místností se odklízují aneb
neslušnými poznámkami opatřeny bývají«, — *nařídil*, aby
byla v tomto směru »zařizena« *nejpřísnější dohlídka* a po pří-
padě *ihned* zavedeno *příslušné jednání*.

25. listopadu. Nové ministerstvo Adolfa Auersperga
sestaveno. Adolf Auersperg stal se předsedou; baron Lasser
ministrem vnitra, Dr. *Banhans* obchodu, Dr. *Stremayer* kultu

a vyučování, Dr. Glaser spravedlnosti, Dr. Unger ministrem bez portefeillu, rytíř Chlumeckí ministrem orby. Holzgethan sprostěn předsednictví a ustanoven zatímním správcem ministerstva financí.

26. listopadu. Nejvyšším rozhodnutím jmenován c. k. generál kavalerie baron Koller, známý již z roku 1868—69 — místodržícím v Čechách. — Konfiskace č. 22. »Obrany« pro přehled zahraničných událostí, v němž shledán zločin uražení Veličensva dle § 63. tr. z. a pro denní zprávu »o c. k. policii v Praze« (přečin pobuřování dle § 300. tr. z.) potvrzena.

27. listopadu. »Politik« zabavena.

28. listopadu. Okresní zastupitelstvo *bělské* ve valné schůzi schválilo zakoupení a vyvěšení v zasedací sni královského reskriptu ze dne 12. září za tím účelem, aby — jak v přednesené zprávě o činnosti výboru praveno — *»památná slova královského reskriptu, kterýmž se autonomní práva království Českého tak slavně uznala, neustále nám před očima byla a upomínka na ně ku neoblomné vytrvalosti a usilovné činnosti ve prospěch vlasti a národa nás pobádala.«* — První přelíčení před trestním soudem pražským pro »srocení« a podobná provinění, jež se udála dne 30. října před policejní budovou pražskou. Dekorační malíř Hynek *Hanibal*, jenž prý dle udání policisty křičel »zabte ho!« odsouzen pro zločin veřejného násilí do těžkého žaláře na čtyry měsíce.

30. listopadu. *Generál Koller* přijel ráno z Vídně do Prahy a ujal se ihned řízení záležitostí místodržitelských. — Na místodržitelský oběžník ze dne 24. listopadu v příčině dojmu, jaký činí na obyvatelstvo vyvěšování atd. královského reskriptu ze dne 12. září odpověděl c. k. okr. hejtman mladoboleslavský Sakh obšírným výkladem, z něhož vyjímáme: »O dojmu nemůže se říci, že by byl vážnosti koruny a vlády příznivý ... Hned, jakmile reskript ze dne 30. října t. r. přišel u všeobecnou vědomost a úsudek o něm naproti onomu reskriptu ze dne 12. září t. r. se v lidu ustálil, *bylo patrné, že vážnost koruny v lidu značně klesla. Nyní pak veřejné mínění v ohledu tom tak bezohledné jest, že i mexi nižší třídou, pouze denní mxdou se živící, na ulicích a ve veřejných místnostech lze slyšeti úsudky, které by se trestním soudem co nejpřísněji*

musily kárati, kdyby opatrnost politická nekázala přehlédnouti je úplně. — Třída vzdělaná nese pak porážku státoprávní oposice s tak nápadnou klidností a časem zase tak ostrou satyrou se pronáší, že věru obávati se jest, aby vůdcové strany národní celý národ nestrhli v činnost, jejíž konečné důslednosti jsou nedozírné. — Známa tuhá organizace strany národní, těsné spojení všech tříd od nejvyšší šlechty až po nádenníka, pak pevný základ, který strana ta domnívá se míti v operátech posledního sněmu, dodává jí takové síly a — bohužel i odvážlivosti, že každé přísné zakročení v těchto poměrech lid by podráždilo, aniž by vedlo ku kýženému cíli . . .

Prosinec 1871.

1. prosince. Místodržitel Koller nařídil přísné vyšetřování pro vyzrazení některých úředních listin. — »Hum. Listy« zabaveny a obrázky úředně zapečetěny. — O námitkách proti konfiskaci č. 303. »Politiky« zabavení potvrzeno.

4. prosince. »Politik« zabavena. — Zaražení Občanské besedy v *Králové Městci* c. k. místodržitelstvím zakázáno.

5. prosince. »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 269. »Stimmen aus Mähren« potvrzena pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. a pro zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z.

6. prosince. Redaktor listu »Mährische Correspondent« Siegmund uznán porotou brněnskou vinným zanedbání povinné péče a odsouzen k peněžitě pokutě.

7. prosince. »Politik« zabavena. — Konfiskace čísla 48. »Hum. Listů« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — Slov. zpěv. spolku ve Vídni zakázáno přednésti v koncertu český sbor »Těšme se blahou nadějí«.

8. prosince. »Nár. Listy«, »Pokrok«, »Politik« a »Podřipan« zabaveny.

9. prosince. Generál Koller zaslal jednomu členu sboru velkostatkářského v jižních Čechách list, z něhož vyjímáme: »Jménem vlády Jeho c. k. Apošt. Veličenstva dovoluji si vznésti k Vaší urozenosti oddanou žádost, abyste při přímé volbě do

Říšské rady . . . ráčil vykonati volební právo *ve smyslu vlády* . . .
List končil, aby adresát, kdyby nemohl hlasovat pro vládu,
hlasování aspoň se zdržel.

11. prosince. Pro události svárovské odsouzený dělník Jan Holan nastoupil trest dvouměsíčního žaláře. Na svobodě zůstavil těžce churavou ženu a čtyry nezaopatřené děti. — Vyšetřování proti kyjovskému občanu *Stejskalovi* pro několik politických zločinů a přečinů odstoupeno c. k. krajskému soudu v Uherském Hradišti.

13. prosince. Okres. zastupitelstvo mladoboleslavské jednohlasně schválilo osvědčení, v němž mimo jiné praveno: »Od ministerstva v této chvíli úřadujícího neočekáváme provedení slova, jež nejmilostivější král a pán náš slavně dal národu našemu královským poselstvím ze dne 12. září t. r. — nemůžeme tudíž jinak než s nedůvěrou hleděti k mužům, kteří nám byli a jsou ve všem cizí a činnost svou zahájili vypsáním do říšské rady voleb přímých, jež odporují králem uznanému státnímu právu našemu . . . S lítostí spatřujeme správu tohoto království podřízenou velitelství vojenskému, k němuž národ dosud zavdati mohl příčiny tím méně, an v král. poselství právě zpomenutém výslovně uznána jest »neoblomná věrnost, kterou obyvatelstvo království každé doby trůn podporovalo«. — Vládní komisař c. k. okr. hejtman Sakh popíraje okr. zastupitelstvu právo k takovému usnesení, ihned je zastavil. — Red. »Nár. Listů« dodán konfiskační nález, kterýmž potvrzeno zabavení č. 337. pro »politický přehled událostí domácích«, v němž shledán přečin proti veřejnému pokoji a řádu.

14. prosince. »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 335. »Pokroku« pro přečiny dle §§ 300. a 302., pak pro zločin dle § 65. tr. z. potvrzena. — S red. »Českého Lva« zavedeno vyšetřování, poněvadž neotisknul konfiskační nález na »prvním místě«. — O námitkách proti konfiskaci č. 320. »Politiky« zabavení pro zločin uražení Veličenstva potvrzeno.

15. prosince »Politik« zabavena.

16. prosince. Z rána před zahájením přímých voleb do říšské rady v Praze spatřen na nárožích královský reskript ze dne 12. září ve velkém formátě a červenými literami na černé půdě tištěný. C. k. policisté královský reskript strhali. — Oficial

berního úřadu novopackého v průvodu c. k. četníka zapečetil pokladny hospod. záložny v *Nové Pace*, poněvadž purkmistr novopacký odmítl od sebe nařízení c. k. okr. hejtmanství jičínského, aby vykonal zabavení cenných papírů a peněz pro nezaplacené daně živnostní a z příjmů u občanské a hospodářské záložny.

17. prosince. Konfiskace č. 135. »Pokroku« pro dva přečiny dle § 300. tr. z. potvrzena. — Spolku vzájemně se podporujících barvířů kůží zakázán průvod s pochodněmi na počesť protektora spolku.

18. prosince. Denunciaci, která byla z Budějovic dne 15 prosince zaslána c. k. místodržitelství, poslal baron Koller budějovickému c. k. hejtmanu s přípisem ze dne 18. prosince vyzváním, »aby dorozuměv se s tamním panem státním návladním, uvažoval o tom, zda-li by se proti volebnímu výboru přátel vyrovnání v Budějovicích nedalo vzhledem k dotyčnému článku novinářskému zavést s *výsledkem* trestní vyšetřování«, — a náhled svůj a možno-li i jména výboru aby do osmi dnů oznámil c. k. místodržitelství.

23. prosince. »Politik« zabavena. — Pozvání k šibřinkám divadelních ochotníků v Táboře ve formě královského reskriptu ze dne 12. září 1871 bylo c. k. okres. hejtmanstvím zabaveno; ale později ochotníkům přece vydáno.

27. prosince. U c. k. zemského soudu provedeny námitky proti zabavení č. 337. »Nár. Listů«. Soud konfiskaci potvrdil.

28. prosince. »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Královský reskript sesekán šavlí c. k. policisty s domu smíchovského občana J. *Benkeho*. Také v Rokycanech strhán reskript ten s nároží.

29. prosince. Baron *Koller* oznámil zemskému výboru království Českého, že jako předseda c. k. zemské školní rady skonfiskoval na potřeby c. k. okres. školních rad 140.000 zl. pro měsíc listopad z oněch peněz, jež jako přirážky zemské dle zákona odvésti měl zemskému výboru.

30. prosince. »Nár. Listy«, »Pokrok«, »Posel z Prahy.« »Politik« (ráno i odpoledne) a »Slovan«, jenž počal dnem tím vycházeti jako týdeník, skonfiskovány. — O námitkách proti

zabavení č. 337. »Politik« pro přečin dle § 300. tr. z. konfiskace potvrzena.

31. prosince. O nově jmenovaném *státním návladním* pro Prahu zvěstováno: Skoro od nastoupení vlády Hohenwartovy zastával úřad státního návladního v Praze někdejší rada c. k. zemského soudu *Lausecker*. Po nastoupení ministerstva Auerspergova *obrácen xřetel ihned k českému tisku* a někdejší státní návladní *Jarosch* z Adlerhorstu tázan o radu. Týž pozval k sobě státního návladního *Lauseckra* a sdělil, co nová vláda o českém tisku soudí, vyzval jej, aby *proti českému tisku rázně zakročil*. *Lauseker* odpověděl, že nemůže jinak, nežli se držeti zřejmého zákona a že zadá raději za propuštění. *A také xadal, a byl úřadu toho sprostěn*. K návrhu *Jaroschově* jmenován státním návladním v Praze subst. c. k. státního zastupitelstva v Plzni — *Jan Rapp*, známý již *x persekuce xa ministra Herbst*a hlavně tím, že zpravidla navrhoval největší tresty.

Leden 1872.

1. ledna. »Pokrok« zabaven.

2. ledna. »Čech« a večerní číslo »Politiky« zabaveny. — C. k. okresní soud v *Roudnici* zavedl vyšetřování s členy roudnické dělnické besedy »*Budislav*«, kteří byli přítomni poslední zábavě spolku toho. Pátráno po telegramech k zábavě té došlých.

4. ledna. »Čech« zabaven. — Konfiskace č. 358. »Nár. Listů« z r. 1871 potvrzena. — O námitkách proti zabavení č. 339 »Politiky« konfiskace potvrzena.

6. ledna. »Politika« zabavena. Konfiskaci vykonal policejní úředník *Pávek* za asistence dvanácti c. k. policistů. — Konfiskace »*Pokroku*« a »*Posla z Prahy*« ze dne 30. prosince r. 1871 potvrzeny. — Red. »Nár. Listů« *J. Arbesovi* doručen konfiskační nález, kterýmž zabavení čísla ze dne 30. prosince r. 1871 potvrzeno. V úvodním článku »*Koruna česká po trůnní řeči*« shledán zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z. a v denní zprávě »*Také velkostatkář*« přečin dle § 302. tr. z. — Starosta Občanské besedy *xižkovské* odsouzen »z nařízení c. k. okr. hejtmánstvím karlínským k pokutě 10 zl.« — C. k. policejní

komisařství na *Smíchově* zavedlo vyšetřování s »Dělnickou besedou« smíchovskou.

7. ledna. Konfiskace č. 295. »Stimmen aus Mähren« ze dne 28. prosince 1871 a č. 103. listu »Pilsner Reform« potvrzeny. — Usnesení okresního zastupitelstva *prachatického*, aby vyslovena byla ministerstvu Hohenwartovu neobmezená důvěra, c. k. okresním hejtmanem zastaveno. Starosta zastupitelstva vzdal se následkem toho své hodnosti.

9. ledna. První náklad »Podřipana« zabaven. — Členové Sokola vršovického Ant. *Kolařík*, Václ. *Šarapatka*, Frt. *Vápenka* a Frt. *Strádal* odsouzeni c. k. okres. soudem karlínským k peněžitým pokutám pro překročení § 3. zákona shromažďovacího, poněvadž uspořádali starostovi spolku dne 3. prosince 1871 zastaveníčko.

10. ledna. Zabavení č. 1. »Pokroku« potvrzeno. Spáchán prý v něm přečin dle § 300. tr. z. — S farářem v *Kosové Hoře* zavedeno u c. k. okr. soudu v *Sedlčanech* vyšetřování, poněvadž naň bylo udáno, že prý »štval obyvatelstvo« proti ústavověrnému statkáři Mladotovi ze Solopisk. — C. k. policejní ředitelství pražské nedovolilo o poslední zábavě spolku »Zora« přednáseti deklamace »Flašinetlář« a »Zbytečnosti«.

11. ledna. Členové školního výboru v *Orhově* na Moravě odsouzeni c. k. okr. hejtmanem Schrötterem k peněžitým pokutám, poněvadž se nechtěli podrobiti novým školním zákonům. Jelikož odsouzení pokut nezapravili, předsevzata u nich exekuce. Počátek učiněn u představeného p. *Morávka* a Jana *Švédy*, kováře, z nichž každému zabavena kráva, Janu *Pulkertovi* pak býk.

12. ledna. Konfiskace č. 4. »Čecha« potvrzeno (§ 300 tr. z.). Pro urážku c. k. policejní stráže zatčení dva studující.

14. ledna. »Posel z Prahy« zabaven. — Konfiskace č. 1. »Slovana« v němž prý článkem »Násilí« spáchán přečin pobuřování a č. 23. »Podřipana« ze dne 8. prosince 1871 potvrzeny. — Pro svárovské nepokoje na dva měsíce uvězněnému dělníku Janu *Holanovi*, jenž odbýval si trest v novoměstské trestnici, nedovolenoúčastniti se pohřbu zemřelé manželky, aniž svoleno k tomu, aby se mohl aspoň z okna soudního domu podívatí na pohřební průvod.

15. ledna. »Nár. Listy«, »Pokrok« a »Říp« zabaveny. — O námitkách proti zabavení č. 355. »Politiky« z r. 1871 konfiskace potvrzena.

16. ledna. »Politik« zabavena. — Dělník Eustach Jelínek odsouzen pro uvítání J. Baráka, když se dne 5. ledna 1870 vrátil ze žaláře, do vězení na 8 dní. Druhý obžalovaný dělník Jan Pícha uznán nevinným. Odsouzením Jelínka dovršen počet pro týž přečin odsouzených na 25 provinilců. — C. k. místodržitelství potvrdilo rozhodnutí c. k. hejtmanství smíchovského, kterýmž byl J. V. Vlček, rolník z Litovic, v červnu 1871 »pro demonstrativní troubení mladšího bratra v den zakázaného tábora u Litovic« odsouzen do vězení na 8 dní.

17. ledna. V příčině náhrady ze strany státu za konfiskované časopisy rozhodnul nejvyšší soud v ten smysl, »že státní návladnictví nemusí škodu nahraditi, když byla konfiskace první instancí již potvrzena. Avšak i v případě, kdyby o námitkách proti konfiskaci první instance zabavení zrušila a k odvolání se státního návladnictví i druhá stolice zrušení konfiskace potvrdila, *nemůže nikdo od státního návladnictví žádati náhradu škody konfiskací mu způsobenou*«.

18. ledna. C. k. okr. komisař hrabě Ferd. Chotek, jenž zastával úřad c. k. okresního hejtmanna ve Vltavotýně, vystoupil ze státní služby, poněvadž nechtěl »sloužiti vládě, s jejíž politikou nesouhlasil«. Městská rada vltavotýnská udělila mu čestné měšťanství.

19. ledna. »Politik« zabavena. — Přelícení »Řípu« a »Podřipana« před německou porotou v Litoměřicích, ustanovená na dny 27. a 30. ledna, odročena. — Nový c. k. policejní ředitel dvorní rada Marx slíbil odměnu 15 zl. onomu c. k. policejnímu strážníkovi, kterému se podaří vypátrati osoby, jež v noci rozhazovaly po ulicích pražských otisky královského reskriptu

20. ledna. »Nár. Listy« zabaveny. — O námitkách proti zabavení »Nár. Listů« ze dne 15. ledna konfiskace potvrzena. — Budějovický biskup Valerian Jirsík byl c. k. krajským soudem v Budějovicích protokolárně vyslýchán »pro nedovolené rozšiřování knih«.

21. ledna. Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi dodán konfi-

skační nález, jímž potvrzeno zabavení č. 14. pro zprávu z Petrohradu »*O rakouské trůnní řeči praví Birž. Věd.*«, v níž shledán zločin dle § 65. a) tr. z. — Soudní prohlídka vykonána v redakci, administraci a tiskárně »Řipu« v Roudnici. Pátráno marně po rukopisech článku »Páni Němci mají sólo«. Po prohlídce následovaly ihned výslechy.

22. ledna. »Nár. Listy« a č. 5. »Českého Lva« zabaveny. — Konfiskace č. 15. »Pokroku« a čís. 12. »Posla z Prahy« potvrzeny.

23. ledna. Nového časopisu česko-ruského »Slovanský svět« zabaveno hned 1. číslo.

25. ledna. »Pokrok« zabaven. — Konfiskace »Podřipana« ze dne 8. ledna potvrzena.

26. ledna. Č. 268. »Posla z Prahy« z r. 1871 bylo zabaveno a konfiskace potvrzena. O námitkách však zrušena; ale k odvolání se c. k. návladnictví c. k. vrchním soudem přece zase potvrzena. — Volba tajemníka biskupské kanceláře královéhradecké, konsistoriálního rady P. J. Šrůtka čestným kanovníkem — nepotvrzena. — Majiteli časopisu »Slovanský svět« doručen úřední zákaz, že nedovoluje se prodej jednotlivých čísel listu toho v pražských filiálkách, v kterýchž prodávány všechny ostatní listy pražské a sice proto, »poněvadž c. k. místodržitelství směr tohoto listu zdá se býti státu nebezpečným«, jak prý »tomu nasvědčuje již ta okolnost, že c. k. návladnictvo vyřklo konfiskaci hned nad prvním sešitem«. — Do redakce »Nár. Listů« dostavila se (za nového ministerstva) první soudní komise, aby pátrala po rukopisech článků »*Strana uchvatitelů*« v č. 19. »N. L.«, úvahy »Birž. Věd.« »*o rakouské trůnní řeči*« v č. 14., dopisů »Z Benátek« a »Z okolí Opočna« a zaslána »Do okolí Vodolky« v č. 19. Rukopisů nenalezeno. — Red. J. Arbesovi, jenž byl ohlásil námitky proti konfiskaci č. 14. »Nár. Listů«, dodáno soudní vyřízení toho smyslu, že c. k. návladnictvo podalo žalobu »proti určité osobě«.

27. ledna. »Nár. Listy«, »Politik« a »Satan« zabaveny. Za hodinu dostavila se do redakce »Politiky« a do bytu redaktorova soudní komise, pátrající po rukopisech dříve zabavených čísel. Ničeho však nenalezla. — V redakci »Pokroku« pátrala soudní komise marně po »rukopise« článku *vystříže-*

ného z »Opavského Týdenníku«. — Zaražení dělnického spolku v Olomouci zakázáno. — Vydávání dělnického listu »Laterne« tamže kladeny překážky. — Přelíčení »Podřipana« před *porotu litoměřickou*. Redaktor Hofmann uznán vinným. Z obhajovací řeči Dra. *Kučery* vyjímáme: »Jsou to zvláštní, ba nepříjemné poměry, za jakých zde hájím. Můj klient je Čech, německého jazyka není mocen, jedná ze o list český, v českém okrese vycházející, a přece má o přečinu, jež státní návladní v onom listu shledal, rozhodovati *německá* porota a sice porotci, kteří sami žádali, aby nemusili konati v tak mimořádných poměrech a vůči listu jim nesrozumitelnému důležitý úkol porotců. Také redaktor žádal u zemského soudu, aby pře jeho přikázána byla porotě, která jest jazyka českého mocna. Ale nadarmo! Ani vaše, ani jeho žádost nespomohla, a kdyby jiného nic, již toto faktum, že *německá porota nucena jest souditi o článku, jemuž nerozumí v původní jeho řeči*, a o obžalovaném, jenž není mocen jazyka německého, již z toho fakta vysvítá, že není vše, jak by býti mělo a že máme přece jakési příčiny k nespokojenosti.«

28. ledna. S předsedou čalounického spolku *Prskavcem* a jednatelem *Otakarem Fialou* zavedeno vyšetřování pro telegram, jež byli zaslali k zábavě spolku »Budislav« v Roudnici. — Soudní prohlídka vykonána v bytu rolníka J. V. *Vlčka* v Litovicích a zabaveno několik dopisů. — Jistý obchodník v Německém Brodě, jenž obdržev z Prahy zásilku královských reskriptů a v hostinci balíček rozbalil, byl c. k. četníkem zatčen a dopraven k c. k. hejtmanství, kde mu reskripty zabaveny a diktována peněžitá pokuta.

29. ledna. »Politik« a »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Soudní prohlídka vykonána nejen v redakci »Nár. Listů«, nýbrž i v tiskárně a v bytech redaktora, majitele a faktora knihtiskárny. Pátráno *marně* po rukopisech denních zpráv »Velkostatkářům« a »Ku charakteristice velkostatkářů« z čísla 357., pak zprávy »Také jeden velkostatkář« z č. 358. »N. L.« roku 1871. — Red. »Nár. Listů« J. *Arbesovi* dodáno (místo v osmi dnech) teprve *devátého* dne potvrzení konfiskace č. 19. ze dne 20. ledna. V úvodním článku »Strana uchvatitelů« shledány přečiny dle §§ 302. a 300. tr. z. — V redakci »Posla z Prahy« a v Rennově tiskárně, kde byl list ten dříve tištěn,

vykonána soudní prohlídka. Hledaných rukopisů nenalezeno. — Podobně předsevzata soudní prohlídka v redakci »Pokroku«.

30. ledna. Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi dodáno potvrzení konfiskace č. 21. Soud shledal v dopisech »Z Bendtek«, »Z okolů Opočna« a v zaslánu »Do okolů Vodolky« přečin dle § 302. tr. z. — Redaktor »Řípu« A. Pick uznán porotou lito-
měrickou vinným přečinem dle § 300. tr. z. a odsouzen do vězení na jeden měsíc.

31. ledna. Konfiskace prvního čísla »Slovanského světa« potvrzena. »Omluvou administrace«, proč se vydání čísla opozdilo, spáchán prý zločin uražení Veličenstva, článkem o Maďarech pak přečin proti veřejnému pokoji a řádu. — Rovněž pak potvrzena konfiskace »Českého Lva« v Plzni ze dne 18. ledna; ale teprve — po dvanácti (místo v osmi) dnech. V redakci a tiskárně listu toho vykonána soudní prohlídka.

Únor 1872.

1. února. Roudnický »Říp« a brněnské »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi dodána za nového ministra první obsílka, by se dostavil dne 5. února k c. k. zemskému soudu k vyšetřování. — V redakci a tiskárně »Politiky« a »Českého Lva« v Plzni vykonány soudní prohlídky. Hledaných rukopisů nenalezeno. — Konfiskace »Řípu« ze dne 15. ledna potvrzena.

2. února. Dva vimberští kaplani, kterýmž byl budějovický biskup Jirsík dodal knihy k rozdání, odsouzeni k peněžitým pokutám. — V redakci, administraci a tiskárně »Slovana« vykonána soudní prohlídka. Rukopisů hledaných nenalezeno.

3. února. V redakci a tiskárně »Nár. Listů« vykonána soudní prohlídka. Po rukopise článku o odepření půjčky městu Praze marně pátráno. Podobná prohlídka vykonána v redakci a tiskárně »Politiky«. Pátráno — taktéž marně — po rukopisu »Tajné žádosti c. k. státního návladnictví k c. k. vrchnímu soudu stran delegování soudů porotních k vyřizování při pražských listů.« — Konfiskace č. 25. »Pokroku« potvrzena. V článku »Nejnovější verbování velkostatkářů v Čechách« shledán přečin

dle § 300 tr. z. — Také konfiskace č. 26. »Nár. Listů« potvrzena. V úvodním článku pojednávajícím o odepření půjčky pěti millionů zlatých obci Pražské, shledán zločin dle § 65. tr. z. — »Dělnické Noviny« zabaveny.

4. února. Číslo 34. »Nár. Listů« a »Politika« zabaveny. — Báseň »*Po boji*« uchystaná pro list »Svoboda« a o sobě vydaná, skonfiskována. Shledán v ní zločin **velezrády** dle § 58 a) a c) tr. z., ana prý tato píseň Nizozemčanů za samostatnost vlasti proti Filipu II. měla za účel, »aby také čtenářstvo české po příkladu Nizozemčanů překazilo vykonávání práv vládařských Jeho Veličenstva a jednotný svazek státní přerušila«. — Konfiskace č. 5. »Český Lev« potvrzena.

5. února. S redaktorem »Nár. Listů« J. Arbesem zavedeno předběžné vyšetřování pro dopisy z Benátek a z okolí Opočna, pak pro »Zasláno« »Do okolí Vodolky« v č. 21. — Téhož dne zaslal redaktor Arbes c. k. zemskému jinak trestnímu soudu pípis, v němž *vzdává se práva ospravedlňovati se již v předběžném vyšetřování*, a žádal, *aby k vyšetřování nebyl předvoláván, poněvadž k otázkám, jež mu budou vyšetřovacím soudcem kladeny, nebude odpovídati*. — Zabavení č. 23. »Čecha« potvrzena. V článku »Poslední zkouška« shledán zločin dle § 65. a) tr. z. — Starosta spolku dělníků lakýrnických Fr. *Pilař* odsouzen k peněžitě pokutě, poněvadž o zábavě v sále konviktském dne 22. října 1871 po vyčerpání programu rozdány obecnstvu tři věci: skvostné album, velký obraz Nár. divadla a damský vějíř, čímž prý »překročen program«.

6. února. »Pokrok« zabaven.

7. února. Dr. Čížek uveřejnil otevřený list ministru spravedlnosti Dru *Glaserovi* v příčině zamýšleného delegování německých porot pro české redaktory, v kterémž mimo jiné pravil: »Delegováním jiných porotců přišli by jak porotcové pražští, tak i obžalovaní o důležité své politické právo. *Práva politická bráti v státě konstitučním není nikdo, ani vrchní, ano ani nejvyšší soud oprávněn*. Stalo-li by se to, potom by byla taková, zákonem zaručená práva jen na papíře a neměla by žádné ceny. Zákon o zavedení porot ze dne 8. března 1869 nezná také z těchto příčin žádné delegace a nesmí také žádné delegace znáti, dokud platí v něm ustanovení, že každá strana

oprávněna jest odmítnouti pouze stejný počet porotců, ale nikdy odmítnouti porotce všechny. Žádost c. k. státního zastupitelství za jiné poroty však jest odmítnutím všech pražských porotců, **tedy proti zákonu.** — Kolínská »Koruna česká« poprvé zabavena pro článek »Veteráni«. — Zabavení č. 22. »Stimmen aus Mähren« potvrzeno. Shledán v něm zločin dle § 65. a) tr. z. — V tiskárně a v bytu redaktora »Budivoje« předsedavata soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopise článku »Ústava se zmáhá.«

8. února. »Český Lev« v Plzni zabaven. — Místodržitel baron Koller odvolal výnosem ze dne 5. února veškeré, jednotlivým osobám udělené licence ku prodeji časopisu »Politik«, která nesměla býti na dále v drobném prodeji filiální prodávána. — C. k. policejní komisař zabavil v smíchovské filiálce a některých kioskách všechna čísla »Dělnických Listů«, ačkoli časopis ten nebyl konfiskován. Zabavená čísla později vrácena.

9. února. C. k. vrchní soud potvrdil subjektivní stíhání redaktora »Politiky« i jeho domnělých spoluvinníků a **delegoval pro první při porotní soud v Chebu**, kde měl býti projednán dopis z Bukoviny v č. 17. otištěný, v němž státní návladnictví shledalo přečin dle § 300. tr. z.

10. února. V Chrudimi nalepeny královské reskripty ze dne 12. září 1871 na domech, ba i na budově c. k. okresního soudu právě v den týdenního obilního trhu. Jeden z úředních sluhů chtěl je strhati; leč lid se tomu opřel a teprve, když úkol ten svěřen c. k. četníkovi, byly reskripty bodákem s domů strhány. — Bývalý redaktor »Pokroku« J. Walter předvolán k předběžnému vyšetřování pro přečin pobuřování, spáchaný prý výňatkem z nezabaveného »Opavského Týdenníku« a úvodním článkem »Verbování velkostatkářů« v č. 25. — Rovněž zavedeno vyšetřování s redaktorem »Posla z Prahy« J. Sellnerem pro čtyry články, v nichž shledán přečin proti § 302. tr. z. — Kolínská »Koruna česká« zabavena. — Konfiskace přílohy »Posla z Prahy« vycházející pod titulem »Národní hospodář« potvrzena. — Red. »Nár. L.« J. Arbesovi dodán konfiskační nálezk, kterýmž potvrzena konfiskace č. 34. pro feuilleton, v němž shledán přečin dle § 300. tr. z.

11. února. Plzeňský »Český Lev« skonfiskován. — Dělník

Jan Holan, odsouzený na dva měsíce do vězení pro svárovské nepokoje, propuštěn po přestálém trestu na svobodu. — Na mnohých domech v Chrudimi objevily se i dnes ráno nalepené královské reskripty. C. k. okr. hejtmanství, nemohouc c. k. četnictvo podruhé přiměti k odstranění reskriptů, vyzvalo k tomu městskou radu. Tato však odpověděla, že k úkolu takovému nepokládá se kompetentní.

12. února. Zabavení »Dělnických Novin«, »Politiky« ze dne 30. ledna, »Řipu« ze dne 1. února a »Satana« ze dne 27. ledna potvrzeno. První list spáchal prý článkem »Popelka« zločin rušení veřejného pokoje, druhý článkem »Glaserovo ministerstvo spravedlnosti« přečin pobuřování, třetí politickými dopisy z Brna týž přečin a čtvrtý telegramy ze Lvova zločin uražení členů císařského domu a dva přečiny. — Soudní prohlídky vykonány v redakcích a tiskárnách »Politiky«, »Slovana« a »Dělnických Novin«.

13. února. Občanská beseda v *Karlíně* pojednala za předsednictví starosty svého F. Trinkmoce záležitost *delegování porot* a usnesla se jednohlasně o resoluci, pro kterouž listy české, když ji otiskly, skonfiskovány. — S redaktorem »Čecha« J. Černým zavedeno vyšetřování. — Číslo 33. a 34. federalistického listu »Stimmen am Mähren« zabavena. — Redaktoru »Nár. Listů« J. Arbesovi dodán výměr c. k. pražského trestního soudu, že žádosti jeho — aby nebyl k předběžnému vyšetřování předvoláván — nebylo vyhověno. Zároveň mu nařízeno, aby se dne 14. února k vyšetřování dostavil, jinak že bude předveden a bude mu vyměřena peněžitá pokuta. — Kromě toho dodáno J. Arbesovi obsílka k jinému předběžnému vyšetřování na den 19. února.

14. února. »Nár. Listy«, »Pokrok« a »Posel z Prahy« zabaveny. — Red. J. Arbes dostavil se ku předběžnému vyšetřování v příčině článků a zpráv: »Strana uchvatitelů« v č. 19., »O trůnní řeči rakouské« v č. 14., »Ku charakteristice ústavověrných pomocníků«, »Také velkostatkář«, »Velkostatkářům« v č. 357. z r. 1871 a »Koruna česká po trůnní řeči« a »Také velkostatkář« v č. 357. z r. 1871, v nichž shledáno šest přečinů a jeden zločin. *Vyšetřovaný na všechny otázky vyšetřujícího soudce odepřel odpověď.* — Nezaplacené školní přirážky vy-

máhalo c. k. okresní hejtmanství smíchovské vojenskou exekucí na Janu Špačkovi a Václavu Hampejsovi už déle dvou týdnů.

15. února. Na neděli dne 18. února svolaná schůze dělníků v Olomouci zakázána. — Konfiskace č. 28. »Stimmen aus Mähren« potvrzena, poněvadž prý byli v čísle tom c. k. úředníci brněnští uváděni v nenávisť a opovržení. — Číslo 8. »Česko-bratrského Hlasatele« zabaveno. — S redaktorem »Dělnických Novin« A. Tůmou zavedeno vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje. — C. k. policejní orgány na Smíchově zabavili roznášedce »Politiky« všechna čísla, ačkoli list ten zabaven nebyl.

16. února. Rozprava o porotách vůbec a delegování německých porot ve přích opozičního časopisectva zvlášť ve valné schůzi »Řemeslnické besedy« pražské c. k. policií zakázána. — Proti »Občanské besedě« karlínské a spisovateli resoluce o delegování porot zavedeno vyšetřování. — Zabavení prvního čísla »Podřipana« a »Řipu« ze dne 1. února c. k. krajským soudem v Litoměřicích potvrzena. V prvním listě shledány tři přečiny, v druhém přečin dle § 300 tr. z. — Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi, vydavateli V. Erbenovi, majiteli tiskárny Dru Ed. Grégrovi a faktorovi Sluníčkovi dodány každému tři výměry c. k. vrchního soudu, kterýmž jim oznámeno, že *na místě pražského porotního soudu delegován byl pro přípravné vyšetřování a zázvěrečné přelíčení před porotou c. k. krajský soud v Českém Lípě*, a sice pro následující články a zprávy: Pro dopisy z Benátek a z okolí Opočna a zasláno: »Do okolí Vodolky«, pak pro denní zprávy: »Také velkostatkář«, »Velkostatkářům«, »K charakteristice ústavověrných pomocníků« a konečně pro úvodní článek »Strana uchvatitelů«.

17. února. Pro pře »Pokroku« delegována německá porota v Litoměřicích a pro pře »Posla z Prahy« a »Slovana« v Liberci. Kromě redaktora pokroku J. Černého obžalován také knihtiskař Bedřich Stýblo; kromě redaktora »Posla z Prahy« Jos. Sellnera také knihtiskaři A. Renn a Jos. Kolář a kromě redaktora »Slovana« Karla Sabiny také knihtiskař H. Milítký. — Konfiskace 11. čísla plzeňského »Českého Lva« a čísla 34. »Stimmen aus Mähren« potvrzeny.

18. února. Plzeňský »Český Lev« zabaven. — Zabavení

č. 35. »Politiky« potvrzeno. O námitkách proti konfiskaci prvního čísla »Slovanského světa« zabavení potvrzeno. — Vydavatel »Nár. L.« Vilém *Erben* a Josef *Hladík* obesláni ku přelíčení na den 29. února jako svědkové. — V redakci a v tiskárně kolínském »Koruny české« vykonána soudní prohlídka.

19. února. V redakci »Podřipana« vykonána soudní prohlídka. Pátráno *marně* po rukopisech »Slovo českým hospodářům« a »Z čarodějnické kuchyně«. — V *Sedlčanech* nalepeny královské reskripty na nárožích; ale byly z rozkazu c. k. okr. hejtmána odstraněny, na hejtmanství dodány a tam spáleny.

20. února. *Občanská beseda v Karlíně rozpuštěna* pro schválení resoluce o delegování porot. Všechny listy, jež resoluci tu otiskly, byly, jak již připomenuto, skonfiskovány. Státní zastupitelstvo nepodalo však žádné žaloby proti určité osobě. — Redaktor »Posla z Prahy« J. *Sellner* odvolal se k nejvyššímu soudu *proti delegování poroty německé*. — Pro tiskové pře listu »Leitmeritzer Wochenblatt« delegována porota v *Mostě*. — Zabavení č. 45. »Pokroku« a č. 14. kolínském »Koruny české« potvrzeno. — Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán konfiskační nálezk, kterýmž potvrzeno zabavení č. 44. pro resoluci Občanské besedy karlínské *proti delegování německých porotních soudů pro české žurnalisty*, v níž shledán přečin dle § 300. tr. z. — V *Horáždovicích* skonfiskovány v hostincích »U modré hvězdy«, »U zlatého jelena« a »U Polana« královské reskripty i s rámy a sklem. Zabavení to vykonal c. k. okr. adjunkt Fr. *Simandl* s úředním sluhou a písařem. C. k. okresní soud opodstatnil zabavení to poukázáním k § 23. zákona o tisku, kterýž zní: »Zakázáno jest vyvěšovati neb přibíjeti tiskopisy na ulicích neb jiných místech veřejných bez zvláštního povolení úřadu bezpečnosti. Zápověď tato nevztahuje se však na vyhlášení zájmu výhradně místního nebo živnostního, jakož jsou: cedule divadelní, návěští o veřejných veselostech, pronájmech, prodejkách a pod. Avšak i taková vyhlášení přibíjeti se smějí jenom na místech od úřadu bezpečnosti k tomu ustanovených.«

21. února. Soustružníku A. *Jirmusovi* v *Humpolci* zabaveno 11 dýmek ozdobených královským reskriptem.

22. února. C. k. místodržitelství nepovolilo administraci

»Pokroku« zříditi v Plzni filiálku. — Číslo 43. »Stimmen aus Mähren« zabaveno.

23. února. »Čech« a »Podřipan« zabaveny. — Konfiskace č. 15. »Koruny české« potyřena c. k. kraj. soudem v Kutné Hoře — *bez udání důvodů*. — Advokátní komora sešla se, aby k návrhu Dra T. Černého vyslovila jako sbor českých právníků mínění své o delegování německých porot pro české žurnalisty. Všickni řečníci kromě jediného shodovali se v tom, že delegování takové není žádným pozitivním zákonem odůvodněno. Ku konci přijata velkou většinou advokátů obou národností resoluce, jejíž zakončení znělo: »Sbor advokátů království Českého prohlašuje za právní své přesvědčení, že od veleslavného c. k. vrchního soudu pražského učiněná *delegace soudů jiných* v těch případech, kde pražský soud byl příslušným, *nesrovnává se s vnitřní povahou poroty a nesrovnává se s duchem platného zákona* o zavedení soudů porotních a že přidržování se zásady takto prohlášené, že delegace porot jest dovolena, nejen neodklidily by se nedostatky, jež se při vykonávání spravedlnosti ve věcech tiskových vyskytly, nýbrž že by *rozmnožilo pocit nejistoty právní*, že by zkracováním práva a svobod, jež státní zákonové základní zaručují, *podněcovaly se ve značné míře vášně politické* a překáželo se pokojnému rozvoji svobodomyšlného pokroku.« — Výboru advokátní komory pak uloženo, aby resoluci tu přivedl v známost ministerstvu, poněvadž jen tím lze nalézti prostředek k zamezení další podobné delegace.

24. února. Námitky proti konfiskaci č. 30. »Politiky«. V článku »*Ministerstvo Glaserovo*« shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. Státní návládní Rapp navrhl, aby bylo řízení prohlášeno tajným. Však dříve než-li se to stalo, ohradil se majitel »Politiky« J. S. Skrejšovský *proti celému personálu soudnímu*, jenž měl rozhodnouti o tiskové při, *poněvadž musí pochybovati o nestrannosti soudců* při rozsudku o článku, který směřuje hlavně proti nim a zvláště proti jich předsedovi. Na základě § 56. tr. ř., *jelikož by byl uražený zároveň soudcem*, žádal, aby pro tento případ delegován byl soud jiný. Státní návládní žádosti té se opíral; leč soud, jemuž předsedal prezident Jankovský, rozhodnul, aby bylo řízení od-

ročeno a o návrhu aby rozhodnul c. k. vrchní soud. — Red. »N. L.« J. *Arbes* dostavil se opět ku předběžnému vyšetřování v příčině úvodního článku o odepření půjčky městu Prahy a znovu odepřel na všechny dotazy vyšetřujícího soudce odpověď. — S redaktorem kolínské »Koruny české« V *Nedvídke*, s vydavatelem Patrikem *Blážkem* a knihtiskařem *Sudkem* zavedeno předběžné vyšetřování.

25. února. Redaktoru »Politiky« dodán výměr, že i pro další pře listu toho *delegována* porota v *Chebu*. — Býv. redaktoru »Pokroku« J. Černému dodána obžaloba pro přečin § 24. tisk. zák. — O námitkách proti konfiskaci č. 11. »Českého Lva« zabavení potvrzeno.

26. února. Kněz P. *Harant* odsouzený pro přečin schvalování nezákonnitého skutku do vězení na 10 dnů (poněvadž zaslal soustrastný korespondenční lístek uvězněným dělníkům), nastoupil trest.

27. února. »Posel z Prahy« a »Politika« zabaveny. — Konfiskace č. 34. »Stimmen aus Mähren« potvrzena. — O námitkách proti zabavení č. 4. »Satana« konfiskace potvrzena.

28. února. Redaktor »Řipu« byv odmrštěn se svou žádostí, aby si mohl trest jednoměsíčního vězení odbyti v Roudnici, nastoupil trest u c. k. krajského soudu v Litoměřicích — jako první vězením trestaný žurnalista oposiční za nového ministerstva. — C. k. finanční prokuratura podala c. k. krajskému soudu v Litoměřicích žádost, aby pro nezaplacení kolkových poplatků uvalen byl na jmění vydavatelů »Řipu« a »Podřipana« konkurs.

29. února. Redaktor brněnských »Stimmen aus Mähren« odsouzen c. k. zemským soudem brněnským pro přečin §. 24. zák. o tisku k pokutě 50 zl. — C. k. krajským soudem v Těšíně ve Slezsku odsouzen kněz *Richtarský*, farář ve Lhotě, pro přečin rušení veřejného pokoje k pokutě 20 zl. Horlivě prý na kazatelně proti školním zákonům. Před soudem hájil se sám, poněvadž byli v Těšíně v tu dobu všickni advokáti »ústaváky«.

Březen 1872.

2. března. Námitky proti zabavení č. 34. »Nár. Listů«.
K řízení dostavili se redaktor J. Arbes, vydavatel V. Erben a
právní zástupce Dr. A. Čížek. Řízení prohlášeno tajným »z ohledu
služnosti«. Dr. Čížek proti tomu protestoval, řka, že tím
byl »porušen zákon o tisku a moc soudcovské«, a žádal,
aby řízení bylo odročeno až do vyřízení stížnosti, kterou
podá v příčině té kompetentnímu soudu. President neporadiv
se ani s přísedícími, odpověděl, že k návrhu tomu nemůže
přistoupiti, poněvadž prý lze se odvolati z konečného roz-
sudku. Dr. Čížek prohlásil, že v případě tom vzdávají se na-
mítající hájení a vyžádav si, by návrh jeho byl zanesen
do protokolu, opustil s redaktorem i vydavatelem soudní síň
se závěrečnými slovy: »Podáme stížnost říšskému soudu;
neboť právo naše bylo tu dnes porušeno.« V soudní sni zůstal
jen státní návladní a tříčlenný soud. — »Satan« a »Našinec«
zabaveny. — Jelikož se »zemský« výbor moravský zdráhal vy-
platiti »Sokolu« brněnskému podporu 600 zl., sněmem zem-
ským odhlasovanou, podala jednota ta u zemského soudu v Brně
žalobu proti »zemskému« výboru. — Humoristické zvač lístky
k divadelnímu představení ochotníků v *Hořicích*, v kterýchž
použito bylo také několik vět v královském reskriptu ze dne
12. září obsažených, byly c. k. okres. hejtmánstvím novobyd-
žovským v tiskárně Kastránkově zabaveny a sazba zapečetěna.
Konfiskaci provedl c. k. policejní komisař Kostial na vlastní
zodpovídání, poněvadž c. k. okresní hejtmán Schroeder meškal
právě v úředních záležitostech v Chlumci. — Rozsudek c. k.
okresního hejtmánství Strakonického, kterýmž byl strakonický
měšťan F. odsouzen k pokutě 10 zl., poněvadž oslavil propuštění
Beusta »nebezpečným transparentem«, potvrzen také c. k. místo-
držitelstvím. — Konfiskace č. 14. plzeňského »Českého Lva« a
č. 43. »Stimmen aus Mähren« potvrzeny. První spáchal prý
článkem »Odepření daně« a druhý dopisem z Prahy zločin dle
§ 65. tr. z. — Redaktoru »Koruny české« V. Nedvídkovi dodán
obžalovací spis pro přečin rozšiřování zakázaných tiskopisů.
Spoluobžalovaní byli vydavatel P. Blažek a knihtiskař Fr. Sudek.

Přelíčení ustanoveno na den 14. března u c. k. krajského soudu v Kutné Hoře.

3. března. Konfiskace č. 42 »Čecha« potvrzena (§ 302. tr. z.) — Plzeňský »Český Lev« zabaven. — Č. 58. »Pokroku«, ačkoli nebylo v Praze konfiskováno, bylo z rozkazu c. k. hejtmanství v *Horaždovicích* četníky zabaveno.

5. března. Vydavateli »N. L.« V. *Erbenovi* dodán výměr soudu, že o *tajném* řízení o námitkách dne 2. března, kdy namítající ze soudní síně před zahájením řízení odešli, zabavení č. 34. potvrzeno. — Konfiskace č. 49. »Posla z Prahy« schválena, poněvadž prý se »c. k. místodržitelskému radovi Rotkymu vyčítá, že se opovážil, aby za plat ze státní pokladny činil volebního agitátora, aby zanedbal čas, který náleží státu, aby ze státní kanceláře činil agitační byrů strany auerspergovské«. — »Politika« zabavena.

6. března. O námitkách proti konfiskaci č. 25. »Politiky« pro článek »*Císařskému Majestátu*« (zločin dle §. 65. a přečin pobuřování dle § 300. tr. z.) zabavení potvrzeno. Řízení bylo *tajné*.

7. března. Kaplan P. *Harant* z Drahno-Újezda odbyv si v trestnici novoměstské trest desítidenního vězení pro přečin pobuřování, propuštěn na svobodu. Za tou příčinou došly ho telegrafické pozdravy z Kladna, Buckova a Dřína. — »Politika« zabavena. — Přelíčení s redaktorem »Pokroku« Janem *Černým* pro přečin § 24. zák. o tisku musilo býti odročeno, poněvadž se obžalovaný nedostavil.

8. března. Nejvyšší soudní dvůr (přes všechna odvolání a protesty, zejména advokátní komory a německých porotců) rozhodnul, že má býti český opoziční tisk poháněn před německé poroty v *Chebu, České Lípě, Liberci a Litoměřicích*. — »Pokrok« zabaven. — C. k. okresní hejtmán v Táboře dal občanům v *Oustrašicích* zabavit peřiny a nábytek pro nezaplacení školních přirážek. Zabavení vykonali c. k. četníci.

9. března. Provedeny námitky proti konfiskaci čísla 44. »Nár. L.« pro resoluci Občanské besedy karlínské proti delegování německých porot pro české žurnalisty. Konfiskace potvrzena. Právní zástupce namítajících *Dr. Čížek* ohlásil odvolání z rozsudku a žádal, aby za příčinou předpojatosti c. k. vrch-

ního soudu delegována byla k vyřízení odvolání toho jiná vyšší instance. — Redaktor »Budivoje« K. Foitl předvolán k předběžnému vyšetřování. — Schůze spolku pražských fiakristů a drožkářů »Horymír« c. k. policej. komisařem Pifflem rozpuštěna.

10. března. Politický klub *mladoboleslavský* pojednal o dočasném zrušení porot. Po juridickém výkladu Dra Hirsche schválena resoluce, »že dočasné zrušení soudů porotních odporuje všem zásadám života ústavního a že národ český veškerými zákonnými prostředky proti němu ohraditi se musí«. — »Přítel lidu« konfiskován. — Zabavení č. 51. »Stimmen aus Mähren« potvrzeno. — »Politika« zabavena a v redakci její vykonána soudní prohlídka. — S redaktorem »Budivoje« K. Foitlem zavedeno vyšetřování pro článek »Ústava se vzdává«. Kromě redaktora vyslýcháni také knihtiskař J. Krupička a sazeči. — Kanovník Edv. Prašinger v Králové Hradci odmítnul nabídnutý mu úřad c. k. okr. školního dozorce pro okres Královéhradecký.

11. března. Redaktoru »Nár. Listů« J. Arbesovi dodán výměr, že *nejvyšší soudní dvůr delegoval* pro vyšetřování a přelíčení o zažalovaném článku »N. L.« o nepovolení půjčky kr. hl. městu Praze, v němž shledán zločin, *c. k. krajský soud porotní v České Lípě.* — Pro pře »Čecha« delegován porotní soud v *Mostě.* — V místnostech radnice v Labské Týnici stržen kýmsi královský reskript.

13. března. *Porotci budějovičtí* byli na mnoze Němci. Jelikož však uznali redaktora K. Foitla *jednou* nevinným, odkázány pře »Budivoje« pro »předpojatost« porotců budějovických před porotu v *Mostě.* — O námitkách proti konfiskaci č. 12. »Českého Lva« zabavení potvrzeno. — Slečna Bohumila *Kvěčtlova*, provdaná Fiedlerová, která byla c. k. krajským soudem v Kutné Hoře pro účastnění se nedovoleného tábora lidu na Kaňkovských vrších r. 1868 odsouzena k pokutě 80 zl. nebo k 16 dennímu vězení, zaplatila konečně pokutu tu, »aby neutrálnímu poptávání, hledání a častým návštěvám zřízenců c. k. soudu přitřž učinila«. Paní Fiedlerová byla *poslední* trestanou »provinilkou« z »liberální éry« Herbstovské.

14. března. Redaktor, vydavatel a tiskař kolínské »Koruny české« odsouzeni c. k. krajským soudem v Kutné Hoře každý k pokutě 80 zl., *první* to odsouzení *vydavatele a tiskaře*

za nového ministerstva, kterýžto případ nestal se za nejprudší persekuce za ministra Hertsta — ani jednou. Pro pře plzeňského »Českého Lva« *delegována* německá porota v Chebu. — »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Znojemský c. k. okresní hejtmán zakázal divadelní společnosti slč. Arnošky *Libické* provozovati kus »Dívka z Podskalí«, v Praze censurovaný, poněvadž prý se v něm proti ústavní šlechtě popuzuje. — Pro veršované pozvání k masopustní merendě obžalování purkmistr a ředitel ochotnického spolku v Českém Brodě Ant. Kalina, knihtiskař A. B. Riedl a sluha spolku Jos. Cebiš. Tiskař pro přestupek §§ 9. a 17., druzí dva pro přestupek § 24. zák. o tisku.

16. března. Námitky proti konfiskaci č. 14. »Českého Lva«, zabaveného pro článek »*Odepření daně*«, v němž shledán zločin dle § 65. tr. z. Redaktor Jos. Kummer opíraje se konfiskaci, jal se vykládati poměry sněmovní. Předseda však k tomu nesvolil, následkem čehož redaktor vzdav se dalšího práva, *opustil soudní síň*. Konfiskace potvrzena a red. Kummer odsouzen »pro neslušné chování se k soudu« dle § 244. řádu soudního k pokutě 40 zl. — »Satan« konfiskován. — Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán nový výměr, že nejvyšší soud také pro vyšetřování a přelíčení o »přehledu domácích záležitostí« v č. 14., v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z., delegoval porotní soud *českolipský*.

17. března. Schůze ústředního výboru *vlastenecko-hospodářské společnosti* za předsednictví knížete Karla Švarcenberka. Vládní komisař místodržitelský, rada Adda, prohlásil, že vláda *nesvolí, aby byly Čechy na světové výstavě vídeňské zastoupeny samostatně*. Kníže Švarcenberk odpověděl delším výkladem stavu věcí, v kterémž pravil: »Uhrům povoleno zastoupení samostatné, nám prý se to povolití nesmí, poněvadž máme my sloužiti za okrasu jakési Cislajtanie — za okrasu zemím oné vlády, kterou vy (obrácen ku vládnímu komisaři) zde zastupujete — máme pokrýti její nedostatky a vady. Nám nedovoluje se, abychom se cítili českými hospodáři, nýbrž abychom sloužili za pláštík cizí nahotě. K tomu my se však nepropůjčíme.« Vládní komisař opustil poradní síň, načež přijata resoluce toho smyslu, by byla světová výstava ve Vídni obeslána jen pod

tou výminkou, *»nalezne-li tam království České jako celek důstojného zastoupení«*.

18. března. Německý politický spolek v České Lípě pojednal o delegování porot. Referent *Aschenbrenner* objasnil stránku právníkou i politickou a dokázal, *že porotcům nemůže být ukládána povinnost pronášeti svůj soud v cizích a jim vzdálených případech*, poněvadž porotní soud jako soud spoluobčanů může souditi toliko v případech, jež stanou se v jeho středu, t. j. v soudním obvodu jeho. Vzhledem ku stránce *politické* nazval řečník *delegování porot* politování hodným, **poněvadž tím národní rozkol a nenávisť ještě více mohou býti rozjítřeny.** — Redaktor *»N. L.«* J. *Arbes* zaslal nejvyššímu soudnímu dvoru žádost za delegování jiného porotního soudu nežli českolipského, poněvadž porotci v České Lípě nejsou vesměs úplně mocni jazyka českého, kterýmž jsou zažalované články sepsány. — C. k. místodržitelství rozeslalo všem c. k. okresním hejtmanstvím oběžník, v němž jim co nejprůběžněji rozkázáno, by nížádným způsobem netrpěli nátlak na voliče velkostatkářské a hned, jakmile by zaslechli, že chce obyvatelstvo některého kraje někoho *násilně přemlouvatí*, (!) zakročili s veškerou mocí, která jest pohotově. — Policejní ředitelství brněnské zakázalo v besedě přednesení sboru *»Ještě's naší, Praho drahá«,* pro *»popuzující obsah jeho«*. — Volba Frant. *Pokorného* starostou okres. zastupitelstva českobrodského císařem nepotvrzena.

19. března. Zastupitelstvo města *Kolína* uznávajíc důležitost nových voleb do sněmu českého, rozhodlo se zahájit v přičině té přiměřené kroky. Jednotliví členové rozejeli se po kraji k voličům velkostatkářským, aby je požádali voliti se stranou státoprávní. K rytíři Horskému vypravila se deputace, čítající skoro 200 hlav. — Zabavení zvacích lístků k šibřinkám *»Kosův hoříckých«*, v nichž shledán zločin uražení Veličenstva dle 63. tr. z. potvrzeno. Text obsahoval totiž několik vět podobných některým v královském reskriptu ze dne 12. září 1871 obsaženým.

20. března. Charakteristické *»hlasy«* vídeňských listů o schůzi vlastenecko-hospodářské společnosti. *»N. W. Tagblatt«,* psal, že *»modrokrevní aristokraté hrají si téměř na národní konvent«,* že opíjí se po Francouzích a celá oposice česká není

prý ničím jiným než opičením se po jiných národech. — »Tages-Presse« referovala svým čtenářům, že »*byl zástupce vlády vzdorovitou šlechtickou luzou insultován*«, ukřičen a říši že *hoxena rukavice*. »Blbý vzdor a junkéřská nadutost šlechtických náčelníků strhaly bašty, za kterými se chytráctví svůdníci jezovitsky skrývali a s hlučným jásotem hrnou se směli obří na bojiště, aby změřili svou feudální sílu s onou moderního státu.« — »Deutsche Zeitung« referovala o »*knížecích uličnících*«, kteří mají k vládnímu komisaři asi tolik slušnosti, jako jejich štolbové ku kočmu, jehož byli přistihli při krádeži ovsa atd. Vláda prý se nedá ničím odstrašiti. Možná, že prý ji napadne »*pověsiti těm knížecím a měštanským syndikátním darebákům* košík trochu výše«. Potom prý by ihned zarejdovali v *obvyklý svůj servilismus* a krouťíce pobožně očima a blebotajíce floskule o své loyálnosti, lezli prý by před ministerstvo a byli šťastni, kdyby je ministerstvo ušláplo.

Depeše, jež zaslány z c. k. místodržitelství c. k. okres. hejtmanům a jiným úřadům, zaslány od nějakého času — chifrované. — *Důležité depeše barona Kollera*, psané ministerstvu a týkající se volební agitace, odcizeny i s poštovním vakem, jenž nalezen na Letné s veškerým obsahem, ale bez listin místodržitelství. — »Čech« zabaven. — Okres. hejtman kolínský Brechler rozeslal všem představeným oběžník, v kterémž poukázav k deputacím, jež se byly dostavily k velkostatkářům v Radboři, Gbele a Bejchorách, prohlásil, že nemá v úmyslu na opětování »*podobného terrorismu*« déle se dívat, a vyzval představené, aby »*takové nedovolené působení*« zamezili. — Z rána po rozpuštění sněmu českého nalezeny v Mnichově Hradišti černé reskripty královské nalepené po domech i na budově c. k. okres. hejtmanství. Kromě toho bylo po ulicích rozházeno množství menších červených lístků, na nichž vytištěn reskript Holzgethanův. Na hřbitovních vratech připevněn byl plakát s nápisem »*Smrt zrádcům Boha a vlasti!*«

21. března. Hostinští v Horažďovicích J. Doubrava, V. Nas-cera a V. Polan zažalování pro přestupek § 23. zák. o tisku, ehož prý se dopustili tím, že měli v místnostech hostinských v rámech a za sklem zavěšený královský reskript z dne 12. září r. 1871. — V Brně vzat do vyšetřování studující gymnasia,

jenž v doslovu, jež přednášel v besedě v Deblíně, mluvil o slávě a důležitosti král. reskriptu ze dne 12. září 1871. — »Nár. L.«, »Pokrok« a »Politika« zabaveny. — O volbě jednoho člena do c. k. školní rady z členů okres. zastupitelstva *táborského* c. k. okr. hejtman nedovolil, aby byla k návrhu Alfonsa Šťastného z Padařova debata o tom, má-li či nemá-li býti volba předsedzata, nýbrž dal ihned hlasovati. Volba zůstala však bez výsledku. Na jedenácti lístkách bylo slovo »Nevolím«, tři listky byly prázdné.

22. března. *Volební provolání historické šlechty české* ještě před vydáním c. k. orgány *zabaveno*. — Z Hořic odebrala se deputace a sice advokát JUDr. F. Gregor, děkan P. Bohumil *Hakl*, měšťanosta Frt. *Hubený*, starosta Sokola Petr *Erben*, Václav *Dušek* z Vostrova a starosta okres. zastup. F. *Richter* z Miletína — k svob. pánu z Vlkanova, velkostatkáři v Holovousích, aby jej požádala, by hlasoval se stranou státoprávní. Od pána z Vlkanova odejela deputace za tímže účelem do *Cerekvic* k baronce Kleebornové a posléze do *Poličan* k hraběnce Aichelburgové. — Redaktoru »N. L.« J. *Arbesovi*, pak vydavateli V. *Erbenovi*, dru Ed. *Grégrovi* a D. Sluníčkoví dodány obsílky k zemskému soudu na dny 24. a 25. března.

23. března. Vysokomýtský c. k. okr. hejtman Brandejs oznámil osobně starostovi okres. zastupitelstva, že *každou deputaci*, která by se chtěla odebrati k okolním velkostatkářům za tím účelem, aby je poprosila hlasovati se stranou státoprávní, *dá zatknouti* a zároveň zcela srozumitelným způsobem naznačil »donucovací prostředek« — c. k. vojsko. — Část posádky pražské i jiné dostaly rozkaz býti pohotovu k pochodu do oněch okresů, v kterýchž připravovány velkolepé deputace k ústavověrným velkostatkářům. — »Pokrok« a »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Smíchovská »Dělnická beseda« *rozpuštěna* pro překročení oboru působnosti stanovami vytknuté. — Redaktor »Pokroku« J. *Černý* odsouzen k pokutě 50 zl., poněvadž uveřejnil v čísle 326. z r. 1871 některá místa ze zabaveného článku »Politiky«.

24. března. Pro »nezákonné« prý vysílání deputací k ústavověrným velkostatkářům, aby volili se stranou státoprávní, oznámeno purkmistrovi města Kolína J. *Formánkovi*,

že vložena bude šestnácti občanům »vojenská assistance, kteréž občané ti musejí poskytnouti byt, stravu a předešlý přídavek. Hned po doručení přípisu toho vojsko se dostavilo a bylo dle předběžného nařízení c. k. okresního hejtmána Brechlera takto »ubytováno«: Čtrnácti občanům »vloženo« po jednom důstojníku a 15, 20 až 30 vojínů, třem pak přidáno po jednom koni. Jeden občan pak obmyšlen pouze 15 muži bez důstojníka, jiný 10 muži s jedním důstojníkem. Měšťanstovi *Formánkovi* vloženo 30 mužů a jeden důstojník. Po 20 mužích a 1 důstojníku »obmyšleni«: Dr. *Havelc*, Čeněk *Hevera*, Frt. *Žák*, pak Dr. *Radimský*, Jos. *Cikán* a Jos. *Tumlíř*. Posledním třem přidáno ještě každému po 1 koni. Po 15 mužích a jednom důstojníku obmyšleni: Václ. *Perner*, Jos. *Syrt*, J. *Machovec*, Ant. *Preclík*, J. *Balling*, M. *Souček* a Jindřich *Battista*. Ant. *Poustka* obmyšlen 15 vojáky bez důstojníka a Ferd. *Foitt* 10 muži s jedním důstojníkem. — Vysokomýtský c. k. okres. hejtman Brandejs rozeslal všem představeným obězník, kterýmž je varuje před vysláním deputace k ústavověrným velkostatkářům a pravil pak: »Pakliže pan starosta tuto věc nezamezl, bude obec vloženi značného vojska stíhána, nehledě mimo to k trestu, kterému by provinile osobně propadli.« — Soustružníku A. *Jirmusovi* v Humpolci přípisem c. k. hejtmána Sagasera oznámeno, že c. k. soud nepotvrdil dne 21. vykonané zabavení jedenácti dýmek s královským reskriptem.

25. března. Vojsko pěšího pluku arcivévody Karla Salvatora, jež bylo do Kolína vloženo, čítalo 300 mužů, 16 důstojníků a zástupců a 1 důstojníka štábního. Dostalo přísné rozkazy »býti pohotovu k zakročení proti možné vzpouře«. Měšťanosta *Formánek* musil celý svůj byt přepustit 30 vojákům. Člen městské rady *Perner* nemohl vojáky jinak ubytovati nežli vystěhováním jednoho z nájemníků. Čtyřem občanům *Pernero*vi, *Battistovi*, *Foittovi* a *Preclíkovi* přidáno ještě každému po 5 mužích.

26. března. Deputace kolínských občanů odebrala se k místodržiteli baronovi Kollerovi, aby podala vysvětlení stavu věcí a vedla stížnost na vložení vojska do města. Po přednesení stížnosti rozpředla se tato rozmluva:

General *Koller*: Jak se můžete opovážít ještě si stěžovat, když jste se dopustili nedovolených demonstrací?

Člen deputace Dr. *Havelec*: Stěžujeme si na opatření, která se stala bez znalosti osob a poměrů. Členové deputace nalézají se k velkostatkářům, které navštívili, v přátelském, ba i v příbuzenském poměru a oni je toliko *prosili*.

Koller: Vy jste velkostatkáře *terrorisovali*.

Dr. *Havelec*: O tom nechť podají dotyční pánové úsudek sami! Že nebyli od deputace *terrorisováni*, dokazuje okolnost, že se s nimi co nejprátelštěji rozloučili, a že rytíř z Horskysfeldu deputaci i k sobě pozval. Přítomný zde sekretář pana rytíře z Horskysfeldu nechť podá zprávu o tom, jaký dojem deputace udělala.

Sekretář *Landt*: Pan rytíř z Horskysfeldu mne oprávnil k vyjádření, že ho deputace *naprosto neterrorisovala*, že *členové její jsou jeho přátely a že ho toliko prosili, by hlasoval se stranou historickou*.

Koller: Řekněte panu rytíři z Horskysfeldu, že je mi zcela lhostejno, *jaký dojem učinila deputace na něj!* — Já to *pokládám za terrorismus a mou povinností je, abych ho před ním chránil*.

Okresní zastupitelstvo kolínské vzdalo se následkem »vložení« vojska kolínským občanům *svého úřadu*.

C. k. vlast. hospodářské společnosti c. k. místodržitelstvím zakázáno vydati tiskem a rozeslati pojednání barona Korba z Weidenheimu v *příčině upravení a vyměření daní*.

»Nár. Listů« č. 84. zabaveno. — Pražské listy zvěstovaly, že *porotci pražští*, kteří byli před nedávnem vylosováni, zamýšlejí odepřítí vykonávání funkce soudců z lidu, poněvadž byla pražská porota c. k. státním návladnictvím a c. k. soudy označena jako »předpojatá«. — K žádosti c. k. krajského soudu v *České Lípě* zavedeno u c. k. zemského co trestního soudu v Praze předběžné vyšetřování s vydavatelem a nakladatelem »Nár. L.« V. *Erbenem* pro úsudek »Birž. Věd.« o trůnní řeči a pro článek o půjčce města Prahy. — Red. »Dělnických Novin« A. *Tůma* zažalován pro článek »Popelka« pro zločin dle § 65. tr. z. Akta, při té se týkající, zaslána c. k. krajskému soudu v *Liberci*. — Almužník v chudobinci u sv. Bartoloměje Ant. *Štěpánek*, jenž byl pro uražení Veličenstva odsouzen do žaláře na půl roku, uznán k odvolání obhájce svého nevinným. —

Faktor knihtiskárny dra Ed. Grégra Daniel *Sluníčko* obžalován pro přestupek, jehož prý se dopustil tím, že nepředkládal povinné exempláře »Nár. Listů« stát. zastupitelstvu »v čas«. Uznán však nevinným.

27. března. *C. k. vlastenecko-hospodářská společnost rozpuštěna.* Výkon ten svěřen místodržitelskému radovi Janu Friedlovi, jenž jej za assistance policejního ředitele dvorního rady Marx, c. k. policejn. komisaře Frt. Mesnera, a několika c. k. zřízencův o 1 hod. odpol. provedl. Rozpuštění odůvodněno § 20. zákona o právu spolčovacím. Po vykonání rozkazu, aby veškeren majetek spolkový byl vydán, sepsán protokol, byly místnosti spolku úředně zapečetěny. — Rozpuštěním c. k. vlast. hospodářské jednoty zastavena zároveň činnost několika výborů a ústavů. Tak zastavena činnost výboru ovocnářského a vinařského a tím i štěpařské a vinařské školy v Troji. Dále výboru výstavního, čímž pochován i výstavní trh, jenž měl býti r. 1872 ve Stromovce konán. Dále výboru státní knihy, čímž zastaveno vycházení nákladního toho díla; dále výboru statistického, čímž zastavena činnost i statistické kanceláře, konečně výboru subvenčního, na němž leželo břímě rozdělovati subvence ze státní pokladny, věnované různým účelům, jako krajským výstavám, na zakoupení býků, na sestavení knihoven, na rozdělování odměn, na štěpařství, podělování učitelů, zřizování kočovného vyučování hospodářského atd.

Deputace kolínských občanů nebyla k císaři předpuštěna, nýbrž odkázána k ministru vnitra. — Velkostatkáři Ludvík rytíř Náchodský (syn), pak Frauenberg, ředitel statku baronky z Birnitců v Radboři a p. Kubeš, ředitel panského cukrovaru tamže, vyslýcháni u c. k. krajského soudu v Kutné Hoře jako svědkové k tomu cíli, zda by se nedalo snad proti členům kolínské deputace zakročiti soudně na základě § 98. tr. z. stipulujícího *zločin veřejného násilí*. — Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán konfiskační nález, kterýmž potvrzeno zabavení č. 80., v jehož úvodníku »*Hejtmán a prefatýn*« shledán přečin dle § 300. tr. z. — Dělník J. Spaten, jenž byl v podezření, že jest členem filiálky »*mezinárodního spolku*«, zatčen a zavedeno s ním vyšetřování pro zločin *velezrády*. — Redaktor a vydavatel brněnských »*Stimmen aus Mähren*« ohlásil námítky proti

konfiskaci čísla ze dne 14. března. C. k. soud brněnský však odpověděl: »Jelikož proti potvrzené konfiskaci *žádného odvolání se nepřipouští* a čl. 16. zák. ze dne 17. prosince 1862 č. 7. říšského zák. z ledna 1863 článkem V zákona ze dne 15. října r. 1868 č. 142. říš. zák. se zrušuje — *zamítá se žádost tato.*«

28. března. Generál Koller učinil ministerstvu před nedávnem návrh, *aby byly všechny politické listy pražské potlačeny* a dnes naléhal zvláštní depeší na rozhodnutí ministerstva. — »Pokrok«, »Politika« a »Correspondence Slave« zabaveny. — Konfiskace č. 81. »Pokroku« pro článek »Dělané Čecháctví«, »Čecha« pro dopis z Olomouce a č. 61. »Stimmen aus Mähren« pro článek »Účel posvěcuje prostředek« (vesměs zločiny dle § 65. tr. z.) potvrzeny.

29. března. Red. »N. L.« J. Arbes dostavil se k vyšetřování o člancích, v příčině kterýchž zavedeno bylo dne 26. března vyšetřování s nakladatelem, a *odepřel opět na všechny otázky odpověď.* — Konfiskace čísel 67. a 68. »Stimmen aus Mähren« pro dopisy z Prahy (přečiny dle § 300. tr. z.) potvrzena. — Schůze výstavního výboru, svolaná c. k. vlast. hospodářskou společností na den 31. března, c. k. místodržitelstvím zakázána. — Do obcí *Bezděkova* a *Koryt* přibýlo několik c. k. četníků, by vyzvěděli, kdo z občanů obcí těch sčástnil se deputace, která velkostatkářku baronku Weidenheimovou a velkostatkáře Frt. Wellnera v Titěnicích žádala, by hlasovali se stranou státoprávní. — Politický spolek v Rumburku *rozpuštěn*, poněvadž předseda jeho P. Kolman přečetl ve valné schůzi žádost za odvolání školních zákonů Hasnerovských.

30. března. Konfiskace volebního svolání konservativních velkostatkářů potvrzena. Shledán v ní zločin rušení veřejného pokoje dle § 65 a) tr. z. a čl. 2. zák. ze dne 17. pros. r. 1862 č. 8. ř. z. a *přečin* rušení veřejného pokoje a řádu dle § 302. tr. z. Provolání bylo české a německé; konfiskační výměr c. k. zemského soudu v Čechách — *německý.* — »Pokrok« zabaven. — Konfiskace č. 83. téhož listu pro citát z »Birž. Véd.«, v němž shledán zločin *velezrády* dle § 58. tr. z. potvrzena. — Pro sčástnění se deputace, která prosila velkostatkáře Poláka v Předhoří, by hlasoval se státoprávní stranou, zavedeno v *Soběslavi* vyšetřování. Vyslechnuti byli: městský radní *Vodička*, pak

Aug. Březina, V. Suchomel, tajemník okres. zastup. V. Kopřiva Antonín, Vojtěch a Josef Preiningrové a jiní. — Průvod s pochodněmi, jež chtěli členové žižkovské občanské besedy uspořádati svému předsedovi Karlu Hartigovi, zakázán c. k. policejním ředitelstvím, »protože by snadno nebezpečí ohně vzniknouti mohlo«.

Duben 1872.

1. dubna. Pro při kolínském »Koruny české«, kterou státní zastupitelstvo pro články »Veteráni« vinilo ze zločinu uražení Veličenstva, delegována porota v České Lípě, pro při »Dělnických Novin« (článek »Popelka« — zločin dle § 65.) porota v Litoměřicích. — Prelátovi cisterciáckého kláštera v Oseku P. Bernardovi dána úředními orgány výstraha, by »zastavil jednání své proti vládě«.

2. dubna. Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán konfiskační náleze, kterýmž potvrzeno zabavení č. 84. pro volební provolání českého konservativního komitétu, v jehož otisknutí shledán přečin dle § 24. zák. o tisku. — Starostové okresu Novopackého odpřeli jednohlasně volbu do rozšířené okresní školní rady. — Mnichovohradištský děkan vzdal se úřadu jako okres. škol. dozorce. — V Mostě zavedeno trestní řízení proti čtyřem kněžím pro pobuřování proti školním zákonům.

3. dubna. Místodržitel baron Koller zakázal prodej »Nár. Listů« ve všech filiálkách a kioskách. — »Nár. Listy« a »Posel z Prahy« zabaveny. — Red. »N. L.« J. Arbesovi c. k. krajským soudem v České Lípě oznámeno, že žádost jeho za delegování jiného soudu než českolipského zaslána byla c. k. vrchnímu soudu v Praze. — C. k. okresní hejtmanství kolínského zaslalo odstoupivšímu okres. zastupitelstvu vyzvání, aby setrvalo tak dlouho v úřadě, dokud nebudou vykonány nové volby. — V Hořicích zavedeno vyšetřování pro jakési »velezrádné plakáty«, jež prý byly na budově c. k. okres. soudu a jinde nalepeny. Vyšetřování svěřeno soudci z Nového Bydžova zvlášť do Hořic poslanému. Vyslýcháni byli: měšťanosta, farář, policejní dozorce, soudní úředníci, učitelové a více občanů, pak ponocní,

městští i panští, hlídač c. k. obecní pokladny a jiní. Členové deputace k velkostatkáři: měšťanosta *Hubený*, farář *Hakl*, starosta okres. zastup. *Richter*, JUDr. *Gregor*, předseda cukrovaru *K. Dušek* a *Petr Erben* dostali obsílky k výslechu. — Proti předsedovi zemského soudu *Jankovskému* a radům zemského pražského, kteří byli přísedícími o námitkách proti konfiskaci č. 14. »Českého Lva«, rozhodnul se redaktor *J. Kummer* podat žalobu pro urážku na cti a porušení § 19. základních státních zákonů. — C. k. místodržitelstvo nesvolilo, by si »Dělnické Listy« zřídily po venkově filiálky.

4. dubna. Baron *Koller* zakázal drobný prodej »Pokroku« ve filiálkách. — Konfiskace č. 87. »Pokroku« pro článek »Spravedlnost« (přečin proti veřejnému pokoji a řádu) potvrzena. — K odvolání redaktora »Posla z Prahy«, jenž se měl dle rozhodnutí vrchního soudu zodpovídati ze zpráv »Také jeden velkostatkář«, »Na adresu hraběte Sternberka v Zásmykách«, »Proti velkostatkářům na Moravě« a »Od Pardubic« — před německou porotou v *Liberči*, delegoval pro tyto pře nejvyšší soud německou porotu v *Litoměřicích*. — Starostové okresu *Rokycanského* odepřeli jednohlasně volbu do rozšířené školní rady. — Na Smíchově stáhli c. k. policejní orgánové roznášedky »Nár. Listů«, žádající na nich, aby se vykázkali »licencemi«, jakých po zákonu — nepotřebují. — »Stimmen aus Mähren« zabaveny.

5. dubna. Skoro všechny kiosky pražské polepeny byly z rána královskými reskripty, tištěnými červeně na černé půdě. Policejní zřizenci jen s velkým namáháním reskript strhali a se skla seškrabali. Strhané kusy reskriptů dopraveny na policejní ředitelství a odtud jako corpus delicti k c. k. zemskému trestnímu soudu. — První tábor lidu, jenž měl býti r. 1872 svolán v okresu Smíchovském, zakázán. — Okres. hejtman *královéhradecký Mallovetz* rozeslal starostům berního úřadu hořického oběžník, v němž oznamoval, že každý, kdožkoli se účastní deputace k některému velkostatkáři, bude bez odkladu zatčen a že mimo to bude do obce i vojenská »trestní« posádka vložena. — Red. »N. L.« *J. Arbes*, vydavatel *V. Erben* a Dr. *Ed. Gréger*, jako majetník tiskárny, obesláni opět k vyšetřování. Mimo to dodán *Arbesovi* konfiskační nález, kterým potvrzeno

zabavení č. 91. »N. L.« pro článek »J. V. co volič v Čechách«, v němž shledán zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z. — »Slovana« č. 15. zabaveno. — K volbě do rozšířené okresní školní rady v *Opočně* dostavilo se 32 starostů a k naléhání c. k. okr. hejtmana, by byla volba vykonána, zvoleni: Kánský z Křovic, Ježek z Kláštera a Uhlíř z Očelic. Zvolení však volby nepřijali. — Silniční výbor okresu *Litovelského* na Moravě německým přepisem *rozpuštěn*. — Do několika obcí okresu toho posláno vojsko vymáhat zaplacení školního platu. — O zábavě akademiků v *Táboře* procházely z rozkazu c. k. okr. hejtmana Bradáče po celou noc městem hlídky s nasazenými na puškách bodáky.

6. dubna. *Deputace*, která se odebrala k císaři v přičině rozpuštění »C. k. vlast. hosp. společnosti«, *nebyla předpuštěna*. — Ve stížnosti *kolínské deputace*, která byla v Pešti císaři podána, vyličen pravý stav věcí a událostí — připomenuto, že c. k. okr. hejtman varoval občanstvo teprve později a že nejvíce tíží *pouhou libovůli* okres. hejtmana diktované rozdělení vojska mezi šestnáct občanů kolínských. — Hospod. ředitel v Třeboni *Gräf* odmítl c. k. okr. hejtmanem kolínským nabídnutý úřad komisaře při volbách obce *Chotouně*. — Starostové okresu *Vysokomýtského*, jakož i všech 37 starostů okresu *Píseňského* odepřeli jednohlasně volbu do rozšířené školní rady. — Konfiskace čísla 89. »Pokroku« pro článek »Zde i tam« (přečin proti veřejnému pokoji a řádu) »Českého Lva« ze dne 28. února pro článek »Odepření daně« (zločin dle § 65 tr. z.) a č. 68. »Stimmen aus Mähren« pro dopis z Prahy (týž zločin) potvrzeny.

7. dubna. Hrabě *Andrassy* předložil v Pešti následující lapidární program: »V Čechách musí býti oposice buď ohnuta nebo zlomena.« Ku provedení plánu toho navrhnul, aby ještě před volbami *kníže Karel Švarcenberk*, *hrabě Clam Martinic* a *kníže Lobkovic* byli *zatčeni*. Mimo to si přál, aby byli pod jakoukoli záminkou *majitelové a redaktoři* všech v Praze vycházejících *politických listů* *zatčeni*. Ku konci žádal, aby byli *na místě opozičních purkmistrů a starostů dosazeni c. k. komisaři a všechna okresní zastupitelstva suspendována*. V ostatním mělo se dále vládnouti — *ústavně*. — »Politika« zabavena.

8. dubna. Z Kolína odeslána celá setnina vojska v počtu 80 mužů do nedalekých *Miskovic* za touže příčinou, za jakou bylo vojsko posláno do Kolína, poněvadž občané miskovští vyslali deputaci k baronu Náhlavskému a k baronce Cicinkarové. Vojsko mělo býti v Miskovicích takto rozděleno: U starosty Jana *Procházky* 23 mužů se setníkem, u prvního radního Jana *Branta* 15 mužů s důstojníkem, u druhého radního, hostinského Jos. *Komberce* 15 mužů a poručík, u Jana *Říhy* 15 mužů. Občané miskovští však, sešedše se, o vojáky se rozdělili. — »Nár. Listy«, »Pokrok« a »Politik« zabaveny. — Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán konfiskační nález, kterýmž zabavení č. 91. pro článek »*J. V. co volič v Čechách*«, v němž shledán zločin uražení Veličenstva, potvrzeno. — Horažďovičtí hostinští *Naxera*, *Doubrava* a *Poton* odsouzeni c. k. okr. soudem v Písku pro vyvěšení král. reskriptu v místnostech hostinských k peněžitým pokutám. — Red. »Občana« v Prostějově J. *Hašek* odsouzen pro přestupek zákona o tisku k pokutě 40 zl., tiskaři listu toho Jos. Černoch k 60 zl., a Jos. Vrla k 80 zl.

9. dubna. Na burse vídeňské šířena pověst, že v Praze vypuklo povstání. — Baron Koller nařídil policejnímu ředitelství, aby v den voleb pražských zřízenci policie s vojskem uzavřeli dne 20. náměstí Staroměstské, dne 22. pak Malostranské a všechny ulice do náměstí těch ústí a aby pod žádnou záminkou na náměstí a do ulic oněch nepustili nikoho, kdo by tam buď jako volič nebo jinak oprávněná osoba nenáležel. Každého, kdo by se rozkazu takovému vzpíral, mělo vojsko a policie ihned zatknouti. — K místodržiteli baronu Kollerovi dostavila se deputace českých občanů s žádostí, by zrušil jistá násilná opatření. Baron Koller to odepřel. Deputace však stále nalehala, aby se Koller vyslovil, budou-li opatření ta zrušena čili nic. Koller vyňal hodinky z kapsy a řekl: »Pánové! Chcete mne podráždit, abych vám dal nezdvořilou odpověď? To se vám nepodaří. Mám na pilno a poněvadž vám nemám více co říci, opusťte do pěti minut tento pokoj!« Pohnutí mezi členy deputace. Po pěti minutách baron Koller se ozval, řka: »Pět minut, pánové, uplynulo!« načež zazvonil. Poboční dvěře se otevřely a ve vedlejším pokoji bylo viděti — osm mužů c. k. pěchoty v plné zbroji s nasazenými na puškách bodáky . . .

Deputace ovšem neváhala opustiti — audienční sň. — Císař nepotvrdil voleb následujících starostův okres. zastupitelstev: MUDr. Josefa *Esopa*, starostou okres. zastup. v Novém Bydžově, knížete Jiřího *Lobkowicze* v Mělníce, MUDra. Franta *Kráterta* v Pelhřimově, Jos. *Klímeše* v Chrudimi a Theodora hr. *Thun-Hohensteina* v Přelouči. — »Politika« zabavena. — Zabavení č. 80. »Posla z Prahy« potvrzeno. Shledání v něm přečin dle § 300. tr. z. — Odvolání, jež byl podal redaktor brněnských »Stimmen aus Mähren« proti odsouzení k peněžitě pokutě pro otištění několika řádků s poznámkou »Ze zabaveného čísla«, zamítnuto. — V Terezíně a Roudnici rozšiřována pověst, že pro nalepování jakýchsi plakátů »velezrádného« obsahu v Roudnici vložen bude do města toho pro zamezení »vzpoury« celý prapor pěchoty s přiměřeným počtem artilerie z Terezína. — Dělník E. *Jelínek*, odbyv si v novoměstské trestnici trest osmidenního vězení pro podepsání veřejného osvědčení na uvítání J. Baráka r. 1871 ze žaláře, propuštěn na svobodu.

10. dubna. Zemský výbor zaslal místodržiteli baronu Kollerovi příspěpis, kterýmž protestoval proti ustanovení, jež bylo místodržitelství v příčině spravování jmění rozpuštěné C. k. vlast. hospod. společnosti učinilo, jako *nexakonním*. V příspěpisu praveno, že místodržitel *»nemá práva přenášení opatrování jmění toho na orgán, jehož členy on sám jmenuje a jehož ustanovení nexakládá se ani na zákoně o právu společném, aniž na stanovách jednoty«*. Konec příspěpisu zněl: »Zemský výbor vidí se nucen napřed protestovati proti veškerým opatřením, jež by toto kuratorium s jméním a příspěpy společnosti učinilo a ponechává si v zastoupení zájmův království Českého použití veškerých právních prostředků.« — Nejvyšší maršálek zemský: Lobkowicz. — Pfeil. — Kolínské občané, kterýmž bylo do domů vojsko vloženo, byvše odmrštěni v Praze i v Pešti, rozhodli se pokusiti se o to, podaří-li se jim domoci se svého práva, *když poženou před soud ty, kdož na ně vojenskou posádku uvalili, tedy na prvním místě kolínského c. k. okr. hejtmana Brechlera a místodržitele barona Kollera.* — Jos. *Tumlíř*, jeden z oněch šestnácti občanů kolínských, kterýmž byla do domů »vlozena« vojenská posádka, zaslal c. k. okres. hejtmánství

dne 6. dubna přips, v němž pravil, že »mu žádná vina nebyla dokázána a on sám že žádné sobě vědom není« a že tímto dnem jest mu naposledy možno vložené vojsko uživiti. — Úřední odpověď okres. hejtmanství zněla, že nelze prý pana J. Tumlsře »povinnosti« oné zbaviti; ale neúřadně mu dáno na srozuměnou, že nemůže-li uživiti 20 mužů ubytovaných a stravovaných v hostinci, bude mu posláno 30 mužů — přímo do domu. — Soudní prohlídky vykonány v bytech následujících dělníků: U nožíře Ant. *Semeneckého*, na Perštýně, kde zabaveno několik soukromých dopisů, celá řada kupletů a rukopis řeči, kterou chtěl Semenecký míti v jedné schůzi dělnické — pak u strojníka v biskupském dvoře Jana *Haklíka*, kde nezabaveno nic, u truhláře v Kaprové ulici Jos. *Potužila*, kde zabaveny stanovy demokratického spolku a u knihaře v Husově třídě Ant. *Vernera*, kde zabaven jeden dopis. Všichni byli v podezření, že jsou členy mezinárodní jednoty dělnické. — »Nár. Listy«, »Politika« a č. 26. olomuckého »Pozoru« zabaveny. Tento pro článek »*Ohnout nebo zlomit*«. — Čtyřem zpravodajům pražských listů, kteří byli o pouličních výstupech dne 30. října 1871 před budovou policejní zatčeni a za nedlouho zase propuštěni, doručeny obžaloby pro přečin shluknutí dle § 383. tr. z. — V Říčanech zatčen v kanceláři písař berního úřadu říčanského Jan *Goffin*, druhdy člen úředně rozpuštěné malostranské dělnické besedy. V bytu zatčeného vykonána ihned soudní prohlídka. — Zabavení s kiosků pražských strhaných královských reskriptů c. k. zemským soudem potvrzeno.

11. dubna. »Nár. L.« zabaveny. — Starostové okresů *Třeboňského* a *Lomnického* odepřeli jednohlasně volbu do rozmožené školní rady.

12. dubna. Kolínská »Koruna česká« a »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — Žádost c. k. finanční prokuratury, aby byl na jmění vydavatele a nakladatele plzeňského »Českého Lva« uvalen konkurs, soudem zamítnuta, poněvadž se žádný jiný věřitel nepřihlásil.

13. dubna. »Humor. Listy« a »Čech« zabaveny. — Přes padesát starostův okresu *Poděbradského* odepřelo jednomyslně volbu do rozšířené okresní školní rady. Rovněž tak zachovali se starostové okresu *Přeloučského*. — Red. »N. L.« J. *Arbesovi*

— dodán nález, jímž potvrzena konfiskace č. 96. pro denní zprávu »Škandál«, v níž shledán přečin dle § 300. tr. z. — C. k. místodržitelství zakázalo prodej tiskopisů ve všech kioskách pražských, poněvadž prý bylo kiosků použito k »demonstraci«.

14. dubna. Vojenská posádka, která byla v Kolíně vložena do bytů a na útraty 16ti občanů do hostinců — »vyzdvížena«; ale ponechána »jako vojsko na průchodu« na neurčitý čas v Kolíně. — Vydavateli »N. L.« V. Erbenovi dodán výměr, že pro odvolání se z rozhodnutí soudu o námitkách proti zabavení č. 34. odsouzen byl k pokutě 10 zl. — Pouličnímu zpěvákovi Františkovi Hajsovi zabaveny c. k. policejními zřízeními některé písničky, jež zpíval a prodával po domech.

15. dubna. Vídeňské listy zvěstovaly, že kníže Karel Švarcenberk pronesl se o panující rodině a rodu svém vlastním takto: »Mně na milosti a nemilosti císařově nic nezáleží. Rod Habsburkův je mladší nežli rod Švarcenberků a přijde čas, kdy rod ten leskem svým zastíní rod onen.« »Politika« prohlásila však tvrzení listů vídeňských za zlomyslný výmysl. — Strahovský opat P. Hron poctěn návštěvou barona Kollera, jenž jej žádal, aby volil se stranou ústavověrnou a dostal v odpověď, že opat zrádcem vlastního národa nikdy se nestane. Z té příčiny vyslán k opatovi školní rada Maresch; ale dostal tutéž odpověď, ačkoli napověděl, že nebude-li opat voliti se stranou ústavověrnou, odejme vláda klášteru Strahovskému právo vyučovati na gymnasiích a zastaví vyplácení další subvence, jakou byly podělovány čtyry fary kláštera toho. — »Nár. Listy« zabaveny. — S dělníkem Jos. B. Peckou zavedeno vyšetřování pro »výhrůžný« prý dopis, jenž byl zaslán c. k. policejnímu komisařství na Smíchově o polic. komisaři Polákově.

16. dubna. Na císaře Ferdinanda naleháno, nechtěl-li by se na několik dní odebrati na venkov a tvrzeno, že jest už pěkné počasí atd. — »Ja, warum denn?« (Proč pak?) otázal se císař. Odpověděno, že za příčinou voleb mohou v Praze vypuknouti nepokoje. Na to císař odpověděl: »Glaubs nit. Euch zu lieb werden die Čechen nichts machen. Da kennt ihr sie zu schlecht.« (Nevěřím tomu. Vám k vůli nebudou Češi dělat nic. To je příliš špatně znáte.) — Pro případ »vzpoury« učinil místo-

držitel Koller opatření, aby přednostové hlavních železničních tratí ve dnech volebních — za jistých okolností t. j. kdyby »vzpoura« vypukla — odevzdali řízení dopravy po drahách c. k. okresním hejtmanům. — C. k. policie pražská dostala rozkaz, aby s napjetím všech sil postarala se dne 21. dubna »o udržení pokoje a pořádku«, až přibude do Prahy předseda ministerstva, kníže Adolf Auersperg.

17. dubna. Red. »N. L.« J. Arbesovi oznámeno, že c. k. vrchní soud *nepředložil nejvyššímu soudu žádost Arbesovu, aby na místě německého porotního soudu v České Lípě delegován byl pro pře „Nár. Listů“ soud v takovém místě, kde porotcové úplně se vyznaží v jazyku českém.* — Mimo to dodán mu náleze, jímž potvrzeno zabavení č. 99. »N. L.« pro článek »*Zamítnuté reklamace*«, v němž shledán přečin dle § 300. tr. z. a výměr na stížnost, kterou byl podal c. k. vrchnímu soudu proti rozhodnutí první stolice, která nepřipustila ohlášené námitky proti konfiskaci č. 80. »Nár. Listů«. — »Politika« zabavena. — S red. »N. L.« J. Arbesem a vydavatelem V. Erbenem zavedeno předběžné vyšetřování pro otištění volebního provolání českého konservativního komitétu. — Do bytu faktora »knih-tiskárny Militkého a Nováka«, kde tisknul se »Slovana«, *Kotrby*, dostavil se c. k. zřízenec, aby vyšetřil, má-li Kotrba nějakého jmění a může-li se jako spoluobžalovaný ve přích »Slovana« na vlastní útraty dostaviti k delegovanému porotnímu soudu v Liberci. Za tímž účelem byl tímž zřízencem »poctěn« návštěvou i redaktor »Slovana«. — Hospodářský spolek smíchovský usnesl se, aby byla k císaři vyslána deputace s žádostí za znovu v život uvedení rozpuštěné C. k. vlast. hosp. společnosti. — *Německé divadlo* prohledáno kříž na kříž policejní komisí, poněvadž bylo udáno, že má býti budova divadla »prachem do povětří vyhozena«. — *Divadlo české*, v němž provozován »Náměstek Bengalský« otráasalo se demonstrativní bouří potlesku, zvláště při řečech zástupců jednotlivých úloh, v nichž bezohledným způsobem odhalují se, tepají a kárají všechny hříchy, nemravnosti a násilnosti ministerstva Graftonova, zejména při místech, v nichž je řeč o tom, jak kolonie indické hmotně vyssává a zubožuje, politicky mimo zákon staví, práva jejich a svobody nohama šlape, volnost duší, zákony porušuje, poslance

podplácí a znemravňuje, svobodu tisku potlačuje a poroty chce zrušiti atd.

18. dubna. V bytu vdovy Řehákové na Malé straně zatčení oba její synové, studující a litograf. — Č. 28. olomuckého »Pozora« zabaveno. — Konfiskace »Politiky« ze dne 7. dubna pro článek »Loyalnost« a feuilleton »V pracovně Jeho Excelenci« potyřena. — Právník Ant. M. zatčen, poněvadž si dal brousiti u nožíře na Perštýně nůž, a zavedeno s ním u policie vyšetřování, protože byl v podezření, že si dal brousiti dýku. — V bytě úředníka banky »Slavie« K. *Suchomela* vykonána policejní prohlídka a zabaveny dva dopisy Antoše *Pellanta*.

19. dubna. Staroměstské náměstí střeženo večer dvojnásobnými policejními hlídkami.

20. dubna. *Volby do sněmu zemského v Praze.* Po celý den procházely městem policejní hlídky s nasazenými na puškách bodáky. O polednách zesílila vojenská stráž u Staroměstské radnice o 60 mužů. Vojenská posádka pražská byla po celý den konsignována. Každý muž pěchoty dostal 20 ostrých patron . . . Večer poskytovalo Staroměstské náměstí pohled v pravdě imponující. Proudů lidu vlnily se sem tam, poněvadž nikdo nesměl se zastavit. Policie rozháněla každou skupinu. Před 7. hodinou dostavilo se i vojsko, by nejen náměstí, ale i sousední ulice vyklidilo. Všechny ulice ústící na Staroměstské jakož i Václavské náměstí zataženy vojenským kordonem, kterýmž nikdo nepropuštěn. Jelikož průchodním domem »U Turků« přece mnozí prošli, poslána tam stráž a desátník velel: »Nepropouštějte nikoho! Kdo by se chtěl mermomocí prodrat, *okamžitě jej probodněte!*« Okolo půl 9. hod bylo vojsko ze všech ulic na náměstí Staroměstské vedoucích odvoláno; městem však procházely stále hlídky vojenské od tří pluků: Salvatorova, Mamulova a Degenfeldova. Klid nebyl však v celém městě ani jediným výkřikem porušen. — Proti listině voličů obou sborů velkostatkářských, c. k. místopředsedstvím »opravené«, podali konservativní velkostatkáři k ministerstvu stížní rekurs, v němž si stěžovali na 30 nesprávností. Jelikož však *ministerstvo rekurs zamítlo*, usnesli se *nesoudnostně se volby*. Před zahájením dnešní volby podán baronu Kollerovi hrabětem Clam *Martinicem* a hr. Albrechtem *Kaunicem* odůvodněný *protest*. Koller zdráhal se jej přijmouti a když mu

byl přece v rukou ponechán, zaslal jej ve zvláštní obálce protestujícím zpět. Volba vykonána bez účastenství konservativních velkostatkářů. — Občan G. K. v Nové Pace zatčen pro zločin *velezrady*, jehož prý se dopustil po půlnoci v hostinci.

22. dubna. Nejvyšší maršálek zemský, kníže *Jiří Lobkowitz*, složil hodnost předsednictví v zemském výboru do rukou svého náměstka Dra Bělského. — »Nár. Listy« č. 110. zabaveny. — Zpráva, že veškeré jednoty hospodářské připravují velkou deputaci za příčinou rozpuštění c. k. vlast. hospodářské jednoty. — Následkem rozpuštění c. k. vlast. hospod. společnosti zastavil hosp. spolek *klatovský*, zastupující okresy *Klatovský*, *Přeštický*, *Nepomucký* a *Plánický*, svou činnost. — I starostové okresu *Holického* odepřeli jednohlasně volbu do okres. školní rady. — V Hořicích hemžili se četníci. Barona z Vlkanova střežili čtyři četníci ve dne v noci.

23. dubna. »Nár. Listy«, »Pokrok«, »Politik«, »Posel z Prahy« a »Čech« zabaveny. — Redaktor »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodán nález, kterýmž potvrzena konfiskace č. 103. »N. L.« pro článek »*Volební neřády*«, v němž shledán přečin dle § 300. tr. z. a pro denní zprávu »*Úřední i neúřední agitace*«, v níž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. — Konfiskace č. 83. »Stimmen aus Mähren« potvrzena. — Do obce *Býchor* u Kolína přitáhla k vyzvání c. k. okres. hejtmanství kolínského setnina pěšího pluku arcivévody Salvatora, rozestavila se na konci obce a nabila pušky a nasadila bodáky. Lid přijal vojsko z počátku lhostejně; teprve když jednotlivé hlídky jaly se po domech zatýkat některé domkáře, vyrozuměno, za jakým účelem bylo vojsko do obce posláno.

24. dubna. Státní návladnictvo dalo obsadit tiskárnu Nár. Listů c. k. policisty s puškami s nasazenými bodáky, kteří měli rozkaz nepřipustit vydávání listu po tak dlouho, dokud státní zastupitelstvo neprozkoumá předložené mu exempláře a nedá věděti, že smí se list expedovati. — Měly býti provedeny námitky proti konfiskaci č. 91. »N. L.« Z namítajících však se nikdo k řízení nedostavil. — Red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodány tři *německé* přípisy soudní toho smyslu, že *nejvyšší soudní dvůr již v principu rozhodnul, že delegování porotních soudů jest zákonité*, následkem čehož že rekursy

v té příčině podané, byly zamítnuty. — Plzeňský »Český Lev« zabaven.

25. dubna. Ode včera obléhali c. k. zřízcenci policejní od časného rána *všechny tiskárny opozičních listů pražských*, aby nebyla čísla dříve vydána, dokud jich u státního nadvládnictví a policie nepřechtou. Zákon tiskový v příčině vydávání časopisu zní: »Od každého listu periodického tiskopisu předloží tiskař zároveň, jakmile počne tiskopis vydávat neb rozesílat, úřadu bezpečnosti a státn. zastupitelstvu po jednom exempláři.« — V den ten měly býti provedeny námitky proti zabavení č. 99. »N. L.«, v jehož článku »J. V. císař co volič v Čechách« shledán zločin uražení Veličenstva. Nikdo však se k řízení nedostavil a soudní dvůr rozhodnul v nepřítomnosti namítajících, potvrdiv konfiskaci v plném znění. — »Politik« a »Posel z Prahy« zabaveny. — Žádosti redaktora »Posla z Prahy« za delegování jiné poroty nežli litoměřické c. k. krajským soudem v Litoměřicích vrácena s »odůvodněním«, že rozhodnutí nejvyššího soudu nelze měniti. — Poslanec Jos. Wurm složil úřad starosty městýse Klobouk u Brna, jež byl po 23 roků zastával. — Volba do rozšířené okres. školní rady za okres Bělský jednomyslně odepřena.

26. dubna. Vídeňské listy zvěstovaly, že vláda zamýšlí rozpustiti zastupitelstvo kr. hl. města Prahy a veškerá okr. zastupitelstva v Čechách. Záležitosti Prahy mělo říditi dvacet »neúhonných měšťanů s jedním radou c. k. vrchního soudu na místě purkmistra, záležitosti okres. zastupitelstev pak c. k. okr. úřadové. — Konfiskace č. 16. »Humor. Listů« (přečin dle § 300. tr. z.), č. 91. »Stimmen aus Mähren« (týž přečin) a č. 28. olomuckého »Pozoru« (zločin dle § 65. tr. z.) potvrzeny. — Pro účastenění se deputace k velkostatkářům byli c. k. okr. hejtmanem Bradaczem v Táboře k peněžitým pokutám odsouzeni soběslavští občané: Václ. Vodička, Václ. Suchomel, August Březina, Václ. Kopřiva a dva Treiningarové, Antonín a Vojtěch.

27. dubna. Red. »Nár. Listů« J. Arbesem ohlášené námitky proti konfiskaci č. 99., v němž shledán přečin dle § 300. tr. z., provedeny tajně bez namítajícího, kterýž se nedostavil. Konfiskace potvrzena. — »Satan« zabaven.

28. dubna. Soudní prohlídka, kteréž se účastnilo sedm

úřadníků státního návladnictva a policie s jedním přísedícím soudu, osmi policisty a zámečnickem — vykonána v místnostech redakce a tiskárny »Politiky« a zabaveny dva balíky makulatury. — Podobná soudní prohlídka vykonána v bytu redaktora »Slovanského světa« *Günthera*. — Konfiskace č. 112. »Pokroku« (přečin dle § 300. tr. z.) a č. 109. »Politiky« pro článek »Dynastie a volby« (zločin dle § 65. tr. z.) potvrzeny.

29. dubna. Policejní ředitel pražský Marx rozkázal »z vyššího nařízení« mužstvu c. k. policejní stráže, *aby si dalo bez odkladu nabrousiti šavle a bodáky*. — Časopisu »Satan« odňaty filialky. — Vyšetřování s Otakarem *Fialou* a J. *Prskavcem* pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., jehož se dopustili zasláním telegrafického pozdravu k dělnické slavnosti v Roudnici, ukončeno a závěrečné líčení pře ustanoveno na den 3. května.

30. dubna. Ministr Dr. *Glaser* vyslovil se o důvodech konfiskačních takto: »Konfiskaci netřeba žádnými zvláštními důvody opodstatňovati. Dostačí pouhé připomenutí, že může býti článek zabaven. Proč — do toho nikomu nic není, neboť úřad je svobodný a samostatný. Úřad může dělat, co uzná za dobré.« — Tiskárna »N. L.« byla stále ještě den co den c. k. policisty střežena. — Red. J. *Arbesovi* dodány dva konfiskační nálezy. Prvním potvrzeno zabavení č. 111. pro uveřejnění *protestu velkostatkářů strany historického práva* a pro článek »Po volbách«, v nichž shledán přečin dle § 300. tr. z.; druhým pak č. 110., v němž v rubrice »*Hlasy časopisů*« shledán **zločin velezrády** dle § 58. c) tr. z. — Téhož dne dodány J. *Arbesovi*, V. *Erbenovi*, dr. Ed. *Grégrovi* a D. *Sluníčkovi* opět obsílky, by se dne 6. května dostavili k soudu. — Stížnost, podaná redaktory »Pokroku« a »Politiky« c. k. vrchnímu návladnictvu proti tomu, že bývají tiskárny oposičních listů c. k. orgány bezpečnosti tak dlouho střeženy, dokud od státního návladnictva a policie nedojde dovolení k expedování, vrácena s připomenutím, že opatření proti expedici listů oposičních učiněná »*žádnému zákonu není na závadu*«. — S red. »Dělnických Novin« A. *Tůmou*, jehož pře delegovány před porotu *litoměřickou*, zavedeno u c. k. zemského co trestního soudu v Praze předběžné vyšetřování pro článek »Popelka« (zločin

dle § 65. tr. z.). Redaktor na všechny otázky odepřel odpověď. — Red. olomuckého »Pozora«, F. *Sudík*, žalován pro článek »Ohnout nebo zlomit« ze zločinu dle § 65. tr. z.

Květen 1872.

1. května. Námitky proti konfiskaci č. 103. »Nár. Listů«. Z osob k námitkám oprávněných však nikdo se nedostavil. — »Říp« zabaven. — Konfiskace č. 97. »Posla z Prahy« pro zprávu »Volební praktiky v židovském městě« (přečin § 306. tr. z.), č. 94. a 95. »Čecha« (v obou týž přečin) a č. 33. »Koruny české« pro článek »Nové sblížení s Německem« (zločiny uražení členův domu císařského dle § 64. tr. z.), pro dopis z Prahy (zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin dle § 300. tr. z.) potvrzeny. — Dělník Václav *Chuděra*, jenž byl o volbách do sněmu dne 20. dubna zatčen, poněvadž na vyzvání c. k. policejního komisaře »ihned se nerozešel«, propuštěn na svobodu. — *Četnictvo* na venkově vyzváno, dávatí pozor, nepopuzují-li kněží s kazatelen proti vládě. — Vrchní soud potvrdil rozsudek krajského soudu v Kutné Hoře, kterýmž red. »Koruny české« V. *Nedvídek*, vydavatel P. *Blažek* a majitel tiskárny F. *Sudek* odsouzeni byli každý k pokutě 80 zl. — Přelíčení s Otakarem *Fialou* a J. *Prskavcem* pro zločin rušení veřejného pokoje odročeno. — Bývalý red. »Dělníka«, administrator »Slovanského světa« v obci Kněžici četníky zatčen a dopraven do Nového Bydžova, odkud teprve na telegrafický dotaz, zasláný c. k. okr. hejtmánem policii pražské po celodenní vazbě zase propuštěn.

2. května. V senátu c. k. zemsk. trestního soudu usneseno vyslati soudní komise do všech tiskáren oposičních listů, aby bylo poznáno a zjištěno písmo jednotlivých spolupracovníků. Následkem toho prohlásila redakce »Nár. Listů«, že nedává více do tisku originály rukopisů, nýbrž pouhé opisy. — Konfiskace č. 112, 113. a 114. »Politiky« pro protest konservativních velkostatkářů, pro články »Strana zákona« a »Čechové v Čechách« potvrzena. — »Budivoj« zabaven.

3. května. Red. »Slovanského světa« Dr. Ondřej *Günther* a spolupracovník listu toho Srb M. *Đorděvič* z Bělehradu zat-

čení pro **velezrádu**. V redakci a administraci vykonána soudní prohlídka. Pátráno po rukopise telegramu z Petrohradu a zabaveno množství rukopisů a dopisů. — »Čechu« odňaty filiálky. — Výlet čten. spolku »Květnice« v *Tišňově* na Moravě do Štěrkvovic c. k. okr. hejtmanem Schrötterem zakázán. — »Pokrok«, »Politik« a »Posel z Prahy« zabaveny. — S mnohými občany v Roudnici zavedeno vyšetřování pro jakýs »**velezrádný**« plakát. — Občanům J. V. *Vlčkovi*, rolníku z Letovic a V. *Šimonovi*, býv. učiteli v Chýni, doručeny obžaloby pro zločin rušení veřej. pokoje, jehož prý se dopustili jakousi karikaturou, která byla r. 1871 na obecní sýpce v Letovicích přilepena.

5. května. »Politik« zabavena. — Konfiskace čísla 142. »Posel z Prahy« pro článek »V době nynější« (přečin dle § 300. tr. z.) a čísla 91. »Stimmen aus Mähren« pro článek »O českých volbách« (přečin) potvrzeny.

6. května. S V. Erbenem, Drem Ed. Grégrem a D. Sluníčkem zavedeno opět vyšetřování pro článek »Strana uchvatitelů« a tři zprávy v č. 357. a 358. »N. L.« z r. 1871. — Redaktoru J. *Arbesovi* dodána obsílka, by se dostavil k vyšetřování. — »Pokrok« a »Čech« zabaveny.

7. května. Místodržitel baron Koller rozhodnul se přestěhovati do letohrádku v Bubenči. Zároveň nařídil, aby bylo policejní komisařství v Bubenči sesílno o 12 c. k. policistů a příslušný počet nadstrážníků, aby bez ustání mohli tří c. k. policejní strážníci střežiti bubenečský letohrádek. — Starosta rozpuštěného čten. záb. spolku »Zora« Ant. *Loder* a jednatel Rudolf *Pokorný* povoláni na komisařství hořejšího Nového města, kde jim doručen místodržitelský výměr o *rozpuštění jednoty*, v němž praveno, že spolek překročil své stanovy, poněvadž prý bylo ve valné hromadě dne 21. dubna také mluveno o volbách velkostatkářských. — »Stimmen aus Mähren« zabaveny. — S vydavatelem »N. L.« V. *Erbenem* zavedeno nové vyšetřování. — Soudní prohlídka vykonána poznovu v redakci a administraci »Slovanského světa« a opět zabaveno množství rukopisův. — Obchodní firmě pražské »*Bratři Tučkové*«, kteréž nedovolenou vyvěsiti nad závodem znak Čech, Moravy a

Slezska, nedovoleno vystavěti znak ten ani v průmyslové výstavě na Střeleckém ostrově.

8. května. U c. k. okr. soudu ve *Velvarech* zavedeno vyšetřování s dřínovskými občany Václ. *Tomsem*, Fr. *Klementem*, Jos. *Králem* a Václ. *Venclem* pro »Zasláno« do Vodolky, jež bylo otištěno v jednom ze zabavených čísel »Nár. Listů« a v němž shledán přečin dle § 300. tr. z. — »Podřipan« a brožurka »Odhalení uměleckých kousků horvatské vlády« zabaveny. — Členům »Sokola« *pardubického*, kteří byli r. 1870 pro uspořádání zastavenička starostovi Václ. *Bubníkovi* odsouzení a posud pokut nezaplatili, a sice *Hainovi*, *Bednaříkovi*, *Kratochvílovi* a *Karlu Soukupovi* nařízeno nastoupiti trest pokutám přiměřeného vězení. — Konfiskace č. 106. »Posla z Prahy« pro čl. »Jak se dělají spiknutí« (zločin dle § 65. tr. z.) a čísla 35. »Budivoje« pro polit. přehled (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzeny.

9. května. Red. »Politiky« *Alfredu Peneckemu* doručen výměr, kterýmž stížnost jeho proti delegování poroty v Chebu zamítnuta. — Vojenská obsádka v *Kolíně* přeložena ze soukromých bytů jednotlivých občanů z části do kasáren, z části do jiných místností. — »Český Lev« zabaven.

10. května. V redakci a administraci »Politiky« vykonána soudní prohlídka. — O námitkách proti zabavení »Humoristických Listů« konfiskace potvrzena. — Konfiskace č. 122. »Pokroku« (přečin dle § 302. tr. ř.) a »Politiky« ze dne 4. května potvrzeny.

11. května. »Slovan« zabaven. — S redaktorem »Koruny české« V. *Nedvídkem* a s vydavatelem P. *Blažkem* zavedeno vyšetřování pro »zločiny«, jež má souditi porota v *České Lípě*. — Konfiskace č. 122. »Politiky« pro čl. Srbové a Horvati v Dalmacii (přečin dle § 302. tr. z.) a pro dopis ze Záhřeba (přečin dle § 300. tr. z.) a č. 33. »Českého Lva« (zločin dle § 65. tr. z.) potvrzeny.

12. května. Předseda zpěv. spolku »Boleslav« v Šárce, Václ. *Kuneš*, opustil vězení, do něhož byl pro překročení programu besedy, dne 24. března odbývaný, odsouzen. — Jednatel »Lidumila« *Brejška* v Blatné c. k. četníkem zatčen a druhého dne dopraven spoután do Písku, kde s ním zaveden protokol, načež,

když mu byly odňaty úřední listiny: vojenský pas a plnomocenství administrace, dopraven postrkem do Prahy. — Konfiskace č. 123. »Politiky« (přečin dle § 300. tr. z.) a č. 111. »Stimmen aus Mähren« (týž přečin) potvrzeny. Policejní revisor Ziegroser strhal černý plakát král reskriptu s kostela ve *Vodňanech*

13. května. Vyšetřování pro »velezrádné« plakáty v Roudnici řídil rada zemského soudu pražského Bauer, jenž byl zvlášť do Roudnice poslán. Prohlídky soudní vykonány v bytu redaktora *Hoffmana*, Ed. *Švagrovského* a kniháře *Štastného*. Tento poslední zatčen a dopraven do Prahy do vazby. Skoro veškerá »omladina« roudnická a všichni obyvatelé hostince »U lva«, nevylímaje ani mladičského sklepníka, byli vyslechnuti. Kromě *Štastného* zatčen také předseda spolku »Budislav« *Novák* a dělník *Vocásek*, na němž prý lpělo podezření, že »velezrádný« plakát nalepil.

14. května. »Čech« zabaven. Zabavená čísla dopravena v krytém fiakru na příslušné místo. — Konfiskace čísla 125. »Pokroku« (zločin dle § 65. tr. z.) a 7. sešitu olomuckého měsíčníku »Památná kazatelna« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzeny.

15. května. U c. k. okr. soudu v *Hořicích* vyslýchána velkostatkářka baronka z Kleebornu (bydlící v Cerekvici) pro deputaci, která u ní byla před volbami. Prohlásila, že žádá, by byla také vyslechnuta pro visitu, kterou jí před volbami »poctil« c. k. okres. hejtman Mallowetz z Králové Hradce. Rovněž předvolána k výslechu hraběnka Cincikarová z Poličan a její ředitel.

17. května. »Politik« a »Koruna česká« zabaveny. — Konfiskace číslo 9. »Řipu« pro čl. »Děkujeme za chabrus« a »Poslanci čeští nešli do sněmu« (zločiny dle § 65. tr. z.) a čísla 103. »Stimmen aus Mähren« (přečiny dle §§ 300. a 305. tr. z.) potvrzeny.

18. května. Duchovenstvo *vodňanské* odmítlo státní podporu. — O námitkách proti zabavení č. 103. »Nár. Listů« pro čl. »Volební neřády« (přečin dle § 300. tr. z.) a zprávu »Neúřední a úřední agitace« (zločin dle § 65. tr. z.) konfiskace bez namítajících potvrzena. — »Nár. Listy«, a »Koruna česká« zabaveny. — Redaktoru J. *Arbesovi* a vydavateli V. *Erbenovi* dodány výměry, že *žádost za delegování jiného c. k. vrchního*

soudu nežli jest c. k. vrchní soud v Čechách proti opětnému potvrzení konfiskace č. 44. »N. L.« (po provedení námitek) byla zamítnuta.

19. května. Přes padesát kolínských občanů vyslýcháno u c. k. okr. soudu v Kolíně pro domnělé účastenství v deputacích k velkostatkářům. — Občané miskovští *Procháčka, Říha, Brant a Komberec* obesláni z téže příčiny k vyšetřování do Kutné Hory.

21. května. Red. J. *Arbesovi* dodán výměr c. k. vrchního soudu, kterýmž rozsudek první stolice (potvrzení konfiskace po provedených námitkách) potvrzen. — »Moravská Orlice« zabavena.

22. května. »Nár. L.« č. 139. zabaveno pro překlad výroku z maďarského časopisu »Ellenör«, v němž pojednáváno — o vládě maďarské. Poprvé za nového ministerstva udán hned důvod. Téhož dne konfiskován také příbramský »Horymír«. — Konfiskace č. 111. »Čecha« pro zločin dle § 65. a přečin dle § 300. potvrzena.

23. května. Duchovenstvo vikariátu mělnického, benešovského a budyňského odmítlo státní podporu. — Red. plzeňského »Českého Lva« odveden c. k. četníkem do vězení, aby si odpykal trest osmidenní vazby. — Red. »Stimmen aus Mähren« odsouzen pro rozšiřování zakázaných tiskopisů na dva dny do vězení a k pokutě 65 zl. — Konfiskace č. 106. téhož časopisu pro článek »Cesta J. V.« a pak zprávu o kaplanech Kroměřížského hejtmanství (zločin dle § 65. tr. z.) potvrzena. — V bytě několika studujících v Thunově uličce na Malé Straně vykonána policejní prohlídka.

24. května. »Nár. L.« č. 144. zabaveno pro úvodní článek »Roztržka v ministerstvu«, v němž shledán přečin dle § 300. tr. z. — Redaktoru J. *Arbesovi* dodán konfiskační nález, jímž potvrzeno zabavení čísla 136. »N. L.«, v jehož článku »O nynějším ústavověrném ministerstvu« shledán přečin dle § 300. tr. z. — *Bratři Řehákové*, kteří byli po čtyry neděle ve vyšetřovací vazbě, poněvadž v bytu jejich nalezena petarda, propuštění a budou vyšetřováni »na svobodné noze«.

25. května. Časopisy pražské otiskly v plném znění protest proti rozpuštění c. k. vlast. hospod. společnosti. — Zá-

věrečné líčení pře s red. »Čecha« J. Černým před porotou v Mostě ustanoveno na den 10. června. — »Svobody« č. 9. zabaveno.

26. května. *Průtrž mračen a velká povodeň*, kterouž množství občanstva ožebračeno, odvrátila na nějaký čas pozornost od událostí politických; ale *persekuce* zůstala přece v permanenci. — »N. L.« č. 143. zabaveny pro úvodní článek o — Španělsku. — O námitkách proti konfiskaci č. 16. »Hum. Listů« pro obrázky »V Kolíně při vyrukování z prvotních bytů« a »Sladko umřítí« — zabavení potvrzeno.

27. května. Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán konfiskační nález, kterýmž potvrzeno zabavení č. 139. V úryvku z »Elle-nöru« shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z.

31. května. Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán nález, jímž potvrzena konfiskace č. 141. »N. L.«, pro článek »Roztržka v ministerstvě«, v němž shledány přečiny dle §§ 300. a 302. tr. z. — »Našinec« zabaven.

Červen 1872.

1. června. U c. k. trestního soudu zahájena přelíčení s osobami, jež byly o volbách do sněmu českého dne 20. dubna v ulicích pražských zatčeny. Prodlením týdne odsouzeno osm obžalovaných pro přečin shluknutí do vězení dle na tři a dva týdny a deset dní. Nejmenší trest třídního vězení vyměřen členu hasičského sboru Ant. Novákoví. — »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 9. »Podřipana« pro dopis z Prahy (přečin dle § 302. tr. z.) a č. 127. »Posla z Prahy« (přečin dle § 300 tr. z.) potvrzeny.

2. června. Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán nález, kterýmž potvrzena konfiskace č. 143. V úvodním článku »Španělské poměry« shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. — Závěrečné líčení pře s red. »Budivoje« Foitlem pro článek »Ústava se zmáhá« před něm. porotou v Mostě položeno ku dni 17. června; líčení s red. »Stimmen aus Mähren« před porotou v Brně ku dni 10. června.

3. června. »Politik« zabavena. — Otakar Fiala a B. Prskavec odsouzeni pro zločin dle § 65. tr. z., spáchaný zasláním telegramu k dělnické slavnosti v Roudnici do žaláře — první na čas jednoho roku, druhý na 5 měsíců.

4. června. »N. L.« č. 152. zabaveno pro úvodní článek »Havraní«. — Konfiskace č. 9. »Svobody« pro článek »Pryč s jezovity« a zprávu o jezovitech (přečin dle § 302. tr. z.), potvrzena. — Kolínská »Koruna česká« skonfiskována. C. k. okr. hejtman Brechler nedovolil, aby bylo po vypuštění závadného článku uspořádáno druhé vydání. — Jos. R. Vilímek odsouzen jako pokladník »Uměl. Besedy« c. k. polic. komisařstvím Nového města k peněžitě pokutě, poněvadž na německou obsílku v záležitostech českých insertů napsal modrou tužkou: »§ 19.«

5. června. Redaktorovi olomuckého »Pozora«, Fr. Sudíkovi, jenž se měl dostavit k výsledku c. k. zemského soudu v Brně, vyměřeny úředně útraty osmi krejcarů na den. Redaktor podal proti tomu stížnost, která zamítnuta jako »zákonem nedovolená« a zároveň obeslán ku dni 12. června poznovu k výsledku do Brna — jinak že »by beze všeho prominutí donutkou postaven byl«.

8. června. Duchovenstvo státnictví kolínského a nepomuckého zamítlo vládní podporu. — »Posel z Prahy« zabaven. — Konfiskace č. 150. »Politiky« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

9. června Č. 11. »Podřipana« zabaveno pro čl. »Budou se poroučet nebo ne?« — Konfiskace č. 10. »Řipu« pro čl. »Poslední boj« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

10. června. První líčení pro článek »Poslední zkouška«, kterýmž prý spáchan zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. před delegovanou německou porotou v Mostě, kam pohnán red. »Čecha« J. Černý, který však se nedostavil. Obžalovaného hájil Dr. Mezník, kterýž především stál na tom, že má býti líčení provedeno česky a vysloviv se ostře proti kompetenci jiné poroty nežli pražské, podal proti delegování poroty mostecké ohražení. V závěrečné řeči líčil politický stav věcí v Čechách a vybídl konečně porotce, aby se nepropůjčovali za nástroj okamžité choutky, nýbrž aby jako muži svobodní soudili spoluobčana, kterýž byl před ně pohnán jen k vůli tomu,

aby byl odsouzen. — Porotci odpověděli na všechny otázky záporně a obžalovaný z obžaloby propuštěn. — Žádost red. »Českého Lva«, aby pro předpojatost c. k. zemského soudu v Praze delegován byl k vyřízení námitek proti konfiskacím listu toho c. k. krajský soud v Plzni, zamítnuta. — Konfiskace č. 39. »Českého Lva« pro článek »Podvody Bonapartistů« a »Ruční lis na kovové zahnuté náboje vynálezu Krnkova na výstavě v Moskvě« (zločin dle § 65. a přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

11. června. Pro otisknutí v jiných listech otištěného a skonfiskovaného »Provolání voličů ze sboru velkostatkářů« odsouzen redaktor francouzského listu »Correspondence Slave« k pokutě 50 zl. — První tisková pře plzeňského »Českého Lva« před deleg. německou porotou v Chebu pro zločin rušení veřejného pokoje a přečin pobuřování ustanovena na den 20. června. — Barvířský dělník Antonín *Mille* odsouzen pro »shluknutí« o volbách dne 20. dubna do vězení na 13 dnů. — Redaktoru »N. L.« J. *Arbesovi* dodána obsílka, by se dostavil k soudu k vyšetřování. Mimo to dodán mu nález, kterýmž potvrzena konfiskace čís. 152. V článku »Havrani« shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Kromě toho dodány Arbesovi ještě čtyry soudní přípisy, týkající se pří »Nár. Listů«.

12. června. Námitky proti zabavení č. 136. »N. L.«, avšak k soudu — nikdo se nedostavil. — »Politika« zabavena. — Duchovenstvo vikariátu *lukavického* zamítlo vládní podporu.

13. června. Zabavení č. 152. »Politiky« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzeno.

14. června. *Zásadní rozhodnutí v příčině objektivního a subjektivního stíhání odpovědných redaktorů.* Akta jedné pře »Posla z Prahy«, pro kterou byla delegována porota litoměřická, zaslána z Prahy c. k. krajskému soudu v Litoměřicích, kterýž seznal, že redaktor J. *Sellner* žalován jest pro dvě zprávy »Na adresu J. E. hr. Jarosl. Šternberka a »Proti ústávkým velkostatkářům«, pro kteréž byl list zabaven a provedeno »objektivní řízení«. Následkem toho zdráhal se c. k. soud litoměřický přijmouti žalobu státního návladnictva ze dne 1. června. Státní zastupitelstvo se odvolalo a c. k. vrchní soud výnosem

ze dne 11. června c. k. kraj. soudu litoměřického *nařídil*, aby žalobu státního návladnictva ihned přijal, poněvadž prý *»může ono stíhati tiskopis objektivně aneb subjektivně anebo v obojím směru«*. — Starostové okresu Prostějovského na Moravě rozhodli se vyslati deputaci k císaři s opodstatněnou stížností na c. k. okr. hejtmána Ruppá.

15. června. »Politik« a »Slovan« zabaveny. — Nejvyšší soud odmítl odvolání red. »Řípu« a potvrdil rozhodnutí vrchního soudu, kterýmž nedáno místa žádosti za delegování jiné poroty místo litoměřické.

16. června. C. k. krajský soud v Chebu udělil tamnějšímu státnímu zástupci důtku, protože žalobu proti red. »Česk. Lva« podal *také česky* a nařídil mu, aby podal žalobu tu *německy* z toho důvodu, že prý *řeč soudu v Chebu jest německá* a redaktor »Č. L.« prý *»musí«* umět německy, poněvadž absolvoval gymnasium v Brně. — Konfiskace čísla »Našince«, která byla před 14ti dny vykonána, doposud nepotvrzena.

17. června. Deputaci *benešovské*, která se chtěla vypravit k císaři s žádostí za půjčku ve prospěch povodní postižených v Čechách, dáno dle »Pester Lloyd« pokynutí, že nebude předpuštěna. — Přelíčení »Budivoje« před porotou v Mostě, jež se mělo dnes odbývati, odročeno.

18. června. »Politik« zabavena. V redakci a administraci její předsevzata soudní prohlídka. Hledaných rukopisů nenalezeno. — Majitel nítařského obchodu Václ. Mareš odsouzen pro přestupek § 24. zák. o tisku k peněžitě pokutě 15 zl. Státní návladní navrhoval, aby byl odsouzen pro přečin a pokutován 200 zlatými. — Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán soudní přepis, že nejvyšší soudní dvůr zamítnul odvolání jeho, jež byl podal, poněvadž žádost jeho za delegování jiného porotního soudu nežli českolipského, nebyla c. k. vrchním soudem předložena soudu nejvyššímu. — Duchovenstvo vikariatu *prachatického* a *vodňanského* odmítlo státní podporu.

19. června. Slavnost svěcení praporu Sokola v Prostějově c. k. okr. hejtmánem Ruppem jednou již *povolená* — *zakázána*. V zákazu praveno mimo jiné, že prý zamýšlené *»xptvání staro-českého chorálu sv. Václava mezi svěcením jest patrným důkazem nepřiznivosti proti německému národu«* .. — Duchovenstvo

vikariátu *nymburského a náchodského* nepřijalo nabízené státní subvence.

20. června. Druhý porotní soud v Chebu bez obžalovaného redaktora »Českého Lva«, kterýž také neohlásil žádného právního zástupce, takže mu musil býti obhájce opatřen soudem. Porotci neuznali obžalovaného za vinna zločinem a přečinem, z kterýchž byl žalován, nýbrž jen opomenutím povinné péče a soud odsoudil jej do vězení na 14 dnů a ke ztrátě 300 zl. z kauce. — Red. »Nár. Listů« J. Arbesovi dodána za ministra Glasera první obžaloba pro otištění provolání konservativního komitétu k volbám velkostatkářským (v č. 84.) dle *nexabavené* ministerské »Neue freie Presse« a taktéž *nekonfiskované* »Presse« a »Tagesspresse«. Spáchání prý přečin dle § 24. zák. o tisku. — Konfiskace č. 161. »Politiky« pro zločin dle § 65. a přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

21. června. Technik Jos. Štěfáček odsouzen pro »shluknutí« o volbách dne 20. dubna do vězení na 14 dnů. — Obuvnický pomocník V. B. obžalovaný pro týž přečin uznán nevinným. — Pro »velezrádné« jakési plakáty zavedeno vyšetřování i v Mělníku. V bytu jistého písaře tamějšího vykonána soudní prohlídka. — Pro přečin »shluknutí« o volbách dne 20. dubna odsouzení: kupecký Ferd. Středa do vězení na 3 neděle, studující reálky Petr Juxa na 3 týdny a Alfred Frankl na 14 dnů.

24. června. Dělníci kolářští Čeněk Šnajdr a Ant. Kuna odsouzeni každý do vězení na tři týdny pro shluknutí (§ 283. tr. z.) o pražských volbách dne 20. dubna. Rovněž odsouzen pro totéž provinění J. Vencl. — Konfiskace č. 11. »Podřipana« pro článek »Budou se poroučet nebo ne?«, v němž shledán zločin *veřejného násilí*, potvrzena. — Číslo 12. »Podřipana« zabaveno pro čl. »Alliance prusko-italská«. — Konfiskace čísla 164. »Politiky« pro zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

25. června. »Pokrok« zabaven. — Čeněk Kerber vyšetřován na policii v příčině doživotní »pense«, kterouž prý v sumě 600 zl. ročně dostává od ústředního revolučního komitétu ve Švýcarských. — Výbor »Sokola« brněnského podal v příčině slavnosti svěcení praporu, která byla c. k. okres. hejtma-

nem povolena a později zase zakázána — odvolání. — Duchovenstvo střídnicí *rychnovského* odmítlo státní podporu. — Kočí Václav *Myslivoček*, byv o volbách dne 20. dubna zatčen, odsouzen do vězení na 8 dní. — Kateřina *Franclová* obžalována pro pobuřování, ale odsouzena jen pro urážku stráže do vězení na 6 dní.

26. června. Řízení o námitkách proti konfiskaci č. 141. »Nár. L.«; ale opět bez — namítajících. — »N. L.« zabaveny pro denní zprávy »*Vyhrožují vojskem*« a »*Ze soudní síně*«. Mimo to zabaveny »*Pokrok*« a »*Posel z Prahy*«. — Občan Jan *Kukla* odsouzen pro urážku c. k. policejní stráže do vězení na 14 dnů.

27. června. Přelíčení s J. *Arbesem* jako redaktorem »Nár. Listů« pro přečin § 24. zák. o tisku pro otištění provolání konservativního komitétu k volbám. Obžalovaný uznán nevinným. — »Nár. Listy« zabaveny. — Konfiskace č. 50. »*Koruny české*« pro článek »*Zjevný odpor*« a zprávu »*Zvláštní přítel oprav*« (zločin a přečin proti veřej. pokoji a řádu) a č. 49. téhož listu pro článek »*Kaprálská éra*« (přečin pobuřování) potvrzena.

29. června. »*Satan*« zabaven.

30. června. Redaktor olomuckého »*Pozora*« Fr. *Sudík* odveden c. k. četníky do Brna k výslechu. — Proti rozsudku porotního soudu v Chebu, kterým red. »*Českého Lva*« uznán za vinna pouze opomenutím povinné péče, podalo státní návladnictvo zmatečnou stížnost. — Konfiskace »*Slovana*« pro článek »*Doba komuny*« potvrzena. — Od 1. ledna do konce června 1872 vydáno bylo 224 konfiskací, zákazů atd. v záležitostech tiskových.

Červenec 1872.

1. července. Rekurs proti rozpuštění Občanské besedy v Karlíně zamítnut, poněvadž prý usnešením se o resoluci *proti delegování německých porot pro opoziční listy* spolek ten »objevil se státu nebezpečným«. — Všeobecná schůze dělníkův na den 3. t. m. svolaná, policií zakázána.

2. července. Red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán nález, kterýmž potvrzeno zabavení č. 174. Ve zprávě »*Ze soudní síně*«

shledán přečin dle § 300. tr. z., ve zprávě »Vyhrožovali vojskem« přečin dle § 24. zák. o tisku. — Rovněž potvrzena konfiskace č. 174. a 175. »Pokroku«. První pro zločin uražení Veličenstva a přečin proti veřejnému pokoji a řádu, druhá pro zločin rušení veřej. pokoje.

3. července. Stanovy národního politického spolku v Brně c. k. místodržitelstvím neschváleny. — Konfiskace čísla 175. »Nár. L.« potvrzena. V inkriminované zprávě shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. — Býv. redaktoru »Pokroku« J. Vondruškovi dodána obžaloba pro rozšiřování zakázaných tiskopisů.

4. července. Srb Sava *Rajkovič*, člen národního divadla v Bělehradě, jenž byl přijel do Prahy, by zde studoval pokroky českého divadla, zatčen a dodán c. k. trestnímu soudu. — »Nár. Listy« zabaveny pro zprávu o jmenování Alexandra Auersperga předsedou zemského soudu v Krajině.

5. července. Císař nepotvrdil voleb následujících starostů okres. zastupitelstev: Dra Frt. *Braunera* (Smíchov), *Židlického* (Český Brod), Jana *Jílka* (Hořovice) a MUDra Jos. *Kudrnu* (Netolice).

6. července. Šermířský spolek »Svobodoslav« *rozpuštěn*, poněvadž prý »nedával« žádného rukojemství za šetření stanov atd. — Duchovenstvo vikariátu *německobrodského* zamítlo státní výpomoc.

7. července. Srb Sava *Rajkovič* odsouzen pro nedovolený návrat do Prahy do vězení na 8 dní, načež bude postrkem dopraven až na hranice své vlasti. — »Pokrok« zabaven. — Konfiskace č. 152. »Posla z Prahy« pro přečin dle § 300. tr. z. a § 24. zák. o tisku potvrzena. — V *Jičíně* zabaveno c. k. okr. hejtmanstvím druhé »opravené« vydání »Posla z Prahy«, v němž byl »závadný« článek, pro nějž list zabaven — vynechán.

11. července. Redaktoru »Nár. L.« J. *Arbesovi* dodány dva obžalovací spisy *současné*. První týkal se zpráv »Velkostatkářům« a »Ku charakteristice ústavověrných pomocníků« v č. 357. »Nár. L.« z r. 1871 a zprávy »Také velkostatkář« v č. 358. taktéž z r. 1871. Žaloba zněla na přečin dle § 302. tr. z. a závěrečné líčení pře před porotou v České Lípě ustanoveno ku dni 24. července. Druhý obžalovací spis týkal se zprávy z Petro-

hradu o *rakouské trůnní řeči*, v které shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Líčení pře ustanoveno ku dni 26. července taktéž před porotou v **České Lípě**. Spolu obžalováni byli vydavatel »N. L.« V. Erben a faktor tiskárny D. Sluníčko. — Red. »Podřipana« H. *Hofmann* povolán pro »**velezrádné**« plakáty jako svědek k výsledku k trestnímu soudu a *podržán ve vazbě*. — Konfiskace č. 182. »Nár. Listů« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzena. — První pře »Koruny české« před porotou v »České Lípě« ustanovena ku dni 22. července. Obžalováni byli redaktor Václ. *Nedvídek* a vydavatel Patrik *Blažek*. — V bytu úředníka Břetislava *Řeháka* vykonána policejní prohlídka. V psacím stolku nalezeny prý dva revoly, dýka a jakýsi dopis. Řehák zatčen. Odpoledne zatčen úředník jedné banky pražské Miloš *Červenka* a v bytech St. *Kaňky* a Čeňka *Kerbra* předsevzata úřední prohlídka. — »Politik« a »Prager Börsenkorrespondenz« zabaveny.

12. července. Advokát pražský Dr. A. Krása vyzván, aby byl tlumočnickem ve přích »Nár. Listů« před německou porotou v Českou Lípě. Dr. Krása však odmítl, poukávav k tomu, že *v Čechách každý soud jest po zákonu povinen vyznati se v obou zemských jazycích*. — Redaktoru J. *Arbesovi* dodány opět dvě obžaloby současně. První v příčině článku o *neschválení půjčky města Prahy* v č. 26. »N. L.«, v němž shledán zločin dle § 65. a) tr. z., druhá pak v příčině článku »*Strana uchvatitelů*«, v němž shledány přečiny dle §§ 300. a 302. tr. z. Spoluobžalován byl pouze vydavatel V. *Erben* a závěrečná líčení pře ustanovena ku dnům 31. července a 2. srpna taktéž před porotním soudem německým v **České Lípě**. — S mělnickým Sokolem zavedeno vyšetřování pro účastnění se svěcení praporu Sokola v Lysé v měsíci červnu.

13. července. Pro zločin **velezrády** a uražení Veličenstva odsouzen 26letý agent pojišť. banky »Praha« Jan *Nejedlý* do žaláře na 6 roků. Státní návladní Ježek navrhoval trest 15tiletého těžkého žaláře. — »Politika« a »Hum. Listy« zabaveny. Konfiskace č. 186. »Pokroku« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

14. července. Srb Sava *Rajkovič* dopraven po dráze z Prahy do Uher.

15. července. V bytu Jos. *Milfajta* v Karlíně vykonána policejní prohlídka. *Milfajt* zatčen. — »Pokrok«, »Politik« a »Čech« zabaveny.

16. července. »Pokrok« a č. 14. »Řipu« zabaveny. — Vyšetřování proti kolínským občanům účastnivším se časem svým deputací k velkostatkářům — zastaveno. — U studujícího Jaroslava *Fialy* vykonána policejní prohlídka; on pak obeslán na policii a podržán ve vazbě.

17. července. Litograf *Hapta* a občan *Nevjel* z Vysokého Mýta vzati do vyšetřovací vazby pro zločin **velezrády**, jehož prý se dopustili tím, že *Nevjel* objednal a *Hapta* tisknul písně k oslavě památky Husovy. — K ohlášeným námitkám proti konfiskaci č. 147. »Nár. Listů« z namítajících opět nikdo se nedostavil. — »Koruna česká« zabavena pro článek »Pozor na kapsy!« — C. k. okresní hejtmán *vysokomýtský* zakázal tamnějšímu Sokolu užívání trubek »sokolovek« na výletech.

18. července. Redaktoru J. *Arbesovi* dodána *pátá* obžaloba týkající se dopisu z Benátek a z okolí Opočna, pak »Zaslána«: Do okolí Vodolky v č. 21. »N. L.«, v nichž shledán přečin dle § 302. tr. z. Spoluobžalováni byli mimo vydavatele V. *Erbeny* Fr. *Klement*, Jos. *Král*, Václ. *Tomsa* a Václ. *Vencl*, kteří byli pod zprávou »Do okolí Vodolky« podepsáni. Závěrečné líčení pře před německou porotou v Českém Lípě ustanoveno ku dni 29. července.

19. července. Red. J. *Arbesovi*, jenž byl podal žádost za odročení jednoho přelíčení, oznáměno, že byla žádost ta zamítnuta. — Župní hromada a župní cvičení tělocvičných jednot moravských ve Vyškově zakázány. — »Politik« zabavena. Konfiskace č. 192. téhož listu pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — Administrace »Českého Lva« dána pod sekvestraci. Sekvestorem ustanoven »konfiskátor« Hucker.

20. července. Námitky proti konfiskaci č. 175. »N. L.« vyřízeny opět bez namítajících. Konfiskace potvrzena. — »Slovana« č. 30. skonfiskováno. — Pro zločin **velezrády** ve vazbě vyšetřovací se nalezajícímu red. »Slovanského světa« Dru *Güntherovi* dodána obžaloba. — Konfiskace č. 28. »Hum. Listů« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — Soustružnický pomocník Ant. *Schrein* odsouzen pro přečin »shluknutí« v den

voleb pražských dne 20. dubna do vězení na tři neděle. Krejčovský dělník F. J. pro týž »přečin« v tutéž dobu prý spáchaný na pět dnů. — Pro zločin uražení Veličenstva po tři měsíce ve vyšetřovací vazbě strávivší gruntovník z Hostivaře, Jan Švehla propuštěn na svobodu. — Čeňku Kerbrovi c. k. policií zakázáno opustiti Prahu, dokud nebude ukončeno vyšetřování s Břetislavem Řehákem.

21. července. Konfiskace č. 194. a 195. »Pokroku« pro přečiny dle § 300. a 302. tr. z., č. 190. a 194. »Politiky« pro zločin dle § 65. a přečiny dle § 300. tr. z. a č. 157. »Börsenkorrespondenz« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzeny. Posledně uvedený list zabaven pro otevřený list ministru Dru Glaserovi, kterýž byl zaslal redakci *poděkovací přepis* za zaslání čísla. Nežli list Dra Glasera došel, bylo číslo časopisu, jehož se týkal, zabaveno.

22. července. Valná hromada prostějovské založny úřadně zakázána. — Odborný spolek dělnický ve Varnsdorfu c. k. místodržitelstvím rozpuštěn. — Konfiskace č. 16. »Čecha« pro zprávu »Surové nakládání policejních strážníků s opilcem (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

23. července. Přelíčení kolínské »Koruny české« před porotou v České Lípě pro článek »Veteráni«. Z obžalovaných dostavil se red. V. Nedvídek s obhájcem Drem. Havelcem. Vydavatel Patrik Blažek se nedostavil. Oba obžalovaní uznáni nevinnými. — Kolínský občan J. Oliva vzat do vyšetřování, poněvadž prý oznamoval interessentům, kdy bylo které číslo novin zabaveno. — V den před prvním přelíčením »Nár. Listů« před německou porotou v České Lípě oznámeno red. J. Arbesovi, že zahájeny přípravy k šesté př. Dodání mu výměr, že pro předběžné vyšetřování a závěrečné přelíčení o denní zprávě »České povolení a c. k. četník« v č. 156. »N. L.« — *jež nebylo zabaveno* — a v níž shledán přečin dle § 300., po případě § 488. a 493. tr. z., delegován byl opět c. k. krajský porotní soud v České Lípě.

24. července. První tisková pře »Nár. Listů« před německou porotou v České Lípě pro zprávy »Velkostatkářům« a »Ku charakteristice ústavověrných pomocníků« (přečiny dle § 302.) Obžalovaní: redaktor J. Arbes, vydavatel V. Erben a faktor

tiskárny D. *Sluníčko* nedostavili se. Právním zástupcem listu byl Dr. A. *Čížek*. Líčení zahájil předseda rada Barták *po německu*. Při sestavení poroty obhájce nikoho neodmítl, poněvadž z porotců v neznámém mu městě, nikoho neznal. Za to pronesl **rázný protest proti pohánění českého občana před německý soud a proti rušení rovného práva přirozeného i zákonův platných.** »I podle samých ústaváckých staatsgrundgesetzen,« pravil, »nemělo by se dít, co se děje. Neboť nikdo nemá být odcizen svému zákonitému soudci. Však stalo se. My nemáme na ten čas moci, abychom to odčinili; jsme nuceni před cizím soudem cizím jazykem se hájit — nuže, my to dopuštění snášíme.«

Přelíčení zahájeno. Předseda po přečtení protokolů chtěl čísti porotcům »některé paragrafy«. Dr. Čížek protestoval a se zákoníkem v ruce dokazoval, že neměl předseda práva čísti ani protokoly, tím méně k nim činiti nějaké výklady. »Předseda,« pravil, »jest povinen zůstat zcela nestranným« atd. Na to v líčení pře obvyklým způsobem pokračováno. Závěrečná řeč Dra Čížka učinila mocný dojem, načež odebrali se porotci k poradě. Když se vrátili z poradní síně, přečetl vrchní porotce Dr. Hable výsledek odhlasování: Porotci odpověděli k otázce první osmi hlasy »ano«, 4 hlasy »ne«. Na to četl též protokol zapisovatel, kterýž začal: Porotci odpověděli: 6 hlasy »ano« — šesti »ne«. — »Co to?« ozvali se obhájce, státní zástupce i předseda soudu současně, načež Dr. Hable vysvětlil, že dva porotci, kteří byli původně hlasovali »nevinen«, změnili dodatečně své hlasy a řekli »vinen«. — Všeobecný úžas. »Se sklopenými hlavami, němí, sklíčení, oči sobě netroufajíce pozvednouti, tak seděli ubozí ti porotcové,« praví se v referatu o památném tom líčení, »že vypadalo, jako by sami byli na lavici odsouzených a nikoli na stoličce soudců.«

A v hrobové ticho trapného úžasu zazněl rázný hlas obhájcův: »Žádám, aby se případ ten věrně zaznamenal do protokolu. Spolu konstatuji, že zatím, co porotci o rozsudku se radili, dvě cizí osoby vešly do poradní síně a dle tam prodlely; dále, že vrchní porotce Dr. Hable mexi úradou porotců ze síně poradní vyšel a pryč se odebral — slovem, že staly se zde nezákonnosti, pro které celé toto řízení jest marným a ničím.

Porotci, jak se zdá, byli přemluveni. Dodatečná změna hlasování jejich po zákoně platit nemůže a nesmí; musí platit odhlasování původní a žádné jiné.«

Soud odebral se k poradě a rozhodnul, že — platí *druhý*, »opravený« výrok porotců znějící »*vinen*«.

Předseda vyzval státního návladního, by učinil svůj návrh. Dr. Čížek však opět protestoval, poněvadž nebyla při ohlášení výroku poroty čtena ani jediná otázka, jak zákon předpisuje. Žádal, aby opomenutí to zanešeno bylo do protokolu a ohlásil zmateční stížnost. — Teprve nyní navrhl státní návladní J. Arbesovi trest 4měsíčního žaláře a 150 zl. ztráty z kauce. Leč Dr. Čížek opět povstal, aby c. k. soudu se zákoníkem v ruce dokázal, že red. »Nár. Listů« *po právu ani nyní odsouzen býti nemůže*. Otázka porotcům daná totiž zněla: »Je-li redaktor J. Arbes *vinen spolupůsobením* atd. — »*Jakým spolupůsobením*,« pravil Dr. Čížek, »*nebyli porotci tážáni a také k tomu neodpověděli*. Spolupůsobení však může býti nejrozmanitější. Zákon trestní nestihá spolupůsobení vůbec, nýbrž vyžaduje *určité* spolupůsobení a sice buď při dání do tisku nebo při rozšiřování článku. Kde jest zde výrokem porotců zodpověděno: »Red. Arbes jest *vinen spolupůsobením* při dání do tisku?« Nikde! Anebo při rozšiřování článku? Opět nikde! *Nejpodstatnější okolnost, jakou zákon vyžaduje, není tedy zodpověděna*. Porotci neřekli: »Ano, redaktor Arbes článek do tisku dal,« aniž řekli: »On jej rozšiřoval.« A když toho neřekli, *ne může býti také redaktor Arbes pro to odsouzen!* — O 11. hod. v noci oznámil předseda, že bude rozsudek vynešen druhého dne. — Nepřítomný redaktor uznán vinným přechínem dle § 302. tr. z. a odsouzen do vězení na dobu dvou měsíců a *ke ztrátě* 100 zl. z kauce. Obhájce ohlásil pro četné nezákonnosti zmateční stížnost. — Ostatní přelíčení »Nár. Listů« odročena k měsíci září.

Porota litoměřická uznala red. »Řipu«, Adolfa *Picka*, obžalovaného pro článek »Němci mají sólo« — vinným a soud vyměřil mu trest čtyřměsíčního žaláře. — Vrchní soud zvýšil trest red. »Stimmen aus Mähren«, Adolfa *Růžičky*, z dvoudenního vězení na vězení 14denní, zotřesené dvěma posty a z po-

kuty 60 zl. na 100 zl. — Poradní schůze strojníků v hostinci »U hvězdy« v Praze, zakázána.

25. července. Císař nepotvrdil voleb následujících starostů okresních zastupitelstev: Rudolfa hraběte *Chotka* (Kutná Hora), Jos. *Müllera* (Uhlířské Janovice) a Václ. *Poura* (Přelouč). — Red. »Nár. Listů« J. *Arbesovi* dodána opět obsílka k vyšetřování. — Býv. red. »Pokroku« J. *Vondruška* žalován pro přestupek § 24. zák. o tisku, ale uznán nevinným. — Stížnost prostějovského »Sokola« na c. k. okr. hejtmana, kterýž jej vinil z politických demonstrací, c. k. místodržitelstvím moravským zamítnuta.

26. července. »Presse« zvěštovala: Předseda ministerstva *Adolf Auersperg* dostal ku konci května anonymní listy, kterýmž byl upozorněn, že hr. *Andrassy* a baron *Koller* budou co nejdříve zavražděni. Listy zaslány pražské policii, jejíž ředitel dostal dne 20. června taktéž anonymní dopis, že *bude místodržitel Koller* dne 27. června ráno v *letohrádku ve Stromovce zastřelen*. Později vykonána policejní prohlídka v bytu *Břetislava Řeháka*, kde nalezen prý mimo jiné také plakát tohoto znění: »Ústřední revoluční výbor evropský odsoudil místodržitele v Čechách svob. pána *Kollera* pro hanebné skutky, spáchané na Čechách k smrti a vyzývá pražský odbor revolučního výboru, by rozsudek vykonal.« — Líčení pře »*Budiwoje*« před porotou v **Mostě** položeno ku dni 5. srpna. — Konfiskace č. 198. »*Politiky*« pro zprávu »O atentatu na barona *Kollera* (zločin dle § 65. a) tr. z.) potvrzena. — Vydavatel »Nár. L.« V. *Erben* obeslán k výslechu. — Red. »Česk. Lva« zažalován pro otištění protestu historické šlechty pro přestupek § 24. zák. o tisku.

27. července. S red. »Nár. L.« J. *Arbesem* zavedeno vyšetřování pro zprávu »České povolení a c. k. četník« v č. 156., v níž shledán přečin dle § 302. tr. z. *Vyšetřovaný odepřel na všechny otázky vyšetřujícího soudce odpověď*. Pro tutéž zprávu vyšetřován i vydavatel »N. L.« V. *Erben*. S faktorem knihtiskárny D. *Sluníčkem* zavedeno vyšetřování pro zprávu »Vyhrožují vojskem«. — »Posel z Prahy« zabaven. — Žádost »*Sokola*« prostějovského vyřizena c. k. okr. hejtmanem *Ruppem* — zatímčím rozpuštěním spolku.

28. července. Konfiskace č. 28. příbramského »Horymíra« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

29. července. Kolínská posádka konečně město Kolín opustila.

30. července. Farář Frant. *Locke* z vesnice *Tissa* u Podmoklů odsouzen c. k. zemským co trestním soudem pro zločin dle § 65. tr. z. do žaláře na 6 neděl. — U c. k. okr. hejtmanství vysokomýtského zavedeno vyšetřování s hostinským *Müllerem* pro zábavu odbývanou na oslavu památky Husovy. — S red. »Nár. Listů« J. *Arbesem*, vydavatelem V. *Erbenem* a metteur-en-pagesem Václ. *Metlickým* zavedeno vyšetřování pro zprávu »Vyhrožují vojskem«. Redaktorovi doručena obsílka k opětnému výslechu. — »Prager Börsen-Correspondenz« zabavena pro doslovné otištění zprávy bursovní z nekonfiskované »Neue Fr. Presse«. — C. k. trestní soud pražský vydal zatykač na sochaře Otakara *Fialu*, odsouzeného pro zločin rušení veřejného pokoje (§ 65. tr. z.) do žaláře na jeden rok. — Schůze dělníků v Liberci zakázána.

Srpen 1872.

1. srpna. Tábor lidu u Bobrové na Moravě zakázán, poněvadž prý nebylo »žádných záruk, že by nebylo shromáždění toho zneužito ku podpoře snah směřujících proti všeobecnému uznání ústavních práv státních.« — Red. »Nár. L.« J. *Arbesovi* doručen výměr c. k. krajského soudu v *České Lípě*, že líčení pře pro zprávu o rakouské trůnní řeči a článek »Strana uchvatitelů« (zločin dle § 65. tr. z. a přečiny dle §§ 302. a 300. tr. z.) odročena byla ku dni 17. září.

2. srpna. »Politik« zabavena.

3. srpna. Rekurs proti rozpuštění C. k. vlast. hosp. společnosti ministerstvem *zamítnut* — bez udání důvodů. — Red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodán výměr, kterýmž líčení pře ustanovené původně ku dni 29. července před porotou v *České Lípě* odročeno ku dni 20. září. — »Koruna česká« a »Satan« zabaveny. — Konfiskace č. 30. »Slovana« pro přečin dle § 302 tr. z. potvrzena.

5. srpna. Tiskové pře »Politiky« před porotou v Chebu ustanoveny na dny 22., 26. a 29. srpna, pak 2. a 3. září.

6. srpna. Přelíčení »Budivoje« před porotou v Mostě. Red. K. Foitl obžalovaný pro zločin rušení veřejného pokoje uznán nevinným. Obhájcem jeho byl Dr. Grünwald, kterýž navrhnul, aby byla porotcům položena otázka, aby sami prohlásili, pokládají-li se v při té za oprávněné souditi. Soudní dvůr však otázku tu nepřipustil. Obžalovaný uznán za nevinná. — Konfiskace č. 64. »Koruny české« pro zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

7. srpna. Přelíčení »Posla z Prahy« před porotou v Litoměřicích pro ochuravění obhájce Dra Bürgera odročeno. — Podkapelník hudební kapely pluku pěchoty velkoknížete Konstantina odsouzen do vězení na osm dní, poněvadž 26. července v Trutnově s 20 hudebníky hrál české písně.

9. srpna. Konfiskace č. 14. »Řipu«, ač již minulo zákonem vytknutých osm dní — doposud nepotvrzena.

10. srpna. »Politik« zabavena. Red. jejímu Alfredovi Penneckemu dodána první obžaloba, z které se měl zodpovídati dne 2. září před porotou v Chebu. — Konfiskace »Satana« ze dne 3. srpna pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — S divadelními ochotníky ve Vtelně a Vysoké zavedeno vyšetřování proto, že výtěžek z obou představeních ve prospěch povodní poškozených nedodali c. k. úřadu, nýbrž prostřednictvím okresního výboru zaslali ústřednímu komitétu do Prahy.

11. srpna. Český politický spolek budějovický vyslovil porotcům v Mostě, kteří uznali redaktora »Budivoje« nevinným, telegramem díky a pozdrav.

12. srpna. Občanské besedě v Žižkově, která užívala dle stvrzených stanov poprsí Žižkova jako znaku spolkového, c. k. místodržitelstvím nedovoleno míti také prapor s vyobrazením Žižkovým.

13. srpna. Schůze dělníků v akcionářském pivovaru na Smíchově policií zakázána.

14. srpna. Přelíčení »Slovana« před porotou litoměřickou. Nepřítomný red. K. Sabina uznán vinným přečinem proti veřejnému pokoji a řádu a odsouzen na měsíc do vězení a ke ztrátě 150 zl. z kauce. — »Politik« a »Našinec« zabaveny.

15. srpna. Založení »Ústřední jednoty dělnictva továren strojnických v Praze« c. k. místodržitelstvím zakázáno. — »Koruna česká« zabavena. — Konfiskace č. 220. »Politiky« pro zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin dle § 300 tr. z. potvrzena.

16. srpna. Zřízení odborného spolku dělníků rukodělných v Neustadtlu u Friedlandu nepovoleno. — Zakládající schůze vzdělávacího dělnického spolku v Eichichtu zakázána. — Rekurs proti zákazu shromáždění dělníků v Rokytnici u Jilemnice c. k. místodržitelstvím zamítnut, rovněž tak jako rekurs proti zápo-
vědi schůze dělnické ve Franzensdorfu u Liberce. — Ducho-
venstvo vikariátu *mnichovického* v poradě v Řičanech obývané zamítlo vládní podporu.

17. srpna. Vydavatelstvo kolínské »Koruny české« podalo c. k. místodržitelství stížnost na c. k. okr. hejtmána, poněvadž povoluje uspořádání druhého nákladu zabaveného čísla (s vy-
necháním »závadného« článku), jen když se mu líbí. — Konfi-
skace č. 71. téhož listu pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

18. srpna. Majitel »Politiky« J. S. *Skřejšovský* povolán k c. k. zemskému co trestnímu soudu k výsledku a *podržán ve vazbě vyšetřovací*. — Rozsudek první stolice ve při Jana *Nejedlého*, úředníka banky »Prahy«, pro zločiny **velezrády** a uražení Veličenstva dne 13. července do žaláře na dobu *šesti roků* odsouzeného, změněn c. k. vrchním soudem v ten smysl, že odsouzený neuznán vinným zločinem uražení Veličenstva; *ale výměr trestu potvrzen*.

19. srpna. Druhá schůze, kterouž svolal »Ústřední výbor dělníků továren strojnických c. k. policií« zakázána, poněvadž »hnutí dělnické nabývá rázu, veřejnou bezpečnost ohrožujícího«. Pro zločin uražení Veličenstva vzat Jan *Zástěra* ve Skutči do vazby.

20. srpna. Býv. red. »Politiky« V. *Hodek* povolán k trestnímu soudu k výsledku a *podržán ve vazbě*. — Řada přelíčení »Politiky« před porotou v Chebu, která měla býti zahájena 22. srpna, pro ochuravění obžalovaného redaktora V. *Nedomý* odročena.

22. srpna. »Český Lev« zabaven pro článek »Kriminály se plní«.

23. srpna. *Prostějovská záložna* c. k. místodržitelem We-

brem *rozpuštěna* a kuratorem ustanoven jí ústavák Zailner. — Býv. redaktor a vydavatel »Politiky, Čeněk *Thor*, meškající jako šikovatel vojenský v Kroměříži, vyslýchán u c. k. okres. soudu tamějšího. — Pro insertní kolky »Řipu« a »Podřipana« zavedeno v Roudnici vyšetřování.

25. srpna. »Pokrok« zabaven. — Konfiskace čísla 224. »Politiky« pro přečin »dle § 300. tr. z. potvrzena. — Přelíčení příbramského »Horymíra« ustanoveno ke dni 31. srpna a bude odbyváno v Praze.

26. srpna. Závěrečné přelíčení s redaktorem »Slov. světa« Drem Ondřejem *Güntherem* a spolupracovníkem listu toho Srbem M. *Dorděvičem*, kteří byli po *čtyry měsíce* držáni ve vyšetřovací vazbě, pro *zločin velezrády* spáchaný zasláním telegramu do dvou petrohradských časopisů o opatřeních, jež byla o posledních volbách do sněmu v Praze c. k. orgány učiněna. Günther uznán nevinným, *Dorděvič* pak vinným zločinem *velezrády* a odsouzen do žaláře na dobu *šesti roků* a po přestálém trestu k vypovězení z Rakousko-Uherska.

27. srpna. »Koruna česká« zabavena. — Poradní schůze dělníků olomuckých zakázána. — Rozšíření činnosti »Typografické besedy« na celé Čechy c. k. místodržitelstvím nepovoleno.

28. srpna. Volba knížete Karla *Švarcenberka* starostou okres. zastupitelstva *mílevského* císařem neschválena. — Č. 10. brněnského »Občana« zabaveno bez udání důvodu. — Žádost red. »Politiky« za odročení přelíčení na den 2. září porotou v Chebu ustanovené — zamítnuta.

29. srpna. »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 76. »Koruny české« pro přečin § 300. tr. z. potvrzena. — Red. »Českého Lva« nařízeno *německým* přípisem soudním, aby v osmi dnech nastoupil v Chebu trest 14denního vězení, k němuž byl porotním soudem chebským odsouzen. Nakladatel pak vyzván, aby zaplatil pokutu 300 zl. a 14 zl. soudních útrat.

Září 1872.

1. září. Městská rada *jindřichohradecká* resignovala. Příčinu zavedla okolnost, že nechtěla se okázale účastniti slavnosti

narozenin císařových, c. k. vojenským plukovníkem aranžované. — *Knihář František Šťastný* a obchodník semeny *A. Novák*, oba z Roudnice, kteří byli pro podezření zločinu **velezrády po čtyři měsíce** držáni ve vyšetřovací vazbě, propuštění jako nevinní na svobodu. — Číslo »Řipu« ze dne 15. července skonfiskováno pro článek »Boj proti jezovitům«. Soud konfiskaci nepotvrdil. K odvolání se státního návladnictví konfiskace c. k. vrchním soudem potvrzena; ale nikoli pro článek, pro který bylo číslo původně zabaveno, nýbrž pro zprávu »Ať žije zákon!« pro kterou číslo zabaveno nebylo a v kteréž »**do-datečně**« shledán přečin dle § 300. tr. z.

2 září. Bývalí vydavatelé »Politiky« *Ant. Tůma* a *Jos. Hrdlička*, pak administrator *Ant. Růžička* předvoláni k trestnímu soudu k výslechu a *podržáni ve vazbě vyšetřovací*. — Přelíčení »Politiky« před porotou v *Chebu* odročeno.

3. září. Se synem hostinského na Smíchově *Josefem Burešem* odbyváno u trestního soudu přelíčení pro rozšiřování zakázaných tiskopisů (přečin dle § 24. zák. o tisku). Obžalovaný uznán nevinným. — »Politik« zabavena. — Prostějovský »Sokol« rozpuštěn.

4. září. Konfiskace č. 64. olomuckého »Pozora« pro zločin uražení Veličenstva a sice pro znovu otištění zprávy z nezabaveného listu pražského potvrzena.

5. září. Proti městskému zastupitelstvu *jilemnickému* zavedeno vyšetřování pro »výhrůžný« prý list zaslaný školnímu inspektoru *P. Bartošovi* za tím účelem, aby úřad ten složil. — Konfiskace č. 67. »Českého Lva« pro přečin dle § 300. tr. z. a č. 10. »Občana« pro týž přečin, potvrzeny. — Pro vyzvání c. k. policejního ředitelství v »Hovorně« »Dělnických Listů«, proč byly plakáty zvoucí k valné schůzi dělnictva strojnického po třetí c. k. orgány strhány a skonfiskovány, ačkoli po dvakrát bez závady nalepeny byly, zavedeno s pořadatelem schůze té vyšetřování.

6. září. Zvláštní komise c. k. místodržitelství moravského vyšetřovala poměry záložen v *Třebíči* a ve *Výškově*. — »Našinec« zabaven. — Konfiskace č. 4. typografického listu »Veleoslavína« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — S býv. red. »Politiky« *Č. Thořem* zavedeno v *Kroměříži* opětne vyše-

třování. — Red. »Českého Lva« odsouzen pro přestupek § 24. zák. o tisku k pokutě 70 zl. nebo do vězení na 14 dnů.

8. září. Pro **velezrádu** na *šest roků* do žaláře odsouzený býv. jednatel banky »Slavie« J. *Nejedlý*, dopraven do svatováclavské trestnice. — Sekvestor plzeňského »Českého Lva« Hucker vyzval redaktora, by mu předkládal rukopisy, jež davá do listu. Redaktor odepřel. — Zaražení spolku dělníků a řemeslníků v Praze a předměstích ku podpoře vdov a siroteků po smrti živitele rodiny pod jménem »Ochrana« — ministerstvem nepovoleno. — Č. 17. »Podřipana« zabaveno.

10. září. Ličení pře »Nár. Listů« před porotou v *České Lípě*, ustanovená ku dnům 10., 13., 17. a 20. září, odročena. — Red. listů těch J. *Arbesovi* dodána obžaloba pro přestupek § 24. zák. o tisku pro otištění zprávy »Vyhrožuj vojskem«. — Závěrečné přelíčení »Posla z Prahy« před porotou *litoměřickou* ustanoveno na den 25. září. — Farář Ant. *Šubert* v *Mojžíři* v *Litoměřicku* odsouzen pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. do vězení na 4 neděle pro kázání o školních zákonech, neznabožství a starokatolcích. — Sklepník Frt. *Pokoj* odsouzen policejním komisařstvím smíchovským k peněžitě pokutě. Odvolav se, byl c. k. okr. soudem na Smíchově uznán nevinným; ale přece na policii donucen pokutu složit. Když pak se vykázal rozsudkem c. k. okr. soudu a žádal za vrácení složené pokuty, odpověděl mu policejní komisař: »Pokutu nedostanete nikdy! Co já jednou řeknu, to platí; do rozsudku (prohlášeného jménem J. V. císaře) mně pranic není!«

12. září. *Městská rada kolínská* podala císaři o zástavce J. V. v Kolíně *obštnou stížnost*, v kteréž objektivně vyličený události, pro které byla celá řada občanů kolínských pokutována »vložením« vojenské posádky do domů. Ku konci stížnosti praveno: »Trestní ubytování jednoho praporu vojska, jaké se c. k. okr. hejtmanu zlíbilo, úplně se přiči zákonu, an nikdo za vinna uznán nebyl. Jest patrné, že takové počínání jest zákonem zapovězené sáhnutí na práva obce a jednotlivých občanů, čímž nejen hmotný zájem jednotlivců částkou nejméně 10.000 zl. poškozen byl, nýbrž kr. město Kolín v škodlivou pověst vzpoury proti zákonu a úřadům uvrženo. Stížnost byla podepsána měšťaností J. *Formánkem*, pak *Drem Havelcem*, *V. Pernere*,

J. Ballingem a Č. Heverou. — V bytu majitele »Nár. Listů« Dra. Julia Grégra a v redakci vykonána soudní prohlídka, které se účastnilo *devět* c. k. orgánův. Pátráno marně po spisech, jež prý byly v záležitosti Karla Sabiny z presidia policejního ředitelstva pražského odcizeny. — Frant. Novák z Nouzova v Rakovnicku odsouzen pro zločin rušení náboženství do žaláře na čtyry měsíce. — Konfiskace č. 81. »Koruny české« pro přečin § 300. tr. z. potvrzena. — Zeměbranec Hurdálek, učitel z Ronova u Čáslavi, pro zpívání písně o veteránech, zatčen a dopraven do vyšetřovací vazby do Prahy. — Litograf Hapta a občan Nevjel z Vysokého Mýta, kteří se nalezali pro vytištění »velezrádných« prý písní na oslavu Husovu od 17. července ve vyšetřovací vazbě u trestního soudu v Praze, dopraveni k c. k. krajskému soudu v Mostě ku přelíčení před německou porotou. — Všeobecná schůze dělnictva strojních tkalcoven v Praze, na Smíchově a v Bubenci ku dni 15. září svolaná, zakázána. — C. k. okr. hejtman hranický na Moravě zakázal div. představení v *Tršticích* dřívě, nežli podána žádost za povolení.

13. září. Majitel »Nár. Listů« Dr. Julius Grégr předvolán k trestnímu soudu a po pětihodinném výslechu *podržán ve vyšetřovací vazbě*. — Pro zpívání písně o veteránech dopraven zeměbranec Jankovský z Nové Vsi c. k. četníkem k trestnímu soudu do Prahy do vyšetřovací vazby. — »Pokrok« a »Politika« zabaveny. — Konfiskace č. 69. »Českého Lva« pro článek »Cislajtanská spravedlnost« (zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

14. září. »Nár. L.« zabaveny pro úvodní článek »Dr. Julius Grégr zatčen«. — Pět dělníků cukrovaru dolnobežkovského zastavilo práci. Byli c. k. četníky zatčeni a k c. k. okr. soudu v Mělníce dopraveni. — Okresní komise ve Znojmě a Moravské Třebové odepřely volby do odhadních komisí pozemkových. — Závěrečné líčení pře listu »Stimmen aus Mähren« (jež už od nějakého času nevycházel), před porotou v Brně ustanoveno na den 27. září; líčení pře s red. olom. »Pozora« Fr. Sudíkem před týmže porotním soudem na den 28. září.

15. září. Konfiskace č. 104. »Našince« pro zločin dle

§ 65. a) tr. z potvrzena. Zabavení čísla téhož listu, před třemi týdny provedené, podnes nepotvrzeno.

16. září. Soudní prohlídka vykonána v redakci a administraci »Politiky«. Sedmičlenná komise pátrala po obchodních knihách časopisu toho. — V. Plubalovi v Jičíně nedovoleno vydávati střídavě dva čtrnáctidenníky »Polabana« a »Krakonoše«, poněvadž prý »dva časopisy stejného obsahu a v témže místě neměly by pojištěný odbyt« a mimo to že »lze je považovati vlastně za časopis jeden«. — Č. 18. »Řípu« zabaveno. Konfiskace č. 17. téhož listu pro zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

17. září. Red. »Českého Lva« Jos. Kummer nastoupil v Plzni trest 14denního vězení, k němuž byl porotním soudem v Chebu odsouzen.

18. září. Pro »nedovolené agitace« zavedeno vyšetřování proti tajemníku okres. zastupitelstva lounského. Podobně zavedeno vyšetřování pro nalepení královských reskriptů ze dne 12. září 1871 na pražské kiosky. — »Koruna česká« zabavena. — Moravské spolky: »Jednota bavlínická«, potravní spolek »Živa« a »Jednota řemeslnická« v Prostějově rozpuštěny.

19. září. Vládní sekvestor plzeňského »Českého Lva« chtěl vydávati list ten sám. Z té příčiny zastavilo vydavatelství listu toho další jeho vydávání samo. — Křištof Grégr, Jaroslav Fiala a Josef Milfajt, kteří byli před devíti týdny zatčeni pro zamýšlený prý atentát na život barona Kollera, propuštění z vazby, v které se nalezali ještě: Řehák, Kaňka, a Červenka. Spoluobžalovaný Otakar Fiala nebyl c. k. orgány podnes vypátrán. K. Grégr, vypovězen po svém propuštění do Chebu. — Třetí domobranec, v Čáslavi pro zpívání písně o veteránech zatčený, J. Oliva dopraven c. k. četníkem do vazby do Prahy. — Zražení čten. hospod. besedy v Syrovicích na Moravě nedovoleno. — Politickému spolku v Brně zakázáno pořádati sbírky na prospěch prostějovské reálky.

20. září. Trest peněžitě pokuty, k němuž byl pokladník Uměl. Besedy Jos. R. Vilímek c. k. policií odsouzen, poněvadž se domáhal šetření § 19. základních státních zákonů se strany c. k. zemského soudu v Praze, c. k. místodržitelstvím potvrzen. Pokutovaný odvolal se k ministerstvu. — Pro otevřený list

ministrům Dru Glaserovi a de Pretisovi, v srpnu uveřejněný, obžalován red. a vydavatel »Hospodáře« J. S. Vilímek pro přečin § 461 tr. z.

23. září. Býv. vydavatel »Politiky« Václav Hodek, jenž byl před nedávnem *vzat do vazby vyšetřovací, ve vazbě zšlel*, takže mu *musila býti dána svěřací kazajka*, načež dopraven z trestnice do *ústavu choromyslných*. — Vysokomýtské záložně, která nevypláci žádné dividendy, předepsána na r. 1871 daň — 1800 zl. — Pro plakáty, jež byly dne 12. září nalepeny na nárožích ulic ve *Vysokém Mýtě*, zavedeno vyšetřování.

24. září. »Politika« zabavena.

25. září. Několik majitelů listů: E. Kittl (Correspondence Slave), J. S. Vilímek (Hospodář), J. Svačina (Arbeiter) *Stejskal-Lažanský* (Přítel lidu), *Kumpošt* (Vesmír), *Krečmar* (Die Heimat), *Steiner* (Die Wahrheit) obžalováni pro *xpronevěření a podvod* před c. k. okres. soudem pro nezapravení insertních kolků; ale uznáni vesměs nevinnými. — »Čech« a plzeňská »Reform« zabaveny. — Přelíčení s redaktorem »Posla z Prahy« J. Sellnerem před porotou litoměřickou. Porotci odpověděli na čtyry otázky »nevinen«, na jednu »vinen«. Obžalovaný odsouzen do vězení na 8 dní a ke ztrátě 60 zl. z kauce.

26. září. Red. »Slovanského světa« Dr. O. Günther, nalézající se po několik měsíců ve vyšetřovací vazbě pro zločin *velezrády*, propuštěn z vazby, poněvadž c. k. vrchní soud potvrdil rozsudek první stolice, kterýmž Dr. Günther byl uznán nevinným. Druhý obžalovaný, Srb M. *Dorděvič*, jenž byl uznán vinným a odsouzen na 6 roků do žaláře, ponechán ve vazbě. — Brněnská porota uznala redaktora listu »*Stimmen aus Mähren*« vinným opomenutí povinné péče. Soud vyměřil mu trest dvouměsíčního žaláře a prohlásil 2000 zl. z kauce za propadlé.

27. září. Konfiskace č. 254. »Nár. L.« pro úvodní článek »Dr. Julius Grégr zatčen« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

28. září. Srb M. *Dorděvič* odsouzený pro *velezrádu* do žaláře na šest roků, dopraven do trestnice svatováclavské. — »Koruna česká« zabavena pro článek »Kolín a Miskovice«.

Říjen 1872.

1. října. Red. »Českého Lva«, Jos. *Kummer*, odpykav si v Plzni trest 14denního vězení, k němuž byl porotním soudem v Chebu odsouzen, opustil vězení. — Přelíčení s býv. purkmistrem v Lysé nad Labem V. *Bergrem* pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z., spáchaný prý nápisem v transparentu o slavnosti svěcení praporu Sokola v Lysé, ustanoveno ku dni 11. října. — „Říp« zabaven.

2. října. Dr. Julius *Grégr* propuštěn na půl hodiny z vazby, by mohl v průvodu dvou c. k. orgánů navštívit onemocnělou svou choť. — Pro zamýšlený prý atentát na barona Kollera ve vyšetřovací vazbě se nalézající Miloš *Červenka* jevil po dvakrát příznaky šílenosti, tak že již na to pomýšleno, dopravit jej do ústavu choromyslných. — »Politik« ráno i odpoledne zabavena. — Občanu Frt. *Štastnému* z Roudnice, jenž byl pro dvě sloky politické písně, kterou sám složil a veřejně zpíval, pro zločin **velezrády** po několik měsíců ve vyšetřovací vazbě držán a teprve před nedávnem na svobodu propuštěn, doručena obžaloba znějící na zločin dle § 65. a) tr. z. a přečin dle § 300. tr. z.

3. října. Od vyšetřování proti roudnickým občanům Ant. *Novákovi*, Frt. *Blažkemmu*, Ant. *Němečkoví* a Václ. *Šebestovi* pro **velezrádu**, po případě pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. zastaveno a akta postoupena c. k. okr. soudu roudnickému k dalšímu řízení pro přestupek cís. nařízení ze dne 20. dubna 1872. Z řízení toho však byli vyjmuti A. Novák a F. Blažke.

4. října. Redaktor »Husa« Ant. *Luft* zatčen pro zločin **velezrády**. — C. k. okr. hejtman kolínský Brechler nařídil, že vydávání »Koruny české« musí se řídit podle hodin v jeho kanceláři. — Zapisovatel ústř. výboru dělnictva továren strojnických Jan *Aubrecht* vyšetřován pro plakáty k zábavě dne 15. září na Střeleckém ostrově odbývané.

5. října. »Čech« zabaven.

6. října. »Moravská Orlice« a »Našinec« zabaveny.

7. října Představený Dolních Mokropes *Roxtočil* zatčen a dopraven do vyšetřovací vazby. — Red. »Čecha« J. Černý obžalován pro přestupek § 24. o tisku; ale uznán nevinným.

9. října. Faktor knihtiskárny J. S. Skřejšovského uznán za nevinna přestupkem rozšiřování zakázaných tiskopisů. — »Pilsner Reform« zabavena.

10. října. »Svoboda« zabavena.

11. října. Přeličení s býv. starostou města Lysé n. Labem, Václavem *Bergrem* pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z., kterého prý se dopustil dne 2. června transparentním nápisem o slavnosti svěcení praporu Sokola v Lysé. Obžalovaný uznán nevinným.

12. října. Všeobecná schůze dělníkův, svolaná někdejšími výborem, jenž byl svolal tábor na Pankraci, zakázána. — »Politik« zabavena.

16. října. Představený Dolních Mokropes *Roxtočil*, jenž byl vzat do vyšetřovací vazby pro domnělou urážku Veličenstva (stržení c. k. orla) propuštěn na svobodu, poněvadž státní návladnictví od žaloby upustilo. — V záležitostech nezaplacených insertních kolků zavedeno vyšetřování s red. »Posla z Prahy« J. *Sellnerem*, jakož i s býv. redaktorem a vydavatelem listu toho, *Henčlem*.

17. října. U c. k. okr. soudu v *Kolíně* zahájeno závěrečné líčení s 69 obžalovanými z Kolína a okolí, obžalovanými pro účastenství se deputací k ústavověrným velkostatkářům. Obžalováni byli: Jan *Procházka*, starosta Miskovic, Jan *Říha*, Jos. *Komberec*, Jan *Brand*, vesměs v Miskovic, Frt. *Bělina* z Kořenic, Čeněk *Kadeřávek*, představený na Gbely, Jan *Pospíšil* ze Gbel, Jan *Mašín* a Jos. *Kroupa* ze Sedlova, Jos. *Kryt* a Matěj *Oukr* z Malých Lošan, Václ. *Měkota* z Bohoňovic, Václav *Jelínek* starosta v Pečkách, Frt. *Hruška*, Prokop *Hrbek*, Frt. *Kuchař*, vesměs z Peček, Jan *Drbohlav* z Opatovic, Václ. *Nechodom*, starosta v Mančicích, Jos. *Rak* a Josef *Hurt* z Mančic, Josef *Beneš*, Jan *Jirsa*, Václav *Pejcha* z Nebovid, Jos. *Macháček* ze Zibohlav. — Druhá serie obžalovaných byla: Jos. *Formánek*, purkmistr města Kolína, Dr. Jos. *Radimský*, Dr. Frt. *Havelec*, Čeněk *Hevera*, Jos. *Cikán*, Jos. *Machovský*, Ant. *Preclík*, Jos. *Tumlíř*, Jindř. *Battista*, Frt. *Žák*, Václ. *Perner*, Ant. *Foustka*,

Ant. Valenta, vesměs z Kolína, Jan Prokůpek z Kutlíř, Václ. Nouza z Březan, Václ. Vokřál a Jos. Kašík ze Starého Hradíšku, Jan Karban, představený z Jestřábí Lhoty, Frt Špinka, a Jos. Douša z Ovčar, Jos. Ryšavý ze Sendražic, Václ. Holý z Nové Vsi; Jos. Fonda, starosta, Jos. Novák, Jan Mojžíš a Jan Výborný, vesměs z Libenic; Jos. Beneš starosta, Jos Vlk, Matěj Liska a Jan Kroutil, vesměs ze Starého Kolína; Matěj Černý, představený, Pavel Březina a Václ. Klepal z Němčic; Jan Balling, Jos. Sixta, Matěj Souček, Ferd. Foitl a Ant. Preclík z Kolína. — Obžalování vesměs uznání *nevinnými* přestupkem zákona o právu shromažďovacím. V rozsudku připomenuto, že »výletům, jež soukromé společnosti pěšky nebo po vozem a za to různě konají a jež vši veřejnosti a okázalosti postrádají, nemůže býti pokládán název průvodů nebo pochodů veřejných«. — Stanovy dělnického spolku v Olomouci c. k. místodržitelstvím moravským schváleny.

19. října. »Politik« zabavena.

20. října. »Pokrok«, »Politik« a jičínský »Krakonoš« zabaveny. — Okresní zastupitelstvo milevské, jehož nedávno zvolený starosta kníže Karel Švarcenberk nebyl císařem v hodnosti té potvrzen, *rozhodlo se nového starostu nevoliti*, nýbrž vyslati k císaři deputaci s žádostí, aby byl kníže Karel Švarcenberk potvrzen. — Okresním soudem za nevinné uznání vydavatelé listů: »Přítelů lidu« (Stejskal-Lažanský), »Heimat« (B. Krečmar) a »Wahrheit« (H. Steiner) uznání c. k. vrchním soudem vinnými přestupkem zpronevěření a odsouzení: Steiner do vězení na 3 dny, Krečmar a Stejskal na 8 dní.

22. října. Stanovy pensijního fondu českých žurnalistů neschváleny. — Nejvyšší soud změnil rozsudek pro **velezrádu** na šest roků odsouzeného úředníka banky »Prahy« Jana Nejedlého. První instancí byl totiž Nejedlý odsouzen pro **velezrádu** a uražení Veličenstva; c. k. vrchní soud uznal však pouze na vinu pro velezrádu, kdežto nejvyšší soud uznal zase pouze na vinu uražení Veličenstva a odsoudil J. Nejedlého do žaláře na *dvě léta*. — Občan Josef *Merhaut* z Hudlic, obžalovaný ze zločinu rušení veřejného pokoje a přečinu pobuřování, odsouzen pouze pro přečin do vězení za 3 týdny.

23. října. »Politik« a »Podřipan« zabaveny.

24. října. Volba hr. Rudolfa *Chotka* starostou okres. zastupitelstva císařem nepotvrzena. — »Plzeňské Noviny« zabaveny.

25. října. »Pokrok« zabaven.

26. října. »Politik« zabavena.

28. října. Tiskové pře »Nár. Listů« před německou porotou v České Lípě ustanoveny na dny 5., 8., 12. a 15. listopadu. — Zařízení živnostenské záložny v *Prostějově* nepovoleno, poněvadž zakladatelé byli dle vyjádření c. k. okr. hejtmána, »sice hodní občané, ale prostí a k vedení peněžního ústavu neschopní živnostníci«.

Listopad 1872.

1. listopadu. Na *stížnost městského zastupitelstva kolínského* v příčině bezdůvodného vložení vojenské posádky do města, která byla císaři dodána, došlo vyřízení, že císař »stížnostu ráčil přenechatí ministru vnitra k vyřízení« a *ministerstvo to že nevidělo se pohnuto stížností vyhověti*.

2. listopadu. Farář Ant. *Šubert*, jenž byl c. k. trestním soudem v Praze uznán vinným zločinem rušení veřejného pokoje a odsouzen do žaláře na 6 neděl, uznán c. k. vrchním soudem za nevinna. — Zřízení rolnické záložny v *Držovicích* na Moravě nepovoleno.

4. listopadu. Dělník Jos. *Jakubec* odsouzen pro »shluknutí« (o pražských volbách do sněmu dne 20. dubna) do vězení na 14 dnů; Anna *Žufníčková* z Hlubočep pak pro jakýsi výrok o c. k. soudech do vězení taktéž na 14 dnů. — Volba Václava rytíře z *Eisensteinu* starostou okres. zastupitelstva *sedleckého* císařem nepotvrzena.

5. listopadu. *Zahájen sněm český — bez českých poslanců*, kteří podali nejvyššímu maršálkovi zvláštní odůvodnění příčin, pro které se zasedání nesúčastní.

6. listopadu. Býv. dozorce potravní daně Ant. *Luft*, obžalovaný z *velezrády*, odsouzen v *tajném* líčení pouze pro zločin rušení veřejného pokoje do žaláře na 13 měsíců. — »Nár. Listy« zabaveny.

8. listopadu. *Bojiště bělohorské* střeženo po celý den c. k. četníky a policisty. — Správce kiosků pražských Frt. *Štěchovský* odsouzen c. k. okr. soudem o přestupcích k pokutě 90 zl. proto, že v noci ze dne 4. na 5. dubna polepeny byly kiosky černými královskými reskripty ze dne 12. září 1871. — »Podřipan« a číslo »Hum. Listů«, jež mělo býti teprve den na to vydáno, zabaveny.

9. listopadu. »Posel z Prahy« zabaven.

10. listopadu. »Politik« zabavena.

13. listopadu. »Nár. Listy« zabaveny pro zprávu ze soudní síně »Také pobuřování« a pro dopis z Vídně. — Líčení při »N. Listů« před porotou v *České Lípě* opět odročena. Oznámení o tom doručeno red. J. *Arbesovi* teprve v den, kdy mělo býti odbýváno již — *třetí* líčení.

14. listopadu. Okresní zastupitelstvo *kutnohorské*, zvolivši o nové volbě starostou poznovu hraběte *Rudolfa Chotka*, jehož volba nebyla císařem potvrzena — c. k. místodržitelstvím *rozpouštěno*. Rozpuštění vztahovalo se nejen k novému zastupitelstvu, jež se provinilo opětnou volbou starosty, ale i ku starému, jež zvolilo hr. R. Chotka, aniž mohlo předvídati, bude-li či nebude-li volba ta císařem potvrzena. — Konfiskace č. 307. »Nár. Listů« potvrzena pro článek »Ústavní doba sekvestrační politiky«, v němž shledán přečin dle § 300. tr. z. — Red. »Posla z Prahy« c. k. krajským litoměřickým soudem vyzván, aby v osmi dnech nastoupil v Litoměřicích trest osmidenního vězení.

15. listopadu. Volby okresních starostův: Josefa *Pražáka* (Mělník) a hr. Otakara *Černína* (Karlín) císařem nepotvrzeny. — »Politik«, »Koruna česká« a »Školník« zabaveny.

18. listopadu. Red. olomuckého »Pozoru« Fr. *Sudík* c. k. četníkem zatčen a v průvodu c. k. četníka dopraven k c. k. trestnímu soudu do Brna ku přelíčení. — Přelíčení »Politiky« před porotou v Chebu. Red. Alfred *Penecke*, kterého hájil Dr. Mezník, uznán jednohlasně nevinným.

19. listopadu. »Pokrok« zabaven. — Konfiskace č. 7. »Palečka« potvrzena pro zločin uražení Veličenstva.

20. listopadu. Přelíčení s roudnickým občanem Františkem *Štastným* pro zločin rušení veřejného pokoje, spáchaný dvěma slokami písňe, kterou měl ve své notiční knížce vepsanou a

kdysi ve společnosti soudruhů je zpíval. Obžalovaný uznán vinným a odsouzen do těžkého žaláře na půl roku. — Býv. redaktor »Podřipana« Hynek *Hoffmann*, jenž byl obžalován pro zločin **velezrády**, pro zločin rušení veřejného pokoje a pro přečin pobuřování, uznán nevinným. — J. *Růžička*, jenž byl před nějakým časem pro nějaký list z Ameriky vzat do vyšetřovací vazby, propuštěn na svobodu, poněvadž prý byl *zatčen omylem*. — Konfiskace č. 45. »Hum. Listů« potvrzena pro dva přečiny dle § 300. tr. z.

23. listopadu. Expedice opozičních listů pražských byly doposud v noci i ve dne střeženy c. k. policejními orgány. C. k. policejní ředitelství vydalo oběžník, kterým se policejním strážníkům, c. k. státním návladnictvům přiděleným, rozkazovalo přísně nad tím bděti, aby před dobou »zákonitou« ni jediný exemplář nebyl z expedice vynešen a dále aby hlavně toho dbali, by v případě, kdy jest některé číslo konfiskováno, nižádným způsobem nedostalo se do rukou obecnstva.

25. listopadu. S býv. redaktorem »Svobody« J. *Zúdkem* zavedeno vyšetřování pro rozšiřování zakázaných tiskopisů.

26. listopadu. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek prvního stolice, kterýmž pro neodvedení insertních kolků bylo několik vydavatelů pražských listů, uznáno nevinnými. Tři z nich odsoudil c. k. vrchní soud pro přestupek zpronevěření. — Večerní »Politik« zabavena. — Záložna ve *Mšeně* úředně uzavřena.

27. listopadu. C. k. vrchní soud uznal skoro všechny obžalované z Kolína a okolí, kteří byli okres. soudem kolínským, pro súčastnění se deputací k ústavověrným velkostatkářům za nevinnu prohlášení, *vinnými* přestupkem nedovoleného veřejného pochodu a odsoudil je k peněžitým pokutám. Z *Kolína* odsouzení: J. *Formánek*, měšťanosta 50 zl., Dr. *Radimský* 20 zl., Dr. *Havelec* 50 zl., Č. *Hevera* 20 zl., J. *Čikán* 30 zl., K. *Machovský* 30 zl., A. *Preclík* 20 zl., J. *Tumltř* 20 zl., J. *Battista* 20 zl., Fr. *Žák* 30 zl., V. *Perner* 20 zl., A. *Foustka* 30 zl., A. *Valenta* 10 zl. — Z *okolních obcí*: *Procházka* a *Říha* z *Miskovic*, každý 40 zl., *Brand* a *Komberec* z *Miskovic* každý 10 zl., *Kadeřávek* ze *Gbele*, *Mašín* a *Kroupa* ze *Sedlova*, *Kryf* z *Lošan*, *Měkota* a *Bělina* z *Bohouňovic*, *Hruška*, *Jelínek*, *Hrbek* a *Kuchař* z *Červených Peček*, *Drbohlav* z *Opatovic*, *Nechodom*

z Mančic, *Jirsa*, *Beneš* a *Pejcha* z Nebovid a *Macháček* ze Zibohlav po 10 zl., *Bělina* z Kořenic 20 zl., *Prokůpek* z Kutlíř 20 zl., *Nouxák*, *Vokřál*, *Kašík*, *Karban*, *Špínka*, *Douša*, *Ryšavý*, *Šašma*, *Černý*, *Funda*, *Novák*, *Mojžíš*, *Výborný*, *Beneš*, *Vlk*, *Láska*, *Kroutil*, *Černý*, *Březina* každý k pokutě 10 zl. — Nevinnými byli uznáni: *Balling*, *Sixta*, *Souček* a *Foiti* z Kolína, *Cukr* z Lokšan, *Rak* a *Hurt* z Mančic, *Pospíšil* ze Gbela a *Klepal*. Desátý, *V. Holý* z Nové Vsi, nebyl uveden ani mezi odsouzenými, ani mezi nevinnými. — »Koruna česká« zabavena pro článek »Odsouzení«.

28. listopadu. Redaktor »Pozora« *Fr. Sudík* odsouzen porotním soudem brněnským pro opomenutí povinné péče do vězení na jeden měsíc a ke ztrátě 300 zl. z kauce. Obžalovaného hájil *Dr. Kusý*. — »Moravská Orlice« zabavena. — V záložně *holické* vykonána c. k. inspektorem pardubickým úřední prohlídka.

29. listopadu. *Dr. Čížek* a prof. *J. V. Jeřábek* dostavili se po usnešení klubu českých poslanců do sněmu zemského, by interpelací nalezli na přečtení memoranda, jež bylo v příčině neobeslání sněmu se strany zástupců českého lidu nejvyššímu maršálkovi podáno.

Kníže *Carlos Auersperg* zahajuje sezení po německu: »Ich eröffne die Sitzung.«

Náměstek nejvyššího maršálka *Claudi*: Schůze je zahájena. (V sněmovně panuje napjetí a skoro hrobové ticho.)

Carlos Auersperg (německy). Nejdříve přikročíme ku skládání slibů poslanců pana *Dra. Čížka* a prof. *Jeřábka*.

Dr. Čížek: Prosím za slovo. Já jsem před zahájením schůze podal Jeho Jasnosti interpelaci, která úplně vyhotovena jest dle čl. 73. jednacího řádu a podle ustanovení řádu toho, zejména vedle čl. 73. má se interpelace tato ihned přečísti. Následkem toho žádám, aby tomuto ustanovení zadost učiněno bylo a interpelace mnou podaná ihned přečtena byla. Ostatní bude následovat.

Carlos Auersperg (rozhorlen). Voni tady nemůžou bejt za hosty; musejí bejt za poslance, a když jsou za poslance, voni musejí příslibovat. (Galerie vypukla v řehtavý smích.)

Dr. Čížek: Já tu nejsem žádným hostem, ale poslancem, třeba bych byl slibu nesložil. Odvolávám se k čl. 9. jednacího řádu, jenž výslovně praví, že poslanec má místo i *hlas* ve sněmu, třebať by proti volbě jeho činěny byly námitky. Mám tudíž právo na základě čl. 73. podat interpelaci a též právo žádat, aby interpelace *ihned* byla čtena.

Carlos Auersperg: Právo můžou mít jen poslanec, poslanec musejí příslibovat a voni nechtějí. Musejí dřív příslibovat — já mám právo pořádek dělat a voni jsou host. (Opět veselost na galerii.)

Dr. Čížek: Opakuju opět, že nejsem žádným hostem, nýbrž poslancem a proto mám právo zde mluvit. Vám ovšem, pánové, na tom nezáleží, abyste vykonali a dbali zákonů, které jste si sami dali. (V sněmovně nastává bezpříkladný hluk.) Jednáno tu proti jednacímu řádu a vůči takovýmto scénám my se vzdálíme. Však ohlašuju proti nezákonnému jednání tomu protest.

Oba poslanci čeští opustili sněmovní síň?

Po delším váhání a otálení dal nejvyšší maršálek přečísti memorandum českých poslanců, z něhož vyjímáme: »Vedeni jistou nadějí na vyrovnání sporu a duchem nejsmířlivějším důvěřujíce s důvodem, že politický národ český ve veliké většině sdílí s nimi totéž politické přesvědčení, přednesli zástupcové království Českého . . . Jeho Veličenstvu ve *fundamentálních člancích* návrhy své, kterak by *státní právo království našeho a samospráva jeho* mohly v souhlas uvedeny býti se státními akty, od J. V. vykonanými . . . Vyrovnání sporu státoprávního *s vědomím koruny započaté a nejvyšším reskriptem aspoň v zásadě již zaručené* . . . přetrženo opět působením činitelů neoprávněných rozhodovati o právech země České. A tak toto království České a národ český opět vydáni jsou v moc tomu, co nazývá se »dobrodiní ústavy a liberalních institucí«.

Tato dobrodiní jsou: **svoboda tisku, osvědčená objektivním řízením, nesčíslnými konfiskacemi, preventivnou censurou policejní, neslychanými v dějinách tisku pokutami a mnoholetým žalářováním**; — **porota vyrývající obžalovaného ze středu spoluobčanů a stávící jej ve sporech národních a politických před soud mužů jiného jazyka a odpůrců politických, kteréžto**

porušení samého ducha instituce této již i čelní mužové i právníci mezi politickými odpůrci našimi odsoudili; — **právo shromažďovací**, *xávislé na libovůli orgánů policejních a tudíž, jak vidno, odumřelé*; **rovnoprávnost národní** *vykládána prakticky tak, že se z peněz zemských na školy německé věnuje nepoměrně více nežli na školy české, a že národu pětimilionovému posud nedopřáno vlastní university* — *že se jazyk německý prohlašuje za výhradně úřední a že úředníci českého jazyka nexnalí usazují se v krajinách ryze českých*; **svobodné právo volby poslanců**, *illustrované nátlakem a sliby representantů vlády a podporou mocí finančních, ježto se obávají změny poměrův, pojišťujících jim ono, v tolika křiklavých zjevech poslední doby odkryté těžení z těžkých poplatkův občanstva a brojících proti zjevné vůli a přirozeným poměrům země. A kdyby při tomto zjevném rušení všeho toho, co vzdělaný svět pokládá za nevyhnutelné garancie svobody a ústavnosti, aspoň spravedlnost byla zůstala nedotknuta. Avšak nelze bohužel neviděti a neslyšeti v nejširších kruzích obecnstva a to ne pouze českého, stesky na to, kteráž již i samé spravedlnosti, ježto i v samé době absolutní těšila se z neposkorněnosti a úcty všech stavů, nyní mnozí chtějí zneužiti za nástroj politického a národního strannictví . . .*

Prosinec 1872.

1. prosince. Ve vyšetřování proti okres. zastupitelstvu *roudnickému* pro přijetí odůvodněného návrhu před volbou do okresní školní rady doposud pokračováno. — »Říp« a »Našinec« zabaveny.

2. prosince. Red. »Nár. L.« J. Arbesovi dodán soudní výměr, kterýmž řízení před nejvyšším soudem ve Vídni o zmatečném stížnosti proti prvnímu rozsudku porotního soudu v Českém Lípě ustanoveno na den 12. prosince.

3. prosince. Konfiskace č. 116. »Moravské Orlice« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

4. prosince. Mužstvo policejní stráže pražské rozmnoženo o 50 hlav. Čítalo nyní v celku 500 mužů. — Za čtyřdenní

pobyt ve vězení v Brně vypočítány red. »Stimmen aus Mähren« Adolfu *Růžičkovi* c. k. zemským co trestním soudem brněnským útraty — 19³⁶/₁₀₀ krejcaru. — Konfiskace č. 328. »Politiky« pro čl. »Moderní dragonady« (zločin dle § 65. a) tr. z.) a zprávu »V Rakousku jsou ještě soudci« (přečin dle § 300 tr. z.) potvrzena.

5. prosince. Člen redakce »Nár. Listů« Ferd. *Schulz* povolán k trestnímu soudu k výsledku a *podržán ve vyšetřovací vazbě*.

8. prosince. »Nár. Listy« zabaveny pro dopis z Brna a referát sněmovní. — Volba Frt. *Fialy* okres. starostou (Ústí nad Orlicí) císařem nepotvrzena.

9. prosince. Zahájeno závěrečné přelíčení s několika mladíky obžalovanými pro domnělý *atentát na c. k. místodržitele barona Kollera*. Obžalováni byli Miloš *Červenka*, Břetislav *Řehák* a Josef *Kaňka*, kteří se nalezali již po delší dobu ve vyšetřovací vazbě. Žaloba zněla na zločin *velezrády*. Červenka a Řehák byli známi již z procesu proti tajnému spolku »Blaník«. Také v tomto případě hrál úlohu tajný spolek jménem »Ústřední revoluční výbor«, jehož hlavní sídlo nalezalo prý se v Moskvě — a v Praze mělo svůj, tak zvaný konvent. Obžalovaní byli prý členy tohoto konventu, a tu je došel, jak obžaloba pravila, rozkaz *aby vykonali na baronu Kollerovi ortel smrti*, ku které jej odsoudil Ústřední revoluční výbor evropský. Ortel tento, ovšem jenom napsaný, nalezen byl při prohlídce v psacím stolku Břetislava Řeháka a tak přišla celá záležitost před soud.

Přelíčení řídil předseda zemského co trestního soudu *Jan-kovský*, místo státního žalobníka zaujal návladní *Rapp*. Obhájci byli Dr. *Čížek*, Dr. *Černý* a Dr. *Milde*. Dříve než líčení zahájeno, navrhoval státní zástupce, aby přelíčení odbýváno bylo *tajně*. Jedná prý se o tajný spolek, jehož ostatní členové nejsou posud známi, *nesmějí prý tedy nabýt nahlédnutím v při tuto výstrahy a poučení*, jinak prý to též vyžaduje veřejná bezpečnost. Návrhu tomu opřeli se všichni obhájcové, zvláště pak Dr. *Čížek*, který poukázal k tomu, že zákon nezná pro tajné líčení důvodu toho, jež přednesl státní zástupce. Že by snad byl ještě nějaký spoluvinník, jest pouhá domněnka a domněnky před soudem přestávají. Náhled státního zástupce jest bezdů-

vodný. Již k vůli veřejnosti, která na věci té brala tak velkého účastenství, jest potřebí, aby líčení odbyvalo se veřejně *a ne při zavřených dveřích*. — Soud však rozhodl, že líčení má se odbyvati tajně a předseda důtklivě napomínal po několikráte přítomné žurnalisty, zvolené za důvěrníky, aby pro bůh nic nepsali o věci.

Z obhajovacích řečí vyjímáme: Dr. *Čížek* poukázav na obžalované mladíky, z nichž nejstarší čítal teprv 21 rok, pravil: »Toto tedy jsou ti velezrádcové, před nimiž třásti má se Rakousko!? A v čem že ta, jimi prý spáchaná velezráda spočívá? Dle zákona může se o zločinu tomto mluvití jen tam, kde se něco předsevezme, co by čelilo buď ku zhoubě osoby panovníkovy, nebo k násilnému převrácení státní formy a ústavy, aneb něco čelícího k nebezpečí státu, buďto v celku nebo v jeho částech. Zákon tedy vyžaduje čin, zde však »skutek utek«. Mladíci tito přistoupili prý k tajnému spolku a obrali si za účel, odstraniti násilně osobu místodržitele barona Kollera. Tak aspoň praví státní žalobník. Však *místodržitel království Českého, tuším, nepadá pod žádnou písmenku zákona, jednajícího o velezrádě; baron Koller není žádná vládní forma, není ústava, není ani stát rakouský, ani část státu toho*. Místodržitel, byť by i byl odstraněn, dá se vždy zas jiným nahraditi. Či nemáme v Rakousku dosti generálů, aby mašina šla tímtež směrem dále? *Staví-li se konečně osoba místodržitele na roveň s nedotknutelnou osobou císařovou*, myslím, že to přece jen smělé, výstřední stanovisko . . . Obžaloba musela hledat pomoci v jiných faktorech. Řekla jednoduše, že obžalovaní přistoupili k spolku revolučnímu a v tom že jest již zahrnuta velezráda. Já však mám za to, že, *co je revoluční, není ještě velezrádné*. Samy úřední noviny nazvaly oposici českou revoluční, mluvily o »landespreisgebung« a přece se neodvážily tvrditi, že bychom byli velezrádci podle trestního zákona. Ostatně, co víme o onom tajném spolku, jehož prý mladíci tito byli členové? Kdo dokáže, že »Ústřední revoluční výbor evropský« — stává-li vůbec jakého — nemá účel všeobecný, socialistický, nýbrž směřující ke zkáze Rakouska? *Nám není o spolku tom nic známo*, leda to, co o něm pověděla nota policejního ředitelství. *Slavný soud však nebude považovat za velezrádné, co za takové považuje*

policie, ba není ani policie oprávněna vydávat podobné noty. — Důkazem, že mladíci byli ve spojení s ústředním výborem evropským, jest prý tužkou psaná listina, totiž ortel, jímž se odsuzuje baron Koller k smrti. Srdečně bych se musel zasmáti důkazu tomuto, kdybych nemluvil k tak vážným soudcům, nebo myslím, že ústřední výbor neobracel se s tak důležitou věcí *k těmto dětem* a k tomu ke všemu *s ortelem psaným tužkou*. A proto leží na bíledni, že zde hraje úlohu mladická fantasie a nikoli skutečnost.

Neméně skvělé byly obhajovací řeči Dra *Černého* a Dra *Mildeho*. Co se týče skutkové povahy zločinu velezrády, přidali se oba k důkazu, jež vedl první řečník. V ostatním poukázáno jimi především k tomu, že *ortel tužkou psaný, není ničím více než stylistickým cvičením*. Myslel si mladík, jak by asi ortel odsuzující tak velkého pána vypadal na papíře v uhlazené formě. — Že by stávalo jakéhos ústředního revolučního výboru evropského, jest pravdě velmi nepodobno, neboť naznačena — Moskva co jeho sídlo.

»Ano, Moskva jest to nejpříležitější místo pro všeobecný evropský spolek, leží — pravil ironicky jeden z těchto dvou obhájců — leží právě v srdci Evropy, spojení s ní jest tak příliš snadné a zvláště z Rakouska můžeš se tam dostat bez »pasu« a zaslat listy, aniž by byly censurovány.«

O vražedném nástroji, jenž byl nalezen u obžalovaného *Kašky*, totiž o tupém kapesním noži, pravil obhájce tohoto velmi místně: »Ovšem, byl to nástroj způsobilý k páčání nejohavnějšího činu, černé vraždy totiž . . ku krájení chleba« . .

10. prosince. Ferd. *Schulz* položiv soudem žádanou kauci propuštěn na svobodu.

11. prosince. Odročena přelíčení »Politiky« před porotou v *Chebu* ustanovena na dny 18., 19., 20. a 21. prosince. — Konfiskace »Našince« ze dne 1. prosince potvrzena pro zločin dle § 65. tr. z. — S páterem Frt. *Pinkavou* zavedeno vyšetřování pro řeč, kterou měl v jedné schůzi politicko-katolické kočující jednoty na Moravě.

12. prosince. V *tajné* při pro zamýšlený prý atentát na *místodržitele barona Kollera* prohlášen rozsudek. Břetislav *Řehák* a Miloš *Červenka* uznáni vinnými zločinem velezrády a

odsouzení do těžkého žaláře: první *na dobu 12 roků*, druhý *na čas 6 let*. — Třetí obžalovaný Josef Kaňka uznán nevinným. Státní návladní *Rapp* navrhoval těžký žalář: Řehákovi 16, Červenkovi 14 a Kaňkovi 12 roků. — Řízení o zmatečnité stížnosti red. »Nár. Listů« J. *Arbesa* proti rozsudku první porotní pře v České Lípě před nejvyšším dvorem ve Vídni odročeno ku dni 21. prosince. — »Plzeňské Noviny« zabaveny. — Konfiskace č. 94. listu »Pilsner Reform« potvrzena.

14. prosince. August *Honc*, jenž byl pro zločin uražení Veličenstva c. k. krajským soudem v Mladé Boleslavi odsouzen do žaláře na tři měsíce, nastoupil trest. — Konfiskace č. 109. »Koruny české« pro zločin dle § 65. tr. z. a dva přečiny dle § 300. tr. z. potvrzena. — Pro jakési »*spiknutí*« proti baronu *Kollerovi* odsouzeno několik zeměbranců do žaláře, a sice J. *Oliva* z Kolína na 6 měsíců, P. *Kruliš* z Kutné Hory na 4 měs., *Jarkovský* z Nové Vsi na 2 měs., *Rathouský*, příručí v cukrovaru kouřimském, na 1 měsíc a jistý učitel z Ronova na 3 měsíce. — Pro přečin »shluknutí« odsouzení c. k. krajským soudem v *Plzni* dělníci: Václav *Houf*, Hynek *Makoň*, Ferd. *Soukup*, V. *Hajšman*, Jos. *Wenig*, Ant. *Hodík* a V. *Ci-niburk*, a sice *Makoň* na 8 dní, ostatní každý na 6 dní do vězení. *Houf*, *Hodík* a *Wenig* strávili pět neděl ve vyšetřovací vazbě. — Schůze hospod. jednoty olomucké svolaná ku dni 16. prosince do Litovle zakázána.

16. prosince. Přelíčení s red. »Politiky« Václ. *Nedomou* před porotou v Chebu pro zločin dle § 65. tr. z. a pro přečin dle § 300. tr. z. Obžalovaný uznán vinným pouze přečinem a odsouzen do vězení na 6 neděl a ku ztrátě 200 zl. z kauce. — Žádost, kterou podalo *mílevské* okr. zastupitelstvo císaři, aby volba knížete Karla Švarcenberka starostou zastup. toho byla potvrzena — zamítnuta. — Konfiskace č. 339. »Nár. Listů« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

17. prosince. Býv. red. »Podřipana« nalezající se již od 30. června ve vyšetřovací vazbě pro zločin *velezrády* propuštěn dočasně na svobodu.

20. prosince. Druhá pře red. »Politiky« V. *Nedomy* před porotou v Chebu. Porotcům předloženo 11 otázek. Na deset odpověděli »ne«, na jedenáctou »ano«. Obžalovaný odsouzen

pro přečin dle § 302. tr. z. do vězení na 6 neděl a ku ztrátě 200 zl. z kauce.

21. prosince. Řízení před nejvyšším soudním dvorem ve Vídni o zmatečné stížnosti proti rozsudku porotního soudu v České Lípě, kterýmž byl red. »Nár. Listů« J. Arbes v první při před tímto soudem dne 25. července pro přečin dle § 302. tr. z. odsouzen do vězení na dva měsíce a ku ztrátě 100 zl. z kauce. Redaktor Arbes se nedostavil, a soud uznal, že může býti řízení provedeno v jeho nepřítomnosti. Právním zástupcem »N. L.« byl Dr. Čížek. Po provedeném řízení nejvyšší soud skoro po dvouhodinné poradě uznal oprávněnost zmatečné stížnosti, *zrušil* rozsudek porotního soudu českolipského a ustanovil pro nové líčení pře porotní soud v Litoměřicích. V důvodech praveno, že obžalovanému *musí býti určité spolupůsobení při trestném skutku dokázáno*. Neboť nedostačuje, aby byl někdo obžalován a odsouzen jen *proto*, že je *redaktorem*, nýbrž musí se mu také jako redaktoru dokázati *jeho činnost ohledně všech momentů trestního skutku*.

23. prosince. Red. »Politiky« V. Nedoma stál *potřetí* před porotou v Chebu. Na 7 otázek týkajících se přečinu pobuřování odpověděli porotci »ne«, na osmou a devátou z dalších tří, týkajících se opomenutí povinné péče jednohlasně »ano«. Obžalovaný odsouzen k pokutě 80 zl. a ke ztrátě 150 zl. z kauce. — Rekurs proti rozpuštění prostějovského Sokola ministerstvem vnitra zamítnut. — Číslo 24. »Podřipana« a provolání výboru pro vydávání »Dělnických Listů« vyzývající dělnictvo ku předplacení skonfiskována.

27. prosince. Na red. »Občana« Fr. Nováka podána obžaloba pro článek »Přešli k dennímu pořádku« (přečin dle § 300. tr. z. a dle čl. III. zák. ze dne 17. pros. 1862 č. 8. říš. zák.).

28. prosince. Dru Juliu Grégrovi a Ferd. Schulzovi dodány obžalovací nálezy. První ponechán ve vazbě vyšetřovací. — »Politik« zabavena.

29. prosince. »Našinec« zabaven pro článek »Rakouský Prušák na konci roku«.

30. prosince. Peněžní sbírky v Litomyšli na pomník spisovatelky »České kuchařky«, Dobromily Rettigové, c. k. místo-

držitelstvím zakázány. Vybrané již peníze musily býti odvedeny c. k. okr. hejtmanství. — Pro účastenství se deputací k ústavověrným velkostatkářům odsouzení c. k. okr. hejtmanství v Králové Hradci k peněžitým pokutám po 30 zl.: v Hořicích farář Bohumil *Hakl*, starosta okr. zastup. Frt. *Richter*, měšťan Petr *Erban*, předseda cukrovaru Václ. *Dušek*, purkmistr Frt. *Hubený* a advokát JUDr. Frt. *Gregor*.

Roku 1872 odsouzeno bylo dle úřední statistiky pouze c. k. zemským jako trestním soudem v Praze: pro zločin *uražení Veličenstva* 53 osoby dohromady do žaláře na 54 roků a 24 dnů; pro přečin *shluknutí* 36 osob na čas 1 roku, 11 měs. a 21 dnů; pro *zločin rušení veřejného pokoje* 7 osob na čas 3 roků a 10 dnů; pro *zločin velezrády* 6 osob na čas 42 roků. Osoby pro přečin *pobuřování* a jiná politická provinění jakož i počet tiskových pří, pak konfiskací časopisů a soudních potvrzení těchto — úřední statistika neuvedla.

Leden 1873.

1. ledna. Z kruhů *státoprávní opozice* české připravována k císaři petice, z kteréž vyjímáme: »Kdežto dříve vláda V. V. sobě byla vytknula za úkol domoci se všestranného smíření, nastal náhle obrat opačný, nastal směr, kterým vůči odporu vždy rostoucímu pokračovati nelze jinak, než znásilněním většiny národů rakouských. Ano, směr tento čelí přímo k tomu, by i pro budoucnost nemožnou se stala cesta, po které jedině docíliti lze ukončení sporů státoprávních . . . Bohužel po celý rok 1872 tímto směrem bylo pokračovno; ano v době poslední nastává obava, že dostoupí vrcholu svého nejkrajnějšího. Zamýšlí se nyní takové zřízení sborů zákonodárných (přímé volby totiž do říšské rady), kterým, a to ve zjevném odporu proti výsadám zemským a proti rovnému právu národů rakouských, svěřeno býti má jednání o nejdůležitějších úlohách státních sborů, který by nestál v nížádném svazku s oprávněnými zastupitelstvy jednotlivých království a zemí. Tímto však by byly zapřeny samy základy tohoto mocnářství, byla by klestěna cesta k úplnému zničení všeho po-

stavení právního těchto království a zemí. Byl by to toliko první krok na dráze odpravující samou bytost království Českého, jehož koruna zdobila pomazaná čela Vašich vznešených předků, a jehožto práva že ráčí Vaše V. samo uznati přisahou korunovační, slovem císařským zaslíbeno bylo.«

2. ledna. Žádost zastupitelstva města *Vysokého Mýta* k císaři, aby byl uvězněn J. S. *Skrejšovský* z vazby propuštěn, vrácena petentům s výměrem, že byla odstoupena c. k. ministerstvu vnitra, jež ji zase odstoupilo c. k. vrchnímu soudu, který ji poslal c. k. okr. soudu ve Vysokém Mýtě, aby ji petentům — vrátil, poněvadž c. k. zemskému co trestnímu soudu »nevidělo se v záležitosti té něco učiniti«.

6. ledna. Pro nezaplacení kolkovních poplatků insertních ve vyšetřovací vazbě držaní redaktoři a vydavatelé »*Politiky*« *Ant. Tůma* a *J. Hrdlička* propuštěni na svobodu. — Ženský spolek ve Frenštátě na Moravě c. k. okr. hejtmánem *Cibulkou* rozpuštěn »*pro revoluční tendence*«.

7. ledna. Zabavení č. 359. »*Politiky*« z r. 1872 pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. a pro přečin dle § 306. tr. z. potvrzeno. — C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl jednatel karlínské »*Občanské besedy*« *Adolf Keck* pro memorandum proti delegování německých porot pro pražské časopisy odsouzen pro přečin § 300. tr. z. do vězení na jeden měsíc.

8. ledna. Konfiskace čísla 152. »*Našince*« potvrzena pro zločin dle § 65. tr. z.

9. ledna. »*Nár. Listy*« zabaveny. — Konfiskace čísla 24. »*Podřipana*« z r. 1873 potvrzena pro dva zločiny dle § 65. a pro přečin dle § 300. tr. z.

10. ledna. Red. »*Stimmen aus Mähren*«, *A. Růžička* vyžván, aby prodlením 48 hodin nastoupil trest dvouměsíčního vězení, k němuž byl rozsudkem ze dne 26. září 1872 odsouzen.

11. ledna. S arcibiskupským sekretářem *Drem Nedoman-ským*, s kanovníkem *Dvořákem* a *Drem Husičkou* z Kroměříže zavedeno u trestního soudu v Brně vyšetřování pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z.

12. ledna. *Ant. Svoboda* z Bohutic u Krumlova (jenž byl pro předčítání »*Mor. Orlice*« obžalován pro zločin rušení veřej-

ného pokoje dle § 65. tr. z.), odsouzen pro přečin dle § 300. tr. z. do vězení na 3 měsíce. — C. k. místodržitelství zamítlo odvolání proti zákazu provozování Štolbova dramata »Matčino dílo«.

13. ledna. C. k. policie pátrala v protokolech »Občanské besedy« *Žižkovské* po jménech občanů, kteří brali podílu na pořízení spolkového praporu, na němž měl býti vyobrazen spolkový znak i Žižkovo poprsí.

15. ledna. Býv. red. »Pozora« Fr. *Sudíkovi* nařízeno, aby *neprodleně* nastoupil trest jednoměsíčního vězení, k němuž byl pro článek »Ohnout nebo zlomit«, odsouzen.

16. ledna. Konfiskace č. 7. »Nár. L.« pro národohospodářský článek »Peněžní trhy« potvrzena. V nálezu připomenuto, že »*předláhá*« v něm skutková povaha přečinu dle § 300. tr. z.

17. ledna. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byli Břetislav *Řehák* a Miloš *Červinka* odsouzeni (pro zamýšlený atentát na barona Kollera) do těžkého žaláře, a sice první na 12 roků a druhý na 6 roků, kdežto Kaňka uznán i v druhé stolici nevinným.

18. ledna. Druhá tisková pře »Nár. L.« před něm. porotou v České Lípě ustanovena na den 28. ledna.

19. ledna. Nejvyšší soud změnil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byl farář A. *Šubert* uznán za nevinná, a potvrdil rozsudek první stolice, že jest obžalovaný vinen přečinem pobuřování, ale snížil trest na 8denní vězení. — Třetí, čtvrtá a pátá tisková pře »N. L.« v České Lípě ustanoveny ku dni 31. ledna, 4. a 7. února. — Č. 5. jičínského »*Krakonoše*« zabaveno.

20. ledna. Zemský výbor zamítl žádost za subvenci českoslovanské obchodní akademii v Praze. — Policie nedovolila v zimním divadle na Smíchově (v Eggenberku) hráti kusy: »*Kutnohorští havíři*«, »*Žižka z Trocnova*« a »*Rosina Ruthardova*«. — Společnosti Zöllnerově v Litomyšli zakázáno hráti Kolárovo drama »*Pražský žid*«. — S ředitelem kůru v Písku, *Gregorem* a jedním učitelem zavedeno vyšetřování pro »čtění«, jež bylo o sylvestrovské noci v besedě předneseno.

21. ledna. Býv. red. »Řipu« A. *Pick*, odpykav trest čtyřměsíčního žaláře pro článek »Páni Němci mají sólo«, propuštěn.

z vězení. — C. k. policejní ředitelstvo pražské zakázalo »českým demokratickým spolkem« ku dni 26. ledna do měst. besedy v Karlíně svolanou schůzi lidu, v které se mělo rokovati o osnově nového volebního řádu pro říšskou radu, poněvadž prý se tu »patrně jedná o nedovolenou demonstraci proti ústavnímu základu říše právě od strany té, která se staví mimo ústavu«.

22. ledna. Pro zločin velezrády na 6 roků odsouzený Miloš Červenka dopraven z trestnice novoměstské do trestnice svatováclavské. Břetislav Řehák, odsouzený na 12 roků, ponechán v novoměstské trestnici, dokud nebude příslušnými úřady vyřízena žádost rodičů jeho, aby nebyl dopraven do trestnice v *Kartouxích*. — »Nár. Listy« a »Mor. Orlice« zabaveny; první list pro zprávu »Nejnovější zákaz«, druhý pro článek »Nepřipouštějí deputaci proti přímým volbám k císaři«. — Pro oslavení voleb pochodňovým průvodem odsouzení z *Golčova Jeníkova* k peněžitým pokutám: Jan *Laštvíčka* k 50 zl., Frant. *Židon* 40 zl. a Moric *Lederer* 30 zl., Josef *Chvála*, Jos. *Jindřichovský*, Jan *Dibelka*, Frant. *Chvála*, Vojt. *Vobořil*, Leop. *Breth* a Jindř. *Potměšil*, každý k 5 zl.; Frt. *Šimůnek*, Václ. *Běhounek*, Jan *Stross*, Frt. *Řepa st.* a Frt. *Řepa ml.*, Václav *Řepa*, Josef *Táborský* a Jan *Novosad* po 3 zl. Dále měšťanosta Hynek *Luttna* 10 zl., radní Jos. *Chvála* 5 zl., děkan P. Jos. *Chvála* 10 zl.; strážník a ponocný pak každý po 5 zl. Úhrnem k pokutě 217 zl.

23. ledna. První petici proti přímým volbám do říšské rady, o kteréž se byla usnesla polit. katol. jednota v Brně, odevzdal císaři v audienci hrabě Belcredi. V petici té praveno: »Přímými volbami mají staroslavné království a země monarchie habsburské roztrhány býti na volební departementy a toto roztržení má býti pouze první krok k úplnému vyhlazení individualit zemských, jichžto práva a bytost na tomtéž základě spočívají, jako právo jasného rodu panujícího. Těmito přímými volbami má se odejmouti sněmům právo posílati zástupce své do oprávněného říšského zastupitelstva, toto má přestati býti sborem poslanců zemských, a tím má diplom říjnový od V. V. za neodvolatelný prohlášený úplně zrušen býti.«

Dnem tím počínaje ohlašována nesčetná řada táborů lidu, svolávaných vesměs ku dni 2. února, na kterýchž mělo býti roko-

váno o prostředcích k *xamexent přímých voleb* neb o petici v příčině té k císaři, kteréžto *tábory vesměs zakázány*. Zejména na vrchu sv. Gotharda u Hořic, v Budějovicích, Roudnici, Žižkově, Ml. Boleslavi, Holicích, Benešově, Králové Hradci, Domažlicích, u Hořína (blíže Mělníka), v Jaroměři, Berouně, Brandýse nad L., Králové Hradci, Českém Brodu, Nechanicích, Novém Bydžově, ve Voticích, Jaroměři, Horažďovicích, ve Velvarech, v Kutné Hoře, Písku, Brně, Pardubicích, Německém Brodě, Kouřimi, Slaném, v České Třebové, Selčanech, Radnici, Příbyslavi, Červeném Újezdě, Nymburku, Králové Dvoře, Kněževsi, Semilech, Strakonici, Březnici, Jilemnici, Chrudimi, Turnově, Kolíně, Opočně, ve Vlašimi, v Nových Benátkách, Únhošti, Zlonicích, Hostivari, Hronově, Dobříši, Láži, Rakovníku, Poděbradech, Říčanech, Nové Kdyni, Kamenici, Chocni, Milevsku a jinde ještě.

Red. »Nár. L.« J. Arbesovi dodán nález nejvyššího soudu, kterýmž rozsudek porotního soudu českolipského ze dne 24. července 1872 zrušen, poněvadž nebyly porotcům dány otázky, jak zákon předpisuje. — Konfiskace č. 5. »Pilsner Reform« potvrzena pro přečin dle § 302. tr. z. — Proti zákazu schůze lidu v karlínské městské besedě podáno odvolání.

24. ledna. I druhé shromáždění lidu, jež svolával »Český demokratický spolek« do měst. besedy v Karlíně, kde mělo býti rokováno o **všeobecném právu hlasovacím**, c. k. policejním ředitelstvím zakázáno. V zákazu provedeno: »**Všeobecné právo hlasovací jest heslem sociální demokracie, státu nebezpečné i částí programu dělníků, k zásadám sociální demokracie se hlásících**« atd. — C. k. okr. hejtman Mallowetz dal v Kuklenách c. k. četníky skonfiskovati petici proti přímým volbám.

25. ledna. »Posel z Prahy«, »Politik« a »Čech« zabaveny

26. ledna. »Plzeňské Noviny« skonfiskovány.

27. ledna. »Pokrok« zabaven. — Konfiskace č. 20. »Nár. Listů« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. — Rekurs »Typografické besedy« proti neschválení změny stanov, c. k. ministerstvem vnitra zamítnut. — Kosmanoský občan Duk odsouzen v *tajném* líčení pře pro »pohanění říšské rady« do vězení na tři dny. — V Janovicích skonfiskoval c. k. četník petici proti

přímým volbám v bytu představeného, kde si ji byl sám vytáhl ze zásuvky psacího stolu.

28. ledna. »Politik« zabavena. — Břetislav Řehák nedopraven do Kartouz, nýbrž do trestnice v Subenu v Horních Rakousích. Po tři dny snažili se rodičové jeho vymoci si dovolení, aby se s ním mohli rozloučiti, ale — marně. — Druhá tisková pře »Nár. L.« před deleg. něm. porotou v České Lípě pro zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. tr. z. a), spáchaný úryvkem z petrohradských »Birž. Věd.« o *trůnní řeči rakouské*. Z obžalovaných: red. J. Arbesa, vydavatele V. Erbena a faktora tiskárny D. Šluntíčka, žádný se nedostavil. Obhájcem byl Dr. Kunz z České Lípy. Arbes a Erben uznáni vinnými a odsouzeni do těžkého žaláře: první na 8, druhý na 6 měsíců. Z kauce prohlášeno 600 zl. za propadlé.

29. ledna. »Posel z Prahy« a »Politik« zabaveny. — Konfiskace č. 4. »Koruny české« a č. 18. »Mor. Orlice« potvrzeny. První pro dopis z Prahy o místodržiteli, druhý list pro článek »*Císař nepřístupen*«, jímž prý spáchán zločin uražení Veličenstva.

31. ledna. »Nár. Listy« zabaveny. — Třetí tisková pře »Nár. L.« před porotou v České Lípě pro článek o *nepovolení pětimilionové půjčky kr. hl. městu Praze*, v němž shledán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z. Obžalovaní J. Arbes a Vilém Erben opět se nedostavili. Čtěna tudíž jejich seznání v předběžném vyšetřování, o *kterémž byl Arbes na všechny otázky odepřel odpověď*. Hájení převzal českolipský advokát Dr. Kunz. Oba obžalovaní uznáni vinnými a odsouzeni do žaláře: Arbes na 4, Erben na 3 měsíce a ku ztrátě 600 zl. z kauce.

Únor 1873.

1. února. »Nár. Listy« a »Tábor« zabaveny; »N. L.« pro článek »Historie čtrnácti dnů«. — C. k. četnictvu dány »přiměřené« přísné rozkazy, aby petice v příčině přímých voleb konfiskovalo, »nechť již jsou veřejně ku podpisu vyloženy nebo za tímže účelem po domech roznášeny«. — Konfiskace č. 20.

»Čecha« a »Posla z Prahy« ze dne 25. ledna pro přečiny dle § 300. tr. z. potvrzeny.

2. února. Od časného jitra procházely Prahou policejní stráž s nasazenými na puškách bodáky. Celá posádka vojenská byla v kasárnách konsignována. Nejvíce policejních strážníků soustředěno na Žižkově, kde měl býti odbýván tábor lidu, jenž byl zakázán. Z Brandýsa přibyli do Žižkova dragouni, kteří se utábořili ve dvoře volšanském. V Kravíně na Vinohradech byla pěchota pohotově. Nikdo však nezavdal příčiny k zakročení vojska nebo c. k. policejní stráž. — Býv. red. »Podřipana« H. Hofman obžalován ze zločinu násilí vydíráním (§§ 9. a 98. lit. b) tr. z.) a dvou přečinů (§§ 300. a 302. tr. z.). Přelíčení před porotou litoměřickou určeno na den 12. února. — »Politik« a č. 2. »Řipu« zabaveny. Tento pro článek »Zabaveno bude«. — Konfiskace č. 24. »Politiky« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzena.

3. února. Odvolání ze zákazu, kterýmž c. k. policejní ředitelství nedovolilo odbývání schůze lidu, »českým demokratickým spolkem« ku dni 26. ledna do Karlína svolané, c. k. místodržitelstvím zamítnuto.

4. února. »Politik« zabavena. — Čtvrté přelíčení »N. L.« před porotou v České Lípě — opět v nepřítomnosti obžalovaných, red. J. Arbesa a vydavatele V. Erbena, jež hájil Dr. Kunz. Žaloba týkala se článku »Strana uchvatitelů«, v němž shledány přečiny dle §§ 302. a 300. tr. z. a čl. III. ř. z. ze dne 17. prosince 1862. Arbes uznán vinným a odsouzen do vězení na čas tří neděl a ku ztrátě 60 zl. z kauce. Erben uznán za nevinna. — Z obhajovací řeči Dra Kunze vyjímáme: »Svoboda tisku anebo-li jinými slovy úplná volnost stlumočování myšlenek písmem a obrazem, jest jednou z oněch velkých politických otázek, jimiž ode dávna zabývá se celý vzdělaný svět, s jichž uspokojivým rozřešením souvisí nejvyšší interesity nynějších i příštích pokolení. Všickni vzdělanci domáhají se svobody a zajisté všechny skutečně myslící hlavy uznaly již pravdu slov, že bez úplné svobody v pronášení myšlenek a náhledů jest všechna ostatní svoboda klamná, pochybná a pomějitelná.«

5. února. »Nár. L.« zabaveny pro článek »Čest státu

rakouského«. — Konfiskace č. 5. »Krakonoše« pro zločin dle § 65. tr. z. a přečin dle § 302. tr. z. potvrzena. — Ku dni 16. února ohlášený tábor lidu u kaple sv. *Rocha* u *Hustěnova* na *Moravě*, pak tábor u *Slavkova* zakázány. — Zábavný spolek »*Omladina*« v *Loštěnicích* na *Moravě* rozpuštěn.

6. února. »*Posel z Prahy*«, »*Politik*« a »*Mor. Orlice*« zabaveny. — Konfiskace č. 26. »*Pokroku*« a č. 27., 28. a 31. »*Politiky*«, č. 25. »*Čecha*« a č. 24. »*Posla z Prahy*« potvrzeny. — Na den 9. února svolaný tábor lidu v *Sobotce* zakázán. *Sobotecký* čtenářský spolek »*Humprecht*«, jehož předseda byl tábor ten ohlásil, rozpuštěn.

7. února. »*Dělnické Listy*« a »*Čech*« zabaveny. — *Páté* přelíčení »*N. L.*« před porotou v *České Lípě* pro dopis s *Benátek* a dodatek k němu, pak pro článek »*Z Opočna*« a »*Zasláno*«: »*Do okolí Vodolky*«, podepsané rolníky z *Dřínova* *Frt. Klementem*, *Jos. Králem*, *Václ. Tomsou* a *Václ. Venclem*. — *Frt. Klement* uznán za vinna a odsouzen do vězení na tři neděle. *Arbes* uznán nevinným; ale z kauce prohlášeno 60 zl. za propadlé.

8. února. »*Podřipan*« zabaven. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byla celá řada *kolínských občanů* pro účastenství v deputacích k ústavověrným velkostatkářům odsouzena k větším a menším pokutám peněžitým. — Konfiskace č. 29. »*N. L.*« pro článek »*Nový výklad tiskového zákona*« (přečin dle § 300. tr. z.), pak pro referát o přelíčení v *České Lípě* (přečin dle § 24. zák. o tisku), pak »*Hum. L.*« ze dne 1. února (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzeny. — Tábor lidu, svolaný ku dni 9. února do *Chájče* v okrese *Žlutickém*, zakázán.

9. února. »*Nár. Listy*«, »*Pokrok*« a »*Politik*« zabaveny. — Na *Moravě* zakázáno prodloužení posledním dnů odbývání celé řady táborů lidu, zejména v *Brně*, u *Holice*, u *Králíc*, v *Huštěnicích* u *Uh. Hradiště* a na *kopci sv. Barbory* u *Klobúk*. Jako tábory zakázány tam také všechny schůze, v nichž mělo býti rokováno o změně volebního řádu do sněmu *moravského* nebo o přímých volbách do *říšské rady*.

10. února. Konfiskace č. 30. »*N. L.*« pro článek »*Historie čtrnácti dnů* (přečiny dle §§ 300. a 302. tr. z.), č. 29. a 30.

»Politiky« (zločin dle § 65. tr. z. a tři přečiny dle § 300. tr. z. a přečin dle § 24. zák. o tisku) potvrzeny.

11. února. »Pokrok«, »Posel z Prahy« a »Politik« zabaveny. — Nové tábory svolány a sice do Zásady u Semil ku dni 16. února, do Štěpánova ku dni 23. února a do Újezda na Moravě ku dni 26. února. — Konfiskace č. 34. »N. L.« pro článek »Čest státu rakouského« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena. — Ministerstvo vnitra zapovědělo poštovní dopravu časopisů »Crnogorac« v Cetyni v Černé Hoře a »Ujeddienie« v Bělehradě vycházejících — pro veškeré země cislajtánské.

12. února. Tisková pře »Nár. L.« před c. k. trestním soudem v Praze. Red. J. Arbes zažalován pro přečin § 24. zák. o tisku pro otištění zprávy »Vyhrožují vojskem«; ale uznán za nevinna. — Red. »Podřipana« H. Hofmann uznán porotou litoměřickou vinným přečinem proti veřejnému pokoji a řádu a odsouzen do vězení na 2 měsíce. — Se starostou a všemi členy obecního zastupitelstva obce Žďárna zavedeno c. k. okr. hejtmánstvím vyšetřování pro petici císaři v příčině přímých voleb do říšské rady.

13. února. »Politika« zabavena. — Od nastoupení ministerstva Auerspergova až po tento den byly z pražských listů konfiskovány: »Politik« 83krát, »Nár. Listy« 36krát a »Pokrok« 33krát — tři listy tedy dohromady 152krát. **A konfiskace nebyla c. k. soudem ani jednou zrušena.** — C. k. okresní hejtmánství v Kyjově na Moravě odsoudilo představeného a dva radní v Milovicích k peněžitým pokutám (50, 80 a 25 zl.) pro petici — císaři v příčině volební opravy.

14. února. »Hum. Listy« zabaveny. — Ant. Luft dopraven z trestnice novoměstské k sv. Václavu, by si tam odpykal trest dvouletého žaláře pro zločin **velezrády**. Původně byl odsouzen na 13 měsíců. K odvolání státního návladnictva byl mu trest c. k. vrchním soudem zvýšen na **tříletý žalář**, z něhož mu nejvyšší soud slevil jeden rok. V trestnici svato-václavské nalezali se právě čtyři političtí věznové: Miloš Červenka, Srb M. Gjorgjevič, A. Luft a J. Nejedlý. — Konfiskace č. 38. »N. L.« pro článek »Dílo vášně« (zločin dle § 65. a) tr. z.) a č. 30. »Mor. Orlice« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzeny. — S red. »N. L.« J. Arbesem zavedeno vyšetřování pro

přečin § 24. zák. o tisku, jehož prý se dopustil otištěním »veřejným žalobníkem ve veřejném přelíčení veřejně čtené obžaloby« v procesu s karlínským měšťanem A. Keckem.

15. února »Politik« zabavena. — Konfiskace č. 39. »Politiky« (přečin dle § 300. tr. z.) a č. 33. »Čecha« (týž přečin) potvrzeny. — Nejvyšší soud potvrdil rozsudek, kterýmž dělník Jan *Aubrecht* a faktor knihtiskárny »H. Militkého a Nováka« Václ. *Kotrba* odsouzeni k peněžitým pokutám pro plakáty k zabavě dělníků strojnických.

16. února. Číslo 4. »Řipu« a »Našince« ze dne 13. února zabaveny. — Konfiskace č. 3. »Řipu« potvrzena. — Zahájeno závěrečné přelíčení s uvězněným J. S. *Skrejšovským*, majitelem »Politiky« a Ant. *Růžičkou*, administrátorem, pro nezaplacení 21.211 zl. 80 kr. insertních poplatků kolkových, v čemž shledávalo státní návladnictví zločin podvodu dle §§ 197.. 200. a 201. tr. z.

18. února. Red. »N. L.« J. *Arbesovi* dodána obžaloba pro přečin § 24. zák. o tisku, která bude u c. k. trestního soudu projednána dne 8. března. — S městským tajemníkem a sluhou obecním v *Královicích* zavedlo c. k. okr. hejtmanství vyšetřování pro petici císaři.

19. února. »Posel z Prahy« a »Hospodář« zabaveny. — Konfiskace č. 41. »Pokroku« pro zločin dle § 63. tr. z. potvrzena. — Redaktoři »Pokroku« Jan Černý a Jiljí Walter, kteří se k soudu nedostavili, uznáni porotou *litoměřickou* nevinnými.

20. února. Petice česká proti přímým volbám do říšské rady doručena císaři knížetem Jiřím z Lobkowicz. — Konfiskace č. 35. »Posla z Prahy« pro zprávu »C. k. četníci — špehouni« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

21. února. Tábor lidu v Plzni, svolaný ku dni 23. února, zakázán.

22. února. »Politik« a »Dělnické Noviny« zabaveny. — Konfiskace č. 43. a 45. »Politiky« (dva přečiny dle § 300. a jeden dle § 302. tr. z.); č. 7. »Hum. L.« (§ 300. tr. z.) a č. 36. »Čecha« (§§ 300. a 302. tr. z.) potvrzeny.

23. února. Pro rozšiřování petice českých vlastenců k císaři zavedeno c. k. okr. soudem v *Táboře* vyšetřování s úfa-

dujícím radním Edv. Černickým a Jos. Okenfusem, hostinským v Sedlci.

24. února. Red. »N. L.« J. Arbesovi dodán soudní výměr, kterýmž po provedené zmateční stížnosti a po zrušení rozsudku porotního soudu českolipského ze dne 24. července 1872 — ustanoveno nové líčení pře před porotou v Litoměřicích ku dni 6. března.

25. února. Na Moravě rozpuštěna c. k. místodržitelstvím obecní zastupitelstva měst Frenštátu a Brušperku v okrese Místeckém a obcí Milatic a Vlkoš v okrese Kyjovském, poněvadž se usnesla prositi císaře, aby bylo ministerstvo Auerspergovo propuštěno. — Tábor lidu svolaný ku dni 2. března na náměstí ve Veselí zakázán.

26. února. »Podřípan« zabaven. — Konfiskace »Našince« ze dne 14. února (zločin dle § 65. tr. z.) potvrzena.

27. února. Ohlášení tábora lidu na kopci u Julianova na Moravě vyřízeno výměrem c. k. okr. hejtmanna Schröttera, v kterémž praveno, že »žádosti pořadatelů nelze nevyhověti«, že se tedy povoluje. Ale dodatečným výměrem tábor ten zakázán. — Konfiskace č. 52. »Politiky« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

Březen 1873.

1. března. »Politik«, »Slovan« a »Koruna česká« zabaveny. — Býv. red. »Pozora« Frt. Sudík nastoupil v Olomouci trest jednoměsíčního vězení. — Porota brněnská uznala red. »Mor. Orlice« jednohlasně nevinným.

2. března. Jičínský »Krkonoš« zabaven. — Schůze dělníků tkalcovských v Brně zakázána.

5. března. Volba Dra A. Čížka, Dra Edv. Grégra, Dra K. Sladkovského a Dra Skopce do zemské školní rady císařem nepotvrzena. — Přelíčení »Nár. Listů« před delegovanou porotou litoměřickou odročeno ku dni 20 března.

6. března. Pro petici k císaři, v které žádáno za propuštění ministerstva, odsouzen c. k. okr. hejtmanstvím představený obce Klobouky na Moravě Frt. Hutká k pokutě 30 zl.

7. března. »Politik« zabavena.

8. března. »Nár. Listy« a »Děln. Noviny« zabaveny. — Prohlášen rozsudek ve při J. S. *Skrejšovského* a Ant. *Růžičky*. — Oba uznáni nevinnými, ale podržáni ve vazbě, poněvadž se státní návladnictvo odvolalo. — Konfiskace č. 3. a 4. »Podřipana« (dva zločiny dle § 65. tr. z.) a č. 4. »Děln. Novin« (přečin dle § 300. tr. z.), potvrzeny.

9. března. »Nár. L.« zabaveny. — Přelíčení s red. »Nár. Listů« J. Arbesem pro přečin dle § 24. tisk. zák. odročeno.

10. března. »Pokrok« zabaven. — Představený v Holešovicích Jos. Bukovský odsouzen jako předseda Obč. bes. čtenářské k pokutě 15 zl.

11. března. Red. »Tábora« R. *Frank* odsouzen pro »překročení programu« k peněžité pokutě.

12. března. »Politik« zabavena.

13. března. »Krakonoš« zabaven. — Konfiskace č. 68. »Politiky« pro zločin dle § 65. tr. z. potvrzena.

14. března. »Nár. Listy«, »Pokrok« a »Koruna česká« zabaveny. — Konfiskace dvou čísel »Nár. L.« potvrzena a sice č. 66. (zločin dle § 65. tr. z.) a č. 67. pro článek »Úspěchy zásad svobody (týž zločin) a pro dopis z Vídně (přečin dle § 300. tr. z.). Rovněž potvrzena konfiskace č. 66. »Pokroku« pro přečin dle § 300. tr. z.

15. března. Rozsudek c. k. vrchního soudu, kterýmž byli v první stolici za nevinna uznáni účastníci deputací k ústavověrným velkostatkářům z *Kolína a okolí* odsouzeni k peněžitým pokutám, nejvyšším soudem potvrzen. — Občan *Honc*, jenž byl uvězněn pro »demonstrativní« chování při zpívání císařské hymny, propuštěn na svobodu. — Konfiskace č. 9. »Slovana« pro přečin dle § 300. tr. z., potvrzena. — Redaktor »Občana« odsouzen porotním soudem v Brně pro zanedbání povinné péče k 60 zl. pokuty a ku ztrátě 100 zl. z kauce.

16. března. J. S. *Skrejšovský* a A. *Růžička* propuštěni na kauci 18.000 zl. na svobodu. — Konfiskace č. 57. »Posla z Prahy« (přečin dle § 300. tr. z.), č. 3. »Řipu« (týž přečin) a č. 5. »Děln. Novin« (přečin dle § 302. tr. z.) potvrzeny.

17. března. Konfiskace č. 68. »Pokroku« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzena.

20. března. »Politik« a »Děln. Noviny« zabaveny. — Líčení pře »Nár. Listů« před del. porotou v Litoměřicích. Projednány tytéž delikty, o nichž již dne 24. července 1872 rozhodla porota českolipská, uznavši redaktora J. Arbesa vinným. K líčení do Litoměřic Arbes *taktéž se nedostavil*. Hájení převzal litoměřický advokát Dr. Funke. Porotci odpověděli na všechny otázky jednohlasně »Ne«, následkem čehož redaktor Arbes uznán nevinným.

21. března. »Hum. Listy« a »Čech« zabaveny. — Pro petici císaři zavedeno c. k. okr. hejtmanem strakonickým Veithem vyšetřování s purkmistrem města Rábi, jeho dcerou a obecním strážníkem. Záležitost ta odstoupena c. k. okr. soudu v Horažďovicích. — Odvolání důvěrníků jičínských k c. k. místodržitelství proti zákazu tábora lidu ku dni 2. února svolaného, vyřízeno — záporně. — Konfiskace čís. 17. »Krakonoše« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzena.

22. března. Konfiskace »Nár. Listů« ze dne 14. března pro čl. »Stíny budoucnosti« (přečin dle § 300. tr. z.), č. 72. »Pokroku« (zločin uražení Veličenstva dle § 63. tr. z.) a č. 18. »Koruny české« potvrzeny. Zabavení posledně uvedeného listu potvrzeno *dvakrát a vždy pro jiný trestný skutek*.

24. března. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek první i druhé instance, kterýmž Břetislav Řehák a Miloš Červinka odsouzení byli pro zločin **velezrády**: první na 12, druhý na 6 roků do těžkého žaláře. — Občan F. Šťastný z Roudnice nastoupil v Litoměřicích trest vězení na dva měsíce a 8 dní.

25. března. »Politik« zabavena.

27. března. »Politik« a »Čech« zabaveny. — Zahájeno přelíčení s Dr. Juliem Grégrem, jenž se nalezal ve vyšetřovací vazbě, a Ferd. Schulzem pro neodváděné kolkovní poplatky z insertů »Nár. Listů«, »Našich Listů« a »Národních Novin«. — Konfiskace č. 12. »Hum. Listů« (přečin dle § 300. a zločin dle § 65. a) tr. z.) a č. 20. »Krakonoše« (přečiny dle § 300. a 302. tr. z.) a č. 75. »Politiky« pro dva přečiny dle § 300 tr. z. potvrzeny.

28. března. Stížnost členů hořické deputace velkostatkářské proti trestnímu nálezu c. k. hejtmana Mallowetze, kterýmž byli odsouzeni k peněžitým pokutám, c. k. místodržitelstvím

zamítnuta. — Rekurs proti zákazu dělnického tábora za někdejší »Žitnou branou« zamítnut. — Členové rozpuštěného obecního zastupitelstva *frenštatského* podali proti výnosu místo-držitelskému protest.

Duben 1873.

2. dubna. Zabavení čís. 83. »Politiky« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzeno.

3. dubna. C. k. trestní soud pražský vydal zatykač na rolníka Jos. V. *Vlčka*, jenž byl pro zločin rušení veřejného pokoje odsouzen a po několikerém vyzvání trest ten nenastoupil.

4. dubna. »Politik« a č. 27. »Pilsner Reform« zabaveny. — Dr. Julius *Grégr* po sedmiměsíční vazbě vyšetřovací propuštěn na kauci 5000 zl. na svobodu. — Konfiskace č. 6. »Děl. Listů« pro přečin dle § 302. tr. z. potvrzena.

5. dubna. »Politik« konfiskována. — Zabavení č. 72. »Čecha« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzeno.

7. dubna. »Politik« zabavena. — Prohlášen rozsudek ve při Dra *Julia Grégra* a Ferd. *Schulze*. Oba uznáni *nevinnými*.

8. dubna. »Politik« zabavena. — C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice, kterýmž J. S. *Skrejšovský* a A. *Růžička* uznáni *nevinnými*, a odsoudil prvního na 18, druhého na 13 měsíců do těžkého žaláře.

10. dubna. »Nár. Listy« a »Svoboda« zabavena. Přelíčení »N. Listů« pro přečin § 24. zák. o tisku pro referát ze soudní síně, v němž otištěna žaloba státního návladnictva proti jednateři karlínské Občanské besedy A. *Keckovi*, a sice právě jen tak, jak byla o veřejném přelíčení čtena. Obžalovaný red. J. *Arbes* uznán *nevinným*.

11. dubna. »Politik« a »Posel z Prahy« zabaveny.

16. dubna. »Český Lev« zabaven. — Konfiskace č. 27. »Pilsner Reform« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

17. dubna. Katecheta národní a obč. školy v Sušici P. Matěj *Dušek* odsouzen c. k. kraj. soudem v Písku pro »pobuřování« k peněžitě pokutě. — Konfiskace č. 86. »Posla z Prahy« pro přečin dle § 302. tr. z. potvrzena.

18. dubna. »Hum. Listy« a č. 28. »Krakonoše« zabaveny. — Konfiskace č. 98. »Nár. Listů« pro přečin dle § 302. tr. z. potvrzena.

19. dubna. »Politik« zabavena. — Hrabě *Lažanský* v Podbořanech z neznámých příčin zatčen.

22. dubna. »Politik« zabavena.

24. dubna. »Politik« zabavena. Byla to právě stá konfiskace její — za ministerstva Adolfa Auersperga.

25. dubna. »Nár. Listy« a »Pokrok« zabaveny.

26. dubna. Konfiskace č. 107. »Politiky« pro zločin uražení Veličenstva a č. 16. »Hum. Listů« pro přečin dle § 302. tr. z. potvrzeny.

28. dubna. C. k. okr. hejtmanství benešovské zavedlo pro petice k císaři vyšetřování s purkmistrem a městským tajemníkem v *Načeradci*, pak s obecním starostou, s knížecím kontrolorem a s podučitelem z *Louňovic*.

29. dubna. V redakci »Politiky« a v bytu redaktora A. *Penecke* vykonána soudní prohlídka. Pátráno marně po rukopisech telegramů knížete Carlosa Auersperga. — Zatýkačem stíhaný rolník Jos. V. *Vlček* z Litovic, jenž byl pro pobuřování proti školním zákonům odsouzen do žaláře na 15 měsíců, s kterýchž mu vrchní soud třetinu slevil, dostavil se k soudu sám a nastoupil trest.

30. dubna. C. k. vrchní soud změnil rozsudek první stolice, kterýmž farář z Protivanova P. Jos. *Lenhardt* uznán byl nevinným a odsoudil jej pro přečin pobuřování do vězení na jeden měsíc. — Pražské policejní ředitelství nedovolilo ředitelce div. společnosti p. *Zöllnerové*, která meškala v *Kolíně*, uspořádati v letní době řadu představení v *aréně na Komotově*. Odvolání proti zákazu tomu c. k. místodržitelstvím zamítnuto.

Květen 1873.

1. května. »Nár. Listy« zabaveny. — Konfiskace č. 112. »Nár. L.« (zločin uražení Veličenstva) a č. 2. »Českého Lva« (zločin dle § 65. a) tr. z.) potvrzeny.

2. května. »Politik« zabavena. Konfiskace č. 113. »Pokroku« pro zločin uražení Veličenstva potvrzena.

5. května. Konfiskace č. 118. »N. Listů« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena. C. k. vrchní soud potvrdil nálezy první stolice, jimiž konfiskace č. 45. a 52. »Politiky« (§§ 65. a) tr. z., 300. a 302. tr. z.), potvrzena.

7. května. »Politik« zabavena.

9. května. Volba Jos. *Formánka* starostou okres. zastupitelstva kolínského císařem nepotvrzena.

10. května. »Koruna česká« zabavena.

13. května. O námitkách proti konfiskaci »Hum. Listů« zabavení potvrzeno.

14. května. »Pokrok« a »Mor. Orlice« zabaveny.

15. května. »Český Lev« zabaven. — Konfiskace č. 106. »Čecha« (přečin dle § 300. tr. z.) potvrzena.

16. května. Založení odborného spolku dělníků pracujících v kovech c. k. místodržitelstvím zakázáno. — C. k. okr. hejtmanství smíchovské zastavilo usnesení okres. zastupitelstva *úhoštského*, kterýmž přistoupilo s příspěvkem 100 zl. jako člen k budějovické Matici školské — Na den 18. května svolaná schůze dělníků obuvnických c. k. policií zakázána.

16. května. Č. 10. »Řipu« zabaveno. — Konfiskace č. 16. »Hum. Listů«, čís. 125. »Politiky« a č. 127. »Pokroku« potvrzena.

17. května. »Nár. Listy« a »Politik« zabaveny.

20. května. »Politik« zabavena.

21. května. »Koruna česká« zabavena.

24. května. Konfiskace č. 134. »N. L.« pro přečin dle § 300. tr. z. potvrzena.

25. května. »Občan« zabaven.

26. května. Konfiskace č. 135. »N. L.« potvrzena.

30. května. »Koruna česká« zabavena.

Červen 1873.

3. června. C. k. vrchní soud potvrdil rozsudek, kterýmž byl red. »Politiky« A. *Penecke* pro přestupek zákona o právu shromažďovacím odsouzen k pokutě 40 zl.

4. června. »Pokrok« zabaven.

5. června. C. k. trestní soud rozhodnul, že v *americkém* časopise »Amerikán« ze dne 12. února 1873 články »Revoluce v Čechách«, »Dr. J. Grégr a J. S. Skrejšovský« a »Svoboda shromažďování v Rakousku« spáchán zločin rušení veřejného pokoje dle § 65. a) tr. z.

6. června. »Děln. Listy« zabaveny.

8. června »Krakonoš« zabaven. — Nejvyšší soud změnil rozsudek c. k. vrchního soudu, odsoudil J. S. *Skrejšovského* do žaláře na dobu jednoho roku, kdežto A. *Růžičku* uznal nevinným.

11. června. »Nár. Listy« zabaveny.

14. června. Konfiskace č. 154. »Politiky« potvrzena.

15. června. »Mor. Orlice« zabavena. O námitkách proti zabavení »Nár. L.« pro »Doslov k procesu Dra J. Grégra« konfiskace potvrzena.

17. června. Obecní zastupitelstvo města *Třebíče* na Moravě rozpuštěno. Konfiskace č. 158. »Nár. L.« pro zločin dle § 65. a) tr. z. potvrzena.

18. června. Konfiskace č. 44. »Koruny české« potvrzena.

24. června. Oslavení »rovnosti« občanského domu v Žižkově policií zakázáno.

25. června. O námitkách proti zabavení »Řipu« konfiskace potvrzena.

27. června. O námitkách proti zabavení č. 16. »Hum. Listů« konfiskace (ač jen z části), potvrzena.

28. června. Hrabě Vojtěch *Schönborn* odsouzen k pokutě 50 zl., poněvadž jako předseda polit. kat. jednoty opomenul úřadu oznámiti výsledek poslední volby výboru.

Však dosti!!!

Čtenáři zajisté již neušlo, že persekuce lidu českého a především opozičního tisku v Čechách začíná se znenáhla ztráceti v *písku všednosti*. Neboť skoro vše, co toho druhu následovalo až do odstoupení *ministerstva Auerspergova* (12. srpna 1879), ba po celou další řadu let za *ministerstva Taaffeova* až do jeho odstoupení — tedy skoro po *dvacet roků*, t. j. veškerá persekuce scvrkla se na nepovolování nějakého spolku,

na zákaz nějakého tábora, průvodu a zastaveníčka, nějaké řeči nebo zábavy, na nepotvrzení nějakých stanov a pod.

Z té příčiny končíme také registrování persekucních fakt, která po celých dalších dvacet roků nemají pro širší kruhy skoro žádné zajímavosti.

Zákon o porotách pro přečiny tiskem spáchané zůstal sice v platnosti, ale v praxi byl *suspendován*. Po několikerém pokusu delegovati pro české časopisy *německé* poroty upuštěno i od této procedury soudní a spokojeno se vzhledem k tisku tak zvaným *objektivním řízením*, t. j. tiskopis c. k. orgány prostě konfiskován, zabavení c. k. trestním co tiskovým soudem potvrzeno, a podány-li námitky, projednány v *tajném* líčení a konfiskace potvrzena z pravidla i zde. Inkriminovaná místa v nálezech konfiskačních a v rozsudcích nikdy již neuváděna; slovem vše dalo se a děje se podnes *s vyloučením veřejnosti*.

Jak známo, nedělo se tak ani za dob *nejtužšího absolutismu*, aniž za dob, kdy byl ministrem spravedlnosti nejzaprísáhlejší politický a národní odpůrce národa českého, *Dr. Herbst*; ale dělo se tak v době, kdy byl *ministrem spravedlnosti* *Dr. Pražák*, známý patriot český, a dělo se tak, i když byl *ministrem spravedlnosti* — český šlechtic, hrabě *Schönborn*.

Nám nelze procedury té podrobiti kritice, poněvadž kritika toho druhu, vyžadující neobmezené volnosti slova, náleží do kompetence poslancův. Přestáváme tudíž na konstatování pouhého fakta.

Poslední pokus, zlomiti českou opozici, zejména opoziční tisk v Čechách *subjektivním* stíháním, t. j. poháněním *českých* redaktorů před *německé* poroty naprosto se neosvědčil. Komplikovaný soudní aparát, jež bylo nutno při dvaceti a několika porotních soudech u čtyř c. k. krajských soudů v *Mostě, Chebu, České Lípě* a *Litoměřicích* rozvinouti, nebyl v nižádném poměru k výsledku, v jaký snad doufáno. Počítáme-li, že předběžné vyšetřování vyžadovalo více nežli dva měsíce, pouhá přelíčení pak celý měsíc, vyžadovala celá procedura neméně nežli čtvrt roku času. V době té panovalo a spolupůsobilo asi deset c. k. vyšetřujících soudců a toliktéž zapisovatelů, pět až sedm c. k. návladních, kterýmž připadla v úděl práce nejsvzelnější, dále přes dvacet tříčlenných soudních dvorů, tedy asi

70 c. k. soudců a asi 280 německých porotců, nepočítaje v to nemalý počet jiných osob — v celku spolupůsobilo zde okrouhle asi 400, pravíme čtyři sta osob k tomu cíli, aby mohli býti odpovědní redaktoři desíti časopisů pohnáni před německé porotce a z pohnaných jen tři odsouzeni ku trestům citelnějším.

V neméně než asi desíti případech uznaly i německé poroty na *nevinu*, v jiných *pěti až šesti* na přechyby, na něž bylo možno uložiti jen tresty nepatrné a toliko při dvou časopisech, při »*Politice*« a »*Nár. Listech*« uznáno v dalších čtyřech až pěti případech na tresty citelnější.

Osm dní vězení pro Jos. *Sellnera* (Posel z Prahy), 14 dní pro Jos. *Kummra* (Český Lev), 1 měsíc pro K. *Sabinu* (Slovan), 1½ měsíce pro A. *Penecke* (Politik), 2 měs. pro H. *Hofmanna* (Podřipan) a 4 měs. pro A. *Picka* (Říp) — všechny tyto tresty nestály v nižádném poměru ku komplikovanému soudnímu aparátu, jehož bylo použito. — A všickni tito odsouzení odpýkali si své tresty dříve, nežli proveden poslední soud před německými porotami.

Toliko dvěma redaktorům a jednomu vydavateli mohli býti vyměřeny tresty v podobné výši, v jaké vyměřovány za Dra Herbsta a před zavedením porot c. k. soudci z pravidla, a sice V. *Nedomovi* jako redaktoru »*Politiky*« těžký žalář a tuhé vězení na 8½ měsíce, V. *Erbenovi*, jako vydavateli »*Nár. Listů*« těžký žalář na 6 měsíců a J. *Arbesovi* jako odpovědnému redaktoru »*Nár. Listů*« těžký žalář na jeden rok a tuhé vězení na tři neděle.

Z občanstva odpýkal si jedině »*Zasláno*« v »*Nár. L.*« pouze Frt. *Klement* vazbou třínedělní.

V. *Nedoma* nastoupil své tresty u c. k. krajského soudu v Chebu dne 29. července 1873 a opustil vězení v dubnu 1874; V. *Erben* dne 16. září 1873 v České Lípě, kterouž opustil dne 16. března 1874, J. *Arbes* pak také v České Lípě, kde nastoupil tresty své dne 24. září 1873 a propuštěn na svobodu dne 15. října 1874.

Z ostatních politických vězňů odsouzených již dříve v tajném přelíčení (pro zamýšlený prý atentát na barona Kollera) nalezali po posledním delegovaném porotním soudu ve

vazbě pouze dva: Břetislav Řehák a Miloš Červenka. Avšak i z těchto zbyl za nedlouho jen jeden.

Břetislav Řehák byl, jak víme, v červenci 1872 zatčen a skoro po pětíměsíční vazbě vyšetřovací dne 12. prosince téhož roku odsouzen do těžkého žaláře na 12 roků, kterýžto trest c. k. vrchním soudem v lednu 1873 a v březnu i nejvyšším soudem potvrzen.

»Po nějaký čas,« psaly v listopadu 1873 »Nár. Listy«, »bylo záhadno, který žalář bude mu vykázán. Z počátku mluvilo se o *Kartouxích*. Ale brzy ustanoveno jinak. Český velezradce měl býti vyvezen z Čech do těžkých žalářů v Subenu v *Horních Rakousích*. Sklícení rodičové marně prosili při všech instancích, aby jim *chorobný syn* jejich nebyl zavážen v dalekou cizinu, kde za celý rok nemohou jej spatřiti a potěšiti. Dne 28. ledna 1873 dopraven B. Řehák v průvodu četníka do nového svého žaláře. Kdo již tehdy viděl nešťastného odsouzence, ty zapadlé bledé líce, ten bolestný lesk oka, ten chabý jeho krok, věru mohl předvídati, že 25letý vězeň ten, k vězení na dvanáct roků odsouzený, sotva dočká se svobody. Již z nízkých, nezdravých vězení novoměstských nesl sobě Řehák zárodek smrti v prsou do žalářův rakouských. A klenby subenské věru nejsou tím místem, kde by člověk povážlivě ochuravělý, mohl se zotaviti. Marně hleděli rodičové přes skrovné prostředky své mírniti trpký osud syna svého. Marně obětovala se dobrá sestra uvězněného, pracujíc od rána do noci, aby nemocnému opatřila lepší stravu. Přísný řád trestnice zapovídal vězňům masité krmě. Po celou dobu svého uvěznění v Subenu Řehák nedostal masa. Což divu, že hynul a chřadnul vřichledě, že ubývalo mu sil den za dnem, ažtě nadešel sychravý podzim a s ním bledá vykupitelka — smrt. Minuly dny i týdny, aniž by znepokojení rodičové byli dostali od syna zprávy; až tu — před několika dny (na sklonku října) došel jich telegram od lékaře subenského: chtějí-li syna svého zastati ještě živého, aby nemeškali a vydali se na cestu. Učinili tak bez odkladu. Ale ani tato cesta nebyla bez překážek. Nesměli přímo k synovi, pokud k tomu neměli povolení od vrchního státního zastupitelstva — vídeňského. Místo na Suben musili tedy na Vídeň. Když sobě tam vymáhali vstupenku do trud-

veden k šibenici, ví, že děje se mu po právu, poněvadž spáchal skutek, na nějž jest po zákonu ustanoven trest smrti, a nebude za to, co musí vytrpěti, viniti nikoho kromě sebe. Učiní-li se však někomu bezpráví a je-li člověk ten v nitru svém přesvědčen, že se mu bezpráví stalo, *takovému člověku, jeho rodině a přátelům červa toho nikdy více ze srdce nevyrvete...* Každý, na němž se spáchá těžké bezpráví, řekne: *Společenský a státní řád, v kterém mohu býti takto nevinně stíhán a v kterém jsem bez ochrany, nestojí za nic jiného, než aby zašel...*

Zvláštním způsobem jedná každý zemský soud při *navracení majetku lidem, který jim byl v domovní a osobní prohlídce konfiskován.* »Majetek jest svatým;« ale *majetek těchto lidí svatým není.* Mám zde nález pražského trestního soudu ze dne 22. ledna 1887 č. 29.531, v němž se praví: U vyřízení vaší žádosti za vydání spisů v trestní věci pro přečin v §§ 285, 286 a 287 tr. z. obsažených po slyšení státního návladnictva vydává se vám ze zabavených u vás spisů dle protokolu ad N. J. 59 rukopis »Pan fabrikant«. Ostatní, dle téhož protokolu u vás také zabavené spisy s ohledem na rozsudek nad vámi dne 8. června 1886 č. 14.756 *vynesený s ohledem na vaši literární a veřejnou činnost z důvodů rozsudku a s ohledem na obsah a tendenci těchto spisů se nevydávají a budou zničeny.*

Tedy spisy nezakázané se nevydají! A kdyby i byly zakázány, bylo by povinností vrátiti je, poněvadž všickni státní občané mají právo všechny možné zakázané spisy míti. Toliko rozšiřování takových spisů jest zakázáno; ale míti je může každý.

Ku konci řeči své podal Dr. Kronawetter stručnou charakteristiku některých paragrafů trestního zákona, kterouž doplňuje se jaksi charakteristika paragrafů těch i celého zákona na mnohých místech tohoto spisu zařaděná. Právil: »Máme státní základní zákon, v němž se dí: *»Každý má právo své myšlenky slovem i písmem jiným sdělovati.*« Ale při tom hned stojí — *»v mezích zákona.*« Leč jaké pak jsou tyto zákonné meze? Tyto meze byly postaveny v nejsmutnější době, kterou Rakousko kdy prodělalo. Jsou vyňaty z trestního zákona z roku

okresní hejtmanství s podivuhodnou virtuositou rozvíjí ze zcela krotkých dopisů, z klidného hospodského hovoru, z výpovědí zcela neznámých lidí nejšťavňatější soudy tajného spolčování.«

Připomenuv, že noty ty dostačují, aby vyšetřující soudce učinil návrh na vazbu vyšetřovací, řečník pokračoval: »A povolný tento senát u pražského soudu skoro bez výminky, bez ohledu na výdělkové a rodinné poměry vyšetřovaného na základě mnou předčítaných not návrh na vyšetřovací vazbu schvaluje . . .

Kdo zná naše trestní řízení v záležitosti důvodů pro vzetí do vazby vyšetřovací; kdo poznal tato kaučuková ustanovení a důvody, pro které po zákonu může býti vyšetřovaný vzat do vazby; kdo ví, že — kdyby byl někdo bezprávně vzat do vazby — rekurs byl by marným (poněvadž jest nemožno zjednatí si proti konečné platnému rozhodnutí o vazbě rozhodnutí poslední soudní instance a toto po zákonu vždy odůvodněno býti — nemusí) — *dovede uvážiti neštěstí*, jež bylo tímto způsobem stům dobrým a boдрým rodinám řádných státních občanů přivoděno.

Jak malicherné a nepatrné události na př. stačí takové řízení zavéstí a velké neštěstí na celé rodiny uvaliti! Sudte z případu, jenž se udál v Jihlavě, kde dne 19. února 1887 odbyváno u krajského soudu přelíčení pro tajné spolčování. Dne 19. října 1886 byla totiž u několika osob náhle vykonána domovní prohlídka a osoby ty zatčeny. **Po čtyřměsíční vazbě** došlo k soudu. *Pět osob bylo obžalováno a všech pět uznáno — nevinnými!* Pohnutkou k soudu tomu byla *buchta*, která byla dne 19. října 1886 v jednom hostinci vydražena za 2 zl. 32 kr., kteréžto peníze určeny ku podpoře v Prostějově vycházejícího listu »Hlas lidu« . . .

Nuže, ty čtyry měsíce vazby nevezme oněm za nevinnu uznaným nikdo více! . . . — ptám se: Jsou snad rakouští státní občané oproti zneužití zákonů, jehož se úřední osoby (ať od politických úřadů, státního návladnictva nebo od soudu), dopustí, úplně beze vší ochrany? . . . Nesmí se zapomenouti, jak hluboké roztrpčení pociťuje, komu bylo úřadem a zvláště soudem bezpráví učiněno — nejen on sám, ale i jeho rodina a kruhy jemu blízké. Je-li člověk, jenž byl někoho zavraždil,

v platnosti staré zákony, jež vznikly v době nejtuzšího absolutismu a skutky občanů dle zákonů těch stále ještě trestati, naprosto se nesrovnává . . .

Žádá-li se od nás každý rok 500 millionů pro státní účely, chceme také, aby *stát náš*, jehož správa jest tak drahá a nákladná, *dal nám ona práva, jež nám zaručuje a jichž splnění jsme oprávněni žádati*. Ale o všech těchto věcech nemá se mluvíti! Řekne se: *Konec debatty* — peníze jsou povoleny — *teď hajdy! ven z chrámu!*«

UKAZOVATEĽ

Sestavil nakladatel.

(Arabské číslice značí stránky — v závorkách tu a tam upozorněno, kolikrát o dotčeném na téže stránce řeč — ; římská I. značí spis »Pláč« a římská II. spis »Persekuce«.)

A

Abraham J. II 216
Adámek K. I 99, 108; II 225
Adamský II 186
Adda II 295
Adlerhorst viz Jarosch
Adlersfeld viz Gabl
Aichelburgová II 298
Albari A. I 89
Albrecht, arcikníže I 163
Alexandrova I 81
Althan I 40
Ambros P. II 139
Ambrož K. II 100, 106, 192, 256
Amerling I 252
Anderle V. I 281
Andrassy I 71; II 270, 273, 305, 332
Andres A. J. I 310; II 41
Ankert J. I 391, 413
Antoš I 270, 303(2); II 42, 45
Apltaufer H. I 337
Applmann E. II 151, 177
Arbes J. I 290; II 15, 31(2), 38, 55, 78, 79, 84, 100(2), 108, 110, 115, 117, 118, 127, 130, 132—139, 141, 142, 145—147, 150, 152(2), 153, 158, 159, 164—181, 183—188, 203(2), 204, 205, 209, 210, 212, 213, 239, 247, 257, 274(2), 279, 281—289, 291, 292, 294—296, 298, 301, 322, 303(2), 304(2), 306(2), 308, 310, 312(2), 313, 314(2), 316, 318—320(2), 322, 324—329, 331—333(3), 338, 346, 350, 354, 355, 360—369, 374(3), 378
Arbesová J. I 326
Artha I 106

Arbes : Persekuce.

Aschenbrenner II 296
Aubrecht J. II 342, 365
Auer II 135
Auersperg I 5, 33, 34, 39, 68, 99 až 104, 106, 111, 125—127, 147, 163, 166, 201, 298, 314, 385; II 274, 279, 310, 326, 332, 348, 349, 364, 366, 370(2), 373, 378
Aull J. I 23
Auštecký J. II 132

B

Babáček A. I 235; J. F. I 234, 330
Babička J. I 403; F. II 33
Baborovský J. I 229
Baborský I 365
Bačkora J. I 167, 252; Š. I 267, 326, II 44
Bach A. I 20, 22, 25(2), 27, 29, 44, 54, 74, 93, 111, 186, 197, 256, 257, 262, 263, 277, 317, 324, 352; II 156
Bakov II 215
Baláček J. I 244, 284
Balcar A. I 229
Balihar V. I 223, 244
Balín J. II 42
Balík J. I 347, 349, 407; II 63, 128
Balling J. II 290, 339, 344, 348
Balvin V. I 301
Banhans II 97, 164, 169, 181, 274
Barák J. I 63, 64, 73(2), 75, 79(2), 81, 83, 86, 90, 93, 135, 142, 143, 172, 181, 183, 191, 192, 233, 250, 370, 308, 334, 341, 363, 375, 380, 381, 422; II 36, 68, 78, 85, 145, 146, 167, 168, 174(2), 176, 183, 193, 195(2), 203, 220, 222, 225,

- 228, 235, 239, 240, 249, 251, 257,
262, 281, 307
Barcal E. II 41
Barchov I 146
Barchovský J. I 229
Barnáš M. II 24
Bárta F. II 153; J. I 229; V. I 367,
378, II 14
Barták I 229, 365; II 100, 330
Bartl J. I 372
Bartoň B. I 224, 244
Bartoníček J. II 169; V. I 239, II
224
Bartoš I 238, 380; II 138, 337
Bartůnek J. II 132
Bašus II 221
Batáček J. I 372
Battista J. II 299(2), 343, 347
Baudis II 158
Baudiš F. I 281
Bauer A. I 265, 331; rada II 318
Baumgartner G. I 140
Baukal A. I 267
Baumann I 199; II 125
Baumrok M. II 30(2)
Bauzar J. I 337, 399
Bavorský J. I 230, 281; II 30, 100,
101, 106, 192(2), 198, 210, 219,
222, 227, 229, 251, 256, 257
Bazal J. II 80, 129, 175, 191
Bazala II 121
Bazant I 244, 364
Bdín II 213
Becke I 70, 99; II 149
Bečice II 213
Bečov I 146
Bečvář I 365
Bednářík J. II 86, 317
Bedřichov II 93
Běhounek V. II 359
Bechyň I 310; II 30, 50, 251
Bechyňka J. II 225
Bejchory II 297
Bejlek V. II 33
Bejlovec K. II 256
Bekr A. I 240
Bělá I 42, 146, 148(2), 159, 161,
165(3), 218, 265, 270, 342; II 54,
80, 87, 89, 98, 109, 111, 133,
139, 192(2), 194, 215, 255, 275,
313
Bělák viz Šimáček
Belcredi I 39, 48, 53(2), 61—65, 68,
88, 104, 286; II 5, 358, 379
Bělčice II 99
Bělecký K. I 230; II 83
Bělehrad I 183, 240, 283(2), 298,
409; II 315
Belina J. II 343, 347, 348
Bellegarde I 46
Bellmann K. I 356
Bělohlávek II 46
Bělohrad viz Bělehrad
Bělsko II 207
Bělský I 96; II 312
Benátky I 33, 42, 147, 161, 167,
218 239; II 102, 184, 223, 288(2),
328, 360, 363
Benda I 152
Bendl II 30
Benedek I 248
Beneš I 60, 240; II 99, 110, 343,
344, 348
Benešov I 84, 147, 208, 209, 239,
260, 264, 302, 403; II 59, 72, 93,
98, 105, 111, 126, 134, 137, 141,
153(2), 166, 170, 176(2), 213,
216, 319, 323, 360, 370
B-níšek F. II 100
Bnke I 181; II 278
Benoni J. II 104, 169, 178
Berger I 48, 107, 109, 128, 385,
418; II 132, 149, 174, 224, 225,
342, 343
Bergmann I 229, 315, 364; II 194
Berlín I 173, 408; II 53, 62
Bernard II 138, 303
Bernardov I 247, 396
Beroun I 136, 147, 228(2), 231; 96,
107, 127, 197, 238
Beřkov II 339
Běstov II 140
Běstovice II 103, 238
Beust I 57, 58, 64, 65, 67, 68, 72, 73,
74, 77, 79, 85, 95, 104, 115, 128,
163, 166, 170, 173, 174, 197,
201, 212, 236, 237, 385, 394; II
58, 63, 229, 243, 248, 250, 268,
270, 272—274, 292
Bezdekov II 255, 302
Bezděz I 159(2), 161(3), 160, 165,
231, 250; II 72, 103, 105, 115,
192
Bezdiček II 103
Bzník II 259
Bezno II 137
Bezuchov II 245, 248
Bin V. I 240
Biba J. II 47, 65, 101, 127, 128
Bbus I 125, 271, 318
Bičistě I 223, 224, 240, 244(2); II 86
Bien V. I 337, 399; II 132
Bier V. I 235

Bilany I 226, 247, 372; II 245
 Bilek I 240, 361
 Bilsko I 224; II 40
 Bílý I 359; II 32, 42, 69
 Binder II 25; II 224, 235
 Birnitz II 301
 Biseň II 258
 Bismarck I 57, 61
 Bitovice II 121
 Bizom F. II 142
 Bláha I 199, 229
 Blatík I 161, 171, 203, 239, 253,
 282, 302, 370, 408; II 23, 37, 42,
 47, 55, 94, 104, 105, 108, 111,
 119, 153, 161, 162, 166, 167, 168,
 171, 181, 192, 195, 196, 199, 201,
 206, 213, 226, 232, 245
 Blatná I 264, 391; II 99, 201, 317
 Blažej B. II 42
 Blažek I 229; II 70, 268, 291, 292,
 315, 317, 327, 329
 Blažiček I 315
 Blažička J. I 365
 Blažka (Blažko) I 173, 184; II 122,
 125, 342(2)
 Blažková R. I 247, 308
 Blinha I 336
 Blížkov I 288, 326; II 39, 40, 57,
 67, 78, 134, 135, 173, 176(2),
 193, 204, 235
 Blovice I 147; II 99, 137, 188, 214
 Bobnice II 217
 Bobrová II 333
 Boček II 89
 Bodlák V. I 340; 403; K. II 28, 34,
 64, 83, 112, 115, 124
 Böhm F. II 12, 31, 52, 204, 236(2),
 256
 Bohdanec II 22
 Bohdanecký I 168, 171
 Bohdaneš I 215; II 137, 138
 Bohdanský J. II 40
 Bohánský J. I 244
 Bohoňovice II 343
 Bohouňovice II 347
 Bohušovice II 252
 Bohutice II 357
 Boch F. I 239
 Bojkovice II 139, 257
 Bolard II 33
 Boleslav Ml. I 42, 73, 79, 91, 147,
 161, 165, 184, 204, 205, 244, 263,
 270(2), 371(2), 218, 315, 351, 400,
 402; II 34, 39, 41, 93, 102, 111,
 122, 132, 210, 223, 230, 230, 247,
 277, 294, 354, 360
 Boleslavský viz Mikuláš

Bolzano I 140
 Borkovski I 248
 Borová I 365
 Borovec II 134
 Borový I 356; II 116
 Bořiny II 94
 Boseň I 266
 Bosín II 205
 Bostler B. I 326
 Boubín II 24
 Boučkovice II 216
 Bouquoi-Longueval J. I 68
 Bozděch I 129
 Bozkov I 232
 Brabetz I 125; II 148, 170, 175(2)
 Bradacz I 84, 171, 234, 263; II
 305, 313
 Brand (Brant) J. II 306, 319, 343,
 347
 Brandeis (Brandejs) I 264; II 84,
 204, 298, 299(2)
 Brandýs I 76, 146; II 87, 93(2),
 102, 103, 115, 127, 141, 202(2),
 362
 Brandýsek II 214
 Braska II 17
 Bratkovice II 213
 Bratroňov II 250
 Braun I 181, 219
 Brauner I 34(2) 67, 226; II 169, 326
 Brdička I 235
 Brechler II 96, 129, 164, 209, 260,
 261, 264, 265, 297, 299, 307, 321,
 342
 Brejcha I 403(4)
 Brejška II 317
 Brestl I 99(2), 108, 140, 151, 385;
 II 181
 Breth J. II 359
 Bretšnajder (Brettschneider) I 375;
 II 47, 65, 101, 127, 128, 146, 164
 Breuer I 281, 301, 397; II 52, 63
 Breyer S. I 396
 Brloh I 343
 Brňany II 252
 Brno I 91, 106, 128, 170, 182, 209,
 263, 331; II 86, 87, 89, 100, 105,
 118, 121, 125(2), 129(2), 133, 135,
 137(2), 140, 142, 151, 174, 175,
 178, 194, 200, 201, 204, 205, 257,
 287, 292, 297, 313, 320, 321,
 323, 326, 340, 346, 351, 357, 358,
 360, 363, 366
 Brod Ces. I 91, 147, 164, 213, 218,
 224, 226(3), 244, 264, 284, 359,
 372(3); II 102, 192, 200, 205,
 207, 245(2), 247, 249, 295, 296,

- 326, 360; Ném. I 215, 264, 270,
 315, 362; II 93, 96, 110, 142,
 147, 172, 193, 194, 283, 326, 360;
 Uh. II 139; Žel. I, 274, 205, 232,
 267; II 44, 134
 Brodek II 103
 Brodský H. I 413
 Broumov II 102, 152
 Brozánky II 173, 175
 Brozany II 223
 Brožek I 222
 Brtnice I 193
 Brtvi I 239, 283; II 34, 409
 Bruck I 25, 27, 108
 Brunclík L. II 224
 Brunner I 194, 206
 Brunnerova A. II 209
 Brušperk II 238, 239, 366
 Brydl J. II 127
 Břečtany II 83
 Břeslany II 13
 Břve II 267
 Brezina I 351; II 88, 216, 303, 313,
 344, 348
 Brezinka I 343
 Březné II 251
 Březnice I 114, 147(2), 393; II 98,
 99, 165, 205, 214, 216, 223, 360
 Březno I 227; II 210
 Březnovský V. II 198, 219, 222, 229
 Březovice II 215
 Břežany I 336, 337, 372(3); II 136,
 234, 344
 Brínhova II 249
 Bubák J. II 128
 Bubeneč II 213, 316, 339
 Bubna I 173
 Bubník I 224; II 317, 319
 Bubny II 252, 254
 Buckov II 293
 Bučice II 198
 Bučinský J. I 72
 Buda I 146
 Budějovice I 182, 195, 263, 271,
 366, 414; II 35, 152, 182, 235,
 257, 334, 360
 Budil I 380; II 131
 Budyň II 319
 Budohostice viz Janda
 Buchlov II 120
 Buchlovice I 128
 Buchnar J. I 240
 Buchta II 262
 Buchtel J. II 99
 Bujánek I 61(2), 84
 Buková II 250
 Bukovina II 215
 Bukovsko II 206
 Bukovský J. II 367
 Bukvic A. II 109
 Buňata I 247; II 60
 Bureš II 88, 237
 Burger I 41, 236(3)
 Burgrová J. I 235
 Burian F. I 365
 Burkhardt II 223, 226
 Bursa F. II 173
 Buřic J. I 229
 Busch A. II 256
 Butta A. II 242
 Bydžov N. I 159, 183, 264, 275,
 288; II 104, 108, 126 2), 139,
 147, 149, 159, 172, 196, 203, 292,
 303(2), 307, 315, 360
 Býchor II 312
 Bylany I 372
 Bystřá II 38
 Bystřec II 121, 240
 Bystřice II 199
 Bzí II 17

C

- Capoušek K. I 326
 Částrov II 221
 Cejp II 127
 Celerin II 24, 264
 Cepl A. B. II 197
 Cerekvice II 298
 Cerhenice I 247
 Cerheny II 241
 Cetoraz II 220
 Cibulka I 219, 224; II 357
 Cicinkarová II 306
 Cícvárek I 91, 402; II 33
 C helka I 137
 C.kán J. I 248, 308; II 299, 343, 347
 Cikánová I 248, 308
 Cinciker II 318
 Ciniburk II 354
 Cion F. I. 248
 Cíp J. II 36
 Císař I 125, 135; II 24, 49
 Cívínová I 248 (2)
 Clam viz Gallas a Martinic
 Claudi II 348
 Coufek J. I 364
 Cozl F. I 238
 Crha J. II 153
 Crhov II 280
 Ctibor II 221
 Ctínoves I 391
 Ctětín II 250
 Cukr I 248, 308; II 343, 348

Culík H. II 153
 Cvach J. II 68
 Cvkova C. II 189
 Cvrčovice II 214
 Czech A. I 367
 Czenkov K. I 264
 Czervenka J. I 264
 Czibulka II 239
 Czižek I 225

Č

Čabanačová II 175
 Čachovice II 12
 Čachovice II 32
 Čakrt I 146, 177, 322
 Čalovice I 270
 Čáp K. II 128, 216
 Čapek I 238, 315
 Čásav I 46, 47, 147, 247, 263, 396;
 II 125, 189, 221, 230, 339
 Čebiš J. II 295
 Čehák (Čechák) A. II 88, 100, 117,
 138, 139, 150, 183, 192
 Čech I 375; II 47, 101, 208, 215
 Čechovice II 31
 Čechtice II 253
 Čechtický J. I 301
 Čejnice II 93
 Čekov II 229
 Čelakovice I 173; II 107
 Čelakovský J. I 134, 135
 Čelín I 146
 Čeliš I 239, 240
 Čeněk H. I 247
 Čep I 301, 315, 364
 Čermák I 224, 248, 380; II 32, 153,
 194, 248, 253, 254
 Černický II 47, 65, 101, 366
 Černikovice I 252
 Černíky I 372
 Černín I 39, 68; II 346
 Černíší I 146
 Černoňouz I 301
 Černoňubý I 224, 244
 Černoň J. I 85, 254, 366, 414;
 II 12 (2), 32, 107, 110, 131, 189,
 306
 Černoňová J. II 48, 55, 67, 99
 Černov II 217
 Černoves II 217
 Černovice I 274; II 220
 Černušák J. I 351; II 100, 103, 140
 Černý, soudce I 319; II 40; A. II
 203, 222; II 125, 348(2); F. E.
 II 236; J. I 229, 402(2); II 30,
 256, 287, 320, 321, 343; J. M. I

61, 71, 75, 76, 78, 84, 218, 220,
 261, 276, 278, 279, 308, 335, 341,
 366, 370, 374, 375, 392, 399, 423;
 II 12, 22, 23, 24, 27, 30, 36, 37,
 52, 62, 78, 85, 188–190, 288(2),
 291, 293, 298, 365; K. I 301;
 M. II 344; O. I 213, 216, 300;
 Dr. T. I 121, 191, 272, 326(2),
 300, 415; II 20, 23, 25, 26, 39,
 63, 70, 100, 119, 208, 209, 210,
 212, 245, 290, 353; V. I 229, 244;
 II 18(2), 139, 140, 146

Čerovský J. I 409
 Červenka I 248; II 30(3), 134, 170,
 200, 231, 230, 327, 310, 342, 351,
 353, 358, 359, 364, 375, 378

Červenoves II 68

Červený I 217, 227, 282, 372, 404;
 II 229

Červinka II 199, 223, 226, 229, 245,
 246, 368

Čerovský J. I 239(2), 413

Česaný J. II 214

Čestický F. I 284

Čestlice II 109

Česka J. II 214

Čičovice II 250(2), 263

Čip J. I 240

Čistá II 220

Čížek Dr. A. I 92, 111, 141, 142,
 156–158, 181, 185–189, 195,
 290–294, 309, 315, 318, 333, 334,
 370, 376, 400, 401, 405, 407, 410,
 428; II 15, 18(2), 22, 32, 69, 100,
 129, 135, 139, 148, 157, 163, 180,
 186, 187, 188, 209, 228, 229, 231,
 235, 236, 244(2), 245, 251, 261,
 285, 292, 293, 330, 331, 348, 349,
 351, 352, 354, 355, 366; J. I 244;
 II 214; K. I 214, 220, 223, 270,
 282(2), 341, 403, 413; II 23, 38,
 46, 50, 51, 104

Čížkovice I 145

Čížov II 41

Čtrnáctý J. II 13, 83

Čubán V. I 270, 303

Čuldová D. II 196

Čumpelík I 266; II 35

Čupr Dr. I 27

D

Daisová A. II 86

Daněk D. I 229

Daneš F. I 229

Daničková A. I 301

Dašovský II 255

Dattel F. I 372; II 210
 Davle I 146; II 41
 Deblin II 298
 Decker A. II 238
 Dederá I 44, 126, 133(2), 139, 146,
 174, 177, 311, 318, 325, 339, 362;
 II 106, 169
 Degenfeld I 27, 31
 Dehtov II 259
 Dejvice II 151
 Dekastello II 186
 deklarace I 241, 265
 Demartini I 212
 Derleth II 60
 Desátý II 348
 Desort J. I 301, 307(2); II 152
 Dětenice II 238, 259
 Deym B. I 101
 Dibelka J. II 359
 Dienett J. I 366
 Dietrichstein II 194
 Dimmer I 181
 Disler II 181
 Ditě I 155
 Dittrich J. II 48
 Divice II 142, 249
 Diviš II 258
 Divišov II 42, 45(2), 171
 Divoký H. II 196
 Dlabac J. I 337
 Dlouhý K. I 356
 Dmich J. I 224, 244
 Dobáš J. I 236
 Dobbel I 126, 251, 281, 302, 309,
 318, 332, 355, 369, 391; II 13,
 153
 Dobensín I 306, 333, 370; II 94, 102
 Dobeš G. I 244
 Dobravnice II 259
 Dobrawoda viz Král
 Dobrouťov I 364
 Dobrovany II 67, 235, 236, 319
 Dobrovice I 218
 Dobrovolný R. I 364
 Dobruška II 102
 Dobřichov II 196
 Dobřichovice II 33
 Dobříkovice II 238
 Dobříš I 147, 228, 2, 231; II 93,
 165, 168, 360
 Dokunil I 264; II 248
 Dol II 216
 Dolana J. I 301
 Dolánky J. II 223
 Dolany II 107, 249
 Doleny II 217
 Doleček V. I 225

Doležal I 174, 184; II 75, 159, 170,
 173, 274
 Dolinka A. II 86
 Domašín II 111
 Domašice I 181, 194; II 23
 Domažlice I 159, 229, 264, 266, 268,
 306, 307, 318, 351, 375(2), 387,
 393; II 47, 66
 Donovský viz Žizala
 Dorděvič M. II 315, 336(2), 341(2)
 Doskočil F. I 301
 Doubek I 321, 393
 Doubrava J. II 264, 297, 306
 Doubravnice I 218, 343; II 54, 80,
 139
 Dubravský F. II 153
 Doudleby II 124
 Douša I 248, 416; II 125(2), 344,
 348
 Dragoun J. II 13, 35, 84
 Drahelčice II 222, 249
 Drahenice II 217
 Drahokoupil J. II 198, 223, 226,
 245, 246, 256
 Draž F. I 229
 Drbohlav J. II 343, 347
 Drtina F. I 331, II 33, 132, 149,
 151, 158, 177, 184, 236
 Družice II 43
 Držmíšek J. II 100, 103, 140, 238
 Držovice II 345
 Dřevčice II 78
 Dřevíkovský R. II 88
 Dřič II 107
 Dřín II 293
 Dřínov I 227, 372; II 195, 317, 363
 Dub Čes. I 146, 147, 161; II 209,
 129
 Dub V. I 223, 244
 Dubá I 159, 165(2), 230, 264; II
 114
 Dubeč II 109
 Dubský II 106
 Duchková K. I 330
 Duk II 360
 Durdík J. I 223
 Dusík I 238(2)
 Dušek I 220, 238, 240, 248, 282;
 II 198, 223, 229, 251, 256(2), 298,
 304, 356, 369
 Duška I 248; II 192
 Dušníky II 86, 90, 140, 222, 249
 Dvory N. II 202, 261
 Dvořák I 336; II 19, 30(2), 31, 40,
 88, 99(2), 100, 119, 120, 124, 129,
 130, 136, 169, 171, 175, 177, 179,

184, 189, 190, 191, 194, 324, 357,
363, 393, 409
Dvůr Král. I 146, 158, 159, 168, 183,
210, 2 0, 230, 234, 235, 252, 264,
274, 306, 330(2), 333, 348, 358,
383; II 17, 63, 70, 102, 140, 164,
226, 240, 259, 360
Džbán I 236, 252

E

Ebenhof II 273
Edmund II 267
Egri F. I 270, 303
Ehrenberg I 192, 205, 208, 268; viz
i Gayer (Geyer)
Ehrenberger I 165(2)
Ehrlich L. I 34
Eichenwehr viz Rumler
Eichicht II 335
Eisenstein V. II 345
Ekrt N. II 127
Elbnbruck I 234
Elias J. II 194
Ellenberger-Röthlein I 267
Emanová T. II 249
Eminger Dr. I 393, 394
Endršt E. II 128
Engelmeister E. I 281
Entz K. II 153
Erban I 223, 224(2), 235, 244(2);
II 37, 356
Erben I 220, 235; II 132, 139, 142,
147, 148, 175, 179, 189, 288(2),
289, 292, 293, 298(2), 300, 304(2),
309, 310, 314, 316(2), 318, 327(2),
328, 329, 332(2), 333, 361(2), 362,
374(2), 378
Erlebach I 240(2), 409, 413
Ernst I 125
Ertl II 377
Esop J. II 307
Esterhazy M. I 41
Exeli I 171, 306; II 114
Eynatten I 26

F

Fáber II 24, 30
Fabián V. II 42, 45
Fadrus F. I 128
Faix J. I 240
Faige V I 330
Faltis J. II 99
Farkač V. A. II 225
Felber II 16, 84
Felder J. I 270

Felix Dr. I 365
Fencel V. II 214
Ferkel E. II 105
Feucht II 88
Fiala A. I 284, 301; F. I 309; II
351; J. I 281(2), 301(2) 396, 397;
II 30(2), 171(2), 196, 197, 223,
226, 245, 246, 328(2), 340; M. II
33; O. II 75, 76, 158, 160, 162,
163, 181, 185, 190, 196, 208, 254,
283(2), 314, 315, 321, 333, 340;
P. I 91
Fialová A. 223
Ficker V. I 236
Fidler (Fiedler) I 239, 240(2), 244;
II 38, 39, 88, 104, 267
Figar I 204
Fichtner I 235
Filip II 245
Fina I 125
Findejs F. II 132
Fink A. I 64
Fitt F. II 214
Fittik M. II 214
Fischer I 184, 207, 226, 259; II 224
Fischkandl I 310
Fischer H. I 238; J. I 130, 173; II
224; P. I 391
Fanderka Dr. I 220
Flašar II 242, 248
Feischer M. II 88
Fleček I 354, 408; II 29, 226, 242,
244
Fleček G. I 229
Florian K. II 88
Flüger J. II 40
Flum F. I 239, 409, 413; II 34
Flörster II 182, 203, 222, 228, 249
Fottl I 136, 182, 239, 379, 409; II
35, 294(3), 299, 320, 334, 344,
348
Fajt V. I 239
Fleibrecht F. I 301
Fleibrechtová M. I 302
Fonda J. II 344
Frgach A. I 28, 31, 41(2), 42
Formánek J. II 298, 299(2), 338,
343, 347, 371
Forstr A. J. I 139
Fortelka II 258
Foustka A. II 343, 347
Franc J. II 175, 247
Franclová K. II 325
Franěk I 85, 86, 319, 362; II 28,
70, 85, 133
Frank I 41, 52, 220, 303; II 127,
367

Frankl A. II 324
 Franz A. I 229, 240, 409, 413
 Franzensdorf II 335
 Frauenberg II 301
 Freiburg J. I 264
 Frenštát I 371; II 238, 357, 366, 369
 Freyburk II 246
 Frič I 45, 71, 75, 76, 212, 419; II 145
 Frieda A. I 235
 Friedl II 132, 301
 Friedlant II 335
 Friedrich F. I 229
 Frinta A. I 235
 Fritz B. II 86, 113, 120
 Frohreich I 287, 290; II 24
 Fromm J. I 330
 Froreich viz Frohreich
 Fryč J. II 126
 Fuchs H. II 37
 Fügner II 86
 Fülleky A. I 264, 266
 Fürst J. II 24
 Fürstenberg M. I 68
 Fuksa J. II 28
 Funda J. I 336; II 136, 348
 Funke Dr. II 368
 Fox II 151, 177

G

Gabler J. I 264; Dr. V. I 165; II 72
 Gabriel II 225, 227; F. I 238; J. I 236, 238; Dr. J. I 309, 382; K. II 40
 Gahler O. II 222
 Gallas I 68
 Gallat II 135
 Gambetta II 185, 191
 Garibaldi II 239
 Garsten II 258
 Gayer E. I 263
 Gbely II 297, 343, 347, 348(2)
 Gebas H. II 257
 Geitler L. I 172, 175, 177, 184
 Gerlický I 313
 Geyer I 266
 Giorgi A. I 229
 Giskra I 35, 36, 39, 48, 99, 100, 104, 106, 117, 127, 160, 169, 201, 263, 269, 314, 385, 388, 418; II 58, 63, 84, 88, 89, 138, 139, 143, 144, 154, 156, 157, 159, 171, 176, 178, 181(2), 183, 190, 192, 207(2), 262
 Giuliani II 60

Gjorgjevič II 364
 Glaser II 275, 285, 287, 290, 314, 324, 329, 341, 378
 Gloc V. II 224
 Glückselig L. I 51
 Gnad I 264, 267
 Göhl I 84, 86, 88(2), 89, 90, 92, 93, 136, 138, 139, 140, 141, 149, 154, 155, 158, 168, 192, 202, 203, 210, 230, 249(2), 266, 308, 370, 375, 423, 425; II 36, 41, 63, 133
 Görner I 126, 289, 300, 315, 319, 321, 350, 369, 390, 397, 402, 408, 409; II 16, 18, 56, 59, 117, 125
 Göschler II 223
 Hoffin J. II 308
 Goldbach II, 55, 80, 139
 Goll J. I 224, 244(2)
 Goller F. V. 229
 Goluchovski A. I 24, 27(2), 28, 29
 Gottfried I 158, 172, 399; II 37, 42
 Gotthard J. II 214
 Gottlieb II 61
 Gottšalk J. II 151, 177
 Graatz I 133, 139
 Grabenstein I 46
 Gräf II 205
 Grafton II 310
 Granthal viz Sedlaczek
 Gréger K. II 256
 Gregor Dr. F. II 298, 304, 356, 358
 Grégr Dr. E. I 61, 64, 67, 93, 135, 158, 162, 167, 321, 343, 363, 391; II 39, 52, 79, 100, 108, 129, 147, 149, 208, 210, 215, 288(2), 298, 301, 304, 314, 316, 339, 366; F. I 313; Dr. J. I 23, 28, 30, 44(2), 45, 50, 63, 64, 67, 75, 191, 428; II 127, 179, 184, 339(2), 341, 342, 355, 368, 369(2), 378(2); K. II 59, 76, 101, 340(2)
 Grehs I 135
 Grešl M. I 248
 Greuter I 357, 359
 Greuthal I 126
 Grimm II 135
 Grodl J. I 364
 Gröger J. II 21; K. 423; II 78, 189, 194
 Groh A. I 239; F. I 238
 Grochulski II 264
 Gross A. I 364; J. II 67, 176
 Grossdorf II 152
 Grossmann II 160, 162, 163, 179, 182, 209, 264
 Grüner H. I 263
 Grünwald Dr. I 195, 199; II 334

Grund A. I 89, 97
 Gschirhagl I 264; II 206, 217(2)
 Günther I 309; II 314, 315, 328,
 336(2), 341
 Gütling II 107
 Güttner L. 224, 244
 Gundling I 354; II 129
 Guth I 170
 Gutmann I 319, 326; II 67, 204

H

Haas J. I 235(2)
 Haase O. I 34
 Habětník Dr. II 255, 267
 Hable Dr. II 330
 Habry I 315, 365; II 215
 Habřín II 159, 171
 Härdl II 169
 Hain J. I 229; II 317
 Haisl F. I 326; II 38, 61, 164, 178
 Háj II 93
 Hajdenreich F. I 87
 Hájek I 259, 281, 321(2), 375, 423;
 II 39, 40, 47, 59, 65, 78, 101,
 131(2), 142, 169, 182, 185
 Hajlík F. I 289
 Hajnc A. II 257
 Hajs F. II 309
 Hajsľ viz Haisl
 Hajsľman V. II 354
 Hák V. II 224
 Hakl F. I 236, 238(3); II 298, 304,
 356
 Haklík J. II 308
 Halada F. II 18
 Hálek V. II 30(3), 31, 54
 Halík I 313, 365
 Halík A. II 224
 Halla J. I 130
 Haller I 365; II 182
 Halunice II 238
 Halý K. I 402
 Hamáček J. 244
 Haman I 240, 375, 424; II 47, 65,
 101, 108, 194
 Hamater M. II 177
 Hambrecht J. 256
 Hamerník I 23
 Hampejs V. I 380; II 288(2)
 Hampel Th. I 127
 Hampl I 134; II 134
 Hanel 249
 Hauenstein I 146
 Hanibal I 235(2); II 275
 Haninquer II 230

Hanšpach I 105
 Hanuš I 23, 238, 362, 365, 377
 Hanzlík II 140, 149, 175, 256
 Hapta II 328, 339
 Harant P. II 291, 293
 Harfel V. II 54, 63
 Harkentál I 23
 Harrach F. I 68
 Harrer K. I 248
 Hartig I 40, 68, 134, 135, 211;
 II 303
 Hartmann II 133, 137, 140
 Hartzer II 186
 Hasák J. I 247
 Hásek I 259; II 90
 Hasner I 48, 99, 104, 106—108,
 175, 286, 298, 301, 314, 385; II
 154, 156, 159, 164, 177, 181, 302
 Hašek J. II 306
 Hatle A. I 238, 240(3)
 Hausmann V. II 207
 Havelec Dr. II 38, 299, 300, 338,
 343, 347
 Havlíček I 20, 49, 126, 351; II 42,
 45, 48, 42, 273
 Havlík J. 2 225; II 47, 83, 128
 Havránek J. II 139
 Havrda J. I 372
 Haynau II 156
 Hazal V. I 155
 Hecker F. 258
 Hecht F. II 237
 Hein I 25, 35(2); II 207
 Heindörfer II 55
 Heindrich F. I 281, 301, 396, 397
 Heinzova M. II 86
 Hejhal F. I 306
 Hejs Č. II 172
 Hejtmánek F. II 214
 Helcelet II 142, 201
 Helfert I 44
 Heller S. I 253, 407; II 17, 42, 63,
 100
 Helm II 194
 Helvich II 46
 Henčl II 343
 Hendl II 107
 Henet II 270
 Henninger I 86, 96
 Henrych A. I 310
 Herbst I 68, 69, 99, 100, 101, 103
 až 106, 116, 117, 125—132, 135(4),
 146, 172—176, 184(2), 192, 198,
 212, 215, 229, 238, 298, 314, 325,
 385, 417, 428; II 7, 9, 10, 97,
 108, 112, 122, 123(2), 154, 156,

- 159, 169, 178, 181, 190, 200, 206,
207, 279, 294, 295, 373, 374
Herda I 380
Herešovský I 380
Herman II 114, 141
Heršl J. I 229
Herštejn I 268
Herzig I 213, 300
Herzog II 185
Heřman I 303
Hetzenndorf I 264, 300; II 96, 167
Heuschneider F. I 365
Hevera I 247, 248(2); II 299, 339,
343, 347
Hieronimshof viz Hochberger
Hikisch I 23
Hilbich II 70
Hildenbeutlova II 86
Hildprandt I 391
Hirnšal H. II 153
Hirsch II 293
Hirt I 229, 361
Hladík I 229; II 289
Hlaváček I 92, 115, 125, 141, 156,
185, 190, 254, 258, 271, 272, 279,
290, 313, 323, 334, 351, 354, 362,
367, 369, 372, 374, 376, 378, 380,
381, 389, 400, 403, 407, 415, 416,
423; II 8, 9, 23, 34, 78, 90, 107,
158, 170, 200, 210, 230, 231, 245,
246
Hlavatý A. I 224, 244
Hlavice I 288
Hlávka J. II 89, 175
Hlinák II 256
Hlinsko I 147, 170, 270; II 88, 93,
110, 225, 228, 249
Hlizov II 158
Hlubočepy I 145; II 345
Hluboká I 147
Hněvkovský E. II 128, 216
Hněvčeves II 259
Hoblík F. I 248
Hodan I 130, 173, 184
Hodek I 375, 423; II 23, 37, 86,
111, 132, 135, 335, 341
Hodík A. II 354
Hodušín II 251
Höfler V. I 47
Höslinger II 258
Hofbauer II 109
Hofman (Hoffmann) I 139, 229; II
138, 176, 203, 222, 228, 235, 237,
240, 249, 283, 318, 327, 347, 362,
364, 374
Hohenwart I 5, 125; II 255(2), 264,
267(2), 270, 273, 279, 280
Hoch I 364
Hochberger I 195, 261, 271; II 8
Hochmann II 40
Hojka E. I 372; II 197
Holakovský J. II 101
Holan J. II 277, 280, 287
Holas J. I 247
Holeček I 220, 282, 403
Holešov II 238, 242, 248, 253
Holešovice II 162, 192(2), 295, 367
Holice I 147, 159, 349, 370; II 15,
107, 203, 216, 312, 360, 363
Holín I 281(2), 403
Holmann F. I 260
Holousy II 214
Holovský A. II 88, 150
Holub I 235(2), 236
Holý I 248(4); II 151, 177, 344,
348
Holzgethau II 205, 255, 267, 270,
275, 297
Homolka I 226, 244, 281, 372, 396,
397; II 13, 35, 83, 158
Honc A. II 354, 367
Honek J. I 365
Hop V. I 234, 330
Hora I 403; II 13, 35, 83
Hora Blá I 9—11, 14, 134, 137,
147, 159, 160, 161(3), 165, 182, 183,
184, 206, 210(2), 216, 225, 246,
247, 337, 360, 385; II 129, 160,
161, 234, 273, 280, 346; Kutná I 32,
88, 254, 264, 274, 281, 283, 301,
308, 326, 333, 344, 371, 396; II
45, 46, 48, 52, 59, 60, 70, 75,
137, 138, 139, 147, 152, 158, 159,
196, 197, 199, 200, 201, 223, 290,
293, 294(2), 301, 315, 319, 346,
354, 360; Svata II 93
Horáček J. II 109, 256
Horák I 229, 238, 326; II 83, 100,
106, 107, 127(2), 192, 266
Horaždovice I 92, 147, 310, 340;
II 24(2), 264, 289, 293, 297, 306(2),
360, 368
Horč J. I 391
Horkysfeld II 300
Horne II 206, 213, 216
Horský II 177, 296
Hory Rat. II 174, 195, 214, 220
338, 242
Hořany II 241(2), 243, 245
Hořejší J. I 130, 173, 424
Hořelice II 222, 249
Hořice I 147, 159, 171, 172, 182,
213, 214, 215, 223(2), 229, 231,
236, 238, 239, 244, 264, 270, 274,

282(2), 297, 298, 334, 341, 373,
378, 409, 411; II 23, 29, 46, 50,
62, 89, 104, 134, 136, 159, 196(2),
243, 259, 292, 296, 298, 301,
303(3), 312, 318, 356, 360
Hořovice I 147, 228, 264, 298; II
93, 102, 103, 124, 128, 132, 153,
166, 176, 178, 218, 220, 226, 239,
326
Hospodářský II 30(6)
Hospozyn II 215
Hostašov II 250
Hostek II 24
Hostice II 24
Hostinné I 182, 183, 235, 330, 331,
368; II 58, 196
Hostivař II 260, 329, 360
Hostivice I 380
Hostonice I 281; II 81
Hostouň II 70
Hošek II 30(2)
Hotisch I 183, 184
Housa J. II 224
Houska I 165
Houška I 352, 409; II 37, 41, 42,
120, 177, 194, 242, 243, 244, 345
Houf V. II 354
Houška II 93
Horák A. I 128
Horka F. I 248; J. II 214
Hozák J. I 224, 244
Hradec Jindr. I 264, 332, 362; II 94,
95, 158, 203, 218, 336; Král. I 93,
135, 147, 159, 161, 171, 208, 216,
220, 221, 233, 230, 239, 252, 263,
271(2), 273, 282, 300, 307, 326,
341, 345, 360, 362, 376(2), 384,
404; II 38, 46, 104, 114, 157,
164, 169, 203, 216, 244, 259(2),
282, 294, 304, 356, 360
Hradecký J. II 225, 256
Hradečno II 213
Hrádek I 137, 145, 238
Hradenin I 336
Hradišek II 344
Hradiště I 165; II 77, 167; Mnich.
I 147, 161, 183, 192, 218, 264,
266, 270, 273, 274, 282, 342, 352,
356, 402; II 35, 111, 124, 128,
133, 140, 242, 245(2), 297, 303;
Uher. II 205, 277, 363
Hradý Nové II 225
Hranice II 339
Hráský V I 229, 367, 378; II 57,
200
Hrazánek I 85, 86, 169, 330: II 100
Hrbek P. II 343, 347

Hrdina A. II 128
Hrdlička A. I 282; F. I 264(2); J.
I 229, 265, 331; II 237; V. I 88.
270
Hrdliv II 213
Hrnčář F. I 240(2), H. I 240; J. I
240(2)
Hroch J. II 137
Hron I 391; II 309
Hronov II 167, 260, 360
Hrubčice I 364; II 245
Hrubý A. I 224, 244; II 106
Hrnčál J. II 99(2)
Hruška I 224, 315, 343, 364, 365(2),
389; II 20, 30(3), 62, 139, 216,
347
Hrůza J. II 89
Hředle II 152
Hubáček A. I 248
Hubený F. I 224, 244; II 298, 304,
356
Huber I 248
Hubert F. I 281(1), 288, 301
Hubka V. I 229
Hüber J. II 174
Hübner I 24, 25
Hübnerová J. I 301
Hübsch V. I 313; II 47, 65, 101
Hucker II 328, 338
Hudlice II 344
Hukvald I 215, 218, 254; II 47
Hula I 248(3)
Huleš I 146; II 100
Hulín I 172; II 43
Humburky I 146
Humen II 221
Humpolec I 147, 193, 194, 315, 364,
365, 389; II 57, 78, 110, 223, 289,
298, 299
Hurdálek II 339
Hurt I 330; II 343, 348
Hurych M. II 99(2), 192
Hus I 183, 195, 213, 216, 218, 224,
281, 333, 334, 336, 371, 396; II
36, 57, 80, 83, 85, 87, 107, 128,
131, 133, 138, 140(2), 152, 172,
189, 213, 216, 217, 218, 219, 221,
231, 328, 333, 339
Husák I 93
Husička II 357
Husinec II 142
Husovice II 88
Hustěnov II 363
Hustiřany II 220, 240, 257
Hustoles II 86
Hustopec II 228
Hušek J. I 281(2), 301; II 139

Hušpaner F. I 331; V. II 33, 42
 Huštěnice II 363
 Hutar F. II 256(2)
 Hutka F. II 366
 Hutter J. I 224, 244
 Hutzelmann I 133, 139
 Huyn II 195, 265, 270
 Hvoždany II 30
 Hye I 95, 427
 Hylmar V. II 224
 Hynek V. II 222

Ch

Chadraba I 301
 Chalier I 130, 172, 184
 Chaloupecký V. I 229
 Chaloupka V. II 176
 Chalupa I 240; II 75, 160, 162, 163,
 179, 182, 190, 206, 209
 Chaloupecký J. I 309
 Charvát J. II 225
 Chat V. II 30(2)
 Cheb II 286, 291, 293, 295, 317, 322—
 325, 334 3), 336, 337, 340(2), 342,
 346, 353, 354(2), 355, 373, 374
 Chejnice II 37
 Chejno II 252
 Chelčický P. II 222(2)
 Chlad J. I 308
 Chlum I 159, 161, 169, 171, 216,
 239, 264, 333—335, 411; II 146
 Chlumec I 147; II 42, 104, 118,
 292
 Chlumecí II 275
 Chmelař I 87, 98, 240, 365; II 120
 Chmelík II 108, 135, 239
 Choc II 37
 Choceň I 309, 351, 362; II 34, 84,
 85, 87, 88, 100, 103, 127, 133,
 140(2), 149, 179, 202, 219, 221,
 360
 Chocenice I 247, 336; II 234
 Chodě II 205
 Choděra J. I 325, 336
 Chodouň I 247, 298
 Chojín II 245
 Cholín II 103, 104
 Choroušky I 152; II 173, 175
 Chotěboř I 147, 164, 194, 264, 282,
 315, 348, 364, 365(3); II 110, 111,
 138, 150
 Chotek I 68; II 266, 269, 281, 332,
 345, 346
 Chotěšov I 146
 Chotouň I 247, 365; II 305

Choura I 417
 Chousnice II 242
 Choustník I 229, 252, 309, 348,
 354, 359; II 29, 153, 173, 226
 Chrpa II 106
 Chrudim I 22, 125, 147, 148, 263,
 267, 326, 331, 344, 349, 366, 367,
 371, 375, 381, 389, 401, 408, 414,
 II 12, 34, 35, 38, 48, 49, 53, 55,
 61(2), 64, 65, 88, 93, 101, 102,
 109, 110, 117, 134, 139, 148, 150,
 164(3), 166, 169, 175, 178, 179,
 183, 186, 189, 209, 238, 252, 286,
 287, 307, 360
 Chržín I 194, 325
 Chržina II 208
 Chuděra V. II 315
 Chudoba A. I 238
 Chudoplesy II 215
 Chundela F. I 344
 Chvoj I 380
 Chvojan V. II 257
 Chvojka V. II 18
 Chvála II 359(4)
 Chvalovský J. II 136
 Chvaly I 145
 Chvatěruby II 223
 Chýň II 255, 267, 316
 Chýnava II 247
 Chýňská II 249
 Chýška I 365; II 226
 Chýta II 86
 Chýže II 363

I

Imlauf B. II 126, 145
 Illner Dr. J. II 89, 133
 Ivančice II 252

J

Jabloné I 364
 Jablonec I 219, 226; II 151, 234
 Jablonka I 340
 Jablonov II 250
 Jacques Dr. I 122
 Jaeger I 301, 330
 Jaegrová M. I 330
 Jaethenstein viz Kalina
 Jahn I 208
 Jahoda I 229(2)
 Jáchymov I 137, 145
 Jakeš A. I 364; II 133
 Jakubec J. II 345

Jalovecký J. I 234, 330; II 70
 Jambor J. I 229
 Janáč J. I 229
 Janáček J. I 364
 Janák J. I 238
 Janata J. I 229, 248
 Jancák J. I 240
 Janda A. II 153; F. I. 224; V. z
 Budohostic I 153, 194, 208, 216,
 231, 270, 325, 372, 399; II 25,
 38, 49, 72, 99, 130, 133, 201,
 208, 215, 219, 229, 246, 254, 266
 Jandera J. I 223(2), 224, 244, 310;
 II 40
 Jandouš II 110
 Janěček G. II 28, 164, 173 196, 213
 Janke F. J. I 235
 Jankovský I 124; II 182, 304, 339,
 351
 Janata J. I 248
 Janota J. I 301
 Janouš J. II 99(2), 192
 Janoušek II 86, 146, 158, 170, 200,
 215, 230, 231
 Janovice II 360
 Janovský J. II 109, 194
 Jansa I 125, 126(2), 189, 195, 254,
 271, 272, 309, 351, 367, 377,
 390(2), 415; II 8, 23, 70, 121,
 129
 Janský K. I 265, 270, 331
 Jantsch V. I 267; II 38
 Jareš V. II 18
 Jarkovský II 354
 Jarolím J. II 99
 Jarolímek I 235(2), 236, 330(2)
 Jaroměř I 135, 147, 159, 220, 252,
 306, 389; II 102, 221, 226, 240,
 257, 360
 Jaroměřský A. I 130, 173, 184(2);
 II 83
 Jarosch (Jaroš) I 77, 115, 125, 146,
 149, 167, 185, 190, 227, 235, 249,
 423; II 8, 29, 182, 191, 279
 Jausta J. I 281
 Javůrek J. II 214(2)
 Jazlovce II 109
 Jedlička I 126, 302; II 99(2), 132,
 192
 Jehnědí II 140
 Jech II 107, 110
 Jelínek I 125, 229, 271, 301, 364;
 II 79, 83, 100, 158, 160, 203, 222,
 281, 307, 343, 347
 Jenč I 324; II 198, 199, 245, 267
 Jeníček J. II 33
 Jeníkov I 145; II 359

Jeřábek I 365; II 348
 Jesenice II 167, 195, 202, 262
 Jestřábí II 191
 Jetřichovice II 216
 Jevíčko I 234
 Jezbera J. I 224, 244
 Jezdinský A. I 224; II 255
 Jezero I 84
 Ježek I 60, 236, 408, 424; II 305,
 327
 Jičín I 147, 205, 214, 232, 244, 259,
 260, 263, 271, 275, 288, 289, 302,
 307, 321, 325, 363, 371, 372, 375,
 391, 408, 417; II 16, 23, 24, 37,
 40, 46, 51, 67, 87, 139, 140, 147,
 149, 175, 176, 182(2), 200, 229,
 238, 249, 250, 259, 278, 326, 340,
 344, 368
 Jílek J. I 230, 376; II 63
 Jilemnice I 147, 172, 205, 232, 264,
 287, 290; II 30, 108, 167, 174,
 178(2), 335, 337, 360
 Jílka J. II 326
 Jílové I 147, 212; II 98, 194, 226
 Jiloviště II 41
 Jindra I 307; II 117
 Jindřich J. II 227, 243
 Jindřichovský J. II 359
 Jirák II 177
 Jireček II 196, 256, 267
 Jirkovský II 13, 35, 83
 Jirná V. II 202
 Jirmus A. II 289, 299(2)
 Jirovský J. I 235
 Jirousek P. I 239
 Jiroušek H. II 141
 Jiroutka F. II 224
 Jirsa I 248, 308; II 343(2)
 Jirsík V. I 195; II 281, 284
 Jiří Sv. II 140
 Jiříček I 223, 224, 244(2)
 Jiříčko I 238 5)
 Jistebna II 167
 Jistebnice II 131
 Jiša F. I 208
 Jodas M. A. I 238
 John I 238; II 99
 Jonáš I 71, 266, 315
 Josef II 250
 Josef J. I 244
 Josefov I 135; II 226, 258
 Josek I 222
 Josifko F. I 235
 Jozífek V. II 256
 Jüngling J. I 224, 244; II 37
 Juklíček J. I 240
 Julianov II 366

Junášek I 315
 Jungmann F. II 128; viz i Wolf
 Juren I 301, 315, 364
 Jurenka I 23
 Just E. I 64
 Juza P. II 324

K

Kabát M. II 203
 Kabeláč A. II 18(2), 140, 146
 Kabeláčová A. II 241
 Kačerovský I 345; II 194
 Kaderatzí A. I 84
 Kadeřávek II 343, 347
 Kadlec II 99
 Kafka I 372
 Kaisler J. II 177
 Kakš L. II 124
 Kal II 259
 Kalab A. I 365
 Kalas I 391
 Kalchberg I 52
 Kalina I 364; II 132, 148, 220, 295
 Kalivoda V. I 281
 Kallmünzer I 217
 Kalous J. I 229
 Kalousek M. II 18
 Kamaryt J. I 365
 Kámen I 390; II 216
 Kamenice I 193, 194, 325; II 117, 204, 208, 234, 360
 Kamenický II 257
 Kampelík I 343
 Kánský II 305
 Kaňka II 197, 223, 226, 234, 327, 340, 351, 353, 354, 358, 372
 Kaňkov I 182, 183
 Kaňkovský II 197
 Kaplice II 213
 Kapp J. I 264
 Kapus I 234
 Karas A. I 284, 301
 Karásek I 264, 301, 310; II 198, 251
 Karažej I 224
 Karban J. II 344, 348
 Karel I 93
 Karlík II 99, 194
 Karlín I 76, 147, 151, 263, 309, 313, 359, 375, 403, 414; II 28(2), 42, 62, 66, 93, 94, 107, 113, 115, 117, 123, 139, 184, 198, 199, 202, 206, 208, 217, 233, 239, 247, 254, 255,

258, 260, 265, 287, 288, 289, 293, 325, 346, 359, 360, 362, 365
 Karlštejn I 145, 228(2), 231, 236, 298
 Karoch J. I 403
 Kartouzy II 359, 361
 Kaska A. I 59; II 175
 Kaspar V. I 73, 74, 76, 77, 79, 84
 Kaspr J. II 27, 310
 Kastera V. II 200
 Kastránek II 292
 Kaše B. II 194, 225
 Kašík J. II 344, 348
 Kašpar J. II 30, 213(2)
 Kašpr J. I 363; II 141
 Katusice I 165, 343; II 54
 Kaunic A. II 311
 Kavka K. II 256
 Kazda M. I 354, 400; II 29
 Kdýň II 360
 Keck A. I 359; II 357, 365, 369
 Kejsler I 135
 Kejval II 174, 256
 Kellersperg A. I 42, 45, 48, 66, 68, 127, 137, 166, 326
 Kerhart J. I 229
 Kemenyi I 27
 Kempe I 24
 Kepec J. I 263
 Kepl F. V. I 238
 Kepler K. II 151, 177
 Keprt A. II 33
 Keral A. I 244
 Kerber viz Koerber
 Kestránek R. I 130, 173, 184
 Ketzendorf II 260
 Khomová K. II 203, 222, 228, 249
 Khun J. I 240
 Kick I 164, 190, 208, 225; II 40
 Kincí J. I 236; V. II 153
 Kindl F. K. II 177
 Kindla A. I 236
 Kinský B. I 283
 Kinzl P. II 258
 Kinžpurk I 145
 Kirchmayer I 210, 345, 371
 Kittl E. II 341
 Klabzuba J. I 336
 Kladno I 307; II 126, 220, 238, 261(2), 293
 Kladruby I 146
 Klapka I 64
 Klášter II 215, 305
 Klát V. II 141
 Klatovy I 147(2), 264, 340, 351; II 88, 100, 122, 134, 145, 217, 255, 257(2), 312
 Klaudy I 29, 30, 67, 81, 128, 131

- 146, 159, 165, 178, 180, 190, 201,
 323, 338, 369; II 118, 191
 Klaus F. I 92
 Kleander F. I 236
 Klecanda A. II 107, 110
 Kleeborn II 318
 Kleebornová II 298
 Klein A. I 215
 Kleinschmidt II 192, 193
 Klement F. II 317, 328, 363, 374(2)
 Klenovice I 354; II 226, 242, 244
 Klepáč F. I 281
 Klepal V. II 344, 348
 Klepl V. I 238(3)
 Klesl I 399
 Klier II 208
 Klika A. I 224
 Klima II 13, 83, 254
 Klimeš A. I 223; II 99; J. II 307;
 V. II 132
 Klindera J. I 372
 Klinháček J. I 364
 Klobouky II 89, 133, 313, 363, 366
 Klomínek II 194
 Klugar J. I 236
 Kluhy I 343
 Klusáček L. I 364
 Klusoň J. II 99, 192
 Klust V. I 236
 Kment II 215
 Knap A. I 239
 Knapp II 79, 171
 Kněžice II 315
 Kněževes II 152, 194, 360
 Kněžmost I 265
 Knín II 99
 Knobloch I 229(3)
 Knop A. II 224
 Knorn II 120, 135, 194
 Kňourek A. II 40
 Kober I. L. I 50
 Kobr F. II 234
 Koberstein F. I 235; II 164
 Kobylisy II 203
 Kocourek II 33(4)
 Kocvera J. I 248
 Kočínků I 259
 Kočka II 223
 Kodl L. II 214
 Kodým I 182, 185, 189, 213, 216, 224,
 232, 244, 279, 329, 341, 348, 370,
 375, 423; II 15, 29, 36, 50, 53,
 151, 159, 189
 Koerber II 74, 75, 76, 84, 149, 160,
 162, 163, 181, 182, 185, 189, 190,
 196, 197, 198, 201, 208, 209, 223,
 225, 256, 324, 327, 329.
 Koerner J. I 271
 Kofránek F. I 244
 Kohout I 181, 224, 354; II 184,
 256, 381
 Kojetín II 148, 174, 262
 Kokořín II 205
 Kolací II 84, 160, 161, 162, 163,
 179, 182, 209, 232(2), 256
 Koláč G. I 223, 244
 Kolár J. J. I 137; II 142, 358
 Kolář J. I 224, 238, 240, 244,
 288(2)
 Kolářik I 319, 326; II 57, 67, 193,
 204, 236, 280
 Kolb I 221, 321; II 38
 Kolek J. I 248
 Koliha A. I 212
 Kolín I 47, 146, 147, 160, 161, 162,
 164, 247(2), 264, 301, 402; II 16,
 93, 102, 135, 234, 296–299(2),
 303, 305, 306, 307(2), 308, 309,
 312, 317, 320, 321(2), 333, 338,
 341, 342, 343(2), 344(3), 345,
 347, 348, 354, 360, 363, 367,
 370
 Kolínský I 247
 Koller I 5(2), 300, 328, 338, 389;
 II 91, 94, 95, 97, 118, 129, 149,
 161, 171, 183, 194, 275(2), 276(2),
 278(2), 286, 297, 299, 300, 302,
 303, 304, 306, 307(2), 310, 311(2),
 316, 326, 332, 340, 351, 352,
 353(2), 354, 358, 374
 Kollmann II 86, 302
 Koloděj II 109
 Komárek I 217, 282
 Komberec J. II 306(2), 319, 343,
 347
 Komers I 52, 59, 60
 Konrad II 151, 177
 Konvalinka II 256
 Kopáček I 23
 Kopal Č. I 229
 Kopfstein J. I 244
 Kopecká A. I 301
 Kopecký I 337, 399; II 103
 Koper II 33
 Kopidlno II 68, 134, 193, 204
 Kopisty II 252
 Kopp I 126; II 60
 Kopřiva M. I 130; V. II 303, 313
 Koráb F. I 284, 301
 Korajelík J. I 337
 Korál A. I 224
 Korb II 300
 Korber K. I 271
 Kordina II 169

- Kornalík F. II 166
 Kornouš V. II 128
 Kormout F. I 310
 Koryt II 302
 Kořenice II 343, 348
 Kořenský I 253
 Kořínek I 88, 224, 235, 244, 248;
 II 141, 169, 196, 203
 Koschin II 107, 210
 Koschina I 124
 Kosina T. I 351; II 199
 Kostelec I 147, 159, 165, 170, 193,
 213, 218, 283, 284; II 98, 105,
 162, 194(2), 225
 Kostial (Kostial) II 104, 292
 Kostka F. I 240, 409, 413; II 198
 Kostnice I 172, 185
 Kostovice I 324
 Košín II 72, 78, 153
 Koštiál viz Kostial
 Košumberk I 170, 183(2), 213, 231,
 303, 334; II 47, 93, 99, 100, 141,
 178, 192, 225
 Koťátko J. I 303
 Kotek F. I 85, 134, 148, 192, 229,
 236, 238, 335, 374, 424; II 189
 Kotík II 224, 252
 Kotorsko II 137
 Kotrba II 310, 365
 Kottek J. II 153
 Kottek viz Kotek
 Kottýk J. II 132
 Kotýšan F. II 87
 Kouba A. II 256; F. I 372; II 205
 Koubek J. P. I 22
 Koucka J. I 403
 Koudelka F. II 238, 251
 Koukolíček F. II 13, 35(2)
 Kounov II 152
 Kouřim I 147, 160, 164, 213, 244,
 252, 306, 337, 348, 368, 372; II
 50, 109(2), 114, 223, 360
 Kouřim F. II 33
 Kout J. V. I 219, 248, 249, 252, 266,
 269, 272, 273, 283, 288, 290, 292,
 297, 307, 308, 331, 334, 341, 343,
 348, 351, 354, 356, 366(2), 367,
 368, 369(2), 370, 374, 375, 377,
 378, 379, 391, 392(5), 398(3), 399,
 400(2), 402, 403(2), 405, 407,
 409, 413, 414, 423; II 12, 13(2),
 14, 15, 17(2), 18, 21, 22, 24(2),
 25, 29, 34(2), 35, 36, 41, 42, 45,
 46, 48, 50, 52, 54, 57, 59, 63, 70,
 72, 76, 78, 98, 107, 188
 Koutek J. I 403; II 85; F. II 72
 Kovanda II 171, 172, 210, 227
 Kovary II 238
 Kovář I 172, 234, 330; II 215
 Kovařík II 24, 33(2)
 Kovařovič II 107, 110
 Kozák I 380
 Kozlany II 220
 Kozler II 194
 Kozlov II 24
 Kozojedy II 142, 247
 Kozomín II 223
 Kracek J. I 238
 Kračmar F. I 224, 244; II 23, 46
 Kránk A. I 236
 Krahamová T. I 248
 Krajíc J. II 230
 Král I 154, 183, 309, 339, 340, 393;
 II 35, 59, 145, 154, 163, 165, 168,
 177, 244, 317, 328, 363
 Kralert F. II 307
 Králice II 363
 Kralovice I 264; II 94, 106, 216,
 253, 255, 266, 365
 Království II 213
 Kramář J. II 128, 204(2)
 Kramérius I 340; II 122, 145, 244,
 257
 Kramuel II 199
 Krása Dr. A. I 28; II 327
 Krasenská B. I 248
 Krásenský F. I 248
 Krásnoves I 343
 Krátký I 229; II 60, 132, 201
 Kratochvíl I 23, 208, 359, 391, 413,
 414; II 23, 25, 27, 28, 33(3), 49,
 72, 99, 107, 129, 133, 151, 173,
 175, 209, 210, 214, 227(2), 243,
 256, 317
 Kraus I 125, 220, 240, 271, 282;
 II 210
 Krbec J. II 252
 Krbek I 409; II 14
 Krč I 145, 164; II 207
 Krčín II 259
 Krčmař K. I 224; II 380
 Krečmar II 341, 344
 Kredba I 267, 326; II 44, 119, 134,
 142, 152, 164, 177, 248, 261
 Kreinschmidt II 106
 Kreis I 289(2), 308, 321, 357, 366,
 370, 375, 376, 390, 423; II 14,
 35—37, 43, 54, 65
 Krejcar I 223, 238, 244; II 40
 Krejčí J. II 141
 Krešl J. I 247
 Kreutz K. II 47, 65, 101
 Kreuzer J. II 203(2)
 Krill J. I 244

Krnka II 210
 Kroner J. I 263
 Kroměříž I 91, 172, 230; II 88, 130, 244, 262, 319, 337, 357
 Kronawetter II 382
 Kronstätt I 140
 Kroš J. II 193
 Kroučová I 194
 Kroupa I 234, 235, 330; II 343, 347
 Krouský K. I 297, 307, 309, 318, 330, 343, 350, 356, 363, 370, 373, 382, 389, 390, 392, 397, 405, 409; II 11—15, 17, 18, 24, 28, 31—36, 41, 43, 49, 50, 56, 58, 61, 68, 69, 76, 78, 123, 188
 Kroutil J. II 344, 348
 Krucemburk I 252, 348, 365
 Krütznér II 110
 Krulich I 404
 Kruliš P. II 354
 Krumbholz I 380
 Krumlov II 357
 Krunka I 222, 223, 230
 Krupá II 152
 Krupička J. II 294
 Krupín II 250
 Krušin II 245
 Krycenov I 337
 Kryl II 347
 Kryšpín I 229(5)
 Kryt J. II 343
 Krzeczunowicz I 286
 Křekov II 238
 Ktenek A. II 176
 Křepelka J. I 240
 Křepinský J. I 365
 Křesálek J. I 265, 270, 331
 Křesetice I 146; II 60, 240
 Křesly I 319
 Křesice II 67, 193, 204, 236
 Křička I 248(2)
 Křístán V. I 81
 Křivoklát I 147
 Kříž I 229, 256
 Křížanov I 193; II 103, 115
 Křížek F. I 403
 Křížky II 93
 Křovice II 305
 Křovina F. I 244
 Kšely I 372
 Kuba L. I 229
 Kubát I 224, 244(2), 266; II 89, 222
 Kubeš II 301
 Kubeška II 176
 Kubík J. 167
 Kubišta J. I 238

Arbes : Persekuce.

Kubr I 380
 Kučera I 23, 172, 178, 181, 184, 204, 372; II 18, 24(2) 33, 45, 49, 100, 109, 115, 118, 209, 210, 227, 240, 243, 245, 283(2)
 Kudera B. I 424; II 47, 65, 71, 101, 103
 Kudrna J. II 326
 Kudrnač F. I 235
 Kuh D. I 316; II 268
 Kuhn I 128; II 40
 Kuchař I 244; II 343, 347
 Kukla J. II 325
 Kukleny II 216, 360
 Kulda B. M. I 326; II 32, 42
 Kulháněk I 238, 250, 252, 330, 336, 356, 366, 373, 375, 376, 392, 398, 409; II 13, 32, 34, 36, 43, 56(2), 59, 61, 65, 71, 149(2), 170, 189
 Kult II 169
 Kummer II 184(4), 191, 193, 220, 221, 222, 233, 240, 244, 246, 252(2), 295, 304, 340, 342, 374
 Kumpošt II 341
 Kuna II 30(2), 324
 Kundratice II 202
 Kuneš V. II 317
 Kunětice II 223
 Kunratice II 260
 Kunštát II 197
 Kunz II 361(2), 362
 Kupferberg I 146
 Kupka M. II 177
 Kurs F. I 139
 Kustoš V. I 281
 Kusý II 120, 348
 Kutnan F. II 57
 Kutlíř II 344, 348
 Kutmar II 235, 236, 238(4)
 Kvapil Č. II 71
 Kvasnice J. II 86
 Kvasnička F. II 57, 68
 Kvěchová B. I 254, 281, 294, 301, 330, 396, 397
 Květ I 183, 264, 266, 270, 273, 342; II 89(2), 98, 111
 Květoň I 158, 279, 308, 318, 321, 341, 349, 366, 369, 370, 374, 375, 379, 390, 392(3), 398, 399, 402, 403, 409, 413—415, 423; II 12, 13, 15, 18, 22, 36, 46, 48, 52, 55, 68, 70, 78, 80, 85, 140, 188, 217, 229, 244, 247, 250(2), 252
 Kvoch I 110
 Kyjov II 364
 Kyzoň F. II 137

L

- Laadt I 124, 195, 250, 271, 272,
 300, 354, 369, 376, 386, 391, 402,
 408; II 8, 18, 23, 39, 45, 63
 Labský L. I 221, 222, 230, 273,
 345, 346; II 146
 Lad I 84
 Lahovice II 117
 Laida E. I 310; II 264
 Lakot V. II 153
 Lakovec II 252
 Lala V. II 30(2)
 Lamr V. I 240
 Landa I 125, 271, 307; II 8, 37,
 107, 151, 160, 167, 182
 Landfras II 254(2)
 Landrok B. II 105
 Landsinger A. II 125(2), 129
 Landsmann H. II 177
 Landškroun I 68
 Landt II 300
 Lang H. I 348, 375, 423; II 34,
 177, 201, 203, 207, 209, 212, 214,
 238, 251
 Langer I 134; II 126
 Langhans I 301; II 13, 31, 67
 Lany II 105
 Lanžov II 259
 Larisch I 52, 109
 Láška J. II 205, 213, 214, 216
 Lasser I 27, 31, 44, 45, 52; II 274,
 378
 Laštovička J. II 359
 Laštovka J. I 229
 Lat I 61, 75
 Látal O. II 237
 Latzková T. I 248
 Laube J. I 309
 Lauermann I 133, 139
 Laufka I 361
 Lausecker I 125; II 210, 245, 273,
 279
 Lausch II 228
 Laušmann I 236(2)
 Lažanský I 46, 55, 104; II 370
 Lebeda J. I 356
 Leč J. I 244
 Ledec I 147, 264, 374; II 213(2),
 217, 230, 231, 244(2), 262
 Lederer M. II 359
 Leger I 212, 248, 308
 Lehner M. I 244
 Lehnert F. I 83
 Leitner I 417; II 258
 Lemberg J. I 224, 244; II 68
 Lemeyer II 186
 Leminger II 109
 Lenešice II 247
 Lenhardt J. II 370
 Lenoch J. I 351; II 99, 140
 Leonhardi I 347
 Lerst V. I 364
 Lešer J. I 256; II 124, 128
 Lešetický I 23
 Letovice II 316
 Lety II 33
 Leuchtenberg I 391
 Lev J. I 72; II 67
 Levín I 210, 214, 231, 239, 269,
 408, 411; II 17, 23, 29, 36, 151,
 174, 198, 234, 251
 Lhota II 24; Jen. I 146; Jestř. II
 344; Libč. II 259; Sal. II 216;
 Šar. I 240, 264, 409; Vlach. II
 238; Vys. II 226
 Lihál J. I 265; P. I 331
 Libáň I 147, 167, 218, 275, 288,
 372; II 134(2), 173, 182
 Libčany I 221, 273; II 146, 157
 Libeň II 202, 203
 Libenice II 344
 Liberec I 219, 267; II 193, 238,
 288(2), 293, 300, 304, 310, 333,
 335
 Liběšice I 146
 Liběšov II 105
 Libeznice II 199
 Libická A. II 295
 Libodřice I 336
 Libochovice I 147; II 229
 Libotejnice I 152
 Libovice I 231
 Libovický II 59
 Libštát II 105
 Libuš II 202
 Libušín I 274; II 48, 213, 247
 Lidice II 136
 Liehmann J. I 356
 Liehner II 182
 Lienbacher I 54
 Lihovec II 194
 Lichčeves II 43
 Lichoceves II 262
 Líma J. II 117
 Limbeck I 68; II 264
 Lindner I 241
 Linek I 248, 380
 Linha II 25
 Linhardt (Linhart) I 59, 214, 220,
 223, 244, 282, 310; II 37, 137,
 165(2)
 LIPA Č. II 165, 219, 271; II 288(2)

293, 294, 296(2), 300, 303(2), 317,
326, 327, 358, 329, 338, 345, 346,
350, 354, 355, 361(2), 362, 363(2),
373, 374
Lipany I 164, 213, 218, 224, 226,
227, 284, 348, 359, 372; II 15,
111, 114, 197, 205
Lipkovice II 85
Lipňany II 225
Lipník II 239
Lirš I 392—395
Líska II 344, 348
Liška I 330, 403(2), 424; II 23, 41,
78, 119, 153, 174, 190, 195, 214,
220, 224, 238, 242
Lišková M. I 330
Lišnice I 416
Líteň I 321
Litoboř II 216
Litoměřice I 219, 220, 263, 271,
290, 330, 392; II 65, 209, 259,
263, 264, 266, 284, 288(3), 291,
293, 303, 304, 313, 322, 331,
334(2), 338, 346, 355, 364, 368(2),
373
Litomyšl I 147, 170, 193, 264; II
94, 95, 192, 225, 248, 355, 358
Litovel II 305, 354
Litovice I 324; II 86, 145, 152, 183,
245, 250, 267, 281, 283, 370
Litovle II 197, 206
Lobes I 343
Lobkowitz I 68; II 266, 307(2), 312,
365
Locke F. II 333
Loder A. II 316
Lodl I 394; II 83, 126
Löbl I 416
Löffel F. II 203, 222, 228, 249
Löwy A. I 225
Loha F. II 52
Lohr II 137
Lochkov I 281; II 59
Lochkovice I 370
Lojda II 198, 223, 227, 229
Lokšany II 348
Lomnice I 147, 205; II 17, 50, 126,
138, 147, 153, 172, 183, 202, 224,
228, 251, 252, 308, 325, 372, 386
Lončky II 140
Lončov I 382
Longay II 195, 273
Longueval viz Bouquoi
Lopatář I 283
Lorenc I 217, 234, 264, 282
Lorek J. I 310
Losenský J. II 109

Lošany II 343, 347
Loštěnice II 363
Loštice II 88
Loučeň I 182, 239
Loučení I 167
Loučín II 88
Lounky I 151, 391, 413; II 49, 99,
133, 209, 214, 227, 244, 256
Lounovice I 171; II 23, 119, 370
Louny I 181, 190, 194(2), 263, 315,
319, 331, 352; II 44, 53, 69, 93,
132, 137, 139, 142, 149, 151, 152,
153, 158, 165(2), 167, 173, 197,
236, 243, 246, 249, 253, 256, 262,
340
Lstibořice I 372
Ludkovice II 245
Ludvík (Ludwig) I 71, 166, 167,
249, 422; Viktor I 52
Luft A. II 342, 345, 364(2)
Luhačovice I 225
Lüssner I 165
Lukavec I 229; II 259
Lukavice II 322
Lukes (Lukeš) I 225, 234; II 256
Luňáček II 107, 110, 151, 170, 200,
230, 263
Lustig I 177; II 57, 68
Luštěnice II 220
Luttna H. II 359
Lužanky I 209
Lůže I 170, 183(2); II 93, 141, 225,
360
Lysá n. L. II 247, 327, 342, 343

M

Maager I 26
Macák (Masák) I 244(3); II 37,
30(3)
Macálek V. I 356
Macnar J. I 240
Maděra J. I 303
Mahrla V. I 236
Mahrlová M. I 235
Mach I 125, 140, 156, 157, 172,
254, 272, 281, 369, 376, 378, 389,
390, 399; II 8, 34
Macháček, soudce I 310; A. I 199;
F. I 284, 301; II 343; ze Ziboslav
II 348
Macháčková E. I 134
Machek J. II 107
Machovec J. II 299
Machovský I 248(2), 301; II 343,
347

Machytka J. I 240
 Maier J. I 235; II 220
 Maiksnar A. I 238
 Maillard viz Majllard
 Maisner F. II 153
 Maixner I 223, 224, 244(2)
 Máj K. I 208
 Majer J. II 24
 Majlath J. I 51, 52
 Majllard A. I 264, 274
 Makoň H. II 354
 Makotrasy II 207
 Makovec F. II 13, 24, 25
 Makrie I 222
 Mallowetz viz Malovec
 Malá I 265
 Malasýr II 250
 Malat F. I 365
 Malek J. I 229
 Malkov II 217
 Malovec (Mallowetz) I 135; II 12, 53, 56, 139, 153, 158, 165, 182, 184, 216, 220, 235, 236, 243, 304, 313, 360, 368, 399
 Malý I 195, 199, 235, 258(2), 265, 308, 321, 375, 380, 388, 423; II 11, 128; 240
 Mančice II 343, 348(2)
 Mann A. I 236; J. I 236
 Mannova M. I 236
 Manych J. I 244
 Marčan I 394; II 269
 Mareček J. II 86
 Marek J. I 236; F. II 214; V. I 248
 Maresch I 21; II 309
 Mareš A. I 391; V. II 323
 Marhold I 126 (2); II 128
 Markl K. I 235
 Maršík H. I 235
 Maršner II 13, 35, 83, 194
 Martin J. I 337(2); K. II 104; V. I 271
 Martinec A. I 301
 Martinic I 25, 26, 38, 60, 128, 154, 163, 260, 345, 373; II 266, 305, 311
 Martinice II 261
 Martinka J. J. I 212, 215, 234, 284, 332; II 11, 30
 Martinů I 399; II 140
 Marx I 81, 139, 146, 174, 324; II 69, 71, 281, 301, 314
 Marzik J. I 139
 Mařan I 393
 Mařík I 88
 Mařinec J. II 214

Masák viz Macák
 Maschka Dr. II 47, 121
 Mastný II 146, 158, 202, 219
 Mašek F. I 235; V. II 158
 Mašín J. II 343, 347; V. 229
 Maška viz Maschka
 Matěják J. II 174
 Matějka II 194
 Mathesius P. II 203, 222, 228, 249
 Mathiasch I 92, 125, 267
 Matis II 110
 Matoušek I 328, 310(2), 336, 408, 417; II 20(2), 25, 49, 103, 125, 131, 222, 224, 264
 Mattuš I 270; II 111, 128
 Matucha I 147
 Matyáš J. I 238
 Matzke I 234
 Maydl I 259
 Mayer II 24, 193, 256, 264
 Mayersbach II 118
 Mazura V. I 336
 Mazuranič I 31, 52
 Mecséry I 27, 28, 31, 44; II 273
 Meergans I 225
 Mečeriž II 213
 Meisner F. I 236
 Mejistřík J. II 33, 140
 Měkota V. II 343, 347
 Melechov II 217
 Melich F. I 248(3)
 Melichar I 212, 298; II 67, 176
 Meliš E. II 67
 Mělník I 42, 147, 161, 252, 264; II 93, 136, 141, 146, 205, 206, 222, 307, 319, 324, 339, 346
 Melzer A. II 203, 204
 Mencl H. I 236
 Menčík F. I 238
 Mensdorf I 41, 51, 52, 65; II 246
 Mentberger I 76, 124, 169, 172, 185, 190, 201, 204, 276, 289, 313, 323, 334, 352, 369, 374, 379, 390, 393, 415, 416; II 8, 13, 23, 25, 72
 Merhaut J. II 344
 Merhold II 110
 Mesl A. I 234, 330
 Messner F. I 140; II 74, 162, 301
 Městec Král. I 147, 275, 288, 408; Heřm. I 349; II 67, 68, 93, 109, 173, 197, 276
 Město N. I 193, 264, 364, 365; II 12, 35, 94, 102, 126, 145, 169, 234
 Měšťan F. I 238, 240
 Metlický V. I 290; II 333
 Metternich I 74, 277, 324

Meydl I 289
 Mever II 203, 204
 Meysl A. I 301
 Meziříčí I 193, 365; II 103, 115
 Mezník I 23, 236, 276, 289, 349, 354, 369, 377, 386, 390, 399, 402, 408, 413, 417(2); II 13, 14, 24, 28, 42, 55, 56, 107, 121, 135, 146, 163, 208, 242(2), 245, 321, 346
 Michalovský II 125
 Michle I 312, 317, 331, 338, 339
 Mikeš I 272, 348, 370, 375, 403, 423; II 36, 68, 71, 142
 Mikov II 208
 Mikuláš J. I 267, 321; II 24, 48, 79, 105, 111, 171
 Mikule J. I 240
 Mikulejský J. I 247, 301, 396, 397
 Milatice II 366
 Milčice I 224, 247, 248, 253, 254
 Milčín II 208
 Milde II 175, 351, 353
 Milej II 213
 Miletín II 298
 Milevsko I 264; II 238, 251, 336, 344, 354, 360
 Milfajt II 197, 223, 226, 245, 246, 256, 328, 340
 Miličives I 146
 Milín I 76
 Milinovský II 132, 148, 220
 Militký II 288(2), 310, 365
 Mille A. II 322
 Milovice II 364
 Mimoň I 159, 165
 Minařík J. II 13, 35, 83
 Mindl A. I 240
 Mindlain J. I 238(2)
 Minkovice II 259
 Miňovský K. II 133, 190
 Mirovice II 99
 Mírov II 257
 Mirovice II 27, 99, 195
 Mirovský K. II 136
 Miskovice I 247; II 306, 341, 343, 347(2)
 Místek I 219; II 239, 366
 Miškovice II 221
 Mišovský K. II 191
 Mitis II 267
 Mitske P. II 260
 Mitteis I 126, 169, 190, 342
 Mittelhuber I 265
 Mladota II 280
 Mlakov II 280
 Mlázovice I 183, 286, 288

Mlčechvosty I 225; II 173, 175, 255
 Mlčoch II 257
 Mlejnice II 193
 Mlíkosrby II 104
 Mlynář I 337
 Mnichov II 335
 Mönich viz Larisch
 Moesóny I 26
 Mohelnice I 276
 Mohrmann J. I 234
 Mochov I 372; II 245
 Mojžíš II 120, 172, 179, 338, 344, 348
 Mokropsy I 343; II 33(3), 59, 94, 102, 141, 178, 197, 343(2)
 Mokřý F. I 336
 Mollinari A. I 229, 367, 378, 379; II 13
 Montenuovo I 56, 322, 323
 Mor J. I 240
 Moravec J. I 248; II 216
 Morávek I 240; II 280
 Moravice II 248
 Moritz II 23
 Morstadt I 248(2)
 Morzín I 40
 Most I 125; II 72, 151, 158, 165, 231, 236(2), 258, 289, 294(2), 303, 320, 321, 323, 332, 334(2), 339, 373
 Mošna II 194, 251, 258
 Motol I 204, 209, 211, 224; II 60
 Mottl V. II 153
 Moučka K. II 194
 Možný F. II 236
 Mrákotín II 247
 Mrázek I 130, 173, 184; II 224, 252
 Mrštík V. I 248
 Mrvík I 229
 Mšeno I 343; II 77, 347
 Mueller A. I 301
 Mucha J. I 301, 397
 Mühlbauer J. I 235
 Mühlstein II 30(4)
 Mühlsteinová B. I 134
 Müller I 27(2), 139, 264, 281, 304(2), 313, 366, 411; II 35, 34, 46, 47, 48, 49, 53, 55, 57, 60, 61, 64, 65, 67, 88, 96, 136, 157, 189, 222, 224, 264, 331, 333, 380
 Muk I 324
 Mukařov II 50, 135, 136, 137, 153
 Muncar viz Munzar
 Muncíř II 213

Munzar I 236, 239, 240, 409, 413;
II 34
Mur A. II 40
Musil I 365; II 86
Mutějovice II 152
Muzika V. I 309
Myalivec I 224, 244(4)
Myslivoček V. II 325
Mýto Vys. I 147, 170, 193, 264, 401;
II 85, 87, 93, 100, 103, 140, 149,
166, 204, 222, 238, 247, 255, 299(2),
306, 328, 333, 339, 341, 357
Mžany II 141

N

Nabin II 213
Načeradec II 370
Nadějkov I 225
Nádvoří J. I 240
Nagl Č. II 109
Náhlovský I 252; II 203, 222, 228,
249, 306
Nachbar J. II 214
Náchod II 94, 102, 117, 126, 169,
324
Náchodský II 301
Najbrt J. I 248
Nájemníková A. II 87
Najman I 224, 244, 270; II 46, 48
Napajedla I 128
Napek II 194
Naprávil I 130, 173, 184, 247; II
137
Nápravník I 64(2), 79, 86, 88
Náprstek I 380
Nasavrky II 93, 110
Nascera V. II 297
Navarov I 267, 268, 274, 386
Navrátil I 271; II 78
Naxera II 24, 306
Nebeský A. II 153; V. II 173, 175
Nebovidy II 343, 348
Něčice II 225
Neděliště I 220
Nedoma I 63, 64, 89(2), 169, 184,
185, 190, 201, 250, 329, 424; II
17, 37, 63, 189, 335, 354(2), 355,
374(2), 378
Nedomanský II 357
Nedvídek V. II 291, 292, 315, 317,
327, 329
Nechanice II 127, 147, 159, 221,
222; II 104, 127, 141, 168, 203,
255, 360

Nechanský I 326; II 57, 67, 204,
224, 236, 319
Nechodm II 343, 347
Nechutín II 245
Nejedlý I 270; II 256, 327, 335,
338, 344, 364, 365
Nejtek II 153, 194
Němčice II 148, 342, 394
Němec I 125, 271; II 42, 89, 98,
127
Nepauer E. II 71
Nepomucký II 238
Nepomuky II 99, 185, 312, 321
Nerad F. I 235
Neruda J. I 290, 331; II 42
Nesměrek A. II 135
Nesměrák J. II 152
Nesměšák A. II 117
Nessl I 125
Nesvačily I 231
Netaš I 391
Netolice II 249, 326
Netolický F. II 257
Nettvál I 213, 226(2), 264; II 170
Netušil I 184; II 107, 110, 130, 173,
196
Neuhardt II 256
Neuberk I 91
Neukirch II 192
Neukirchen I 264
Neumann I 124, 244, 308, 346, 364,
375(2), 388, 424; II 8, 17, 59,
76, 78, 101, 126, 145, 157, 163,
183, 189, 194, 199, 231, 256, 258
Neuměl I 126; II 129
Neustadt I 51; II 335
Neuwirth I 99
Nevařil A. I 336; II 137, 153, 257;
V. I 337; II 83
Neveklov I 252; II 20, 125, 131
Nevjel II 328, 339
Niessl I 212
Nigrin F. I 260
Ninger K. II 121
Nohýnek V. I 303
Nostic A. I 25, 33, 34, 49, 60
Noutonice II 43, 122, 125, 262, 263
Nouza V. II 344
Nouzák II 348
Nouzov II 339
Novák I 229, 248, 301, 336, 403; II 33,
86, 137, 167, 229, 236, 310, 318,
320, 337, 339, 342(2), 344, 348(2),
355, 365
Nováková M. I 248, 308
Novopacký I 181
Novosad J. II 359

Novosádek II 80, 129, 175, 191
 Novosady II 121
 Novotný I 64, 146, 181, 229, 247;
 II 33, 40(2), 67, 109, 176, 180,
 194, 195, 196, 197, 223, 226, 234,
 236, 240, 261, 263
 Nykl F. II 191
 Nymburk I 33, 147, 167, 182, 218;
 II 324, 360
 Nýrsko II 88

O

Obentraut I 210, 228, 264, 273; II
 244, 253, 262
 Oberwinder II 258
 Obrland V. I 372
 Očelice II 238, 305
 Oderský J. II 142
 Odry I 276
 Odřepes II 220
 Ochtávec F. I 416
 Okenfus J. II 366
 Okoř II 43, 262, 263
 Oktabec II 125
 Oleskiewicz I 172, 184, 371, 394
 Oliva J. I 248; II 329, 340, 354
 Olomouc I 128, 207, 234, 275; II
 119, 169, 197, 283, 288, 344, 366
 Opatovice II 343, 347
 Opava I 134
 Opelt J. I 229
 Opitz I 130, 173, 184(2)
 Opočno I 164, 362; II 94, 102, 173,
 204, 288, 259, 260, 282, 285,
 288(2), 305, 328, 360, 363
 Opolecký (Opoletzký) I 126, 172,
 352, 369, 384, 393, 408, 417; II
 23, 34
 Oprostovice II 245, 248
 Oreb I 333, 370
 Orgelmeister E. I 301
 Orth (Ort) I 140, 304, 367; II 223,
 268
 Osek I 270; II 303(2)
 Osenice II 259
 Osoblaha I 127, 134
 Ostádal I 221
 Ostrovcský J. II 208
 Ostrý J. I 392
 Ostředek II 175
 Otič J. II 208
 Ottenveller F. II 24
 Oujezdecký I 359
 Oumonín I 146
 Oustrava II 293

Ouštek I 146
 Outěchovice II 216
 Ouvaly II 249
 Ouzice II 223
 Ovčary II 344

P

Pacák I; 203, 204, 212, 220, 224,
 235, 249, 308, 321, 341, 365(2),
 375, 380(2), 422, 425; II 36, 78,
 119, 135, 189, 256
 Pacal I 238(2)
 Pacit J. I 224, 244
 Pacov I 146, 171, 282; II 216, 226
 Padařov II 262, 298
 Padour J. II 126, 145
 Páumann I 21, 29, 31, 41, 85, 324
 Paiskr I 307
 Paka I 59, 147(2), 183, 205, 211,
 269, 274, 283, 298, 307, 363, 386,
 391; II 48, 90, 125, 134, 182, 195,
 198, 224(2), 228(2), 251, 252, 278,
 303, 312
 Pakosta I 203, 204
 Palacký I 23, 34, 35, 36, 38, 41,
 48, 67, 103, 163, 166, 168, 318,
 322, 323, 384, 418; II 80, 115
 Palák II 85, 120, 121, 126, 134,
 135(3), 136, 146, 147, 166, 168,
 172(2)
 Palan I 315, 365
 Palec I 371
 Paleček I 81, 90, 248
 Palečkova I 248
 Paletz I 264, 307; II 32
 Palmer II 106
 Palorín I 276
 Pankrác I 311, 333, 337, 339, 368,
 371, 377; II 59, 61, 86, 87, 189,
 194, 217, 221, 226, 343
 Panoušek I 372
 Panthen viz Rothkirch
 Papírek F. I 365
 Papst II 258
 Pardubice I 46, 146, 147, 159, 173,
 215, 221, 252, 264, 269, 349; II
 86, 87, 96, 102, 106, 109, 129,
 134, 137, 146, 152, 158, 164, 202,
 217, 219, 223, 238, 258(2), 260,
 265, 304, 317, 360
 Pardubičky II 107
 Paris viz Parys
 Paroubek I 247
 Parravicini J. II 86
 Parys I 226; II 109

- Pařík I 316
 Pařízek I 199, 240
 Paříž II 185
 Pařížov II 45
 Pasek Č. II 134
 Patočka I 259, 321, 423(2); II 234
 Patočková II 12, 13, 24, 25
 Pauer viz Pour
 Paulus J. I 235(2)
 Páv F. I 236
 Pavák II 269
 Pávek II 279
 Pavel V. I 265, 331
 Pavelka I 235
 Pavlíček I 235, 244
 Pavlík V. I 383
 Pavlis II 99, 100, 106, 192(2)
 Pavlousek J. II 153
 Payer I 64, 79, 86, 87, 139, 155, 159; II 12, 20, 71, 78, 126, 282, 364, 369, 379, 384, 413
 Pasdera M. 220, 239, 258
 Pazelt II 186
 Pazourek A. I 223, 244
 Pažout F. I 307
 Pecák F. II 177
 Pecivál V. I 365
 Pecka I 183; II 140, 309
 Peckel II 222, 228, 235, 249
 Peča II 138
 Pečený J. I 224, 244
 Pečky II 257, 343
 Pecl II 194
 Peger A. I 235
 Pecháček I 78, 79, 223, 224, 244, 253, 254, 300, 308, 328, 341(2), 343, 366, 367, 376, 386, 390, 413; II 15, 17, 19, 22, 34, 36, 39, 46, 37(3), 51, 59, 65, 69, 71, 79, 98, 117, 132, 133
 Pejcha V. II 343, 348
 Pek I 229(2)
 Pekař I 223, 238; II 158, 170, 230, 231
 Pekel V. II 203
 Pekelský J. I 265, 331
 Peklo I 340; II 100, 122, 145, 176, 257
 Pelant A. II 233
 Pelc II 210, 227, 233
 Pelhřimov I 164, 264, 363; II 110, 307
 Pelikán I 235, 236
 Pellant II 210, 227, 311
 Pelnář M. II 83
 Penecke A. II 317, 346, 370, 371, 374
 Penecký A. II 384
 Perger E. I 283
 Perchek F. I 271
 Perlesy I 146
 Pernar I 248; II 299(2), 388, 343, 347
 Perno II 137, 139, 165
 Peška I 315, 364
 Pešková I 134(2), 135(2)
 Pešť I 420; II 138, 307
 Peterswald II 124, 167; II 216
 Petr I 221, 238, 280, 302, 308, 340, 341, 343, 370, 375, 379, 386, 389, 398, 423; II 36, 46, 71, 105, 171, 172, 189, 227, 233, 258
 Petrán J. I 337(2)
 Petrino II 193, 205, 255
 Petrohrad II 210
 Petrova I 235
 Petrovice II 142
 Petrowsald viz Peterswald
 Petržilka II 240
 Petříček I 222
 Petřík II 160
 Petsch z Petschendorfu I 264; II 111, 167
 Peyscha I 161
 Pfeffermann I 61, 75, 84
 Pfeifer (Pfeiffer) I 172, 184, 220, 282; II 237, 258
 Pfeil II 307
 Pfof J. I 364
 Pcher II 221
 Pick A. II 261, 263, 266, 284, 331, 358, 374; V. I 181, 219, 330, 400
 Pífil V. I 139; II 234
 Picha J. II 203, 281
 Pik viz Pick
 Pilař F. II 285; V. I 229
 Pinkava F. II 353
 Pírk J. I 264
 Purník I 146
 Písek I 45, 147, 263; II 90, 94, 111, 121, 142, 306, 317, 358, 360, 369
 Pišlova K. I 235
 Pištěcký J. II 167, 205
 Pivetz II 258, 259
 Pivoda I 81
 Pivoňka V. I 248
 Pixa J. II 30(2)
 Plaňany I 247, 372; II 205
 Plaňanský J. I 229
 Planice I 155; II 260, 312
 Plasy I 146
 Plašil I 236, 238, 240

Pláteník J. II 128
 Plavnice I 414; II 136
 Plecháč I 220, 282
 Plener I 27, 31, 99, 108, 151, 169, 298, 330; II 149, 181
 Plnař M. I 393
 Ploch V. I 140, 146; II 53
 Plubal V. II 340
 Pluhař J. I 364
 Plumlov I 207
 Plužná I 343
 Plzeň I 173, 185, 220, 263, 271(3), 363; II 24, 32, 41, 72, 78, 99, 121, 125, 130, 132, 137, 148, 184, 188, 189, 201, 205, 221, 222, 231, 237, 240, 244(2), 245, 247, 257, 258, 260, 279, 284, 286, 290, 293, 305, 313, 319, 322, 327, 340, 341, 342, 345, 354, 365, 375, 390
 Plzenec II 24
 Poboř I 336
 Pobuda F. I 139
 Počapy viz Podčapy
 Počátky I 147; II 221
 Počernice I 47
 Počický J. I 365
 Podaný I 238, 240
 Podbaba II 151
 Podbořany II 370
 Podčapy II 98, 257
 Poděbrady I 146, 147, 218, 229, 264, 266, 298, 319, 367, 373, 378; II 89, 106, 200, 224, 248, 253, 254, 255, 308, 360
 Podhajský V. II 166
 Podhorský J. II 107
 Podhořany I 146
 Podhrad II 170
 Podhradí II 245
 Podklášteří II 42
 Podlipská Ž. I 134(2)
 Podluský I 61
 Podmoklí I 219; II 333
 Podol II 109, 221
 Pötting I 184
 Pohl I 125, 267, 271, 303, 355, 397; II 8, 30, 36, 49, 55, 107, 152, 160
 Poche II 105
 Pochop J. I 281, 380
 Pokoj F. II 338
 Pokorný I 135, 183, 184, 264, 265, 290, 315; II 24, 41, 46, 48, 61, 70, 75, 153, 192, 194, 200, 207, 219, 247, 296
 Pokratice I 146
 Pokříkov II 247
 Poláček J. II 153

Polák I 229, 240; II 89, 107, 108, 180, 302, 309
 Polan V. II 297
 Polanský D. I 365
 Police II 102
 Poličany II 259, 298, 318
 Polička I 170, 264, 274, 331, 375, 399; II 94, 132, 166, 178(2), 217, 223
 Polín II 255
 Polívka I 391; II 30, 54
 Pollatscheck I 140
 Polná I 147, 194, 264, 315(2), 364(4), 365; II 110, 111, 112, 114, 184, 185, 223
 Polnícka I 315
 Popel II 117
 Popovice I 302
 Popovič II 89
 Popovičky II 109
 Port II 222, 260
 Portych K. II 40
 Poříčí II 168, 204
 Poslušný J. II 99
 Pospíšil I 27, 226, 247, 301, 396, 397; II 207, 343
 Pospíšil I 372
 Possinger II 267
 Postoloprty I 194
 Postovice II 215
 Postler B. I 319
 Pošna II 226
 Potešil A. II 141
 Potěšín I 364
 Potocki I 89, 99, 107, 109; II 149, 181, 190, 203, 255
 Potočka J. I 375
 Poton II 306
 Potštýn I 169, 193, 210, 254, 284, 301, 334; II 20, 23, 28
 Potměšil J. II 359
 Potužil J. II 308
 Pour F. I 224, 238(3), 240(3); II 34, 332
 Poustka I 247, 248, 308; II 299
 Poustková F. I 247
 Pozlovice I 128, 225; II 174, 245
 Pradliska II 245
 Prager I 248, 308
 Prachalice II 249, 286, 323
 Prachatický J. I 235
 Prachenský I 67, 378; II 141, 148
 Prandl Prantl II 151, 177
 Prášek I 248; II 71
 Prašinger E. II 294
 Prause J. II 224
 Pravda F. I 315

Pražák I 162; II 126, 173, 175, 189, 194, 346
Pražan I 333; II 99(2), 192, 373
Preclik II 299(2), 343, 344, 347
Preininger I 359; II 303(2), 305, 313
Preisler I 260
Presl I 133, 139, 362; II 74, 107, 215
Pretis II 181, 341
Procházka I 252, 236, 238(3); II 38, 40, 132, 194, 245, 281, 306, 319, 343, 347
Prokesch II 255
Prokop I 172, 184, 218, 238, 325, 424
Prokūpcová II 62
Prokūpek I 227, 247, 248, 372; II 200, 207, 344, 348
Promberger P. I 91
Froschek J. I 271
Proskowitz viz Brechler
Proseč I 164; II 216
Prostějov I 99, 207, 209, 364; II 103, 206, 236, 238, 245, 253, 323, 329, 332, 335, 337, 340(2), 345, 381
Prostějovičky II 245
Prostějovský J. II 200
Protivanov II 370
Protobever I 31
Provodov II 145
Prakavec II 283(2), 314, 315, 321
Prucek J. I 127
Práda II 158, 170, 200, 230, 231
Předák I 125, 143, 185, 271, 272, 279, 300, 302, 332, 350, 352, 367, 369, 399, 400, 403, 408, 409; II 8, 14, 15, 18, 31, 41
Předklášteří I 359; II 69
Přelč II 213
Přelouč I 147; II 42, 45, 103, 137, 141, 146, 307, 308
Přenosil F. I 244
Přepychy II 238
Přerov II 103, 250, 262
Přestice I 147, 264; II 108, 110, 118, 126, 127, 131(2), 135, 185, 257, 312
Příbil M. II 30 3)
Příbram I 147(2), 211, 264, 414; II 93, 95, 99, 172, 208
Přibyslav I 147, 184, 193, 194, 213, 300, 301, 315 2), 334, 364(2), 365; II 110, 133, 134, 185, 197, 360
Příkré II 216
Příkryl II 169

Přísečnice I 146
Příšimasy I 372(3)
Příšovice II 176
Přítočná II 240, 249(2)
Pštros I 42, 222; II 107
Ptáček J. I 248, 308
Ptáčník I 172, 184, 424
Ptačovský I 281, 301
Ptýrov II 215
Pubec I 340
Pucák II 60, 83, 106
Puha J. II 222
Pujmon J. I 365(2)
Pulda A. I 300; II 176
Pulkrt II 280
Punčochář J. I 248
Purkhardt II 196, 197, 245, 246, 256
Purkrábek A. I 372(2)
Purkyně I 22, 23
Purscha II 186
Půst A. II 106
Puš I 235(4)
Pyšavejc II 133

Q

Quadrát I 152, 264, 414; II 11, 79, 85, 129

R

Rabas I 140; II 225
Rábí II 368
Rabl II 183
Radboř II 297, 301
Radecký II 270
Radím I 146
Radimský I 59, 161, 247, 342, 402; II 16, 38, 57, 68, 290, 343, 347
Radkovice II 110, 127
Radnice II 360
Radostná II 109
Radotin II 225
Rafael A. II 99
Rachmann J. I 240, 244
Raiman viz Rajman
Rainer I 25, 31
Rajecká II 243
Rajkovič S. I 172, 173, 184, 213, 214 2), 215, 216, 224, 300, 308, 344, 345, 375, 415, 416, 424, 425; II 76, 90, 176, 236, 326, 327
Rajman I 214, 220, 223(3), 244(3), 282(2); II 60, 158
Rak J. I 336; II 343, 348

Rakos II 217
 Rakovník I 147, 194, 214, 233, 264,
 348; II 127, 152, 339, 360
 Rambousek J. II 30(2)
 Rambousková F. II 126, 145
 Ramisch (Ramiš) II 121, 231
 Raná II 247
 Randa F. I 363
 Rank K. I 64; J. II 83
 Rapp I 126(2), 143, 191, 254, 300,
 367, 369, 374, 379, 386, 390, 399,
 415; II 8, 18, 28, 31(2), 39, 63,
 147, 203, 279, 290, 351, 354
 Rataje II 244
 Ratenice I 244, 247, 284
 Rathouský II 354
 Ratkovice II 108
 Raudnitz II 97, 154, 207
 Rechbauer I 27
 Rechberg I 24, 31, 41
 Reil M. I 235
 Reiman viz Rajman
 Rein I 244; II 104, 192
 Reiner I 51
 Reinová A. I 266
 Reiter I 315, 365
 Reithárek V. II 40
 Reitr J. II 128
 Rejha V. I 130
 Rejžek II 264
 Relich I 220, 341, 375, 423; II 25,
 41, 51, 52, 78 2), 121, 122, 189,
 222
 Remeš F. I 248, 308
 Renčov I 194; II 207
 Reneš J. I 239
 Renger F. I 281, 301
 Renn A. I 89, 343; II 288(2)
 Renner II 283
 Rentsch K. I 130
 Rettigová D. II 355
 Riedl A. B. II 295
 Riegel II 69, 104
 Rieger F. L. I 27, 33, 34(3), 42,
 67, 69, 115, 163, 166, 171, 318,
 323, 418; II 80, 111, 267, 268
 Richtarský II 291
 Richtecký V. I 364
 Richter I 25; II 214, 236, 298, 304,
 356
 Rinda V. I 365
 Rindt A. I 236
 Ringhofer I 398
 Risenberk I 268, 282
 Rizler V. I 238
 Roblín II 33
 Robovka II 221, 222

Rohovský J. I 229
 Röhrich J. I 364
 Roemisch I 126
 Röthlein viz Ellenberger
 Roháč II 174
 Rohan I 40 2)
 Rohoznice II 259
 Rochefort II 172, 174, 242
 Roketnice I 232, 259; II 234
 Rokos I 221
 Rokvcany I 188, 201, 223, 278, 304
 Rokvtnice I 205
 Rokvtský I 23
 Romanič R. I 375, 424
 Ronov I 301, 364; II 339
 Rosenberg II 104
 Rosenwald I 158
 Rosický J. I 365
 Rosnice II 169
 Rošer J. I 64
 Rotek II 293
 Roth II 34, 48, 49, 134
 Rothkirch I 49, 56, 66
 Rott J. I 301
 Roubal II 33(2)
 Roubčcek J. II 35
 Roudnice I 33, 61, 147, 152, 264,
 333, 334, 356, 391, 413, 414; II
 11, 15, 16, 49, 86, 93, 109, 129,
 130, 134, 136, 149, 217, 219, 222,
 229, 231, 244, 247, 261(2), 263,
 266, 268, 279, 282, 283(2), 291,
 307, 314, 316, 318, 321, 335, 336,
 337, 342(2), 360
 Rousek J. I 223
 Rousinov II 205
 Roušárek J. II 132
 Routek R. II 28
 Rovensko II 26, 225
 Rovný I 229, 391, 407; II 86
 Rozínák M. II 33(2)
 Rozkoš II 93
 Roztočil II 33, 343(2)
 Rozvoda II 134
 Rožanek J. I 199
 Rožďalovice I 218, 319; II 67, 176,
 193, 204, 236
 Rožmitál I 173
 Rožná II 250
 Rubák II 125
 Rubáš J. I 382
 Rubek J. II 99
 Rublič I 223, 244(2)
 Ruda M. I 248
 Rudolf II 141, 256
 Rudoltice I 134
 Rücker V. I 236

Rüffer E. II 238
 Ruller F. I 372
 Rumburk I 219; II 302
 Rumler F. I 267
 Rupp II 274. 323(2), 332
 Ruprechtice I 233, 260
 Rus I 236; II 175, 258
 Růžek I 407; II 253
 Růžicka A. I 235(2); II 164, 331, 337, 351, 357, 365, 367(2), 369, 372; J. I 223, 244; II 347
 Ryba I 204. 222; II 106, 192
 Rybář I 224. 229
 Rybáře II 206
 Rybička II 186
 Rybnice II 215
 Rygl I 370, 390; II 32, 56
 Rychlík I 248
 Rychmburk I 333
 Rychnov I 147. 193, 264; II 325
 Rychtařík II 103, 140
 Ryjáček II 214
 Rynarce II 217
 Rynda I 315
 Rys I 146
 Rysprel I 224
 Ryšavý II 344, 348
 Ryška II 46
 Rychot II 194

Ř

Řeháček I 413; II 188
 Řehák II 197, 223, 224, 226, 236, 238(5), 244; II 196, 203, 222, 227, 228, 235, 245, 246, 256, 327, 329, 332, 340, 249, 351, 353, 358, 359, 361, 368, 375
 Řeháková II 311, 319
 Řepa II 359(3)
 Řepka II 34
 Řetechov II 245
 Řezníček J. II 33
 Řičany I 147; II 109, 308, 335, 360
 Řická I 145; II 33
 Říha II 24 41, 158, 175, 247, 281(2), 301(2), 306(2). 319, 336, 343, 347, 396
 Řimberk II 221
 Řivnáč F. II 215
 Říp I 151, 182; II 49, 84, 85, 93, 101, 133, 136, 137, 139, 142, 167, 173, 246

S

Saackh (Saak) I 125, 151, 263, 315; II 13, 59, 72, 110, 115, 117, 140, 184, 275

Saal I 223, 238, 244
 Sabina K. I 71; II 288(2), 334, 339, 374
 Sadlo V. I 238
 Sadová I 183
 Sagasser I 264; II 96, 142, 299(2)
 Sak viz Saackh
 Salaba J. I 372
 Salakvarda A. II 132
 Salášek I 333; II 99(2)
 Samek II 151. 177
 Samohrd II 71
 Santer II 99
 Sanytr J. I 224
 Sarhost A. II 42
 Saska J. I 229
 Sax II 128. 129, 171, 196
 Sazama J. II 256
 Sázava I 171, 364
 Sázené II 254, 255
 Sebal II 256
 Seč I 239, 240
 Sedlaczek (Sedláček) I 126. 165, 235, 240, 282, 283 303. 409; II 69 75. 77. 105, 141. 214(4)
 Sedlák I 315. 364
 Sedlčany I 279; II 124, 202, 228, 259, 262, 264, 280, 360
 Sedlec I 146. 225; II 366
 Sedlnitski I 21
 Sedlo I 145
 Sedlov II 343, 347
 Segurova L. II 175
 Seidl I 370; II 107, 127, 179, 180
 Seifert I 365; II 178, 182
 Sekera I 364; II 99(2), 192, 273
 Sekyrka V. F. II 45
 Selčany viz Sedlčany
 Selibovský J. II 131
 Sellner II 268, 286, 288(2), 289, 322, 341, 343, 374
 Semenecký A. II 308
 Semily I 147, 205, 232, 259, 260, 264; II 38, 44, 47, 112, 146, 147, 182, 202, 216, 360, 364
 Semř I 343; II 18
 Semteš II 250
 Sendražice II 344
 Sennefeldr II 272
 Seydl viz Seidl
 Schaafgotsche II 105
 Schaeffle II 255, 267
 Schaeffler M. I 301
 Schaffus I 154
 Schaller II 140, 149, 167, 175
 Scharf II 185
 Schedlbauer B. I 267

- Scheu II 258
 Scheure F. I 139
 Schick I 366, 376; II 43
 Schicha L. I 403
 Schindler II 88
 Schleiss II 203(2), 222, 228, 249
 Schlemmlain II 46
 Schlögel II 259
 Schmale F. II 204
 Schmerling A. I 29, 31, 32, 34, 36, 37, 38, 40, 43, 44(2), 47, 49, 50, 51, 52, 53(2), 54, 62, 73, 74, 86, 100, 104, 109, 186, 263, 324; II 5
 Schmid viz Šmíd
 Schmidt I 354; II 194
 Schmied viz Šmíd
 Schmöger J. I 271
 Schnirch I 229; II 23
 Schöbl V. I 271
 Schöller F. I 25
 Schoen H 169, 203, 222, 228, 249
 Schönaauer II 203(2)
 Schönborn I 68; II 372, 373
 Schönerer II 234
 Schollar II 34
 Schollu II 256
 Schrecking I 315
 Schreuer II 115
 Schreiber J. II 99
 Schrein A. II 328
 Schroeder II 292
 Schrötter II 104, 280, 316, 366
 Schubert V. I 59, 186
 Schüllers II 166
 Schütz II 97, 118, 120, 123, 127, 135, 136, 154, 194
 Schulz F. II 145, 151, 165, 166, 351, 353, 355, 368, 369
 Schwarz I 64, 140; II 24, 257
 Schwarzenberg I 33, 34, 68, 338, 345; II 379
 Siegmund II 276
 Sigmund J. I 248
 Simandl F. II 289
 Simon I 270; II 267
 Simundt I 210
 Sinzig G. II 13, 24, 25
 Sirakov I 363
 Sirovátko J. I 240
 Sirůček F. II 24
 Sixta J. I 247; II 344, 348
 Skala J. I 229
 Skalice I 146, 306(2); II 94, 102, 126, 169, 213
 Sklenář I 81, 298
 Skočdopole L. I 364
 Skokaň J. I 248
 Skokánek I. I 309; II 21, 64, 79, 100, 112, 123, 139, 217
 Skopal II 210, 227
 Skopec II 366
 Skorek I 84
 Skorkovský J. I 365
 Skoupý H. I 301
 Skramník II 245
 Skrejšovský I 67, 85, 319, 343, 362, 417; II 70, 85, 133, 169, 191, 290, 335, 343, 357, 365, 367, 369, 372, 373
 Skřivan I 366
 Skuč (Skuteč) II 93, 147, 170(3), 333; II 99, 200, 215, 335
 Skvor V. I 267
 Skvořetice II 201
 Sládek A. II 68, 151, 177
 Sladká I 375, 424, 426
 Sladkovský I 31, 67, 215, 428; II 94, 100, 105, 171, 366
 Sladký J. I 306, 307, 308, 321, 375, 387, 424
 Sláma F. I 223, 244, 315, 365; II 203, 204
 Slaný I 144, 146, 147, 194, 230, 264, 307, 309, 371, 372, 373, 403; II 29, 94, 97, 109, 141, 183, 185, 195, 202, 204, 205, 208, 215, 221, 238, 241, 242, 249, 254, 255, 258(2), 259, 360
 Slany I 146
 Slatenice I 209
 Slatina II 68
 Slavata II 266
 Slavhostice I 288
 Slavík I 136, 229, 240, 349, 407; II 17, 42, 55, 63, 128, 136
 Slavkov I 145, 210; II 224, 353
 Slavonín I 275
 Slavostice II 67
 Slavotice I 275
 Slezák J. I 229
 Slivenec I 281, 326, 370
 Slivno II 125, 178, 210
 Sluněčko D. I 64, 93, 321, 391; II 39, 129, 133, 135, 142, 149, 173, 288(2), 298, 301, 314, 316, 327, 330, 332, 361
 Smečno II 258(2)
 Smíchov 114, 131, 134, 147(2), 164, 219, 220, 224, 226, 264, 359, 375, 416; II 19, 35, 78, 90, 93, 94, 96, 97, 99, 108, 120, 122, 125, 126, 134, 146, 169, 198, 225, 228, 251, 245, 280, 281, 288, 298

- 304(2), 326, 334, 337, 338, 339, 358, 371
 Smilovice II 247
 Smiřice I 146; II 159, 170, 260
 Smíšek P. II 33
 Smitha II 194
 Smolarz I 93, 171, 172, 221, 222, 263, 273; II 114, 146
 Smolík V. I 302; II 138
 Smolka F. I 44, 285, 309, 319, 325, 380; II 21, 28, 214
 Smrkovice I 146
 Snížek A. I 301; II 138
 Soběchleby II 225
 Soběslav I 230, 234(2), 354, 359; II 27, 203, 267, 302
 Soběsuky II 245
 Sobín II 245
 Sobotecká K. I 235
 Sobotecký M. I 235
 Sobotka I 15, 147, 161, 192, 218, 229, 244, 265, 269, 270, 345, 380, 423; II 34(2), 51, 73, 133, 134, 138, 139, 175, 182, 363
 Söhnler A. I 173, 184
 Sojka A. I 134, 135
 Sojkova J. I 239, 309, 321, 375, 423, 428; II 111, 176, 203, 222, 225, 249
 Solnice I 146
 Solopisky II 280
 Sommer F. II 256
 Souček I 209, 229, 248, 375, 416, 423; II 19, 45, 99, 125, 134, 197, 200, 210, 227, 244, 299, 344, 348
 Součková I 248
 Soukal J. II 45
 Soukup I 130, 199, 240(4), 264, 308, 321, 375, 388, 408, 423; II 16, 208, 317, 354
 Sova M. II 203, 222, 228, 249, 262
 Spálov I 225
 Spater J. II 301
 Spatzier J. I 223, 244
 Spihal II 215
 Sponner E. I 222, 282
 Sprinary F. II 257
 Spulák A. I 263
 Spyta II 141
 Srbeč II 213
 Srdínko I 93, 150, 169, 251, 252
 Stádo Kam. II 223
 Stängler F. I 235
 Stainc II 213
 Staněk I 93
 Stanislav P. I 300
 Stanke J. I 375, 424; II 59, 76, 78, 101, 189, 194, 226, 256
 Stanov I 232, 233, 259, 282, 375; II 39, 44, 134, 189
 Stark A. I 34
 Stárová J. II 86
 Starý I 248, 310, 391, 408; II 83
 Staszicki II 239
 Stašek I 223, 224, 244(4)
 Statěnice I 190
 Stefan K. I 135, 282
 Stehno L. I 310
 Steinbrenner J. II 221
 Steiner II 341, 344
 Steineveder I 97
 Steinfeder F. I 344
 Steinfelder Dr. I 375
 Steinfender I 408, 417
 Steinhauser II 234
 Stejskal II 119, 184, 247; II 184, 202, 216, 219, 220, 221(2), 240, 244, 246, 257, 277, 341, 344
 Sterbetz viz Voith
 Sternberg I 34, 68(2); II 304
 Stesková V. I 134
 Stifter I 264
 Stock J. II 103
 Stocký F. II 205, 216, 253, 256
 Stoček J. I 231
 Stochov II 119
 Stokan J. I 25
 Stoklasa II 377
 Stolař II 100, 106, 192
 Stoloboř II 250
 Stome V. II 258(2)
 Stotzki II 121
 Stoupa Č. I 248, 308
 Stračovský P. I 264
 Strádal F. II 280
 Strakonice I 147, 194, 205, 208, 264, 310, 347; II 24, 47, 292, 360, 368
 Stramouš I 343
 Straná II 221
 Stránský A. I 244; V. II 14
 Stranník F. II 99
 Strašecí I 154, 194, 364, 371, 414; II 29, 47, 62, 147, 183
 Strašice II 241
 Straub I 89, 126, 177; II 69
 Strauch A. I 189, 381, 390
 Stráž II 94
 Strážnice I 134
 Strebl A. I 281
 Streit II 182
 Strejček I 375, 424; II 47, 65, 71, 101, 103

8. Stremayer II, 164, 181, 205, 255, 274
 5; Stremfelder I 68
 Strhov II 250
 Strnad I 263; II 198, 201, 223, 229, 251, 256, 258
 Strnádek I 260
 Strobl J. I 236; II 261, 263
 Strochl A. I 301
 Strohbach I 23(3)
 Stros viz Štross
 Strosová B. II 71
 Stroussberg I 345, 371; II 188
 Struhadla II 257
 Střebomyslice II 24
 Střebychovice II 46
 Středa F II 324
 Středokluky II 136
 Střížkov I 84; II 153, 166, 176
 Střížov II 93
 Studmčzka (Studnička) I 87, 232, 240, 263, 274, 275, 391; II 79, 133, 258, 259
 Stuchlík I 236, 240(2); II 125
 Stulík II 134
 Stummer I 264, 267
 Stuppel I 265
 Sturm I 97, 235, 263; II 60
 Styblo I 319, 327, 391; II 288(2)
 Suben II 258, 361, 375
 Sudek I 248; II 40, 291, 292, 315(2)
 Sudík F. II 315, 321, 325, 339, 346, 348, 358, 366
 Sudoměř II 80, 90, 94
 Suchánek I 134, 140, 235
 Sucharda J. I 240; II 224
 Suchomel II 198, 210, 223, 227, 229, 251, 256, 303, 311, 313
 Sussmann II 100, 106, 192
 Sušánek II 194
 Sušice 173, 264, 309, 351, 382; II 69, 118, 247, 369
 Suttner I 264
 Svačina I 224, 266; II 83, 100, 234, 341
 Svarov II 182, 184, 247
 Svátek I 23, 27; II 148, 167, 204
 Svatoš I 234
 Světec I 346
 Světlí I 220
 Světlá I 344; II 70
 Svinařov II 213
 Sviny II 217
 Sviratice II 24
 Svoboda I 86, 88, 133, 195, 209, 224(3), 229, 260, 267, 270, 303, 339, 417; II 28, 34, 51, 69, 73, 118, 137, 139, 151, 153, 165(2), 182, 184, 200, 210, 227, 233, 235(2), 236, 253, 262, 357, 380
 Svojetín II 152
 Svratka II 257
 Sychrov II 223
 Sysel J. II 59
 Syxt J. II 299
 Szalatnay I 301; II 245, 246
 Szecs I 27
 Szczecin I 26, 31, 41
 Šafář F. I 238
 Šafařík I 42, 281 359, 370, 380; II 179, 225
 Šafka F. I 223, 244
 Šafr J. I 236
 Šafránek F. I 223, 224, 244(2)
 Šafránková I 301
 Šach I 88
 Šailer L. II 256
 Šamberk F. I 72, 81
 Šantl I 229, 266(2), 298, 373
 Šantrůček I 222
 Šarapatka II 280
 Šasina II 348
 Šavřda II 128
 Šebesta I 248(2); II 342
 Šebor J. I 229(2); II 40
 Šefler M. II 152
 Šejnoha J. I 229
 Šembera K. V. I 344, 349, 366, 409; II 25, 32, 46, 49, 60, 71, 127
 Šeman II 146
 Šenk II 89
 Šereda J. II 261
 Šesták J. I 326
 Šeška I 301
 Ševcová R. II 86
 Ševčík II 41, 100
 Šiba K. II 98, 184, 210, 227
 Šibl H. II 130
 Šídlo F. II 256
 Šiffner I 247
 Šihan J. (Šichan) II 126, 145
 Šichov I 225
 Šil I 230, 234, 235, 236(2), 376, 383; II 33, 63
 Šilhan J. II 131
 Šilova M. I 236
 Šimáček F. I 23, 27, 64, 89, 90, 93, 149, 168, 205, 308, 345, 424; II 30, 146, 152, 202, 219

Šimák K. I 229
 Šimek A. II 54, 114, 133, 192, 250, 265; J. II 99, 213, 227
 Šimon I 303; II 177, 316
 Šimr C. II 24
 Šimůnek II 132, 359
 Šindelář J. I 344, 423; II 15, 71
 Šindler I 234, 330; II 110, 207
 Šipek J. II 244, 256
 Šitra J. I 359
 Škarda I 67, 100
 Škoda II 173, 226
 Škola E. II 243, 244
 Škopek J. I 336
 Škorpil F. I 83, 140, 192; II 19, 30, 47
 Škroup I 81
 Škvor J. II 265
 Škvorová I 380
 Šlechta J. I 238
 Šleis A. I 365
 Šlemlajn J. I 330; II 48, 70, 75
 Šluknov I 106, 137; II 13, 31, 67
 Šmejkal F. I 253, 315, 364, 365
 Šmid 172, 175, 184, 211, 224(2), 229, 239, 306, 308, 321, 375, 388, 394, 423; II 11, 41, 60, 75, 76, 83, 136, 168, 169, 170, 190, 199, 203, 210, 217, 221, 222, 228(2), 235, 249, 260, 286
 Šmidová R. II 203, 222
 Šnajdr I 177(3), 178; II 88, 324
 Šober (Šobr) T. II 111, 120, 121
 Šofr J. II 164
 Šoch V. II 30(2)
 Šolar F. II 24
 Šolc I 364; II 139
 Šolle I 321, 375, 392, 393, 423; II 11
 Šolta J. I 229
 Šopka II 217
 Šorma H. I 244
 Šouha J. II 30(2)
 Špaček J. I 380; II 33(2), 197, 288(2)
 Špata J. I 240
 Špekr II 224
 Šperlin I 230
 Špindler E. I 153, 391, 413; II 25, 49, 72, 99, 136, 137, 139, 195
 Špinka F. II 344, 348
 Špirk I 260
 Špryňar II 140
 Špulák I 328; II 137
 Šrámek A. II 203, 222, 228
 Šreier J. I 236
 Šrůtek J. II 282

Štander II 118
 Štastný 215, 222, 224(2); II 125, 298, 318, 337, 342, 346, 368
 Štauf I 222
 Štefáček J. II 324
 Štefan K. I 220
 Štěchovský II 346
 Štěchr F. II 128
 Štěpán I 102, 337, 399; II 99, 166, 192
 Štěpánek I 23; II 13, 35, 83, 132, 300
 Štěpánov II 364
 Štěrbá J. II 68, 176
 Štěrkovice II 316
 Šternberk J. II 322
 Štětí II 209
 Štětín J. II 83
 Štětina II 75, 83, 194
 Štika II 129
 Štípek J. I 224; II 194
 Štolba II 358
 Štolz K. II 40
 Šporek I 61, 75
 Štrauch A. I 50, 64, 92, 127, 254; II 56
 Štross II 80, 127, 180, 221; II 55, 135, 168, 180, 359
 Štucl J. I 238
 Štule V. I 45, 64
 Štulík I 199
 Šturma J. II 99
 Šubert (Subrt) I 234, 235, 236, 244, 330; II 60, 67, 139, 142, 338, 345, 358
 Šulc I 240, 409, 413; II 218, 224
 Šuma A. II 151
 Šura J. II 33
 Šurovský A. II 128
 Šuster A. I 365
 Švagrovský (Švakrovský) II 138, 318
 Švanda II 208
 Švarc I 81, 372; II 131
 Švarcenberg I 26; II 9, 158, 272, 295, 305, 309, 336, 344, 354
 Švarcová M. I 330
 Švéda J. II 280
 Švehla II 62, 329
 Švertásek II 153
 Švestka II 152

T

Taaffe I 5, 11, 67, 68, 95, 99(2), 107, 109, 111, 139, 155, 298, 337, 418, 428(2); II 57, 58, 143, 144, 149, 181, 190, 255, 372, 379

- Taber II 30
 Tábor I 23, 84, 147, 171, 209, 230, 263, 271(2); II 22, 106, 127, 201, 203, 215, 230, 238, 242(2), 244, 251, 267, 278, 293, 298, 305, 312(2), 365
 Táborský I 248, 359
 Tacheci J. II 83
 Tannvald I 232
 Tarant V. I 238
 Tasler B. I 235
 Tašner B. II 203, 222, 228, 239, 249
 Tatíček I 220
 Tatter A. II 214
 Taufmann K. I 235
 Tauchmann H. I 235
 Tausenau I 126, 211, 393, 394(2); II 40, 163
 Taussig F. II 140
 Taxis R. I 23, 165; viz i Thurn
 Tazlar J. I 238
 Tehov II 109
 Těchobuzy II 216
 Telenský L. I 281; 301
 Teplice I 219
 Teplíček I 140
 Terežín I 315; II 243, 252, 307
 Tesar I 167, 252; II 99
 Těšetice I 225, 234
 Těšín I 342; II 291
 Theuiner J. I 264
 Thierry I 25
 Thoř C. II 131, 146, 336, 337
 Thun I 34(2), 103, 107, 136, 265, 270, 317, 331; II 273, 307
 Thurn I 71; II 266
 Tic V. II 30(2)
 Tieftrunk V. II 133
 Tiersch J. II 124(2), 142, 167, 216, 221
 Tichý I 229, 301(3); II 24, 42, 45, 137, 138, 141, 169, 238
 Tinger J. II 24, 125
 Tinus B. I 235
 Tirsch viz Tiersch
 Tismice I 372
 Tissa II 333
 Tišnov I 359; II 126, 135, 142, 151, 316
 Titěnice II 302
 Tláškal F. II 141
 Tobiš A. II 99
 Točník II 216
 Töplagrünn I 146
 Töpply I 264; II 95, 248
 Toggenburg I 24
 Tocháček II 103, 140
 Tochovice II 224
 Tollmann B. E. I 93, 309, 313, 323, 346, 357, 262, 370(2), 375, 380, 381, 389, 398, 408, 422; II 11, 35, 36, 37, 38, 45, 47, 52, 58, 62, 66, 70, 78, 85, 124, 188
 Toman I 364, 372
 Tomáš H. II 224
 Tomášek I 224(2), 244(2)
 Tomek I 23, 238(2)
 Tomsa II 317, 328, 363
 Tondr II 163
 Tonner I 344, 367(2), 272, 370, 375, 386, 424; II 31, 36, 71(2), 133
 Topinka J. I 83
 Tošna J. II 103
 Tošnar J. II 76, 167
 Touba J. I 365
 Tous J. II 256
 Toužil A. I 301
 Toužím I 146
 Toužimský I 134, 135, 178
 Trage II 183, 254(2)
 Traggy I 169; II 202
 Trapp I 264
 Trenkler I 25
 Trinkmóc II 287
 Trmal Č. II 225, 256
 Trnka I 380, 391; II 83
 Trnová I 343
 Trojan I 194, 233, 263; 136, 222, 224, 230(2), 243, 264
 Trotina II 259
 Trsová II 127
 Tršice II 225, 339
 Truhlář I 336
 Trutnov I 264; II 102, 334
 Tryb I 380
 Třebechovice I 300, 306, 307, 362; II 48, 213
 Třebíč II 337, 372
 Třebihošť II 259
 Třeboc I 225
 Třeboň I 137, 147, 173, 234, 264; II 206, 217, 305, 308
 Třebošice II 137
 Třebotov I 273; II 33(2)
 Třeboule II 213
 Třebová I 68, 99, 147; II 262, 339, 360
 Třebychovice viz Třebechovice
 Třemešná II 259
 Třemšínský B. II 105
 Třešňák F. II 175
 Tschabuschnigg II 181, 191, 217, 255
 Tschochwer J. II 256

Tuček I 361; II 316
 Tůma A. I 357, 366, 371, 377, 389, 392(2), 398, 399, 417; II 35, 43, 45, 55(2), 58, 65, 69, 131, 136, 141, 189, 227, 241, 252, 288(2), 300, 314, 337, 357(2); J II 33; K. I 64, 92, 93, 137, 139, 149(2), 154, 168, 195–201, 213, 224, 230, 231, 254, 269, 303(2), 308, 333, 341, 342, 370, 375, 376(2), 380, 403, 405, 406, 408, 417, 423; II 19–21, 25, 36, 37, 52, 60, 62, 63, 78(2), 85, 124, 188
 Tumlář J. I 248; II 299, 307, 308, 343, 347
 Tůma I 250
 Turinský I 46, 76
 Turnov I 61, 147, 192, 264, 288(2), 363; II 102, 104, 109, 110, 128, 176, 263, 360
 Turnovský J. L. I 92, 93, 139, 149, 170
 Tůř I 146
 Tuschner E. I 328
 Tuš F. II 164
 Tvrdík J. II 223
 Tvrdý J. II 244
 Tyl I 224, 337; II 249, 257
 Týn Karl. I 298, 415; n. Vlt. I 147, 225, 264, 310, 363; II 27, 141, 213(2), 227, 281
 Týnec Hroch. I 145; II 109; Lab. II 221
 Týnice II 294
 Týř I 391; II 100
 Tyson I 174, 176(3), 177(2), 178(2), 417

U

Ubald II 69, 142
 Udřice I 146
 Uha I 194, 325; II 254(2)
 Uher I 247(2)
 Uhlář II 134, 305
 Uhry II 208
 Uhřiněves II 176
 Újezd I 240, 283, 409; II 93, 102(2), 136, 164, 179, 220, 238, 247, 293, 364
 Ulbl I 372
 Ulip II 71
 Ullmann I 41, 55, 265
 Ullrich (Ulrich) I 115, 125, 193, 143, 158, 260, 267, 417; II 99, 126, 141, 170, 178, 182, 192, 210, 213

Umlauff I 264; II 98
 Unger I 97, 397; II 275
 Unhošť I 147, 164, 228, 231, 380; II 90, 93, 102, 109, 145, 169, 249, 360, 371
 Urban I 263, 281, 301; II 40, 138, 194, 222, 224(2), 230, 231
 Urbánek I 151, 336, 372; II 40, 134
 Urbanice II 259
 Urbanis F. II 72
 Ůřetice II 136
 Ůsov I 234
 Ústí I 68, 193, 219, 309, 310, 351, 356; II 20
 Úštěk II 209
 Uucha M. I 229

V

Váber I 128
 Vacl K. I 265, 270
 Vacanovice II 225
 Václavice II 145
 Václavík I 238(3), 240, 247; II 48
 Vagenknecht A. I 240
 Vagner I 235, 238; II 164, 181
 Wagnerova M. II 234
 Vachek II 38, 39, 104
 Wachtl I 230, 234; II 95
 Waidele II 66
 Vaidenhoffer V. I 365
 Valášek I 224, 244; II 126, 145
 Waldheger I 361
 Valdhauser I 134, 140
 Valečtov I 183, 244, 265, 270, 274, 303, 352, 415; II 34, 51, 73
 Valenta I 130, 244; II 8, 57(2), 68(2), 128, 193, 204, 344, 347
 Valšmanice II 140
 Vallisch II 217
 Walter J. II 286, 365
 Valtr II 33(2)
 Vamberk I 147(2), 193
 Vamsoust J. II 28
 Vaňata I 229
 Vanda A. II 74, 89
 Vaněk I 22, 33; II 137, 184
 Vaníček I 319, 326; II 57(3), 67, 68
 Vaňka V. I 44
 Vaňura I 239, 240, 298; II 40
 Vápenka II 194, 280
 Varnsdorf I 219; II 329
 Varta II 93
 Vartenberk II 264
 Vaska I 234
 Vašák F. II 213

- Vašatý I 302, 243
 Vašíček J. I 310
 Vátky A. II 177, 182
 Watzel J. I 267
 Vávra I 31, 33, 51, 64, 91, 125, 214, 224, 225, 238, 244, 371, 290, 425; II 49, 76, 78, 206, 210, 215
 Vavrovský I 347
 Vavruška J. I 281, 301
 Vavrušková I 302
 Vay I 27, 31, 41
 Weber I 20, 271, 336; II 273
 Vedlice I 146
 Vehl II 213
 Wehli II 207
 Věchet F. I 238
 Weidenheim II 300, 302
 Weidenhoff I 315
 Weinacht J. II 256
 Veindlich II 294
 Vendling E. I 140
 Weis A. I 224, 239, 244
 Weitenweber V. I 204
 Veith II 95, 368
 Vejnar J. I 236
 Vejtruba F. I 248
 Vejvoda J. I 403
 Velehrad II 104, 120
 Volek I 282; II 18, 172, 256
 Velenice I 408
 Veleslavín II 263
 Velešín II 245
 Velim I 247, 336; II 135, 137, 159
 Wellner F. II 302
 Velvary I 147, 194, 215, 216, 225, 234, 270, 325, 332, 372, 414; II 32, 37, 38, 62, 72, 130, 136, 168, 183, 201, 210, 241, 254, 258(2), 259, 317, 360
 Vencl J. II 324, 317, 328, 363
 Wenig J. II 354
 Vepřek II 255
 Vepřík J. I 148
 Werner I 126; II 83, 203, 208, 222, 228, 249, 308
 Veřechov II 24
 Věfice I 84
 Ves Dlouhá I 173; Nová I 247(2), 248, 365; II 229, 255, 339, 344, 348, 354
 Veselá I 127
 Veselí I 234; II 126, 167, 213, 221, 366
 Veselský I 281, 301, 331, 396(2), 397; II 42, 152
 Veselý I 130, 173, 184, 235, 315, 365; II 86, 121, 199, 209, 240
 Veska II 107
 Vetter J. I 330, 365
 Veverka J. I 248
 Věžná II 216
 Věžnice I 364
 Vic J. II 225
 Wickenburg I 31
 Vičankv II 13
 Vídeň I 344, 366; II 25, 32, 71, 96, 185(2), 189(2)
 Vidman A. II 139, 193, 203
 Wiedenfeld II 267
 Wiener I 51
 Wiesner II 135, 137
 Vich J. I 238, 240(2); V. I 238
 Viche F. I 127, 134
 Viktorin V. I 391
 Wilfert I 365
 Wilhelm I 264; II 199
 Vilmek J. R. I 50, 51, 64, 252, 301, 362; II 47, 321, 340; J. S. II 34, 130, 179, 195, 221, 341(2)
 Villani K. I 84
 Willenbach B. I 223
 Willsdorf F. I 216, 341, 373, 383, 398; II 17, 24, 36, 78, 98
 Vinař II 255
 Vinařice II 142, 249
 Vintálek F. II 40
 Windischgrätz I 46, 286; II 156
 Vinke I 375, 424
 Vinkler F. I 64, 151(2), 152; II 213
 Vinopal I 275
 Winter I 125; II 38, 164, 192, 198, 245
 Winternitz II 97, 118, 120, 127, 135, 136, 154, 194
 Vintřov II 216
 Wischin I 247
 Vist J. II 125(2), 129, 138, 149, 168, 189, 256
 Vít M. I 172, 175, 184
 Viták A. K. II 132, 165, 247
 Vítkovice II 74, 171, 196
 Wittmann II 186
 Vižďálek I 279; II 259
 Vlačiha A. II 174, 195
 Vlach I 281, 239, 240, 301; II 159, 167, 256
 Vlachovice II 238
 Vlášek F. II 33; J. II 240
 Vlašim I 127, 147, 168, 171, 253; II 42, 105, 128, 195, 360
 Vlček I 177, 178, 195, 380(2); II

- 18, 86, 90, 121, 140, 145, 152,
179, 183, 196, 197(2), 206, 267,
281, 283, 316, 369, 370
Vlčetín II 221
Vlk I 235, 247; II 344, 348
Vlkánov II 298, 312
Vlkoč II 366
Vlkova A. I 220, 236
Vlnas A. II 256
Vltzcek B. I 139
Vobejda J. II 99
Vohnaty II 220
Voborský I 230
Vobořil J. II 21, 224; V. II 359
Vobořiště I 164
Vocásek I 225; II 318
Vocl K. 331
Vodajslov J. II 194
Vodaslov F. II 194
Voděradý II 140, 226, 336
Vodička II 302, 313
Vodka A. II 122, 132
Vodňany I 147; II 37, 222(2), 318(2),
323
Vodolka I 331, 375; II 42, 282, 285,
288(2), 317, 323, 363
Vody Boží I 204, 208, 218; Dobrá
II 29
Wohrab I 159, 165, 231, 264
Vohrouhledý J. II 344
Vohřál V. II 344
Voith I 46, 194, 263
Vojtěchov II 247
Vokovice II 263
Vokřál II 348
Vokůrka F. II 203, 222; V. II 202(2),
256
Volanice I 183
Volenice II 16
Volešnice II 134
Wolf I 199, 200; II 197, 224
Volyň I 147; II 224
Vonau viz Jahn
Vončina M. II 18
Vondrák II 109, 128
Vondráček I 244(3); II 36, 136, 252
Vondruška J. II 326, 332
Vondřich II 214
Vonšov II 261
Vopořany I 146
Vorálek P. I 371
Vorel A. I 235
Vorlický A. I 229
Vorlíček I 403; II 256
Voříšek I 223, 244, 313
Vosek II 139
Vostrov II 298
Vostředek I 146
Vošahlík I 125; II 33(2), 210
Vošahlík II 160, 245
Vošelec II 99
Vošnjak I 279
Votice I 197, 279(2), 302; II 37, 105,
213, 360
Votočil A 199
Votruba I 281, 301
Votrubec I 270
Votruby I 269
Vožice I 147, 282, 302; II 105, 238,
242
Vrabec I 224, 238, 244
Vrána I 223
Vranov I 34; II 250
Vraštil F. I 240(2)
Vratký A. II 151
Vrátno I 343; II 54
Vráž II 94, 102
Vražná I 128
Vražkov I 391, 413
Vrba J. II 47, 65, 101, 128, 377
Vrbčany I 247
Vrbčice II 221
Vrbětice II 238
Vrbno I 147; II 93, 137, 142
Vrchlabí I 263
Vrba II 104, 124, 204, 232, 306
Vršovice II 280
Vršovský V. I 229
Vrzal II 194
Vřesník II 259
Všelišy II 137
Všenory II 33
Všesary II 216
Vtelno II 334
Vučnice I 146
Wüllersdorf I 52
Würost V. II 203, 204
Wunsch I 192, 235, 264; II 165,
182
Wurm J. I 365; II 89, 133
Wurmser II 193, 313
Wurmbrand I 97
Vybíral F. I 134
Výborný J. II 344, 348
Vybral J. II 107
Výhan J. I 236
Výhnálek J. I 130, 173, 184
Vykulil II 197, 223, 226, 245, 246,
256
Vyksal II 213
Vymazal F. I 254; II 51(2), 90
Vymetal A. I 223(2), 244; F. I 224;
J. I 224(2), 244(2)
Vyskočil Č. II 136

Vyskče II 109
 Vysočany I 346
 Vysoká I 159, 160(3), 161, 221, 232,
 247, 254, 259, 260, 274, 287, 289,
 307, 326, 330, 342, 359, 375, 377;
 II 25, 39, 45, 60, 175, 180, 182,
 199, 201, 204, 205, 234, 235, 240
 Vysokov II 238
 Vyšíněk II 83
 Vyškov I 148, 237; II 328, 337

Z

Záběhlce I 331; II 62, 223
 Záborská I 365; II 108, 110, 114
 Zábost II 221
 Zábřeh I 234
 Zahajský J. II 224
 Záhornice II 238
 Zahradník J. II 30(2)
 Zachar S. II 128, 216
 Zailner II 336
 Zajec J. I 248
 Zajíc J. II 151, 177
 Zajíček E. I 64
 Zákolany II 238
 Zákavská A. II 126, 145
 Zákavský J. II 126
 Zákřejs F. II 132
 Záleský K. II 164
 Záleš II 104, 219
 Záměš J. I 365
 Zapy II 238, 259
 Zárovice II 245
 Záruha F. I 248; V. II 78
 Zaříčany II 221
 Zásada II 134, 364
 Zásmyky I 330, 337, 341; II 83,
 153, 257
 Zástěra J. II 335; V. II 215
 Zátka I 199; II 245, 257
 Zběř I 146
 Zbřice I 364
 Zbiroh I 137; II 129
 Zbirov I 145, 147, 210, 211, 345,
 371; II 188
 Zbislav II 221
 Zboř II 216
 Zbraslav I 146, 147, 210, 228, 231,
 281(2), 370, 403; II 33, 96, 117,
 135, 197, 233
 Zbraslavský F. II 145
 Zdeborský K. II 33
 Zdechovice I 343; II 18(2), 146
 Zdiby II 255
 Zdice I 298

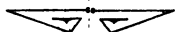
Zdobinský I 192, 193, 266(2), 274;
 II 35, 51, 73
 Zedník I 238(3)
 Zehnal I 336, 377; II 13(2), 17,
 18(2), 20, 28, 34, 35, 58, 65, 69,
 73, 84, 124, 169, 174, 189
 Zeis E. I 204
 Zeithammer O. I 23, 67; II 191
 Zelčín I 147
 Zelený A. I 365(2); V. I 27, 67
 Zeman I 238(2), 248(2), 259, 284,
 301, 321(2), 337, 375, 423; II 28,
 39, 40, 60, 78, 189, 201
 Zemanova T. II 203, 222, 228(2),
 262
 Zemičany I 173
 Zibez V. II 40
 Zibohlavy II 343, 348
 Zidek J. II 112, 137, 141, 149, 158,
 173, 174, 189, 191, 347
 Zichy I 41, 51
 Zikmund F. II 126
 Zima J. II 177
 Ziman J. II 139
 Zinke F. I 391, 413
 Zitek I 229
 Zlád J. I 248
 Zlatník A. I 236
 Zlončice II 223
 Zlonice I 309; II 13, 32, 83(2), 84,
 98, 360
 Zlosejn II 38
 Znojmo II 80, 129, 226, 232, 339
 Zöllner II 358, 370
 Zoubek F. I 167
 Zoubkova K. II 126, 145
 Zrdbek II 294
 Zub B. I 236
 Zubatý V. I 240; II 58
 Zucker I 92, 416; II 129
 Zuzka II 222
 Zvičín I 182, 183, 213, 234—236,
 239, 244, 264, 274, 283, 297, 330(2),
 334, 383, 411; II 12, 23, 27, 34,
 46, 51, 58(2), 59
 Zvolský II 213

Ž

Žacléř I 146
 Žák I 229, 247, 301; II 32, 177,
 299, 343, 347
 Žalud II 145, 172, 178, 256
 Žamberk I 147, 193, 264, 270, 301;
 II 234
 Žantov II 217

Žatec I 194, 263; II 153, 165
Žďár I 193, 364, 365; II 103
Ždětín II 245, 364
Žebrák II 206, 216, 218
Žehrovice I 194; II 6
Žehušice II 229
Želejov II 259
Železnice II 229, 258
Želina I 247, 301, 403(2), 396, 397
Želivec II 93
Ženíšek B. II 60; O. II 203, 222,
228, 249
Žezulec II 213
Žhery II 245
Židek J. II 138
Židlický J. I 227, 247, 372; II 326
Židon F. II 259

Žilka A. I 244
Žlrec I 146
Živanice II 107
Živný II 252
Životice II 221
Žizka I 184, 194, 326, 333; II 100,
229
Žižkov I 303, 367; II 93, 94, 164,
199, 265, 274, 334, 360
Žižkovský V. II 30(2)
Žizala V. I 266, 272, 391; II 57,
59, 83
Žlutice II 363
Žofka I 270
Žufničková A. II 345
Žumberk II 205

Nákladem knižkupectví Dra Frant. Bačkovského v Praze vyšly také tyto dva spisy:

Reformace katolická neboli Obnovení náboženství katolického v království Českém po bitvě bělohorské. Napsal T. V. Bílek. Cena 2 zl. 80 kr., váz. 3 zl. 60 kr.

Statky a jmění kollejí jesuitských, klášterů, kostelů, bratrstev a jiných ústavů v zemích království Českého od císaře Josefa II. zrušených. Napsal T. V. Bílek. Cena 4 zl., váz. 4 zl. 80 kr.

Obrázky z dob našeho probuzení. Napsal Dr. František Černý. Cena 1 zl. 20 kr., váz. 1 zl. 80 kr.

Paměti J. V. Friče. 4 svazky. Cena 8 zl.

První sociální revoluce. Dějepisná rozprava z hnutí dělnického roku 1848. Napsal J. Svoboda (pseud. J. Arbes). Cena 30 kr.

Z bojův o vykořenění lidské bíd. Napsal J. Svoboda (pseud. J. Arbesa). Cena 50 kr.
(Obsah: Z historie lidské bíd. Původce spolčování dělníků. Louis Blanc a jeho organizace práce. Komuna neboli Obec pařížská roku 1789—1794 a roku 1871. Mužové poslední revoluce pařížské. Otázka selská a otázka dělnická v Anglii. Dělnictvo a šlechta v Anglii.)

Rozpravy sociálně politické. Napsal Dr. F. Stejný. Cena 80 kr.

Proti koalici. Řeč poslance G. Elma ze dne 15. března 1894. Cena 15 kr.

Kuchyně a stůl našich předků. Ličení dějepisné ze století XVI. Napsal Dr. Z. Winter. Cena 90 kr., váz. 1 zl. 40 kr.

Z časů dávných i našich. Obrázky zvykoslovné a kulturní. Napsal F. V. Vykoukal. Cena 1 zl. 60 kr., váz. 2 zl. 25 kr.

J. K. Tyla „Kde domov můj?“ s dějinami hymny té a pozdějšími přídavky i překlady. Na oslavu padesátileté památky, kdy byl poprvé zpíván. Napsal Dr. Frant. Bačkovský (S podobiznou Tylovou, Skroupovou, Strakatého a Piškovou i s autografem Tylova »Kde domov můj?«) Cena 50 kr.)

K dějinám stolice jazyka českého při pražské universitě. Za účelem, aby stolice ta byla znovazřízena, napsal Dr. Frant. Bačkovský. Cena 25 kr.

Pro bratra socialistu. Společenský román od J. Arbesa. Cena 1 zl. 20 kr.

Kain. Dramatická báseň lorda Byrona. Přeložil J. Durdík. Druhé opravené vydání. Cena 70 kr.

Rozpravy o Darwinově theorii a o vývoji rostlinstva. Sepsal Dr. L. J. Čelakovský. Cena 2 zl. 20 kr.

Zrušte kněžské bezžensství. Napsal J. Baborovský. Cena 10 kr.

Proletáři. Sociální povídky. Napsal V. L. Lhberté. Cena 45 kr.

Ruské politické vězení. (Petropavlovská pevnost v Petrohradě.) Dle vypravování vězňův odtamtud do Sibíře vyvezených. Napsal J. Kennan. Přel. A. Straka. Cena 16 kr.

Život ruských nihilistů ve vězení. Napsal J. Kennan, Přeložil A. Straka. Cena 25 kr.

Epištoly k našemu studentstvu. Napsal V. Hálek. Třetí vydání. Cena 25 kr.

Mimochodem. Příhody a nehody z cest J. Wülsche. Cena 80 kr.

Z pozemské přírody. Napsal prof. Dr. J. F. Studnička. Cena 90 kr.

Pět let na Sumatře. Napsal Dr. Pavel Durdík. Cena 2 zl. 70 kr.

Z potulek francouzským krajem. Napsal Dr. J. Guth. Cena 1 zl.

Ode břehů moře Středozemského. Obrázky z Korsiky, Alžíru, Tunisu, Tripolisu a Sicílie. Napsal Dr. J. Guth. Cena 1 zl. 20 kr.

Košut a Metternich. Román politický od S. Kollře. Přeložil a vzhledem k tiskovým poměrům rakouským upravil J. Arbes. Cena 2 zl. 30 kr.

Sedláci u Chlumce. Román z dob Marie Terezie od J. Svátka. Cena 2 zl. 20 kr.

Praha a Řím. Román ze století XVI. od J. Svátka. Cena 4 zl. 20 kr.

Tajnosti pražské. Román z r. 1848 od J. Svátka. Cena 3 zl. 20 kr.

